POETÆ MINORES GRÆCI

Pythagoras, HE fodus. Mimnermus. Linus, Theocritus. Solon. Callimachus. Moschus. Tyrtæus. Evenus Par. Bion Smyrn. Simonides. Simmias Rhod. Rhianus. Eratofthenes, Naumachius. Musaus. Menecrates. Theognis, Panyafis, Pofidioous. Metrodorus. Phocylides, Orpheus.

Fragmenta quædam

Philippida, PHilemonis. Menandri, Diodori Sinop. Sotada. Alexidis. Amp idis. Cratêtis. Eubuli. Anaxándrida. Hipparchi Eribhi. Antiphanis. Nicostrati, Pofidippi. Apollodori, Pherécratis. Timoclis. Diphili, Philippi, Clearchi. Et aliorum incertorum Autorum.

Quibus subjungitur, eorum potissimum qua ad Philosophiam Moralem pertinent, I'N DEX UTILIS.

Accedunt etiam Observationes
RADULPHI WINTERTONI
in HESIODUM.

CANTABRIGIA,
Apud Joann. Field, Alma Matris Academia Typographum.
MDCLXI.

1882 × 1882 AFFWET BE MINORES 1661 CIL JE C.I. 11 16 6 _ cytha | makes noison. cuit a hite · · der dingen. Se birder distribution Par. bady with L.r. Cenes, mid : W my ons. · Copylors 16 1 0005 . July William Die. to bright in the in the state of Whendri - intended Missille. so de sans se !.. with the the little Ask. .larra It alien with the number of the said. and Table Comments of the first first at Filesofie English town no. St. ITA E BE VI Accelered and Object of the RADULNHE WINTERTONI in the GOD HZ. CATOIXINGTE cher distant san't . A na Matais acade amenada la la

MIDCLXL

ut

Ca

REVERENDISSIMO IN CHRISTO PATRI

AC

HONORATISSIMO DOMINO,

D. GUILIELMO, CANTUARIENSI

ARCHIEPISCOPO,

Totius Angliæ Primati ac Metropolitano, Regiæ Majestati à Consiliis Sanctioribus.

> ACADEMIÆ OXONIENSIS CANCELLARIO.

Sacratissime Antistes,

Cio non defuturos, qui parati fint dicere, Rem indignam fecisse me, & indecoram maximè, Poetarum Minorum na sur compositano aufus fim obtrudere. Atqui ignoscet mihi,

uti spero, Honoratissimus Academia Oxoniensis Cancellarius, ut qui nihil à se alienum putet, quod

ad

ad inventurem Græcæ linguæ studiosam informandam pertineat. Quanquam (quoniam de Poetis hic agitur) non puduit ipsum Apostolum sacris literis Poetarum quorundam testimonia certis in locis inseruisse. Quanto in honore suerint apud Alexandrum Regem (qui à rebus bellicis felici-ter gestis Magnus cognominatus est) Homeri opera, nemo, opinor, ignorat; nist siquis sortè reperiatur, ad cujus aures Alexandri sama non pervenerit. Sed quid ego Alexandrum nomino, bellandi quidem gloria infignem, sed à veri Dei cultu alienum? Eustatoius, is cui hic honor à doctissimis viris habitus est, & merito, ut in Proverbium pene abiețit, Qui Eustathii megenconas in Homerum non perlegit, in Gracis literis parum profecit; is inquam, Christianus cum esset, idémque Archiepiscopus Thessalomicensis, optime suam in Po-etarum Maximo explicando locasse operam perhibetur. Quidni igitur sperarem & ego homuncio, qui Eustathio multa debeo, Archiepiscopum Cantuariensem, cujus jamdiu benignissimum aspectum & salutarem sensi, & cum voluptate incredibili etiamnum recolo, hanc opellulam meam, quam Græcæ linguæ tyronum gratia navåsse me sate-or, qualemcunque, in Minoribus licet Poetis re-cognoscendis, benignè, uti solet omnia, interpretaturum : O qui supplicem servare dignatus es, Reverendissime Pater, servatum patiare ob-fecro Votivam hanc tabulam Vestro inscriptam Nomine omnium oculis spectandam proponere.

18 Apres Mer Sc

Ego, ficut æquum est, DEUM OPT. MAX. Te Ecclesiæ suæ quam diutissime & selicissime præesse ut velit, voti mei jamdudum sactus compos, sed & voti reus semper suturus, quotidianis precibus sollicitare non desinam

Reverendissima Paternitati Vestra

humiliter devotissimus

Radulphus Winterton.

18 Apr 5 Me Leil

rais ad

eri

tè on lo, Dei

à roin

0ue 0erio, tuım oili am tereertus obarm ere. go, go fint againm cl., in Fil M

LECTORI CANDIDO

SALUTEM.

Se Jum intelligerent Alma Matris Academiæ Typographi Poetas Gracos (quos vulgo Minores nuncupant) in scholis jamdiu esse desideratissimos, vehementer à me contendebant id operam darem, quam correctissimi è Typograpéo suo ut exirent: multum enim interesse reipublica literaria, ut qui in scholis à studiosa juventute leguntur libri, ejusmodi sint, Græsi prasertim; Poeta verò in primis, apud quos sive Dialectos & Passiones, sive Metri rationem respiciamus (ut nihil de reliquis dicam) non est cujusvis qui literas docet, nedum pueri, verum à falso discernere, quid rectum sit statuere, errata Typographica detegere, aut detecta corrigere. Ego hac cum audirem, UTINAM profecto is essem, id præstare qui possem, vos quod vultis maxime, ipse verò mihi polliceri non audeo, Poeta Graci, me vindice, quam correctissimi ut exirent! Pudet tamen impense rogatum, idque reipublica literaria nomine, subterfugere velle videri quicquid est in recognoscendo oneris: Quid multa? Pollicitus sum operam meam qualemcunque. Quid à me prastitum sit non dico. Quicquid id sit, (quod certe quantillum

lum sitipse ignorare non possum) Si Graca lingua Professoribus & Magistris, si tyronum in re Grammatica informatoribus, si Graca poeses studiosis, aut gratum esse, aut non displicuisse sensero: Hoc ego (ut ità loquar) opuntueso incitatus, non gravabor eundem me in Roetarum Maximo recognoscendo prestare, quem in hisce Minoribus prestiti, vigilantem certe Graca lingua studiosis à prelo servum, & non negligentem, si minus eruditum, neo oculatum satis. Interea his tu (Lector Candide) utere ac fruere, nostris verò conatibus fave, ac VALE.

caim a lange respublice interaire, as cultingle let a

Indiof obentus to wish libra from apud tos force for time, I de verò in from a apud tos respect tos force in from a final tos respect to force in the correct tos force in the correct to force in the final and a correct to force in the final and a correct to force in the final and a correct to the final and a correct to the first tost and a correct tost

operant in content wear. Quid à sec prafities states Restate

cow)

Restat adhuc unicum, tibi quod EN ПРОЛЕГОМЕ' NOIS fignificatum oportuit.

n-

oc a-

0-

j-

elior a-

cm

1. 11

Gr

por cie.

it)

N hac Editione nostra Poetarum Gra-Lcorum, exemplar omnium longe optimum Henrici Stephani, editum (in Folio, uti loquuntur) Anno MDLXVI, esque deficiente (neque enim Stephanus omnes edidit) Crispini, editum (in Duodecimo) Anno MDC, quantum licuit, secutus sum. A quibus doctissimis viris si forte nonnullis in locis dissentiam, id invitus facio (nec sine doctissimorum virorum judicio) aut Orthographiæ, aut Orthometriæ, aut Prosodiæ gratia, (nam ad hæc tria capita reduci videntur posse omnia) aut saltem aliqua alia non nisi justa de causa, uti mihi videtur : recténe, an secus, illud statuas velim, Lector Candide; Tibi enim de me meaque bac qualicunque opellula judicium totum lubens permitto

R. W.

ANNO 1635.

HESIODI ASCRÆI OPERUM & DIERUM LIBERI.

M fa ex Pieria carminibus celebras,
Agite, Jovem dicite vestrum patrem celebrantes,
Per quem mortales homines sunt pariter obscuriq;
clarique,

Pacilè enim extollit, facilè etiam elatum deprimit;
Facilè enim extollit, facilè etiam elatum deprimit;
Facilè præclarum minuit, & obscurum adauget;
Faciléque corrigit incurvum, & superbum desiccat
Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.
Audi intuens & auscultans, & pro justitia tua dirige judicia

Tu. Ego verò Persen fratrem vera monebo.

Quo fatiatus lites ac rixam moveas

Sic faciendum. Sed rurfus discernamus litem

Non sanè unum est contentionum genus, sed super terram Sunt duo. alteram quidem probaverit qui noverit; Altera est vituperabilis: in diversa autem animum distrahunt. Nam hac contentio bellum exitiofum & discordiam auget, Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessariò Immortalium confiliis litem colunt molestam. Alteram verò priorem genuit Nox obscura, Poluit verò iplam aturnius altijugus, in æthere habitans, Terræ in radicibus, & quidem hominibus longè meliorem. Hac & quantumvis inertem, tamen ad opus excitat. In alterum enim quispiam intuens otiosus Divitem, qui festinat arare, atque plantare, Domímque recté gubernare : ÆMULATUR vicinum vicinus Ad divitias festinantem. Bona verò hæc contentio hominibus. Et figulus figulo succenset, & fabro faber: Et mendicus mendico invidet, cantórque cantori. O Persa, tu verò hæc tuo repone in animo; Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere abducat. Lites spectantem, forique auscultatorem existentem. Cura namque parva est (esse debet) litiumque forique, Cui non sit victus domi in annum repositus Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus,

De facultatibus alienis. Tibi verò non ampliùs erit iterum

Rectis

30

ΉΣΙΟ ΔΟΥ π ΑΣΚΚΑΙΟΥ

EPΓΩN & HMEPΩN BIBALON &

ΟΥ ΣΑΙ Πιεείηθεν ἀοιδήσι τλείκουι,
Δεύτε, Δί ἐννέτιετε σφέτερον πάιτες ὑμνείκσαι (φατοί τε,
Οντε διὰ βροτοί ἀνόβες ὁμῶς ἀφατοί τε,
'Ρητοί τ ἄρβητοί τε, Διὸς μεγάλοιο έμητι:

'Ρεία με τὰς βειάει, ρέα το βειάοντα χαλέπει 'Ρεία Α΄ ἀείζηλον μινύθει, κὸ ἀδηλοναέξει 'Ρεία Α΄ το ἐθωίει σκλίον, κὸ αγιδώρος κάρφει το το Ζ εδς ὑτιβερμέτης, ος ὑπερταται κάματα ναίρι.
Κλῦθι ἰδών ἀξων τε δίκη Α΄ ἐθοῦς δέμετες Το το Τωίν. 'Εγώ δε κε Πέρση ἐτήτυμα μυθησαντίω.

10

15

20

\$5.

30

Ο Υ Κ ἀξα μενον είω εξίδων χένθες, ἀλλ ὁπὶ γαιαν Εισὶ δύω. τω ωθύ καν επαινέτετει νεύστας.

Ή Α΄, ἐπιμωμικτή διὰ δ΄ ἀνθητά θυμιὰν εχεπν. Το πόλειών τε κακὸν κὰ διθεντός ἐκλεις το πολοκιών τε κακὸν κὰ διθεντός ἐκλεις το πολοκιών δερελείν το κακὸν κὰ διθεντός ἀκλεις το πολοκιών δερελείν και το κακὸν τι μοῦσι βαρελαν.

Τιω δ΄ ετέριω περτέρω μὸ ἐγρείνευ κιδιός ἐρεβεννή, Θίκε δέ μιν Κερνίδης ὑ ψίζυρς αἰβέει ναίων το ρίζηση, κὸ ἀνδιερέν πολλον ἀμεινω το και Ταίης τ΄ ἐν ρίζηση, κὸ ἀνδιερέν πολλον ἀμεινω το και Τιλέσιον, ὸς αποίλει μὸ ἀξεριο κατίζων το Τιλέσιον, ὸς αποίλει μὸ ἀξεριο κατίζων το Τιλέσιον, ὸς αποίλει μὸ ἀξεριο κατίζων το πολοκο το εποίλει μὸ ἀξεριο κατίζων το και το και κερινώς περαμεί κοτέει, κὸ τέκτονι τέκτων Καὶ πρωχὸς πωχώ φθονέει, κὸ ἀριδος ἀριδιώ.

Ω. Πέρση, σύ β τουτα τεῷ ἐνινάτθεο θυμώ το πολοκο πολοκο που το του το τεῦ ἐνινάτθεο θυμώ το πολοκο πολοκ

Μηθέ σ΄ έρις κακό χαρτ Φ ἀπ΄ έριγε θυμον ερύκοι Νεικε οπηπθύοντ, απρορίις επακεόν έδντα.

Πρη παρ τ' ολίγη πέλε) νεικεων τ' άπροξων τε.

Ωτινι μιὶ βίΦ ένθον επητανός κατάκει)

Ωραί Φ, τον παία φερει, Δημήτερος ακτιμί τ
Τε κεκορεαπάμω Φ νείκεα κ) δηριν οφέκλοις
Κτίμασ έπ άλλοπρίοις. Σοι δί εκεπ διδιτορον έπας
Ωδί έρθειν. Αλλ αμθι διακρινώμεθα νείκ Φ

'Ideinoi

Rectis judiciis, quæ ex Jove funt optima. Nam nuper quidem patrimonium divisimus: aliaque multa Rapiens ferebas, valde demulcens reges Donivoros, qui hanc litem volunt judicaffe. STULTI, neque sciunt quanto plus dimidium sit toto. Neque quam magnum in malva & asphodelo commodum. Occultarunt enim dii victum hominibus. Facile enim alioqui vel uno die tantum operari posses. Ut in unum quoque fatis haberes, otiofus etiam: Statingue temonem quidem fuper fumum poneres, Opera verò boum ceffarent, mulorimque laborioforum. Sed Jupiter abscondit; iratus mente fua, Quia ipsum decepit Prometheus versutus. Ouocirca homimbus machinanis est tristia mala. Abscondit verà ignem toquem rursus quidem bonus Japeti puer Surripuit ad hominum ulum, Jove à confultore, In cava ferula, clam-Jovem fulminibus gaudentem.

Húnoque indiguatus affarns est nubicoga Jupiter :
Japetionide, omnium inaxime versus;
Gandes ignem-suratus, quo dque animum meum deceperis?
Id tibique ipsi magnum con malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni datio malum, quo omnes

Se oblectent animo, fuun malum amplectentes.

Sic ait, mittue pater hominimque deûmque.
Vulcanum verò infiguem juffit quam celerrimè
Terram aqua miscere, hominifque indere vocem,
Et robur, immortatibus verò deabus facie affimilare
Virginibus pulchram formam peramabilem: at Minervam
Opera docere, ingeniolam telam texere:
Et gratiam circumfundere capiti auream Venerem,
Et defiderium moleftim, & membra fatigantes curas:
Indere verò caninamque mentem & furaces mores
Mercurium justit, nuncium Argicidam.

Sic ait. Illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
Móxque ex terra finxit inclytus utrinque claudus Vulcanus
Virgini verecundæ fimilen. Jovis confilis:
Cinxit verò & ornavit dea glaucocula Minerva:
Circùm verò Charitéfque deæ & vene anda Suada
Monilia aurea poluerunt corpori: iplam porrò
Horæ pulchricomæ coronârunt floribus vernis;
Omnem verò illius corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva:
Atin pectore fanè nuncius Argicida,

Mendacia,

'19 द्यां मां मां का Δίος दांगे वेंदाइका. "How whi to range is a waying . while it would Αςπάζων εφόρες, μέρα πυθάνων βάσιλησε Δωροφάγες, δι τίωθε Λίκου εθέλυσι δικάρσαι. ΝΗ ΠΙΟΙ, κΑι ισασιν όσιο πλέον ήμιου παντος, 40 'Ου δ' οσον εν μαλάχη τε ή ασφισελώ μέν σνέαρ. Κρύ Javres γαις έχεσι Δεοί βίον ανθρώποισι. Pnīdias γάς κεν κ) επ' ήμαπ εςγάσαιο, Ωτε σε κ' είς δνιαυτον εγειν, κ) άςγον εόντα Αι μά κε πηθάλιον με τοπές καπνέ καταθείο, "Εργα βοών δι Σπόλοιτο κ ήμιδυων παλαοργών. Αλλά Ζους έχρυ Τε, χολωσανή Θ φρεστ ποτν, Οπί μιν έξαπάτησε Περμηθούς άξκυλομήτης. Τένεκ ἀς ἀνθρώποιστν εμήσατο χύθεα λυρχά. Κεύτε 3 πυς το μου αυσις ευς παις 'Ιαπετοίο 50 "Εκλει ανθρώποιοι, Δίδς πάρα μηπόεντος, Έν κοίλω ναεθηκι, λαθών Δία τερπκεραμιον. Τὸν ή χολωσάμθω σε σε σέρη νεφεληγρέτα Ζούς, Ιαπεπονίδη, παντων περι μήδεα είδως, Χαίρις πύρ κλέ τας κ) εμας φρένας ποροποίσας; Σοί τ' αυτώ μέρα πημα κ) ανδράσιν έστομινοισι. 55 Τοίς Α' έγω αντί πυρος δωσω κακόν, ο κεν απαντες Τέςπων) κτ θυμόν, έδν κακόν εμφαραπώντες. "Ως έρατ' όμ δι έγελανε πατής ανδρών το θεών τε. House of Energies were offiring 60 Ταίαν υπει φύρειν, εν δι άνθρώπε θεων αύθω Kai der G, a davareus j Deais eis ana stondy Παρθενικαίς κομον είδο επήρατον αυτάς 'Abluitu Εργα διδασκήσαι, πολυδαίθαλον ίς ον ύφαίνειν. Kai záew auprzia nephni zevolu 'Apegalithu, 65

Και ποθου ἀρίδηκου, γιηνόρους, μηκοδώνας Έν ή θεωθυ κύνκου τε νόου κὶ ἐπίκλοπου ἦθος Έρικίω ἤνωγς, διάκλορου Αργφοντίω. "Ως ἐφαθ'. 'Οι δι' ἐπίθουτο Διὶ Κρονίωνι ἀνακπ.

70

75

dacia

Αυτίκα δ' οκ γαίης πλάσε κλυτός αμφιγυήςς Παρθένω αιθοίη ἵκελον, Κερνίδεω δια βελάς Ζώσε ή κλ κόσμησε θεα γλαυκώπης 'Αθιώη' Αμφί δε οι Καειτές τε θεαί κη πότνια Πειθώ Ορμες χευσέμες έθεσαν χερί άμφι ή τίωγε Ωρα κακλίκομοι ςέφον ανθεσιν είαρινοῖσι.

Πάντα δε δι χεροι κόσμου ερήγωστε Πεημάς 'Αθιώη'
'Εν δι' άςα δι κήθεοσι διάκτος ας 'Αςγειφόντης

Ydista

Mendacia, blandosque sermones, & dolosos mores Fecit. Jovis consiliis gravistrepi: sed vocem utique Indidit deorum præco: appellavit autem mulierem háncce Pandoram; quia omnes coelestium domorum incolæ Donum contulerunt, damnum hominibus curiosis.

At pollquam dolum perniciolum & inevitabilem absolvit, Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam Mercurium Munus ferentem, deorum celerem nuncium, Neque Epimetheus Consideravit ut illi præcepit Prometheus, nè quando munus Susciperet à Jove Olympio, sed remitteret Retro, necubi mali quippiam mortalibus fieret. Verum ille fuscipiens, cum jam malum haberet, sensit. Prius namque in terra vivebant familiæ hominum Seorfum absque malis, & fine difficili labore, Morbifque molestis, qui hominibus senectam afferunt. STATIM enim in afflictione mortales consenescunt. Sed mulier manibus vafis magnum operculum dimovens. Dispersit, hominibus autem machinata est curas graves. Sola verò illic Spes in infracta domo Intus mansit, dolii sub labris, neque foras Evolavit: priùs enim injecit operculum dolii, Ægiochi confilio Jovis nubicogæ Alia verò innumera mala inter homines errant. Nam PLENA quidem terra est malis, plenímque mare: Morbi autem hominibus tam interdiu quam noctu Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes Tacitè; nam vocem exemit consultor Jupiter. Sic nulquam licet Jovis mentem evitare. Caterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam

Ut simul nati sunt dii, mortalésque homines,
Aureum quidem primum genus diversiloquentium hominum
Dii fecerunt, cœlestium domorum incolæ.
Ii quidem temporibus Saturni erant, cum in cœlo regnaret.
Ut dii autem vivebant, securum animum habentes,
Planè absque laboribus & ærumna; neque molesta
Senecta aderat: semper verò pedibus ac manibus similes
Delectabantur in conviviis, extra mala omnia:
Moriebantur autem ceu somno domiti: bona verò omnia
Illis erant: fructum autem ferebat sertile arvum
Sponte sua, multumque & copiosum: iplique ultro
Quieti possessionibus fruebantur, cum bonis multis.

Bellè ac scienter: tu verò in animo repone.

Verù

Ψάζεά 3' αμυλίες τε λόγες η επίκλοπον ήθΟ-Τάξε, Διὸς βελήνη βαρυκτύπε εν εί αξα φωνίω. Θήκε Βεών κήςυξ ενόμιως ή πιώζε γιωαίκα

80 Θήκε θεών κήςυξ' ονόμμυε ή πίωθε γινιάκα Πανθώς!ω, ότι πάντες ολύμπα θώματ' έχεντες Δωρον εθώςησαν, πημ' ανθράσιν άλφης ήσιν.

'Αυτάς έπεὶ δόλον αἰπωι ἀμώ χανον 'Εξετέλεωεν,
'Εις Επιμηθέα πέμπε πατής κλυτον 'Αςγειφάντιω

85 Δῶρον ἄροντα, Θεῶν ταχωὶ ἄγρελον. Ουθί Ἐπιμηθος Ἐρρόσαθ ὡς ὁι ἔκιπε Περμηθος μινπιτε θῶρον Δεξαωζι πὰρ Ζίωθς ὀλυμπε, ἀλλ ἐποπεμπζν Ἐξοπίσω, μινπε τὶ κακὸν Θυντοῖσι γένηται. ᾿Αυτὰς ὁ δεξάμψιΘ, ὅτε δη κακὸν ἔιχ, ἐνόησε.

90 Πεὶν μὰ το (ἀεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων Νόσφιν ἄτορ τε κακῶν, κὰ ἀτορ χθηεποῖο πονοιο, Νέσων τ' ἀργθιων, αιτ' ἀνθιρασι γ ῆρος ἐθωκαν. ᾿ΑΙΨΑ το ἐν κακότηπ βροτοὶ καθαγηρήσκεσην. ᾿Αλλὰ γιμὴ χείρεων πίθε μέγα πῶμ' ἀφηθοα 95 Ἐσκέθασ', ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήθεα λυγά.

95 Ἐσκέδασ', ἀνθρώποισι δ' ἐμμόσατο κήδεα λυγεά Μένη δ' αὐτόθι ἐλπὶς ἐν ἀβρήκτοισι δόμοισιν "Ενδον ἔμιμιε, πίθε των χείλεσιν, ἐδὲ θύραζε Ἐξέπη πρέδεν βὶ ἐπομόδης πώμα πίθοιο, 'Αιγιόχε βελῆσι Διὸς νεοβηγορέταο.

100 'Αλλα ή μυεία λυγεά καί ανθεώπες αλάληται.
Π Λ Ε Ι' Η μβύ ηδη ραία κακῶν, πλένη ή θάλαατα.
Νέσοι δ' ανθεώποισιν εφ' ήμερη ηδί επὶ νυκτὶ 'Αυτίματοι φοιτῶσι, κακά θνητοῖσι φέρεσαι
Σιγή ἐπεὶ φωνίω εξείλετο μητίξτα Ζούς.

105 "Ουτας έτι πε δει Διος νόον εξελεαθς.
Ει δ' εθελεις έτερον τοι ερώ λόρον ελκοςυρώσω
Ευ κ) επισαμλίως ου δ' ενί ορεοι βάλλεο σιίστν.
Ως όμοθεν γεράασι θεοί θνητοί τ' άνθεωποι,
Χεύσεον μιν φεώπεα γεν Φ μερόπων άνθεωπων

110 'Αθάνατοι ποίησαν δλύμπα θωματ' έχοντες.

Οι μθυ όπι Κεένε ησαν, ότ' ές ανῷ ἐμιδασήλθεν.

"Ως Εθεοι δ' εζωον, ἀκηδέα θυμον έχοντες,
Νόσοιν ἄτορ τε πόνων κὶ διζύΘ΄ ελέ τι δειλον .

Της εξεπιώ αἰεὶ ἢ ποθας κὶ χείς ες διοιοι

Τέρπον εν Αδρίποι, κακών εκτοιθεν άπαντων Θυποκον δ΄ ώς υπνω δεδιμημιθοι έθλα ή πάντα Τοϊ στν έμω καρπόν δ΄ έφερε ζείδωρες άρερες. Αυτομάτη, πολλόν τε κλάφθονον δι δ΄ έθελημοὶ "Ησυχοι έργα νέμοντο, σων έθλοϊ στν πρλέεστν.

A 4

Aurae

Verum postquam hoc genus terra abscondit, Ii quidem divi fasti sunt, Jovis magni consilio, Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum: Qui quidem observant judicia & prava opera, Caligine amichi, passim euntes per terram,

Opum datores. Atque hoc munus regale confecuti funt. Secundum indè genns, multo deterius, postea Argenteum fecerunt coelestium domorum incolæ, Aureo neque natura simile, neque intellectu: Sed centum quidem annos puer apud matrem charam Nutriebatur crescens valde rudis domo in sua. Cum verò adolevisset, & pubertatis terminum attigisset, Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes Ob stultitias. Injuriam enim pravam non poterant A se mutuò abstinere, neque deos colere Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris, Prout sas hominibus ex more. Hos quidem deinde

Prout fas hominibus ex more. Hos quidem deinde Jupiter Saturnius abscondit; iratus, quia honores Non dabant beatis diis qui Olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur. (num
Jupiter verò pater tertium aliud genus variè loquentium homiÆneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ: neque ullum cibum
Edebant, sed adamantis habebant durum animum,
Feroces: magna verò vis, & manus inaccessæ
Ex humeris provenerant super validis membris.
His erantænea quidem arma,æneæque domus;
Ære verò operabantur: nigrum autem nondum erat ferrum.
Et hi quidem manibus propriis domiti,
Descenderunt amplam in domum frigidi inserni,
Ignobiles: mors verò tametsi terribiles existentes

Cepit atra-; fplendidum verò liquerunt lumen folis.
Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum etiam aliud quartum super terram multorum alumnam
Jupiter Saturnius secit, justius & melius,
Virorum heroum divinum genus, qui vocantur
Semidei priori generationi, per immensam terram.
Hos quoque bellúmque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmeam terram,

Perdidit,

120 'Αυτάρ έπεὶ κεν τότο χέν Τη χαια κάλυψε,
Τοὶ μὸὶ δαιμονές εἰσι, Διὸς μεχαλε διὰ βελάς,
'Εθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες πνητβο ἀνθεώπων'
'Οι ρα φυλάστεσί τε δίκας κὸ φέτλια έρχα,
'Ἡέρα ἐσσάμθροι, πάντη φοιτβίτες ἐπὶ εἰαν,

125 Πλεποδόβ Και τέτο γέρας βασιλήτον έχον.
Δωτορον αύτε γένω, πολύ χειρότερον, μετόπιθεν Αρχύρεον ποίησαν δλύμπα δώματ έχοντεες,
Χρυσέω έτε φυλώ εναλίγκιον, έτε νόνμα
Αλλ έλατιν μές πώς έτεα παρά μητέρι κεδινή

130 Έσε έρετ ἀτάλλων μέρα νήπιο ῷ ἔνιδικο 'Αλλ' ὅται ἡ Κήσειε, χὸ ήθης μέξον ἵκοιτο, Παυείδιον ζώεσκον ἐπὶ χεόνον, ἀλλέ ἔχοντες 'Αφραδίαις. Τ ζειν χο ἀτάδαλον ἐκ ἐδιώαντο 'Αλλήλων ἀπέχειν, ἐδὶ ἀξανάτες δεραπάζειν

135 "Η Θελού, & Α΄ ερθείν μακάςων εεροις επι βωμοις,
"Η Θεμις ἀνθρώποισι κατ' ή Θεα. Τες μερι επειτα.
Ζους Κρονίδης έχου με χολεμερο, ενεκα πιμας.
"Ουκ ἐδίδιον μακάς εστι θεοις δι όλυμπον έχεσιν.
"Αυτάς επει κή τετο γενο χτι ραία κάλυ με,

140 Τοὶ μιν ἐπορθόνιοι μάκας ες πνητοί κομέον?)
Δάτοροι ἀλλ ἐμπης πιμι κὰ τοι πν ὁπηθεί.
Ζως ἢ πατης τρίτον ἄλλο γεν ω μερεπων ἀνθρώπων
Χάλκιον ποίησὶ ἐκ ἀςγύρω ἐδὰν ομοιον,
Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε κὰ ὁμερεμιον, δισιν ᾿Αςη

145 *Εςγ' έμελε σονόεντα, η ύδειες εδέ τι σίτον
"Ηδιον, άλλ' άδάμαντ είχον κεσιτερόφευνα θυμόν,
"Απλασοι μεγάλη β βίη, η χάρες άαποι
Έξ ώμων επέρυκον όπὶ σιδαροίς μελέεοσι.
Τοίς δ' ην χάλκεα μβ τούχεα, χαλκεοι δε τε δικο

Τοῖς δ' ἦν χάλκεα ωβ τοίχεα, χαλκεοι δε τε δίκοι,

150 Χληκῷ δ' ἐρχάζοντι' μέλας δ' ἐκ ἔπε σιδηρος.

Καὶ τοὶ μιὰ χείρεωτι υπο σφετέρησι δαμβύτες,

Βῆσαν ἐς ἐυρώεντα δόμον κουορε ἀἰδαο,

Νώνυμοι βάναθΘ β' κὶ ἐκπαγλες τρο ἐόντας

Είλε μέλας, λαμπρον δι' ἔλιπον φά.Θ ἐελίοιο.

155 Αυτάς επει κ. τέτο γένω κτ γαια κάλυ ξεν, "Αυθις έτ' άλλο τέταρτον όπο χθονὶ πελυβοθείς» Ζους Κεονίδης ποίησε, δικαύστερον κ. άξειον, "Ανδιών ήςωων θείον γένω, δι κλήξονται Ημίθεοι προτέςη γρεή, κατ' απείρονα γαιαν.

160 Καὶ του μεν πολεμός τε κακός κὶ ουλοπς αινή, Τὰς μεν εφ επιαπύλω Θήζη, Καθμηίδι γαίη,

Perdidit, pugnantes propter oves Oedipi: Alios verò & in navibus super magnum fluctum maris Ad Troiam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ, Ubi quidem ipsos mortis quoque finis adobruit. lis autem seorsum ab hominibus victum & sedem tribuens Jupiter Saturnius pater constituit ad terræ fines. Et hi quidem habitant fecurum animum habentes In beatorum infulis, juxta Oceanum profundum, Felices heroes: his dulcem fructum

Ter quotannis florentem profert foecunda tellus.

O si neque jam quinto ego interessem Hominum generi, sed aut mortuus essem priùs, aut postea natus.

Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die Quiescent à labore & miseria, neque nocte. Corrupti: graves verò dii dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis. Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium homi-

Postquam facti circa tempora cani fuerint. Neque parer liberis fimilis, neque liberi, Neque hospes hospiti, neque sodalis sodali. Neque frater amicus erit, ut antehac.

Statim verò senescentes dehonorabunt parentes. Incufabunt autem illos moleftis alloquentes verbis Impii, neque deorum vindictam scientes, neque hi sanè Senescentibus parentibus educationis præmia reddent,

Violenti: alter verò alterius civitatem diripiet.

Neque ulla pii gratia erit, neque justi,

Neque boni: magis verò maleficum & injurium Virum colent. Jultitia verò in manibus & pudor Non erit. Lædet autem malus meliorem virum,

Verbis obliquis alloquens, perjurium verò jurabit. Livor autem homines miseros omnes,

Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur inviso aspe-Timque demum ad cœlum à terra spatiola,

Candidis vestibus tecta corpus pulchrum,

DEORUM ad familiam abierunt relictis hominibus Pudor & Nemesis: relinquentur autem dolores graves Mortalibus hominibus; mali verò non erit remedium.

Sed nunc fabulam regibus dicam, tameth iph fapiant, Sic accipiter affatus est lusciniam canoram, Altè in nubibus ferens, unquibus correptam: Illa verò milere, curvis confixa unguibus,

Lugebat

(ctu.

'Ωλεσε μαρναμθες μήλων ένεκ' 'Οιδιπόδαο'
Τες ή κὶ ἐν νήεωτιν ἐπερ μέ γα λαιτμα θαλάωτις,
Ές Τροίλυ ἀγαγῶν Ελένης ένεκ' ἡῦκόμοιο,

165 'Ev3' ήτοι τε δ ωξὶ βανάτε τέλ Θ ἀμοεκάλυ ξε.
Τοῖς 'β δίχ' ἀνθρώπων βίοτον κὶ ἡθε ἀπάωας
Ζ ως Κερνίδης κατέναως πατὴρ ες πείρατα γαίης.
Καὶ τοὶ ωξὶ ναίκουν ἀκηθέα θυμον έγοντες
Εν μακάρων νήποιοτ, παρ' Ώκεανὸν βαθυδίνω,

170 ''Ολ ζιοι ήρωες' το ισν μελιησίεα καρπον
Τείς τε έτες θάλλον α φέρει ζείδως ος άρες σ.
Μηκέτ έπειτ ωρειλον έγω πεμπη οι σι με είναι
'Ανδερίσιν, αλλ' ή σερίθε θανείν ή έπειτα χινώς,
Νωί χε εν χέν εξι σιδήρεον εδέπετ ή μαρ

175 Παύσονται καμάτε η δίζύ , εδίε τι νύκλωρ,
Φθειρξιμίοι χαλεπάς ή θεοί δώσεσι μερίμνας.
Αλλ' έμπης η τότσι μεμίξεται εθλά καικοίστ.
Ζ δις δι δλέσει η τέτο γέν θ μερόπων ἀνθρώπων,
Ευ τ' ἀν γεινόμιλοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.

180 'Ουδε πατήρ παίθεων ομοίιΘ, εδε τι παίδες, 'Ουδε ξείνΘ ξεινοδύκω, η εταίρος εταίρω, 'Ουδε κασίγνητος φίλΘ έωτεται, ως τοπάρος τως. 'Αιξα' γηρόσκον ας απικόσεσι τοκήτας. Μεμθονται δ' άρα του χαλεποίς βαζοντ' επεεωι

185 Σχίτλιοι, έδε θεῶν ὅπιν εἰδετες ἐδε μιζό ὅιρε
Γηρουτεωι ποκεθοιν ἀπό θρεπθήρια δοῖεν,
Χειροδίκαι ἔτορΘ δὶ ἐτέρε πόλιν ἐξαλαπάξει,
"Ουδέ τις δυόρκε χάρις ἔωτται, ἄτε δικαίκ,
"Ουτ ἀραθε μάλλον ἢ κακῶν ρεκτήρα κ) ὕδοιν

190 'Ανέρα πιμήσεσι. δίκη δ' εν χερσί κ) αἰδώς 'Ουκ έςαι. βλά με δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα, Μύθοισι σκολιοῖς ενέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὁμειται. Ζηλ Θ δ' ἀνθρώποισιν δίζυες ῖσιν ἀπασιν, Δυκκέλαδος, κακόχαρ Θ, ὁμαρτήσει ςυγερώπης.

195 Καὶ τοτε δη σεος δλυμπου ἐπο χθονος ευρυοθείης, Λάκοῖστν φαρέεστι καλυ Ιαμβίω χεόα καλόν, ᾿ΑΘΑΝΑ των μ.Τ. φυλον ἐτον σε ελιπόντ ἀνθεώπες ᾿Αιθώς κὶ Νεμεσις τὰ ἢ λεί Ιείαι ἄλγεα λυχεὰ Θνητοῖς ἀνθεώποισης κακε Α΄ ἐκι ἐσετευ ἀλκή.

200 Νω δ' αίνον βασιλεύσ' έρέω, φερνέκσι κ) αὐτοις.
Ωδ' ίρης περεκειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειεον,
"Τι μάλ ἐν νεφέεω φέρων, ὀνύχεω μεμαρπώς"
[Η δ' έλεὸν, γναμπίοισ πεπαρμέν ἀμφ' ὀνύχεω,

Mugero'

Lugebat: eam autem imperiolo ille semone allocutus est.

Inselix, quid strepis? habet certè te multo sortior:

Hàc vades, quà te duco, etiam cantatricem existentem:

Coenam verò, siquidem libet, faciam, vel dimitram.

IMPrudens verò, quicunque velit cum potentioribus contendere:

Vistoriàque privatur, & præter convitia dolores patitur.

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis. O Persa, tu verò audi justitiam, neque injuriam sove. Injuria enim perniciosa est misero homini; neque bonus quidem Facilè ferre potest, gravarurque ab ipsa, Illaplus damnis. Via verò altera perveniendi Melior ad justa. JUSTITIA autem super injuriam valet. Ad finem progressa. PASSUS verò stultus sapuit. Citò enim abit jusjurandum unà cum pravis judiciis: Justitia verò impetus, tracta quocunque homines duxerint Donivori, pravis autem judiciis determinarint causas, Hæc verò fequitur, flens urbémque & mores populorum Caliginem induta, malum hominibus afferens. Oui ipsam expellunt, neque rectam distribuerunt. At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant Recta, neque à justo quicquam exorbitant; Iis viget urbs, populi vero florent in ipla: Pax verò per terram alma: neque unquam ipfis Molestum bellum parat latè cernens Jupiter. Nec unquam justos inter homines fames versatur. Neque noxa; florentibus verò arvis fruuntur. His fert quidem terra multum victum: in montibus verò quercus Summa quidem fert glandes; media verò apes: Lanigera autem oves velleribus onusta sunt: Pariunt verò mulieres fimiles parentibus liberos: Florent autem bonis perpetuó: neque navibus Navigant; fructum verò profert fœcundus ager.

Sed quibus injuriáque mala curæ est, praváque opera, Iis poenam Saturnius parat latè cernens Jupiter: S Æ P E etiam universa civitas malum ob virum punitur. Qui peccat, & iniqua machinatur. Illis autem cœlitus magnum intulit malum Saturnius. Famem simul & pestem: intereunt verò populi: Neque mulieres pariunt: decrescúntque familiæ, Jovis Olympii consilio: interdum verò rursus Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum, Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

Μυρείο τω δ' όγ' όπικρατέως σεος μύθον έκπε.

Δαιμονίη, τι λέλακας; έχει νύ σε πελλον άξειων'
Τηδ' είς ή σ αν έγω σρ άγω, κραοιδόν έκσως.
Δείπνον δ', ακ' εθέλω, ποιήσομαι, η ε μεθήσω.
"ΑΦΡΩΝ δ', ός κ' εθέλοι σεος κρεισονας αντιφορίζεω'
Νίκης τε ςέρεται, σεοςς τ' αιθεσιν άλγκα πάθει.

e:

210 °Ως έφατ ωχυπέτης ίρης, ταινοππίερος όρνις.

Ω Πέρση, ου δ' άχκε δίκης, μηδ' ύδειν όφελλε.

"Υδεις γάς τε κακή δειλώ βροτώ εδι μου έδλλος
'Ρηϊδίως φορέμου διώαται, βαρύδει δε δ' ύπ' αμτής,
'Ειχύςσας άτησην.' Οδ'ς δ' έτερησι παρήδειν

215 Κρείοτων ες τὰ δίκαια. ΔΙΚΗ δ΄ ὑπερ μεσιΦ εχει,
Ές τέλ Θ έξελθεσα. ΠΑΘΩΝ δέ τε νήπιΘ έχνω.
Αυτίκα 3δ τρέχει δρκος αμα σκολίδα δίκησι
Της 3 δίκης ρόθος, έλκομβίης η κ' άνδρες άχωσι
Δωροφάροι, σκολιαϊς 3 δίκαις κείνωσι βέμιςτις

220 Ἡ δ' ἐπεται, κλαίκσα πολιν τε κ) ήθεα λαών,
Ἡέρα ἐωταμθήη, κακον ἀνθρώποισι φέρκσα,
Οι τε μιν εξελάκσι, κ) ἐκ ἰθείαν ἐνειμαν.
"Οι β δίκας ξείνοισι κ) ἐνδίκμοισι διδέστν
Ἡθείας, κ) μι τι παρεκβαίνκοι δικαίκ,

225 Τοῦσ τεθήλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεύσιν ἐν αὐτῆ*

'Ειςων δ' ἀνὰ μω κεροπόφ, ἐδε ποτ αὐτοῖς
'Αργαλέον πολεμον τεκμαίρεται ἐνρμοπα Ζους'
'Ουδε ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμός ὁπηδείς
'Ουδι ἄτη' θαλίης ή μεμηλότα έργα νέμωνται.

23° Τοῖ σές ει μὰ ἡαια πολιμὶ βίον ἔς εσι ἡ βτῦς ᾿Ακρη μὰ τε φές ει βαλάνες, μέωπ ἡ μελίωτας Ἐτζοπόκοι δ' οῖες μαλλοῖς καταξεξεύδα τ΄ Τίκ εσιν ἡ γιμαϊκές ἐοικότα τέκνα ρονεύσιν Θάλλεσιν δ' ἀγαθοῖ σι διαμφές; ἀδὶ ἐσπὶ νηῶν

235 Νέωσονται, καμπον ή φέρει ζείδω ρος άρκεσ.

**Οις δ' ύδεις τε μέμπλε χακή ή ορέτλια έρχες,
Τοῖς δε δίκλω Κερνίδης τεκμαίρεται δυρύσπα Ζούς
ΠΟΛΛΑΚΙ ή ξύμπασα πόλις κακά ανδρός έπαυρες,

**Ος τις άλιπεαίνει, ή άτα δαλα μη γαν άστα.

240 Τοῖσιν δ' εφανό τεν μέγ' επήγαγε πήμα Κρονίων, Λιμον όμε το λοιμόν Εποφωνύ τεση ή λασί 'Ουδε γιωτίκες πίκεσιν' μινύ τεση ή δικοι, Ζίωδο φροδιμοσιώ που ολυμπε αλλοτε δ' αυτε "Η την γε σρατόν δυρω) απώλεσεν, η όγε τείχος,

245 "Η צבע כוי חסידים Κερνίδις צחסחיינידם משקש".

D reges, vos autem considerate etiam ipsi Poenam hanc: PROPE enim inter homines versantes Dii vident, quotquot perversis judiciis Se mutuò atte: unt, deorum animadversionem non curantes, Ter enim decies mille funt in terra multorum alumna Dii Jovis, custodes mortalium hominum: Qui sanè & judicia observant, & prava opera, Caligine amicti, passim oberrantes per terram. Virgo autem est Justitia Jove prognata, Claraque & veneranda diis qui coelum habitant. Et certè cum quis ipsam læserit, oblique injurians, Statim ad Jovem patrem confidens Saturnium, Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat Populus peccata regum, qui mala cogitantes Aliò deflectunt judicia, iniquè pronunciantes. Hæc observantes, ô reges, corrigite sententias,

Donivori: obliquorum verò judiciorum prorsus obliviscamini.

SIBI ipsi mala fabricatur vir alii mala fabricans.

MALUM verò confilium consultori pessimum.

OMNIA videns Jovis oculus, omniaque advertens,

Et hæc certè, siquidem vult, inspicit: neque ipsum latet

Qualénam hoc quoque judicium civitas intus exerceat.

Ego porrò nec iple nunc inter homines jultus

Esse porto net ipie nant inter nomines juitus

Esse velim, neque mens filius: quando MALUM est, justum

Esse, siquidem plus juris injustior habebit.

(dentem,

Sed his nondum finem arbitror impositurum Joyeth sulmine gauO Persa, cæterum tu hæc animo tuo repone, (prorsus:
Et justitiæ quidem animum adjice, violentiæ verò obliviscere
Namque HANC hominibus legem disposuit Saturnius,
Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
Se mutuò ut devorent; quandoquidem jus apud eas non est;
Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
Est. SI QUIS enim vesit justa in publico dicere,
Cognoscens, ei quidem opes largitur latè videns Jupiter.
QUI VERO testimoniis volens perjurium jurando
Mentietur, in jus delinquens, immedicabiliter læssis est;
Ejus verò obscurior posteritas postea relicta est:

VIRI autem justi generatio in posteris erit præstantior. Cæterùm tibi ego bona sciens dico, stultissime Persa, MALITIAM quidem cumulatim etiam capere Facile est: brevis quippe via est, valdéque propè habitat. ANTE virtutem verò sudorem dii posterunt

Immor-

ο βασιλείς, ύμεις ή καλαφεάζε δε κ' αὐπὶ Τω ε δίκων ' ΕΓΓΥ Σ χδ εν ἀνθρώποισην ἐέντες ' Αθάνατοι λούσκεπν, δουι σκολίῆσι δίκησι ' Αλλήλες τείδεπ, θεῶν ὅπην εκ ἀλέροντες.

250 Τεὶς γλ μύειοι είσην επί χθονὶ πελυδοτείοη
Αβάνατοι Ζίωος, φύλακες πηπηθ άνθρώπων
Οι ρα φυλάρμοτη τε δίκας κρ χέτλια ές γα,
Ήέρα έκτι μίνοι, πάντη φοιτή τες έπ' αιαν.
Ή δε τε παρθέν Θεξί Δίκη Διος εκγεραίμα,

255 Κυθνή τ' αἰθοίη τε Θεοῖς δι όλυμπον έχεσι.
Καί ρ΄ όποτ ἀν τις μιν βλάπη σκολιῶς όνοτάζων,
Αυτικα πὰς Διὶ πατς ι καθεζομθή Κερνίωνι
Γης τ' ἀνθεώπων ἀθικον νόον ' όφς' ἐποτίση
Δημος ὰταθαλίας βασιλήων, δι λυγεὰ νοῦντες

260 'Αλλη παρκλίνεσι δίκας, σκολιώς ενέποντες.
Ταϋπα φυλαοσομίνοι, βασιλήτες, ιδωίεθε μύθες,
Δωροφάροι, σκολιών ή δικών εππάγχυ λάθεθε.
ΟΙ ΑΥΤῷ κακὰ τάχει ἀνὴς ἄλλω κακὰ τάχων.

Ή ΔΕ' મુલમાં βελί τω βελά σαντι મુલમાં દ્રમ.

265 ΠΑ΄Ν ΤΑ ἐθων Διὸς ὀφθαλμός κỳ πώντα νοήσας, Καί νυ τάθ', αικ' ἐθελησ', ἐπιθέρκεται' ἐθὲ ἑ λήθες 'Όιω δὴ κỳ τίωθε δ'κλω πόλις ἐντὸς ἐξερει. Νιῶ ἢ ἐρω μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαι. Θ΄ 'Έιλω, μετ' ἐμὸς ὑός' ἐπεὶ ΚΑΚΟΝ, ἀνθρα δίκαιον

270 "Εμμθίαι, εἰ μείζω γε δίκιω ἀδικώτερος εξει"
Αλλὰ τάγ επω εολπα τελείν Δία τερπικεραυνον.
"Ω Πέρση, σὸ ἢ ταυτα μζ φρεπὶ βάλλεο σῆση,
Καί νυ δίκης ἐπάκες, βίης δι ἐπιλήθεο πάμπαι"
ΤΟΝ λε γδ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,

275 Ίχθύσι μθὸ κỳ θηρσί κỳ διωνοῖς πετεεινοῖς,

"Εδειν αλλήλιες, επεὶ & δίκη ὅςἰν ἐπὶ αὐτοῖς"

'Ανθρώποισι δ' ἔδωκι δίκλω, ἢ πολλὸν ἀείςη
Γίνετω. 'Ε Ι Γ Α' Ρ τίς κ' ἐθελη τὰ δίκαι ἀροράθειν
Γινώσκων, τῷ μθῷ τ' ὅλθον διθοῖ ἐυρύοπα Ζοῦς.

280 °O Σ Δ Ε΄ κε μαρτυείησην έκων διπόος κον διμόωσας Ψάσεται, δι "Είκαι βλά ας, νήκες ον αάθη Τε δε τ αμαυερτές η γρεί μετίπηθε λέλει παι `ΑΝ Δ Ρ Ο΄ Σ Δ δυόρκε γρεί μετίπηθεν αμείνων. Σοὶ δι έρω έθλω νο έων έρεω, μερα νήπιε Πέρση,

285 TH'N ME'N TOI κακότητα κὶ ἰλαθον όξην έλεως 'Prii s'iws' ολίγη με οδός, μάλα δ' εγγύθη ναίει. · ΤΗ Σ δ' αςετής ίδρωτα θεοί προσπάροι θεν έθημαν

A Java-

Immortales; longa verò atque ardua via est ad ipsam, Primumque aspera: ubi verò ad summum ventum suerit, Facilis deinceps est, quantumvis difficilis suerit.

acilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.

[fapit, 1] LE quidem longe optimus est, qui ex se ipse per omnia

Considerans quacunque dein & postremò sint meliora. RURsus & ille bonus est, qui bene monenti paruerit. QUI verò nec ex se sapir, neque alium audiens

Animum adjicit, contra hic inutilis homo eft.

Verum tu nostri semper præcepti memor. Operare, ô Perfa, divinum genus, ut te fames Odio habeat, amet autem pulchrè coronata Ceres Veneranda, victuque tuum impleat horreum. FAMES namque perpetuò ignavo comes est viro: Atque eidem & dii fuccenfent, & homines, quicunque otiosus Vivat, fucis aculeo carentibus fimilis studio. Qui apum laborem absumunt otiosi, Vorantes. Tibi verò opera mediocria obire gratum esto. Ut tibi tempettivo victu impleantur horrea. E X laboribus autem viri evadunt pecorofi & opulenti. Et laborans multo etiam charior tam immortalibus Eris, quàm hominibus: valdè enim oderunt otiofos. LABOR verò nullum dedecus, sed ignavia dedecus est. Quòd fi laboraveris, mox te æmulabitur otiofus Ditescentem: divitias verò & virtus & gloria comitatur. Deo autem fimilis fueris, (Laborare quidem melius)

Siquidem ab alienis facultatibus stolidum animum Ad opus convertens, victús curam habeas, ut te jubeo.

P U D O R autem non bonus indigentem virum tenet; Pudor, qui viros valdè & lædit & juvat.

PUDOR quidem ad paupertatem, audacia verò ad divitias. OPES verò non raptæ, divinitus datæ, multò meliores: Si quis enim & manibus per vim magnas opes abstulerit,

Aut lingua spoliarit, (qualia multa

Fiunt, quamprimum lucrum mentem deceperit Hominum, pudorem verò impudentia expulerit) Facilè & illum obsurant dii, minuuntur verò familiæ Viro illi, exiguum verò ad tempus divitiæ adsunt.

Par facit delittum qui & supplicem & hospitem malo affecerit, Quique fratris sui cubilia ascenderit,

Secreti caus à lecti uxoris, inhonesta patrans:

Quique imprudentià cujuspiam deceperit orphanos liberos: Quique parentem fenem mifero in fenecta limine

Probris

3

* Αθάνατοι, μαχρός ή χὸ όρη Θ διμος ἐπ' αὐτίω, Καὶ τρηχὸς τοπρεώτον ἐπίω δ' εἰς διχρον ἵκηαι,

290 Pnilin Sin πειτα πέλει, χαλεπή τω έξσα.
Ο ΥΤΟΣ με πανάκειτος, ος αμτώ πάντα νοήσει,
Φρανάμθυ σά κ' έπειτα κ' ές τέλο ησιν άμεινω.
ΈΣΘΛΟ Σ δ' αμ κάκεινο, ος ευ ελπόντι ποη β

oit.

nia

it,

bris

"Ο Σ Δ Ε΄ κε μώθ' αύτω νοέη, μήτ' άλλε ακέων

300 ΛΙΜΟ Σ γάρ τοι πάμπαι ἀρργῷ σύμφορος ἀνδιεί.
Τῷ ἢ θεοὶ νεμεσῶσι κὰ ἀνέρες, ὅς κεν ἀρργὸς
Ζώη, κηφιμέσοι κοθέροις ἐικελΘ ὁρμιω,
Όττε μελιοσάων κάματον τρύχεσον ἀρργεὶ,
Εθοντες. Σοὶ δὶ ἔργα φίλὶ ἔςω μέτρια κοσμεῖν,

3°5 "Ως κέ τοι ώραίε βιότε πλήθωπ καλιαί.

ΈΞ "ΕΡΓΩΝ δ' άνδρες πολύμηλοί τ' άρνειοί τε.
Καί τ' έργαζόμω Φ, πολύ φίλτερες άθανάτοισιν
Έσταμ ήδε βροτοίς μάλα γο ςυγέεσιν άρργες.

Έ P T O N δ' έδεν ονειδος αερχίη δε τ ονειδος, Ει δε κεν ερχάζη, τάχα σε ζηλώσει δερχός Πλεβεῦνβα πλέτω δ' άρετη κὶ κῦδος οπηθεί. Δαίμονι δ' διΘ έηδα, (Τὸ ἐρχάζεῶς ἄμείνον) Έι κεν ἀπ' ἀλλοσείων κβεάνων ἀεσίφερνα θυμόν Έις ἔρχον σε έφας, μελεβος βίε, ῶς σε κελδίω.

315 'A I Δ Ω' Σ δ' ἐκ ἀραθη κεχεπιμίον ἄνδιεα κομίζεις
'Aιδώς, ἥτ' ἄνδιεας μέρα σίνεται ἦδ' ὀνίνησι.
'A I Δ Ω' Σ τοι σερες ἀνολείη, θάρσ Θ ή σερες ὅλεω.
Χ P H' M A T A δ' ἐχ ἀρπακδά, βεός δοτα, πολλὸν ἀμείνω.

Έι χάρ τις κὶ χεροί βίη μέγαν ὅλδον ἔληται,
310 Ἡ ὅγ ἀπὸ γλώωτης ληίωεται, (διά τε πωλλά
Γίνεται, ευτ ἀν δη κερούς νόον εξαπατήση
Αν θρωπων, αἰδῶ δε τ' ἀναιδείη παιτοπάζη)
Ρεϊά τε μιν μαιρεσι θεοί, μινύθεσι ἢ δικοί
Ανέει τω, παίνεςν δε τ' ἐπὶ χεόνον ὅλδ، ἀπιδεί.

Τσον δί', δε θ' ικέτω δε τε ξείνον κακόν έρξει"
Ος τε κασιγνήτοιο έξ άνα θέμνια βαίνοι,
Κρυπαδίης δυνής αλόχε, παξακαίεια δέζων
Ος τε του αφεαδίης αλιτεαίνεται δροανά τέκνα.
Ος τε γονήα γεργία κακῷ ἐπὶ γήρα θ ἐδῷ

Neixer

Probris affecerit, gravibus incessens verbis:
Huic certè Jupiter irascitur; ad extremum verò
Pro operibns iniquis gravem exhibet talionem.
Verùm tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum.

PRO virili autem facra facito immortalibus diis Castè & purè, splendidáque crura adurito. Interdum certè libaminibus atque suffitibus placa, Et quando cubitum iéris, & quando lux sacra venerit: Ut benevolum erga te cor atque animum habeant;

Ut aliorum emas fortem, non tuam alius.

A M I C U M ad convivium vocato, inimicum verò finito. Eum verò potifimium vocato, quicunque te prope habitat: Si enim tibi & negotium aliquod domesticum accidat, Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati. (dum. N O X A tam magna est malus vicinus, quantum bonus commo-Sortitus est præmium, quicunque sortitus est vicinum bonum; Neque sanè bos interierit, nist vicinus malus sit. (redde,

RECTA quidem mensura à vicino mutuum accipe, rectaque Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:

Ut indigens, & in posterum promptum invenias. NE mala lucra captes: mala lucra æqualia damnis.

A M A N T E M te ama, & accedenti adsis:

E T D A ei qui dederit, neque da ei qui non dederit.

D A T O R I namque est qui dat: non danti verò nemo dat.

D O N A T I O bona, rapina verò mala, lethisera.

QUISQuis etenim vir sponte sua dedorit, esti multum dederit,
Gaudet donando, & delectatur suo in animo.

Qui verò ipse rapuerit, imprudentia fretus,
Quamvis sit exiguum, tamen id constringit charum animum.

S I Q U I D E M enim & parvum parvo addideris,

Et frequenter istud feceris, mox quidem magnum & hoc evaserit,
QUI verò partis adjicit, is vitabit atram famem.

Neque verò quod domi repositum est, virum contristat.

DOMI meliùs est esse; quoniam noxium quod soris
Bonum quidem de præsenti capere; noxa verò animo

Egere absente: quæ te cogitare jubeo.

INCIPIENT E verò dolio & definente, faturato te; Medio parce: mala verò in fundo parfimonia.

Merces autem viro amico constituta sufficiens esto. Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:

CREDULitas pariter ac diffidentia perdiderunt homines. Nè verò mulier te animo nates succincta decipiat,

Bland

3

36

Νεικέι, χαλεποίσι καιθαπόρω Θ επέξων. 330 Τω δή τοι Ζεύς αὐτὸς άγαίεται, ες ή τελοτίω "Ερρων άντ' αδίκων χαλεπίω επέθηκεν ομοιβίω. 'Αλλά ου την ωρύ πάμπαν έξρη' αξοίφεονα θυμον. KAΔΔΥ'NAMIN & Epsen lep' a Savatoros Seolosv "Ayvas ni na Japas, cmi d' dy nad unela naisiv. 335 "Αλλοτε δη απονδήσι θυξεωί τε ίλάπεως, 'Hul or' cura(n, n) oran oa@ iseov endno "Ως κέ τοι ίλαον πραδίω κή θυμόν έχωσιν" "Όςρ' άλλων ώνη κληθον, μη τον τεον άλλ . ΤΟ Ν ΦΙλέοντ' επί δαιτα καλείν, τον δ' εχθρον έαται. 340 Τον ή μάλισα καλείν ός Ιις σέθεν έγγύθι ναίει Έι γάρ τοι η χείνι έγχωειον άλλο γένηται, Γείτονες άζωςοι εκιον, ζώσαντο ή πιοί. ΠΗ ΜΑ κακός γείτων, δοσιν τ' αγαθός μέγ' όνειαρ. "Εμμορέ τοι πμίης ός γ' έμμορε γέντον Θ έθλε. 345 'Ous' av Bos Socialit', et un yettwo nanos ein. ΈΥ ΜΕ' Ν μετζείος παρά γείτου Φ, ευ δ' Απολεγολή ' Αυτώ τω μέσεω, η λώϊον, αικε δωίναι· 'Ως ἀν χενίζων, η ες ύσεεον ἄρκιον ευρης. Μ Η` Κ Α Κ Α` κερδαίνειν· κακο κέρδεα ισ' ἀτνοι. 350 ΤΟ Ν ΦΙλέον Τα φιλείν, η τω σροςίον τι σροςείναι. KAI' AO'MEN os nev So, n, un Soule os nev pun So. Δ Ω' Τη ιων πς εδωκεν' αδώτη δ' ઉπς εδωκεν. Δ Ω' Σ તે સ્વાર્ગમાં, તે ρπαξ ή મલામાં, ક્યા તા τοιο δότειρα. ΟΣ μί γάρ κεν δυήρ εθελων, όγε κου μέγα δών, 355 Χαίρει τω δώρω, κ) τερπεται ον κάτα Δυμόν. OE SE KEY autos Exnou avallinge withous, Καί τε σμικεθν έον, το, τ' επάχνωσεν φίλον ήτος. Έ Ι ΓΑ' Ρ κεν κὸ σμικεὸν όπο σμικεον καταθείο, Καὶ θαμιά τεθ' ερθοις, τάχα κεν μέγα κὸ τὸ γένοιτο. 360 "Ο Σ Α' επ' εόν]ι φέρει, ο Α' αλύξεται αίθοπα λιμόν. 'Ουδέ τος' είν "ύικω κα βακείμθου ανέρα κήδοι. ΟΙΚΟΙ βέλτερον εί) επεί βλαβερον το Δύρηφι. EDADO Wi wassor O Exect Thua 3 Duco 365 Χρηίζειν απείν] . ά σε φραζεως άνωγα. APXOME'NOY 3 mide ni Angovi @ nogeoads Μεωό 31 φε . δεωζ. δεινή Α' ενί πυθικίι σειδώ. Medis d' de dei pino eignul o aprio 's sw. Καί τε κασιγνήτω γελάσας όπο μάρτυρα θέοδς. 370 ΠΙΈΤΕΙΣ δ' ἀξαιομώς κ) તે જાારાં οι હો λεσαν ανδεας: Μηδέ γωνή σε νόον πυροςίλ Ο έξα παιτάτω, Aspund B 2

um.

mo-

dde,

ique

ferit,

Bland

Blandè garriens, tuum inquirens tugurium.

QUI namque mulieri confidit, confidit is quidem furibus.
Unicus verò filius fervàrit paternam domum
Pascendo: ità enim opulentia crescit in ædibus.
Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
Facilè verò & pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes:
M A J O R autem plurium cura, major quoque accessio.

Tibi verò fi opes animus appetit intra fefe, Sicfacito: operamque opera fubindè addito.

LIB. II.

D Leiadibus Atlante natis exorientibus, Incipe messem, arationem verò occidentibus. Hæ quidem noctésque & dies quadraginta Latent: rursum verò circumvolvente se anno Apparent, primùm ut acuitur ferrum.

Hæc utique arvorum elt regula, quíque mare
Prope habitant, quique valles flexuosas
Mari fluctuante procul pinguem regionem
Habitant. Nudus serito, nudúsque arato,
Nudus quoque metito, fiquidem tempestiva omnia voles
Opera ferre Cereris: ut tibi singula
Tempestiva crescant, nè quando interim egens
Mendices ad alienas domos, nihisque efficias.
Sicut & nunc ad me venisti: ego verò tibi non ampliùs dabo,
Neque ampliùs admetiar. Labora stolide Persa

Neque amplius admetiar. Labora itolide Peria
Opera quæ hominibus dii deftinârunt:
Nè quando cum liberis uxoréque animo dolens
Quæras victum per vicinos, hi verò negligant.
Bis enim & ter forfitan confequêris: fi verò ampliùs molefles,
Rem quidem non facies, tu verò inania multa dices:
Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
Cogitare debitíque folutionem, famísque evitationem,

Domum quidem primum, uxorémque, bovémque aratorem, Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur:
Utensilia verò domi omnia apta facito:
Nè tu quidem petas ab alio, illéque recuset, tu verò careas, Tempus autem prætereat, minuatúrque tibi opus.
NE VErò differas sinque crastinum, sinque perendinum:
Non enim deses in opere vir implet horreum,

Neque

15

'Ous'

*Αιμύλα κωτίλλεσα, τεἰμὶ διρώσα καλιἰμί.
*Ο Σ Δ Ε΄ γωμακὶ πέποιδε, πέποιδ όγε φιλήτησι.
Μενοχμὶς ἢ πάϊς σώζοι πατρώιον δικον
Φερθέμλι: ὡς γὸ πλέτος ἀξξεται ἐν μεγάερισι.
Γιηραίδς ἢ θάνοις, ἔτερον παϊδί ἐγχαταλείπων*
'Ρεῖα δέ κεν πλεόνεωι πόροι Ζεθς ἀσσετον ὅλθον.
ΠΛΕ Ι΄ ων μιλ πλεόνων μελέτη, μείζων δί ἐπιθήκη.
Σοὶ δ΄ εἰ πλέτε θυμὸς ἐξλθεται ἐν φρεσὶν ἦσιν,
'Ωδί ἔρθειν' ἔρρον δε τ' ἐπ' ἔργω ἐργάζεως.

375

5

10

15

20

25,

que

BIBA. B.

ΠΛηϊάδων Ατλα βυέων όπιτελλομθυάων. "Αρ χεω αμητε, αρότοιο ή δυεσομθυάων. "Αι δή τοι νύκλας τε κι ήματα τεωπαράκοντα Κεχρύραται αύτις ή ωξιπλοιθύε ενιαυτέ Φαίνον ται, ταιως ώτα χαραιοτοιθύοιο σιδήςε. Ουτός τοι πεδίων πέλεται νόμι, δι τε θαλάσης Έγγύθι ναιετάκο, δι τ' άγκεα βησήεντα Hove mundivovo Siones on mova xãego Ναίσον. Γυμνόν συείρειν, γυμνόν ή βοωθείν, Γυμνον δι ἀμάδζ, εἰ χ' ώρια πάντ' εθέληδα * Εργα κομίζεδζ Δημήτερςς ώς τοι έκαςα "Ωει ἀξηται, μή σως τα μεραξύ χατίζων Ππώστης ἀλλοπείες δικες, τὸ μηθὲν ἀνύστης.
Ως τὸ νοῦ ἐπ' ἐμ' ἦλ Βες' ἐρὰ δέ σοι ἐκ ἐπιθώσω,
'Ουδ' ἐπιμεπεήσω. Έρραζδι γήπιε Πέεση "Εξρα τάτ' ανθεώποιοι θεοί διετεκμήραντο" Μή ποτε σω παίδεου γινοικί τε θυμον άχδων Znidins Biotor XT yeitovas, or d'aushaot. בוֹבְ עוֹנִי שְצֵׁ אַ שְּבְּוֹבְ דִמֹצָם דְמֹצְבָם וֹנוֹ ל' בוח אַטְדְיוֹבָּי, Χρήμα ωλό & πρήξεις, ού δ' επώσια πολλ' αγορ δύσεις" 'ΑχεῶΘ δ' έςαι ἐπέων νομός. 'Αλλά σ' ἀνωγα Φράζεδζ χριών τε λύσιν, λιμέ τ' άλεωριώ. Οικον μερ જાલું જાલું, γιναϊκά τε, βέν τ' αξοτήρα, Κτιπου ε γαμετίω, ήπις κ) βεσίν εποιτο. Χεήμαζα δ' είν δικιρ σάντ' άρμενα ποιήσαυς. Μη ου ων αιτης άλλον, ο δ' αρνηται, ου ή τη α, Η δ' ώρη παραμείζηται, μινύθη δέ τοι έργον. M H D' avalanted es T' alleiov es T' Evunger. 'Ου ης έτωσιος γρος άνης πιμπλησι καλιίω,

Neque procrastinator. Cura verò tibi opus auget.

Semper autem DILATOR operum vir cum damnis luctatur.

Cùm itaque jam definit robur vehementis folis Ab æstu sudorifero, per autumnum pluente

Jove præpotente, mutatúrque humanum corpus

Multo levius: (nam tunc Canicularis stella

Paulisper supra caput fato-obnoxiorum hominum Venit interdiu, magis autem nocte fruitur)

Quando incorruptissima est cæsa ferro

Sylva, folia autem humi fundit, ab ramísque ceffat: Tunc fanè ligna fecato, memor tempeltivi operis.

Mortarium quidem tripedale seca, pistillum verò tricubitale: Axémque septempedalem; valde enim certè conveniens sic:

Si verò octopedalem; & malleum indè secueris.

Trium spithamarum curvaturam secato decem palmorum currui: Multa præterea curva ligna. Ferro autem dentale, cum inveneris,

Domum, in monte quærens vel in agro,

Ilignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum est,

Nempe cum Attica Cereris famulus temoni infigens,

Clavis adjunctum stivæ adaptaverit.

Bina verò disponito aratra, laborans domi, Dentatum, & compactum: quoniam multò optimum sic. Et si alterum fregeris alterum bobus injicias.

E lauro autem vel ulmo firmissimæ stivæ sunt.

E quercu temonem, ex ilice dentale, boves verò duos novennes Masculos comparato, (horum enim robur non imbecillum est) Adolescentia mensuram habentes: hi ad laborandum optimi.

Non utique hi contendentes in fulco laborando aratrum

Fregerint, opus verò imperfectum illic reliquerint. Hos autem fimul quadragenarius juvenis fequatur,

Panem cœnatus quadrifidum octo buccellarum. Qui quidem opus curans rectum fulcum ducat,

Non ampliùs respectans ad contaneos, sed in opere Animum habens. Hoc veró neque junior alius melior

Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitandum: Junior enim vir ad coætaneos spectat intento animo.

Confidera verò, cum vocem gruis audiéris Ab alto ex nubibus quotannis clangentis:

Quæ & arandi temporis fignum affert, & hyemis tempus Indicat pluviæ, cor autem rodit viri bobus carentis.

Tunc sanè pasce flexiles boves, intus existentes.

Facile enim dictu est, Par bourn da & plaustrum:

Facil

70

'Ουδ' ἀναβαλλόμι. Μελέτη δε τοι έρχον οφέλλει. 30 'A I E I' δ' αμβολιορρός ανής άτησι παλαίει. "Hut Si Anger whit of offer nextoro Καύματις ίδαλίμε, μετοπωεινον ομες ήσαντος Zhuds eendered, ut j ogéneras Begre of zens Πολλον ελαφεότες . (δή χό τότε σείει Θ άς ής 35 Βαιον τσές κεφαλής κηριστερέων ανθρώσων "Ερχεται ημάπ Φ, πλείον δέ τε νυκτός επαυρεί") Ημο αδικτοτείτη πέλεται τμηθείσα σιδίκω Υλη, φύλλα δ' έςαζε χέει, πλόρθοιό τε λήγει Τημο ας υλοτομείν, μεμνημή Θ ώριον έρχον. 40 ישו אותו אבי לב יום או אישועו של ועול פחושה שלעו עוסיום ביותו עושי Αξονά 3 επθαπόδίω μάλα γάς νυ τοι αξιθύ Θετω Ει δέ κεν οκλαπόδων επό κο σφύζαν κε ταμοιο. Τεισοίθαμον δ' άψιν τάμνειν δεκαιδώςω άμαξη Πόλλ' όπὶ καμπόλα κάλα. Φέρειν ή χύω, ότ' αν έυρης, 45 'Eis δικον, κατ' όρ & διζήμιο ή κατ' άρεραν, Heivivor os 28 Broiv apriv og zugaratos ogiv, Eut' αν' Adinains δμω Θ ον ελύματι πήξας, Γόμφοισιν πελάσας πεσεαρής εται isofoni. Δοιά ή મહી చేલગાલ, πονηπάμλο Ο χτ δικον, 50 'Αυτόγυον, η πικτίν' επεί πολύ λώϊον έτως. Έιχ' έτερον γ' άξαις, έτερον γ' οπί βυσί βάλοιο. Δάφνης δ° η πεκέης ακιώτα οι ίτο δοηες. Δρυδς έλυμα, πείνε χύλω, βόε δ' ενναετήρω "Açoeve นะนาที่อีรู, (ฟีซ์ วูซี อิย์ง 🗗 ซัน ลักล สลใงจัง) 55 "Η Gns μέτσον έχοντε' τω έργαζεως ἀείςω.
"Ουκ αν τω γ' εείσαντες ον αθλακι καμιδώ ἀξοτεον "Αξειαν, τὸ ή έρρον επώσιον αὐθιλίποιεν. Tois d' aua rewagaxov astre ai (nos Emoito, "Α είον δειπνήσας τετροπευφον οκτάδλωμον" 60 Os ห่ อควาย แองอาฟี i Jeilu au กลห องลบ์ทอง, Μηκέπ παπαίνων μεθ' όμηλικας, άλλ' όπι έργω Θυμόν έχων. Τεθ' έπι νεώτερος άλλ Θαμείνων Σπέρματα δάναθζ, η οπισσοείω αλέαθζ Kreets & Daving us ounding erfolnte. 65 Φεάζεις δ', ευτ' αν φωνίω γρεάνε επακέσης Υ Τό θεν εν νερέων ενιαύσια κεκληγίης. Ήτ' ἀροδοίό τε σήμα φέρει, κὸ χείμα Θ ώρ lw Δεικνύει ομβρίως, κραδί lw δί εδακ ανδρός αβέτεω. Δὶ τότε χορτάζειν έλικας βόας ένδον εόν ας 70 Phidlov 28 inos eineiv, Bos dos ni auagav. Pnidlov

Facile autem recufare, Instant verò opera bobus. Inquit autem vir opinione suâ dives, Fabricato plaustrum: Stultus, neque hoc scit centum esse ligna plaustri. Horum antè curam habeto, domi ut reponas. Cùm primum igitur arandi tempus mortalibus apparuerit. Tunc aggredere, fimul & fervi & tu ipfe, Siccam & humidam arans, arationis ad tempus. Summo mane festinans, ut tibi impleantur arva. Vere vertito: Æstate verò iterata non te fallet. Novalem verò ferito adhuc levem terram. Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est. Supplica verò Jovi terrestri Cereríque casta. Maturum ut abundet Cereris facrum munus, Ut primum incipis arare, cum extremum de stiva Manu capiens stimulum, boum terga attigeris Quernum temonem trahentium loro: juvenis autem ponè Servus, ligonem tenens, negotium avibus facessat, semina abscondens. APTA enim dispositio optima Mortalibus hominibus est: inepta verò dispositio pessima, Sic quidem ubertate spicæ nutabunt ad terram, si finem ipse postea Jupiter bonum præbuerit. E vasis autem ejicias araneas: & te spero Gavilurum, victu potitum domi existente. Lætus autem pervenies ad canum ver, neque ad alios Respicies: tui verò alius vir indigus erit. Si verò ad folis conversionem araveris terram almam. Sedens metes, pauxillum manu comprehendens, Obversim manipulans pulverulentus, nec valde gaudens: Feres autem in sporta; pauci verò te suspicient. Alias verò alia Jovis mens Ægiochi: Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile. Sin autem serò arayeris, hoc quidem tibi remedium fuerit: Quando cuculus coccyzat quercûs in frondibus, Primumque delectat mortales super immensam terram: Tunc Jupiter pluat triduo, neque definat, Non utique superans bovis ungulam, neque deficiens: Ità serus arator priori aratori æqualis fuerit. Animo autem bene omnia reconde: neque te lateat Ver exoriens canum, neque tempeltiva pluvia. Accede autem ad aneam sedem, & caloris gratia ad tabernam, Tempore hyberno, cùm frigus homines includens Detinet: ubi etiam impiger vir valde domum auget:

Nè

*Pniδιον δ' ἀπανήναδζ, Πάρα δ' έργα βόεσσι. Φησι δ' ἀνηρ φρένας ἀφνειός, Πήξαδζ άμαξαν. ΝήπιΘ εδέ τογ' διδ', έκατον δε τε διέραδ' άμαξης.

75 Τῶν જાણે એક ૫ μελέτω ἐχάωθο ὀική ια ઝંઘીડ.

Ευτ' ἀν' ἡ જાણ જામ જ ἀροτος ઝνητοί τη φανείμ,
Δή τότ' ἐφορμη ઝηναι, ὁ μῶς δ' μῶς τε κỳ αὐτος,

"Αυλικ κὸ διερλικ ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὡς λω,
Πρωὶ μάλα απάθων, ἵνα τοι πλή ઝωσιν ἀραρα."

80 "Ειαρι πολών" Θέρε Το νεωμλίη ε σ' ἀπατήσει.
Νειον το σείθειν ετι κεφίζεσαν άρεξαν.
Νειος άλεξιαξη, σαίθων ευκηλήτεις.
"Ευχως το Διὶ χθονίω Δημήτει. Το άχνη,
"Επτελέα βείθειν Δημήτει εί είθον ἀκτίω,

85 'Ας χόμιλι Ταπος τ ἀς τε, όται άμρον ε χέτλης
Χεις ι λας ων ός τηκα, βοων επί νωτον ίκηαι
'Ενδουον έλκοντων μεσάς ω ό ή το βος όπιθεν
Δμώος, έχων μακέλλω, πόνον ὀς νίθεως τηθείη,
Σπές ματα κακκρύπων. ΈΥΘΗ μοσωίη γδ ἀς ίς η

90 Θυντοί ε αυθεώποις, κακοθημοσιών ή κακίς ν. Ωθέ κεν άθειστών σύχυες νου οιείν έξαζε, Έι τέλ Θαὐτὸς όπιθεν 'Ολύμπι Θέθλὸν ὁπάζοι. Έκ ει άγγέων ελάσειας εξάχια: και σε έολπα Γηθήσειν, βιότοιο εξούμων ον ένθον εόντος:

95 'Ευοχέων δ' ίξεαι πελιον έαρ, εδέ επος άλλες 'Αυγάσεαι' σεο δ' άλλ άνης κεχεημή έςαι. 'Ει δε κεν η ελίοιο σεοπαις άροης χθόνα δίαν, "Ημψ άμησεις, ολίγον επο χειρός εέςγων, 'Αντία δεσμούων κεκονιμή , ε μάλα χαίς ων"

το Τοσεώτη τέρπει τε βερτού ἐπ' ἀπείεονα χαίαν'
Τῆμος Ζους θοι τείτω ἡματι, μηθ' ἐπολήχει,
Μήτ' ἄρ' ὑώρθάλλων βοὸς ὁπλω, μήτ' ἐπολείπων'
Όυτω κ' ὁ ↓αρότης σρωτηρότη ἰσοςαρίζει'

Έν θυμῶ δ' ξυ παντα φυλά πεο΄ μηθή σε λήθι 10 Μήτ' έαρ γινομθύον πολίον, μήθ' ώει Θόμβεσε. Πὰρ θ' ἐθι χάλκειον θωκον, κ) ἐπ' ἀλέα λέθην, "Ωρη χειμερίη, οπότε κρύ Θάνερας εἰργον Ἰράνει ἐνθα κ' ἀρχι Θάνης μέγα δικον ὀφέλλει. Nè te malæ hyemis difficultas opprimat,
Cum paupertate, macilenta verò craffum pedem manu premas.
Multa verò ignavus vir vanam ob spem expectans,
Egens victus, mala intra animum versat,
spes verò non bona indigentem virum fert,
sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
Indica autem servis, Æstate adhuc media existente,
NON semper Æstas erit: facite nidos.

Mensem verò Januarium, malos dies bobus nocentes omnes. Hunc vitato, & glacies quæ quidem super terram Flante Borea molestæ existunt; Qui per Thraciam equorum altricem lato mari Inspirans ruit: remugit autem terra & sylva. Multas verò quercus alticomas abietésque denfas Montis in vallibus dejicit, terræ multos-pascenti Incumbens: & omnis reboat tunc ingens fylva. Feræ autem horrent, caudásque sub pudenda ponunt: Quarum etsi vellere cutis densa est, tamen & has Frigidus existens perstat hirsuta licet pectora habentes. Quinetiam per bovis pellem penetrat, neque ipsum cohibet. Etiámq; per capram flat hirfutam: ovium autem greges non item, Eò quòd annui ipfarum villi funt, non perflat Vis venti Borea: incurvum verò senem facit. Et per tenelli corporis virginem non perflat, Quæ ædes intra charam apud matrem manet, Nondum opera sciens aurez Veneris, Benéque lota tenerum corpus, & pingui oleo Uncta, noctu cubat intra domum Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem arrodit, Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus. Non enim illi sol oftendit pabulum ut invadat, sed fuper nigrorum hominum populúmque & urbem Vertitur, tardiùs autem universis Gracis lucet. Et tunc sanè cornutæ bestiæ & incornutæ sylvicubæ Miserè dentibus stridentes per quercetum vallosum Fugiunt, & omnibus in animo id curæ est,

Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo, Lænámque mollem, & talarem tunicam.

Et cavernas petrofas: tunc utique tripodi homini fimiles, Cujus & humeri fracti funt, & caput pavimentum fpectat,

Quæ tecta inquirentes densas latebras habent,

Huic fimiles incedunt vitantes nivem albam.

Stamine

Μή σε κακδ χεμύν Ε αμηχανίη καταμάρ τη,

Σωὶ πενίη, λεπη ή παχωὶ πόδα χειεὶ πίεζοις.

Πολλά δ΄ ἀρργος ἀνης κενείω ἔπι ελπίδα μίμνων,

Χεηίζων βιότοιο, κακὰ πεσεκλέξατο θυμό.

Έλης δ΄ εκ άγαθη κεχεμικόν ανδιεα κομίζες,

"Ημήνον εν λέργη, τω μη βί Θ άγκιθ εἰη.

120 Δείκνυς ή διωθεστι, Θέρους έτη μέσσε εόν ΙΘ-,
'ΟΥΚ αλεί Θέρςς έστεται' ποιείδε καλιάς.
Μίνα ή λίναιωνα, κάκ' ήματα βέσθορα πάντα,
Τέτον αλεύαιδς, κή πημάδας, αιτ' όπι γαίαν
Πνεύπαι ΙΘ- βορέαο δοςηλεγέες τελέδεστν'

125 "Ος τε δια Θεήκης επποσεόφε ευρέϊ πόν ων Έμπνεύσας δείνε η μέμυκε ή γδία κή ύλη.
Πολλας ή δρύς υψικόμις ελάτας τε παχείας "ΟυρεΘ εν βήστις πίλνα, χθονὶ πελυδοθέρη Εμπίπων κ) πάσα βοᾶ τότε νή είθ "ύλη.

130 Θήςες ή φείανος, έρος δ' ύπο μέζε εθεντο, Τῶν κ) λάχνη δέρμα κατάπιον, ἀλλά νυ κ) τη Ψυχερς εων διάησι δασυς έρνων ωρ εόντων. Καί τε διὰ ρίνε βορς έρχεται, εδέ μιν ίζει. Καί τε δι' άιχα ἄησι τανύτειχαι πώεα δ' έπ,

135 "Ουνεκ' επιεταναὶ τς ίχες αὐτην, ε διόποιν
"Is ἀνέμε βος έε τς οχαλὸν ή γέροντα τίθησι.
Καὶ διὰ παρθενικής ἀπαλόχεο ε διάποιν,
"Ητε δι μων εντοθι φίλη πάρα μητέρι μίμνει,
"Ουπω ές γ' εἰδιμα πολυχεύσε 'Αφορδίτης,

140 Έυ τε λοεωαμβίη τέρενα χόα, κ) λίπ' ελαίφ Χεισαμβίη, νυχήη καταλέξεται ένδο 3εν δικυ, "Ημωπ χειμεείφ, ὅτ' ἀνόςεΘ ὃν πόδα τένδει, Εν τ' ἀπύξο ὅικω, κ) ἐν ἤθεσι λάγαλέοιση. "Ου γάρ δι ἦέλιΘ δέκκυ νομὰν δεμηθιῦαι,

145 'Αλλ' επὶ μυανέων ἀνδεῶν δημών τε πόλιν τε Στεωραται, βεφδίον ή πανελλιώτου φακίνει. Καὶ τότε δὴ κεραοὶ ἢ νήκερει ὑληκοῖται Λυχὸν μυλιόωντες ἀνὰ δεὐα βηουήτεντα Φεύγεσιν' ἢ πᾶσιν ενί φεροὶ τέτο μέμηλεν,

150 "Οι σκέπα μαιόμθιοι πυπινές καθιμθας έχεσι,
Καὶ γλάρυ πετεθεν τότε δη τείποδι βεοτωθίσοι,
Όυ τ' ἐπὶ νῶτα ἐαγε, κάρη δ' εἰς ἔδας ὁρῷτοι,
Τῷ Ἰκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμθιοι νίφα λαθιμώ.
Καὶ τίτε ἔωταδζ ἔεὐμα χεόΘ, ὡς σε κελεύω,
155 Χλαϊνάν τε μαλακιω κὰ τεεμιόςντα χετθα.

ETH LLOVE

Stamine verò in pauca multam tramam intexe: Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant, Neque erecti horreant, arrecti per corpus. Circum verò pedes calceos bovis fortiter occifi Aptos ligato, pilis intus condensans. Primogenitorum verò hoedorum, cum frigus tempestivum venerit. Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum Pluviæ circumjicias præsidium; supra caput verò Pileum habeto elaboratum, ut aures non humectet pluvia: Frigida enim aurora est Borea cadente. Matutinus verò super terram à cœlo stellifero Aer frugifer extensus est beatorum super opera, Qui haustus è fluminibus semper fluentibus, Altè fupra terram levatus venti procellà, Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat, Denfas Thracio Borea nubes excitante. Hunc antevertens, opere perfecto domum redi. Nè quando te coelitus tenebrofa nubes circumtegat, Corpúsque madidum faciat, vestésque humectet: sed evitato. Menfis enim difficillimus hic Hybernus, difficilis ovibus, difficilisque hominibus.

Alimoniæ: longæ enim adjutrices noctes funt. Hæc observans perfectum in annum, Æquato noctésque & dies, donec rurfum Terra omnium mater fructum promiscuum proferat. Cùm sexaginta post versiones solis Hybernos perfecerit Jupiter dies, tunc sanè stella Arcturus, relinquens sacrum fluentum Oceani, Primum tota apparens exoritur vespertina. Post hunc manè lugens Pandionia pronumpit hirundo Ad lucem hominibus, Vere nuper coepto. Hanc prævertens, vites incidito: fic enim melius. At cum domiporta testudo à terra plantas ascenderit, Pleiadas fugiens: tunc non ampliùs fodiendæ vites, sed falcésque acuito, servosque excitato. Fugito verò umbrofas tabernas, & ad auroram cubile, Tempore messis, quando sol corpus exciccat: Tunc fellina, & domum fruges congrega, Diluculo furgens, ut tibi victus fufficiens fit: AURORA enim operis tertiam fortitur partem, Aurora tibi promovet quidem viam, promovétque laborem:

Tunc medium bobus, homini verò amplius adfit

Aurora

Σπίμονι δ' εν παῦς φπολλω κε όκα μης ύσαδζ. Τω σει έωταδζ, ΐνα τοι τς ίχες ἀτς εμέωσι, Μηδ' ὀς 5αὶ φείωσωσιν ἀτς έμβα χ. Το σῶμα. Αμρὶ ἢ πρωί πέδιλα βοὸς ῗοι κλαικίοιο

160 "Αρμλία δήσωδι, πίλοις εντοθε πυκάκσας.
Πρωτορόνων δι εείφων, όπόταν κρύ Θ ώ ειον έλθη,
Δερματα συβράπειν νείρω βοδς, όφο επὶ νάτω
'Υετε αμφιβάκη άλειμ. κεφαλησι δι υπρθεν
Πιλον έχειν ασκητον, εν κατα μιλ καίαδεύ»

16ς Ψυρεή ράρ, τ' ήδις πέλετω βορέαο πεσόν] .

'Ηδίος δ' όπη ράταν απ' εσαν αξεεψεί] .

'Αλής πυροφόρ Ο τέτατω μακάρων όπι έργρις .
''Ος τε άρυσομικ Ο πίαμλι άπο αεναύντων, .
'Υ λοδ ύπες ραίης αρθείς ανέμοιο θυέλλη,

170 "Αλλοτε με β΄ υπ ποπ έσσερον, άλλοτ ἀπσι,
Πυκνά Θρηϊκίς βορέκ νέφεα κλονέον] Θ΄
Τον φιτιμε Θ΄, έρια τελέσας, δικόν δε νέεως,
Μή ποτέ σ΄ ερανόθεν σκοτόεν νέφ Θ΄ αμφικαλύ μη,
Χρώτα τε μυδαλέον θείη, χΤ β΄ εματα δεύση.

175 Αλλ' ύπαλεύαιδς. Μεὶς λό χαλεπώτα Θ ἔτις
Χεμέει Θ, χαλεπὸς σερθάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
Τῆμ Θ θώμισυ βεσὶν, ἐπὶ δ' ἀνέει τὸ πλέον εἰπ
'Αρμαλιῆς' μακραὶ χὸ ἐπίρροδοι ἐυφρόναι εἰσί'
Ταῦτα συλαρούμε Θ τετελεσμέρον εἰς ἐνισμτὸν,

180 'Ισεως νύκλας τε κὶ ἡμαλα, εἰςόκεν αὖωτς
Τὰ πάντων μήτης καρπὸν σύμμικλον ἐνείκη
Έυτ' ἀν δ' εξήκονλα μέτα τροπὰς ἡελίοιο
Χειμέει ἐπτελέση Ζεὺς ἡματα, δή ρα τότ' ἀςἡς
᾿Αρμτες Φ, περλιπών ἱερὸν ρόον ἀκεανοῖο,

185 Πρώτον παμοαίνων, όπιτελλεται ἐκροκνέφαιΦ.
Τόνθε μετ' ὀρθεροχόη Πανθιονὶς ὧρίο χελιθών
Ές φάΦ ἀνθεώποις, ἔαρΦ νέον ἰςαμθόοιο.
Τω οθάμφο, ὄινας πεθιαμνέμω ὡς χθ ἄμεινον.
Αλλ' ὁπόλαν φερέοινΦ ἐπο χθονὸς ἄν ουτὰ βαίνη,

190 Πληϊαδας φεύρων τότε δη σκάς Θ εκέπ δινέων, `Αλλ` άρπας τε χαρασέωθραι, κ) διμώ ας εγείς ειν Φεύρειν ή σκιερες δώκες, κ) επ' η δικοί τον, "Ωρη ον άμητε, ότε τ' ή έλι Θ χρόα κάρφει Τημέτος σε εύδειν κ) δικαδε καρπον άγείς ειν,

195 'Oρθεν ἀνισταμθυΘ', ΐνα τοι βίΘ ἄς κιΘ ἄπ.
'Η Ω Σ γάς τ' ἔς γοιο τς ίτωυ ἐπιμάρε του οὐσω,
'Ηώς τοι Φερφέρει μι οδεί, περφέρει ή κλές γκ'

Has,

Aurora, quæ apparens multos ingredi fecit viam Homines, pluribus verò juga bobus imponit.

Cùm verò carduúsque floret, & canora cicada Arbori infidens stridulum effundit cantum Frequenter sub alis, Æstatis laborioso tempore: Tunc pinguissimæque capræ, & vinum optimum, salacissima verò mulieres, & viri imbecillimi Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat; siccum verò corpus ob æstum. Sed tunc jam Sit petrosaque umbra, & Biblinum vinum. Libumque lacteum, lacque caprarum non-amplius-lactantium, Et bovis sylvas depascentis caro nondum enixa, Et primogenitorum hoedorum; præterea nigrum bibito vinum, In umbra sedens, animo saturatus cibo, Contra temperatum ventum obverso vultu. Fontémque perennem, ac defluentem, quique illimis sit. Tertiam aqua partem infunde, quartam verò misce vini. Famulos autem inítiga, Cereris facrum munus Triturare, quando primum apparuerit vis Oriônis, Loco in ventoso, & bene planata in area: Mensura verò diligenter recondito in vasis. S'ed postquam Omnem victum deposueris sufficientem intra domum, Servum domo carentem conducere, & fine liberis ancillam Inquirere jubeo: (molesta est autem quæ liberos habet ancilla) Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo, Nè quando tibi interdiu dormiens vir (fur) facultates auferat. Fornum autem importato, & paleas, ut tibi fit Bobus ac mulis annuum pabulum. Sed postea Servi refocillent chara genua, & boves folve.

Cùm verò Orion, & sirius in medium venerit
Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tum omnes decerpe domum uvas:
Exponito verò soli decem dies, totidémque noctes,
Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
Dona multam lætitiam afferentis Bacchi. sed postquam utique
Pleiadésque Hyadésque ac robur Oriônis
Occiderint; tunc deinde arationis memor esto
Tempestivæ: annus verò accommodus sit.

Quòd fi te navigationis periculose defiderium ceperit, Quando utique Pleiades robur validum Oriônis Fugientes, occiderint in caliginolum pontum, Tunc certè variorum ventorum cum impetu ruunt flamina: 'Ηως, ητε φανείσα πολέας έπεθησε κελάθε 'Ανθρώπες, πολλοίσι δι' οπί ζυχά βεσί τίθησιν'

200 ἩμΘ ἢ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, κὶ ἢ χέτα τέπιξ Δενθρέω ἐρεζόμθωΘ λιγυρω μαΐα χθετ' ἀοιθωὶ Πυκνὸν ὑπο περύγων, ΘέρεΘ καματώθεΘ ὥςἢ Τῆμος πότατώ τ' αιγες, κὶ δινΘ ἄειςος, Μαχλότατω ἢ γωναϊκες, ἀρωνεςτατοι θέ τε ἄνθρες

205 Ἐ Ισίν, ἐπεὶ κεφαλλω κὶ γένα α Σείει Θ άζει, ᾿Αυαλέος θέτε χεως ὑπὸ καύμα ω . ᾿Αλλὰ τότ ἢθν Ἐμη πετραίη τε σκιὴ, κὶ Βίβλιν Θ δίνος, Μαζά τὰ αμολγαίη, γάλα τὰ αἰγῶν σβεννυμθιάων, Καὶ βοὸς ὑλοφάροιο κρέας μήπω τετοκίης,

210 Πεωθορόνων τ΄ ξείφων δπ δ' αἰθοπα πινευψυ δίνον, Έν σιιῆ εξόμικον, κεκορημικον ῆτος εδωδης, Άντιον δυκραέος ἀνέμια τε εξανθα περέςωπον, Κεήνης τ' ἀένὰς κ) ἀποβρύτε, ῆ τ' ἀθόλωθ Θ ° Τεὶς ῦδαθος περχέειν, τὸ ἢ τέτεαθον ἱεων ὄίνε.

22° Διωσί δι' εποτεύνειν Δημήτορος ίερδη ἀκτιώ Δινέωλι, ευτ' ἀν πρεώτα φανή δίενος Ωείων Θ, Χώρω εν ευαίει, η ευτροχαλω εν άλωη Μέτρω δι' ευ κομίσαως εν άγγρουν. 'Αυτάς επίω δη Πάνδα βίον κατάδη αι επάρωλον ένδοδεν δικε,

225 Θήτα ἀοικον ποιείδις, κὶ ἀτεκνον ἐειδον Δίζεδις κέλομαι (χαλεπὴ δ' ἐσόπορπε ἐειδος) Καὶ κωία καρχαρόδιον α κομείν. μὴ φείδεο σίτε Μή ποτέ σ' ἡμερόκοι ος ἀνὴς ἐπὸ χεήμαθ' ἔληται. Χός ον δ' ἐεκομίσαι κὸ συςφετὸν, ὄφρα τοι εἰη

23° Βεσὶ κὶ ἡμιόνοισιν ἐπιετικόν ᾿Αυτὰς ἔπεθα Διῶας ἀναλύξαι φίλα γέναθα, κὶ βόε λῦσαι. Ἐυτ᾽ ἀν δὶ ὙΩείων, κὶ ΣείειΘ ἐς μέσον ἔλθη ὙΟυρανὸν, ᾿Αριτῆρον δὶ ἐςἰδη ροδοθάκθυλος Ἡώς, Ὠ Πέρση, τότε πάθας ἐπόδρεπε ὅικαδε βόσευς

235 Δείξαι δ' ἡελίω δέχα τ' ἡμα]α κὶ δέχα νύκ]ας Πέντε ἢ συσκιάσαι, ἔκ]ω δ' ἐκ ἄγρε ἀφύωται Δῶξα Διωνύσε πολυγηθέος. ᾿Αυτὰς ἐπλω δὴ Πληϊάδες δ' Ὑάδες τ' τό, τε δένος Ὠρίωνος Διώωσιν, πίτ ἔπειτ ἀξέτε μεμνημίψ Θείναι

'Ωραίε' πλειών ή χΤ χθον ός άρμι ος είπ'
Ει δέ σε ναυπλίης δυςπεμφέλε ίμερος αίρη,
Έττ' αν Πληϊάδες δένος όδειμον 'Ωείωνος
Φεύγεσαι, πίπωση ες περειδέα πόνλον,
Δη τίτε παιλοίων ἀνέμων δύεση ἀητω.'

Et nunc nè ampliùs naves habe in nigro ponto. Terram autem operari memor efto, ità ut te jubeo. Navem verò in continentem trahito, munitóque lapidibes Undiquaque, ut arceant ventorum robur humidè flantium: Sentina exhausta, ut nè putrefaciat Jovis imber. Instrumenta verò congrua omnia domi tuæ repone. Rectè contrahens navis alas poptigrada; Clayum verò fabrefactum super fumum suspendito: Ipfe autem tempestivam expectato navigationem, dum veniat. Túncque navem celerem ad mare trahito: intus verò onus Aptum instruito, domum ut lucrum reportes: Quemadmodum meusque pater & tuus, stultissime Persa, Navigabat navibus, victûs indigus boni. Qui olim & huc venit, immensum pontum cmensus, Cuma Æolide relicta, in navi nigra: Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates, Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat. Habitavit autem prope Heliconem misero in vico Ascra, hyeme malo, zstate autem molesto, nunquam bono. Tu verò, ô Perfa, operum memor esto Tempestivorum omnium: de navigatione verò maximé. NAVEM parvam laudato, magnæ verò onera imponito: MAJUs quidem onus, majus verò lucrum ad lucrum

Erit, si quidem venti malos abstineant flatus. Quando, ad mercaturam verso imprudente animo, Volueris & debita effugere, & famem inamoenam, Ostendam tibi modos multisoni maris, Etsi neque navigandi peritus, neque navium. Neque enim unquam navi navigavi fuper latum mare, Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci, Expectata tempellate, magnum collegerunt exercitum Græcia è facra ad Troiam pulchras foeminas habentem. Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis, Chalcidémque trajeci: prædeliberata verò multa Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me dico Carmine victorem tulisse tripodem auritum. Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicavi, Ubi me primum sonorum aggredi fecerunt cantum. Tantum naves expertus fum multos clavos habentes. sed tamen & sic dicam Jovis confilium Ægiochi: Musæ enim me docuerunt inenarrabilem hýmnum canere.

Dies quinquaginta post versiones solis,

Ad

24° Καὶ τότε μηκέτι νησε έχειν ενί δινοπι πόντο Γίω δ' έρχάζεως μεμνημιώΦ, ως σε κελάω. Νηα δ' επ' ηπείρε έρθσαι, πυπάσαι τε λίθοισι Πάντοθεν, όφρ' ίσωσ' ανέμων μιώΦ ύγεον αέντων Χείμβον έξορύσας, ίνα μη πύθη Διὸς όμερος.

245 "Οπλα δ' επαριβύα πάν α τεῷ ἐνικάτ θεο ὅικῳ,
 Έυκόσμως τολίσας νηὸς περὰ ποντοποροιο"
Πηθαλιον δ' ἐυσργες τῶτερ καπνε κρεμάσαθαι"
 'Αυτὸς δ' ὡραῖον μίμνων πλόον, εἰτόκων Ελθη.
Καὶ τίτε νῆα θολιὰ ἄλαδ' ἑλκεμψο ἐν δε τε φόρτον

250 'Αρμίνον εντιώασζ, ϊν' δικαθε κέρθος άρησα. "Ως το εμός τε πατής κὶ σος, μερα νήπε Πέρση, Πλοίζεσκεν νηυσὶ βίκ κερχημιώ Θ έθλος. Ος ποτε κὶ τῆθ' ἦλθε, πολιώ διὰ πόντον ἀνύωτες, Κύμιω 'Αιολίθα το κολιπών, ἐν νηὶ μελαίνη.

255 Ουκ άφεν Θ φεί των, εθε πλετόν τε κι όλου, Αλλά κακ ων πενίων, των Ζευς ανθρεων θίθωσι. Νάωτο θ' άγχ' Ελικών Θ οιζυς η ένι κώμη "Ασκρη, χεμα κακή, θέρει άργαλεη, εθέποτ' έθλη Των θ', ω Πέρση, έρων μεμνημικ Θ εθ

260 'Ωραίων πάντων' το ναυπλίης ή μάλιςα.
Ν Η, ὁλίγων αὐνὰν, μεγάλη δ' ἐνὶ φοςτία Θεθης'
ΜΕΙ'ζων μιὰ φόρτις, μείζον δ' ἐπὶ κερδι κέρδος
"Εωτται, εἰ κ' ἄνεμοί γε νακαις ἀπέχωπν ἀήτας.
Ευτ ἀν, ἐπ΄ έμπρείω τρέ μας ἀεσίφεον ὰ θυμών,

26ς Βέλημα χεέα τε σεσφυγείν η λιμον άτερπη, Δείξω δή τοι μέτεα πολυφλοίσβοιο θαλάσης, "Ουτέ τι ναμπλίης σεσφισιμό Θ, έτε τι νηῶν, "Ου γδ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων ἀυρέα πόντον, "Ει μηὶ ἐς Ἐυδοίω ἐξ' Αυλίθος, ἡ ποτ' 'Αχαιοὶ

170 Μεναντες χειμβία, πολιώ στώ λαδν άγειραν Ελλάδος εξ iερης Τροίω ες καιλιγιώατα. Ένθας έχων επ' άεθλα δαίφρον Αμφιδάμαντος Χαλκιδα τ' είςεπερησα τὰ ή ωροπεφραδιώνα πολλά Αθλ' έθεσαι παιδες μεγαλήτορες ένθα με φημί

79 "Γμνω νικήσαν α φέρειν τείποδ" ἀπώεν α.
Τον μερό ερώ Μέσης Ελικωνιάδεω ἀνέθηκα.
"Ενθά με παρεώτον λιγυρής ἐπέβησαν ἀοιδής.
Τόωον τοι νηαν γε πεπείραμαι πολυγριφων Αλλα κρώς έρεω Ζίωδς νόον αὐγιόχοιο"

Μέσαι γάρ μ' εδίδαξαν αθεσφάδον υμνον αείδειν.
 "Ηματα πεντήκοντα με προπας νελίως,

Ad finem progressà Æstate laborioso tempore. Tempestiva est mortalibus navigatio: nec certè navem Fregeris, neque homines perdiderit mare; Nifi lubens Neptunus terræ quaffator, Aut Jupiter immortalium rex velit perdere: In his enim fumma est fimul bonorumque malorumque. Tunc verò facilésque aura, & mare innocuum, Tranquillum: tunc navem celerem ventis fretus Trahito in pontum, onus verò omne bene collaca. Propera autem quam celerrime iterum domum redire. Neque verò expectato vinúmq; novum, & Autumnalem imbrem, Et Hyemem accedentem, Notique moleftos flatus, Qui concitat mare, secutus Jovis imbrem Multum, Autumnalem; difficilem verò pontum facit.

Sed alia Verna est navigatio hominibus: Nempe cum primum quantum incedens cornix Vestigium fecit, tantum folia homini appareant Summa in ficu: tum sanè ascendi potest mare. Verna autem hac est navigatio. Non ipsam ego tamen Probo; neque enim meo animo grata est, Quia rapax: ægrè quidem effugeris malum. Sed tamen & hæc Homines faciunt stultitià mentis: PECUNIA enim anima est miseris mortalibus. Miserum verò est mori in fluctibus. Verum te jubeo

Confiderare hac omnia in animo quacunque dico, NE VERO intra naves omnem substantiam cayas pone: Sed plura relinquito; pauciora verò imponito. Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere: Miserum etiam, siquidem in currum prægrande onus imponens Axem fregeris, onera verò intereant, MEDIocritatem observa. OCcasio verò in omnibus optima.

MATURUS autem uxorem tuam ad domum ducito, Neque triginta annis valde multum deficiens. Neque superans multum: nuptiæ verò tempestivæ hæ. MULIER autem quatuor annos pubefcat, quinto nubat. VIRGINEM verò ducito, ut mores castos doceas. Eam verò potissimum ducito qua te prope habitat, Omnia diligenter circum contemplatus; nè vicinis ludibria ducas NEQUE enim muliere quicquam vir fortitur melius 320 Bona: rursus verò malà non deterius aliud, Comessatrice, quæ virum tametsi fortem Torret fine face, & cruda senecta tradit.

BEN

310

25

30

305

315

Ές τέλ Θ ελθόντος Θέρε Θ καμαπώδε Θ ώρης, "Dear Transpurois mio O. ETE ne via Kanazais, et and pas snoosines Sanaara 285 Ει μη δη σε σρεων γε Ποσειδάων ενοσίνδων. "Η Ζεύς ο θανάτων βασιλεύς εθέληση ολέωται" Έν τοίς ηδ τέλ Θ όξιν ομώς άγα θών τε κακών τε. Τημο δ' ευχρινέες τ' αύραι, η πόνθο απήμων, "EUKHNOS" TETE VHA Delw avecusor mongas Έλκεμβι ες πόντον, φορτον δί ευ πάντα τί λειζ 290 Σω δίδειν δ' όπετά χιςα πάλιν δικόνδε νέεδαι. Μηδε αξίων δινόν τε νέον κρόπωρινον όμερον, Καὶ ΧΗΜΑ Επόντα, νότοιό τε δεινάς απτας, "Οςτ' ώεινε θάλα αναν, ομθτήσας Διος ομερφ Πολλώ, οπωεινώ γαλεπον δέ τε πόντον έθηκεν. 295 "Αλλ Φ δ' κα ειν ος πέλεται πλύ Φ ανθεώποισιν, "ΗμΟ δη τοπεώτον δσον τ' επιδάσα κορώνη "In G eminoev, tower ne ran' ar sei parein Έν κράδη ακροτάτη τίτε δ' άμβατός όξι θάλασα. 300 Elaeuros d' Eros meneru mio . "Ou pur equipa Alvnu'. & 23 shin Donin restacionies @ Etir, Ας παιθός γαλεπώς κε φύροις καικόν. 'Αλλάνυ κ, τα "Av Dewnos pe (sor aideinos vooso" ΧΡΗ ΜΑΤΑ 28 ψυχή πέλεται δειλοίση βροβοίση. 305 Δεινον δ' δξί θανείν με πύμασιν. 'Αλλά σ' άνωγα Φράζεις τάδε πούντα με φρετίν δως άρρεδω. ΜΗΔ' ενί νηυσίν άπαντα βίον κοίλησι τίθεως. Αλλά πλέω λείπειν, τὰ ή μείονα φορτίζειζ. Δεινον 38 πόντε με κύμασι πήματι κύρσαι. 310 Δεινον δ', εί κ' επ' άμαξαν υπερδιον άχθος δείρας "Αξονα κομάζοις, τὰ ή φορτί δμαυρωθείν ΜΕ ΤΡΑ φυλάντος. ΚΑΙΡΟ Σ δ' επί πάσιν αυισος. 'Ω P A I' O Σ ή γωαϊκα τεὸν πόπ δικον αγεως, Μήτε τριηκόντων ετέων μάλα πόλλ' δπολείστων, Μήτ' દેશામાં μάλα πολλά. γάμος δέ τοι ώρι Ετος. 315 Ή ή ΓΥΝΗ τέτος ή δώη, πέμπω ή γαμοίτο. ΠΑΡΘΕΝΙΚΗΝ ή γαμείν, હિંદ κે મેં મેં મહત κεδνα διδάξης. Τω ή μάλισα γαμείν ήπε σέ θεν έγγύθι ναίει, . Πάν λα μάλ' αμφίς ιδών μη γείτοσι χάρματα γήμης. 'ΟΥ ΜΕ' Ν γαρ τι γιωαικός ανής ληίζετ' άμεινον Τῆς ἀγαθης, τῆς οι αῦτε κακής ε ρίγιον ἄλλο, 320 Δειπνολόχης, ητ' ἀνδεα κὶ το Ειμόν το ἐόνλα

"Ευલ ἀτες διαλέ, κ) ωμώ γήςαι δώκεν.

n,

1C35

FT

BENE verò animadversionem immortalium deorum observato, NEQUE fratri æqualem facito amicum:

Quòd si feceris, nè ipium prior malo afficias.

NEQUE mentiaris in linguæ gratiam. Sin autem cœperis, Aut verbum aliquod locutus infettum, aut faciens, Bis tantum puniri memineris. Sin verò rurfus Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare, Suscipe: miser namque vir amicum aliàs alium Facit; te verò nè quid animo coarguat vultus.

NEQUE multorum hospes, neque nullius hospes dicaris, Neque malorum socius, neque bonorum convitiator. (homini

NEQUE unquam miseram pauperiem animi consumptricem Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium. LINGUÆ certe thesaurus inter homines optimus

Parcæ, plurima verò gratia ad mensuram euntis. QUOD si malum dixeris forsan & ipse majus audies.

NEQUE publici convivii gravis accessor esto:

Ex publico plurima verò gratia, sumptúsque minimus. NEQUE unquam de mane Jovi libato nigrum vinum

Manibus illotis, neque aliis immortalibus

Neque enim illi exaudiunt: respuunt verò etiam preces.

NEQUE contra folem versus erectus meiito; Sed postquam occiderit, memor usque ad orientem,

NEQUE in via, neque extra viam progrediendo meias, Neque denudatus: deorum quippe noctes funt. Sedens verò divinus vir & prudens *mingit*, Aut idem ad parietem accedens bene septi atrii.

NEQUE pudenda semine pollutus intra domum

Focum juxta revelato, sed caveto.

NEQUE ab ominoso sepulchro reversus Seminato progeniem, sed deorum à convivio.

NE QUE unquam perennium fluviorum limpidam aquam Pedibus transito, priulquam oraveris aspiciens pulchra fluenta, Manus lotus amoenâ aquâ limpidâ.

Qui fluvium transierit, malitià verò manus illotus, Ei succensent dii, & damna dant in posterum.

NE verò à manu, deorum in celebri convivio,

Siccum a viridi refeca nigro ferro.

NEQUE unquam patinam libatoriam pone super craterem Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.

NEQUE domum faciens imperfectam relinquito, Ne forte infidens crociset stridula cornix,

NE

35

35

360

ΈΥ δ' όπιν αθανάπων μακάρων πορυλαγιών Φ ED. ΜΗ ΔΕ κασιγνήτω ίσον ποιείος έταιρον 325 Ει δέ κε ποιήσης, μή μιν πρότερος κακον έρξης. MHAE Added yn wans zaew ei de ner donn "Η πέπος είπων δποθυμιον, ής κρέσες, Ήγητ' ές φιλότητα, δίκω δ' έθέλησι παραχείν, Δέξαοζ. δειλός τοι ανής φίλον αλλοτε αλλον Ποιείται σε ή μήτι νόον κατελεχ χέτω είδιος.
Μ Η Δ Ε΄ πυλίξεινον, μηδί άξεινον καλέεδαι, Μηδιε κακών εταρον, μεδι ε δλών νεικες ήρα. ΜΗ ΔΕ΄ ποτ ελομβίω πενίω Δυμοφθόρον ενδρί 335 Τέτλαθ' ενεθίζειν, μακάρων θόπιν αιεν εόντων. T Λ Ω' Σ Σ Η Σ τοι Insaueis en ar primoiou deisos ΈΙ ΔΕ' μακον είποις, τάχα κ' αυτός μείζον ακέσαις. 340 ΜΗ ΔΕ΄ πολυξείνε θωτός δυςπεμφελ Θ ε). Έκ κοινέ πλείς η χάεις, δαπάνη τ' ολιγίς η. ΜΗ ΔΕ΄ ποτ' εξηθές Διὶ λείβειν αίθοπα δινον Χεροίν ἀνίποιοιν, μηΛ' ἀλλοις ἀθανάτοιοιν. Ου γό τοίγε κλύκου, καταθύκοι δέτ κράς. Μ Η Δ' ἀντ' ἡελίοιο τετεαμωνός ος θος ομιχείν 345 Αυτάς επεί κε δύή, μεμνημόρος ές τ' ανίοντα. ΜΗ Τ' દેમ စ်စီ એ, μήτ' દેમτος စစ် ဝပ် જ્રાટ્ક લંહીયા કર્યાળમાડ, Μηδι δπογυμνωθείς μακάρων τοι νύκες έασιν. ECoulios d'ôze deies aving memulula eidas, "Η όγε σε ος τοί χου πελάσας ευερκέ Φ αὐλίς. ΜΗ Δ' αἰδοῖα ρονή πεπαλαμιβ Ενδοθεν όικε Εςίη έμπελαδόν παιαφαινέμθη, άλλ' άλέαδαι. Μ Η Δ' Σπο δυεφημοιο τάφε Σπονος νσαντα Στορμαίνειν χειείω, άλλ' άθωνατων ώπο δαιτίς. Μ Η Δ Ε΄ ποτ' ἀενάων πιαμήν καλλίρροον υδωρ 355 Ποωί જિલ્લા, જારોν તે દેવદ્રિમ દેવિયે દેવ καλά βέεθρα, Χείρας νι αμθύος πολυηράτο υθαπ λευκώ. "Os माठी ब्रायंत्र की बर्टिंग, म्यूमिनमा है प्रसिद्ध बगामी ०६, Τῶθε Θεοί νεμεσῶσι, κ) άλγεα δῶκαν ἐπίων. 360 Μ Η Δ' Από πεντόζοιο, Ξεῶν ἐνὶ βαιπί Βαλείκ, Αυον όπο χλωρό τάμνειν αίθωνι στο ήρω. ΜΗΔΕ΄ ποτ' δινοχόην πθέων κρητίζεςς ι τροβεν Πινοντων ολοή χέπ' αυτώ μοίρα τέτυκ αι. ΜΗ ΔΕ' θόμον ποιών ανεπίζεςον καθαλείπειν,

Μήτοι έφεζουθών πρόζη λαπέρυζα πορώνη.

m

n

NE

365

MHA

NEQUE à pedatis ollis nondum lustratis rapiens Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.

NEQUE super immobilibus locato (non enim bonum est.)

Puerum duodennem; quia virum inertem facit: Neque duodecim menfium; æquale & hoc est.

NEQUE muliebri in balneo corpus abluito Vir: gravis enim ad tempus est & in hoc

Pœna. NEQUE in sacrificia accensa incidens Reprehende arcana: Deus quippe & hæc indignè fert.

NEC unquam in alveo fluviorum mare influentium,

Neque super fontes meiito, quin valde evitato; Neque incacato: id enim nihilo est melius.

Sic facito: gravem verò mortalium evitato famam.

FAMA enim mala est: levis quidem levatu

FAMA verò nulla prorsus perit, quam quidem multi Populi divulgant: quippe des quædam est & ipsa.

HESIODI ASCRÆI DIES.

Dies verò ex Jove observans, bene secundum decorum Præcipe servis; tricesimam mensis optimam Ad opera inspiciendum, dimensúmque dividendum: Nempe cum veritatem populi judicantes agunt.

Hæ enim dies funt Jove à prudente:

Primum novilunium, quartaque, & septima, sacra dies: Hac enim Apollinem auri-ensem genuit Latôna.

Octaváque & nona, ambæ quidem dies mensis Præcipuæ crescentis, ad curandum opera mortalium.

Undecima verò duodecimáque, amba quidem bonæ:
Hac quidem tondendis ovibus, illa lætis segetibus metendis.
Duodecima tamen undecimá multò melior:

Hac enim net fila antivolus araneus,

Dic adultà: cùm & prudens formica acervum colligit, Hac telam ordiatur mulier, proponátque opus.

Mensis autem inchoati decimatertià caveto Sementem incipere: plantis verò inserendis optima est.

Sexta verò media valde incommoda est plantis : Viripara bona, puella verò non utilis est

Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ. Nec prima quidem fexta puellæ gignendæ

Ap

1

ΜΗΔ' ἐπὸ χυποπόδων ἀνεπιρρέκ]ων ἀνεκόν]α

Έδιαν, μηθὲ λόεως ἐπεὶ κὴ τοῖς ἐνι ποινή.

ΜΗΔ' ἐπ' ἀκινήτοισι καδίζειν (ἐρι ἄμειρον)
Παϊδα δυωθεκατιῦον, ὅτ' ἐγές ἀνήνοςα ποιεῖ΄

370. Μηθὲ δυωθεκάμμων Ἱσον κὴ τῶτο τέτυκ]αι.

ΜΗΔΕ΄ ποτ εν πεοχοῦ ποζαμου άλαθε πεορεόντων, Μηθ' ἐπὶ κριμάων ἐρείν, μάλα δ' ἐξαλέαδζ. Μηθ' ἐναπο ψύχειν' τὸ χδ ἔτοι λώϊόν ὅξιν.

Ω Δ΄ ἔρδειν' δεινίω ἢ βροτή υπαλούεο φήμίω. Φ Η΄ Μ Η 'μάρ τε κακή πέλεται' κέφη μολ ἀείραι 'Ρεία μάλ', ἀργαλέη ἢ φέρειν, χαλεπή δ' ἐπεθέως. Φ Η΄ Μ Η δ' ἔπε ταμπαν ἐπόλλυται, ἥνπνα πολλοὶ

Λαοί φημίζεσι ઝεὸς νύ πς દેવો મે લાગમાં.

375

380

10

'HΣΙΟ'ΔΟΥ & 'AΣΚΡΑΙ'ΟΥ 'HME'PAI.

"Η Ματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαΓωβίΘ, ε̈υ κΤ μοῖςαν Πεφεσδεωβυ διαώεωπ. πεικαθα μίωδε ἀείςκν "Εργά τ' ἐποπβάιειν, ἡδ' ἀξιαλιλω θατέαθα, "Ευτ' ἀν ἀληθείλω λαοί κρίνοντες ἄγωσιν. "Αιδε γδ ἡμέςαι εἰσι Διὸς πάεσ, μηπόεν]Θ. Πρῶτον ενη, τεπάς τε, κὶ εξδόμη, ἱερὸν ἡωβ.

Πρώτον ένη, τετκάς τε, κ) έθδομη, ίερον ἦως Τη 35 'Απόκλωνα κυσώρω γείνα ο Λητώ' 'Ογδοάτη τ' ενέτη τε, δύω γε μου ἤματα μόμος 'Έρρη δεξενίδης βεστήσια έρρη πένεθτικ

Έξοχ' ἀεξοιλύοιο Βεστήσια έργα πένεθαι.
Ενδεκάτη ή δυωδεκάτη τ', ἄμφω γε μβυ ἐθλαί.
Η ιδρυδεκάτη της ενδερονα καρπον ἀμάθαι.
Η ή δυωδεκάτη της ένδεκάτης μεγ' ἀμείνων.
Τη γάροι νει νήματ' ἀερσπότητος ἀράχης,
"Ηματος ἐκ πλείκ. ὅτε τ' ἰδεις σωρον ἀμάται.

15 Τη δ΄ ίς ον ς ήσαι ο γιωή, σες δάλοιτο τε έργον.

Μιωός δ΄ ίς αυδός τε ις καιδεκάτιω αλέα δαι
Σπές μαζος άς ξαδαι ουτό δ΄ ενθεκ αδαι άεις η.

"Εκτη δ΄ ή μέρση μαλ' ἀσύμφος ος δει φυζοῖσην
'Ανδιορρόν Θ΄ τ΄ ἀραθή κέρη δ΄ ε σύμφος ος δειν

"Ουτε γνέδαι σε στ', ετ' ἀρ γάμε ἀντιξολήσαι.

'Ous' भी में किला मार मार में मार के मार के प्रिंग के है पर

*Aculia -

Apra est: sed hoedis castrandis, & gregibus ovium, stabulóque circumsepiendo pastorali, benigna dies est. Bona verò viripara, amátque convitia loqui,

Mendaciáque, & blandos fermones, & occulta colloquia. Menfis verò octavà aprum & bovem valde mugientem

Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.

Vicesima verò in magna plena die, prudentem virum

Generato: valde enim bonæ est indolis.

Bona autem viripara decima; puellæ verò & quarta Media: hac verò & oves, & flexipedes flexiles boves, Et canem asperis dentibus, mulósque laboriosos Cicurato, manum admovens. Cautus verò esto animo, Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis: Doloribus conficiendo animo valde hæc accommoda est dies.

Quartà autem menfis uxorem domum ducito, Observatis auguriis quæ ad hanc rem sunt optima.

Quintas verò evitato; quia difficiles sunt & graves:

In quinta enim aiunt Furias obambulare,

Jusjurandum vindicantes, quod Contentio genuit malum perjuris.

Media verò septima Cereris sacrum munus Diligenter inspiciens bene æquata in area

Ventilato: lignorumque sector incidito cubicularia ligna, Navaliáque ligna multa, & quæ navibus congrua funt.

Quarta verò incipito naves compingere agiles. Nona autem media pomeridiana, melior dies. Prima verò nona prorfus innoxia hominibus.

Bona fiquidem est & ad plantandum & ad generandum Tam viro quàm mulieri: nec unquam prorsus mala dies.

Sed pauci rursus sciunt ter-nonam mensis optimam Aperiendis doliis, & sub jugum ponendo collo Bobus & mulis & equis celeribus,

Navíque bene clavatæ celeri in nigrum pontum Trahendæ. Sed pauci vera intelligunt.

Quartâ verò aperi dolium; præ omnibus facra dies elt Media. Pauci verò rurfum post vicesimam mensis optimam Aurora vigente: pomeridiana verò est deterior.

Et hæ quidem dies sunt hominibus magno commodo. Cæteræ autem intercidentes, sine sorte, nihil ferentes.

Sed alius aliam laudat, pauci verò nôrunt.

INTERDUM noverca est dies, interdum mater. Harum beatúsque & felix, qui hac omnia Sciens operatus fuerit inculpatus diis,

Auguria observans, & delicta evitans.

HESIO-

25

30

35

40

45

50

55

s.

"Αρμού Θ' αλλ' ε είφες τάμνειν κ) πώεα μήλων, Σηκόν τ' άμφιβαλείν πειμνήϊον, ήπον ήμβ. Έθλη δ' ἀνδεορόν Θ. φιλέει δέ τε κέςτομα βάζειν, Ψά δεά 3', αίμυλίες τε λόγες, κρυφίες τ' δαεισμές. Μίωος δι' ογθοάτη κάσερν κή βεν εείμυκον Ταμνέμο, κερίας ή δυωδεκάτη ταλαργές. Εικάδι δ' εν μεγάλη πλέω ήματι ίσορα οιώτα Γείναδζ μάλα γάρ τε νόον πεπικασμέ Θ δείν. 'E DAN d' av de gozov & Senáth, nien de te teleas Μέωπ τηθέ τε μήλα, κ) ελίποδας έλικας βές, Καὶ κωία καρχαρίδον ία, κ) έρπας ταλαρργές Πεηιώειν, οπ. χείρα πθείς. Πεφύλαξο ή θυμώ Telogo à d'ant orivovios d'isaulis TE "Αλγεα θομοδορείν μάλα τοι τετελεσωλίον ήωβ. Έν ο τετάρτη μίωος άγελζ ες δικον άκοιπν, Οιωνώς κείνας δι επ' έςγματι τέτω άειςοι. Πεμπας δ' εξαλέαδζ, επεί χαλεπαί τε η αίναι 'Εν πεμπη γάρ φασιν Ευννίας αμφιπολ δίειν, "Ο οκον πινυμικάς, του "Εεις τέκε πημ' επιορκοις. Μέστη δ' εξθομάτη Δημήτερος ίερον σκτω ευ μάλ' οππιδον α ευτροχάλω εν άλων Βάλλειν' ύλοτομον τε ταμείν θαλαμώνα δεεα, Νήια τε ξύλα πολλά, τα τ' δεμινα νηυσι πελονται. Telegist of appear mas mny vous apaids. 'Ewas d' n usan emdeiena, noiov nus. Πρωτίτη δ' είνας παναπήμων ανθρώποιπν. Έλλη αλό χάρ τ' ήδε φυλά έμλι ήδε χριέ Δαι 'Ανέριτ' ที่ 1 ຂ วูเพลเห่ หู ธัสอาร สล่ว หน่อง ที่เมือ. Hango A' ลังา "เวลส ราเรยพล์สล แบบงิ่ง ล้ยเราง "Λεξαδαί τε πίθε, κ) ζπί ζυρον σύχενα θείναι Βεσί κ) ήμιονοισι κ) ίπποις ώχυπο Γεωπ, Νηα πολυκληίδα Solu èis όιγο πα πόντον Ειρύωψαι Παύρρι δέ τ' άληθέα κικλήσκεσι. Τεπεάδι δ' διγε πίδον πέρει πάντων ίερον πως Μέστη. Παυροι ει αυτε μετ' εικάδα μίνος αρίσην Has prompins combiena d' 63 xcpeior. "Αιδε κορ ημέραι είσιν όπη βονίοις μέγ " όνειαρ. "At S' ลักาณ แรงสภิษางา, ลักที่ยเอง, ชาง จริงุษงลง.

"AND & de Noile aiver ravege de 7 " ravev. ΑΛΛΟΤΕ μητουή πέλα ήμέρη, άλλοτε μήτης. Τάνν ενθαίμων τε η ολειθ, ος τάδε πάντα Ειδώς εργάζηται αναίτι Θα βανάτοισην, Οργιθας κείνων, κὸ τωρβασίας άλεείνων,

HESIODI ASCRÆI

Ut qualis relinquens domos & patriam terram Venit ad Thebas, ad bellicosum Amphitryonem, Alcmena filia populos-fervantis Electryônis: Qua certè mulierum genus superabat tenerarum (bat Et pulchritudine & magnitudine: prudentià autem nulla contende? Earum, quas mortales mortalibus pepererunt concumbentes. Hujus & ab capite, & palpebris à nigris. Talespirabat, quale & ab aurex Veneris. Quæ & tantum in animo suum honorabat maritum, Quantum nondum aliqua honoravit mulierum tenerarum: Quamvis illi patrem bonum interfecisset fortiter domans, Iratus pro bobus. Relinguens autem ille patriam terram, Ad Thebas veniens supplicavit scuta-ferentibus Cadméis: Ubi ille domos habitavit cum veneranda uxore, Seorlum fine desiderato amore. Non enim ipsi licuit Priùs lectum conscendere pulchras-suras-habentis Electryona, Quàm cædem ultus effet fratrum magnanimorum Suz uxoris, acríque combuffiffet igne vicos Virorum heroum Taphiorum & Teleboarum. Sic enim ipfi constitutum erat : Dii autem testes erant. Horum ille reverebatur iram: & festinabat quam celerrimè Perficere magnum opus, quod fibi ex Jove fas erat. Hunc autem fimul cupidi & belli & pugnæ Bœoti percussores-equorum, super scuta spirantes, Et Locri cominus-pugnantes, & Phocenfes magnanimi Sequebantur: Dux autem istis erat bonus filius Alcai, Jactabundis populis. Pater autem hominumque deumque Aliud confilium texebat in mente, ut dis Et hominibus artium-inventoribus nocumenti expulsorem gene-Descendit verò ab Olympo, dolum mente struens, Defiderans amorem bene-cinclæ mulieris. Nocturnus; citò autem vênit Typhaonium; tunc autem rurfus Phicium fummum afcendit confultor Jupiter, Ubi fedens mente cogitavit stupenda opera. Eâdem etenim nocte talos extendentis Electryónæ Lecto & amore mistus est, & perfecit desiderium. Eâdem autem & Amphitryon populorum defensor, inclytus he-Perfecto magno opere, venit suam ad domum. Neque

5

Io

15

20

25

30

35

ΉΣΙΟ ΔΟΥ ΤΟ ΆΣΚΡΑΙ ΟΥ ΆΣΠΙ Έ ΉΡΑΚΛΕ ΌΥΣ.

Η 'Ο Ι΄ Η φεολιπέσα δόμες κ) πατείδα γαίαν Ήλυθεν Θήδας μετ' ἀξήτον ' Αμφιτεύωνα, Αλκμίων Βυγάτης λαοανός 'Ηλεκτεύων Θ. "Η ρα γιναικών φυλον επαίνυτο Эπλυτεράων "Eidei Te mezédei Te" voor zémbi sons éense Tawy as Duntal Duntois Texov Evundeical. Της κι Από κρηθεν βλεφάζων τ' άπο κυανείων Τοίον από, δίον τε πολυχεύσε 'Αφερδίτης. "Η છે મેં એક મૂમ ઉપદ્યારે દેરે મંદળ દય લે મહા માંખ, 'Ως κοω τις έποτε γιωαικών θηλυττεράων'
Ή μιω οι παττερ' εθλον απεκθανεν Ιοι θαμάρσας,
Χωσάμει Θ τορι βκοί. Λιπών δ' όγε πατείδα γαίαν Ές Θήβας ικέτουσε φερεωτίκεας Καθμείες. Ένθ' όγε δώματ' έναιε σων αλδώη παράκοιπ, Νόσφινάτορ φιλότη Θ εφιμέρε ε γάρ δι ήεν Πείν λεχέων οποίωαι ευσφύρε Ήλεκτευάνης, Πείν γε φόνον πισαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων Ης ἀλόχε, μαλειώ ή καθαρλέξαι πυεί κώμας 'Ανδρών ηςωων Ταφίων ιδ Τηλεβοάων. "Ως γάς δι δίεκελο. Θεοί δ' Επιμάς τυροι ήσαν. Των δγ' οπίζετο μίωιν επείγετο δ' δη ιτάχις α Ε κλεκέσαι μέρα έρρον, δ δι Διόλεν θέμις δεν. Τώ δ' άμα ίξωψοι πολέμοιό τε ουλόπιδός τε Βοιωτοί πλήξιπποι ύπερ σακέων πνείοντες, Λοκροί τ' αλ χωαχοι, κ) Φωκίες μεγάθυμοι "Εσσοντ' - ής χε ή τοίσιν ευς παίς Αλκαίοιο, Κυδίοων λαοίσι. Πατής δ' ανδςών τε θεών τε "Αλλίω μήπιν ύφαινε μξ φρεσίν, όφεσ Δεοί σιν 'Ανδεάσι τ' άλφης ησιν άξης άλκτη εα φυβώση. "Ωρτο δ' ἀπ' ελύμποιο δόλον φρεσί βυωτδομούων, Ίμε ρων φιλότη Θ ευζώνοιο γιναικός, Έννύχι Θ, τάχα δ' ίξε Τυφαόνιον τότε δ' αίδις Φίχιον απρότα ον τροςεβήσα ο μητίε α Ζεύς, "Ev. วิล หลวะใจหมู่ © จุดุธภา แท้ ปี เรา วิธังหลุกล รัควล. 'Αυτή μέ γδυνκτι ται υσφύρε 'Ηλεκτρυώνης Έων η φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἀρ ἐέλδωρ.

'Αυτή δ' 'Αμφιτεύων λαοονόΦ, αγλαός ήςως, 'Εκτελέσας μέγα έργον, αφίκετο όνδε δόμονδε. Neque ille ad famulos & pattores agrettes
Perrexit ire, priusquam sux uxoris conscenderet lectum:
Talis enim corde cupiditas capiebat pattorem populorum.
Ut autem quando vir libenter effugerit calamitatem
Ægritudine ab molesta, vel etiam à forti vinculo:
Sic tunc Amphitryon gravi labore defunctus,
Libentérque & amicè suam ad domum pervênit;
Nocturnus autem concubuit sua cum veneranda uxore,
Delectatus donis valde pulchræ Veneris.

Illa autem, Deo domita & viro longè præstantissimo,
Thebis septem-portas habentibus gemellos generavit filios,
Non tamen similia sapientes; fratres quamvis suerunt:
Hunc quidem pejorem; illum autem rursus multò meliorem virum,
Gravémque sottémque, vim Herculeam:
Hunc quidem, subdomita nigras-facienti-nubes Saturnio;
Sed Johislem Jances servanti tetules Amphiryoni.

Sed Iphiclem lancea fervanti populos Amphitryóni, Diffinctam prolem: hunc quidem, mortali viro mista;

Illum autem, Jovi Saturnio deorum imperatori omnium: Qui & Cycnum interfecit Martis filium magnanimum.

Invênit enim in luco longè-fagittantis Apollinis Iplum & patrem ejus Martem infatiabilem bello, Armis corufcantes, ut splendorem ignis ardentis, Stantes in curru. Terram verò verberabant veloces equi Pungentes ungulis: pulvis autem circa ipsos utrinq; spargebatur, Excitatus plicatis curribus & pedibus equorum. Currus autem bene facti & canthi circumstrepebant, Equis festinant ibus. Lætatus autem est Cycnus irreprehensibilis, Sperans Jovis filium bellicosum, & aurigatorem ejus Ferro scindere, & inclyta arma exuere. Sed ei preces non exaudivit Phœbus Apollo: Iple enim in illum concitaverat vim Herculeam, Omne autem nemus, & templum Apollinis Pagaizi Splendebat ab gravis Dei armis & ipsius: Ut ignis verò ab oculis splendebat. Quis autem illi Suffinuisset mortalis existens obviàm moveri Præter Herculem & inclytum Iolaum? Illorum enim magnaque vis, & manus intangibiles Ex humeris extendebantur in fortissimis membris. Qui tunc aurigam affatus est fortem Iolaum:

O heros Ioláe, mortalium longè charissime omnium, Certè contra immortales beatos, qui cœlum habitant, Peccavit Amphitryon, quando bene coronatam muris Theben

Vênit

'Ood' όγ' ἐπὶ διωᾶας κὶ ποιμθίας ἀποιώτας
Τοῖ Φ γὰ κραδίω πόθ Φ ἀνυτο ποιμθία λαῶν.
'Ως δ' ὅτ' ἀνὴς ἀσσας ον ὑπεκωροφύγη κακότητα
Νέσε ὑπὰ ἀργαλένης, ἢ κὶ κρατορέ ὑπο δεσικέ'
''Ως ἡα τότ' ` Αμφιτεύων χαλεπόν πόνον ἐκτολυπάσας,

45 'Ασσασίως τε φίλως τε έδν δόμον εἰςαφίκανε'
Παννύχι Α΄ αξ' έλεκζο στω αἰδείη παράκοιπ,
Τρπόμε Α δώροισι πολυχεύσε 'Αφροδίτες.

Ή ή, θεῷ δμηθεῖσα κὰ ἀνέει πολλον ἀείσω, Θήδη ἐν ἐπλαπίλω διθυμάονε γείναλο παίδε, 'Ουκ ἐθ' ὁμὰ φερνέοντε' (κασγνήτω γεμων ήσην) Τὸν κῶν χειερτεερν, τόν δὶ αμ μέγ' ἀμείνονα φῶτα, Δεινόν τε κεατεενν τε, βίω Ἡρακληείω.

Τὸν μ, το μηθείσα κελαινεφεί Κερνίωνι 'Αυτάρ 'Ιρικληά γε δορυστώρ' Αμφισχύωνι,

50

mg'

Κεκειμίζιω γινειώ τὸν μλὶ, βὲς τιὸ ἀνδεὶ μιγείσα
 Τὸν ἢ, Διὶ Κερνίωνι Θεών σημάντιει πάντων
 'Ος κὶ Κύκνον επερνεν `Αρηπάδων μεγάθυμον.
 Ευρε γλ ἐν τεκλίει έκαπιβόλε `Απόλλων Θ

'Αυτον κ΄ς πατέρ' δυ' Αρίω ἄτον πολέμοιο, 'Γ είχεσι λαμπομθίες, σέλας ῶς πιρές αὐθομθίοιο, 'Ε καότ' ἐν θ΄ ίφεω' χθόνα θ΄ ἐκτυπον ἀκέες Ἱπποι, Νύωνον Ἱες χηλῆσι' κόνις θέ σφ' ἀμφιθέθ κεις Κοπομθίη πλεκδοῖσιν ὑφ' ἄεμασι κὶ ποπν ἵππων. ''Αριματι θ΄ ἐμποίνθα κὶ ἔντιριες ἀμφαράθιζου,

70 Πᾶν Α΄ ἀλσος ἢ βωμὸς ᾿Απόνλων ⑤ Παρασαίκ Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο ઝεις του χέων τε ἢ αὐτις ¨ Πῦρ δ΄ ὡς ὀρθαλιβο ἀπελάμπερο. Τίς κεν ἐκείνω ¨ Ἐτλη Ͽνητις ἐων καθεναντίον ὁρικηθηναι, ¨ Πλω Ἡρακλιῶ ἢ κυδαλίμις Ἰρλάς

75 Κείνων ηδ μεράλη τε βίη, κὶ χείρες ἀπποι
'Εξ ὅμων ἐπέφυκον ἐπὶ ἐπξαροῖσι μέλεωτν.
''Ος ρα τόβ' ἡνίοχον σεριέφη κρα]ερὸν 'Ιόλαον'
''Ηρως ῷ 'Ιόλαε, βερτω πολὶ φίλτατε πάντων,
''Ήτη μετ' ἀθανάτες μάκαρας, τοὶ ὅλυμπον ἔχεστν,

80 'Ηλίζεν 'Αμφιτεύων, ότ' ευσέφανον πότι Θήθω

Vênit, linquens Tirynthis bene-ædificatum oppidum, Interfecto Electryône boum causâ latas-frontes-habentium. Venit verò ad Creonté & Heniocham extensum-pepsú-habentem, Qui ipsum amicè-exceperunt, & omnia necessaria præbuerunt, Ut sas est supplicibus, honorârúntque procul magís. Vivebat autem lætus cum pulchros pedes habente Electryóna, Sua uxore. Mox autem nos vertentibus annis Nati suimus, neque naturâ similes, neque intellectu, Tussque pater & ego. Hujus quidem mentem eripuit Jupiter, Qui relinquens suámque domum, suósque parentes, Vénit honoraturus iniquum Eurystheum, Miser. Profecto valde suspirabat, in suturum Suam calamitatem dolens; quæ non revocabilis est: Sed mihi fortuna molesta commisti certamina.

O chare, sed tu citiùs cape habenas purpureas (augens, Equorum pedibus velocium: valde autem mente audaciam Rectè habeto velocem currum, & pedibus-velocium robur equo-Nihil subveritus fragorem Martis homicidæ, (rum,

Qui nunc vociferans circum furit sacrum nemus

Phœbi Apollinis longè fagittantis regis.

Attamen quamvis fortis exillens fatiatur bello.

Hunc autem vicissim allocutus est irreprehensibilis Iolaus:
O patrue, certè valde pater hominumque deûmque
Honorat tuum caput, & Taureus Neptunus,

Qui Thebes arcem habet, & confervat urbem: Sicut fanè & islum mortalem fortémque magnúmque Tuas in manus agunt, ut gloriam bonam reportes. Sed agè indue arma bellicosa, ut celerimè

Curribus appropinquantes, & Martis & nostro, Pugnemus: quoniam neque intrepidum Jovis filium,

Neque filium Iphicli terrebit; sed ipsum puto Fugiturum duos filios irreprehensibilis Alcidæ, Qui jam prope ipsos vadunt, cupientes belli

Cædem statuere: quæ ipsis multo gratiora dapibus. Sic dixit. Subrisit autem vis Herculana,

Animo gaudens, valde enim fibi accommoda dixit: Atque ipfi respondens, verbis alatis allocutus est,

Heros ô Iolae divine, non ampliùs procul
Pugna afpera, tu autem ut priùs eras bellicofus,
Sie & nunc magnum equum Arionem, nigras-setas habentem,
Quacunque converte, & auxiliare quantisper potes.

Sic fatus, ocreas ex orichalco splendente,

Vul-

Ήλθε, λιπών ΤίρωθΘ ευκήμβον πολίεθρον, Κτένας Ήλεκτεύωνα βοών ένεκ δυρυμετώπων. "Ικετο δ' είς Κρείον α κή Ηνιό χων τανύπεπλον, "Οι ρά μιν ήσυαζονίο, κράρωνία σάνία παρείχον, H Sinn ล์ inatnor, ท่อง S deg. พิงอ์ภ ผลิง อง. : 85 Ζώε δ' αγαλλόμιν Θ σω ε ισούρφ Ήλεκτεύωνη, Η αλόχω. Ταχα δ' άμμες εππλομθίων ενιαυτή Tervoued, 87 puli cranin nior, 87 vonua, Σός τε πατήρ κ έρω Τέ μιν φρένας εξέλετο Ζεύς, Ος σεγλιπών σφέτερον τε δόμον, σφετέρες τε τοχίας, 90 "Ωχείο πμήσων άλιτημικον Ερυδηα, Σχετλι . ήπε πολλα με εςοναχίζετ, οπίωω Ην ਕੈਸੀਬ ਕੇ χέων η εί & παλινάχεστος δειν. Αυτάρ έμοι δαίμων χαλεπές επετέλλετ άεθλες. Ω φίλ Φ, άλλά συθάσον έχ' ήνία φοινικό εντε 95 Ιππων ωκυπόδων μέρα ή φρεσι θάρσος δέξων, 'Ι Αυς έχειν Ιοὸν άρμα, κὰ ώχυπόθων Δέν Είππων, Mnder Tood Stivas non "Apros and eppovoio, " Os ขนมี หระมหาผร เอียเนล่งราน เรองง ลีมธอร Φοίδε Απόλλων Φ έκατηθελέταο άνακ] Ο. Η μίω η χρατερός το εων άαται πολέμοιο. Τὸν δ' αντε σερς έκιπεν ἀμώμη Θ'Ιόλα Θ' Ω Θεί, η μάλα δή τι πατής ανδιςών τε Θεών τε Tipa olu neganlu, no Taupe & Evvorigas , "Ος Θήδης χρήδεμνον έχει, ρύεται τε πόληα" OLOV Six x Touse Beggor REGITERS TE MEYOU TE Σας ες χείςας αγεσιν, ίνα κλεΦ εωλον άρησι. 'Αλλ' άγε δύσσεο τεύχε άρηια, όφεα τάχισα Δίφρες εμπελάσαν ες, Αρπός 3' ήμετερον τε, Μαρνώμεδ' επεί έτι ατας Επρον Διος ύον IIO 'Ουδ' 'Ιφικλείδω δειδίξεται' άλλά μιν όια Φευξείζ δύο παϊδας αμύμου [Αλκέιδαο, Οι δή σφι γεδεν είπ, λιλαιομένοι πολέμοιο Φυλόπιδα ςήσειν τά σφιν πολύ φίλ ερα θοίνης. "Ως φάτο" Μείδησεν ή βίη Ήεσκληκή, IIS Θυμώ γηθήσας μάλα 38 νύ οι άξωνα είπε Καί μιν αμειδομί Ο έπεα περόεντα σερεήνθα, "Ηρως & Ἰόλας διοτρεφές, εκέτι τηλέ

Υσμίνη τεηχεία. σύ δ' ώς πάρος ήδα δάφρων, "Ως κ) νω μέγαν ιππον 'Αρείονα χυανοχαίτω 120 Πάντη ανασρωράν, κ, αρηγείου, ώς κε διώπαι. "Ως είπων πινιμίδας όρειχαλκοιο φαεινέ,

Vulcani inclyta dona, circa crura posuit. Secundò rursus thoracem circa pectora induit. Pulchrum, aureum, valde-artificiosum: quem ipsi dedit Pallas Minerva, filia Jovis, quando debebat Primitus suspiriosa irruere in certamina. Poluit autem circa humeros nocumenti propulsorem ferrum Terribilis vir; & cavam circa pectora pharetram Conjecit retrò: multæ autem intus fagittæ Rigidæ, lethi oblivisci vocem facientis datrices. Antrorfum quidem mortem habebant, & lacrymis unguentum; Mediæ autem rafæ, prælongæ: fed retro Coloratæ aquilæ indutæ pennis Erant. Ille autem terribilem lanceam acutam accepit ære: Capiti autem valido galeam bene-factam imposuit, Artificiofam, ex adamante, temporibus congruam, Quæ tuebatur caput Herculis divini.

Manibus autem Scurum accepit undique varium; neq; aliquis ilRupisset vulnerans, neque fregisset: mirabile visu.

Totum quidem undique gypso albóque ebore
Et electro subsplendidum erat, & auro lucenti
Splendens: cæruleæ autem plicæ discurrebant.
In medio autem draconis erat terror non narrabilis,
Retro oculis igne splendentibus videns;
Cujus & dentibus quidem implebatur bucca albiter discurrentiCrudelibus, ingentibus. In terribili autem fronte
Gravis Lis volabat, armans exercitum virorum,
Noxia, quæ & intellectum & mentem capiebat hominum,
Quicunque ex adverso bellum Jovis filio ferrent.

Quorum & animæ quidem terram subeunt intra infernum Ipsorum: ossa vero ipsis, cute circum-corruptâ Sirio ab arido, nigra putrescunt in terra.

Ibi Perfecutióque, Retróque fugatio picta erat:
Ibi & tumultus, & terror. & hominum-cædes ardebat:
Ibi discordia, ibi fragor discurrebat: ibi perniciosa Parca
Alium vivum-habens noviter-sauciatum, alium non sauciatum,
Alium mortuum in conflictu trahebat pedibus.
Pallium autem habebat circa humeros cruentatum sanguine hoTorvim videns, strepitúque gravata.

(minum,

Ibi Serpentum capita terribilium erant, non enarrabilium, Duodecim; quæ terrebant in terra nationes hominum, Quicunque bellum adversús Jovis filium ferrent.

Illorum & dentium quidem fonitus erat, quando pugnaret

Am-

13

13

150

155

60

Ήφαίς ε κλυτά δώρα, σεὶ κνήμησιν έθηκε. Δάτορον αι βώρηκα σεὶ κήβεσιν έδιωε,

125 Καλον, χεύσειον, πολυθαίθαλον ον ρ΄ δι είωχε
Παλλάς Αθωμάιη, κέρη Διος, δηποτ έμειλε
Τοπρώτον συνδεντας έφορμήσαυς άξθλες.
Θήκατο δ' άμφ άμοιστι άξης άλκτηρα σίδηρον
Δίνος άνης κοίλω ή πελ σήθεωτι φαρέτεω

130 Καββάλετ έξοπθεν πολλοί δ' έντοθεν δίσεὶ

130 Καββάλετ' εξόπηθεν πολλοί δ' Έντοδεν δίσοὶ Pιγηλοί, θανάτοιο λαθιοβόγ Γοιο δοτήγες. Πρόθεν μβν θάνατον τ' ξίχον, κ) δάκρυσι μῦρςν Μέσσοι ή ξεσοί, πεμμίκες: αὐτὰς ὅπηθεν Μοςφνοίο φλεγοάο καλυπθομίνοι προύγκοπν

135 "Hoar" Ο δ' όδειμον έγχος αναχυδίον άλετο χαλκό Κεσπ δ' επ' ἰφθημο κυνέμυ έκπυκζον έθνικε, Δαιδαλέμυ, αδάμαν Θ, ἐπὶ κροτάφοις αξαςζαν,

"Hr' eleuto nagn Heandin Deioso.

Χορό γεμθυ πάπος είλε παναίολον είνε τις αὐτο 140 ''Ουτ' ἔρρηξε βαλών, ετ' ἔθλασε θαθμα ἰδείος. Πᾶν μθε γε μύπλω πτάνω λόμω τ' ἐλεφαντι Ἡλέπτεω β' πωτλαμπες ἔμω, χευσώ τε φακιώ Λαμπομθυον πυάνε ή δια πθύχες πλήλαντο. Ἐν μέστω ή δεσπον Ο ἔμω φό ο Επ φαθείος,

145 "Εμπαλιν δοσοιστν πυεὶ λαμπουθροισι δεδογκώς. Τὰ κỳ ὀδόντων μι πλήτο σόμα λουπά θεόντων, Δεινών, ἀπλήτων. ἀπὶ ή βλοσυερίο μετώπε Δεινή "Εεις πεπότητο, κοςυσσσα κλόνον ἀνδρών, Σχελίη ή βα νόον τε κỳ ἐκ φρένας ἔλετο φωτίν.

150 'Οιπνες ἀντιβίω πέλεμον Διος δι φεροιεν.
Τῶν κὴ Ψυχαὶ μθὸ χθονα Γιώκο ἄιδ Θ ἔσω
'Αυτθο οξέα δε σφι, σεὶ ρινοίο σαπείσης,
Σειρία ἀζαλέοιο, κελαινῆ πύθετσι ἀἰη.

Έν ή περίωξίς τε, παλίωξίς τε τέτυκο.

Εν δ' είμαδος τε, φό ε τ', ανδροκτασίη δεδήμε.

Εν δ' είμαδος τε, φό ε τ', ανδροκτασίη δεδήμε.

Αλλον ζωὸν έχωσα νεάτατον, άλλον άκτον,

Αλλον τεθώτα χτιμόθον έλκε ποδοίν.

Εμα δ' έχ' αμφ' ώμωιπ θαφοίνεον αίμαπ φωή, 60 Δεινον δερχομώνη, χαναχησή τε βεβειθύα.

Έν δ' δοίων κεφαλαί δωνών έσαν, έπ φατωίν, Δώδεκα ταὶ φοθέεσκον όπὶ ηθονὶ φῦλ ἀνθρώπων, "Οιπνες ἀνπθίλιο πόλειον Διος ὕι φέρριεν. Τῶν κὸ δοθόντων μθὸ καναχοπέλεν, Ευτε μαχριτο Amphitryoniades. Hæc verò distincta-erant miranda opera. Puncta autem veluti quædam apparebant aspectu terribilibus dra-Cærulea supra tergora, nigrescebántque maxillæ. (conibus

Ibi aprorum greges masculorum erant, & Leonum, Se mutuò aspicientium, irascentiumque sestinantiumque. Horum & gregatim ordines ibant; neque isti Neque alii tremebant: horrebant siquidem collis utrique. Jam enim ipsis adjacebat magnus Leo: circà autem Apri Bini privati animas; & apud ipsos niger Sanguis stillabat in-terram. Ipsi autem depressis cervicibus cadentes Jacebant mortui à crudelissimis leonibus. Hi verò adhuc magis incitabantur, irritati ad pugnandum Utrique, Masculíque Apri sulvique Leones.

Ibi erat pugna Lapitharum pugnatorum,
Cæneúmque circa regem, & Dryanta, Pirithoúmque,
Hopleúmque, Exadiúmque, Phalerúmque, Prolochúmque,
Moplúmque Ampyciden Titarefium, florem Martis,
Theleúmque Ægei-filium, fimilem diis immortalibus:
Hi erant argentei, aurea circa corpus arma habentes.
Centauríque ex-altera-parte contrarii congregabantur
Circa magnum Petræum, & Asbolum augurem,
Arctúmque, Uriúmque, nigrífque fetis Mimanta,
Et duos Peucidas, Perimedémque, Dryalúmque,
Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
Et irruebant tanquam vivi existentes,

Lanceis & abietibus tumultuariè certabant.

Ibi Martis terribilis velocipedes stabant equi
Aurei. Ibi & ipse spolia ferens perniciosus Mars,
Hastam in manibus ferens, militibus imperans,
Sanguine purpureus, tanquam vivos spolians,
Currui insistens: juxtà autem Dimúsque Phobúsque
Stabant, cupientes bellum ingredi hominum.

Ibi Jovis filia prædatrix Minerva,

Ei fimilis, tanquam aciem volens instruere, Lanceam habens in manibus, aureámque galeam, Et clypeum circa humeros: & ibat ad pugnam gravem.

Ibi erat immortalium Deorum facer chorus. Et ibi in medio Defiderabile quiddam personabat Latonæ & Jovis filius Aureâ citharâ. Deorúmque ibi sedes, purus Olympus.

Ibi Concio, & felicitas infinita in circuitu erat Immortalium in certamine. Dez autem duces erant cantilenz Musz Pierides, sonore canentibus similes.

1bi

1

17

17

18

190

195

200

205

165 'Αμφιτευωνιάδης' τὰ ή δάιετο Ιωϋτὰ έρχα.
Στιγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκκοι
Κυάνεα κΤ νῶτα, μελάνθησαν ή γένεια.
Έν ή συῶν ἀγέλαι χλένων ἔσαν, ἡδὲ λεόντων,
ες σφέας δερκομθών, κοτεόνδων δ' ἱεμθνων τε'

us

es

205

Ibi

170 Τῶν τὸ ὁμιληθόν 5τχες ἢίσαν εθέ νυ τώγε
'Ουθ' ἔτεροι τρεξετίω φείατον γέμλυ αὐχένας ἄμφω.
'Ηθε γας σφιν ἔκειτο μέγας λῖς ἀμφὶ ἢ κάπεροι
Δοιοὶ ἀπονεάμλυοι ψυχάς χτι δέ σφι κελαινὸν
'`Αιμ' ἀπολέβετ' ἔροξ. ὁι δ' αὐχένας ἐξεριπόντες,

175 Κείατο τε θνειώτες έρδ βλοσυρίο λέκο.
Τοὶ δ' ἐπ μάλλον ἐρεις ἐθω, κοτέοντε μάχεθαι
'Αμφότερει, χλέναι τε σύες χαροπό τε λέοντες.
Εν δ' δίν δομίνη Λαπθάων αἰχμητάων,

Έν δ΄ διν ύσμίνη Λαπιθάων αιχμητάων, Καινέα τ' ἀμοὶ ἀνακία, Δρύαντά τε, Πειειθούν Γε, 180 'Οπλέα τ' Εξάβίον τε, Φάλης ν τε, Πείλοχόν τε

180 'Οπλέα τ' Εξάθλον τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε' Μό Ιον τ' Αμπυκίδιω ΤιΙαρήσιον, όζον ΆρηΘ, Θησέα τ' Αιγείθω, Επείκελον άθανάτοιση, Άργύςεοι, χεύσεια τε χεοι τούχε' έχοντες. Κένταμροί δ' ετέςωθεν εναντίοι ήγες έθοντο

185 'Αμφὶ μέγαν Πετραίον, ἰδ' 'Ασδολον ὀιωνιςήν,
 ''Αρκτον τ', ''Ουείον τε, μελαί χαίτιω τε Μίμαντα,
Καὶ δύο Ποικάδας, Περιμόδεά τε, Δεύαλον τε
 'Αργύρεοι, χρυτέας ἐλάτας ἐν χερτίν ἔχοντες'
Καί τε σιναϊκτίω ώς ει ζωόι τδρ ἐόντες,

190 "Εγχεσιν εδ" ελάτης αὐτοχεδον ὧειγνῶντο.
Έν δ' 'ΑςεΦ βλοσυρείο ποδώκεες εςασων ίπποι
Χεύστοι. Εν ή κλ αὐτος εναρρόρες ελιΦ "Αςης,
'Αιχμιω εν χείςεωτιν έχων, πρυλέτωτι κελδύων,
"Αματι φοινικότις, ὧςεὶ ζωὸς εναρίζων,

195 Δίφεω εμβεβαώς: παρολή Δείμος τε Φόβ. τε "Εςασαν, ίεμενοι πόλεμον ησιταθύμεναι ανδρών. Εν ή Διός θυρατης αγελείη Τειτογένεια,

Τῆ ἰκέλη, ὡςεί τε μάχων ἐθέλκσα κοςυσσειν,

"Εγχος έχεσ' ἐν χεςσί, χευσέων τε τευφάλειαν,

200 ᾿Αιγίδα τ΄ ἀμφ ὤμοις ἐπὶ δ᾽ ῷ χετο φύλοπον αἰνων.

Έν δ' Ιδ΄ άθωνάτων ἱερός χους. Ἐν δ' ἄρα μέσος ἱμερόεν μιθωνίζε π Αντός κ) Διὸς ἡὸς Χρυσκή φορμηγι. Θεών δ' έδ Φ. άχνὸς "ΟλυμπΦ. Ἐν δ' ἀρορή, πρὶ δ' ὁλοΦ ἀπκείθΦ ἐςτφανωτο

Αθανάτων εν άχωνι. Θεαί δ' εξήςχον αοιδής Μέσαι Πιεείδες, λιχύ μελπιμβαις είκῆσι.

D:

Ey

Ibi verò portus tutus indomiti maris
Circulari formà factus-erat ex excocto stanno,
Inundanti similis: multi verò in medio ipsius
Delphines hàc & illàc discurrebant, pisces capientes,
Natantibus similes. Duo autem sursum-spirantes
Argentei delphines invadebant mutos pisces:
Sub quibus ærei tremebant pisces. Sed in littoribus
Sedebat vir piscator apparens, habebat autem in manibus

Piscibus rete complectendis, projecturo similis. Ibi erat bene comatæ Danaes filius eques Perseus, Neque utique attingens scutum pedibus, neque longè ab ipso. Mirum magnum cogitatu: quoniam nullo pacto infixus erat. Sic enim manibus iplum fecit inclytus Vulcanus Aureum, circa autem pedes habebat alata calceamenta: Humeris autem ipsum circa nigrâ-vagina inclusus ensis pendebat Ferreus ex loro: Ille autem ut cogitatio volabat. Omne autem dorfum habebat caput gravis monffri Gorgûs. Circa autem iplum facculus discurrebat, mirabile visu, Argenteus; nodi autem suspensi erant lucidi, Aurei: gravis autem circa tempora regis Jacebat Orci galea, noctis tenebras graves habens. Iple autem festinanti & formidanti similis Perseus Danaides extendebatur. Illæ autem post ipsum Gorgones inaccessaque & inenarrabiles promptæstabant, Cupientes eum capare: & in viridi adamante Incedentibus relonabat scutum magno tumultu Acurè & stridulé: & in zonis dracones Bini dependebant, attollentes capita. Lambebant autem utique illi, & impetu imprimebant dentes, Torvùm videntes: & in gravibus capitibus Gorgóneis agitabatur magnus terror. Qui verò supra ipsas eram Viri pugnabant, bellica arma habentes: Aliqui quidem, pro sua urbe suisque parentibus Interitum arcentes; aliqui autem, procurrere prompti. Multi quidem jacebant, plures verò adhuc pugnantes Decertabant: Mulieres verò bene factis in turribus Valdè acutè clamabant, & dilacerabant unguibus genas, Vivis similes, opera inclyti Vulcani. Viri autem qui seniores erant, senectatémque ceperant, Congregati extra portas erant, & Diis Manus extendebant beatis, pro fuis filiis

Timentes: Illi verò rursus pugnam habebant. Post ipsos verò

Parcz

2

Έν ἢ λιμων ἔνοςμΘ ἀμαμακέτοιο θάλασης Κυχλοτεςνης ἐτέτυκτο πανέρθε κασπτέροιο, Κλυζομθρώ ἴκελΘ- πολλοι γέμθω ἀμμέσον αὐτέ

210 Δελφίνες τη κ) τη εθιώεον ιχθυάοντες,
Νηχομβόοις Ίκελοι. Θοιοί δ' άναφυστόωντες,
'Αργύρεοι δελφίνες έθτίνων έλλοπας ίχθυς
Τῶν ύπο χάλκικοι πρέον ιχθύες. 'Αυτάς ἐπ' άκταῦς
'Ήτο ἀνὴς άλιους δεθοκημβύΦ, ἔιχε ή χοροίν

215 Ίχθύσιν αμφί βληςρον, Δπο ρί Δοντι εοικώς.

Έν δ' ην η υκόμε Δανάης τεκος ιππότα Πορο δς, "Ουτ' ὰς όπι μων σάκε Θποσίν, ε' δ' έκας αυτές, Θαῦμα μέγα φεάσαδ' ἐπεὶ εδαμή ἐς κεικτο, Τῶς γάς μιν παλάμαις τείξε κλυτις 'Αμφιγυή εις

220 Χρύσεον, αμφὶ ή ποσὰν ἔχε περθεντα πέδιλα.
"Ωμοιστν δε μιν άμφὶ μελάνδετον ᾶορ ἔκειτο
Χάλκεον ὀκ τελαμθύΘ· ὁ δ΄ ώςτε νόημ᾽ ἐποτάτο.
Πῶν ἡ μετάφρενον ἔιχε κάρη δεινοῖο πελώρε
Γοργές. ἀμφὶ δε μιν κίβυσις θες, θαθμα ἰδέθζ,

225 'Αργυςέη' θύσανοι ή κατηωςεῦντο φαεινοί.
Χςύσειοι' θεινή ή ωθεί κροτάφοισην ἄνακ Θ
Κεῖτ' 'Αιδ Θ κωνέη, νυκτὶς ζόφον αἰνὸν ἔχεσα.
'Αυτὸς ή ασεύθοντι κὰ ἐρρίγοντι ἐοικῶς
Πορσως Δαναϊδης ἐπταίνετο. Ταὶ ἡ με αὐτὸν

235 Λίχμαζον δ΄ ἄρα τώγε, ωθει δ΄ ἐχάρασον οδόντας,
Αργια δερκουθέω ἐπὶ ἢ θεινοῖσι καρωύοις
Γοργείοις ἐρθυεῖτο μέγας φόδΘ. Ὁ ι δ΄ τω ἐρ αὐτέων
Ανδρες ἐμθρνάωθω, πολεμάῖα τό χε' ἔχοντες.
Τοὶ υθὸν, τωὸ σφετέρας πόλιΘ σφετέρων τε τοκήων

240 Λοιρόν ἀμιωίοντες· τοὶ ή, φεθθεεν μεμαώτες.
Πολλοὶ μθὶ κέατο, πλέονες θ' ἔπ δῆειν ἔχοντες
Μάρνανθ' αἱ ἡ γμυᾶκες ἐῦθμητων ἔπ πύργων
Χάλκεον ὀξὸ βόων, χτ δ' ἐθρύπροντο παρειὰς,
Ζωῆσιν ἴκελαι, ἔρρα κλυτες Ἡφαίςοιο.

245 'Aνδρες δ' δι πρεσδήες έσαν, γηρός τε μέμαρπον, 'Αθρόοι έκτοθεν πυλέων έσαν, αν ή θεοίσι Χείρος έχον μακάρεωτ, πεὶ σφετέροισι τέκεωτ Δειδίστες Τοὶ δ' αὐ τε μάχμω έχον. 'Αι ή μετ' αὐ τωὶ

3 Knges

)

rant

at

54 Parcæ nigræ, albos concutientes dentes. Truces-vultu, terribilésque, funestæque & insatiabiles, Contentionem habebant de cadentibus. Omnes autem cupiebant Sanguinem nigrum bibere: & quem primum rapuissent Jacentem vel cadentem nuper-faucium, circa quidem ipfum Heu ungues magnos! anima verò in orcum descendebat, Tartarum ad frigidum. Illæ autem mentes flatim ut placaffent Sanguine humano, hoc cadaver projiciebant post se. Retro autem ad tumultú & conflictum discurrebant iterum euntes. Clotho & Lachesis ipsis instabant: & quidem aliquanto-minor Atropos; neque enim erat magna dea, sed certe illa Reliquis præitantior erat, & antiquior. Omnes autem circa unum hominem pugnam acerbam faciebant: Terribiliter autem ad invicem aspiciebant oculis irata, Ungues autem manusque audaces exaquabant. Et juxtà Achlys aditabat, invisaque & gravis, Viridis, ficca, fame collapfa, Genua-pinguis: longi verò ungues manibus suberant. Cujus quidem ex naribus mucores fluebant, ex maxillis autem Sanguis stillabat ad humum: Illa autem valde ore-hians Stabat; multus autem pulvis superflorebat humeros, Lacrymis humidus. Juxtà autem bene-turrita urbs virorum: Aurex autem ipsam habebant superliminaribus adaptatx Septem portæ. Viri autem in conviviis & choréis Delectationem habebant : Ii enim in versatu facili curru Ducebant viro mulierem; multus autem Hymenæus oriebatur. Longè autem ab ardentibus facibus lumen resplendebat Manibus in ancillarum: hæ verò splendoribus floridæ Ante ibant, quas & choréæ ludentes sequebantur. Alii quidem sub stridulis tibiis mittebant vocem Ex teneris oribus: in ipsis autem frangebatur sonus. Alix verò sub citharis reducebant chorum dulcem. Indè autem rursus ex altera parte juvenes lasciviebant sub tibia: Alii quidem rursus ludentes sub choréa & cantu. Alii autem rursus ridentes, sub tibicine unusquisque, Antè ibant : omnem autem urbem conviviaque tripudiaque Etsplendores habebant. Alii autem rursus ante urbem

Terga equorum inscendentes discurrebant. Alii autem aratores (tebant Rumpebant terram divam, ornatéque vestes

Demittebant. Rursus autem erat profunda seges. Alii quidem me-Cuspidibus acutis rostrata folia,

Gravata spicis, tanquam Cereris fructum.

Ali

Κήρες κυάνεαι, λάκες δραβείσαι όδυντας,
250 Δεινωποί, βλοσυροί τε, δαφοινοί τ', ἄπλητοί τε,
Δήρεν έχον το ππθύντων. Πάσαι δ' το τεντο
Αιμα μέλαν πίετν τον ή προστον μεμάποιεν
Κείμενον η πίπθοντα νεέτατον, αμοί ων αυτώ
Βαλλ' όνυχας μεγάλες. Αυχή δ' τίδος δε κειτείεν

nt

es.

or

rat

:

1:

ores oant me-

Ali

Βαλλ' ὅνυχας μεγάλες ὑυχὰ δ' ἄἰδος δε κειτᾶεν
Τάρ αρον ες χρυόεν Β΄. 'Αι Β΄ φρένας ευτ' ἀρέσαντο
"Αιματ Θ ἀνδρομές, τον μερ ρίπ ασκον ὁποσω.
"Α↓ δ' ὅμαδον κὶ μῶλον εθωίεον αὐτις ἰδισα.
Κλωθώ κὶ Λάχεσίς σοιν ἐφέςασαν ἡ μερ ὑφήοσων
"Ατςοπ Θ, ἔτε πέλεν μεγάλη θερς, ἀλλὰ κὶ ἐμπης

250 Τῶν γέμεν ἀκλάων σοροες ἢς τ' ὑὖ, σρεσθυτάτη τε.
Πᾶσαι δ' ἀμο ἐνὶ φωτὶ μάχων δριμεῖαν ἔθεντο
Δεινὰ δ' ἐς ἀκλήλας δρεκον ὅμμασι θυμήνασαι,
Έν δ' ὄνυχας χεῖεάς τε θρασείας ἰσώσωντο.
Πὰρ δ' ᾿Αχλὺς εἰς και ἐπησμυγες ἡ τε κὶ ἀἰνὰ,

Σλωρη, αὐςαλέη, λιμῶ καλαπεπληθα,
 Γενοπαχής' μακροὶ δ΄ ὄνυχες χειρεωτιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μθὸ ρίνῶν μύζαι ρέον, ἐκ ἢ παρειῶν
 ᾿Αιμ' ἀπελείβετ' 'έραζ' ἡ δ΄ ἀπλητον στοαρθα
 Ἡ Ειςηκει' πολλη ἢ κόνις καπενθώοθεν ἀψκς,

270 Δάκρυσι μυθαλέη. Παράδι έυπυς γος πόλις ἀνδρῶν Χενόσειαι δέ μιν είχον τωρθυείοις ἀρας ζαι Επλάπολαι. Τοὶ δ' ἀνδρες ἐν ἀγλάιαις τε χοροίς τε Τές τιν έχον τοὶ μιὰ γδε ἐν ασάτες επ ἀπλώης Τηρντ' ἀνδρὶ γιωαϊκαι πολύς δ' ὑμιμαι Θ ὁρώς επ.

275 Τήλε δ' ἀπ' αίθουθίων δαΐδων σελας εἰλύφαζε Χεςσὶν ἐνι διμώων ταὶ δ' ἀγλαίαις τεθαλίζαι Περω' ἔκιον, ταιση ἡ χορεὶ παίζοντες ἔποντο. Τοὶ μδι ὑπαὶ λιγυρῶν συείγρων ἵεσαν αὐδιω Εξ ἀπαλῶν σομάτων πεὶ δ'ε φρισιν ἄγνυτο ἡχώ.

280 'Aι δ' ύπὸ φοςμίγ Γων ἄναρον χορόν ἡμερόεντα.

"Ενθεν δ' οὖθ ετέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' οὐλε.
Τοίγε μθὶ οὖ παίζοντες ὑπ' οὐχηθμῷ κὶ ἀοιδη,
Τοίγε μθὸ οὖ γελόωντες, ὑπ' οὐλητῆει δ' ἕναςος,
Πρόθ ἔκιον πάσαν ἢ πόλιν θαλίαι τε χορό τε

285 'Αγλαίαι τ' Είχον. Τοὶ δ' αῦ σερπάροιδε πόλη Νῶδ' ἴππων ὀπιθάντες εθιώεον' Οι δ' ἀροτῆςες 'Ήρεικον χθόνα δίαν' ὀπισολάδιω ή χιτή ας 'Έταλον. 'Αυ δ' ἀρ είω βαθὺ λή ῖον. 'Όιγε μθὶ ἡμων 'Αιχμῆς ὀξείησι κορωνιόωντα πέτηλα,

290 Βειβόμενα σαρύων, ως ελ Δημήτες Φ ακτίώ. D 4

'01

Alii autem in manipulis ligabant, & implebant aream: Alii autem vindemiabant vites, falces in manibus habentes: Alii autem rurfus in ciftellas ferebant à vindemiatoribus Albos & nigros racemos, magnis à pulvinis

Oneratis foliis & argenteis claviculis:

Alii autem rursus in calathos ferebant: juxta autem ipsos pulvinus Aureus erat, inclyta opera solertis Vulcani,

Concuffus foliis & argenteis palis.

Alii quidem igitur ludentes, sub tibicine quilibet

Oneratus uvis: nigrescebant autem ista.

Alii quidem calcabant, alii autem hauriebant. Illi verò pugnabant Pugilitérque, & luctando. Alii autem pedibus-veloces lépores ca-Viri venatores, & duo dentati canes juxtà, (piebant

Cupientes capere: illi verò cupientes aufugere.

Apud ipsos autem & equites habebant laborem: circa verò præmia Contentionem habebant & laborem. Bene-complicatos verò in Aurigæ ascendentes, instigabant veloces equos, (currus

Habenas laxantes. At prævalentes volabant

Currus compacti: modioli verò valde resonabant.

Alii quidem immensum habebant laborem, neque unquam ipsis

Victoria expediebatur, sed anceps habebant certamen:
Istis autem & propositus erat magnus tripus intra certamen,

Aureus, inclyta opera folertis Vulcani.

Circa autem oram fluebat Oceanus pleno fimilis:
Omne autem continebat fcutum valde varium. Et in ipfo
Cycni altivolantes valde clamabant, qui certè multi
Natabant in fumma aqua: & juxtà pifces gestiebant,
Mirabile visu etiam Jovi gravistrepenti; cujus consiliis
Vulcanus fecit scutum & magnum & solidum.

Aptans manibus, hoc Jovis fortifimus filius Vibrabat firmiter; & in equestrem faliebat currum Similis fulguri patris Jovis Ægiochi,

Leviter conscendens: cui auriga fortis Iolaus Bigis infistens dirigebat flexibilem currum.

Prope autem ipsos venit Dea glaucocula Minerva,

Et ipsos vocans, verbis alatis allocuta est:

Salvete Lyngei prosapia longè celebris: Nunc Jupiter fortitudinem vobis det, beatis imperans,

Et Cycnum interficere, & ei inclyta arma exuere.

Aliud autem tibi quoddam verbum dicam, longè præstantissime
Quando jam Cycnum dulci vità privaveris,

(populorum:

Hunc quidem postmodum ibi relinque, & arma illius.

Ipfe

Οι δι αξε εγγεθανοίσι θεον, κι εμαγον αγωμή.
Οι δι ετερίγων οινας, δρεπάνας δν χοροίν εχονες.
Οι δι από ες ταλας εξοτουας για πο δρχων
Από το δρχων

295 Βειδομθών φύλλοισι κ) ἀξγυξένε ελίκεων.

Οι δ' αὐτ΄ ες ταλάξες ἐφόςδυν παεξ. δέ σφισιν όξχος Χεύσε ω Ιω, κλυτὰ εξγα σείφεον ω Ήφαίς οιο, Σειόμθω φύλλοισι κ) ἀξγυξέοισι κάμαξι.
Τοίγε μθὰ εν παίζοντες, τω αὐλητῆει έκας ος

nus

ane

ca-

ant

mia

in

rus

is

ne

n:

ſe

300 Βεισομίο σαφυλήσι μελάνθησαν ή μξι αίδε.

"Οιγε μξι εσεάπεον, τοὶ δ' ήςυον. 'Οι δ' εμάχονο Πύξ τε, κὶ εκκηδον. Τοὶ δ' ακύποδας λαγός ήρουν "Ανδρες θης υται, κὶ καρχαρόδοντε κωές επεδς [Εμικοι μαπέριν οι δ' ξεμξίοι ύπαλύξαι*

305 Πὰρ δ' αὐτοῖς ἱπωῆες έχον πόνον ἀμφὶ δ' ἀέθλοις Δῆειν έχον κὶ μόχθον ἐὐπλεκέων δ' ἀπὶ δίφρων Ἡνίοχοι βεξαῶτες, ἐφίεσαν ἀκέας ἶππες, Ῥυτὰ χαλάνοντες τὰ δ' ἀπικρατέοντα πέτον ο "Αςματα κολλήεντ', ἀπὶ ἢ πλῆμναι μέχ ἀὐτευν.

310 'Οι μξι ὰς ἀἰδιον είχον πόνον, ἐδε ποτε σφιν
Νίκη ἐπηνύῶη, ἀλλ ἀκριτον είχον ἀεθλον'
Τοῖσι ἡ κὴ σροϋκειτο μέγας τείπΘ ἐντὸς ἀχῶνΘ,
ΧρύσειΘ, κλυτὰ ἔργα σείφερνΘ 'Ηφαίςοιο.
'Αμφὶ δι' Ἰτιμ ρέεν 'Ωκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς'

315 Παν ή σωνείχε σάκος πολυδαίδαλον. 'Οι ή κατ' αὐτον Κύκνοι ἀρροππόπω μεγάλ' ή πυον' δι ρά γε πολλοί Νήχον επ' άκρον ύδως' πας δι' ίχθύες επλονέοντο, Θαυμα ίδειν κι Ζιωί βαρυκτόπω, ε δια βελάς "Ηφαιςος ποίησε σάκ Φ μέγα τε ςιδα εέν τε.

320 'ΑρσάμψιΘ παλάμησι, το μψι Διος άλκιμος ψός Πάλλεν όπικρατέως' όπι δι έππείε Βόρε δίφρε, "ΕικελΘ άςεροπη παπρός Διος αιλιόχοιο, Κέφα βιβάς. πό δ' ήνιοχος κραπερός ΊολαΘ Δίφρε έπεμβεβαώς ἰθύνετο καμπύλον όρμα.

325 'Αγχίμολον δέ σφ' ήλθε θεά γλαυκώπις' Αθίωη.
Καί σφεας φωνήσασ', έπηα περόεντα περεήυθα.
Χαίρετε Λυγγή Ο γωρή τηλεκλεθοίο.
Νωῦ δή Ζεὺς κράτ Θ ΰμιμ διδοί, μακάρεων ἀνάωων,
Κύνιον τ' ἐξεναρείν, κ) ὑπο κλυτὰ τεύχεα δύσα.

330 ᾿Αλλο δε σοί τι έπος ερέω, μέρα φέρτατε λαῶν ᾿Ευτ' ἄν δὰ Κύκνον γλυκες πε αἰῶν Θ ἀμέρσης, Τὸν μὴν ἐπεντ' ἀυτε λιπέεν κὴ τεύχεα τοῖο.

Autos

Ipfe autem hominum-destructore Martem accedentem observans. Quando denudatum scuto ab affabre-facto Oculis videris, tum sauciato acuto ferro; Statimque recedito: quoniam tibi non fatale est,

Aut equos capere, aut inclyta arma ipfius. Sic fata, in bigas ascendit diva dearum, Victoriam immortalibus manibus & gloriam habens. Celeriter. Tunc jam utique generolus Iolaus Terribiliter equis acclamavit. Illi autem ab increpatione Perniciter ferebant celerem currum, pulverem facientes campo; Quoniam ipfis vires immifit Dea cæfios-oculos habens Minerva, Scutum concutiens: Circumgemuit autem terra. Illi autem fimul procedebant, fimiles igni vel procellæ, Cycnus equorum-domitor, Marsque infatiabilis clamore. Istorum autem equi posteaquam obviàm facti adinvicem Acute hinniverunt, & circa iplos frangebatur sonitus,

Istum prior affata est fortitudo Herculea:

Cycne ignave, quid nobis prohibetis veloces equos. Hominibus, qui & laboris & ærumnarum periti lumus? Sed extra habe bigas bene politas, & viâ Cede extra eundo. Trachinem autem contendo Ad Ceycem regem: ille enim & potestate & verecundia (habentem. Trachini præett, tu quoque satis scis & ipse: Hujus enim uxorem habes natam, Themistonoen nigros-oculos-O ignave, non quidem enim tibi Mars mortis finem Arcebit, fiquidem nos concurremus in conflictu, Jam equidem & ipsum puto etiam alias expertum esse Lanceam nostram, quando supra Pylum arenosam Contrarius stetit mihi, pugnam insatiabiliter cupiens. Ter quidem à mea lancea percussus incubuit terra, Vulnerato scuto: quarto autem percussi crus, Omni robore urgens; & magnum scutum disrupi. Pronus autem in pulveribus humi cecidit lanceæ impetu: Atque ità inglorius inter immortales factus est,

Sic dicebat, Neque Cycnus bene-peritus-hasta cogitabat Huic obtemperans cohibere bigam-trahentes equos. Ac tunc à bene-implicatis bigis defilierunt statim ad terram, Natúsque Jovis magni, & Martis regis. Aurigæ autem juxtà impulerunt pulchri-jubos equos. Horum autem irruentium pedibus substrepebat lata terra,

Ac veluti quando ab alto vertice montis magni

Manibus sub nostris relinquens spolia cruenta,

"Αυτός ή βεοτολοιρόν" Αρίω επόντα θοκεύσας,
"Ένθα κε γυμνωθέν α σάκους των δαιθαλέοιο
"Οφθαλμοϊσην ϊδης, ένθ ετάμθι όξει χαλκώ,
"Α. Ι δι αναχωρήσαθ" επει κ νύ τοι αισμόν όξην

"Ουθ' ιππες έλεων, ετε κλυτά το χεα τοιο.
"Ως εἰπες ΄, ες δίφεον ε Ενόπατο δία θεαών,

Νίκω άθανάτης χερσίν κι κύθος έχεσα,

340 Ἐ Δυμβίως. Τότε δή ρα διόγνητες Ἰόλα Θ-Σμερ δαλέον Β΄ ἵπποισιν ἐκέκλετο. Τοὶ Α΄ ὑπ' ὁμοκλής 'Ρίμο' ἐφερον Βοὸν ἄρμα, κονίον]ες πεδίοιο. 'Εν γάρ σφιν μβί Θ- ἡκε Βεὰ γλαυκῶ ποις 'Αθήνη, 'Αιγιδ' ἀνασείσασα πειςονόχιζε ἢ γῶα.

345 Τοὶ Α΄ ἀμυθις περγένοντ', ἴκελοι πυεὶ ἡὲ Βυέλλη, Κύκι Ο Α΄ ἱππόθαμ Ο, κὶ Ἰ Αρης ἀκόρη Ο ἀυτῆς. Τῶν δ' ἵπποι μξι ἔπιθ ὑ ὑπεναυτίοι ἀλλήλοισην ᾿Οξεῖα χείμισαν, τοὶ δε σοισην ἄ γρυτο ἡχὸ, Τὸν περτεργ περείειπε βίη Ἡρακληείη.

350 Κύκνε πέπον, τό νυ νῶῖν ἀπόρετον ἀκέας ἵππες, Ανδεάσιν, ὅι τε πόνε κὶ ὁιζύΘ ἴδειες εἰμκ; Ακλα πάρεξ έχε δίφερν ἐύξοον, ἡδὲ κεκδύθε "Εικε πάρεξ ἰέναι Τρηγίνα δε τοι παρεκαύνω, Ές Κήϋκα ἀνακζα: ὁ χὸ διωάμει τε κὶ αἰδοῖ

355 Τρηγίν Θ΄ που Ε΄ ε΄ ε΄ οι οι ΄ ε΄ ε΄ ε΄ μάλα δισα κ) αὐτὸς Τε γό ὁπίμες παϊδα, Θεμισονόμυ κυανῶπιν. ΄ Ω πέπον, ε΄ μκὶ γάς τοι ΄ Αρης παίτοιο τελευτίω ΄ Αρκέσει, εἰ δη νῶϊ σιωοισόμεθα πολεμίζειν ΄ ΄ Ηδη μκί τε ε΄ φημι κ) ἄλλοτε πειρηθιώαι

360 'Έγχε ή μετέρε, ὅ૩' ὑπὲρ Πύλε ἡμα θόεν] Θ'Αντί Ες κεμείο, μάχης ἄμο οτ με εαίτων.
Τεὶς με ἐμῶ ὑπο δεεὶ τυπεὶς ἡρείσα ο γαίη,
'Ουταμένε σάκε Θ· τὸ ἢ τέτς αον, ἤλασα μπεον,
Παντὶ μείρα σε εὐδων, διὰ ἢ μέγα σάκ Θ ἀξαξα.

365 Πρίωνς Α' εν κονίνοι χαμαλ πέσεν έγχε Θόςμη. Ένθα κε δη λωβητός εν αθανάτοισιν ετύχθη, Χες οιν ύφ' ήμετ έρησι λιπών ένα ρα βροτίεντα. "Ως έφατ' Ουδ' άρα Κύνι Θέϋμμελίης έμθροίνα Τῷ ἐπιπειθόμψι Θέχεμον ἐςυσάρμα ας ἵππες.

Δη τίτ ἀπ' ἐυπλεκέων δίρςων θόρον ἄιζ ἐπη γαίαν,

170 Παίς τε Διὸς μεγάλα κὰ ἐνυαλίοιο ἀνακί Φ.

Ἡνίοχοι δι ἐπλίω ἐλασαν καλλίτει χας ἵππες

Τῶν δι ὑποσευομθών κανάχιζε πόσι ἐυράλοιο

Ως δι ἀτ ἀρι ὑξηλης κορυφης ὅςεΦ μεγάλοιο

Πέπραι

Saxa defiliunt, & alia in alia cadunt. Multaque quercus alticoma, multaque picea, Et populi extensis-radicibus rumpuntur ab ipsis Celeriter devolutis, usquè dum ad planum perveniant: Sic illi inter sese concurrerunt vehementer clamantes. Omnis autem & Myrmidonum urbs & inclyta Iaolcus Et Arne & Helice & Anthéa herbofa (tione Clamore ab amborum valde resonabant. Illi autem cum vocifera -Miranda concurrerunt: valde autem resonuit consultor Jupiter, Et ab cœlo guttas dejecit cruentas, Signum faciens belli suo valde audaci filio. Qualis autem in convallibus montis asper aspectu Aper prominentes dentes habens furit animo ad pugnandum Cum viris venatoribus, acuit autem album dentem Curvatus, fpuma autem circa os mandenti Stillat, oculi verò ipfi igni lucido affimilantur, Erectis autem in dorso riget setis, & circa collum: Huic similis Jovis filius ab equestri desiliit curru.

Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada Ramo infidens Æstatem hominibus cantare Incipit, cui & potus & cibus tener ros, Atque toto die & matutina fundit cantilenam Calore in gravissimo, quando corpus s'irius siccat: Quando item miliis cuspidulosa folia sunt, Qua & aftate seminant, cum uva colorantur, Cujulmodi Bacchus dedit hominibus lætitiam & dolorem: Eo tempore anni pugnabant : Vehemens autem tumultus excita-

Ut autem Leones duo circa interfectam cervam (batur. Adinvicem irascentes, inter se corruunt, Rigidus autem ipsis clamor, strepitusque simul sit dentium: Et ut vultures curvis unguibus, curvisque rostris, Petra in alta valde clangentes pugnant, Capræ in-montibus-paltæ gratia, vel fylvestris cervæ Pinguis, quem domuit sagit:aus vigorosus vir Sagittà ab nervo; iple verò vagatus est aliò, Loci imperitus existens: illi autem quamprimum cognoverunt, Celeriter pugnam acerbam pro ea susceperunt: sic isti vociferantes adinvicem irruerunt.

Ibi videlicet Cycnus quidem præpotentis Jovis filium Interficere meditans, scutum percusit ferrea lancea: Non tamen perrûpit æs, conservabantur enim dona Dei.

Amphitryoniades autem fortitudo Herculea,

375 Πέτραι Σποθρώσκωσιν, επ' άλληλαις ή πέσωση, Πολλαὶ ή δρῦς ὑψίκομιοι, πολλαὶ θε τε πεῦκαι, ''Αιγειροί τε παιύρριζοι ρήγνιωται ὑπ' αιὐτμι ' Γίμφα κυλινθουμών, είως πεθίονθ' ἀφίκωνται '' Ως ὁι ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέρα κεκλήγοντες.

380 Πασα ή Μυρμισόνων τε πόλις κλειτή τ΄ Ίαωλκος "Αρνη τ' ηδ' Έλίκη Ανθειά τε ποιήεωτα Φωνη ύπ' αμφοτέςων μεγάλ Ίαγον. Οι δ' άλαλητώς Θεωτεσίω σωίισαν μέγα δ' έκπυπε μηπέτα Ζεύς, Καδδ' αν άπ' έρανοθεν Ιιάδας βάλεν αιματοέωτας

385 Σήμα πθείς πολέμοιο έῷ μεραθαρσέι παιδί. Τοι Θ΄ το βήστης όρε το χαλεπός φερίδετς Κάφρος χαμλιόδων φερνέει θυμῷ μαχέσαδις Ανδεάσι θηρευτής, θήγει δέ τε λευκόν όδο θα Δοχιωθείς, άφεὸς ή σεν ςόμα μασιχόων π

39° Λείδεται, όσε δε δι πυεὶ λαμπετόωντι εἰκτίω,
'Ορθας δ' ον λοφιή φείστει τείχας, ἀμφί τε δειρίώ.
Τῷ Ἰκελ Θ Διὸς ὑὸς ἀφ' ἐππείκ θόρε δ'ίρρε.

Ήμ. Θ΄ χλοεςῷ κυανόπβ. Θ΄ ἡχέτα τέπιξ
'Οζῷ ἐρεζόνψ. Θ Θέρες ἀνθρώποιοιν ἀείδειν

395 "Αξχεται, ο Τε πόσις ε) βροσις Απλυς είροπ,
Καί τε πανημέριος τε ε) πο χει αυθίω
"Ιδει ον αινοτάτω, οπότε χεόα Σεθρι αξει"
Τημω δη κέγχροισι σειγλοχες τελέμαση,
Τές τε Θέρει απέιριση οτ διμφακες αιολλονται,

400 'Οια Διώνυσος δωκ' ανδεάσι χάςμα κ) άχθω.
Τω ώς τω μάςνανο πολύς δ' δρυμα γδος δρώςες
'Ως ή λεοντε δύο άμοι κλαμένες ελάροιο
'Αλλήλοις κοτέοντε, όπο σφέας δρωέσωση,

Δεινή δέ σφ' ໄαχή, ἀεσιδός θ' ἄμα γίνετ' ὀδίντων.
405 'Ηδι' ὥςτ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, ὰγκυλοχείλαι,
Πέτεη ἐφ' ὑψηλή μεγάλα κλάζοντε μαχέωθιυ
'Αιγὸς ὀςεωτιόμε, ἢ ὰγκοτέςτις ἐλάφοιο
Πίον Φ, ήντ' ἐδάμασε βαλών αἰζήῖ Φ ἀνὴς

10 αποί νευρής, αὐτὸς δ' ἀπαλήσατο ἄλλη,

Χώρε ἄἰδεις ἐών' ὁι δὶ ὀτραλέως ἐνόησαν,

"Εσυμθώς ὁι ἀμφὶ μάχων δειμεῖαν ἐθενδο'
"Ως ὁι κεκλήροντες ἐπ' ἀλλήλοιστν ὁς ἐσαν,

"Ένθ' ἤτοι Κύκν Θ κιβὶ ζωρυθώς ος Διὸς ζίζη

Κτενέμθωμ μεμαώς σάκει εμβαλε χάλκεον έγχος 415 'Ουδ' έρβηξεν χαλκόν, έρυτο ή δώρα Θεοίο. 'Αμοιτευωνιάδης ή βίη Ήρακληείη, In medio & galeæ & scuti, lancea longa .

Collum denudatum celeriter infra barbam

Vulneravit fortiter; ambósque incidit nervos

Homicida fraxinus: magnum enim robur incidit viri,

Cecidit autem, veluti quando aliqua quercus corruit, vel quando

Altum percusium Jovis ardenti fulmine:

Altum percussum Jovis ardenti fulmine:
Sic cecidit; ei verò circumsonuerunt arma variegata serro.
Illum quidem postea reliquit Jovis magnanimus filius.

Ipfe auté hominum-destructorem Martem accedentem observans,
Terribiliter intuens oculis, Leo tanquam corpus nactus,

Qui valde accurate pellem tenacibus unguibus Scindens quam-celerrime dulcem animam abstulit,

Conftanter autem utique nigrum ipfius impletur cor,

Ignitis autem intuens oculis terribiliter, & latus & humeros

Caudà verberans, pedibus fodit, neque aliquis ipsum Toleraret contrà aspiciens propè ire, neque pugnare :

Talis utique Amphitryoniades infatiabilis clamore Contrà fletit Marti, in animo audaciam augens

Celeriter. Ille autem ipsi propè vénit, dolens corde Ambo autem vociferantes ad invicem irruerunt.

Ambo autem vociferantes ad invicem irruerunt. (corruens, Quemadmodum autem quando ab magno faxum cacumine

Longéque defiliens volvitur, & fragor Venit subitò ingens; rupes autem ei obsistit

Alta, cui jam confertur, ubi ipsum retinet:

Tanto quidem sonitu gravans currum perniciosus Mars

Vociferans irruit. Ille autem confettim excépit. Sed Minerva filia Jovis Ægiochi

Obvia venit Marti, tenebrolum Gurum

Obvia vênit Marti, tenebrosum scutum habens,

Graviter autem ac torvè aspiciens, verbis alatis allocuta est:

O Mars retine impetum fortem & manus intangibiles

Non enim fas est inclyta arma exuere,

Herculem interficientem Jovis niagnanimum natum:

Sed agè cessa à pugna, neque obvius sta mihi.

Sic ait. Sed non persuasit Martis magnanimum animum:

Sed vakle clamans, flammæ fimilia arma vibrans,

Celer irruit fortitudini Herculanz,

Interficere cupiens: & fanè jacularus est ferream lanceam.

Celerem, filio suo iratus pro cæso,

In scutum magnum. Sed oculos-glaucos-habens Pallas

Hasta imperum avertit, manum extendens è biga.

Acerbus autem Martem dolor cépit: extrahens autem acutum en-Irruit in Herculem animo-fortissimum. At illum advenientem

Amphi-

Μεωπγύς κόςυθός τε κὶ ἀσώδΦ, ἔγχεϊ μακρῷ ᾿Αυχένα γυμνωθέντα θοῶς ὖπένορθε βυείκ
"Ηλαο' ἀπκραβέως ὑπὸ δ' ἄμοω κέρσε τένοντε
42° ᾿ΑνδροφόνΦ μελίπ μέγα γδ θένΦ εμπεσε φωτός.
"Ηειπε δὶ, ὡς ὅτε τὶς δρὸς ἤειπεν, ἤ ὅτε πέσεπ
"ἩλίβαβΦ πληγείσα Διὸς ↓ολόεντι κεςαυνῷ΄ ὑς ἐειπ΄, ἀμοὶ δὲ ὁι βερίχε τοῦχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τὸν μὰ ἐπετὰ ἐἰασε Διὸς ταλακάρδιΦ ψός.

lo

m

s,

425 'Αυτὸς ή βεστολοιρὸν ''Ας Ευυ επιόντα δοκδύσας, Δεινὸν ὁρῶν ὁωτοισι, λέων ώς σώματι κύρσας, 'Ος Ιε μάλ' ενθυκέως ρινὸν πρατερείς ὀνύχεως Σχίωτας, ὁτ Ιτάχισα μελίφρονα θυμον ἀπίνυρος, Έμμθρέως δὶ ἄρα τὰγε κελαυνὸν πίμπλαται ἦτορ,

43° Γλαμκίοων δι' όδουις δειρον, πλουσός τε κζώμας 'Ουρη ματίζων ποοτη γλάρει, εδέ πε αὐτον 'Έτλη ες ἀντα ιδων φεδεν ελθείν, εδε μάχεως ΤοῦΘ ἄρ 'Αμφιτευωνιάδης ἀκόρη Θ ἀυτής 'ΑντίΘ' έτη 'ΑρηΘ', ενὶ ορεσὶ θάρσος ἀξξων

'ΑντίΘ' ές π' Αρη Θ, ενὶ ερεσὶ Βάρσος ἀ έξων 435 'Εωτυλίως 'Ο δέ ὁι οχεδο πλυθεν, ἀ χυύμλι Θ κῆς' 'Αμφότεις ιδ' ὶ άχρυτες ἐπ' ἀλλήλοισην ὅρεσαν. 'Ως δ' ὅτ' ὑπὸ μεράλε πέπς η πρηῶν Θ ὁς ἔσει,

Μακεο δ' επιθρώσκεσα κυλίνθεται, η δε τε ης Έρχεται εμμεμαζία, πάρος δε δι αντεδόλησεν Υ Ιηλδς, το δη σωενέκεται, ενθά μιν ίθει

Τ΄ Τηλός, το δη σωενέμεται, ένθά μιν ίθει Τόωη ο μφι ιαχή βεισέρμα Θ΄ έλι Θ΄ Αρης Κεκληγώς έπόςυσεν ο δ΄ έμμαπέως Επέδεκ ο. "Αυτώς 'Αθωαίη κέςη Διὸς αἰγόχοιο

'Αντίη ηλθεν '' Αρη 🕞 , ερεμνω αίγι δ' 'έγκοτα, 445 Δαινά δι' υπόδεο Ιδεσ' , επεα περόεντα σεος ήυδα ' Αρες δπίγε ωλί 🕞 κρατερόν η χείρος ἀάπτες 'Ου γάρ τοι θέμις δείν ωπό κλυτά τά χεα δύσα.

Ἡρακλέα κθέναντα Διὸς Βρασυκάρθον ἡόν. ᾿Αλλ' ἀγε πουε μάχης, μλο΄ ἀντίΦ Ἱςασ' έμειο. "Ως έφατ' ᾿Αλλ' ἕ πειθ'"ΑρεΦ μεγαλήτορα θυμόν

Δις εφατ΄ Αλλ΄ ε πειθ΄ Αρεθ΄ μεγαλητος επιμι Αλλά μέγα ιάχων, φλορι είκελα τοί χεα πάλλων, Καρπαλίμως επός εσε βίη Ής ακλητέη, Κακτάμθιαι μεμαώς. καί ρ΄ εμβαλε χάλκεον έγχες, Σπορχιον, έξ΄ παιδός κιτέων ωτί τεθνειώτος,

455 Ἐν σέκεϊ μεγάλω. Σπό ἢ γλαμκῶπις Αθήνη
"ΕγχεΘ δρμίω έτραπ, δρεξαμβίη Σπό δίτος.
Δειμύ δι "Αρίω ἄχος Ελεν. έρυωτάμβο δι ἄορ όξυ
"Εωτι ερ' Ήρακληϊ κρατερόφερνι. τόν δι επίοντα]

Augi-

Amphitryoniades, gravi infatiabilis clamore,
Femur denudatum scuto sub ingeniosè facto
Vulneravit fortiter, & magnum scutum perfrégit
Lanceâ dividens, & in terram dejécit mediam, (quos
Illi autem Pavor & Terror bonas-rotas habentem currum & eImpulerunt statim propè, & à terra latas-vias habente
In currum posuerunt fabre factum; statimque postea
Equos slagellârunt, & pervenerunt in longum Olympum.

Filius autem Alcmenz & Inclytus Iolaus
Cycnum spoliantes ab humeris arma pulchra,
Recesserunt. Statimque postea urbem ad Trachinem pervenerunt
Equis velocibus: sed glaucocula Minerva

Pervenit ad Olympum magnum, & domos patris.

Cycnum verò Ceyx sepelivit & populus infinitus,
Qui propè inhabitabant urbes inclyti regis,
Anthen, Myrmodonúmque urbem, & inclytam Iaolcum,
Arnénque & Helicen. Multus autem congregatus est populus,
Honorantes Ceycem charum beatis Diis. (naurus torrens)

Illius autem sepulchrum & monumentum invisibile fecit A-Imbre hyemali abundans: sic enim ipsum Apollo Latonæ-filius jussit, quoniam inclytas hecatombas Quicunque duceret ad Pytho, vi spoliabat insidians.

Hujus Aspidis principium in 4. Catalogo habetur usque ad versum 250. Suspicatus est autem Aristophanes (non Comicus ille, sed quidam alius Grammaticus) non esse ipsam Hesiodi, sed alterius cujusdam, qui Homericum Scutum imitandum sibi delegerat. Megacles autem Atheniensis legitimum poema agnoscit. Sed alioquin reprehendit Hesiodum: absurdum enim esse, facere Vulcanum matris hostibus arma præbentem. Apollonius autem Rhodius in 2. dicit ipsius esse, & ex stylo, & quòd solaus in Catalogo invenitur aurigans Herculi. Itidem & Stesichorus dicit, Hesiodi esse hoc poema,

HESIO-

'Αμριτευωνιάδης, δεινής ἀκόξητ Θ ἀυτής,
460 Μης γυμιωθέντα σάκας υπο δαιδλής οιο
'Όυτας ἐπηκρατέως διὰ ἢ μέγα σάκος ἄξαξε,
Δερατινωμήσας, ἐπὶ ἢ χθονὶ καβεθλης μέας η.
Τὰ ἢ Φόξ Θ κὶ Δείμ Θ ἐῦξεχον ἄςμα κὶ ἐππης
"Ηλασαν αἰ ψ ἐγγυς, κὶ ἐπο χθονὸς ἐυρυσθείης
Ες διίφρον θηκαν πολυδαίδληον' αἰ μα δὶ ἐπειτα

465 'Es δίφεον Sπαυ πολυδαίδδον' αι τα δ' έπειτα "Ιππες μαςτέτλω, ϊκοντο ή μακρον "Ολυμπον.

'Υιὸς δ' 'Αλκμλώνς κὶ κυδάλιμΘ- 'ΙόλαΘ-,
Κύκνον σκυλδύσαντες ἀπ' ὅμων τό χεα καλὰ,
Νίοςοντ', αι τα δ' έπειτα πόλιν ΤζηχίνΘ ϊκοντο

ıt

470 "Ιπποις ώκυπόθεωτι" ἀπὰς γλαυκώπε Allώn
'Εξίκετ' "Ουλυμπον τε μέγαν, κ) θώμαθα παπεός.
Κύκνον δ' αῦ Κήυξ βάπξεν κ) λαὸς ἀπείφων,
"Οι ρ' εγδύς ναιον πόλιας κλειτε βασιλήΘ,
''Ανθίω, Μυςμιθόνων τε πόλιν, κλειτίω τ' 'Ιαωλκι

475 ''Agrlw τ nd' Ελίκιω. Πολλός δ' ήγείρετο λαός, Τιμώντες Κήθης φίλον μακάρεων Θεοίσι.

Τε ή τάφου η σημ' αι δες ποίησεν 'Αναυς ,
'Ομεςφ χειμείω πλήθων' τως γάς μιν Απόκλων
Απτοίδης ήνοξ', ότι ρα κλειτας έκωτόμεας
'Οςτις άρρι Πυθοίδε, βίη σύλασε δοκδών.

Τῶς ᾿Ασοίλι ἡ ἀςχὴ ἐν τὰ δί. καταλόγω φέςεται μές χει είγων ν' κὰ σ΄. ὑπωπιδισε ἢ ᾿Αειεοφάνης, ἐχ ὁ Κωμικος, ἀλλά τις ἐτερω Γεαμματικός, ὡς ἐκ ἔσαν αὐτίω Ἡσοίλις, ἀλλά τις ἐτερω Τεαμματικός, ὡς ἐκ ἔσαν αὐτίω Ἡσοίλις, ἀλλώς ἐτερε τινὸς τὶω Ὁμησικιω ᾿Ασοίλια μιμώσαθαι σεραιρεμίνε. Μεγακλῆς ἢ ὁ ᾿Αθιωαίω γνήσιον μὰν διδε τὸ ποίημα: ἀλλως ἢ ἐπιτιμὰ τις Ἡσιόδω ἄλορον ρὰς φησις πιεὶν Ἡραιεον τοῖς τῆς μισεὸς ἐχθερῖς ὅπλα παρέχοντα. ᾿Απολλώνιω ἢ ὁ Ῥόδιω ἐν τις γ΄. ομοίν αὐτες ἔξ), ἐκ τε τε χαρακτήρος, κὶ ἐκ τε τὸ χαρακτήρος, κὶ ἐκ τὸν Ἰόλαον ἐν τις καρ

τε χαρακτήρος, κ) εκ τε τιν Ιόλαον εν τω καταλόγω ευρίσκαν ήνιοχ εντα τω [Ηρακλεί. ώσούτως ή κ) Στισίχορός φησιν, Ησίοδα εθ σο ποίημα.

HESIODI ASCRÆI

DEORUM GENERATIO.

Musis Heliconiadibus incipiamus canere,
Quæ Helicônis tenent montem magnumque divinúmque,

Et circa fontem cæruleum pedibus teneris Saltant, arámque præpotentis Saturnii:

Atque ablutæ tenerum corpus Termeslo, Aut equi in fonte, aut in Holmio facro. Summo in Helicône choréas duxerunt Pulchras, amabiles; & fortiter tripudiârunt pedibus. Indè concitatæ, velatæ caligine multâ Noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes. Celebrantes Jovéma; Ægida-tenentem, & venerandam Junonem Argivam, aureis calceamentis incedentem; Filiamque Agiochi Jovis cassos-oculos habentem Minervam; Phoebumque Apollinem; & Dianam fagittis-gaudentem; Atque Neptunum terram-continentem, terræ-motorem; Et Themin venerandam; & rotundas-palpebras-habentem Vene-Hebénque aurea-corona-decóram; formosámque Diónen; Aurorámque, Solémque magnum, splendidámque Lunam, Latonámque, Iapetúmque, ac Saturnum varii confilii, Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram; Aliorumque immortalium facrum genus femper existentium. Quæ olim Hefiodum pulchrum docuerunt carmen, Agnos pascentem Helicône sub divino.

Hoc autem me primum Dez sermone compellarunt Musz Olympiades, filiz Jovis Ægiochi:

PASTORES in agris pernoctantes, mala probra, ventres veluti, Scimus mendacia multa dicere veris fimilia:

Scimus etiam, cum voluerimus, vera loqui.
- Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ:

Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
Decerpendum, mirandum: inspirarunt insuper mihi vocem
Divinam, ità ut canere possem & sutura, & præterita:
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se verò primò & ultimò semper decantare.

Sed quare mihi hæc circa quercum, aut circa petram?

Ergò à Mufis ordiamur, quæ Jovi patri Canendo oblectant magnum animum in Olympo,

Memo-

'HΣΙΟ' ΔΟΥ ΤΟ' Υ 'AΣΚΡΑΙ' ΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙ'A.

Ουσάων Ελικωνιάδων δεχώμβ «ἀκίδειν, Αιθ Ελικών Θ΄ έχεσιν ες Θ΄ μέρα τε ζά-Βεόν τε,

Καί τε σωρί κριώνω δοειδέα που άπολοίσην Ο βωμον ευωνενέ Κονίων Θ

Καί Τε λοεωτιμίναι τερενα χόσα Τερμη, ανοίο,
"Η ίππε κριώης, η Ολμειε ζαθέσιε,
'Ακρετάπω Ελικώνι χορες ενεποιήσαντο
Κόμες, ημερέντας επε ρώσωντο η ποοχήν.
"Ενθεν δπορνύμλιαι, κεκαλυμμθαι ήκει πολλώ.
'Εννύχιαι εξίχον, αθεικαλλέα όσιαν η έσαι,
'Τμνευσαι Δία τ' αίγιοχον, η πότνιαν Ήριω
'Αςγείω, χευσέσισι πελίλοις εμβεβαναν,
Κέριω τ' αίγιοχοιο Διὸς χλαμκώπην 'Αθιώίω,
Φοϊζόν τ' 'Απόλλωνα, η 'Αςτεμιν ιοχέαιραν,
'Ηθε Ποσειθάωνα γαιήσχον, εννοσήγαιον,
Καὶ Θέμιν αἰθοίίω, έλικοβλέφαιον τ' Αφερδίτίω,
"Ηβιω Τε χευσοξέφανον, κεκιώ τε Διώνίω,
'Ηδι τ', 'Ηκλιόν τε μέγαν, λαμωράν τε Σβιώίω,
'Ανων τ' ἀθανάπων ἱερον χέν Θ αἰξν ἐόντων.
"Αλλων τ' ἀθανάπων ἱερον χέν Θ αἰξν ἐόντων.
"Αλλων τ' ἀθανάπων ἱερον χέν Θ αἰξν ἐόντων.
"Αλλων τ' ἀθανάπων ἱερον γέν Θ αἰξν ἐόντων.
"Αλνων τ' ἀθανάπων ἱερον γέν Θ αἰξν ἐόντων.
"Αλνων τ' αθανάπων ἱερον γέν Θ αἰξν ἀσιστών,
''Αρνας ποιμαίνου Θ΄ Ελικών Θ υπο ζαθεσίο.
Τόν Αν νε ποράπος θεσι ποδε μίθον '' Ενικών Θ΄ Τον ζαθεσίο.
Τόν Αν νε ποράπος θεσι ποδε μίθον '' Ενικών Θ΄ Τον ζαθεσίο.

10

15

20

25

30

35

Τόν δε δε με πρώπισα θεαὶ πρός μῦθον εκπαν Μεσαι 'Ολυμπάδες, κεραι Διὸς αἰριόχοιο' ΠΟΙΜΕ' ΝΕΣ ἄχαυλοι, κόκ' ελέγχεα, γαςέςες οδ, "Ίδμιν Αδίδεα πολλά λέγειν επύμοισιν όμοῖα, "Ίδμιν δ' ευτ' εθέλωμιν, άληθεα μυθήσαιδς.

"Ως έφασαν κέρει μεγάλε Διὸς ἀρτιέπ (αι'
Καί μοι σκηπη (ερν έδον, δάρνης εριθηλέ (Θ΄ όζον, Δρέλαως, θηητόν" ενέπνευσαν δε μοι αὐδιμὸ
Θείμο, ίνα κλείοιμι τά τ' εστομθία, πρό τ' ε΄ ένταν Καί με κέλον θ' ὑμιτείν μακάρων γέν (Θ΄ αἰὲν ἐόντων, Σρᾶς δ' αὐτὰς πρώτον τε κὶ ὑς ερον αἰὲν ἀκίδειν. Αλλὰ τίη μοι ταῦτα πρὶ δρωί, ἡ πρὶ πέτε ω;

Τιώη Μεσέων αξχώμεθω, ταὶ Διὶ πατςὶ Υμιευσκι τές πεσι μέχαι νόον όντις 'Ολύμπο,

Memorantes & præsentia, & futura, & præterita. Voce concinentes. Illarum verò indefessa fluit vox Ab ore suavis: rident autem domus patris Jovis valde tonantis, Dearum voce floridà Dispersa: resonant verò vertices nivosi Olympi, Domusque coelitum. Hæ verò immortalem vocem emittentes. Deorum genus venerandum imprimis celebrant cantilena. Ab exordio quos Tellus & Cœlum latum genuerunt, Quique ex his prognati funt Dii datores bonorum. Secundo rurlum Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum, Incipientésque laudant Dez, & cessantes à cantu. Quam sit præstantissimus Deorum, & imperio maximus. Porrò & Hominum genus fortiúmque Gigantum Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo, Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-habentis, Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta Mnemosyne, fertilitati Eleuthêris imperans, Oblivionémque malorum, & solatium curarum: Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter, Seorfum ab immortalibus facrum lectum confcendens. Sed cùm jamannus exactus, circumvoluta verò essent tempora Mensium elapsorum, diésque multi transacti essent, Ipfa peperit novem filias concordes, quibus carmen Cura est, in pectoribus securum animum habentibus, Paululum à summo vertice nivosi Olympi, Ubi ipsis splendidique chori & ædes pulchræ. Juxta verò eas Gratia & Cupido domos habitant, In conviviis: amabilémque per os vocem emittentes, Canunt omniúmque leges, & mores pudicos Immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes. Quæ tum ibant ad Olympum, infignes voce pulchrå, Immortali cantilenà: undique verò resonabat terra atra Canentibus hymnos, jucundus verò à pedibus strepitus excitaba-Proficiscentium ad patrem suum. Is verò coelo imperitat, Ipfe habens tonitru atque candens fulmen, Strenuè victo patre Saturno: bene autem fingula Immortalibus disposuit simul, & indixit honores. Hæc fanè Mufæ canebant, coelettes domos tenentes, Novem filiæ magno è Jove prognatæ,

Novem filiæ magno è Jove prognatæ, Clióque, Euterpéque, Thaliáque, Melpomenéque, Terpfichoréque, Eratóque, Polymniáque, Uraniáque, Calliopéque; hæc autem excellentifima est omnium:

Hac

60

70

*Ειρεύ σαι τά τ' έ΄ έντα, τά τ' ἐ ανόμθρα, πρό τ' ἐ΄ όντα,
Φωνῆ ὁμηρεῦσαι. Τῶν Α΄ ἀχάμα Θ΄ ἡ ἐκα αὐ Αὶ

Έκ σομάτων ἡ θεῖα ' γελὰ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζ Ιωὸς ἐριγο ἐποιο, Θεὰν ὁπὶ καριο ἐκοτα
Σκιδιναμθρη ' ἡ χρὰ ΄ ἡ χάρη νιφο εν Θ΄ Ολύμπε.
Δωματά τ' ἀδαιάτων. ΄ Αι δ΄ ἀμεροτον ὅ οναν ἱ εἰσαι,
Θεὰν γέν Θ΄ αἰδεῖον προστον κλείκουν ἀ οιδῆ,

Έξ ἀρχῆς ἐς Γαῖα κὸ Ουρανὸς ἐυρὺς ἔπκρον,

Έξ ἀρχης εξε Ταΐα κ) Ουρανός δυρύς επικίου,

Οι τ' δια την εγένοντο θεοί θωτής εξε ἐάων.

Δό τερον αὖτε Ζίωα, θεῶν πατές ἢοθε κὶ ἀνοδρῶν,

᾿Αρχουθμαί θ' ύμνεῦσι θεαὶ, λήγεσαι τ' ἀοιδής,

"Οωρον φέρτατός όξι θεῶν, κάρτει τε μέρις Θ.

᾿Ανθε δ΄ ἀνθρωπους, το ρέψη γραστερῶν τε ρικίστος

(3) Αυθις δί ανθρωπων, τε γένθ κρατεςων τε γγάντων Υμνεύσαι, τες πεπ Διδς νόον εντός Ολύμπε, Μέσαι Ολυμπάδες, κεραι Διδς αλγόχοιο, Τας εν Πιερίη Κερνίδη τέκε πατς μιγείσα Μνημοσιώη, γενοίση Έλδιθηρος μεδέεσα,

Λησμοσωίω τε κακῶν, ἀμπαυμά τε μερμηράων Ἐννέα χάρ ὁι νύκτας ἐμίσγετο μητιέτα Ζους, Νόσοιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰςαναβαίνων ᾿Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαμτὸς ἔω, ὡρὶ δ' ἔξαπον ὡραι Μίωῶν φθινόν μον, ὡρὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέδη,

60 "Ηδ" έτεκ εννέα κάζαι διιόφεοναι, ήσην αοιδή Μεμελεται, εν εήθεοειν ακηθέα θυμιον εχέσαιε, Τυβθον απ' ακερτάτης κοςυφης νιφοενθ. Όλύμπε, "Ένθα σφιν λιπαερί τε χοερί κ) δώματα καλά. Πας δ' αὐτης Χάειτες κ) "Ιμες. δικί έχυσην, 65 Εν θομίκς έρατιω ή δια εόμα δοπαν ίδισαι.

65 Έν Αθήίης εράτω ή δια εθμα δασαν ίθισαι.
Μέλπονται πάν ων τε νόμες, κή ή θεα κεθνά Αθανάτων κλείσου, επήρωτον δασαν ίθισαι.
"Αι τότ ισαν πεθς "Ολυμπον, αλαλλομομαι όπι κθή, 'Αμβροτή μολπή προι δ' ιαχε χαια μέλαινα το Υμνθύσαις, έρωτος ή ποδων ύπο διξπ Θοςώς εκ Νιατομομων πατέρ' εις όν. 'Ο δ' κρανώ εμβασιλώ εκ. 'Αυτός έχων βερντίω ήδ' αιθαλός ντα κεραμνόν,

tur

ba-

75

Κάςτει γικήσας πατέρα Κρόνον ευ ή έκαςα Αθανάτοις διέταξεν όμως, κ) έπεφραθε πμάς. Ταῦτ ἀρα Μέσαι ἀκιδον, 'Ολύμπα δωματ' έχεσαι,

'Εννέα θυγατέςες μεγάλε Διος ἐκδεγαζαι, Κλειώ τ', 'Ευτέςπη τε, Θάλειά τε, Μελπομθήνη τε Τες-ψχόςη τ', 'Ερατώ τε, Πολύμιμά τ', 'Ουρανίη τε, Κληγόπη θ'. ή ἢ προφεςες άτη δελν άπασέων'

'H

Hac enim & reges fimul venerandos comitatur. Quemcunque honoratura funt Jovis filia magni. Et in lucem-editum aspexerint, à Jove-nutritorum Regum, Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam Hujus eriam verba ex ore fluunt blanda: cæterum populi Omnes ad ipsum respiciunt discernentem jus Rectis judiciis: hic autem prudenter loquens, Statim etiam magnam contentionem scitè dirêmit. In-hoc enim reges prudentes, quod populis Damnum-inferentibus, in foro vicifficudinem rerum faciunt. Facilè mollibus appellantes verbis. Incedentem verò per urbem, Deum veluti placant Reverentia blanda: eminet verò inter ipsos congregatos. Tale Musarum ingens munus hominibus. A Musis etenim & eminus-feriente Apolline. Viri cantatores funt super terram, & citharcedi: Ex Jove verò, Reges. Ille verò beatus, quemcunque Musa Amant: fuavis ei ab ore fluit vox. Si quis enim luctum habens recenti-dolore faucio animo Triftetur, corde dolens, cæterùm Poeta Musarum famulus res claras priscorum hominum Celebraverit, beatósque Deos qui Olympum incolunt : Statim hic quamvis ægrè-ferens obliviscitur, nec dolorum Meminit, sed citò deflexerunt cum aliò dona Dearum. Salvete natæ Jovis, date verò amabilem cantilenam:

Celebrate quoq; immortalium divinum genus semper existentium, Qui Tellure prognati funt, & Cœlo stellato.

Noctéque caliginosa, quos item falsus nutrivit Pontus. Dicite insuper, ut primum Dii & Terra facti fuerint, Et Flumina, & Pontus immensus æstu fervens,

Aftraque fulgentia, & Cœlum late fuperne, Et qui ex his nati sunt Dii datores bonorum:

Utque opes diviserint, & quomodo honores distinxerint, Atq; quomodo primum multis-implicatum sphæris tenuerint co-(lum.

Hæc mihi dicite Musæ cœlestes domos inhabitantes, Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.

Primò omnium quidem Chaos fuit: at deinde Tellus lata, omnium fedes folida femper Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi; Tartaraque tenebricofa in recessu terræ spatiosæ; Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos, Solvens curas & omnium Deorum, & omnium hominum,

Doma

(Η Σ΄ κὰ βασιλεύσην ἀμὶ αἰδοίοισην ὀπηθεί.
"Οντινα τιμήσεσι Διὸς κεραι μεγάλοιος.
Γεινόμινον τ' είθωσι, διοτρεφέων βασιλήων,
Τῷ μὰ ἐπὶ γλώση γλυκερίω χείκσην ἀοιδίω,
Τὰ δὶ ἔπε ἐκ τόμαθ Φ ρεί μείλιχα. ὁι δε νυ λαοὶ

8ς Πάντες ες αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιςας
'Ιθείησι δίκησιν' ὁ δ' ἀσφθήκως ὰρορθίων,
'Αιλά τε κὶ μέρα νέϊκος όπιςαμθέως κατέταυσε.
Τένεκα ρὸ βασιλης ε γέφρονες, ένεκα λαοῖς
Βλαπομθέοις, ὰρορῆφι μετύσροπα έρρα τελεῦση,

90 'Priss μαλακοΐσι παςαιφάμθιοι επίεωτν.
'Ερχόμθιον δ' ἀνὰ ἄςὺ, Θεὸν τος ἱλάπονται
'Αιδοῖ μεκλιχίν' ωτ '΄ το πρέσσε άρχομθροισι.
Τοίν Μεσάων ἱερὶ δόσις ἀνθρώποισιν.
'Έκ ρο Μεσάων κὸ ἐκηθόλε 'Απόλλων Θ

95 "Ανδρες ἀοιδοὶ ἐπσιν ἐπὶ χθόνας, τὰ κιθαρις αίν
Έκ ἢ Διὸς, βασιλητές. 'Ο δ' ἔλδιΘ, ὅνπνα Μέσαι
Φιλεῦνται γλυκερή ὁι ἐπὸ ς τιαθ ἡ ἐκει αἰδή.
Έι χάρ τις τὰ πένθΘ ἔχων νεοκηδίὶ δυμῶ
"Αζηται, κραδίω ἀκαχήμθρΘ, αὐτὸρ ἀοιδὸς

100 Μασίων Βεράπων κλεία προτέςων ανθρώπων Υμνήση, μάπαρος τε θελς δι "Ολυμπον έχεσην" Αι 4 όγε δυςφρονέων δπιληθεται, άδε τι κηδέων Μέμνηται, τα χάως η παρέτροπε δώρο θεάων. Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ίμεροεωταν αδιδίω.

105 Κλείε] ε δ' αθανάτων ἱερον γέν Φ αἰεν ἐόντων, "Οι Γιις ἐξεγένοντο κὸ 'Ουρανε ἀςτερέν] Φ, Νυκτὸς ἡ δνοφερίις, ες δ' άλμυρὸς ἔτςεφε Πόν] Φ. "Ειπα] ε δι', ως ταιωρώτα Θεοὶ κὸ Γαϊα γένοντο, Καὶ ποταμοὶ, κὸ Πόν] Φ ἀπείνειτ Φ ὁιδιματι θύων,

110 "Αςρά. τε λαμπετόωντα, κ) Ουρανός δυρύς υ΄ τορ Σεν,
Οιτ οι τ' ε΄ ε΄ ε΄ ε΄ εν ενοντο πεοί δωτής ες ε΄ αων'
"Ως τ' ἀρεν Θ θάραντο, κ) ώς πιμάς διέλοντο,
"Ηδε κ) ώς ταπρώτα πολύπυχον έ΄ 20ν "Ολυμπον.
Τουτά μοι έπεξε Μέσαι Ολύμπα Α΄ ματ' έχεσαι,

Τις Έξ ἀςχῆς κ) εἰπαθ' ο, π πουρότον χωτ' αὐτίν.

Ήτοι μθι πρώπιςα ΧάΘ γενετ', αὐτὰρ ἐπειτα
Γᾶι' ἐυρύςες νΘ, πάντων ἐδιΘ ἀσφαλες αἰεὶ

᾿Απανότων, οι ἔχεσι κός η νιφό εν ΙΘ 'Ολύμπε,
Τάςταρά, τ' ἡερός ντα μυχῷ χθονὸς ἐυρυοδείης,

110 'Hd' 'Eggs, ος καλλισος εν αθανάτοισι θεοίσι, Λυσιμελής πάνθων τε θεών, πάνθων τ' ανθρώπων,

Δάμναται

E 4

um,

cœ. lum

omat

Domat in pectoribus animum, & prudens confilium. Ex Chao verò Erebúsque nigráque Nox editi sunt. Nocte porrò tam Æther quam Dies prognati sunt; Quos peperit, ubi concepisset Erebo amore mixta.

Terra verò primum quidem genuit parem fibi, Cœlum stellis ornatum, ut ipsam undique obtegeret,

Ut esset beatis Diis sedes tuta semper.

Genuit præterea Montes altos, Dearum gratas speluncas Nympharum, quæ habitant per montes concavos;

Atque etiam infrugiferum Pelagus peperit undâ concitatum, Pontum, absque amore suavi. Cæterùm deinde (tem, Cœlo concumbens, peperit Oceanum profundos-vortices-haben-

CϜmque, Creúmque, Hyperionémque, Iapetúmque, Theámque, Rheámque, Themínque, Mnemolynénque,

Phoebénque aurea-corona-infignem, Tethynque amabilem. Hos verò post novissimus natus est Saturnus vaser,

Acerimus inter liberos: floridum autem oderat parentem.

Porrò genuit & Cyclopas, superbum cor habentes, Brontémque, Steropémque, & Argen forti-animo præditum,

Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.

Qui fanè per alia Diis fimiles erant;

Unus verò oculus medià positus erat fronte: Cyclopes verò cognomento erant, eò quòd ipsorum

Circularis oculus existens inerat fronti,

Roburque, & vires, & molimina erant in operibus.
Alii deinde è Tellure & Cœlo prognati funt,

Tres filii magni & prævalidi, non nominandi, Cottúlque, Briareúlque, Gygélque, superba proles:

Quorum centum quidem manus ab humeris prominebant,

Inaccessi: capita verò unicuique quinquaginta Ex humeris procreverant super robustos artus,

Robur autem immensum, validum magna in forma.

Quotquot enim Tellure & Coelo procreati funt,

Acerrimi filiorum, suo verò invisi erant parenti.
Ab intio: & hos quidem, ut quisque primum nascebatur,

Omnes occultavit, 8 lucem non submisst.

Terræ in latebris: malo autem oblectabatur opere Cœlum. Ipfa verò intus ingemiscebat Terra vasta,

Arctata: dolosam verò malámque excogitavit artem. Statim verò cùm edidisset soetum, ex cano adamante Fabricavit magnam falcem, et edixit charis liberis:

Dixit autem sumptâ siduciâ, charo mœrens corde,

Pilii

13

13

1

Δάμναται εν ςήθεοσι νόον, κζεπήφεονα βελίω. Έκ Χάε Φ δ' Ερεβός τε μέλαινά τε Νύξ εγένοντο. Νυκτις δ' αυτ' Αιθής τε κζ Ημέρη έξεγένοντο,

ς "Ους τέχες χυατομθέη Εςέβει φιλότητη μιγείσα.
Γαια δέ τοι πρώτεν μθύ εγείνατο ισον έαυτη,
'Ουρανόν άστεροενδ', 'Ινα μιν προ πάντα καλύπηοι,
''Ορς είη μαχάρεοπ δεοις έδι πάντα καλύπηοι,
Γείνατο δ' ''Ουρεα μαχρά, δεών χαείεντας εναύλες

Πόντον, άτερ φιλότη Θ εφιμές κ' αὐτὰς 'έπειτα Όυς ανώ ευνηθείσα, τέκ 'Ωκεανον βαθυσίνω, Κοίον τε, Κεείον Β', 'Υσρίονα τ', Ίαπετέν τε, Θέαν τε, 'Ρείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσωίω τε.

135 Θείαν τε, Υείαν τε, Θεμιν τε, Μνημοσωίω τε.
Φοίς ω τε χευσος έφανον, Τηθω τ' εραθεινω.
Τες ή μθ' όπλοτα Θ γένετο Κρόν Θ άγχωλομήτης
Δεινότα Θ παίδων Βαλερόν δ' έχθης ε τοχήα.
Γείνατο δ' αῦ Κύχλωπας, κατες είον ἦτος έχοντας.

140 Βεόντω τε, Στερίπω τε κ) Αργω διειμόσυμον, Οι Ζωὶ βερντίω τ' ἐθοσαν, τευξάν τε κεςαυνόν. Όι δήτοι τὰ μθι ἀλλα Θεοϊς ἐνθηίγκιοι ἦσαν, Μέν Θ Λ' ὀρθημὸς μέσσφ ἐπέκειτο μετώπω Κύκλωπες Α' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ἔγεκ' ἀξα σφέων

130 Των έναιτον ιεθό χείξες απ' ωμων αξίωτοντο,

"Απλασοι" κεφολιαί ή έκασω πεντήκοντα

"Εξ ωμων επέφυκον, οπὶ σιβαροῖσι μέλεοσιν,

"Ιοχύς δ' απλη! Θ, κεαπεξή μεχάλω έπι εἰδει.
"Οατοι γδ Γαίης τε ηδ Ουρανέ εξεχένοντο,

155 Δεινότατοι παίδων, σφετέξω δ' ήχθοντο τοκήϊ

Έξ ἀξχής κὶ την μιν όπως τις πρώτα γένοιτο,
Πάντας δποκρύπεσκε, κὶ ἐς φά Θ κκ ἀντισκε,
Γαίης ἐν καθιωνν κακώ δ' ἐπετέξπετο ἐξγω

Ουρανός ή δ' ἐντὸς ςοναχίζετο Γαία πελώξη,

160 Στενομβύη θολίω ή κακω επερεφωτατο τεχνω.

Αι Ια ή ποιήσασα γέν τολιβ άθάμαν φ,
Τευξε μέγα δρέπανον, κ) επέφεαδε παιοί φίλοιστν

Ειπε ή θαρτωέσα, φίλον τεπημβύη ήτος,

Filii mei & patris nefarii, fi volueritis
Parêre, patris malam ulciscemur contumeliam
Vestri: prior enim iniqua machinatus est opera.

Sic dixit. Illos verò omnes invafit metus:neq; quifquam illorum Locutus est: Confirmato animo verò tandem magnus Saturnus E contrà verbis compellavit matrem castam: (versutus

Mater, ego certè hoc in me recipiens peragam Facinus; patrem enim inauspicatum nihil curo Nostrum: prior enim iniqua meditatus est opera.

Sic dixit. Gavifa est autem valde animo Tellus ingens. Collocavit autem ipsum celans in insidiis; indiditque manui

Falcem asperis-dentibus dolo autem instruxit omni.

Venit autem Noctem adducens magnum Cœlum, undique verò Cupiens amorem imminebat, & fanè extentum est (Terræ

Undique: ex infidiis verò filius prehendit manu sinistra; dextra verò immanem cepit falcem,

Longam, asperòs-dentes-habenteni, charique genitalia patris

Festinanter demessuit, rursumque abjecit, ut ferrentur

Poné. Illa quidem non incassum elapsa sunt manu: Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,

Omnes suscepti Terra. Circumvolutis autem annis, Produxit Erinnyas validas, magnósque Gigantes

Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes,

Nymphasque quas Melias vocant super immensam terram.

Tetticulisque modò resectis, adamantem

Dejecit circa Epirum undis agitatum in pontum,

sic ferebantur per pelagus longo tempore; circumcirca verò alba

Si uma ab immortali corpore ferebatur, in qua puella

Innutrita est: primum verò ad Cythera divina

Vehebatur; indè tum circumfluam pervénit ad Cyprum. Prodiit verò veneranda formosa dea; circum verò herba Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditen autem ipsam

Spumá prognatam deam & decóram-pulchris-fertis Cytheréam

Nominant tam dii quàm homines, eò quòd in spuma Nutrita ell; sed Cytheréam, quòd appulit Cythésis:

Cyprigenam verò, quòd nata est undosa in Cypro:

Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus orta. Hanc Amor comitatus est, & Desiderium sequebatur pulchrum

Natam primum, & deorum ad coetum euntem.

Hunc verò ab initio honorem habet, atque sortita est Partem inter homines & immortales deos,

Virgineasque confabulationes, & risus, & deceptiones,

Oble-

Παθες έμολ η πατερός απαθάλε, αξ κ' έθέλητε 165 Πείθεθζ, πατέρος γε κακλώ ποαίμεθα λώθλω Υμετέρε πρότερος ηθ ακκέα μήσατο έργα. "Ως φάπο. Τες δ' άροι πάντας έλεν δέΘ· εδέ τις αὐτην

mur

nus

erò

rræ

οθέγξατο. Θαρτήσας η μέγας Κείν Θάγχυλομήτης

"AL ลบักร แบงอีเก อยารทบสิน แหร้อย หรืงใน.

170 Μῆτρ, εγά κεν τκτό γ τωοορμύ Ο τελεσαιμε Ερρον, επεί πατρός γε δυςωνύμε εκ άλεγίζω Ήμετεςε ως τερος γο άκκεα μήσατο έςγα. Ως φάτο. Γήθησεν η μέγα φρεσί Γαια πελώρη.

Είσε θε μιν κρύ Ιασα λόχω, ενεθηκε ή χειεί Αρπίω καιρχαρίθον α, δόλον δι ύπεθηκα το πάντα: Ήλθε ή Νύκτ επάρων αίγας Ουρανός άμφι ή Γαίη Ιμέρων φιλότητος επέρετο, και ρεταιώδη Πάντη. ὁ δ' εκ λοχεοίο παϊς αξέξατο χειεί

Σκαιή, δεξιτερή ή πελώειον έκλαβεν άρπλω,
180 Μακρίω, καρχαεόθοντα, φίλε δι δπο μώθεα πατζός
Έσυμθώς ήμησε, πάλιν δι έξριξε φέρεδζ
Έξοπίσω. Τὰ μθύ έσι ετώσια έκφυγε χειεός.
"Όναι γδ δαδάμιγγες απένουθεν αιματόεντα,
Πάσας δέξατο Γαΐα. Πεειπλομθών δ' ενισυτβί,

38 Γείνατ 'Εειννικ τε κρατερθες, μεγάλες τε Γίγαν ας Τάχεσι λαμπομθύες, θόλιχ' έγχεα χεροίν έχεν ας, Νύμφος θ' άς Μελίας καλέεσ' επ' ἀπείρονα γῶαν Μήθεά θ' ὡς τοπρεῦτον Σποτμήξας, ἀδάμαντον Κάββαλ' ἐπ' Ἡπείροιο πολυκλύς ψένι πόγτω.

190 'Ως φέρετ' ἀμπέλαρος πελιώ χεόνον' ἀμφὶ ή λουκός ᾿Αφεὸς ἀπ' ἀθανάτε χεοὸς ἄρνυτο, τις δι' ἐκὶ κέρη ἘΒρέφθη πρεχοτον ή Κυθήροιτο ζαθέοιστον Ἐπλετο, ἔνθεν ἐπειτα πρίβρυτον ἵκετο Κύπρον. Ἐκδ' ἔςη αὐδίη παλὴ θεός' ἀμφὶ ή ποίη

195 Ποωτινύπο βαδινοΐση ἀξξερο τίω δ' Αφερδίτίω, Αφεργένειαν τε θεών, ἐυξέρανον Κυθέρειαν Κικλήσκεστ θεόι τε ηλ ἀνέρες, ἕνεκ ἐν ἀρρώ Θρέφθη ἀπὰρ Κυθέρειαν, ὅτι συργέκωςσε Κυθήροις Κυπρογένειαν δ', ὅτι τέντο πολυκλύςω ἕνι Κύπροω

Κυπρεγένειαν δ', όπ γέντο πολυκλύς ω ένι Κύπρω.

200 Ήθε φιλομμηθέα, όπ μηθέων εξεφαάν θη.

Τη δ' Έρες ωμάρτησε, κ) "Τμερες έσσετο καλλός
Γεινουθή παισρώτα, θεών τ' ές φυλον ίκση.
Τούτω δ' εξάρχης πιμω έχει, ηδε λέλογχε
Μοίρον εν άνθεωποισικ) άθανατοισι θεοίσ,

205 मिक्रिशंध्र में टेर्क्यूड, ध्रस्त निध्याचे में, देर्व्याचाचड पर,

TEGUP

Oblectationémque suavem, & amichiam, blanditiásque.
Pater verò Titanas cognomento vocabat,

Filios objurgans, magnum Cœlum, quos genuit ipse : Dictabat porrò nocentes ex protervia magnum patrasse

Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.

Nox præterea peperit odiolum Fatum, & Parcam atram, Et mortem; peperit etiam somnum, peperit que agmen Somniorum: Hos non ulli condormiens dea peperit Nox obscura. Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam, Hesperidásque, quibus mala ultra inclytum Oceanum Aurea pulchra curæ sunt, ferentéssque arbores fructus: Et fatales deas & Parcas genuit immites, Clothóque, Lachesíngue, & Atropon; quæ mortalibus

Clothóque, Lachesínque, & Atropon; quæ mortalibus Editis dant habendum bonúmque malúmque, Quæ hominúmque & deorum delicta insequentes

Nunquam definunt deæ à vehementi ira,

Priulquam rependerint illi malam ultionem, quilquis peccârit, Peperit præterea & Nemesin, nocumentú mortalibus hominibus, Nox perniciosa: post háncque Fraudem enixa est, & Amicitiam, Seniúmque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.

Caterum Contentio odiosa peperit quide Laborem molestum,

Oblivionémque, Pestémque, & Dolores lacrymabiles, Pugnásque, Cædésque, Præliáque, Stragésque virorum, Jurgiáque, Mendaciáque, Disceptationésque, Licentiam, Noxámque, familiares inter sele,

Juramentúmque, quod plurimum terrestres homines

Lædit, quando quispiam volens pejeraverit.

Nereum autem alienum à mendacio & veracem genuit Pontus, Maximum natu filiorum : Sed vocant Senem, Eò quòd verax atque placidus, nec juris & æqui

Obliviscitur, sed justa & mansueta consilia novit,

Deinde rursum Thaumantem magnum, & fortem Phorcyn Terræ commissus, & Ceto pulchris genis præditam, Eurybiámque adamantis in pectore animum habentem.

Ex Nereo porrò prognati funt perquam amabilis foboles dea-Ponto in infructuofo, & Doride pulchricomà (rum,

Filia Oceani perfecti fluvii,

Protóque, Eucratéque, Saóque, Amphitritéque, Eudoráque, Thetisque, Galenéque, Glaucéque, Cymóthoe, Spióque velox, Thaliaque amabilis, Ex Mélita gratiofa, & Eulimine, & Agave, Pafitheáque, Eratóque, & Eunice roseis cubitis,

Dotóque,

Τέρ τιν τε χλυκερίω, φιλότητά τε, μειλιχίω τε. Τες ή πατής Τιτίωας δπίκλησην καλέεσκεν, Παιδας νεικείων, μέρας Ουρανός, ες τεκεν αὐτός Φάσκε ή πτωνοντας ἀταδαλίη μέρα βέξαι

"Εςρέν, τοῖο δ' επειτα τίσιν μετόπεθεν έσεθς.
Νύξ δ' έτεκε τυγερόν τε Μόρον, κ) Κῆρο μέλαιναν,
Καὶ Θάνατον' τέκε δ' 'Υπνον έτικ ε ἢ φῦλον ὀνειρων'
"Ου πνι κοιμκθείσα θεὰ τέκε Νυξ ἐρεβεννὰ,
Δά τερον αῦ Μομον, κ) Οῦζωὶ ἀλρινόεωαν,

215 Έστε είθας θ', δίς μιν λα πείδω κλυτό 'Ωκεανοίο,
Χρύστα καλὰ μέλκσι, φέροντά τε θενδρεα καρπέν'
Καὶ Μοίε ας κὶ Κῆρας εγένατο νηλεοποίνες,
Κλωθώ τε , Λάγεσιν τε, κὶ 'Απροπον' ἀντε βροτοίσι
Γενουλύοισι διδάσιν έχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,

220 Αιτ' ἀνδρῶν τε θεών τε παραιβασίας ἐφέτασσαι
'Ουδεποτε λήγεπ θεαὶ δεινοίο χόλοιο,
Πείν χ' ἐπὸ τοὶ δώωσι κακλιμὶ ὅπιν, ὅςτις ἀμαςτη.
Τίκ]ε ἡ ὰ Νέμεσιν, πημα θινητοίσι βεριτοίσι
Νὰξ ὁλοῦ μῦ τίκι δ' Απάτλικι τέκε, κὶ Φιλότη α,
Γῆράς τ' ἐλομθώον. κὰ Εριν τέκε κας τεροθυμων.

Αυτάς Έεις τυγες η τέκε ωξι Πόνον άλγινόεντα, Λήθω τε, Λοιμόν τε, κὶ Άλγεα θακουόεντα, Υσμίνας τε, Φόνας τε, Μάχας τ΄, Ανδεονθασίας τε Νείκεά τε, Υδιθέας τε λόγες, Αμφιλοχίας τε,

230 Δυςνομίω, "Ατίω τε, σωνήθεας άλληλοιση.
"Οςκον θ', δε θη πλείς ον δπηθονίες άνθρώσες
Πημαίνει, ότε κέν τις έκων δπίορκον διώστη.
Νηρέα τ' άλληθεα κ' άληθεα γείνατο Πόνθο

Νης τα τ' α Ι ο δεα κ' αληθέα γείνατο Πον Θ Πρεσεύτατον παίδων αυτάς καλέκου γεροντα,

235 'Όωνενα νημεςτής τε τζ ήπιΘ, εδε θεμισέων Λήθεται, άλλα δίκαια τζ ήπια δεμίσα διθεν. Αυτις δ' αῦ Θαύμαν α μέγαν, τζ αθωύσεα Φόςκυν, Γαὶκ μισρόμθυΘ, τζ Κωτώ καλλιπάςτον, Έυςυδίω τ' αδάμαν Θ ενὶ φεροί θυμόν έχκοαι.

Νηρή δ' εγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων, Πόντω εν απευγέτω, η Δωείδ ή πυκόμοιο, Κάρης 'Ωκεανοίο τελήεντος ποταμοίο, Πρωτώ τ', 'Ευκράπη τε, Σαώ τ', 'Αμφιπρίτη τε, 'Ευδώρη Τε, Θέπς τε, Γλημή Τε, Γλαμκη Τε,

245 Κυμοθόη, Σπειώ]ε θοή, Θαλίη δ' έργεστα, Καὶ Μβίτη χαρίεστα, κὶ Ἐυλιαθνη, κὶ Αγαυή, Παπθέη τ', Ερατώ]ε, κὶ Ευνείκη βοδόπηχυς,

Δωτώ τε

Dotóque, Protóque; Pherusáque, Dynamenéque, Nelæaque, & Actaa, & Protomedéa. Doris, & Pánope, & speciosa Galatea. Hippothoéque lepida, & Hipponoe roleis-ulnis, Cymodocéque, quæ fluctus in obscuro ponto, Et flatus divinorum ventorum, unà cum Cymatolége. Facile mitigat, et pulchros-talos-habente Amphitrite. Cymóque, Eionéque, pulchréque cor onata Haliméde, Glauconoméque renidens, et Pontoporéa, Liagoréque, et Evágore, et Laomedêa, Polynoméque, et Autónome, et Lyfianaffa, Evarnéque tam indolis gratæ quam inculpatæ formæ, Et Plamathe decora corpore, divinaque Menippe, Nesóque, Eupompéque, Themistóque, Pronoéque, Nemertésque, que patris habet animum immortalis. Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatæ funt Filiæ quinquaginta, inculpata opera callentes.

Thaumas verò Oceani profundiflui filiam Duxit Electram: hæc autem celerem peperit Irim. Pulchricomásque Harpyas, Aellóque, Ocypeténque, Quæ ventorum flumina, et aves affequuntur

Pernicibus alis: in coelo enim degentes volitant.

Phorcyi post hac Ceto Grass peperit pulchris-genis-praditas,

A partu canas: quas ob id Græas vocant

Immortalésque dii humique incedentes homines: Pephredóque pulchro-peplo, Enyóque croceo-peplo, Gorgonásque, quæ habitant ultra celebrem Oceanum, In-extrema-parte ad noctem; ubi Hesperides arguta, Sthenóque, Euryaléque, Medusáq; gravia perpessa. (obnoxiæ Ipfa quidem erat mortalis: reliquæ verò immortales, et fenio non-Dux: cum hac verò una concubuit caruleà casarie 'Neptunus

In molli prato, et floribus vernis.

Ejus autem cum Perseus caput amputasset, Exiliit Chrysaor magnus, et Pégafus equus:

Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes Natus effet; ille verò ensem aureum tenebat manibus charis. Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre animalium, Pervenit ad immortales: Jovis verò in domibus habitat,

Tonitruque et fulgur ferens Jovi prudenti.

Chrysaor porrò genuit triplicem Geryonem, Mixtus Calliroz filiz nobilis Oceani. Illum quidem armis exuit vis Herculana,

Boves

Δωπό τε, Πρωτώ τε, Φέρκσά τε, Δυναμική τε, Νησωίη τε, κ. Ακταίη, κ.) Πρωτομέδεια,

150 Δωείς, κὶ Πανόπη, κὶ ἐυειδ ἡς Γαλάτεια, Ἱπποθόη τὰ ἐρόεωτα, κὰ Ἱππονόη ροδόπηχυς, Κυμοδίκη θὰ, ἡ κύματὰ ἐν ἡερρειδεί πόντω Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, (ωὶ Κυματολήγη, ῬΕὶα Φρηΰνει, κὰ ἐυσφύρω ἀ Αμφιπρίτη,

255 Κυμώ τ', Ἡίονη τε, ευξέφανος Β΄ Αλιμήθη, Γλαυλονόμη τε φιλομμεθής, κὶ Ποντοπέρεια, Λειαχόρη τε, κὶ Ἐυαχορη, κὶ Λαομέθεια, Πελιμόμη τε, κὶ Αυτονόμη, κὶ Λυσιάναωα, Ἐυσρνη τε φυλώ τ' ἐρσπὶ κὶ εἰδος ἄμωμος,

160 Καὶ Ψαμάθη χαείεωτα δέμας, δίη τε Μενίππη, Νησώ τ', Ευπόμπη τε, Φεμιςώ τε, Περνόη τε, Νημορτής θ', η παπεὸς έχει νόον άθανάτοιο. Αυται μ΄ Νηρη Θάμυμον Θέξεγένον το Κέζαι πεντήκοντα, άμύμον α έργ εἰδ ζαι.

265 Θαύμας δι 'Ωκεανοίο βαθυρρείταιο θύρατεα 'Ηράρετ' Ηλέκτεδου ή δ' ώνειαν τεκεν 'Ιειν, 'Ηϋκόμας δ' 'Αρπιμας, 'Αελλώ τ', 'Ωκυπέτλω τε, ''Αι ρ' ανέμων πνοιήσι κλόιωνοίς άμ' επονται 'Ωκείης πθορύχεσι' μεταχεόνιαι ηδιαλλον.

270 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητώ Γραίας τέκε καλλιπαρήνες,

Έκ γγυετής πολιας: τὰς δὴ Γραίας καλέκστη

Αθανατοί τε θεοί γαμαί ἐρχομθιοί τ' ἀνθρωπι'
Περρηθώ τ' ἐὐπεπλον, Ένυώ τε προκόπεπλον,
Γοργές θ', αἶ ναίκσι πέριω κλυτέ Ωκεανοῖο,

275 'Ε ο απή πε ο ε νυκτές "ιν' Ε απε είδες λιγύφωνοι, Σθεινώ τ', Έυρυάλη τε, Μέδεσά τε λυγέ παθέσα. 'Η ιδιν έ!ω θνητή αι δ' άθανατοι κ) άγήροι 'Αι δύο τη η μιή παρελέξα ο Κυανοχαίτης Έν μαλακώ λειμώνι, κ) άνθεσιν εἰαρινοῖ στ.

280 Της Α΄ ότε Αη Περσεύς μεφαλλώ ἀπεδειροπίμησεν, Έξεθοςε Χρυσάωρ τε μέρας, κ) Πήρασος έππες. Τῷ μλὲ ἐπωνυμον Ιω ὅτ' ἄρ' Ώκεανε τη πράς Γείνεθ' ὁ δ' ἄρς χρύσειον έχεν μῦ χεροὶ φίλησι. Χῶ μλὲ ἐποπλαμβέ Φερλιπών χθόνα μητέρα μήλων,

285 "Ικετ' ες αθανάτες Ζίωος δ' εν δώμαστ ναίες, Βερντίώ τε τεροπίω τε φέρων Δὶ μηπόενη. Χρυσάωρ δ' έτεκε τεικέριωον Γηρυονήα, Μιχθείς Καλλιεόη κέρη κλυτέ Ωκεανοῖο. Τον με αξ' εξενάειξε βίη Ήρακλητίη, Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia, Die illo, cùm boves abegit latas-frontes-habentes Tyrinthem in facram, emensus iter Oceani, Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione, Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.

Ipfa Ceto insuper peperit aliud monstrum, immane, nihil simile Mortalibus hominibus, neque immortalibus diis, Specu in concavo, divinam animo-forti Echidnam, Dimidio nympham, limis-oculis, pulchris-genis, (gnúmque, Dimidia item parte ingentem serpentem, horrendumque, ma-Varium, crudivorum, divinæ sub cavernis Terræ. Illic verò ei specus est in imo, cava sub petra, Procul ab immortalibúsque diis mortalibúsque hominibus, Ibi sanè ei destinarunt dif inclytas domos incolere, Coercebatur autem in Arimes sub terra tetra Echidna, Immortalis nympha, & senio-illæsa perpetuó. Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore, Vehementem et violentum ventum.limis oculis contenti puella, Illa verò gravidà-facta peperit fortes filios, Orthum quidem primò canem peperit Geryoni: Iterum secundo edidit immanem, minimè affabilem, Cerberum crudivorum, Plutonis canem valida-voce. Quinquaginta-capitum, impudentémque fortémque : Tertiò Hydram rurfus genuit, odiofa edoctam, Lernæam, quam nutrivit dea albis-ulnis Juno. Vehementer indignans virtuti Herculana. At illam quidem Jovis filius occidit favo ferro Amphitryoniades, cum bellicoso Ioláo, Hercules, ex confiliis Minervz przdatricis. Illa autem tum Chimæram peperit, spirantem terribilem ignem, Trucémque, magnamque, perniciémque, validamque. Illi autem erant tria capita: unum quidem terribilis leonis, Alterum autem capella, tertium verò serpentis robusti draconis: A FRONTE leo, ponè verò serpense media verò capella, Horrendè efflans ignis robur ardentis. Hanc quidem Pegalus cepit, & strenuus Bellerophontes. Illa sanè Sphingem exitialem peperit, Cadméis perniciem, Ab Ortho subacta; Nemezumque leonem, Quem Juno cum-enutrivisser, Jovis veneranda uxor, In locis fertilibus collocavit Nemez, cladem hominibus. Ibi fanè hic commorans decipiebat tribus hominum, Imperans cavernosa Nemez atque Apesanti!

Sed

290 Βεσί πας εἰλιπόδεωπ, σειβρύτω εἰν Ἐρυθείη,
"Ημαπ τω, ὅτε σω βες ἤλαστο ἐυρυμετώπες Τίρωθ' εἰς ἱερωω, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
"Ορθον τε κλείνας, κλ βεκόλον Ευρυπωνα Σταθμώ ἐν ἀερέενπ, περω κλυτε Ὠκεανοῖο.

nile

na.

r.

300 Ποικίλον, εἰμηςην, ζαθέης τωδ κάθεσι γαίης.

"Ενθα δέδι απέΘ όξι κάτω, κοίλη ύπο πέσεμ,
Τηλε ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητήν τ' ἀνθρώπων.

"Ενθ' ἀρα δι διαπαντο θεοὶ κλυτα δώμα α ναίων.

'Η δ' ἔξυτ' ἐν' ᾿Αείμοισιν ὑπὸ χθόνα λυχεὴ «Εχιδνα,

3°5 'Αθάνα Θ νύμφη, κλαγή εσ Θ ήμα α πάντα.
Τη ή Τυφάονα φαση μιγήμλιαι εν φιλό ηπη,
Δεινόν θ' ύδεις ήν τ' ἀνεμον, ελικώπιδι κκρη.
'Η δ' τωσκυσταμβή τέκετο κερί εροφερνα τέκνα.
"Όρθον μέλ πρώτον κύνα γένατο Γηςυονηι"

310 Δάτερον αὐτις επίκεν ἀμήχανον, ἐπ φατειδν,
Κέρβερον ἀμης ην, ἀἰδεω κωία χαλκεόφωνον,
Πεντικον ακάρωον, ἀναιδέα τε κραθερόν τε
Τὸ πρίτον Τόριω αὖτις ἐγρένατο, λύχς εἰδῆαν
Λερναίω, Ιω Βρέψε Βεὰ λολκώλεν Θ "Ηρη,

Δεινίω τε, με μάλλω τε, ποδωκεα τε, κεατέρλω τε.
 Της δ' λω τεκς κεφαλαί· μία ωλὶ χαεοποῖο λέον Θ΄, Ή ἢ Χιμαίρης, η δ' ὄφι Θ κεφίλεροῖο δεφκον Θ΄.
 Π Ρ Ο΄ Σ Θ Ε λέων, ὅπιθεν ἢ δ'ράκων, μέων ἢ χίμαιρα, Δεινὸν ὑποπνείκου πυρὸς ωλί Θ αἰθομόνοιο.

325 Τω ων Πήμασος έλε, κ' ε ελός Βελλεροφόντης.

Ή δ' άρα Σφίγγ' όλοιω τέκε, Καθμείοσιν όλεθρον,

"Όρθω πουθμηθείσαι Νεμειαίου τε λέουτα,
Του ρ' "Ηρη θε μασα, Δίος κεθνη παρακοιτις,
Γευδίσιν κατένασε Νεμείης, πημ' ανθεωποις.

330 "Ev3' de 67' dineiwr enegaipero qun' ar 300 πων,
Κοιξανέων σεπτοίο Neueins nd' 'Απέσα! Θ'

AAA

Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ. Cetò verò minimum-natu, cum Phorco amore mista, Peperit gravem serpentem, qui obscuræ latibulis terræ, Finibus in amplis, aurea mala custodit, Hoc quidem ex Ceto & Phorcyne genus est.

Tethys autem Oceano flumina peperit vorticola: (tem Nilúmque, Alpheúmque, & Eridanum profundos-vortices haben-Strymonem, Mæandrúmque, & Istrum pulchrifluum, Phasínque, Rhesíunque, Acheloium limpidum, Nesúmque, Rhodiúmque, Haliacmonémque, Heptaporúmque, Granicúmque, & Æsapum, divinúmque Simoenta, Peneúmque, & Hermum, amœnéque fluentem Caicum, Sangariúmque magnum, Ladonémque, Partheniúmque,

Evenúmque, & Ardescum, divinúmque scamandrum. Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram Viros à teneris educant, una cum Apolline rege, Et Fluminibus: hanc verò à Jove sortem habent, Pithóque, Admetéque, Ianthéque, Electráque, Dorifque, Prymnóque, & Urania formá-deam-referens, Hippóque, Clymenéque, Rhodiáque, Calliroéque Zeuxóque, Clytiéque, Idyáque, Pasithoéque, Plexauréque, & Galaxaure, amabilisque Dióne, Melobosífque, Thoéque, & venusta Polydora, Cerceifque indole amabilis, Plutóque bovinis-oculis, Perseisque, Ianiraque, Acastéque, Xanthéque, Petræaque lepida, Menesthóque, Europaque, Merisque, & Eurynome, Telesthóque croceo peplo, Crifiéque, Afiáque, & blanda Calyplo, Eudoréque, Tychéque, & Amphiro, Ocyroéque, Et Styx, quæ quidem ipfarum excellentissima est omnium. Atque hæ Oceano & Tethye prognatæ funt Grandiores natu filiæ: multæ tamen fung & aliæ. Ter mille enim funt celeres filia Oceani, Quæ sanè dispersæ, terram & profunditates lacûs Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles. Tot rurfus alii fluvii cum strepitu fluentes, Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys: Quorum nomina difficile omnium mortalem virum proloqui; Sed fingulatim noverunt, quotquot circum habitant.

Théa verò Solémque magnum, lucentémque Lunam, Aurorámque, quæ omnibus terrestribus lumen præber, Immortalibúsque Diis, qui cœlum latum tenent,

Genuit

33

34

350

355

360

370

'Αλλά ε Τε εδάμαωε βίης 'Η ραχληρίης. Κητώ δ΄ δηλότατον, Φόρκυϊ φιλότητι μιγρέισα, Γείνατο δεινόν όφιν, δε ερεμνής κού Βεσι γαίης,

335 Πείραστι εν μεγάλοις, παγχεύσεα μέλα φυλάστει, Τέτο μέν εκ Κιντές κ) Φόρκωι γέν βέλ.

Τηθύς δ' ' Ωκεανῷ ποταμές τέκε δινήεντας'
Νείλον τ', ' Αλφειόν τε, κ' Ηρισανον βαθυδίνω,
Στευμόνα, Μαίανδεόν τε, κ' Ιςρον καλλικέεθρον,
Φασίν τε, ' Υποόν τ', ' Αχελώϊον δρουροδίνω,

34° Φᾶσίν τε, 'Ρῆσόν τ', 'Αχελώϊον ἀργυροδίνίω, Νέασον τε, 'Ρόδιον Β', 'Αλιάκμονά Β', Έπαπορόν τε, Γρίωικον τε, κὶ "Αισηπον, Θεϊόν τε Σιμάντα, Πηνειόν τε, κὶ Έρμον, ἐυἐρείτίω τε Κάικον, Σαγδαρίον τε μέγαν, Λάδανά τε, Παρθενιόν τε, 345 "Ευδιόν τε, κὶ 'Αρδησκον, Θεϊόν τε Σκάμανδρον.

Τίκ]ε ή θυρατέρων ίερον γέν, αι χΤραίαν Ανδρας καείζεσιν, Απόκλωνι ξωι ἄνακπ, Και ποταιιοίς ταυτίω ή Διος πάρα μοίραν έχεσι, Πεθω τ', 'Αθμίτη τε. 'Ιάνθη τ', 'Ηλεκτερη τε,

350 Δωείς τε, Πευμνώτε, κ) Ουεσνίη θεοειδής, Ίππώτε, Κλυμθή τε, Ροδία τε, Κακλιεόη τε, Ζάξώτε, Κλυτή τε, Ίδιά τε, Πασθοή τε, Πληξαύςη τε, Γαλαξαύςη τ', ερότή τε Διώνη, Μηλόβοσίς τε, Θόη τε, κ) ευειδής Πολυδώςη,

355 Κορκής τ' φυλώ ερατή, Πλετώ τε βοώπις,
Ποροής τ', 'Ιανειράτ', 'Ανάςη τε, Ξάνθη τε,
Πετραίη τ' έρβεστα, Μενεθώτ', 'Ευρώπη τε,
Μητίς τ', Ευρωνόμη τε, Τελεθώ τε προκόπεπλΘ,
Κευση τ' 'Ασή τε, κ) ίμερβεστα Καλυλώ,

360 Ἐυθώςη τε, Τύχη τε, χ΄ Αμφιςω, ΄ Ωκυροη τε, Καὶ Σπίξ, ἢ δἢ σφέων στο φεςες άτη δεὶν άπασεων. ΄ Αυται δ΄ ΄ Ωκεανε κὶ ΤηθύΘ΄ ἐξεγένοντο Πρεσθύταται κεραι πολλαὶ γέμω ἐσὶ κὶ ἀλλαι Τεὶς γὸ χίλιαι ἐσι τανύσφυροι ΄ Ωκεαιίναι,

365 'Αι ρα πολυστερέες γαιαν κ) βένθεα λίμνης
'Παντη διως εφέπεση, θεάων αγλαα τέκνα.
Τόσοι Α' αὐθ' ετερρι ποταμοί καναχηθά ρέονθες,
'Υίες 'Ωκεανε, που γείνατο πέτνια Τηθύς'
Των δνομ' αργαλέον πάντων βερτον άνθεα ενίσσειν,
370 'Οι ή έκαςοι Ισαπν, δι αν σειναιετάωσ.

mit,

Θεία δ' 'Η έλιον τε μέναν, λαμωρών τε Σελίωίω, 'Ηῶ 3', ἢ πάν Ιεων ἐπηθονίοισ φαεινει, 'Αθανάτοις τε Βιοίς, τοὶ ἐρανὸν ἐυρωὶ ἐχυσ,

F 2

THYAS.

Genuit, congressa cum Hyperióne in amore.

Cœo verò Eurybia peperit per amorem mixta Astræúmque magnum, Pallantémque, præstantissima Dearum,

Perséngue, qui omnes pracellebat peritià.

Aftrao verò Aurora Ventos peperit magnanimos, Argellen, Zephyrum, Boreámque rapidum, Et Notum, in amore Dea cum Deo congressa. Post hos verò stellam genuit Luciferum mane genita, Astráque fulgentia, quibus Cœlum cinctum est.

Styx verò peperit Oceani filia, Pallanti mixta, Zelum, & Nicen pulchros-talos habentem, in adibus, Et Robur, atque Vim, praclaros genuit filios: Quibus non seorsum à Jove est domus, nec ulla sedes, Neque via, quà non illis Deus præit; Sed semper apud Jovem graviter-tonantem sedem habent, sic enim confuluit Styx incorruptibilis Oceanine Die illo, quando omnes Olympius fulgurator Immortales vocavit Deos ad altum coelum. (pugnet, Dixit autem, quòd quisquis unà secum Deorum contra Titanas Non cariturus fit muneribus, fed honorem quemque Habiturum, quem antea inter immortales Deos habuit: Illum verò dixit, qui honoris expers fuerit sub Saturno & sine pra-Ad honores ac præmia ascensurum, ut fas est. (mig Vênit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum Cum suis filiis, chari per consilia patris.

Ipfam verò Jupiter honoravit, abundantiaque dona dedit: Iplam enim constituit Deorum magnum esse juramentum,

Filios autem diebus omnibus suos cohabitatores esse. Similiter etiam omnibus perpetuò, ficut pollicitus est, Perfécit. Iple autem præpotens est, atque regem agit.

Rurlus & Phoebe Coeli genialem venit ad lectum: Gravida verò facta deinde Dea Dei in amore. Latonam caruleo-peplo peperit, blandam semper, Mitem hominibus atque immortalibus Diis: Blandam ab initio, in-primis-hilarem intra Olympum, Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses Duxit in domum amplam, chara ut vocaretur uxor. Illa verò gravidata Hecaten peperit, quam super omnes Jupiter Saturnius honoravit; dedit verò ei splendida dona, Partem ut haberet terræque & infrugiferi maris: Imò etiam stelligero à cœlo sortita est honorem, Immortalibúsque Diis honorata est maximé.

Etenin

3

38

39

405

410

Τείνα. Τά δυνηθείο Τά το το φιλότητι.

Κοίω δι Έυςυς τη τέχεν τη φιλότητη μυγείσα,
 Αςραίον τε μέγαν, Πάνλαντά τε, δια θεάων,
 Πέςσιω θ', δια παση μετέφρεπεν ιδιμοσιώησην.
 Αςραίω δ' `Hως `Ανέμες τέχε κας τεςοθύμες,

Αςραώ 3. Ηως Ανείας τεκε και τε οινήμες, Αρχές ω, Ζέφυρον, Βορέω τ' αι Ιπεςκέλου Ονν, Και Νότον, εν φιλότητι Θεώ Θεα ευνηθείσα.

380 Καὶ Νότον, ἐν φιλότηπ θεῷ θεὰ ἐυνηθείσα.
Τὰς ἢ μετ' αξέρα τίκ]εν Ἑωςφόρον ἐνετένεια,
᾿Αςρα τε λαμπετώντα, τάτ' Ουρμνός ἐξεφάνωτου.
Στυξ ἢ τέκ ἀ Ωκεανέ θυράτης, Πάλλαντι μυγείσα,
Ζίιλον, κὶ Νίκων καλλίσουρον, ἐν μεγαροισι,

385 Καὶ ΚεάπΦ, ηθε Βίω, αειθείκετα γείνατο τέκνα. Τῶν ἐκ ἔς ἀπάνευθε Διὸς θομΦ, ἐθὲ τις ἔθρη, Όυδ' ὁθὸς, ὅππη μη κείνοις θεὸς ἡγεμονούει, Αλλ αιεί πας Ζωὶ βαρυκτύπω ἐθρίοων ται. "Ως γδ ἐβέλευσε Στὺξ ἀφθί]Φ Ωκεανίνη

390 Ήμαπ τω, ὅτε πάντας ΟλύμπιΘ άσερσηντής Αθανάτες ἐνάλεσε θεὰς ἐς μακρὸν Όλυμπον, Ειπε δ', ὁς ἀν μξ' εἰο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο, Μήττιν ἀποςήσειν γκράων, πιμω ή ενασον Έξεμβο, Ιω τοπάρος γκ με βάθανάτοισι θεοῖστ

net,

inas

ora-

nio

395 Τον δ΄ έφατ, όςτις ἄπμος ΄Φο Κείνε ηδ΄ αλίεσες, Τιμής κ) γεράων όπιδησεμθι, η δέμις όξην. Ἡλθε δ΄ άρα προστη Στίξ άρθιτ Θ΄ Ουλυμπόν δε Σωὶ σφοίσιν παίδεωπ, φίλε διὰ μι δεα πατεός. Τω β Ζους τιμησε, πριωτά β δώρα εδωκεν

400 'Aυτίω αξύ ηδ΄ έθημε θεών μέχαι έμμθεαι όξηςον.
Παίδας δ' ήματα πάντα έδς μεταιαιέτας έξ).
'Ως δ' αὐτως πάντεως διαμωρές, ως ως υπέςη,
'Εξετέλεως' αὐτὸς ή μέχα κρατες, ήδε ἀνάωςο.
Φοίζη δ' αὖ Κοίε πολυήρατον ήλθεν ές ἐυνίω΄

405 Κυωταμβέη δήπεττα Βεά Βεξ εν οιλότητη
Αντώ χυανόπεπλον εγείνατο, μείλιχον αἰεί,
"Ηπον άνθρώποιση χι άθανάτοιση θεοίση,
Μείλιχον εξ άρχης, άρανώτατον εντός 'Ολύμπε.
Γείνατο δ' 'Αςεείλω ευώνυμον, ην ποτε Περσις

410 Ἡ τὰρετ ἐς μεγα δῶμα, φίλω κεκλῆιζ ἄκοιπν.
Ἡ δ' ὑποκυσταμθύη Ἑ κάπω τέκε, τω πέει πάντων
Ζος Κρονίδες πίμησε πόρεν δέ ὁι ἀγλαὰ δῶρα,
Μοίραν ἐχειν γαίης τε κὶ ἀπςυγέτοιο θαλάρτης.
Ἡ ἢ κὶ ἀςτερέεν Θ ὑπ' ἐρανε ἔμμοςε πιμης,

415 'Αθανόποις τε θεοίσι τεπιθή ι όξι μαλιςα.

Kal

Etenim nunc ficubi aliquis terrestrium hominum Faciens facra honesta ex lege placat Dear, Invocat Hecaten: ingens eum fequitur honor Facillime, cujus benevola Dea susceperit preces. Etilli felicitatem largitur; nam facultas ipfi adeft. Ouotquot enim Terrà Cœlóque prognati funt Et honorem forte-acceperunt, iftorum habet fortem omnium, Neque quicquam ipfi Saturnius per-vim-adémit, neque privavit, Quacunque sortita est Titanas inter priores Deos, Sed habet, ficut priùs ab initio facta-est distributio. Nec, quia unigenita, minus Dea sortita est honorem. Et præmium, tam in terra ac coelo quam in mari, Sed insuper multò magís: quia Jupiter honorat ipsam. Cui verò voluerit, magnifice prælto est, atque juvat; Inque foro inter homines eminet, ubicunque voluerit. Et quando ad bellum perdens-homines armantur Viri, tum Dea adest quibus voluerit, Victoriam cupide ut præbeat, & laudem porrigat. Inque judicio Regibus venerandis affidet. Bona insuper, quando viri in certamine colluctantur; Ibi Dea & illis præstò est, atque juvat : Qui verò vicerit virtute & robore, pulchrum præmium Facilè fert, lætúsque progenitoribus gloriam præbet, Commoda item equitibus adstare, quibus voluerit, Et his, qui in glauco mari tempestuoso laborant, Votáque faciunt Hecata, & valde frementi Neptuno. Facilè etiam prædam inclyta dea dare-folet copiosam, Facilè verò auferre solet apparentem, volens animo. Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere, Armentáque, gregésque, & custodias latas caprarum, Gregésque lanigerarum ovium, animo volens: Ex paucis multa facit, & ex multis pauciora reddit. Adeò fanè licèt unigenita ex matre existens, Omnes inter Deos honorata est muneribus. Fecit autem ipsam saturnius alumnam-juvenum, qui post ipsam Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Aurora. Sic ab initio erat nutriens filios, atque hi funt honores. Rhéa verò compressa à saturno peperit illustres liberos,

Rhéa verò compressa à Saturno peperit illustres liberos, Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gaudentem, Fortémque Plutonem, qui sub terra domos incolit (num, Immite cor habens, & valde sonantem terræ-concussorem Nepu-Jovémque consiliarium, Deorum patrem acque hominum,

Cujus

Καὶ χὸ νωι ότε πε τὶς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων Ερθων ἰερὰ καλὰ χο νόμον ἰλάσκηται, Κικλήσκει Εχάτιω πολλή τέδι ξανετο πική Ρεία μάλ' ἡ σρορορων γε δεὰ ὑσοδέξε) ἐυχὰς,

420 Καί δι δλδον δπάζει επεί διώαμις γε πάρες τν.

"Ο ω οι γ Γαίης τε κ) Ουραν εξεγένοντο,
Καὶ τιμω έλαχον, τέτων έχει αΐσαν άπάντων,

"Ουδ επιών Κρονίδης εβιήσατο, εδε τ' απήυρα,
"Ο ω' έλαχεν Τιτήσι μέτα προτέροισι Θεοίσιν,

it,

n

m,

ujus

425 'Αλλ' έχει, ώς παροώτον απ' αξχής έπλετο δασμός.
'Ουδ', όπ μενο βρής, ήστον θεκ έμμοςε πμης,
Καὶ γερας, εν γαίη τε κὶ έρανῷ ηδ ε θαλαστη,
'Αλλ' έπ κὶ πολ ὑμιᾶκλον' ἐπεὶ Ζος πεται αὐτίω.
'Ω δ' ἐθέλει, μεγάλως παραγίνεται, ηδ' ὀνίνηστν.

430 "Εν τ' αλορή λαοίσ μετασρέπει, η κ' εθέληση.
'Ηδ' όπότ' ες πόλεμον φθισήνου θωρή απονται
'Ανέρες, ένθα θεα παραχίνεται δις κ' εθέληση,
Νίκιω συρφονέως δπάσαι, κ) κύδ Θ δρέξαι.
'Έν τε δίκη βασιλεύσι παρ' αἰδοίουσ καθίζει.

435 'Ε Αλή δ' αυθ', όποτ' ἄνδρες αζώνι ἀεθλ δύωσι», 'Ενθα θεὰ κὶ τοῖς παροχήνεται, ἡδ' ὀνίνησι' Νικήσως ἢ βίη κὶ κορτεϊ, καιλον ἄεθλον 'Ρεῖα σέρει, χαίρων με τοκεῦσιν κῦδ Θ ὁπάζει. 'Ε Αλή δ' ἱππήεωι παρεςαίμου, ὅις κ' ἐθέλησι,

440 Καὶ τοῖς, ὁι γ λαμκιμὶ δυςπέμφελον ἐςγάζονται,

"Ευχονταί & Εκάτη, κὶ ἐεικτύπω Εννοσιγαίω.
"Ρηϊδίως δ' ἀρςίω κυδινή Βεὸς ἄπασε πολλίω,
"Ρεία δ' ἀφείλετο φαινομβίω, ἐβέλεσα γε Βυμώ.
"Ε Βλή δ' ἐν σαθμοῖσ σωὶ Εςμή ληὶδ' ἀέξειν,

445 Βεκολίας τ΄, ἀρέλας τε, κὶ αἰπέλια πλατε αἰρῶν, Ποίμνας τ΄ εἰροπόκων ὁἰων , Δυμῶ γε δέλεσα Ἐξ ὸλίγων βειάει, κὰκ πολλῶν μείονα δηκεν. "Ουτω τοι κὶ μενογωίες ἐκ μιττεὸς ἐκσα, Πῶπ μετ ἀβανάτοισι τεπίμηται γεράεωτι.

450 Θίνε δε μιν Κρονίδης κκροστόφου, δι μετ δκείνωυ "Ορθαλμοίσην ίδυντο φά Θ πολυδερκέ Θ' Ηδς.
"Ουτως εξ δεχής κεροτρόφ Θ, αίδε τε πμαι.
"Ρείη δ' αῦ δμηθείσα Κρόνω τέκε φαίδιμα τέκνα,

Έ τίω, Δήμητεα, μ. Ἡςἰω χευσοπελίλον, 455 Ἰοβιμόν τ' Αἰδίω, δε τωο χθονὶ δώματα ναίει Νηλεὲς ἦτος ἔχων, μ. ἐεἰκτυπεν Ἐννοσίγαιον, Ζῆνά τε μηπίοεντα, βεῶν πατέρ' ἦδὲ μλανδρῶν,

Tã

Cujus & è tonitru concutitur lata terra. Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicunque Ex utero sacro matris ad genua venerat, Hæc animo yolvens, nè ullus clarorum Cœligenarum Alius inter Deos haberet regium decus: Audierat enim ex terra & Coelo stellis-micante, Quòd fibi fatale effet proprio à filio domari, Quamvis robusto existenti, Jovis magni per confilia, Ideoque hic non cæcam speculationem habuit, sed insidias struens Filios suos devorabat. Rheam autem habebat luctus gravis. Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque virorum Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus Suis, Terraque & Coelo stellis-aptato, Confilium ne suggererent, quo pacto clam pareret Filium charum, possétque ulcisci furias patris sui Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versipellis. Illi verò filiæ dilectæ aufcultarunt; atque morem gefferunt, Et ei commemorarunt, quæcunque fatis constitutum esset fieri Circa Saturnum Regem, & filium magnanimum. Milerunt autem Lyclum, Cretze ad divitem populum, Cùm minimum natu filiorum esfet paritura, Jovem magnum: hunc quidem ipfi suscepit Terra vasta In Creta lata, ad educandum & enutriendum. Tum quidem pervênit ferens celerem per noctem nigram Primum ad ipfam Lyctum: abfcondit autem ipfum manibus pre-(henfum Antro in excello, divinæ sub latebris Terra, Argao in monte denfo, fylvofo. Huic autem fasciis-involutum magnum lapidem in manus dedit. Cœli filio præpotenti, deorum priori regi Saturno: Quem tum arreptum manibus fuam condidit in alvum Miler; nec cogitavit animo, quòd fibi in posterum Pro lapide filius fuus invictus & zrumnz-expers Superesset; qui ipsum mox vi & manibus domitum Ex honore expulsurus, ipséque immortalibus imperaturus effet, Celeriter autem deinde robur & fortia membra Crescebant illius Regis. Vertente autem anno, Terræ confilio astuto circumventus, Suam fobolem iterum emifit magnus Saturnus verfutus, Victus artibus ac vi filii fui. Primum verò evomuit lapidem ultimò devoratum. Illum quidem Jupiter firmiter-defixit in terram spatiosam Pytho in divina, jugis sub Parnassi,

Monumen-

47

48

48

Τ΄ κ) ὑπο βερντῆς πελεμίζεται ὀυρεῖα χθών. Και τως μιβι κατέπινε Κερν Ο μέρας, ὅςτις ἕκαςος

460 ΝηδύΘ εξ ίερης μηστός σε το γέναδ' ίκοιτο,
Τὰ φερνέων, ίνα μή της ἀγαμῶν Ουεανιών ων
"ΑλλΘ εν ἀδανάτοισην έχη βασιληίδα πιμίώ.
Πεύθετο ρό Γαίης τε κί Όυεαν ε ἀςτερένηθ,
"Οιμενά ὁι πέσεφοτο ἐῷ ὕπο παιδὶ δαμίμαι,
Α6ς Καὶ κρατερῷ τῶν ἐόντη, Διὸς μεγάλε διὰ βελάς.

465 Καὶ κρατορῷ τῶρ ἐόνπ, Διὸς μεγάλε διὰ βελάς.
Τῷ ὅγε ἐκ ἀλαοποπιωὶ ἔχεν, ἀκλὰ δοκθίων
Παϊδας ἐὲς κατέπνε. 'Pέlω δ' ἔχε πένδος ἀλαςον.
'Ακλ' ὅτε δὰ Δί' ἔμεκλε δεῶν πατές' ἀδ ἐκὶ ἀνδρῶν
Τέξεῶς, τότ' ἔπετα φίκες κιτάνθε τοκῆας
Τὲς αὐτῆς, Γαϊαν τε κὶ 'Ουρανδν ἀςτερές ντα,

470 Τες αυτις, Γαιαν τε κ΄ Ουρανόν αςερσεντα,
Μίπτν συμφράσααθς, όπως λελαθοιτο τεκέσα
Παίδα φίλον, ποαυτο δ΄ εριννύς παπρός έοδο,
Παίδων, ες καθεπινε μέγας Κρόν Θάγκυλομήτης.
Οι ή Βυραπρὶ φίλη μάλα κθύ κλύον ηδ' δπίδον Ιο

475 Καί δι πεφεαθετίω όσα σε πέσσεφτο γινέθζ 'Αμφὶ Κεόνω βασιληι, κὶ ψέι καρτεροθύμω. Πέμ Ιαν δι' ές Λύκδον, Κρήτες ές πόονα δημον, 'Οππότ' ἀς' ὁπλότατον σαίδων ήμελλε τεκέθζ, Ζίωα μέχαν τον με δι ἐδέξατο Γαΐα πελώρη

48> Κρήτη εν ευρείη, πεαφειλύ τ' ἀπταλλειλυαί τε.

"Ενθα με εκτο φέρεσα θοίω δια νύκλα μελαιναν
Πρώτον ες αὐτιώ Λύκλον 'έκρυ με δ' ε χεροί λαθέσα

"Ανπρω εν ήλιβατω, ζαθέης ὑπὸ κούθεσι γαίης,
'Αργαίω εν όρει πεπυκασμένω, ὑλήενη.

48ς Τῶ ή απαιρανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
'Ουρανίθη μέρ,' ἀνακίι, θεῶν αροστέρω βασιληϊ.
Τὸν τοθ' ἑλῶν χείρεωτιν εἰω ἐγχαστθο νηθωὶ
ΣχετλιΦ, ἐδὶ ἐνόησε μῷ φρεσὶν ὡς ὁι ὁπίσω
'Αντὶ λίθε ἐὸς ὑὸς ἀνίκητΦ κὶ ἀκηδὶς

490 Λείπεθ' δ μιν τάχ' έμελλε βίν τὸ χερτὶ δαμάσσας
Τιμῆς εξελάαν, ὁ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
Καρπαλίμως δι' ἀρ' ἐπεθα μθοΘ τὸ φαίδιμα χῆα.
"Ηυξετο τοῖο ἀναπθΘ· ἐππλομθές δ' ἐνιαυτὸ
Γαίνς ἐννεσίνοι πολυφραδέεσοι δολωθείς

495 "Ον γόνον α l αν έπκε μέγας Κεόν Θ αγκυλομήτης, Νικηθείς τέχη ησι βίησί τε παιδος έοιο. Πεώτον δι έξημησε λίθον, πύματον καθαπίνων Τὸν μιὰ Ζεὺς ς ἡειξε κτι χθονὸς ἐυρυοδείης Πυθοί ἐο ἡγαθέη, γυάλοις ὖπο Παρνηοσίο, Monumentum ut sit in posterum; miraculum mortalibus hominisolvit verò fratres ex-patre noxiis à vinculis Cœligenas, quos vinxerat Pater ex amentia: Qui ipsi memores-suerunt propter benessica,

Deder untque tonitru, atque candens fulmen,

Et fulgur; priùs verò illa immanis Terra occultabat. Quibus fretus mortalibus atque immortalibus imperat.

Puellam porrò Iapetus pulchros-talos-habentem Oceaninen

Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit. Ipla verò ei Atlantem magnanimum peperit filium.

Peperit præterea gloria præfignem Menœtium, atq; Promêtheum

Varium, versipellem; stultumque Epimetheum,

Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus rerum:

Primus enim Jovis fictam fuscepit mulierem

Virginem. Injurias verò inferentem Mencetium latè videns Jupi-

In Erebum detrusit, feriens candenti fulmine, Propter stultitiam & superbiam immensam.

Atlas verò cœlum latum fustinet dura ex necessitate, Finibus in terræ è regione Hesperidum argutarum

Stans capitéque & indefessis manibus :

Hanc enim ipsi sortem deltinavit prudens Jupiter.

Ligavit verò insolubilibus-compedibus Prométhea versutum,

Vinculis difficilibus mediam per columnam adigens,

Et ei Aquilam immisit expansis-alis: cæterum hæc jecur Comedebat immortale, quin ipsum crescebat par ubique-

Nocte, quantum totà die priore edebat extentas-alas habens avis.

Hanc quidem Alcmenæ pulchros-talos-habentis fortis filius

Hercules occidit, malum verò morbum profligavit

Iapetiónida, & liberavit ab agritudine,

Non invito love Olympio in alto-imperante:

Quò Herculis I hebis-geniti gloria effet

Major etiam quam antea super terram multos-pascentem.

Ob idque veneratus honorabat præclarum filium:

Et licèt succensens remisit iram, quàm priùs habuerat Eò quòd contendisset consilio cum præpotenti Jove.

Etenim quando disceptabant dii mortalésque homines

Mecónæ, ibi tum magnum bovem prompto animo

Divilum propoluit, Jovis mentem fallens:

Hâc enim carnésque & intestina pingui adipe

In pelle deposuit, tegens ventre bovino;

In altera rurium ofia alba bovis dolosa arte

Ritè-disponens deposuir, tegens candidà arvinà.

Jámque

500 Σημ' Έρθυ εξοπίσω, Ασύμα Ανητοί οι βεστοί οι.
Λύσε ή παιτροκασιο νήτες όλοων άπο θεσμών
Ουρανί θας, ες δησε πατηρ άεσιφεσσωή πιν
Οι δι άπεμνήσωλο χάριν δυβγεσιάων,
Δώκαν ή βεσντίω, ηδ' αλθαλό εντα κεραυνδι.

505 Καὶ τεροπίω τοπρὶν ή πελώρη Γαῖα κεκδίθη.
Τοῖς πόσωι Θ θηητοῖ σι κὰ ἀθανάτοι στι ἀνάστη.
Κέριω δ' Ἰαπετις καλλίσφυρον Ὠκεανίνιω
Ἡχάγελο Κλυμλίω, κὰ ὅμιὰν λέχος εἰςανέδαινες.
Ἡ θέ ὁι ᾿Ατλανλα κρατερόφονα γείναλο παῖθα

510 Τίκτε δι' Έρχυδαντα Μενοίττον, ήδε Προμηθέα Ποιχίλον, αιολόμητην άμαστίνοον τ' Έπμηθέα, "Ος χακον εξ άρχης γένετ' άνδράστν άλφης ήστ Πρώτ Θ γάρ βα Διος πλας ήν ξα έδεκλο γιωαϊκα Παρθένον ύζεις ην ή Μενοίττον ευρύοπα Ζευς

(15) Έις Έρες Η κατέπεμ (ε, βαλών (λολόεντι κεραμμώς, Εινεκ) ἀταδιαλίης τε κ) ἠνορέης ζωρόπλε.

Ατλας δ' ἐρανὸν ἐυρω) έχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης, Πείρασιν ἐν γαίης ωρόπαρ Εαυτείδων λιγυφώνων Ές κιώς κεφαλῆ τε κ) ἀκαμάτοισι χέρεως.

52° Ταύτω γάς δι μοῖ εσν εδάσσατο μητίετα Ζεύς.
Δήσε δ' άλυκροπεθησι Πεομηθέα ποικιλόβελον,
Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον ἐλάσσας,
Καί δι ἐπ' ἄξετὸν ὧςσε παιύπερον αὐτὰρ ὅγ' ἦπαρ
"Η Δτεν ἀδάνατον, τὸ δι' ἐκξετο ἶσον ἀπάντη

525 Νυκτός, ὅσον πρόπαν ἢμις ἐδοι τανυσίπερΘ- ὅονις.
Τὰν μινὰ ἄς' ᾿Αλκμιωνης καλλισφύρε ἄλκιμος ὑὸς ἡ Ἡρικλέης ἐκθεινε, κακιω δ' ἐπὸ νᾶσον ἄλαλκεν Ἰαπεπονίδη, κὰ ἐλυσαίο δυςφροσωάων, ᾿Ουκ ἀέκηπ Ζίωὸς ᾿Ολυμπε ὑͺΙιμέδονίΘ- ᾿

53° 'Οφο' Ής ακλή Θ Θηδα γεύ Θ κλέ Θ εξή Πλειον ετ' ἢ το πάροι θεν οπὶ χθόνα πελυδότειραν Ταῦτ' ἀρα ἀζόυξι Θ τίμα ἀριδείκετον ψόν' Καίπρ χωόυξι Θ παύθη χόλε, ὅν αφὶν ἔχεσκεν "Οιωεκ' ἐρίζε]ο βελάς ὑπριψές Κρογίωνι.

Καὶ χό ὅτ ἐνείνον ο Θεοὶ Ͽνητοί τ' ἀν Ͽρωποι Μημώνη, τότ ἐπεντα μέχαν βῶν Φρόφερνι Ͽυμῷ Δαρτάμλ ⑤ Φράθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκον. Τῷ μὴ ζῶ σάρκας τε κỳ ἔχκατα πίονι δημῷ Ἐν ρινῷ κατέθηκε, καλύ ↓ας γασρὶ βοείη.

540 Τῷ δ' σῶτ' ἰςτα λουκά βοὸς δολίη ἐπὶ τέχνη
Ευθεποας κατέθηκε, καλύ μας αργέπ δημώ.

Jámque tum ipsum allocutus est pater hominúmque Deúmque: Iapetiónide, omnium celeberrime regum,

Otu, quam inique divifisti partem!

Sic dixit, convitiis proscindens Jupiter solida confilia sciens.

Hunc rurlum allocutus ett Prométheus vafer:

Dixítque subridens, (dolosæ autem non obliviscebatur artis) Jupiter gloriossime, maxime Deorum sempiternorum,

Harum elige utram te in pectoribus animus jubet.

Dixit sane dolosa-cogitans. Jupiter autem folida confilia sciens Cognovit, nec ignoravit dolum: mala autem prospiciebat animo

Mortalibus homibus, quæ & perficienda erant. Manibus verò hic utrilque fuffulit album adipem.

Iralcebatur autem mente, ira verò ejus occupavit animum,

Ut vidit offa alba bovis dolofa ab arte.

Ex illo-tempore verò Diis super terram genus hominum

Adolent offa alba odoratis in aris.

Hunc verò valde ingemiscens allocutus est nubicôgus Jupiter:

Iapetiónede, omnes supra consilia edoctus, O tu, nondum dolosæ oblitus es artis?

Sic dixit irâ pércitus Jupiter prudentissimus.

Ex illo verò deinde tempore, doli memor semper,

Non dabat infelicibus ignis robur indefessi,

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant,

Sed ipsum decépit bonus filius Iápeti,

Furatus indomiti ignis procul·lucentem splendorem

In concava ferula. Momordit verò imo animo

Jovem altitonantem: ad iram verò ipsum commôvit charum cor,

Ut vidit inter homines ignis procul·lucentem splendorem.

Protinus autem pro igne instruxit malum hominibus:

Eterra enim conformavit celebris utroq; pede-claudicans Vulcanus

Virgini pudicæ fimile, Saturnii confilio.

Cinxit verò & adornavit Dea cxfis-oculis Minerva

Candida veste: à capite verò calyptram

Ingeniosè factam manibus detinebat, mirum visu,

Circum verò ei serta virentia à floribus herbæ

Amabilia imposuit capiti Pallas Minerva,

Eíque coronam auream capiti circumposuit:

Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,

Elabórans manibus, gratificans Jovi patri.

In hac autem artificiosa multa coelata erant, mirum visu,

Animantia, quæcunque Continens alit, atque mare:

Ex illis hic multa indidit (gratia verò resplendebat magna,

Mirabilis

Δη τότε μιν σε εκέπτε πατήρ ανδρών τε ζεών τε Ίαπεπονίδη, σάντων αειδείκετ ανάκζων, Ω πέπον, ώς έτε εξήλως διεδάσαο μοί εσν.

545 "Ως φάτο, κερίομεων Ζεύς ἄφθία μήθεα εἰθώς.
Τὸν Γ΄ αὖτε જાણ τέκιπε Περμηθεύς ἀγκυλομήτης"
Ή κ' ἐπιμειθήσας, (δολίης δί ἐ λήθετο τέχνης)
Ζεδ κύδιςε, μέριςε θεῶν αἰειβμετέων,
Τῶν δί ἕλευ ὁπποτέρω σε ἐνὶ φρεσὶ θυμός ἀνώρει.

των δι έλευ οπήστεριω σε ενι φξεσι ποιρικ αναμά.

Τνῶ ρ΄, ἐπὶ ἢη νόιησε θόλον κακὰ δὶ ὄοπείο πριριώ

Θνητοῖς ανοθ εώποισι, τὰ κὰ τελέεως εμελλεν.
Χοροὶ δὶ ὄγ ἀμφοτέρησην ἀγείλείο λευκὸν ἀλειφαρ.

Χώσατο ή φρένας, ἀμφὶ χόλΦ δέ μιν ἵκεῖο θυμον, τος ἴιθεν ὀσέα λευκὰ βοὸς δολίη ἐπι τέχνη. Ἐκ τε δι ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ οῦλ ἀνθρώπων Καίεο ὀσέα λευκὰ θυήεντων ἔπι βωμίνι.

Τον ή μέρ, οχθήσαι σερείφη νεφεληγερέτα Ζεύς Ίαπεπονίδη, πάντων πέει μήδια είδως,

560 τέπου, ἐκ ἄξα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης;
"Ως φάτο χωόμλύ Ενις ἄφθητα μέθεα εἰδώς.
Εκ τέτε δηπείρα, δόλε μεμνημλύ Ενική,
Ουκ εδίδε μελέοιση πυρός μλύ Εναμάτοιο,
Θνητοίς ἀνθεωποις, δι ἐπί χθονὶ ναιεπάεπν.

370 'Αυτίκα Α' ἀντί πυρός τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποιστ Γαίης ηθούμπλαωτε σεικλυτός 'Αμφιρυήκις Παρθένω αἰδοίη Ἰκελον, Κρονίδεω διὰ βελάς. Ζῶστ ή κὴ κόσμηστ θτὰ γλαυκῶπις 'Αθωίη 'Αργυςτη ἐβῆπ' κΤΙ κρῆθεν ή καλύπρω

575 Δαιθαλέιω χείρεων κατέχεθε, θαῦμα ἰθέδζ. 'Αμςὶ θέ δι σεφάνες νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης Ίμερτεν παρέθηκε καρήατι Παλλὰς 'Αθήνη' 'Αμρὶ θέ δι σεφάνιω χεύσε'ιω κεφαλῆφιν έθηκε, Τίω αὐτὸς ποίησε σεικλυτὸς 'Αμφιγυήεις,

580 'Ασκήσας παλάμηση, χαειζομβύ Θ΄ Διὶ πατεί.
Τῆ δ' ἐνι δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, δοῦμα ἰδέως,
Κνώδαλα, ὅως ἤπειεος μ΄ σεέφει, ἤδε δάλαστα
Τῶν ὅγε-πόλλ ἐνέθηκε (χάεις δ' ἀπελάμπερο πολλὸ,

Oai-

Mirabilis) animantibus fimilia vocalibus. Caterum postquam effecit pulchrum malum pro bono, Eduxit ed ubi alii erant Dii atque homines, Ornatu gestientem cæsiæ Palladis forti-patre prognatæ, Admiratio autem cepit immortalésq; Deos mortalésq; homines, Ubi viderunt dolum arduum inexplicabilem hominibus: Ex illa enim genus est Mulierum tenerarum. Illius enim perniciosum est genus: & sexus mulierum Nocumentum ingens mortales inter viros habitant, Perniciosæ paupertati non accommodæ, sed satietati, Ac veluti cum in alveariis tectis Apes Fucos pascunt malorum participes operum: Illæ quidem per totum-diem ad solem occidentem Diurna festinant, faciúntque favos albos; At illi intus permanentes coopertis in alveariis Alienum laborem fuum in ventrem metunt: Similiter viris rem malam mortalibus Mulieres Jupiter altitonans dedit participes operum Difficilium, Aliud verò præbuit malum pro bono: QUI nuptias fugiens, & folicita opera mulierum, Non uxorem ducere velit, nocivam verò attigerit senectam: In penuria ejus quæ-senem-foveat hic, non victûs indigus Vivit, mortui verò possessionem inter se dividunt Remoti cognati. Cui verò nuptiarum conditio contigerit, Pudicam verò habuit conjugem, convenientem præcordiis: Huic ab avo malum bono aquiparat Este. Qui verò adeptus fuerit uxorem nocentis nativitatis: Vivit in pectoribus habens indefinentem moestitiam Animo & corde, & immedicabile malum eft. (rire. Usque adeò NON LICET Jovis fallere mentem, neque præte-Neque enim Iapetiónides nihil-mali-promeritus Prométheus Illius evitavit gravem iram, fed necessariò

Quamvis multiscium existentem magnum vinculum coercet.

Briáreo verò ubi primum pater iratus est animo, Cottóque, atque Gygæ, ligavit eos forti vinculo, Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam, Et magnitudinem : collecavit autem sub terram latam, Ubi illi dolores habentes sub terra agentes, Sedent in extremitate, magnæ in finibus terræ, Diu valdè mœrentes, corde magnum luctum habentes. Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii, Quos peperit pulchricoma Rhêa Saturni in amore,

Terræ

Θαυμασίη) ζωοΐσιν ἐοικότα φωνήεωπν.

'Αυτας ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀραθοῖο,

'Εξάραγ' ἔνθά τρ ᾶλλοι ἔσαν θεοὶ ἡδι' ἄνθεωποι,

Κόσιφ ἀραλλουθίω γλαυκόπιδος ὁ δειμοπάτεης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτες τε θεὲς θνητές τ' ἀνθεώπες,

"Ως είδον δ'λον αντικώ αμέχανον ανθρώποισιν.

190 Ἐκ τῆς χθ γέν Θ δξὶ χωαικῶν Ͽηλυτεξάων.
Τῆς χὸ ὁλώιον όξι γέν Θ· κὸ φυλα χωαικῶν
Πῆμα μέγα Ͽτητοῖση μετ ἀν Λεξόση να ετώκουν,
'Ουλομίνης πενίης ἀξύμφοροι ἀλλὰ κόροιο.
'Ως δι' ὁπότ' ἐν σμιώ εωτικατηρεφέεωτι μέλια αι

Κηφιωίας βόσκεσι κακῶν ξωνήονας ἐρρων
 Αι μθώ τε σκόπαν ἡμβ ἐς ἡέλιον κα αθωντα
 Ἡμάπαι σο δίδεσι, πιθεισί τε κηθία λουκὸ,
 Ὁι δ΄ ἐντοθε μθίοντες ἐπηρεφέας κάτα σίμελες

'Αλλότς τον κάματον σφετέρμυ ές γας έξ' αμθύται'
'Ως δ' αὐτως ἀνδρεωτι κακόν θνητοῖ στ γιωαϊκας
Ζεὺς ὑ ↓ τ βεμέτης θίνε Ειωήονας ἔξγων
'Αργαλέων. Έττερν ἢ πόρεν κακόν ἀντ' ἀγαθοῖο'
'ΟΣ ΚΕ γάμον φάγων, κὶ μέξμερα ἔξγα γιωαικῶν,
Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὁλοὸν δ' ἀπὶ γῆρας ἵκηται'

Κήτει γης οκόμοιο ὅδι, κ βιότκ ἐπιδ ἀνὶς Ζώει, κποφωριμός ἢ διὰ κῆτον δωτέονται Χηρως είν ιδι δι αὐτε γαίμε με μοῖς α γενηται, Κεδνίω δι κομι άκοιπν, ἀρηρῦαν πεαπίδεων Τῷ ἣἀπ αἰῶν Ὁ κακὸν ἐδιλῷ ἀνπορείζει

610 "Εμμθιαι" δε δέ τε τέτμη αταρτης διο βμέθλης.
Ζώει ενὶ εκθεωτιν έχων αλίας ον ανίθω
Θυμῶ κὶ κρα-δίη, κὶ ανήκες ον κακόν όξιν,
"Ως 'ΟΥΚ 'ΕΣΤΙ Διὸς κλέ μα νόον, εδέ παρελθείν.

'Ουδε β 'Ιαπεπονίδης απάπητα Πεομηθεύς 615 Τοΐο γ' ύπεξηλυξε βαριώ χόλον, αλλ' ύπ' ανάγκης Καὶ πολυϊδριν έον α μέγας κτ' δεσμός εξυκει. Βειάξεω δ' ως πρώτα πατής ώθυστατο θυμώ,

Κότω τ', ကိမ် Γύηνη, δησε κρατεςω ένι δεσμώ, Ήνος είω ὑπέςοπλον αγώμο, ή δε κ) είδιος,

620 Καὶ μέγεθος κατένασε δ' τω χθονος δυρυσθήης, "Ενθ' διγ' άλγε' έχοντες ύπο χθονο ναιετάοντες, "Ειατ' έπ' έγατη, μεγάλης δυ πείροσι γαίης, Δηθά μάλ ὰχυύμθιοι, χραδίη μέγα πένθος έχοντες. Αλλά σφέας Κρονίδης τε κὸ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

625 "Ous Tener nunou G Pein Kegre en girothm,

Terra confiliis subduxerunt ad lucem iterum. Ipfa enim eis cuncta prolixè recensuit, Cum illis victoriámque & splendidam gloriam accepturos. Diu enim pagnarunt laborem animum-cruciantem habentes, Titanésque Dii & quotquot è Saturno nati sunt, Contra sese mutuò per validas pugnas: Ipfi quidem ab alta Othry Titanes nobiles, Ab Olympo verò Dii datores bonorum, Quos peperit pulchricoma Rhêa Saturno concumbens. Illi sanè tum inter se pugnam animum excruciantem habentes, Continuè pugnabant decem plùs annis: Neque ulla erat contentionis molesta compositio, neque finis Alterutris; aqualiter autem finis extentus erat belli. Sed quando jam illis apposuit Jupiter congruentia omnia, Nectarque Ambrofiamque, quibus Dii ipfi vescuntur: Omnium in pectoribus augebatur animus superbus, Ubi nectar gustârunt, & ambrosiam amabilem.

Jam tum ipfis interlocutus est pater hominumq; Deorumque: Audite me Terræque & Cœli inclyti filii, Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet: Jam enim admodum diu adversi nobis mutuò De victoria & imperio pugnavimus dies omnes, Titanésque Dii & quotquot è Saturno sati sumus. Vos verò magnámque vim & manus invictas Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi, Memores amicitiæ placidæ, quibus affecti Ad lucem redieritis molesto à vinculo,

Nostra per confilia, à caligine obscura.

Sic dixit. Illum verò rursum excépit Cottus irreprehensibilis:
Venerande, non indocta loqueris: sed & nos (telluctus, scimus, quòd excellunt quidem præcordia, excellens verò est inDepulsor verò immortalibus execrationis suisti horrendæ:
Tuà verò prudentià è caligine opaca
Retro iterum acerbis à vinculis
Venimus, saturni fili rex, insperatis affecti.
Ideóque nunc intentà mente & prudenti consilio

Vindicabimus vestrum imperium gravi conslictu, Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.

sic dixit. Collaudârunt verò Dii datores bonorum, sermone audito: bellum verò cupiebat animus Magis etiam quàmantea. Pugnam verò arduam excitârunt Omnes, foeminaque & mares, die illo,

Tita

64

Ταίης φραδμοσωίησην ανήγαρον ès çάθ αυπς.
Αυτή γάς σφιν άπαντα δίωεκέως κα έλεξε,
Σωὶ κένοις νίκιω τε κὶ άγλαδν ευχος άς έδζ.
Δηρον γδιμάςναντο πόνον θυμαλγε έχοντες,

630 Τιπηνές τε Ακοί κὶ ὅσοι Κρόνε ἐξερενοντο,

'Αντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερος ὑσμίνας'

'Οι ωλὸ ἀρὸ ὑ Ιπλης 'ΟθρύΘ Τιπωες ἀγαυοί,

'Οι δ' ἄρ' ἀπ' 'Ουλύμποιο Ακοί δωτήρες ἐαων,

'Ους τέκεν ἡΰκομΘ 'Ρέη Κρόνω ἐυνηθείσα.

635 "Οι ρα τότ αλλήλοισ μαχίω θυμαλγέ έχοντες, Σωε χώς εμάχοντο θένα πλείκε τ ενιαυτές: 'Ουθέ τις ην έριθ Φ χαλεπης λύσες, κθε τελφτη 'Ουλθέροις, δουν ή τέλ Φ τέτατο πολέμοιο. 'Αλλ' ότε θη κείνοισι παρέρε θεν αριώνα πάντα,

(40 Νέκ] αρ τ' ἀμβερσίω τε, τά τος βεοί αὐτοὶ ἐδεσι Πάν] αν εν εκβερσιν ἀέξετο θυμός ἀγλώως,
Ως νέκ] αρ δὶ ἐπάσαντο, κὶ ἀμβερσίω ἐροπεινω.
Δὶ τότε τῶς μεβέρτε πατίς ἀνδρῶν τε βεῶν τε Κέκλυτε μου Γαίκς τε κὸ Ουρανε ἀγλαὰ τέκνα,

645 "Όρος" Ε΄ πω τά με θυμός ἐνὶ τήθεοπ κζοθει"
"Ηθη γὸ μάλα δηρον ἐναντιοι ἀλλήλοισι
Νίκης κὸ κράτε۞ πέρι μβνάμεθ ἤματα πάντα,
Τιτίωες τε θεοὶ κὸ ὅσοι Κρονε ἐκγρομέδα.
"Υμεϊς ἡ μεγάλλω τε βίλω κὸ χεῖρας ἀἀπθες

650 Φαίνετε Τιτιώε κπιν Εναιτίοι εν δεί λυχεή,
Μυνσάμλωοι οιλότη Θ εννέΘ, δασα παθόντες
Ές φάΘ αλ ἀφ΄ κεθε δυκκεγέΘ ἀπο δεσμέ,
Ήμε ερας διὰ βεκὰς, ἐπὸ ζόφε νε ερέν Θ.

"Ως φάτο. Τον δ' εξάντις αμέθετο Κοπ Θ αμυμων; Δαιμονί, κα αδάντα πράσκεαι αλλα κλαυτοί

Τόςς Δαιμονί, εκ αθ'απτα πορασκεαι αλλά κ'αυτοι "Ιδμεν, ότι πτει ωρι προπιδες, περι δί ες νόημα, 'Αλκτήρ δ' άθανατοισιν αξής γενεο κρυεροίο' Σής δ' έπορεαδμοσιώησιν επο ζόσε περεεί Θ "Αλορρον δ' εξαῦτις άμειλικίων απο δεσμών "Αλορρον δ' εξαῦτις άμειλικίων απο δεσμών

660 Ἡλόθομεν, Κείνε ἡὲ ἄναξ, ἀνάελπα παθόντες.
Τῷ τὰ νωῦ ἀτενεί τε νόω τὰ ἐπίσρονι βελῦ
'Ρυσόμεθα κράτ Θυμόν ἐν ἀινῦ δνίστῆτι.
Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὸς ὑσμίνας.

'Ως φάτ' Επήνησαν ή θεοί δαντήςες εάων 665 Μῦθον ἀκκσαντες · πολέμα δ' ἐλιλαίετο θυμός Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε · μάρμυ δ' ἀμέγαςτον ἐγειράν Γιάντες, θάλειαι τε κ) ἀςσενες, ἢιματι κένφο Titanésque Dii, & quotquot Saturno procreati sunt, Quósque Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem. Acrésque robustique, vires immensas habentes. Horum centum quidem manus ab humeris concitabantur, Omnibus fimul: capita verò unicuique quinquaginta Ex humeris enata funt super firmis membris. Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa, Saxa prærupta validis in manibus gestantes. Titanes verò ab altera parte confirmarunt phalanges Alacriter, manuamque viriumque fimul opus oftentabant Utrique. Horrende verò infonuit pontus immensus: Terra verò valde stridebat : ingemiscebat verò latum coelum Quaffatum: ab imo verò concutiebatur amplus Olympus Impetu à Deorum: motus verò vênit gravis Ad Tartarum tenebricofum, & pedum acutus strepitus Immodici tumultûs, ictuumque fortium. Adeò invicem mittebant tela suspiriosa, Vox autem utrorumque pervênit ad cœlum stellatum Adhortantium: At illi congrediebantur magno cum clamore. Neque sanè amplius Jupiter cohibebat suum robur: sed ipsius Statim quidem robore implebantur animi, & omnem Exeruit vim: fimul etiam à cœlo atque Olympo Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant Manu à robusta, sacram flammam jaculantia Crebró. Circum verò terra alma reboabat Ardens: crepitabat verò undique igne valde magna fylya: Fervebat verò terra tota, & Oceani fluenta, Pontúsque immensus. Circumdedit autem calidus vapor Titanas terrettres: flamma verò ad aerem divinum pervenit Magna, oculos verò visu-privabat quantumvis fortium Splendor radians fulminisque fulgurisque. Incendium autem immensum occupavit Chaos, Simile erat autem Oculis aspicere, ac auribus vocem audire, Itidem ac si terra & coelum latum supernè Corrueret: Talis enim maximus strepitus excitabatur, Hâc quidem diruta, illo autem ex alto diruente. Tantusfragor erat Diis confligentibus. Simul quoq; venti motumq; pulverémq; cum-firepiru-excitabant, Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen, Ardentia-tela Jovis magni, ferebant auté fremitumq; clamorémq; In medium utrorumque: strepitus autem ingens excitabatur

Stupenda

Τιπινές τε Βεοί, κόδουι Κρόνε έξεγενοντο, Ους τε Ζως έξες ως φιν ύπο χθονός πε φοως θε,

670 Δεινοί τε κρατεροί τε, βίω ὖ τεροπλον έχοντες.
Τῶν ἐκατὸν μὰ χείρες ἀπ΄ ἄμων ἀΐασοντο
Πάσιν ὁμῶς κερλιαὶ ἢ ἐκάς ω πεντικοντα
Εξ ἄμων ἐπέρυκον ἀπὶ πιθαροί σι μέλεωτιν.
"Οι τοτε Τιπιώεωτι κατέπαθεν ἀν θαὶ λυχίλ,

675 Πέτεας ηλιβάτως τιβαράς δη χεςσην έχοντες.
Τιτίωες δ' έτεςωθεν δημητιώμαντο φάλαγγας
Πεοφερνέως, χειςων τε βίης θ' άμα έςγον έφαινον
'Αμφότεερι. Ιεινον ή πρίαχε πον Θ απείςων'
Γη ή μην έσμαρήγησεν επέςενε δ' έρρινος δορύς

680 Σκομίο Το πεθόθεν δι ἐπνάσετο μακρός 'Ολυμπ Το Υναϊό ὑπο ἀθανάπων' ἐνοπς δ' Ἱκανε βαρεία.
Τάρθαρον ἡπρόεντα, πωθῶν ἀπεϊά τ' ἰωὴ
'Αστετεὶωχ μοῖο, βολαων τε κρατεράων.
"Ως ἄρ ἐπ' ἀλλήλοις Ἱεσαν βέλεα ςονόεντα.

68ς Φωνη Δ΄ ἀμφοτερων ίκετ' έρανδη ἀςερέρντα
Κεχλομθίων δι ή ξωύσαν μεγάλω ἀλληητώ.
Ουδ΄ ἄρ΄ ἔπ Ζως ἰρκν ἐδν μθι Θ΄ ἀλλά νυ τέγε
Ειθαρ μθι μθιεΘ πλίωτο φρένες, ἐκ δὲ τε πάσαν
Φαϊνε βίω ἄμυδις δ΄ ἔς ἀπ΄ ἐρανᾶ ηδ΄ ἀπὸ ᾿Ο λύμπου

690 `Αςράπων ες εκχε σωωχαδον οι ή κες αυνοί
"Ικτάς άμα βεοντή τε κι άςτες σπη ποτέοντο
Χειες άπο ειδαρής, ες διώ ολός ατ' είλυφόωντες
Ταρφέες άμοι ή γαία φες εσδιθ έσμας άχιζε
Καιομική λάκε δ' άμοι πυεί μεγάλ ἀαπείθ ῦλ

Καιοινδίη λάκε δ' άμφὶ πυεὶ μεράλ ἄσσεί Θ ῦλη (65) Εξεε ή χθων σώπα, κ) Ωκεανδίο δεεδρα, Πόνι Θ τ ἀπρίγετ Θ. τεν δ' άμφεπε θερμώς αυτική Τιπίωας χθονίες · φλόξ δ' ἤερς δ' ἰαν ἵκανεν "Αστετος, όδε δ' ἄμερδε κ) ἰφδιμων σω ἐδυτων 'Αυγκ μβριμώς εσα κεραυνώ τε ξερστής τε.

700 Καθμα ή Αεσφέσιον κάτε χεν χάΦ. Ασατο δι άντα 'Οφθαλμοῖσι ἰλὲιν, ἡδ' ἔασιν ὅαναν ἀκεσαι, 'Αυτως ως ὅτε χαῖα κὰ ἔς ανὸς ἔυς ὑς ὑσρ Αεν Πίλναπο' ποῖΦ χάς κε μέχιςος δ'επΦ ὀςάςει, Τῆς κιὰ ἔς εκποκλόης, τε δι ὑδο Εν ἔξεριπόν ΙΦ.

ım

em

ınt,

nq;

dæ

705 Τόω βεπθ έχυτο δεών εειδι ξιμιόντων. Σιμι δ' ἀνεμοι ένοσιν τε κόνιν δ' άμα εσφαρήριζον, Βροντίκι τε, σεροπήν τε, κὶ αιδακόεντα κοραινόν, Κηλα Διος μεράλοιο φέρον δ' ὶαχτίκι τ' ἐνοπήν τε Ές μέσον ἀιφοτέρων ὁποθ δ' ἀπλίθ ος ώρει

Eneggi-

Stupendæ pugnæ, robúrque exerebatur operum: Inclinata verò est pugna: priùs verò fibi mutuò imminentes, Fortiter pugnabant in forti pralio. Hi verò inter primos pugnam acrem excitarunt, Cottulque, Briareulque, Gygélque insatiabiles bello: Qui sané trecentas petras robultis à manibus Mittebant frequentes; obumbrarunt autem jaculis Titanas arque hos quidem sub terram latè-patentem Miserunt, & vinculis molestis alligarunt, Vincentes manibus magnanimos licèt existentes, Tantum infrà fub terram, quantum coelum distat à terra: Par enim spatium à terra in Tartarum caliginosum. Novem enim noctes ac dies ferrea incus Cœlitus delapía decimo die ad terram venire-possit: Novem rurlim noctes & dies ferrea incus Ex terra descendens decimo die ad Tartarum vênit. Quem circa ferreum septum ductum est; circum verò ipsum nox Triplici ordine fusa est circa collum: sed supernè Terra radices creverunt, & infructuosi maris. Ibi Dii Titanes sub caligine opaca Absconditi sunt, confiliis Jovis nubicógi, Regione in squalida, vasta circa ultima terra. His non exitus patet: portas verò imposuit Neptunus Aheneas; murus etiam circumjacet utrinque. Illic Gyges Cottúfque & Briáreus magnanimus Habitant, custodes fidi Jovis ægida-habentis, Ibidem Terræ tenebricolæ, & tartari opaci, Pontique infructuofi, & Coeli stelligeri, Ex ordine omnium fontes & fines funt, Molesti, squalidi, quos oderuntetiam Dii, Hiatus ingens: (nec verò integro anno Solum attinget, ubi primum portas intra venerit; Sed sanè huc & illuc fert impetuosa procella, Molesta: horrendum etiam immortalibus Diis Hoc monstrum) & noctis obscurz domus horrendz Stant nubibus obrectæ nigris.

Has juxta Iapeti filius sustinebat coelum latum
Stans capitéque & indefessis manibus
Firmiter, ubi tam Nox quàm Dies propè euntes
Sese compellabant, per vices mutantes magnum limen
Ferreum: hæc quidem intrat, illa vero foràs
Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet:

Sed

710 Σμορθομένε ένεθ , καρτις δι ἀνεφαίνετο έργων.
Εκλίν η ή μάχη κείν δι ἀλλήλοις ἐπεχοντες,
Ένων έως ἐμάχοντο διὰ κρατερες ὑσμίνας.
Όι δι ἄς ἐνὶ προστοισι μάχω δριμεῖαν ἐγειραν,
Κόπος τε, Βειάςεως τε, Γύγνις τ ἄαί Θπολέμοιο

715 "Οι ρα τειηκοσίας πέτεας ειδαρών άπο χειρών Πέμπον έπαοχυτέρας, χτ δι εσκίασαν βελέεων Τιτίωας, κ) ακό με των χθονός δυρυοθένης Πέμμαν, κ) δεσμοϊσιν δι άρχαλέοισιν έθνσαν,

Νικήσαντες χεροίν Ερθύμας το εόντας,
720 Τόσον ένερθ ύπο γίης, όσον θερνός ες Σπο γαίης
Τόσον γάς τ' Σπο γίης ες τάςται ον ήτε έντα.
Έννεα γδυίκ αι τε κλήματα χάλκε ακμων
Όυρανοθεν καπών δεκότη ες γαίαν ίκοι το
Έννεα δ' αδ νύκ αι τε κλήματα χάλκε ακμων

725 Εκ γαίης καιτιών δεκάτη ες πάςταρον εκεν.
Τον περι χάλκεον έρκος ελήλαται άμφὶ δε μιν νύξ
Τρις τι κέχυται πελ δειρίω αὐπας ὑπροθεν
Γης ρίζαι πεφύασι, κὶ ἀπρυγέποιο θαλάοσης.
"Ενθα θεοὶ Τιπίωςς ὑποὸ ζόφω ή ερέενπ

730 Κεκρύφαται, βυλήσι Διδς νεφεληγες έταιο, Χώς ω εν ευςώς ντι, πελώς ης έχατα χαίης. Το ίς θε εξιτόν όζι πύλας δ' επέθηκε Ποσειδών Χληκείας, τείχ Θ εξείκειται δ' αμφοτές ωθην. "Ενθα Γύγης Κόπ Θ τε κ) δ Βειάς εως μεγάθυμ.

735 Ναίκσιν, φυλακες περί Διὸς αἰριόχοιο.

Ένθάθε γιῆς θνοφερῆς, ταρτάρε ἡερθενθο,
Πόντε τ' ἀπρυγέτοιο, κὴ ἐρουξ ἀξερθενθο,

Εξείης πάντων πημαλ κὴ πείρατ' ἐασιν,

'Αργαλέ', ἐυρώεντα, τά τε ξυγέκοι θεοί τῶρ,

740 Χάσμα μέγ'. (ἐθέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ενιαμτον Ουθας ϊκοιτ, εἰ πρώτα πυλέων ἔντοθε γένοιτο, Αλλα κεν ἔνθα κὶ ἔνθα φέρει προθύελλα θυέλλη, Άςραλέη θεινόν τε κὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι Τέτο τέρας) κὶ νυκτός ἔγεμνῆς δικία θεινὰ

745 Εςικεν νεφέλης κεκαλυμμένα χυανέησι.
Τῶν πείς τ' Ἰαπετίλο πάϊς έχετ ἐρανὸν ἐυρωὶ
Εςικώς κεφοληῖ τε κὶ ἀκαμάτησι χέρεωτιν
'Αςεμφέως, ὅξι Νύζ τε κὶ Ἡμέρα ἄστον ἰδισιι
'Αλλήλας περεξειπον, ἀμειδομίναι μέχαν ἐδὸν

750 Χάλκεον ή μιλ έσω καταβήσεται, ή ή θύραζεν "Εςχεται, εδέ ποτ αμφοτέρας δόμι δυτός έξεγες"

'AAA

Sed semper altera domos extra existens
Supra terram movetur; altera rursum in domo existens
Expectat horam itineris sui, donec veniat:
Hæc quidem terrestribus multa-cernens Lumen habens,
Illa verò Somnum in manibus fratrem Mortis,
Nox noxia nube tecta obscurà.

Ibi autem Noctis filii obscuræ domos habent,
Somnus & Mors, graves Dii: neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
Cœlum scandens, nec cœlitus descendens.
Horum alter quidem terrámque & lata dorsa maris
Quietus percurrit, & placidus hominibus:
Alterius verò ferreum quidem cor, æreum verò ei pectus
Crudele in præcordiis; habet autem quem semel arripuerit

Hominum; hostis verò etiam immortalibus Diis.

Illic Dei inferi in anteriore parte ædes resonantes, Fortssque Plutonis, & gravis Proserpinæ, Stant: asper autem Canis ante-sores custodit, Sævus, artem autem malam habet; introeuntes quidem Adulatur pariter caudâque & auribus ambabus; Exire verò non iterum permittit denuo, sed observans Devorat quemcunque prenderit portas extra euntem Fortssque Plutonis & gravis Proserpinæ.

Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus Horrenda Styx filia reciprocantis Oceani Maxima-natu: feorfum verò à Diis inclytas ædes incolit Ingentibus faxis supernè tectas; circum verò quaque

Columnis argenteis ad coelum firmatæ funt.

Quisquis perjurium delinquens jurayerit

Rarò verò Thaumantis filia pedibus velox Iris
Nuncii causà verfatur fuper lata dorfa maris,
Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit:
Et fanè quifquis mentiatur coeleftes domos tenentium,
Jupiter tum Irim mittit, Deorum magnum jusjurandum ut ferat
E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
Frigidam, quæ à petra diffillat alta,
Excelfa: multum verò fubtus terram fpatiofam
E facro flumine fluit per noctem nigram,
Oceani cornu: decima verò pars attributa est.
Novem quidem circa terramque & lata dorfa maris
Vorticibus argenteis intortus in mare labitur:
Hæc verò fola ex petra profluit, magnum damnum Diis,

Immortalium,

78

Αλλ' αλ Η έτερη γε θόμων έμτοδεν έβσα
Γαίαν όπις ρέφεται, ή δ' αὐ θόμα όντος έβσα
Μίμιε τιὐ αὐτης ἄς μυ δόβ, ές' ἀν ἵκηται'
Τη μθὸ όπης θονίοισι φάΘ πωλυδερκές Έχεσα,
Η δ' Ύπνον μΕ χοροί κασίχνητον Θανάτοιο,
Νυζ όλοὴ νεφέλη κεκαλυμμένη ή ερφειδεί.

"Evsa 3 Nuntis mailes egenins dini 'éxemy,
"Tous à Savals, devoi sede not antes

760 ἩέλιΘ φαέθων οπιθέρκεται ἀκτίνεωτιν, Ουρανὸν εἰςανιών, ἐδ΄ ἐρανόθεν καταθαίνων Των ἔτερος μθὶ γμῶ τε κὶ ἐυρέα νῶτα θαλάωτις ἩσυχΘ ἀνερέφεται, κὶ μείλιχος ἀνθρώποισι Τε ἢ σιδυρέκι μθὶ κραδίτι, χάλκεον δε ὁι τρ

765 Νηλεες εν ςήθεωτιν' έχει δι' ον σος ώτα λάβησην 'Ανθρώπων , έχθεςς ή κλαθωνάποισ βεοίσην. "Ενθα βεού χθονίε σος δεν δόμοι ηχήεντες,

'Ιοθίμε τ' Αίθεω, κ) επαινής Πορσεφονείης, Έρτασην θεινός η κώων πορπαροίθε φυλάστει,

77° Νηλείης, τέχινυ ή κακιω έχει ές μβι ίοντας Σαίνει όμως έξη τε κι έασην άμφοτές εισην, Έξελητίν δ΄ έκ αύτις έα πάλιν, άγλα δοκούων Έρ ίτι όν κε λάβησι συλέων έκποητε ἰόντα Ἰφήμε τ' Αίθεω κι έπαινης Πορσεφονείης.

775 Ένθά θε ναιετά ετιμερή θεός άθανάτοιση, Δεινή Στυξ θυράτης ά φρρός 'Ωκεανοίο Πρεσευτέπη νόσφιν ή θεών κλυτά θώματα ναίει Μακρήσι πάτης μοι πρεφέ, άμφι ή πάντη Κίοσιν άρχυρεοισι προς έρανον ές μενη).

780 Παῦρα ἢ Αμύμαν Ο Αυγάτηρ πόδας ἀκέα Ἰεις Αγγελίης πωλειται ἐπο ἐυρέα νῶτα Ααλάσσης, Όπποτ ἐεις κὴ νείκος ἐν ἀλανάποιστν ὅρηται. Καὶ ρ ὅςτς Αδίδηται ὁλύμπα δώματ ἐχόντων. Ζος δέ τε Ἱειν ἔπεμ Αε κεῶν μέχαν ὅρκον ἐνείκαι

785 Τηλόθεν δη χευσίη σεθχών πολυώνυμον θέδος γενού ενείνου Υυχεον, ό, τ' δα πέτεης καταλείβεται ηλιβάτοιο, Υ βηλίις πολλον βύσο χθονός δυρυοθείης Εξ ίερε ποταμοίο ρέει δια νύκζα μέλαιναν, Ωκεανοίο κέρας θεκάτη δ' δπὶ μολοα βέδας του.

79° Ἐννέα μβι τε κὶ ἐνρέα νῶτα Ξαλάωτις Δίνης ἀργυρέης εἰλιγμβ Θ εἰς ἄλα πιπθει Ἡ ἢ μί ἐνι πέπερης του ερέει, μέγα πίημα Ξεοίσιν, "Ος κεν τίω ἐπίορκον ἐπελεί μας ἐπομόωτη

Afava-

Immortalium, qui tenent vertices nivosi Olympi, Jacet exors integrum per annum; Neque ambrosiæ & nectaris accedit propiùs Cibum, sed jacet non respirans & mutus Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit. Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum, Aliud ex alio excipitur difficilimum certamen. Novennio autem à Diis religatur sempiternis, Neque unquam ad confilium adhibetur, neque ad epulas, Novem totis annis: decimo tandem commilcetur iterum Cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt. Tale enim juramentum constituerunt Dii, Stygis perennem aquam Antiquam: illa autem tranat aridum locum. 1bi Terræ caliginosæ, & Tartari obscuri, Pontíque infructuofi, & Coeli stellati. Ex-ordine omnium fonces & fines funt Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii.

Illîc marmoreæque portæ, & æreum limen,
Immotum, radicibus longis compactum,
Suâ-îponte enatum: ante illud verò extra omnes Deos
Titanes habitant, ultra Chaos caliginosum.
Cæterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii
Domos incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atque Gyges: Briareum quippe bonum existentem
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus;

Dedit autem Cymopoléam uxorem-ut-duceret filiam suam.

Ast ubi Titanas è coelo expulit Jupiter, Minimum-natu peperit filium Typhócum Terra magna, Tartari in amore, per auream Venerem: Cujus manus quidem funt ob robur operibus apta, Et pedes indefessi robusti Dei, ex humeris verò ei Erant centum capita serpentis, horrendi draconis, Linguis nigris lambentia: præterea ex oculis ei Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat. Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis, Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus, Omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem: interdum enim Sonabant, ut Diis intelligere liceret; interdum rurfum Tauri valde-mugientis, robore incoercibilis vocem, ferocis; Interdum rurfus leonis impudentem animum habentis; Interdum rurlus catulis similem vocem, mira auditu, Interdum verò stridebat: resonabántque montes alti:

' Αθαιάτων, δι Έχεσι μάρη νιφόεν] Θ΄ Ολύμπε, 7)ς Κεῖτω νήπο]μ Θ΄ τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν ' Ουθέ ποτ' ἀμωθερσίης κὰ νέκ]αρ Θ΄ έρχετω ἄωον Βεώσι Θ΄, ἀλλά τε κεῖτω ἀνάπιους κὰ ἄναυθος Στεωτοῖς ἐν λεχέεωι, κακὸν δι' ἐπὶ κῶμα καλύπιε. ' Αυτὰ ε ἐπὶω νῶσον τελέση μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,

800 ' Αλλ Θ΄ Δ΄ εξ άλλε δέχεται χαλεπώτατος άλλ Θ. Έννάετες ή θεῶν ἐπομέφεται αἰἐν ἐόντων, 'Ουδέ ποτ' ἐς βελλιώ ἐπιμίσγεται, ἐδ' ἀπὶ δαῦτας, Έννέα πάντ' ἐτεα' δεκάτω δι' ἐπιμίσγεται αὖτις Έιρέας ἀθανάτων, οι ὀλύμπα δώματ' ἐχεσι.

80ς Τοΐον αρ' όρκον έθεντο θεοί Σπυρός ἄφθιτον ὕθως, 'Ωρύμον' το δ' ἵησι κα[αρυφέλε δια χώρε.
'Ένθα ή γῆς δνοφερῆς, τὰ ταρτάρε ἡερξεν]Θ, Πόντε τ' ἀπρυχέτοιο, τὰ ἐρανεὰ ἀρτερέν]Θ, Έξεἰης πάντων πηραλ τὰ πείρατ' ἔασιν,

Αργαλέ', δυρώεν α, τὰ τε συγέκου Βεοί τορ.
 Ένθαθε μβριάς εαί τε πίλαι, μλ χάλκε Θ εδδς Ασευφής, ρίζησι δίλυεκ έεσιν άς πρώς,
 Αυτοφής το σόθεν ή, θεων έκτοθεν άπάντων,
 Τιτίῶες ναίκου, πέρλω χάε Θ ζοφεροῖο.

815 'Αυτάρ ἐεισμαρόρριο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκυροι
Δώματα ταιετάκοιν ἐπ' `Ωκεανοῖο Βεμέθλοις,
ΚότιΘ τ' ἐθὲ Γύγνης Βειάρεων γέμθω ἢωϊ ἐόνια,
Γαμβρὸν ἐὸν ποίνσε βαρύκιυπΘ ἘννοσίγαιΘ,
Δῶκε ἢ Κυμοπόλειαν ὁπύριν Βυγατέρα μω.

820 'Αυτάρ ἐπεὶ Τιπίῶας ἀπ' ἐρανδ ἐξέλασε Ζεὺς, Όπλότατον τέκε παιθα Τυφωέα Γαια πελώρη, Ταρτάρε ἐν φιλότηπ, διὰ χευσίω 'Αφερδίτιω' Όυ χειρες ωξὶ ἔασιν ἐπ' ἰρω ἔςγματ' ἔγεσα, Καὶ πόδες ἀπάματοι κρατερδ Ֆεδ' ἐκ δέ δι Ճωων

815 "Ην έκατον κεφαλαί όφι Ο θενοῖο θράκον Ο, Γλώατησι θνοφερῆσι λελειχμότες εκ θέ ὁι όωων Θεωνείης κεφαλῆσιν τω όφρύσι πύρ αμάρυως Πασέων δ' εκ κεφαλέων πύρ καίετο θεγκομινόιο, Φωναί δ' ε πάσησιν έσαν θεινῆς κεφαλῆσι

830 Παντοί μο ὅπ' ἱεἰσαι, άθεσφαθον ἄλλοτε μθὶ χὸ Φθέχ Γονθ', ὥςτε θεοῖ σι σιωιέμθο, άλλοτε μθὶ κὸ Ταύτε Ταύρε ἐειθρύχεω μθέ Φ ἀθέτε ὅαναν ἀγαύρα, "Αλλοτε εθ' αὖτε λέον ΙΦ ἀναιθέα θυμον ἔχον ΙΦ, Αλλοτε εθ' αὖ σκυλάκιστιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκῶσαι, βος ᾿Αλλοτε εθ' αὖ βοίζας ἐνῶ εθ' ἤχεεν ἔγεα μακρά.

Et sanè erat opus perplexum die illo. Atque certè ipse mortalibus & immortalibus imperasset, Nisi acutè rem cogitasset Pater hominumque deumque, Graviter autem intonuit atque fortiter: undique verò terra Horrendè edidit-fragorem, & cœlum latum superné, Pontúsque, & Oceani fluxus, & infima loca terræ: Pedibus verò sub immortalibus magnus contremuit Olympus, Impetum-faciente Rege: ingemiscebat autem Tellus. Ardor autem ab utrifque occupabat nigrum pontum, Tonitruque & fulguris igne ab ilto immani, Presterum, ventorumque, & fulminis ardentis. Fervebat autem terra omnis, & cœlum, atque mare: Furebat autem circum littora, admodúmo; circa fluctus magnos, Impetu à deorum; commotio verò difficilis-sedatu cooriebatur. Expavit autem Pluto, inferis mortuis imperans, Titanésque sub-Tartarum detrusi, à Saturno seorsum existentes, Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum. Jupiter verò postquam accumulavit suum robur, sumpsitq; arma, Tonitruque, fulgurque, & coruscans fulmen; Percussit ab Olympo infiliens: circum verò omnia Combustit ingentia capita savi portenti. Caterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens, Cecidit mutilatus: ingemiscebat autem terra vasta, Flamma autem fulmine-icti cum impetu ferebatur illius regis, Montis in concavitatibus opacis, asperis, Percussi. Multa autem vasta ardebat terra, Præ vapore ingenti, & liquescebat Stannum veluti Arte ab juvenum, & fabrefacto catino-fulorio Calefactum; aut Ferrum quod folidiffimum est, Montis in concavitatibus victum igne ardente, Liquescit in terra divina, sub Vulcani manibus: sic fanè liquescebat Terra jubare ignis ardentis,

Abjécit autem ipium animo indignatus, in Tartarum vaflum. Ex Typhóeo autem est Ventorum vis humidè flantium, Excepto Noto, Boreâque, & Argeste, Zephyróque: Qui sanè ex diis nati, hominibus magna utilitas sunt. Ast alii frustrà venti inspirant mare, Qui utique incidentes in nigrum pontum, Clades magna hominibus, malo surunt turbine Nunc autem hi, nunc illi flant, dissipantque naves, Nautasque perdunt: mali autem non est remedium Viris, qui illis conflictantur in ponto,

· Lidem

Καί νύ κεν έπλετο έρχον αμήχανον ήματι κόνφ. Καί κεν όγε δηνητοίσι κ) αθανάτοισιν άναξεν, Έι μω άρ' όξυ νόνισε πατής ανθρών τε δεών τε. Σχληρον δ' εδρόντησε κ) όδριμον άμφι ή χαία

ξ40 Σμερθαλέον κονάδησε, η δεανδι ευξυκύ πρώτεν,
 ΠόνηΘ τ', Ωκεανδ τε ροαλ, η τάξταξα γαίης
 Ποωλ δι υπ' αλθανάτοισι μέγως πελεμίζετ' "Ολυμπος,
 Οξυμμώσιο άνακηΘ επεςενάχηζε ή γαία.
 Καῦμα δι υπ' αμφοτέξων κάτεχων λοειδεα πόντον,

845 Βερντής τε εξερπής τε πυρός δπό τοι πελώς ε,
Περικής ων, ἀνεμων τε, κες αυνές τε φλεγεθον Θ.

"Εζεε ή χθών πάσα, κὶ ερανός, ἡθε θάλασα"
Θῦς δὶ ἀς ἀμφ ἀκτὰς, ῶς τ ἀμφί τε κύματα μακρά,
Γιπή ὑπ ἀθανάτων ἐνοπς δὶ ἀσθεςος ὀρώς ει

850 Τρέστε δ' 'Αΐδικς, δυέρριση καθαφθιμβοιστο ανάσσων, Τιπωές θ' τωθαρτάριοι, Κρόνον αμφίς εόντες, 'Ασθές ε κελάθοιο κ) αίνης δυίστητος.
Ζεύς δ' επεί εν κός θυνεν εόν μβοθ, είλετο δ' δπλα, Βροντιώ τε, ςεροπιώ τε, κ) αίθαλουντα κεραυνόν,

a,

m

855 Πλήζεν ἀπ ' Ουλύμπιο ἐπάλμξιΘ· ἀμφὶ ἡ πάσας
 "Επρεσε Θεασεσίας κεφαλὰς θενοῖο πελώρε.
 ' Αυπὰς ἐπεὶ δή μιν θάμασε πληγήσην ἱμάσσας,
 " Η Ειπεγμωθείς * σενάχιζε ἡ ρᾶια πελώρη.
 Φλὸξ ἡ κραινωθέντις ἀπέσουτο τοῖο ἀνακίΘ,

860 "ΟυςεΘ το βήστησιο αϊδοής, παιπαλοέστης,
Πληγέντος, πολλή ή πελώς η καίξο γαία
"Ατμή θεασεσίη, κ) ετήκετο κασόττερος ώς
Τέχιη ύπο αίζηων, ύπο το τουτεήτε χράνοιο
Θληρθείς" η επίδρος δαθρικρίδρωτατές όξιν,

865 'ΟυρεΘ ἐν βήασησι θαμαζόμλυΘ πυεὶ κηλέφ,
 Τήκεται ἐν χθονὶ δίη, ὑρ Ἡραίς κπαλάμη πν ὑΩς ἀρα πηκετο χεῖα σέλα πυρές αὶ βομλύοιο.
 'Ρί Ϥε δέ μιν θυμῷ ἀχάχων ἐς πάρπαρον ἐυρωί.
 Ἐκ ἡ ΤυρωέΘ ἐς ἀνέμων μλιΘ ὑχεὸν ἀένπαν,

870 Νόσφι Νότι, Βοςέω τε, η Ας γέςτω, Ζεφύς τε. "Οιγε μιν οι Βεόφιν γινεή, Ανή οις μέγ' όνειας. 'Αι δ' άλλαι μα μαμαι οπηνείκου Βάλασαν, "Αι δή τοι πηθεσιι ες η ερρειδέα ποντον, Πήμα μέγα Ενηθοίσ, κακή Βυεσν άέλλη.

875 "Αλλιτε δ' άλλαι ἀεῖσι, διασκιδνᾶσι τε νίῖας» Ναιτας τε φθείς κσι κακδ δ' κ γίνεται άλκη 'Ανδεόσιν, δι κείνοισι σωναντώσιν κτι πόνδον.

A

Iidem nurlum per terram immensam floribus-ornatam Opera jucunde corrumpunt humo-prognatorum hominum,

Replentes pulveréque & moleito strepitu.

Sed postquam sanè laborem beati dii perfecerunt, Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi : Jam tum impellebant regnare atque imperare, Ex Terra consilio, Olympium latè cernentem Jovem

Immortalibus. Hic verò inter illos ritè distribuit munia. (tìam, Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam secit Pruden.

Phirimum præ diis edoctam & mortalibus hominibus.
Sed cum jam esset deam cæsiis-oculis Mineryam
Paritura, tum demum dolis animo decepto,
Blandis sermonibus, in suam condidit alyum
Telluris consiliis & Coeli stellati.
Illi duo enim ei consuluerunt, nè regium honorem

Illi-duo enim ei consuluerunt, nè regium honorem Alius haberet Jovis loco deorum sempiternorum: Ex hac enim in-fatis erat, prudentes liberos nasci. Primam quidem virginem, cæsiis oculis Tritogeniam, Par habentem patri robur, & prudens consilium. Cæterùm deinde sanè filium, Deorum regem & virorum, Erat paritura, magnum animum habentem:

Sed ipsum sanè Jupiter antè in suum condidit ventrem,, Ut nempe ei consuleret dea bonúmque malúmque.

Posteà duxit splendidam Themin, quæ peperit Horas, Eunomiámque, Dicénque, & Irénen florentem, Quæ opera maturè faciunt bona apud mortales homines; Parcásque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter, Clothóque, Lachesínque, & Atropon: quæ dant

Mortalibus hominibus habere bonúmque malúmque. (tes, Tres verò ei Eurynome Gratias peperit pulchras-genas haben-

Oceani filia peramabilem formam habens,

Aglaiam, & Euphrófynen, Thaliamque amabilem: Quarum & à palpebris amor destillat contuentium Solvens, membra; jucundum verò sub superciliis aspiciunt.

Porrò hic Cereris multos-pascentis ad lectum vénit, Qua peperit Proserpinam pulchris-ulnis, quam Pluto Rapuit sua à matre; dedit autem confiliarius Jupiter.

Mnemosynen verò deinceps amavit pulchricomam, Ex qua Muse aurea mitra revincte nate sunt

Novem: quibus placent convivia, & oblectatio cantús. Latona autem Apollinem, & Dianam fagittis gaudentem,

Amabilem prolem supra omnes coelites,

Genuit

88

88

8,

90

91

'Aι δ' αὖ κὰ χτη χαϊαν ἀπείειτον ἀνθεμόταν 'Εργ' τεσιτα οθείρεσι χαμαιγγίτων ἀνθρώπων, Πιμπλασαι κόνιός τε κὰ ἀργαλέε κολοσυρτέ.

880

am,

en-

mit

Αυτάς ἐπεί ρα πόνον μάκαρες Эεοὶ ἐξετέλεωταν, Τιπίωεωτι ἢ πμάων κείναν ο βίησι Ανάωτεν, Δή ρα τίτ ἀπειωον βασιλαθέμου ηθε ἀνάωτεν, Γαίης φερθμοσιώητεν, ὀλύμπιον ἀυρύοπα ζιω ᾿Αθανάτων. ὁ ἢ τοῖσιν ἐυ διεθάωτα ο πμάς.

885 'Αθανάτων. ὁ ἢ τοῖσιν ἐῦ δὶεθάσσα]ο τιμάς.
Ζεὺς ἢ θεῶν βασιλεὺς προκτίω ἀλοχον θέτο Μίπν,
Πλεῖςα θεῶν εἰδῦαν ἰδὲ θνητην ἀνθρώπων.
'Αλλ' ὅτε δή ρ' ἡμελλε θεὰν γλαυκῶπιν 'Αθιώίω
Τέξαθς, τότ' ἐπείλα δόλω φρένας ἑξαπατήσας.

βοο 'Αιμυλίοισι λόρρισιν, είω εγκάτθε ο νηθων Γαίης φεαθμοσιώησι η 'Ουρανε αξερφενίΘ.
Τα γάς δι εφερσάτων, ένα ων βασιλη εία τημω'
Αλλ Θέχη Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰεμβυετάων'
Έκ χῶ τῆς είμβτο, τρίφερνα τέκκα γμέλη.

Ερώτω γλ κερω γλαυκώπιδα Τεθογένειαν,
 Τουν έχεσαν πατεὶ μθύΘ, κ) ἐπόφεονα βελίω.
 Αυτὰρ ἐπειτ ἀξεα πάιδα, Ξεῶν βασιλῆα κ) ἀνδρῶν,
 Ήμειλεν τέξεως, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα
 Αλλ ἀξα μιν Ζεὺς πρέδεν ἐἰω ἐγκατθέβο νηθω),
 900 ΄Ως δη δι φράσταθο Θεαδραθόν τε κακόν τε.

Δάτερον ήγάγετο λιωαρίω Θέμιν, ἢ τέκεν Ωρας, Έωομίω τε, Δίκιω τε, κ) Ἐιριωίω τεθαλύαν 'Αιτ' έργ' ωραίκοι καλὰ Θυντοίσι βροτοίσι Μοίρας Β', ἦς πλείς τι τιμίω πέρε μυτίετα Ζευς, Κλωθώ τε, Λάχεσιν τε, κ) "Απροπον" αίτε διθέσι

Θυητοῖς ἀυθεώποισιν Έχειν ἀγωθόν τε κακόν τε. Τε είς δε δι Έυριωόμη Χαειθας τέκε καλλιπαρήνς, με τέκε κέςη πολυήρεθον είδος έχεσα, Αγλαίω, κ) Ευφεσσιώω, Θαλίω τ' ἐρεθινω΄

Τῶν κὶ ὅπο βλεφάςων ἔξος εἰζετο διρκομθυάων Λυσιμελής καλὸν δέ Θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωντωι. ᾿Αυπὸς ὁ Δήμηθος πολυφόςζης ἐς λέχος ἡλθεν, Ἡ τέκε Πορσεφόνω λευκώλερον, ὑῶ ᾿Αἶδωνεὺς

"Ης πασεν ης πάρα μηθες, έδωμε ή μητίετα Ζάς.
Μνημοσωίης δ' έξαῦτης ερφασάθο καλλικόμοιο,
'Εξ ης αί Μεσαι χρυσάμπυκες έξεη ένονθο
'Εννέα' τησιν άδον θαλίαι, κὶ τές μις ἀοιδης.
Λητώ δ' 'Απόκλωνα, κὶ "Αςτεμιν ἐοχέαιραν,
'Ιμερένθα φνον πέρι πάντων έρακιώνων,

Teivar'

Genuit sanè Ægiochi Jovis amori mixta.

Postremam verò Junonem floridam fecit uxorem:
Hæc autem Heben, & Martem, & Lucinam peperit,
Mixta in amore Deorum regi & hominum.
Ipse verò ex capite cæssis-oculis Tritogeniam,
Acrem, in-agris tumultuantem, ducem exercitus, indomitam,
Venerandam, cui clamorésque placuerunt, belláque, pugnæque,
Juno autem Vulcanum inclytum amori indulgens,
Præ omnibus, artibus ornatum, cœlitibus,
Genuit, & succensuit, & contendit cum suo marito.

Ex Amphitrite autem & gravicrepo Neptuno
Triton latè potens natus est magnus, qui maris
Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
Incolit auream domum, vehemens deus. Sed Marti
Clypeos-dissecanti Venus Phobum & Dimum peperir,
Graves, qui virorum densas turbant phalanges,
In bello horrido, unà cum Marte urbes-devastante:
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.

Jovi veró Atlantis filia Maia peperit gloriosum Mercurium,

Præconem deorum, facrum lectum confcendens.

Cadmi-filia verò ei Semele peperit clarum filium, Mixta in amore, Bacchum hilarem.

Immortalem mortalis: nunc verò ambo dii funt.

Alcmene verò peperit vim Herculeam, Mixta in amore Jovi nubicógo.

Aglaiam verò Vulcanus valde-inclytus, claudicans, Minimam-natu è Gratiis, floridam duxit uxorem,

Sed aureo crine-conspicuus Bacchus flayam Ariadnen.

Filiam Minôis, floridam fecit conjugem.

Hanc verò ei immortalem expertémque-senii fecit Saturnius. Heben autem Alcmenæ pulchros-talos-habentis fortis filius,

Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus.

Filiam Jovis magni, & Junonis aureis-calceamentis utentis,

Pudicam duxit uxorem, in Olympo nivolo, Felix, qui magno facinore inter deos confecto,

Habitat illæsus & carens senio perpetuó.

Soli autem rapido peperit inclyta Oceanine Perseis, Circénque, & Æéten regem,

Æétes autem filius lucem-hom nibus-dantis Solis,

Filiam Oceani perfecti fluvii

Duxit, deorum ex voluntate, Idyam pulchris-genis. Hæc autem ei Medeam pulchros-talos habentem amori indulgens

Peperit

920 Γείνατ ἀς αἰχιόχοιο Διὸς φιλότηπ μιγείσα Λοιδιοτάτω δ' Ἡςω Βαλεςων ποιήσατ ἀκοιπν Ἡ δ' Ἡςω, τὸ Ἄρηα τὸ Ἐιλείθηαν ἔπκὶε, Μιχθείσ ἐν φιλότηπ Βεῶν βασιλῆ τὸ ἀνδρῶν. ᾿Αυτὸς γ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τειτογένειαν, 925 Δεινω, ἀγερκύδοιμον, ἀγέσρατον, ἀπευτώνίω,

925 Δεινίω, άγερκύθοιμον, άγετρατον, άπουτώνίω, Πότνιαν ἢ κέλαθοί τε άθον, πόλεμοί τε, μάχαι τε. "Ηρη δ' "Ηφαιςον κλυτον ὸν φιλότητι μιγείσα, 'Εκ πάντων τέχνησι κεκασμένον έρεινιώνων, Γείναθο, κὶ ζαμδίησε, κὶ ἢεισεν ὧ παρακοίτη.

Γείνείο, κ) ζαμθύησε, κ) ήεισεν ῷ παρακοίτη.

930 Έκ δι 'Αμφιρέτης κ) ἐρικίντε Έννοσημίε
Τείτων ἐυρυδίης γένετο μέγας, ὅςτε Απλασης
Πυθικί ἔχων, παρα μητρι φίλη κ) πατρι ἀνακίι
Ναιεί χρύσεα δῶ, λεινὸς Θεός αὐπὰς 'Αρηῖ
'Ρινοίορω Κυθέρεια Φόδον κ) Δεξιων ἔπικτεν,

935 Δεινδες, ὅιτ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλούενσι φάλαγγας, Ἐν πολέμω κρυόεντι, σωὺ ᾿Αριϊ Πολιπόςθω ᾿Αρμονίω Β΄, ಓὑ Κάδμ۞ ὑπέςθυμ۞ Βέτ' ἀκοιπν. Ζωὶ δ' ἀρ' ᾿Ατλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμω, Κήςυν ἀθανάτων, ἱορὸν λέχος εἰςαναβάσα.

940 Καθμείη δ' ἀραδι Σεμέλη τέκε φαίδιμον ήδν, Μιχθείσ', εν φιλότητη, Διώνυσον πολυχηθέα, 'Αθάνατον θνήθή νωῦ δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσιν. 'Αλκμίωη δ' ἀρ' ἐπκλε βίωυ Ἡρακληείω,

Μιχθείσ' εν φιλότητι Διος νεφεληγεθέταο.

945 'Αγλαΐω Α' 'Ηφωις ος αλακλυτός αμφιρυή εκς, 'Οπλοτάτω Χαεύτων, θαλορω ποιήσατ' ακοιτιν. Χουσκόμης ή Διώνυσος ξανθω 'Αειάθνω, Κέρω Μίνω , θαλερω ποιήσατ' ακοιτιν Τω δε διαθάνατον κραγήςω θηκε Κερνίων.

"Η ε Μ΄ ` Αλκιμώνς καλλισφύρε άλκιμω ήδς,
"Is 'Η ε ακληω, τελέσας συνόεν ας ά έθλες,
Παϊθο Διὸς μεράλοιο, κ) Ήρης χουσοπεθίλε,
' Αιδείω βέτ άκοιπν, εν 'Ουλύμπω νιφόενπ,
' Ολειω, ος μέρα έρρον εν άθανάτοισιν άνύωτες,

960 Γημε, Βεῶν Εκλησ', Ειθίμαν καιλιπάς ηου Η θέ τέ οι Μήθειαν ευσφυρον ον φιλόπη Peperit, succumbens per auream Venerem.

V O S quidem nunc valete cœlestes domos tenentes, Insulæque, & continentes terræ, & salsus intus pontus. Nunc autem dearum cœtum cantate suaviloquæ Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi, Quæcunque mortales apud viros cubantes Deæ pepererunt diis similem prolem.

Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum,

Jasio heroi mixta jucundo amore,

Novali in ter-profcisso, Cretæ in divite populo,
Bonum; qui vadit super terram. & lata dorsa maris,
Omnem: ei verò qui adipiscitur, & cujus ad manus venerit,
Illum locupletem facit, multámque ei præbuit felicitatem.
Cadmo verò Harmonia filia aureæ Veneris,

Ino, & Semelen, & Agaven pulchras genas habentem; Autonoénque, quam duxit Aristaus densâ-casarie præditus, Genuit, & Polydorum manibus pulchrè-cinctis in Thebis.

Filia verò Oceani Chrysaori magnanimo Mixta in amore abundantis- auro Veneris, Calliroe peperit filium mortalium pulcherrimum omnium, Geryonem, quem interfecit vis Herculana, Boves propter flexipedes circumflua in Erythéa.

Tithono verò Aurora peperit Memnona ærea galea-munitum,

Æthiopum regem; & Emathionem regem: Cæterùm Cephalo genuit inclytum filium Fortem Phaethontem, diis fimilem virum. Ouem fanè invenem, tenenum florem habent

Fortem Phaethontem, diis similem virum.

(tis,
Quem sanè juvenem tenerum florem habentem gloriosa puberta-

Puerum juvenilia fapientem, amans-genitalia Venus Incitavit instituens, et ipsum divinis in templis

Adituum nochurnum fecit, demonem divinum.

Filiam vero Æétæ à-Jove nutriti Regis
Æsonides, voluntate deorum sempiternorum,
Abduxit ab Æêta, peractis suspiriosis certaminibus,
Quæ multa imperabat magnus rex, superbus,
Injuriosus Pelias, & iniquus, fortium facinorum-patrator.
Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpessus,
Veloci in nave vehens nigris oculis-præditam puellam,
Æsonides; et ipsam sloridam fecit uxorem.
Et sanè hæc domita ab Jasone pastore populorum,
Medéum peperit filium, quem in montibus educabat Chiron
Phillyrides. Magni verò Jovis voluntas persiciebatur

Caterum Nerei filia marini fenis

Phocum

98

IO

Τάναβ', ἐσολμηθάσα διὰ χευσιῶ 'Αφεοδίτω.
'Υ ΜΕΙ' Σ με νιω χαίξετ' ὀλύμπα δώματ' ξέχντες,
Νῆσοί τ', ἤπαροί τε, κι άλμυρὸς ένδοθι πόν] Θ.

965 Νωῦ ή θεάων φῦλον ἀθσατε ἡ δυξπειὰι
Μεσιι 'Ολυμπάδες, κεροι Διὸς αἰριόχοιο,
''Οωαι δὴ θνητοῖση πας' ἀνδράπν ἀυνηθεῖσιι
''Αθαναπια, γείναντο θεοῖς ὅπιέκελα τέκνα.
Δημήτης μβὲ Πλέπν ἐγείνατο, διὰ θεάων,

970

975

Υπαντής τος Πικτίον εγείναπο, στα σεαίον, Ἰαστός ήςωι μιγείσ' ές πτη οιλότητη, Νειώ ένι πειπόλω, Κεήτης εν πίονι δήμω, Ἐλλόν' δε είσ' επί γλιῦ τε, ης ευξέα νώτα θαλάστης, Πάσαν' τω ή τυχόντη, ης εκ' ες χείρας Ικηται,

Τόνδ' ἀφνειον Έθηκε, πολιώ τε δι ἀπασεν ολθον. Κάθμω δ' 'Αξμονίη θυράτης χευσης 'Αφερδίτης, 'Ινώ, κ) Σεμέλλω, κ) 'Αγαυλώ καιλλιπάςηον, 'Αυτονόλω Β' ην γημικ 'Αρισαί Θ βαθυχαίτης,

Γείνατο, κ) Πολύδωρον εύσεφάνω ένι Θήθη. Κέρη δ' 'Ωμεανέ Χρυσάορι καις τεροδύμω

980 Μιχθείσ' ἐν φιλότηπ πολυχεύσε 'Αφερδίτης, Καλλιεόη τέχε παίδα βερτή κάρλισον απάντων, Γιευονέα τὸν κθείνε βίη Ἡρακληείη; Βοῶν ἔνεκ εἰλιπόδων ἀμφιβρύτω εἰν 'Εξυθείη. Τιθωνῷ δ' Ἡως τέκε Μέμνον α χδικοκοςυσήν,

98ς 'Αιπόπων βασιλήα, κ) 'Ημαθίωνα άνακζα'
Αυτάς τοι Κεφάλω φυτήσατο φαίδιμον ήδν
'Ιφθιμον Φαέδοντα, δεδίς δπιέκδον άνδρα.
Τόν ρα νέον τέςεν άνθΘ έχοντ' έςικυδέΘ ήβης,
Παιδ' άπδια φερνέονδα, φιλομμηδικ' Αφερδίτη

990 "Ωςτ' ανερει Ιαμβώη, και μιν ζαθέοις ένι vnots Νηοπόλον νύγιον ποιήσατο, δώμονα δίον. Κέςωμ δ' Αιήταο διοτςεφέ Βασιλή Φ

' Αισονίδης, βελήσι δεών αλειβυετάων, 'Ήγα πας' Αιήτε, τελέσας ςονόεντας ἀέθλες,

995 Τες πολλές επέτειλε μέτας βασιλος, ζωμώρς, Υβεις Τιβίης, κὶ ἀτάδαλ Θ, ὁ βειμοτργός. Τες τελέσας ες Ἰωλκον ἀφίκετο, πολλά μογήσας, Ωκείης επινηδς ἄτων ελικώποθα κέρω, Αισυίδες και μιν διλοτοίμι πρώσατ ἀκοιτιν.

"Αισυνίδης" και μιν Αλγοριώ ποιήσατ' ἄκοιπν.
1000 Καί ρ' ήγε διμηθείσ' ὑπ' Ἰήσονι ποιμθεί λαῶν,
Μήθειον τέκε παίδα τὸν ἔρεσιν ἔπεφε Χείρων
Φιλλυείδης μεγάλε ἢ Διὸς γόΘ ἔξετελείτο.
"Αυτὰς Νηςή Θ κέρη άλίοιο γέερν Θ

"HTO!

Phocum quidem Pfamathe peperit præstantissima Dearum,

Æaci in amore, per auream Venerem.

A Péleo autem subacta Dea Thetis candidos-pedes habens, Genuit Achillem prorumpenté per viros, leonis-animum haben. Æneam porrò peperit pulchrè-coronata Cytheréa, (tem

Anchifæ heroi mixta jucundo amore,

Idæ in verticibus habentis-multos-anfractus, sylvosæ.

Cyrce verò Solis filia filii-Hyperiónis Peperit, Ulyfis ærumnofi in amore,

Agrium, atque Latinum inculpatúmque fortémque: Qui fanè valde procul in recessu insularum facrarum, Omnibus Tyrrhenis valde-inclytis imperabant. Nausithoum verò Ulyssi Calypso excellentissima Dearum

Genuit, Naufinoúmque, mixta grato amore. Hæ quidem mortales apud viros cubantes

Dex, pepererunt Diis pares filios.

Nunc verò Fœminarum agmen cantate, suaviloquæ Musæ Olympiades, filiæ Jovis à capra-nutriti.

Desunt hic ea quæ de Mulieribus cecinit Poeta, quæ MAGNAS E OE AS vocârunt, ut passim testatur Pausanias: quorum particula quædam est S C U T U M H E R C U L I S, quod suprà excusum est.

Alia ex aliis quibusdam HESIODI Poematis carmina.

Ex Eœis.

Quicunque largiter bibit, vinum illi est stolidum, Simul verò pedes manúsque ligat, linguámque, mentémque, Vinculis improvisis: amátque ipsum mollis somnus.

Ex Melampodia.

Ucundum enim est in convivio & epulis florentibus
Oblectare se sermonibus, postquam dapibus saturati fuerint.

Ex eadem.

--- Huic autem Mares celer nuncius vénit per domum, Impletúmque argenteum scyphum attulit, & dedit regi.

T tunc vates quidem lorum arcûs abîtulit manibus; Iphiclus autem in terga urgebat: illi verò ponè, Scyphum tenens alterâ, alterâ verò manu sceptrum sublevans, Instabat Phylacus, & servos allocutus est.

Finis operum HESIQDI que extant omnium.

THEO

"HTOI MY DONOV YanaIn Tine Sia Deawy, 1005 'Araxe en practuti, Sià revolu 'Apers'ithe. Πηλεί ή διμηθείσα θελ Θέπς αξγυρόπεζα, Τάνατ 'Αχιληα ρηξιώορα, θυμολέοντα. Aiveiar S' do ETINTEV EUSEPANO Ku Sepera, 'Αγχίση ήςωϊ μιγείσ' έρατή φιλόπη,

1010 1 Ιδης εν κορυφησι πολυπούχε, ύληξωνς. Kipan S' 'HENIE DUJATHO 'T ESPIOVISAO Τάνατ', 'Οδυσή Ταλασίφεον Ο έν φιλότητη, Αρειον, ηδε Λατίνον αμύμονά τε κρατερέν τε

"Οι δή τοι μήλα τηλε μυχών νήσων ίεροίων 1015 Πάσιν Τυρσωνοίσιν άγακλυτοίσιν άναοσον.

Nauri Book & 'Osvoni Kazu La Sia Sedan Γείνατο, Ναυσίνουν τε, μιγείσ έρατη φιλότηπ. Au Dust Suntion mag' dus eden देशमा कि ज्वा

Αθάνατω, γείναντο θεοίς δπιείκελα τέκνα.

Νωι ή γιναικών φύλον ακίσατε, ή δυέπκαι 1020 Μέσαι 'Ολυμπάδες, κέραι Διός αιγίοχοιο

um . S.

EO.

Λલπલ દેશ ઉંચાઈક τα લેક Γωιαίνας વેડીવાર્યિય, α ΜΕΓΑ ΛΑΣ 'ΗΟΊΑΣ ἐπάλκυ, καθαώρ πολλαχε μβρυρεί ὁ Παυσανίας ὧν μόριον τι ή τε 'ΗΡΑΚΛΕ'ΟΥΣ 'ΑΣΠΙ'Σ อีราง, ที่ เของรมบารผมให้

"Αλλα εξάλλων πινών "ΗΣΙΟ ΔΟΥ Ποιημάτων έπι.

'Ex W 'HOI'ΩN.

Ια Διώνυσος δωκ' ανδράσι χάρμα κ' έχθω. "טבדוב מלצעו חינים, בועם לצ בו בחלבדם עומפשים Σωυ ή πόδας χεράς τε δέει, γλωσάν τε νόον τε, Δεσμοίς αφράςοισι φιλεί δέ έμαλθακός ύπι ...

Εκ τῆς ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ. Τ Δύ γάρ ες' ο δωτί κ ελαπίνη τε θαλύη Τέςπειζς μύθοισιν, ἐπίω δειτός κορέσωνται. Ex THE WITHS.

-- Two Magns Joos dyea of nate di oines Πλήσας δ' άρχύρεον σκύπφον φέρε, δωκς δ' άνακπ. Καὶ πάλιν.

Αὶ τοτε μάντις ωψ δεσμον βιε αίνυτο χεροίν \ 'Ιφικλ Θ, δ' ¿πὶ νῶτ' ἐπεμαίετο τω δ' ἐπόπωθεν, Σκύπφον έχων έτερη, έτερη ή σκηπηρον ακίρας, Έςτιλεν ΦύλακΦ, χ ενί δμαίτωτιν έκτπεν. ΤέλΦ ΤV Ή ΣΙΟ ΔΟ Υ σωζομήτων.

OEO.

THEOCRITI SYRACUSII IDYLLIA

& EPIGRAMMATA.

Argumentum primi Idyllii.

IN hoc IDYLLIO colloquuntur inter se Thyrsis pastor & Caprarius. Thyrsis autem Bucolico carmine canit Daphnidem præ amore contabelcentem atque morientem: & pro eo capram ter mulgendam, & pulchrum pastorale poculum à Caprario præmii loco refert.

> THYRSIS feu CANTIO, Idyllion primum.

THYRSIS Paftor , & CAPRARIUS.

Ulcem susurrum & pinus ista, ô pastor caprarie, Existens juxta fontes, resonat: suaviter verò & tu Fistulà-canis: post Pana proximum pramium feres. Si ille acceperit cornutum hircum, tu caprum capies: Sin verò capram acceperit ille pramium, ad te de-Capella. Capella autem caro bona est, donec mulferis.

c. Dulcius, ô pastor, tuum carmen est, quàm effusa Illa que de rupe ex alto defluit unda. Si Muse oviculam præmium abducant,

Agnum eu stabularium pro pramio accipies : Si verò placuerit Illis agnum capere, tunc tu postea ovem abduces.

Th. Visne, per Nymphas, visne, Caprarie, hic assidens, Ad acclivem hunc tumulum, ubi funt myrica,

Canere-fiftula? ego autem interea capellas pafcam. C. Non fas est, ô pastor, jam circa meridiem, non fas est nobis Fistula-canere: Pana metumus; namque is à venatione Tunc fessus requiescere soler, éstque amarulentus, Et illi semper acerba bilis in naribus sedet. Verúm (tu enim ô Thyrfi Daphnidis dolores nôsti, Et Bucolicæ ad fummum pervenisti Musæ) Huc agè: sub ulmo consideamus, Priapi

Et fontium-Nympharum ex adverso, ubi sedes est Illa pastoralis & quercus, Si verò cecineris Sicut olim cum Libyco paftore Chromide cantaffi certans,

Tunc

20

OEOKPITOY TOY

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΌΥ ΈΙΔΥ ΛΛΙΑ. Z ETITPA'MMATA.

Υπόθεσις ซึ่ง τος ώτε Ἐιδιλίε.

ΕΝ τέτω τω Έιδιλλίω διαλέρουται προς άλλήλας Θύρσις τον το έρωτος τικομινου κι δποθυήστος βεκολικώς αδεί वेश्नो महमह वांत्रव हेड महोड़ वेर्यहर्दिया, में मुक्रोरेश मार्ज्य है। ग्राहरी τε ειπόλε γέρας λαμβάνει.

> ΘΥ'ΡΣΙΣ, ἢ 'ΩΔΗ', EIDUNION a's

ΘΥ ΡΣΙΣ πιμω, κ 'ΑΙΠΟ' ΛΟΣ,

a-

1

es.

es:

le-

uet

bis

Cuac

5

10

20

2) Δύπ το Ιιθύεισμα κ) άπιτυς, αιπόλε, τίωα, Α ποπ τους παγούσι, μελίσδε) άδυ ή κ πο Συείς δες υτ Πάνα το δεύτερον άθλον έποισή. "Aina Thuos Enn neggov Tragov, aiga to ha in "Αικα δ' αίγα λάδη τίνος γέρας, ές τε καθαρρεί

Α χίμαρ . χιμάςω ή καλδυ κρίτς, έςτε κ' αμέλξης. Αι "Αθον. & ποιμάν, το τεον μέλ Φ, η το καταχές The sond rais mercas na a neigera i Lo Der i dop. " Αικα ται Μώσαι ταν διίδα δώρον άρωνται,

"Apra to oanitas ha fi repus ai de n' agéonn Τίωσις άρνα λαβείν, το ή ταν δίν ύστερον αξείς.

Θ. Λής, ποτί τῶν νυμφῶν, λής, αἰπόλε, ταθε καθίξας, Ως το κάπαντες τέτο γιώλοφον, α τε μυείκαι, Everoser, Tais o' dizas ezar en Tolse voudora.

'Αι. 'Ου θέμις, ω πειμαν, το μεσαμβεινον, & θέμις αμμιν Zueis dev Tov Hava dedoinques " Dan ageas Τανίκα κεκμακώς άμπαίκται, εντί γε πικρός, Καί δι αἰεί δριμεῖα χολά ποτί ξινὶ κάθηται. 'Αλλά (τύ 28 δη Θυρσι το Δάρνιδ 🛈 ἄλγεα είδες, Καὶ τος βωπολικάς επί το πλέον ίκεο μώσας) Δεῦς', ἐσο τὰν πελέαν ἐσδώμεθα, το τε Πείηπο Καὶ τῶν κρανιάδαν κατεναντίου, απορο δ ΑωκΟ Thu o o roudunos no rai spues. ai se n' desons Ως πόνα του Λιβυαθε ποτί Χρόμιν δισας ερίσδων,

Alya

Tunc & capram tibi dabo gemellorum-matrem, ut ter mulgeas. Que geminos hoedos lactans, duas interea mulctras lacte complet: Et profundum poculum dabo dulci cerà collutum. Geminis-anfulis, novum, recentem adhuc sculpturam redolens; Cui circum labra innectitur supernè hedera, Hedera helichryso adglutinata; & circa illam Fructu capreolus volvitur gestiens croceo, Intus verò mulier, divina quædam imago, sculpta est, Ornata peplo, reticulóque: juxta verò iplam viri Pulchris capillis vicissim, hinc ille, indè alter, Verbis altercantur: id verò nihil movet ipfam; Verum jam hunc aspicit virum ridens, Jam verò ad alterum applicat se. illi verò præ amore Diu oculis tumentes incassum laborant. Inter hæe piscator senex, & rupes fabrefacta est Aspera, in qua festinans magnum rete ad jactum trahit Senex, value laboranti viro fimilis. Diceres ipsum totis membrorum viribus piscari: Nam venæ illi undique in collo tument, Quamvis jam cano; robur verò illi est etiam juventà dignum. Non procul inde ab ifto marino fene, Rubris uvis pulchrè gravatur vinea. Eam parvus quidem puer juxta sepes custodit Sedens: circum verò illum duæ vulpes; altera per ordines-vitium Incedit, lædens maturas uvas; altera juxta peram Infidias struens, non priùs puerum se relicturam Affirmat, quam fine jentaculo in ficco collocarit. Sed ille exculmis pulchram cicadis-capiendis decipulam nectit, Junco concinnans: neque verò illi vel pera cura est, Vel fructus vineæ tantum, quantum opere suo quod-nectit dele-Undique verò circa populum circumvolat mollis acanthus, Æolicum spectaculum: quod operis miraculo animum tuum obsu-(pefaciat Pro hoc ego nautæ Calydonio capram dedi Pretium, & grandem caseum candidi lactis: Necdum adhuc labra mea attigit, sed adhuc jacet Intactum; quo tibi valde lubens gratificabor, Si mihi, amice, illud amabile carmen cecineris. Nec invideo tibi; agè ô bone: cantum enim Non ad Plutonem obliviosum reservabis. Th. Incipite Bucolicum, ô dulces Mulæ, incipite carmen.

Thyrsis hic ille ab Ætna, & Thyrsidis hæc vox est. Ubi tandem fuittis, ô Nymphæ, cùm Daphnis amore tabesceret? Ann 60

OY'PEIE. "Αιγά τε τοι δωσώ διδυματόκον, ες τρὶς ἀμελξαι, 25 "Α Ν' έχοισ' ερίφως, ποταμέλζεται ές Νο πέλλας Καὶ βαθύ κιοτύξιον κεκλυσμένον άδει καρώ, Αμφώες, νεοτά χες, έπ γλυφάνοιο ποτίσθεν Τῷ જેના με χείλη μείνεται ὑ φόρι κιονός, Κιωτός έλιχεύσω κεκονισμικώ ά ή κατ αὐτίν 30 Καρπώ ελιξ είλειται άγαλλουθύα προκόεντι. "Εντοθεν ή χωιά, τὶ θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται, Ασιντά πέπλω τε κ) αμπυκι παις δε δι ανδρες Kandy & Deseglortes auostadis annover and Neukeiso' हमहरळा' नवे ठी' हे क्षुरण्डेड वेमी राखा वर्णनवेड. 35 "Αλλοκα υλύ πίωον ποπιδ'ερκετου ανδια γελεύτα, "Annong S' वर्षे मानां निष् कृतिसिं ४००४. है। डी एन 'इंट्रबी कि Δηθά κυλοιδίοωντες ετώσια μοςδίζοντι. Τοις δε μέτα χειπδίς τε γέρων, πέτζα τε τέτυκίαι Λετρας, εφ α σπούθων μέρα θίκπυον ες βόλον έλκει Ο σρέσβυς, κάμνοντι το κας τερον ανδεί εοικώς. 40 Фains หลุง ขุบัลท งริง อ๊ออง อ๊ลง 🕒 ลหิงอากิปัยเง "At อ๊ล อัง ผู้อี่ทหลุมาก หลุง" อมิ ชุลง กลุ่งการอิลง โงธร, Και πολιο το είντι το ή δεν Ε άξιον διβας. 45 Τυβού δ' δωτον άπωθεν άλιπρύτοιο γέρον Θ, Πυρναίσις σαςυλαίσι καλόν βέβει θεν άλωά. Τὰν ὀλίγος τις κῶς Φερ' αίμασιαῖσ φυλάσει
"Ημις Φ' ἀμφὶ δε μιν δυ ἀλώπεκες ά μιν ἀν ος χως Φοιτή, σνομθύα τον τεώξιμον & δ' επί πήραν 50 Πάντα δόλον τάχρισα, το παιδίον ε πρίν άνησειν Фक्रमें कहांग में वंसहवंगाड्य रेक्के हेमहर्गेन स्वारीं,. 'Αυτάς όγ' ἀνθεείκεου καλάν πλέκει ἀκριδοθήραν, Σχεινώ εφαρμόσδων μέλετοι δέ οι έτε τι πήθης, " Оบระ อบรับ รองที่ของ. อังอง ซอง สหัย สหัย แลก วล วิตั. 55 Παντά δ' αμφί δ'επας τως πεπεπατου ύρξος ανανθο, 'Αιολικόν τι Βάημα· τέροις κέ τυ θυμιον ἀπίξαι. Τε μβ ερώ ποςθμεί Καλυδωνίω αιρά τ' έδωκα Ωνον, κ τυρόεντα μέζαν λονοίο γάλακ] [ ]

ım

ftu-

ciat

65

Τε μλ ερώ ποςθμεί Καλυδωνίω αξιά τ' έδωπα Ωνον, κ) πυρέεντα μέταν λάνοιο γάλακ]Θ΄
Ουδέπ πω ποπ χείλ Θ εμόν θίγεν, άλλ έπ κείταν Αλεαντον, τω κεν τυ μάλα πρόροων αρεπαίμαν, "Αικέν μοι τὸ ρίλ Θ τὸν ερίμερον ὑμνον ἀείσης.
Κε τοι πὸ ρθονέω πέταγ ω γαθέ, τὸν γὸ ἀοιδον

"Ουτί πω εἰς 'Αἰδαν γε τὰν ἐκλελαθτντα φυλαξεῖς. Θ. "Αρχετε βωκολικὰς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ ἀριδᾶς. Θυςσις ὅδ΄ ὡξ "Αιτνας, κ) Θύςσιδ ۞ ἀδ' ἀ φωνά.

Πα ποκ' ἄρ' ਜੌ 3' όκα Δάρνις दे τάκετο; Πα ποκά, νύμφαις

Anne apud Penéi pulchra Tempe, vel circa Pindi? Neque enim Anápi magnum flumen tenuistis, Neque Ætnæ cacumen, nec sacram Acidis undam.

Incipite Bucolicum, ô dulces Muse, incipite carmen.

Illum sanè lupi-cervarii, alisque lupi rugitu deploraverunt,

Et mortem ipsius leo in sylva degens flevisset.

Incipite Bucolicum, ô dulces Muíz, incipite carmen. Multz ei ad pedes vacez, multi item tauri,

Multæ juvencæ & vitulæ luxerunt.

Incipite Bucolicum, ô dulces Mulæ, incipite carmen, Mercurius primus ex monte vênit, & inquit; ô Daphni, Quis te ità conficit? cujus obsecro amore adeò ardes?

Incipite Bucolicum, ô dulces Musæ, incipite carmen. Venerunt bubulci, pastores, caprarii venerunt: Omnes rogabant quo malo laboraret. Vênit Priâpus, Et ait, Daphni miser, quid ità tabescis? Ipsa verò puella Per fontes omnes, sylvásque pedibus discurrit

(Incipite Bucolicum, ô dulces Mulæ, incipite carmen.) Quærens. Ah! nimis infelix es amator, & confilii inops. Hactenus dictus es bubulcus: nunc v. caprario fimilis es. Caprarius, cum capras intuetur quemadmodum coeant,

Oculis tabescit, quòd non ipse hircus est.

Incipite Bucolicum, ô dulces Mulæ, incipite carmen, Sic tu, cùm aspicis virgines quomodo rideant, Tabescis oculis, quòd non cum illis choréas ducis. His verò nihil quidquam respondit bubulcus, sed suum Perficiebat acerbum amorem usquè ad finem vitæ.

Incipite Bucolicum, ô dulces Mulæ, incipite carmen. Tandem vênit & dulcis Venus ridens, Occultè quidem ridens, anima verò graviter irata, Et ait, Tu sanè Daphni, gloriabaris te amorem flexurum:

Nonne verò nunc iple ab amore gravi superatus es ? Incipite Bucolicum, ô dulces Musæ, incipite carmen,

Huic Daphnis respondit; O tristis Venus, Venus odiosa, Venus hominibus inimica: Jam enim indicat omnia sol nobis. Occidit Daphnis, & apud inferos malus erit dolor amoris.

Incipite Bucolicum. ô dulces muse, incipite carmen. Ad Idam montem vade, ubi pastor Venerem, ut fama est, Vade ad Anchisem: ibi quercus sunt; hic cypêrus est, Hic suaviter apes circum alvearia susurrant.

Incipite Bucolicum, ò dulces Mulæ, incipite carmen. Formosus & Adonis est: etenim & insepecora pascit,

OY'PEIE 'E'S. a' "H x7 II nverã ng. da Teurea, n x7 Ilivea; 'Ου χο δ' ποταμοῖο μέχαν όδον είχετ' 'Ανάπω, 'Ou &' "AITVES Oxomav, Ed' 'Axid @ isego udwp. "Αρχε]ε βωκολικάς, Μώσαι φίλαι, άρχετ' ἀοιδάς. 70 Τίωον μαν θώες, τίωον λύκοι ωξύσανθο, Τίωον χώ 'κ δρυμοίο λέων αν έκλαυσε θανόνλα. Αρχετε βωκολικάς, Μῶσαι φίλαι, ἀξχετ' ἀοιδάς. Πολλαι οι παις ποοί βόες, πελλοί δέ τε ταιροι. Πολλαί δι αμί δαμάλαι κι πός πες ωδύραντο. 75 ' Αρχετε βωκολικάς, Μάσαι φίλαι, άρχετ' αοιδάς. "Ην Ερμάς πρώπις απ' ώρε Θ, είπε δε, Δάρνι, Tis TU ralarguzer; Tiv O, a za Se, Thore Eggenes; Αρχετε βωκολικάς, Μώσαι φίλαι, ἀρχετ ἀοιδάς. "Ηνθον τοὶ βώται, τοὶ ποιμίνες, ώπολοι Ιώθον. 03 Πάντες άνηρώτεων τι πάθοι κακόν. Ιωθ' ὁ Πείαπος, Κήρα, Δάφνι τάλαν, τί τὸ τάκεαι; ά δέτε κώρα Πάσαν ανά κράναν, πάντ' άλσεα ποωί φορείται ('Αςχετε βωκολικώς, Μωσαι φίλαι, άς χετ' αοιδώς) 85 Ζατοίσ. α δύςερώς τις σίχαν κι άμηχαν Θ εωί. Βώτας μεν ελέγα. νων δ' αντόλω ανδεί έσικας, 'Ωπόλος, όκκ' εςορή τας μηκάδιας δια Βατάνη, Τάκεται δφθαλμώς, ότι έ τράχος σύτις έγγυτο. Αρχετε βωκολικάς, Μώσου φίλου, άρχετ' ἀοιδάς. Καὶ τυ δί, ἐπεί κ' ἐςορῆς τὰς παρθέν Θ δια γελώντι, 90 Τάκεαι οφθαλμώς, ότι ε με ταισι χος δίεις. Τῶς δι εδεν πυπλέξαθ ὁ βωκόλ Θ, άλλα τον αύπο Ανυε παρον έρωτα, κίες τέλ Θ άνυε μοίρας. Αρχετε βωκολικάς, Μώσαι φίλαι, άρχετ' ασιδάς. Ήνθε γε μαν άθεια κ) ά Κύτρκ γελάνισα, 95 Λάθη με γελάοισα, βαρωί δ' άνά θυμον έχρισα, Κήπε, Τύ θω τον έρωτα καλδύχεο, Δάρνι, λυμξείν Αρ' κα αὐτὸς έρωπς ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης; Αρχετε βωκολικάς, Μώσαι φίλαι, άρχετ ἀοιδάς. Tan d' dea xã Dapris malapei lalo, Kúme Bapeia,

Κύτρι νεμεστατά, Κύπει Βναβοίστν απεχ 345° "Ηλη χο φράσδει σάν 3" άλι Θ άμμι. Δελίκει Δάρνις, κ' είν αίδα κακον έωττι άλχος έρωτος.

105

Et

"Αρχετε βωκολικάς, Μώσαι φίλαι, άρχετ' σοιδώς. Ου λέγεται τὰν Κύπειν ὁ βωκόλ . ἔςπε ποτ' 'Ιδων, "Ερπεποτ' 'Αγχίσαν' των βρύες, ωδε κυπειερς, Ωλ καλον βομβεύντι ποτί σμάνεωι μέλιωτα. Αρχε [ε βωκολικώς, Μώσαι φίλαι, άρχετ' ἀοιθώς. Ωρού Φχ "Ωθωνις, επεί κ μάλα voude,

Kal

Et lépores figit, & feras alias persequitur.

Incipite Bucolicum, ô dulces Musæ, incipite carmen.

Agé, consiste irerum ad Diomedem propè accédens,
Et dic; Pastorem vici Daphnidem, sed pugna mecum.

Incipite Bucolicum, ô dulces Musa, incipite carmen.

Vos ô lupi, vos cervarii lupi, & in lustris degentes ursi,

Valete : Ego Daphnis bubulcus vobiscum non ampliùs in sylvis,

Non inter arbusta, nec nemora ero: Vale Arethusa, Et vos fluvii, qui juxta pulcham Thymbridis undam fluitis.

Incipite Bucolicum, ô dulces Muíz, incipite carmen.

Daphnis ego ille, qui boves hic pascebam:

Daphnis ego, qui tauros & vitulos hic potabam : Incipite Bucolicum, ô dulces Mufæ, incipite carmen,

O Pan Pan, five nunc es in monte alto Lycao,

Seu per magnum Mænalum obambulas, veni in infulam Siculâm, & relinque promontorium Helices & fublime sepulchrum

Illud Lycaonida, quod & diis beatis est venerabile.

Definite Bucolicum carmen, Musæ, agité, jam definite. Veni rex, & hanc aufer dulcem bene compactam E cera fistulam pulchram, circa labrum, aptè inflexam t Nam ego certè ab am re jam trahor ad orcum.

Definite Bucolicum carmen, Mulæ, agité, jam definite.

Nunc violas feratis rubi, vos spinæ feratis, Pulchra verò narcissus juniperis sloreat,

Omnia denique contraria fiant, & jam pinus pyra ferat, Daphnis posiquam moritur: jam cervus canes trahat captivos,

Et ex montibus ululæ cum lusciniis cantu certent.

Definite Bucolicum carmen, Muse: agité, jam definite. Et ille quidem tantum locutus desiit. At illum Venus Volebat erigere: verum omnia sila desecerant A Parcis; & Daphnis transit slumen. Unda obruit Musis dilectum virum, neque Nymphis ingratum,

Definite Bacolicum carinen, Mulæ, agité, jam definite. Et tu da capram, atque poculum, ut ipfam mulgeam Ac Mufis libem. O falvete plurimum Mulæ,

Salvete: ego verò vobis & posthac dulciùs canam.

C. Utinam tibi melle plenum fit pulchum os, Plenum & favis; atque comedas ficum ex Ægilo decerptam Dulcem: fuaviùs enim canis quàm cicada.

Entibi poculum! Contemplare, amice, quàm fuaviter olet: Horarum in fontibus ipfum collutum effe dices.

Huc veni, Cissatha; jam tu mulge hanc: vos verò capellæ

Nolite faltare, nè forte hircus in vos insurgat.

110 Καὶ πακαι βάλλει, η βνεία τάλλα διώκει.

"Ας χετε βωκολικάς, Μώσαι φίλαι, ας χετ' αοιδάς.
"Αυτις όπως ςαση Διομώδε Θ΄ ασον ιοίσα,
Καὶ λέγε, Τὸν βώται νικώ Δάρνιν, ἀλλα μάχευ μοι.
"Ας χετε βωκολικάς, Μώσαι φίλαι, ἄργετ' ἀοιδάς.

115 °Ω λύκοι, ὧ θῶες, ὧ ἀν' ἄρεα φωλάθες ἄρκηοι, Χαίρεθ' ὁ βωκόλ⊕ ἔμμιν ἐρώ Δάρνις ἐκετ' ἀν' ὕλαν, 'Ουκέτ' ἀνὰ βρυμώς, ἐκ ἄλσεα· χαῖς' Αρέθοισα, Καὶ ποταμοὶ, τεὶ χείτε καλὸν κτ Θύμβειδ⊕ ὕδωρ.

Άρχετε βωκολικῶς, Μῶσαι φίλαι, ἀςχετ ἀοιδῶς.
 Δόφνις ἐγῶν ὅδε πίῶ Ὁ ὁ πὰς βόας ῶ δε νομικών,
 Δάφνις ὁ πῶς παύρως κὴ πόςπας ὧ δε ποποδων.

Δαρνις ο τως ταυρως κ΄ς πος πας ω δε ποποδων.
"Αρχετε βωκολικάς, Μωσαι φίλαι, άρχετ' ἀοιδας.
"Ω Παν Παν, είτ' ἐως κατ' ὡς εα μακρά. Λυκαίε,
"Ειτε τύ γ' ἀμφιπολείς μέγα Μαίναλον, ἐν-β' ἐπὶ νάσον

115 Τὰν Σικελὰν, Ἑλίκας ἢ λίπερίον, αἰπό τε σᾶμα Τίνο Λυκαονίδαο, τὸ κὴ μακόρεωτιν ἀγαςόν. Λέγε]ε βωκολικᾶς, Μῶ σαν, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.

"Ενδ' ὦ "ναξ, κ) τάνδε φερ' δυπάκθοιο μελίπικη Εν αφῶ σύριγγα καλάν, φεὶ χείλ Φ έλικτάν.

13° Ή η δέρων υπ' έςωτος ές άθαν έλκομαι ήθη.
Λύγετε βωκολικάς, Μώσαι, ίτε, λήγετ' ἀοιδάς.
Νιῶ Ἰα κλι φοςέοιτε βάτοι, φοςέοιτε δ΄ ἄκανθαι,
"Α ἢ καλὰ ναρκιος Θ ἐπὰ ἀςκάθθοισι κομάσαι,
Πάντα δ΄ ἔνακλα γένοιντο, κὰ ἀ πίτυς ἔχνας ἐνείκαι,

135 Δάρνις επεί Ανάπει η τῶς κιώας ὧλαφΦ ελκοι, Κηξ δρέων τοὶ σκῶπες ἀνθόσι γαρύσαυθο.

Λήγετε βωκολικός, Μώσω, Ίτε, λήγετ' ἀοιδώς. Χώ μ πόος' εἰπών ἀπεπαύσατο. Τὸν δ' ᾿Αφροδίτα "Ηθελ' ἀνορθώσαι" τὰ γε μὰν λίνα πόντα λελοίπει

140 Έκ Μοιράν χώ Δάρνις έβα βόον. έκλυσε δίνα
Τὸν Μώσαις φίλον ἄνδρα τὸν ἐνύμφαιστη ἀποθή.
Λήγετε βωκολικάς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ ἀοιδάς.
Καὶ τὸ δίδε τὰν ἀιγα, τό τε σκύφ Θ· ὧς μιν ἀμέλξας
Σπέσω τῶς Μοίσαις. Ὁ χαίς ετε πολλάκι Μοίσαι,

145 Χαίρετ' έγω δ' τμιν κ) ές θετερν άθου άπω.
'Αι. Πληρές τοι μέλη Θ το καλον σόμα, Θύρσι, γενοηο, Πληρες ή απόνων κ) άπ' 'Αιγίλω ιγάθα πρώγοις 'Αβάπν' τέτηιγος έπει τύγε φέρτερον άθεις.
'Ηνὶ δ'ε τοι το δ'επας Απόποι φίλ Θ ώς καλον όσθει

150 'Ωεσίν πεπλύθζ νιν όπὶ κεσιναισι δοκασείς.
'Ωδ' 'Ιθι Κισταίθα, τὸ δ' ἄμελγ'ε νιν' τὰ ή χίμαιςαι
'Ου μὴ σκις τιίσητε, μὴ ὁ τεσίρος διμιν ἀνας ἡ.

Argumentum fecundi Idyllii,

Inducitur Simætha, Delphidis cujusdam Myndii amore correpta: quem ex palæstra amatoriis incantationibus & venesiciis, Thestylidis cujusdam ancillæ ministerio, ad se traducere conatur, advocatis in auxilium Luna & Hecate, utpote Deabus nocurnis amorem adjuvantibus. Thestylida verò Theocritus ex sóphronis mimis desumpsit

PHARMACEUTRIA. Idyllium II.

Bi mihi funt lauri, Thystyli? ubi verò sunt philtra? Cinge calicem hunc purpurea ovis lana. Ut qui mihi crudelis est amator, carmine magico persequar virum, Qui miser jam totos duodecim dies à me abest, Neque scit utrum mortui simus an vivi; Nec fores pullando fregit crudelis: nimirum illi aliò Abiit habens Amor levem animum, & Venus. Ibo ad Timagéti gymnafium (agit. Cras, ut iplum videam; & cum eo expostulabo, quòd ità mecum Nunc magicis sacris ipsum incantabo. Sed tu, ô Luna, Luceas pulchré: ad te enim convertam carmina placide, ô dea. Et ad Hecaten subterraneam, quam etiam catuli timent, Cùm incedit per mortuorum sepulchra, & atrum sanguinem. Salve Hecate terribilis, & ad finem usque nobiscum sis, Efficiens hac venena non inferiora neque Circes, Nec Medêx, neque flavx Perimédx venenis,

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum.

Mola quidem in igne confumitur: fed afperge
Thestyli infelix. Quò tibi mens avolavit?

An verò, scelesta, tibi quoque ludibrio sum?

Sparge simular hac dicas, Delphidis ossa spargo.

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum.

Delphis me cruciat: ego verò in Delphide hanc laurum

Uro. Et ficut ille cremat, valde inflammata,

Et subitò conflagravit, ut neque cinis de ea appareat:

Ità etiam Delphidis caro in flamma consumatur,

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum.

Sicut hanc ceram ego, Deo adjuvante, liquefacio,
Ità præ amore statim liquescat Myndius Delphis:
Utque volvitur hic æneus orbis; ope Veneris,
Sic ille volvatur ante nostras fores.

Tens

Υπό ઉદ્યાદ મેં ઈ જ Τέρε Ειδιλλίε.

Υπόκειται Σιμαίθα, Δέλφιδος Μωνδίε πνός έρωσα ου εκ παλαίτρας φίλητοις τε κ) φαρμάκοις, διά πν Θ- Σερα-ซล่งทร Gesulid G เอองโลนองแบ่ง ท, ออ อลบานบ สองคลาน μετάνειν, Επημελεμβή τω Σελίωω κη τω Εκότω, ώς on The Epart our Ganoulias vulleewas Jeds. This 3 05σύλιδα ο Θεοκριτος εκ τη Σώφεον Ο μετήνεγκε μίμων.

ΦAPMAKET'TPIA,

5

Io

15

EINIMION B'.

ΠΑ΄ μοι ταὶ δάφναι, φέρε Θεςυλι' πα ή τα φίλτεα; Στέ Ιον τὰν κελέβαν φοινικέω οιος ἀώτω, 'Ως τον έμοὶ βαρωὶ έωντα φίλον καταθύσομαι ἄνδεα, 'Ός μοι δωδεκαταί Φ ἀφ ὧ τάλας εδέποθ' ήκει, 'Ουδ' έγνω πότερον τεθνάκωμες η ζοοί εμές, 'Ουδε δύρας αρραζεν ανάρσι . ຄ ρά οι αλλα "Ωχετ' έχων ο, τ' Έρως ταχινάς φείνας, ατ' Αφερδίτα. Βασό μαι ποτί ταν Τιμαγήτοιο παλαίσταν "Averor, as vir ida & peptopian Sid us moisi. Νων δέ νιν οπ θυέων κα]αθύσομαι. 'Αλλά, Σελάνα, Φαίνε καλόν' τον οδ πολακίσομαι άσυχα, δαίμον, Τὰ χθονία 3' Έκατα, τὰν κ) σκύλακες τε ομέονπ Έρχομθίαν νεκύων ανά τ' nela, κημέλαν αίμα. Χαις Έκάτα δασολίτη, κ) ές τέλ 🛇 άμμιν οπάθει, Φάρματα ταῦθ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκης Mnte 71 Mnseias, un τε ξανθάς Πεειμήδας. "Ιυγξ, έλκε το τίωον έμον σότι δώμα τον ανδεα. "Αλφιτα τοι σερτον πυεί τάκεται" άλλ' οπίπανε Θέτιλι δειλαία. Φά τεις φρένας ενπεπότασαι; 20 Η εά γετοι, μυσαερά, η τίν δπίχαρμα τέπυγμαι; Πάω άμα η λέγε ταυτε, Το Δέλφιδος ός τα πάου. "Ιυρξ, έλκε το τίνον έμον πότι δώμα τον άνδεα Δέλοις έμ' ἀνίασεν, έλο θ, ομι Φενόιδι επόλαν "אושש" א' שׁׁנְ משׁדְּשׁ אַמְאנֹבָּוּ, עוֹבְאָמ אַמָּשׁ אַנְינִים אָמָים אַנְינִים אַנִים אָנִים אַנִים אַנִּים אַנִים אַנִים אַנִים אַנִים אַנִים אַנִים אַנִים אַנִים אַנִים אַנְים אַנִים אַנִּים אַנְים אָנִים אָּנְים אָּנְים אַנְים אַנְים אַנְים אַנְים אָּנְים אָנִים אָנִים אָנִים אַנְים אַנְים אַנְים אַנְים אָּנְים אָּנְים אָּים אָנְים אָּים אָנְים אָּנְים אָּים אָּנְים אָּים אָּנְים אַנְים אָּים אָּים אָּנְים אָּים אָיבּים אָּיבּים אָּיבּים אָּים אָּים אָּיבּים אָּיבּים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים 25 Kingaminis aodu, n' sot aucobr et oues auras "Ουτω τοι κ) Δέλφις ενί φλογί σάςκ' αμαθιώσι. "Ιυγξ, έλκε το τίωον εμών πότι δώμα τον ανδεα. 'Ως τέντον τον παρον έρω σων δαίμονι τάκω, "Ως τάκοιθ ύτο έρω 🛈 ὁ Μιώδ Θ αὐτίκα Δέλφις" 30 Χ' ως δινεί 3' όδε ρόμο Ο τάλκεος, έξ 'Αφερδίτας "Ως κείν Θ δινοίτο ποθ' άμετες αισι Βόραισις.

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum. (inferos est, Nunc furfures facrificabo. Tu verò Diana etiam illum qui apud Rhadamanthum movere posses, & si quid aliud firmum est.

Thestyli, canes nobis per urbem latrant;

Dea adest in triviis : vas æneum quam primum pulsa,

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum. Ecce! jam mare filet, filent & venti:

Sed meus dolor in pectore non quiescit,

Verùm amore erga illum tota comburor, qui me miseram Pro conjuge infamem fecit, & ut non sim ampliùs virgo.

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum.

Ter libo, & ter hæc, ô reverenda, dico:

Sive mulier illi accubat, five vir,

Tantum obliviscatur, quantum Thésea dicunt In Dia oblitum esse pulchricomæ Ariadnes.

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum, Hippomanes, planta est apud Arcadas: hac concitati Omnes Et equulei infaniunt in montibus, & celeres equæ. Utinam sic & Delphidem videam ad hanc domum venire,

Infano fimilem, ex nitida palæstra!

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum.

Hanc à vestimento simbriam amisit Delphis,

Quàm ego nunc divellens in favum ignem spargo.

Hei mihi, tristis amor! Quid mihi atrum è corpore sanguinem,

Veluti palustris hirudo inhærens, omnem exuxisti?

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum,

Lacertam tibi terens, potionem malam cras afferam,

Thestyli, nunc capiens hæc venena, ea illine

Limini illius, ad quod limen etiam nunc

Animo alligata fum; (ille verò me nihil curat)
Et inspuens dicito Nunc Delphidis offa spargo,
Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum.

Nunc sola relicta, unde amorem meum deplorare incipiam? Unde exordiar? quis mihi hoc malum attulit? Vênit ad nos Anaxo Eubúli filia sportulam ferens,

Ad lucum Dianæ: quo in loco & multæ aliæ

Ferz in-pompa ducebantur undique, inter quas erat lezna.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna. Méque adeò Theocarile nutrix Thressa felicis memoria, Vicina propè habitans, oravit & obsecravit, Utpompam spectarem. Ego verò insigniter inselix Sequebar, trahens pulchram ex bysso tunisam,

Et

"Ιυγξ, έλκε τὸ τίωον εμον πόπ δωμα τὸν ἀνδρα. Νοῦ Βυσῶ τὰ πίτυρα. Τὸ δι "Αςτεμι κὸ τὸν ἐν ϥδα. Κινήσαις 'Ραδάμανδα, κὸ ἔπ τῶρ ἀσφαλὲς ἄλλο. Θέςυλι, ται κοώες ἄμμιν ἀνὰ πόλιν ἀς ὑον ται. 'Α Βεὸς ἐν τριόδισι' τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.

"Ιτηξ, έλκε τὸ τάνον εμὸν ποπ δῶμα τὸν ἄνδεα.
"Ηνίδε σημα κου πόντος, σηρονπ δ' ἀνται"
Α δ' εμά ε σημα ξέρνων έντοθεν ἀνία,

35

40

50

55

70

'Αλλ' όπὶ τίωω πάσα καταίθομαι, ος με τάλακαι 'Αντί γωσικός έθηκε κακάν κζι ἀπάς θενον ήμος.

"Ιυγξ, έλκε τὸ τίνου εμον πότι θωμα τον ἄνδες.
"Ες τς ὶς ἔποισένθω, κὰ τεὶς τάθε, πότνια, φωνῶ"
"Ειτε τωμὰ τίνω παρακέκλιται, ἔτε κὰ ἀνὴρ,
Τό πον ἔχοι λάθας, ὅπον πόκο Θασέκ φαντὸ

45 'Εν Δία λαθημικ ευπλοκάμικ' Αειάθνας.

*Ιυγξ, έλκε τυ τιώον εμον πότι θώμα τον άνθεα.

'Ιππομανες, φυτόν όζι πας' 'Αρκάσι' τω δ' έπι πάσας
Καὶ πώλοι μαίνον ται αν' ώξεα κ) Βοαί ίπποι.

"Ως κὶ Δέλφιν ἐθοιμι κὶ ἐς τόθε θῷμα τῶνοαι Μαινοικριῷ ἴκελον, λιπαρᾶς ἔκτοθε παλαίτρας.

"Ιυξ, έλκε τὶ τίωον ειών πότι δωμα τὸν ἀνδεα.
Τετ' ἐπὸ τὰς χλούνας τὸ κεόμοτεδον ὥλεσε Δέλοις,
Ωρώνωὶ τίκι οισα κατ' ἀγείω ἐν πυεὶ βάκλω.
"Αι αι, έρως ἀνιπρέ τι μου μέλαν ἐκ χεοὸς αιμα
Εμοὺς ὡς λιμνᾶτις ἀπαν ἐκ βδέκλα πέπωκας;

"Ιυγξ, έλκε τὸ τΙῶον ἐμὸν πότι δῶμα τὸν ἀνδ'ες.
Σαῦράν τοι τεί Ιασα, ποτὸν κακὸν αἴειον ὀισῶ.
Θές, λι, νωῦ ἢ λαβοῖσα τὸ τὰ δρένα ταῦδ', ἐπίμαξον

Τας πίωω φλιας καθυπέρτερου, ας έπ κζ νω

60 'Εκ θυμώ θε εμαι (ὁ δε μου λόρον εθένα ποιθ)
Καὶ λέγ' ἐπφθύσθοισα, Τὰ Δελφιθος ὀς ἐα πάσω.

"Ιϋγε, ἔλκε τὸ τίῶον ἐμὸν πότι θὧμα τὸν ἄνθεα.
Νιῶ θὰ μένη ἐοῖσα, πόθεν τὰν ἐςωθα θακρυσῶ;
'Εκ τίν Θὰρξεῦμαι; τίς μοι κακὸν ἀγαγε τῶτο;

65 'Ηνθ' ἀ τῶΥ δελοιο καναφόρος ἄμμιν' Αναξὰ

" Αλσος επ' Αρτέμιδ ۞ τα δή ποια ποιλα μ άλλα Θηεία πομπά εσιε ωριςαδύ, εν 3 λέαινα.

Φεάζεό μα τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα Σελάνα.
Καί μ' ἀ Θαιχαείλα Θεάσια τεοφὸς ἀ μακαεῖτις
᾿Αγχήθεςς ναίοισα καλάξαλο κὶ λιτάνωσε
Τὰν πομωάν θάσαὸς ἐχὸ δέ ὁι ἀ μεγάλοιτος
΄ Ωμάςτευν, βύσοιο καλὸν σύερισα χηθία,

Et induta xystide Clearista.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna. Cùm itaque jam essem in media orbita, ubi ædes Lycônis, Ibi Delphidem vidi & simul Eudamippum euntes. His erat helichryso slavior barbæ lanugo, Pectora verò multò splendidiora, quàm tu, ô Luna, Ut è gymnasio redeuntibus relicto pulchro labore.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna. Atque ut vidi, ut infanii! ut animus mihi malè affectus est Mileræ! forma mea tabescebat, neque ampliùs pompam Illam curabam, neque quomodo domum redierim Novi: sed me ardens quidem morbus conficiebat. Decubui verò in secto dies decem, & noctes decem.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna. Et corpus meum admodum simile siebat thapso:
Desluebant verò è capite omnes capilli; ipsáque sola reliqua Ossa erant & cutis: ad cujus verò ædes non ivi?
Aut cujus aniculæ domum prætermissi, quæ incantaret?
Sed nihil erat leve; & tempus interea consumebatur sugiens.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna.

Tandem ancillæ verum fermonem dixi:

Eia agè Theftyli, mihi gravis morbi aliquod remedium inveni.

Totam me cepit mileram Mindius ille. Sed profecta

Observa circa Timagéti palæstram:

Eò enim commeare solet, ibique ei est gratum desidere.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna. Cúmque iplum fenties esse folum, occultè innue, Et dic simætham te vocare: atque huc ad me adducito, Sic dixeram. Ipsa verò abiit, & adduxit nitidum illum Delphidem ad ædes nostras: at ego ut ipsum aspexi Jam portæ limen superantem pede celeri,

(Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna)
Tota quidem obrigui plùs nive: ex fronte verò
Mea fudor abundè defluebat fimilis auftralibus pruinis,
Neque quicquam eloqui poteram, nè tantum quidem quantum in
Murmurant clamantes charam apud matrem pueri: (fomnis
Sed obrigui toto corpore ficut monile riget.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna, Et crudelis ille me intuens, oculis in terram defixis, Assédit in fella, atque sedens sic ait: Certè me, Simætha, tantum antevertisti, quantum ego Nuper currens sormosum antevertí Philinum,

Cùm

100

Κάμοισειλαμβία τὰν ξυρίδα τὰς Κλοαρίρας. Φράζεο μου τον έρους όθεν ίκετο, πότνα Σελάνα, 75 "Ηδη δ' ξυσα μέσον κατ' αμαξιτέν, α τα Λύκων Θ, Ειδον Δέλφιν όμε τε κ Ευδάμιππον ίοντας. Τοίς δ' Ιω ξανθοτέρα μιν έλιχεύσοιο γριειάς, Στήθεα ή ςίλβοντα πολύ πλέον, η τυ Σελάνα, 'Ως Σπο γυμνασίοιο καλον πόνον άςτι λιπέσι.

80

85

90

Φεάζεο μευ τον έςως' όθεν ίκετο, πότνα Σελάνα. Xás idor, ws endrlus, as ud wei Donos idon Δειλαίας τὸ ή κάλλ Θ ετάκετο, κέδ επ πεμπάς Thuas soparaulus, &S' des manivoiras' à rhusor "Εγνων" αλλά με τις καπυρο νόσος εξαλάπαξε. Keiplu d' en xxivine d'en apara, n' d'ena vontes.

Φράζεο μα τον έρωθ' όθεν ίκετο, πότνα Σελάνα. Καί μα γεως ωδι όμοι 🔾 έγίνετο πολλάκι ઝώνω. Τέρρευν δ΄ τη κεφαλής πάπαι τι ίχες αὐτά ή λοιπά 'Ose' er' กีร ห) ชัยคุณล. ห) es ที่ง 🗗 นั้น ยิทย์อุทธล; "H mias Eximov yearas Sour, ans emaser; Αλλ' ης εδεν ελαφεόν ο ή χεόν Θάνυτο φάρων.

Φεύζεο μευ τον έρωθ' όθεν ίκετο, πότνα Σελάνα. Χ' έτω τα δέλα τὸν αλαθέα μῦθον ἔλεξα, Ει' όγε Θέτυλί μοι χαλεπώς νόσω έυρε π μάχ . Πασαν έχει μετάλαιναν ο Μωίδι . άλλα μολοίσι.

Τήρησον πολί τὰν Τιμαγήτοιο παλαίσραν Thue of poith, The el d'é ou de d'una Shot.

Φράζεο μευ τὸν έρωθ' εθεν ίκετο, πόζνα Σελάνα. Κ κπεί κά νιν έρντα μάθοις μόνον, άσυχα νεύσον, 100 Κήρ' όπ Σιμαιθα τυ καλεί, κουράγιο ταθε. Ως εφάμαν. ά δ' ωθε, κι άραγε τιν λιπαρόρεων Εις έμα δώματα Δέλριν' έρω δέ νιν ως ενόησα "Αρπ θύρας ὑπὸρ ἐδον ἀμειζομθίον ποδὶ κέφω,

(Φράζεδ μευ τον έρωθ δθεν ίκετο, πότνα Σελάγα) 105 Πάσα μξι ε ψχθυυ χόν Τπέον, εκ ή μετώπω Ίδρώς μευ κοχύεσκεν Ίσον νοτί αισιν έξεσαις, Ous's 11 cavasas Swaran, 88' oarov en unio Κυυζώνται φωνεύντα φίλαν πόπ μητέρα τέκνα. IIO Αλλ' επάγω θαρύδι καλόν χερα πάντοθεν ισα.

Φραζεό μευ τον έρωθ' όθεν ίκετο, πότνα Σελάνα. Καί μ' εςιδών ωςοργος, επί χθονός ομματα πήξας, בלבד בחו צאועדוופי, או בלבעשים סמדם עוניםםי Η ράμε, Σιμαίθα, πίσον έρθασας, δωτον έρω θων Πεάν πονα τον χαείεντα τρέχων έρθαξα Φιλίνον,

tid

Cùm me ad tectum tuum vocâsti, certò ut adessem.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna.

Venissem enim ego, per dulcem amorem, venissem,

Vel duobus vel tribus comitatus de nocte amans;

Mala quidem in sinu Bacchi habens,

In capite autem habens populum, Herculi sacram plantam,

Undique purpureis lemniscis involutam.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna. Et si me admisssetis, id gratum fuisset: nam celer Et formosus inter omnes juvenes vocor. Quievissem verò, si tantum os tuum pulchrum osculatus suissem: Sin aliàs repulissetis me, & fores pessulo occlusæ fuissen;

Omnino & secures & faces ad vos venissent.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna.

Nunc verò affirmo, me hanc gratiam primum Veneri debere;

Et post Venerem, secundò tu ex flamma me eripuisti,

O mulier, quæ me huc ad ædes tuas vocâsti

Prorsus semustum: nam AMOR Liparæo

Sæpe Vulcano ardentiorem flammam incendere solet.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna. Ille enim objecto furore malo, virginem ex thalamo, Et sponsam expulit ex thoro tepido adhuc relicto Viri. Sic ille dixit : Ego verò illi facilè-credula, Manu prehendens in mollem lectum inclinavi. Et mox corpore corpus calefiebat, ora verò Calidiora erant quam priús; & mustitavimus una suaviter. Ac nè tibi diu garriam, ô chara Luna, Res maxima peracta eit, & voto uterque potiti sumus. Neque post id tempus me ille culpavit usque in hesternum diem; Neque iplum ego: sed vênit ad me Philistæ Mater meæ tibicinæ, atque eadem mater Melixûs Hodie, cum ad coelum ascenderent Solis equi, Rofeam auroram ab Oceano subvehentes: Et narravit aliaque multa, & quòd Delphis amet. Utrum verò mulieris amore teneatur an viri, Non certum se scire ait : sed quòd multum semper amoris Mero infuderit, & tandem fugiens abierit: Et dixit domum illi refertam esse coronis. Hæc mihi narravit hospita: est autem verax. Nam ad me priùs ter aut quater commeare solebat, Et sæpe apud me depositit Doricam pyxidem:

Nunc verò dies duodecimus ex quo ipfum non vidi.

Nunquid

...

130

135

140

145

150

155

"Ες το τεον κληέσασα τοθε ςέρρς, ἢ με παςῆμιζο.
Φρόζεο μου τεν έςωθ' όθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
"Ηνθον γδ κήγω, ναὶ τον γλυκον, ἦνθον, έςωτα,
"Η πρίτος ἡὲ τέταρτος ἐων φίλ ۞ αὐτίκα νυκτος,

120 Μάλα μθι ἐν κόλποιστ Διωνύσοιο ουλάσων,
Κρο]ὶ δ' ἔχων λάθηση, ἩρακλέΘ ἱερὸν ἔρνΘ;
Πάντοσε ποςφυς έαισι πειζώς ρασιν έλικτάν.
Φράζεο μευ τον ἔρωθ ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
Καί μ' ἐμβν κ' ἐδ'ἐχεθε, τάδ' ἦς φίλα ' κ) χδ ἐλαφρός

135 Καὶ κληὸς πάντεωτ μετ' ἡι θέοισι καλεῦμαι.
Ευθόν τ', εἴκε μόνον τὸ καλὸν ςόμα τεῦ ἐφίλασα'
Ἐίθ' ἄλλα μ' ἀθεῖτε, κὶ ὰ θύρα εἰχετο μοχλῶ,
Παντῶς κὴ πελέκεις κὴ λαμπάθες ἦνθον ἐφ' ὑμέα.
Φράζεό μευ τὸν ἔςωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελανα.

130 Νωί ἢ χάριν αλύ ἔφαν τὰ Κύπριοὶ πρῶπτ ὀφείλειν Καὶ μζ τὰν Κύπριν, τύ με θούτερα ἐκ πυρὸς εἰλευ, Ἦχο χωίαι, ἐςκαλέσασα τεὰν πόπ τὰτο μέλαθρον, "Αυτως ἡμίφλεκτον "Ε Ρ Ω Σ δ' ἄρα κὶ Λιπαραία Πολλάκις 'Αφαίςοιο σελαι φλογερώ τερον αἰθει.

135 Φράζεό μευ τον έςωθ' όθεν ίκετο, πότνα Σελάνα. Σωὶ ή κακῶς μανίαις κὰ παρθένον ἐκ θαλάμοιο, Καὶ νύμοαν ἐρόδησ ἔπ θέμνια θερμὰ λιποίσαν ᾿Ανέρος. "Ως ὁ μὸ ἐπτεν' ἐγὰ δ'ε ὁι ἀ τα χυπειθης Χειρός ἐφα ζαμθύη μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτςων'

140 Και τυχύ χεως όπι χεωτί πεπαίνε]ο, τε τὰ σεόςωπα Θερμότες ης η περίθει ης εψιθυεισθομες άθυ.
Χῶς τὰ τοι μη μακεὰ φίλα βρυλέοιμι Σελάνα,
Έσειχθη τὰ μέχιςα, ης ες πόθον ηνθομες ἄμφω.
Κέτε τι τίω Θ εμιν επεμέμι ατο μέσφά το έχθες,

145 'Ουτ' εγω αὖ τίνωω ἀλλ' Ιῶθε μοι ἀ τε Φιλίς ας Μάτης τῶς γε ἐμῶς αὐλητς ἱΡΘ, ἄ τε Μελίξες Σάμερον, ἀνίκα πές τε ποτ' ἐρανὸν ἐτς εχον ἵπποι, ᾿Αω τὰν ροθόπηχωι ἀπ' ᾿ Ωκεανοῖο φέροισαι Κήπε μοι ἀλλά τε πολλά κỳ ὡς ἄρα Δέλφις ἔραται.
150 Κήτε μιν αὖτε γιωαικὸς ἔχει πόθος, ἐτε κỳ ἀνθρὸς,

150 Κήτε μιν αὖτε γωαικὸς ἔχει πόθος, ἐτε κὰ ἀνθεὸς Ὁνικ, ἔφατ, ἀβεχὲς Ἰθμβι, ἀτὰς τόσον αἰξι ἔςωπε Ακερπω ἐπεχεῖτο, κὰ ἐς τένΟ ῷ χετο φάρων. Καὶ φάτο ὁι εξφάνοισι τὰ δώματα τίῶα πυκάσθεν. Τάντά μοι άξείνα μυθήσατο, ἕςι δὶ ἀλαθής.

155 H γάρ μοι κ κ ὶς κ τετς άκις ἄλλοτ ἐφοίπι, Καὶ πας ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωείδα πολλάκις ὅλπαν. Νωϊ δέ τε δωδικατῶΘ ἀφ ὧτε νιν ἐδέποκ εἰδον

16

IO

Nunquid alias nunc habet delicias, & nostri oblitus est?
Quare ipsum veneficiis amatoriis aggrediar. Sin autem me
Magis offenderet, Orci fores, per Parcas, pulsabit
Talia ei in cistella venena me dico servare,
Quæ, ô domina, ab Assyrio hospite consicere didici,
Verum tu vale, atque ad Oceanum equos slecte,
Veneranda: ego verò dolorem meum feram, sicut suscepi.
Vale Luna nitido corpore: valete & alia
Sydera, quæ placidæ noctis currum comitari soletis.

Argumentum tertii Idyllii.

INSCRIBITUR hoc Idyllium CAPRARIUS, a persona amatoris; vel AMARYLLIS, à nomine puella quæ amatur; vel COMASTES, ab actione ipsa: Cantu enim quidam blanditur Amaryllidi, non expresso nomine. Posset autem quis conjicere Battum esse: eum enim pastorem caprarium singit Theocritus alibi Corydoni colloquentem, & sum erga Amaryllida amorem declarantem. Quidam verò Theocritum esse putant, ex eo quod dicitur; NUM TIBISIMUS VIDEOR? Simichidem eum vocantes. Tityrum alii proprium nomen, alii satyrum significare dicunt. Res autem transacta videtur in Italia juxta Crotonem.

CAPRARIUS, vel AMARYLLIS, vel COMASTES,

Idyllium III.

ADO, ad Amaryllida: capræ autem mihi
Pascuntur in monte, & Tityrus eas agit,
O Tityre mihi bene chare, pasce capellas,
Et ad fontem duc, ô Tityre: & illum coleatum hircum
Libycum album caveto, nè te cornu feriat.
O dulcis Amarylli, quare me non ampliùs prope hoc antrum
Procumbens vocas amatorculum? nunquid me odisti?
An tibi simus videor propiùs esse,
Nympha, & promissa barba? Ut me suspendam, essicies.
Ecce! tibi decem poma assero. Illinc decerpsi
Unde me jussisti decerpere tu: & cras altera tibi asseram.
Respice, quæso, acerbum meum dolorem. Utinam sierem

"Η ρ κα άλλό π τορωνον έχει. άμλη ή λέλαςαις Νυῦ ωθο τοίς φίληςοις, καταθύσομα. αἰ δ' ἐπ κημέ 160 Λυπη. τὰν Αίδαο πύλαν, ναὶ Μοῖρος, ἀροξεί. Τοῖά δι εν κίς α κακά φάςμακα φαμί φυλάσσειν, 'Αωτιείω, δεαποινα, παρά ξείνοιο μα βοίσα. 'Αλλά τὸ μὸς χαίροισα ποτ' Ωμεανον πέντε πόλες, Πότνι' εγώ δ' δισώ τὸν εμών πόνου, ώς τῷς τῶν ές των. Χαίρε Σβαναία λιπαρόχρος χαίρετε δ' άκλοι Αςέρες, δυκήλοιο κατ' άντυχα νυκτις οπαδοί. 165

n.

In-

0-

IO

1205

Υπίθεσις το πρίτε Έιδυλλίε.

ΈΠΙΓΡΑ ΦΕΤΑΙ το μος Ειδύλλιον τέτο 'ΑΙΠΟ'-ΛΟΣ, Σπό τε έςῶντ Θ · ἢ ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ, ἐπό Tis koens this econopins in K O M A E T H' E, an auτε τε σεάγμο ! Ο τπιωμά (ει γάς τις τη Αμβυλίδι, τε ονόματος μη δηλεμβίε. εινάστιε δ' αν τις Βατίον εί). διαλερόμουν Κορύδωνι, η τον έρωτα, ον έίχε σείς τω 'Αμαςυκλίδα, εμφαίνοντα. Τινές ή τον Θεόκριτον τη νομίζεσιν, εκ τε, 'Η 'ΡΑ' ΓΕ' ΤΟΙ ΣΙΜΟ' Σ KAT A Φ A I'N O M A I; Σιμιχίδωι αὐτον καλέντες. Τον Τίτυρον οι ωθο κύριον, οι ή σάτυρον είναι φασι. Τά ή જાલ્લંγματα લેમ αν οπί Ιτογίας જિલે Κεότωνα.

ΆΙΠΟ ΛΟΣ, ἢ ᾿ΑΜΑΡΥΛΛΙΊΣ, ñ KΩMAΣTH'E, EISUNNION Y'.

ΚΩμάσδω ποτί τὰν ᾿Αμθυλλίδα ταὶ δέ μοι αῖγες Βόσκονται κατ ὄςΘ, κὸ ὁ ΤίτυςΘ αὐτὰς ἐλαύνει. Τίτυς εμίν το καλον περιλαμίνε, βόσκε τας αίγας, Kal nori raiv nedvan aya, Tituge ni rov evos yan Τὸν Λιδυκόν κνάκωνα φυλάωτο, μι πο κορυ Ιη. Ω χαείεως 'Αμαρυλλί, το μ' εκέπ τετο καί συντρον Παρχύποισα καλείς τον ερωτύλον, η ρά με μισείς Ή ρά γε τοι σιμός καθαφαίνομαι εγγύθεν ήμλι, Νύμφα, κὸ πρεγένειΘ; Απαγξαθαί με ποιησείς. Ηνὶ δε τοι δ'ένα μάλα φέρω τίμω θε καθείλον, Ω μ' દેમક્ર & καθελείν τυ κ) αὐειον άλλά τοι δισώ. Ogra par Junaries quòr dixes. "Arte Suoi par

25

30

35

50

Sulurrans apis, & in tuum antrum venirem, Hederam subiens, & filicem quâ tu ornaris! Nunc scio quid sit Amor : Savus est deus. Certe leana Mammam fuxit, & in faltibus eum educavit mater; Qui me penitus urens ad ipsa ossa usquè penetrat. O formosis oculis prædita, lapis merus! O nigro-supercilio Nympha, amplectere me caprarium, ut te osculer. INEST etiam inanibus osculis suavis voluptas. Coronam discerpere me flatim minutas in partes facies, Quam tibi ego, Amarylli dilecta, ex hedera servo, Intertextis folliculis & odorato apio. Hei mihi! Quid me fiet? cur ego perditus? Non audis? Pelliceá exutus in undas illas faltabo. Ubi thynnos speculatur Olpis piscator: Et si non moriar, tu tamen inde voluptatem capies;. Cognovi nuper, cum quærente me an amares me, Telephilon allifum nullum edidit fonum, Sed frustra molli in brachio tabefactum est. Dixit & Agroeo vera, cribro-vaticinans, Nuper specilega, mercede conducta, quòd ego quidem Tibi totus incumbo: tu autem nihili me facis. Certè tibi albam gemelliparam capram servo, Quàm à me & filia Mermnônis Erithacis nigella Petit: & dabo ei, quoniam tu me ludificaris. Saltat oculus mihi dexter: nunquid videbo Ipsam? cantabo ad pinum hic reclinatus: Et me fortè aspiciet; quoniam non adamantina est. Hippomenes, cum jam virginem vellet ducere uxorem, Poma in manibus capiens, curlum perfecit: Atalanta autem Ut vidit, Ut infanivit! ut in altum incidit amorem! Egit armentum & vates ab Othry monte Melampus In Pylum: illa verò Biantis in amplexu jacuit Mater gratiosa valde prudentis Alphesiboex. Formosam verò Venerem in montibus oves pascens Nonne adeò Adônis in magnam adegit rabiem, Ut nè mortuum quidem illum à suo amplexu dimittat? Beatus quidem mihi est æternum somnum dormiens Endymion: beatum autem duco, dilecta mulier, Jasiona, Qui tot consecutus est, quot non audietis profani. Doleo caput: tibi autem non est curæ. Non ampliùs canam; Jacebo hic stratus, & lupi hic me edent: Ut istud tibi quasi mel dulce in gutture fiat Argumentum

. .

Α βο μεθύσα μέλισα, η ες τεδν άντεον ικοίμαν, Τον κισσον διαδύες, η τὰν πέκειν ὰ τὸ πυκάτδη.

Νωῦ ἐγνων τὸν Ἦξωτα βαρὸς θέος, ἡ ρα λεαίνας Μασδον εθήλαζε, δρυμῷ τε μιν ἐτρεφε μάτης τος με κατασμύχων η ἐς ὀς ἐσ ἀ κρις ἰάτηξε.

Ω τὸ κληὸν ποθοςῶσα, τὸ πῶν, λίθΘ ὰ κυάνοφευ Νύμφα, πρές πλυξαί με τὸν ἀιπόλον, ώς τυ φιλάσω.

20 Ἦχιος τος κενεοίσι φιλάμασιν άθξα τές ψε.

το "ΕΣΤΙ η εν κενεοίσι φιλάμασιν άδεα τές ψε.
Τον σέφανον πλαι με καθαυτίκα λεπαπωινσείς,
Τόν τοι έχων, `Αμβρυλλὶ φίλα, κιασοίο φυλάωω,
Εμπλέξας καλύκεων η ευόδ μοισι σελίνοις,
"Ω μοι έχα, τί πάθω; τί δ δύςσο Φ; έχ ύπακέκες;

Τὰν βαιταν ὑποθύς εἰς κύματα τίωα ἀλεύμαι,
 Ὠτορ τὸς θύννως σκεπιόζεται "Ολτις ὁ χιπους.
 Κήνα μιὶ 'ποθάνω, τό γε μαν τεὸν ἀθὺ τέτυκται.
 Έγνων πρὰν, ὅκα μου μεμναμθώ εἰ φιλέεις με,
 Ὁυθὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα,
 Αλλ' αὐτῶς ἀποληῶ πότι πάγει ἐξεμαράνθη.

Αλλ' αύτῶς ἀπδηῷ πότι πάχει ἐξεμαράνθη.
Ειπε κ) Αρχοιώ τὰλάθεα κοπινόμαντις,
'Α πραν ποιολογείσα, παξαιβάτις, ἕνεκ' ἐγὼ μ΄
Τὶν ὅλΘ ἔγκειμαι τὸ δέ μο λόρον ἐδένα ποιῆ.
Ή μάν τοι λολκὰν διθυματόκον αΐρα φυλάνω,

Τάν με κὰ ά Μέρμνων Θ΄ Εειδακὶς ἀ μελανόχεως `Αιτει' κὰ δωσῶ ὁι, ἐπεί τύ μοι ἐνδιαθρύπην. 'Αλλετιι ὀρθαλμός μευ ὁ δεξίος ἀρά, γ' ἰδνοσῶ `Αυτάν; ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτιω ὡδ΄ ἐποκλινθείς. Καί κέ μ' ἴσως ποτίδοι ἐπεὶ ἐκ ἀδαμαν[ίνα ἐν]ί.

Ές Πύλον α ή Βίαν Θ ον εγκοίναιστη εκλίν η Μάτης α χαρίεω ω πείρρον Θ Αλφεσε οίας. Τὰν ή καλὰν Κυθέςειαν ον άςεσι μάλα νομούων Ουχ έτως Ωδωνις οπὶ πλέον άραγε λύωτας, "Ωςτ' έδε φθιμβόν μιν άτορ μασδοίο τίθηπς Ζαλωτὸς μβὸ εμὶν ὁ τὸν ἀτορουν ύπνον ἰαίων Ενδυμίων ζαλῶ ή, φίλα γωία, Ίασωνα,

um

'Ενδυμίων' ζαλῶ ή, φίλα γωίαι, 'Ιασίωνα,
'Ος τόσων εχυρησεν, ὅσ' ε πευςείδε βέβαλοι.
'Αλγέω ταν κεφαλάν' τὶν δ' ε μέλει. 'Ουκέτ' ἀείδω,
Κεισευμαι ή πεσών, κὶ τοὶ λύκοι ὧ δε μ' έδοντι'
'Ως μέλι τοι γλυκύ τετο κτ βρέγβοιο γένοιτο.

I 4

Argumentum quarti Idyllii.

Hoc Idyllium Bucolicum est. Battus Caprarius & Corydon bubulcus alternis versibus inter se colloquuntur. Inducit autem Theocritus Corydonem pascentem vaccas bubulci cujusdam Ægônis, quem dicit robustum existentem à luctatore Milône Olympiam abductum esse certandi causa: Battum verò hæc interrogantem, & dicentem vaccas malum pastorem nactas, atque propterea macilentas esse. Res autem transacta est in Crotône Italiæ,

PASTORES, BATTUS & CORYDON, Idyllium IIII.

B. DIC mihi, ô Corydon, Cujus hæ boves? an Philondæ?
C. Dic mihi, ô Corydon, Cujus hæ boves? an Philondæ?
C. Dic mihi, ô Corydon, Cujus hæ boves? an Philondæ?

B. Num eas alicubi clam vespere omnes mulges?
C. Atqui senex summittit vitulos, & me observat.

B. Iple autem in quam evanuit bubulcus abiens regionem?
C. Nonne audivitti? Eum abduxit in Alpheum abiens Milo,

B. Et quando ille oleum oculisvidit?

C. Aiunt eum cum Hercule viribus & robore certare.

B. Et me dixit mater Pollûce effe fortiorem.

C. Et abiit habens ligonémque & viginti hinc oves. B. Persuaserit, credo, Milo lupis, ut statim fiant rabidi.

c. Buculæ autem eum mugientes hic defiderant.

B. Miseræ istæ! Quàm malum bubulcum nactæ sunt?

C. Misera certé: nam nolent ampliùs pasci. B. Illius certè vitula ipsa tantum reliqua sunt

Offa. Num rore victitat, quemadmodum cicada?

C. Nou per terram. Nam aliquando ipsam ad Æsarum pasco, Et mollis herbæ bonum fasciculum do:

Aliquando autem faltat umbrofum circa Latymnum.

B. Macilentus planè & taurus ille rufus. Utinam fortiantur Lampriadæ populares, quando facrificant Junoni, talem: improbus enim populus.

C. Ad paludis etiam oflium agitur, & ad Phylci partes, Et ad Nexthum: ubi præclara omnia nascuntur,

Ægipyrus, & cnyza, & odorifera melitêa.

B. Heu heu! ibunt & hæ boves, ô miser Ægon,
Ad Orcum, quando & tu inselicem appetis victoriam:

Υπόθεσις τές τετάςτε Ειδιλλίε.

Τέτο το Ειθύλλιον βεκολικόν όζη. Βάτ Θ με εν αὐπόλο, Κορύδων ή βεκόλο, προς άλλήλες διαλέρονται άμοιξαίως. Αποτίθεται ή ο Θεόκει Θ τον Κορύδωνα βες νέμοντα βεκόλε πινός Αιγωνο, ον φησην είς Ολυμπίαν Από Μίλωνος παλαις είχθιωαι, είχθες νόντα, ως άγωνίσηται τον ή Βάτ ον ταυτα πυωθανόμωνον, κό λέροντα όπι κακε αί βόες έπυχον βεκόλε, κό είσε λεπαί. Τὰ μέν προσγματα διάκτητι ον Κρότωνι τῆς Ιταλίας.

ΝΟΜΕΊΣ, ΒΑΊΤΟΣ 13 ΚΟΡΥΊΔΩΝ, "Ειδύλλον δ'.

Β. Ἐ Ιπέ μοι, ὧ Κοςύθων, Τίν Θ αὶ βόες; ἢ ἑα Φιλώνθα; Κ. Ε "Ουκ, ἀλλ' "Αιρων Θ΄ βόσκεν δέ μοι σὐτὰς ἔθωκεν. Β. Ἡ πά Վε κρύβδαν τὰ ποθέσσεςα πάσας ἀμέλχες;

Κ. 'Αλλ' ὁ γέρων υρίντι τὰ μοχία, κ' ημέ φυλάωτε. Β. 'Ωυτὸς Α' ές τίν' ἀραν Φ ὁ βωκόλ Φ ῷχε ο χώρους

Β. Δυτος 31 ες τιν αρανίστο βωκολο ωχείο χωραν; Κ. Όυκ ακεσας; "Αρων νιν επ' 'Αλρεον ώχείο Μίλων.

Β. Καὶ πόνα πω 🛇 έλαιον εν δοθαλμοίσιν οπώπεις

Κ. Φαντί νιν Ἡρακληϊ βίω κὰ κάςτος ἐείσδεν.

Β. Κήμι έραθ ο μάτης Πολυδούνε Φ ήμε αμείνω.

Κ. Κ' ώχετ' έχων σκεπάναν τε κ) έναπ τυτόθε μάλα. Β. Πείσαι τοι Μίλων κ) τως λύκ Θαυτίκα λυωίω.

Κ. Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώνλιαι ωδε ποθειώπ.

Β. Δειλαιαί γ' αίνται τιν βωκόλον ώς κακὸν ξυρον.

Κ. Ἡ μὰν δειλοῦτό γε κὰ ἐκέπ λῶνπ νέμεθς.
Β. ΤΙτότος με δεί τοι τῶς πόςπ Θαὐτὰ λέλειτῆτα

10

10

0,

Et

Τω ς εά. Μη συσκας στίζεται, ως σφο ὁ τετ]ιξ; Κ. Ου δων Αλλοκα μλύ μιν επ' Αισάρριο νομάσ.

Κ. 'Ου δών Αλλοκα μέν μιν επ' 'Αισαρομο νομόν. Καὶ μαλακω χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι' 'Αλλοκα ή σκαίρει το βαθύσκιον ἀμοὶ Λάπυμνον.

Β. Λεπός μαν χώ τοῦρος ὁ πύρριχος "Ειθε λάχοιεν Τοὶ τῶ Λαμπριάθα τοὶ θαμότοι, ὅκκα θύοντι Τῷ Ηρα, τοιόνθε κακοχράπιων χό ὁ δαμΦ.

Κ. Κοὶ μὰν ἐς ςτμάλιμνον ἐλαύνεται, ἔς τε τὰ Φύσκω, Καὶ ποτὶ τὸν Νήαυθον. ὅπα καλὰ πάν]α φύοντι,

Υκαί ποτί τον Νηαιδον. ὅπα καλά πάν α φύοι
Αιγίπυρος, η ανύζα, η δυώδης μελίτεια.

Β. Φεῦ φεῦ Βασειώται κὸ ταὶ βόες, ὧ τάλαν ''Αιζων, 'Εις 'Αίδαν, ὅκα κὸ τὸ κακὰς κράσσαο νίκας.

X

Et hæc fistula situ obducitur, quam quondam compegisti.

C, Non illa, non per nymphas; quoniam ad Pisam abiens

Dono mihi ipfam reliquit: ego autem quidam fum cantor,
Et bene quidem illa Glaucæ carmina accino, bene autem Pyrrhi,
Laudo & Crotonem: pulchra etiam civitas Zacynthus,
Et quod orientem spectat Lacinium; ubi ille Pugil
Ægon octoginta solus voravit placentas.

Et quod orientem spectat Lacinium; ubi ille l Ægon octoginta solus voravit placentas. Illic & taurum à monte duxit prehendens Uugulâ, & dedit Amaryllidi: mulieres verò Alta voce acclamârunt. & bubulcus risit,

B. O gratiosa Amarylli, solius tui nè quidem mortuæ Obliviscemur: quantum capræ mihi charæ, tantum mihi chara in-Heu heu duram valde sortem, quæ me sortita est! (teristi,

C. FIDERE oportet, chare Batte, forsitan cras erit melius.

SPES in vivis, desperati autem mortui.

Et Jupiter interdum eft serenus, interdum pluit.

B. Fido. Pelle deorsum vitulos nam olex

Ramum rodunt perditi: abi tu albe.

C. Abi Cymætha ad collem: non audis? Veniam, per Pana, malam rem tibi statim daturus. Nifi abis istinc: vide iterum eo accedit.

Utinam esset mihi curvum pedum, ut te verberarem !

B. Aspiceme, ô Corydon, per Jovem: nam spina

Modò me hîc sauciavit sub malleolum. Ut yero alti

Hi aculei funt! Malè vitula pereat.

In hanc inhians fauciatus fum. Numquid vides?

C. Ità, ità, & unguibus eam teneo: atque hac ipía est. B. Quantula est ipina! & quantum virum domat!

C. In montem cum venis, nè discalceatus venias, ô Batte:

In monte enim rubíque & tribuli germinant.

B. Dic agè mihi Corydon, Ille vetulus nunquid adhuc molit Illam nigra-fupercilia-habentem amicam quam olim deperibat?

c. Admodum, ô miser. Nuper quidem ipsemet ingressus

Et in stabulum deprehendi eum in ipso opere.

B. Euge, ô homo falacissime: natura tua vel cum Satyris Propiùs vel cum Faunis, quibus exilia crura-sunt, certat. Χ' ά σύειγξ ευρώπ παλιώς ται, άν ποκ' επάξω.

Κ. 'Ου τίωα γ', ε νύμφας' έπεὶ ποτὶ Πίσαν άφερπών

Δώρον εμών νιν έλειπεν έγω δέ τις είμι μελικτάς, 30 Κηυ ιδύ τὰ Γλαυκας άγχρεομαι, ευ ή τὰ Πύρρω. Αινέω τών τε Κρότωνα καλά πόλις ά τε Ζάκιωθος. Καὶ τὸ ποταῶον τὸ Λακίνιον, Ε΄ τορ ὁ ποκρας * Αιγων ογ δώκοντα μον Θ κατεδεύσατο μάσ θας.

Thue में परेंग प्रवाहिंग केल' कें हि के कें मर्बेड मर्बेड वड़ 35 Tas อกาลs, หักอื่อห่ 'Amagunis าน่า วุนเอราะร Μακρον ἀνάϋσαν, χώ βωκόλ Θ εξεχέλαστεν. Β. Ω χαείεστ 'Αμαρυλλί, μόνας σέθεν εθε θανοίσας

45

50

55

Λασδίμεδ' δσον αίγες εμίν φίλαι, δων άπεσθας.

'Αι αι το σκληρο μάλα δείμον Φ, ες μ' έλελό ζει. Κ. ΘΑΡσείν χελ, φίλε Βάτ ε τάχ αι ειον έωττ' άμεινον: ΈΛΠΙ ΔΕΣ εν ζωοίσιν ανέλπιςοι ή Βανόντες. Χώ ΖΑς άλλονα μ πέλει αίθρι , άλλονα δί υ ε.

Β. Θαρσέω. Βάλλε κάτωθε τὰ μοχία τας χδ έλαίας Τον θαλλον τρώροντι το δύςσοα. σίτθ ο λέπαρρος.

Κ. Σίτθ' ά Κυμαίθα ποτί τον λόφον' εκ έςακέκες Ήξω, ναι τον Πανα, κακόν τέλ Θαυτίκα δωσών, Ει μω άπει τετώθεν "ίδ' αξι πάλιν άδε ποθέρπει. "Ειθ ω μοι βοικὸν το λαγωδόλον, ώς τυ πατάξω.

Β. Θασαίμι, δ Κορύθων, ποτί τω Διός άρδάκαν θα Αρμοί μ' ωθ' επάταξ' του το σφυρέν. 'Ως ή βαθείαι Ταὶ ἀπρακθυλίδες ἐντί. κακῶς ά πόρτις ὁλοιτο Εις ταύταν επύπαν χασμούμβ. Ο. π ρά γε λού ανεις;

Κ. Ναί, ναί, τοις ενύχεαιν έχω γένιν άθε κ) αὐτά-Β. 'Ο σίχον δεὶ το τύμμα' κ) αλίκον ανδρα δαμάσδει.

Κ. 'Εις όρος όκχ' έρπεις, μη ἀνάλιπ Θ έρχεο, Βάτ ε. Εν χδόρει βάμνοι τε η άπαλαθοι κομόωνπ.

Β. "Ειπ' άγε μοι Κορύδων, Το γερόνπον η ρ έπ μύκλει Τίωαν τὰν κυάροφρων ερωτίδα, τὰς ποτ ἀκνίδη;

Κ. 'Ακμάν γ' & δειλαίε πράν γε μλο αὐτὸς ἐπενθών 60 Καὶ ποτὶ τὰν μάνδραν, κατελάμβανον άμΦ ἐνάρχει.

Β. "Ευχ' & "νηςωπε φιλοίφα τό τοι γέν Φ η Σαπυείσχοις Έγρύθεν η Πάνεοπ κακοκνάμοισην εείσθε.

Argumentum quinti Idyllii.

Hoc Idyllium magis Dramaticum est. Colloquuntur autem inter se in Italia, et de præstantia in arte Musica certant, Caprarius Comatas, qui Eumáræ Sybaritæ capras pascit, et Pastor Lacon, qui Thurii Sybaritæ pecora pascit. Habet autem Comátas puellam amasiam Alcippen nomine: Lacon verò amasiam Eumédem, Et præmium certaminis constituunt, Caprarius hircum, Pastor autem agnum: Morsonem verò cantionum judicem deligunt. Finito autem certamine, judex Morson Caprario victoraim tribuit. Inscribitur igitur hoc Idyllium VIATORES quòd in via rixentur; Bu-COLIASTÆ verò, quòd carmen Bucolicum canant.

VIATORES seu BUCOLIAST Æ, Idyllium V.

COMATAS & LACON.

C. Apræ meæ illum pastorem Sybaritam
Fugite Lacóna: meam pellem caprinam heri furatus est.

L. Nonne à fonte heus agnæ fugietis? nonne afpicitis Qui paulò antè meam filtulam furatus est Comátam?

C. Quam fittulam? tu enim quando, serve sybarita, Possedisti fistulam? quid? annon cum Corydône sussicit tibi stipulæ arundinem stridere tenenti?

L. Quam mihi dedit Lycon, ô liber. Tibi autem qualem

Lacon furatus olim abiit pellem? dic, Comáta:

Nam nè Eumaræ quidem hero tuo erat in qua cubaret.

C. Quam Crocylus mihi dedit, variam, quando facrificavit
Nymphis capram. Tu autem, improbe, etiam tunc tabefcebas
Invidens, et nunc me tandem nudum fecifti.

L. Non, per ipsum Pana litoralem, non tibi Lacon Pellem ademit filius Calæthidis: quòd si fallo, de illa

Petra, ô homo, furens in Crathin defiliam

C. Nec etiam non per ipfas paluftres, ô bone, nymphas, Quæ mihi propitiæ et benevolæ fint)

Non tuam fiftulam furtim furatus est Comátas.

L. Si tibi credam, Daphnidis dolores perferam.

Sed enim si vis hoedum ponere (est quidem nihil

sacrum) cantu quidem tecum certabo, donec te victum fatearis.

C. Su S.

Υπόθεσις વર્ષે જાદ્યાની દિાશિયમાં છે.

Τέτο το 'Ειδύλλιον δραματικώτες ν όξι περεδιαλέρονται το αλλήλοις οπό 'Ιταλίας, κὸ πρεί ουμασίας εκίνεση, ο τε αξπόλ (Θ κομάτας, ος Έυμάς τε Συθακίτα νέμει τὰς αξράματα. 'Εχει τὸ εμά κομάτας κος Ευμάς το εκόμε το ερωμόλιω 'Αλκίππιω τένομω' ο τὸ κομάτας κός μω ερωμόλιω 'Αλκίππιω τένομω' ο τὸ Λάκων, εξώμενον Έυμώδιω. κὸ καπόλον τῆς νίκης τίθενται ο μός αὶπόλ (Θ τράρον, ο τὸ ποιμιω ἀμόν Μόρσωνα τὸ τὸ ἀδῶν κριτιώ αἰρεντω. Τελεσάντων τὰ τιω άμιλλαν, ο κειτὸς Μόρσων το ἀπόλω τω νίκιω ἀπονέμει. Επιχάρεται μιὰ εν τετο τὸ Ειδύλλιον 'Ο ΔΟΙΠΟ' ΡΟΙ μιὰ, διὰ τὸ ἐν ὁδῷ φιλονεκεῦν ΒΟΥ ΚΟΛΙΑΣΤΑΙ δε, διὰ τὸ βεκολιάζεθαι αὐτές.

ΌΔΟΙΠΟ ΡΟΙ, ἢ ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ, Έιδύλλου ε΄.

KOMATAΣ & ΛΑΚΩΝ.

Κ. Τρες εμαὶ τίμον τον ποιμίνα τον Συδαείται Φεθρετε τον Λάκωνα το μεθ νάκο έχθες έκλε ψεν. Λ. Όυκ ὑπο τος κράνας στη ἀμνίδεςς εκ εξορήτε

Τόν με τὰν σύειγγα πορώαν κλέ ζαντα Κομάται;
Κ. Τὰν ποί αν σύειγγα; τὸ χὸ πόνα, δῶλε Συβάρτα,

Ἐκπάσω σύειγγα; τι δί ; κκέπ σω Κοςύδωνι "Αςκεί τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσθεν έχονπ;

10

15

20

Λ. Τάν μοι έδωπε Λύκων, ὧ λάθεςε. τὴν ἢ τὸ ποῖον Λόκων ὀκκλέ ζας ποκ ἔδα νάκΘ, εἰπὲ Κομάτα Ουδε ρδ Ευμάςα τη δεαπότη ἢς τοι ἐνεύδεν.

Κ. Τὸ Κεσχύλ Φ μοι εδωχε, τὸ ποικίλον, ἀνίκ' έδυσε Ταις νύμφαις τὰν αίζαι τὸ δὶ, ὧ κακὲ, κὶ τότ ἐτάκευ Βασκαίνων, κὶ νωι με τὰ λοιδια γυμνον εδνικας.

Λ. 'Ου, μ' αὐτον τον Πανα τον άκπον, ε σε γε Λάκων Τὰν βαίταν ἀπεδυσ ὁ Καλαίθιδος ἢ κτ τιώας

Τός πέτρας, ών θρωπε, μανείς ες Κράθιν αλοίμαν. Κ. 'Ου μάν ετ' αὐτὰς τὰς λιμνάθας, ὧ' 'γαθε, νύμρας, (''Αιτ' εμίν Ιλαοί τε κ) δυμθύεςς τελέθοιεν)

"Ου τευ τὰν σύειγγα λαθών έκλε ξε Κομάτας.

Λ. 'Αι τοι πε άσαμι, τὰ Δάρνιδος ἄλγε ἀερίμαν.
'Αλλ' ἔν αἴκα λῆς έειρον θέωθο (ἐντὶ ωδο ἐδεν
'Ιεερν) ἀλλά γε τοι διαείστμαι, έεξε κ' ἀπείπης.

K. TE

C. SUS contra Minervam certamen suscipit. Ecce tamen stat Hichoedus: sed agé, tu quoque saginatum agnum contrà statue.

L. Et quomodo, ô assute, recte hæc erunt ex æquo nobis?
OUIS pilos pro lanis totondit? quis autem; præsente

Caprâ primiparâ, malam canem vult mulgêre ?
C. Quicunque vincere alium, ut tu, confidit;

Crabro strepens cicadam contra. Sed enim nequaquam

Hoedus par: tu (ecce hirons hic!) certa.

L. NE FESTINA: non enim igne ureris. suaviùs cantabis Hîc sub oleastro & nemoribus his sedens. Gelida aqua illic defluit: hîc nata est

Herba, & thorus hic, & locusta hic canunt.

C. Atqui non feltino: sed MOLEstè admodum sero, si tu me au-Oculis rectis inspicere, quem olim: cùm esses (des Puer adhuc, ego docebam. En gratia quò recidit;

NUTRITO & catulos lupi, nutrito caries, ut te comedant.

L. Et quando ego à te aliquid didiciffe boni yel audiffe

Memini, ô invide tu & turpis homuncio nullius usus?

C. Quando pædicabam te, tu autem dolebas: capellæ autem
Hæ balabant, & hircus ipsas terebrabat,

L. Non profundiùs illà pædicatione gibbofe sepultus sis :

Sedenim veni huc, veni; & postremum cantabis.

C. Non veniam illúc: hic quercus, hic cypérus:
Hic fuavè fufurrant in alvearibus apes:
Hic aquæ gelidæ fontes duo: in arbore autem

Aves garriunt: & umbra nihil fimilis

Isti quæ est apud te: dejicit autem & pinus supernè nuces. L, Atqui agnorum pelles & lanas hic calcabis,

si veneris, fomno molliores: ista autem pelles hircina, Qua apud te funt, olent pejus quàm tu oles, Statuam autem cratéra magnum albi lactis Nymphis, statuam autem & suavis alium olei

C si autem & tu veneris, teneram filicem hic calcabis, Et pulegium florens: substernentur autem capellarum Pelles, iis quæ apud te sunt molliores quadruplo agnorum; Statuam autem octo quidem situlas Pani lactis, Octo autem conchas mellis plenos favos habentes.

L. Isline mecum certa, & ishhie Bucolicum cane carmen:
Tuum ipfius folum calcans, habe quercus. Sed quis nos
Quis judicabit? utínam veniat bubulcus huc Lycópas!

C. Nihil ego illo opus habeo: fed hominem, si vis, fylvicidam vocemus, qui ericas

Illas

Κ. ΥΣ ποτ' 'A Βαναίαν εριν ήρισε' ηνίδε κείται "ΩριοΘ' άλλ' άγε, κὶ τὸ τὸν έυβοτον άμνὸν έρειδε.

25

30

35

45

50

55

60

Λ. Καὶ πῶς, ὡ κίναδ', ἔυ τάθε γ' ἐωται ἐξ ἴσε ἀμμιν; Τ Ι' Σ τείχας ἀντ' ἐείων ἐποκίξαΙο; τίς ἢ παράσας 'Αιρὸς προπτοτόκο ο, κακὰν κωία βέλετ' ἀμέλγειν;

Κ. Ός πς γικασείν τον πλατίον, ώς τὸ, πεπείθει, Σεὰξ βομβών τέπιρος εναντίον άλλα λό έτοι

"Ωειο Θ' ισοπαλής" τὸ (Ἰδ' ὁ τεφρος έδᾶ) εεισδε.

Λ. ΜΗ ΣΠΕΥ Δ' ε ράρτοι πυεὶ θάλπεσι αθίου ἀσῦ Τὰδ' ὑωὸ τὰν κότωνον κὰ τὰλοτα παῦτα καθίξας.
Ψυχον τόθως πωὶ καθαλείδετοι ωδε περύκει
Ποία, χ' ἀ 516 ὰς ἄ δε, κὶ ἀκείδες ω δε λαλεωπ.

Κ. Αλλ' επ σσεύδω ΜΕ ΤΑ δ' άχθομαι, εἰ τύ με τολμῶς "Ομμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποπελέπεν, ὄν πεκ ἐόντα Πάιβ' ἐτ' ἐγῶν ἐδἱ ἀκοκον Ἰδ' ὰ χάεις ἐς τὶ ποθέρπει. ΘΡΕ ΨΑΙ κὶ λυκιδεῖς, Βρέ ζαι κυώας, ὡς τυ φάγωνπ.

Λ. Καὶ σόκ ερώ παρή τεύ τι μαθών καλὸν η κ ἀπέσας

40 Μεμναμ', α φθονερον το κ) απρεπες ανδρίον σώτως; Κ. Ανίκ' εποχιζον το, το δ' αλγεες αι ή χημαρακ

"Αιδε κατεβληχώντο, κ) ὁ τρόρος αὐτὰς ἐτςύπη. Λ. Μη βάθιον τίωω πιγίσμα Θ ύβὲ ταφώης. "Αλλὰ 28 ἔρο ἀδ', ἔρπε' κ) ΰςτρα βωκολιαξείς.

'Αλλά β΄ έρρ ωβ', έρπε' η υςτρα βωκολιαξείς.
Κ. 'Ουχ' έρφω τίωε' τετω βρύες, ωβε κύπειρος, ΄Ωβε καλὸν βομβειώτι ποτὶ σμάνεωτι μέλιωτα.
'Ένθ' υβωτος ψυχεω κράναι βύο ταὶ δι' όπὶ δενθρω 'Όρνιχες λαλαγειώτι' κὰ ά σκιὰ ἐθὲν ὁμοία.
Τὰ παρὰ τίν' βάκλει β κὰ ἀπτυς υψόθε κώνες.

Λ. Η μαν άρνακί δας τε κ) εἰεια τῷ δε πατησείς,
Αικ' ἐν Ͽης, ΰπιω μαλακώτερο: τοὺ ἢ τς αγείσι
Τοὶ παρὸ τὶν ὁσοδοντι κακώτερον ἢ το τῷν ὁσοδεις.
Στασοῦ ἢ κρητῆρα μέγαν λουκίο γαλακί Θ
Ταῖς νύμφαις ςασοῦ, ἢ κ) ἐδξ Θ ἀλλον ἐλαίω.

Κ. 'Αι δέ κε κ) το μόλης, άπαλὰν πεειν ώδε πατιστές, Καὶ γλάχων ἀνθευσαν τω εωτιστά του βρημαιε ξεν Δέρμα μα παρώ τον μαλακώτες πετε έκις ἀρνῶν. Στασῶ δι ὀκτώ με γαυλάς το Πανὶ γάλακ Θ, 'Οκτώ β σαρί ε ας μέλ [] Θπλέα κης έχοίσας.

Λ. `Αυτόθε μοι ποτέρισθε, ης σύτοθι βωκολιάσθος Τὰν σουτά ποιτέων, έχε τας διούσι. Αλλά τὶς άμμε Τίς κρινες; τὰθ `ένθοι ποθ ὁ βωκόλ Θ ωθε Λυκώπας.

Κ. 'Ουδεν εγώ τωω ποπιδεύομαι' άλλα τον ανδεα, 'Αιλης, τιν δευτόμον βωςρήσομες, ος τος έξετας

This

Illas qua funt apud te findit: est autem Morson.

L. Vocemus, C. Tu voca eum- L. Agè ô hospes, paulisper audi

Huc veniens: nos enim certamus uter melior

Cantor fit. Tu autem, ô amice, neque pro me, Morlon, Per gratiam pronunties, neque etiam istum juveris.

C. Ità, per nymphas, ità Morson, neque Comatæ Plus tribuas, neque isti tu gratifeceris.

Hicautem grex Thurii est Sybaritæ:

Eumáræ autem capras vides, amice, Sybaritæ.

L. Nunquis te rogabat, per Jovem, an Sybaritæ,
An meus fit, ô improbiffime, hic grex? Ut loquax es!

C. Heus bone vir, equidem vera omnia dico, Et nihil glorior; tu autem valde mordax es.

L. Dic agé, siquid dicendum habes: & hospitem in urbem rur-Virum dimitte; ó Apollo, certè linguaculus es Comâta. (sus

C. Musæ me diligunt multò plus quam cantorem. Daphnin: ego autem ipsis capellas duas nuper mactavi,

L. Etenim me Apollo diligit magnopere: & pulchrum ei

Arietem ego pasco, Carnea verò jam adventant.

C. Præter duas reliquas geminiparas capras mulgeo: Et me puella aspiciens, Ah miser, inquit, Tu ipse mulges?

L. Ah ah! Lacon calathos ferè viginti implet Caseo, & impubem in floribus puerum inquinat.

C. Petit & pomis caprarium Clearista, Capras præteragentem, et suave quiddam canit.

L. Et me Cratidas pattorem imberbis occurrens

Infanire facit: pulchra verò ad ejus cervicem quatitur coma,

C. At NON conferenda funt cynosbátus neque anemóne Cum rofis, quarum flores apud fepes nafcuntur. (dem habent

L. Neque enim etiam cum glandibus poma montana: hæ qui-Tenuem ab ilice corticulam, illa verò mellis-colorem-referunt.

C. Et ego quidem dabo puellæ flatim palumbum, Ex junipero detrachum; illic enim incubat.

L. Ego verò in vestem molle vellus, cùm tondebo

Ovem nigram, Crátidæ donabo ipfe.

C. Heus, ab oleastro discedite, capellæ: hic pascimini, Ad acclivem hunc collem, ubi myricæ.

L. Non à quercu heus tu Conare, túque Cynætha,

Hic pascimini ortum versus, sicut Phalarus?

C, Est autem mihi sicula ex cupresso, est autem crater Opus Praxitelis: puellæ autem hæc servo.

L. E:

3

OAOINO'POI, 'E.J. e' Τίωας τας παρά την ξυλοχίσθεται εντί ή Μύρσων. 1. Bospéones. K. Tù nake viv. 1. "IS' à geve, mix-KOD ENSTOV Τάδ' દેમθών αμμες β εείσθομες ός πς αρείων Βωκολιασάς όζι. τὸ δ', ω ςίλε, μήτ εμέ, Μόρσων, Έν χάρπ κείνης, μήτ ων τό γα τετον δνάσης. 70 Κ. Ναί, ποτί ταν νυμφάν, ναι Μόρτων, μήτε Κομάτα To makov iduins, wit do to za tolde zacign Αδέ τοι ά ποίμνα τω Θκείω δζί Συβάρτα! Έυμάρα ή τὰς ἀιχας όρης, φίλε, τῶ Συβαείτα. Λ. Μή τύ τις ήρωτα, πηθώ Διος, αίτε Συθάρτα, 75 ' Αιτ' εμών όξι, κάκισε, ποίμιτον; 'Ως λάλ Θ εωί. Κ. Βένπο έτΘ, ερώ μο άλα θεα πάντ άροςδια, Κ' έδεν καυχέρμαι το δ' άχαν φιλοκέρτομος έωπ. Λ. "Εια λέχ', Ηπ λέχεις κ) τον ξένον ες πόλιν αίν δις 80 Ζώντ ἀφες ω Παιάν, η τωμύλ Θ ήδα Κομάτα. Κ. Ται μώσαι με φιλεύντι πολύ πλέον η τον ασιδον Δάρνιν ερώ δ' αύταις χιμάςως δύο πράν ποκ' έθυσα. Λ. Καὶ χο έμι Ωπολλων φιλεειμέρα κ μαλον αὐπο Κειὸν εγώ βόσκω. જો ή Κάρνεα κ) δη εφέρωει. Κ. Πλάν δύο τας λοιπάς διδυματίκ Θ αίγας άμεληω 85 Καί μ' α παίς ποθορεύσα, Ταλαν, λέχει, αυτός αμέλχεις; Λ. Φεῦ φεῦ, Λάκων τοι παλάςως 94θον είκαπ πληες ι Τυρώ, κ τον άναβον εν άνθεσι παιδα μολιώς. Κ. Βάλλει η μάλοισι τον αιπόλον ά Κλεαρίςα, 90 Τας αίρας παρελώντα, κ άδύπ ποππυλιάσδα. Λ. Κημε χο ο Κρατίδας τον ποιμεία λεί Ο ύπαντή Εκμαίνει λιπαρά ή παρ αυχένα σείετ εθειρα. K. 'AM' 'OT ETMBANT' BE nunos Calos Bo ave maivat Περε ροδα, જેમ લેν જ માદ્ર જ વર્ષ વાંપ્રવ તાલા જારા માના 95 Λ. 'Ousiè 25 દેક' ακύλοις δειμαλίδες αί ων έχονπ Λεπίον ώπο πρίνοιο λεπύριον, δι ή μελιχρά. Κ. Κηρώ μος δωσώ τα παρθένω αυτίκα φάσσαν, Εκ τος άρκο θω καθελών τίνει η εφίσθει.

Λ. 'Αλλ' έχω ές χλαίναν μαλακόν πόκου, όπποκα πεξώ

100 Τὰν διν τὰν πέλλαν, Κρατίδα δωρήσομαι αὐτίς.

Κ. Σίπ' ἐπὸ τὰς κοτίνω, ταὶ μηκάδες' ὧδε νέμεδε, Ως το κά αντες τότο γεωλοφον. ά τε μυθίχαι.

1. Our sito ras Spuds cor o Kavas O, a Te Kunaida,

Τετεί βοσκησεί θε ποτ άντολας, ώς ο Φάλαρ 9;

K. "Est d'é por yauxos surapioste ; Est à uphtig " Feger Treggiteneus To moudi 5 raine oundaww.

1. X' alliy

L. Et nobis est canis amans-gregis, qui lupos strangulat : Quem puero donabo, feras omnes ut persequatur.

C. Locultæ, quæ sepem supersaltatis meam, Nè meas lædatis vites: sunt enim teneræ.

L. Cicada, videte caprarium ut ego irrito;

Sic & vos diu irritatis messores.

C. Odi denfarum-caudarum vulpes, quæ vites Micônis Semper venientes ad vesperas comedunt.

L. Etenim ego odi scarabéos, qui Philondæ

Ficus vorantes, fublimes feruntur.

C. Nunquid non meministi cum ego te subagitavi, & tu ridens

Scitè te movebas, & quercui harebas illi?

L. Hoc quidem non memini: cùm verò hic te vinctum Eumáras purgavit, probè admodum hoc scio.

C. Jamaliquis, ô Morfon, irritatur: non fenfisti?
Vade, & feillas veteres ex monumento statim evellito.

L. Et ego quidem vellico, Morson, quendam: & tu etiam vides.

Vade jam, & cyclaminum effodito ad Halenta.

C. Himera pro aqua fluat lac: & tu, ô Crathi, Vino rubescas: & junci fructum ferant.

L. Fluat & Sybaritis mihi mel: & in diluculo

Famula pro aqua urnam favis intingat.

C. Mez quidem cytisumque & zgilum capra edunt, Et lentiscum calcant, & in comaris cubant.

L. At meis ovibus adest apiastrum

Quo pascantur, multa autem & sicut rosa hedera florer.

C. Non amo Alcippen, quia me nuper non osculata est, Auribus ad se attrahens, cum ei palumbum dedi.

L. Sed ego Eumêdem amo magnopere : etenim cùm ei Fistulam porrexi, suave quiddam valde me osculatus est.

C. NÉFAS, ô Lacon, cum luscimis picas certare, Atque upupas cycnis: tu autem, ô miser, es odiosus.

L. Finem facere jubeo pastorem. Tibi autem, Comata,

Donat Morson agnam: & tu sacrificans

Nymphis, Morloni pulchrum carnis frustum statim mittito.

C. Mittam, per Pana. Fremito præ gaudio totus hircorum
Nunc grex: nam ego quoque (ecce quam magnos istos cachinIn Laconem pastorem, quòd nunc tandem (nos edo
Expedivi agnum!) in cœlum vobis saltabo.
Capræ meæ bono estote animo cornigeræ: cras yes
Omnes ego lavabo Sybaritidem intra sontem.

Heus tu albe cornipetens, fiquam ineas

Caprarum

11

12

12

130

135

A. X' auiv be www ollowinvio , os xux @ ay yet "Ον πό παιδί δίδωμι, το Энеία πάντα διώκεν.

K. 'Axpides, an tov ocaymor Sopradires tov amor, Μή μου λωβάση νε τὰς ἀμπέλ Φ' ἐντὶ χδάξοι.

Λ. Το τέπιρες, δεήτε τον αιπόλον ώς έρε Αίσδω. "Outo x' Uppes Alu Eps Dio dete Tois na Na Mausutás.

Κ. Μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αι τὰ Μίκον 🕒 Aisi portica Tà mo Seavepa paricorn.

Λ. Καὶ χό έγω μισέω τως και βάρος, οι τὰ Φιλώνδα

בטאש אמדמדפטיסטידבי, ישוניינוסו סספינטידשו. 115

K. "H's usuvao" or spor to rathhaou, is to ocoupas Ευ πόκα κιγκλίζευ, κ τας δρυός είχεο τίωας;

1. Τέτο μω ε μέμναμ' όπα μαν πόπα τα δε το δάσας

Ευμαρος εκάθηρε, καλώς μάλα τότο γ' Ισαμι.

K. "Hon Tis, Moesov, murgains rai sa maphosus 120 Σκίλλας ιων γραίας જπο σομα (σύτικα τίλλοις.

Λ. Κηρώ μενίσδω, Μόρσων, πνά κ το ή λουσεις. Ενθών τὰν κυκλάμινον ορυσέ νων ες τον Αλεντα.

Κ. Γμέρα ανθ υθατ Θ ρείτω γάλα, κ) τὸ ή, Κράθη,

"Οινω πορφύροις, τα δ'ς τοι σία καρπον ενεικαι. 125

Κ. Ται με εμαί κυπισον τε κ αιγιλον αιγες εδονπ.

Και σίνον πατέοντι, κ) εν κομάροιοι κεονται.

130 Λ. Ταισι δ' έμαις δίτουν πάρες των ά μελίτεια

Φέρβεως, πελλός ή κὶ ως ρόθα κιοτός επαιθεί. Κ. 'Ουκ' έραμ' 'Αλκίππας, ότι με προμέκ εφίλασε, Των ώτων καθελοίο, δκα οι τον φασαν έδωκα.

1. 'Axx' ¿ a 'Eum Seus ¿ papar péza' n' a on' auro

Ταν σύριγρ' ώρεξα, καλόν τί με κάρτ' έφιλασεν. 135

K. Or OEMerco, Ninov, nol' andova niaras celo der, 'Ουδ' έποπας κύκνοισι το δ', ω τάλαν, εωί φιλεχθής.

Λ. Παύπαλς κέλομαι του ποιμένα. τον ή, Κομάτα,

Δωρείται Μόρσων ταν αμνίδα κ το το 5 3ύσας

111-

do

un

Ταίς νύμφαις, Μόρσωνι καλον κρέας αὐτικα πεμ. Ιον. Κ. Πεμ ζώ, ναὶ τὸν Πάνα. Φειμάωτο πάσα τραχίσκων Νωι άγέλα κήγω ρδίδ ώς μέρα τέτο καγαξώ

Καθώ Λάκων 🕒 τοῦ ποιμβί Φ, δοθί πολ ηθη ζΑνυτάμαν τον γ' ἀμνόν ες ερανον ζιμμιν άλευμαι.

Aryes e mai Japosite Keps 1 St abeloviums 145 Ha σας εγώ λεσώ Συδαρίπο Θ ένδο τι κροινας. Out @ o neuktas o rogutting, et The ox suceis

Tar

Caprarum, percutiam te, prinsquam immolem Nymphis agnum. En iterum hic petit! Ego verò siam, Ni te percussero, Melanthius pro Comáta.

Argumentum sexti Idyllii.

Damoetas & Daphnis æstivis mensibus sub meridiem suos in unum compellunt greges, & amores Cyclôpis & Galatéæ alternis canunt, Orditur cantum Daphnis, sermonem tanquam ad Cyclopem dirigens: Damoetas verò respondet, quasi sub persona Polyphémi.

Res aguntur in Sicilia. Alloquitur autem poeta Arátum, cujus meminit in Thalyfus, & alibi. Potest autem

hic Aratus effe poeta Ty Douvoudows.

BUCOLICI CANTORES,

DAMOETAS & DAPHNIS.

Amoetas & Daphnis bubulcus in unum locum (rum Gregem quondam, Arâte, compulerunt: erat autem alter eo-Rufus, alter autem femiberbis. Ad fontem autem quendam ambo Sedentes æstate, meridie talia canebant.

Primus autem incepit Daphnis quoniam & primus contendebat.

Daph. Petit tibi, Polyphême, gregem ovium Galatêa Malis, difficilem amatorem caprarium hominem yocans: Et tu iplam non aspicis miser, miser, sed sedes Duscirer fishulâ-canens. Iterum illa (ecce!) canem petit Qua te ovium sequitur custos: ipsa verò latrat. In mare aspiciens; puri aute. suchus eam ostendunt. Placide strepentes, in littore currentem. Cave nè puella in crura irruat. Ex mari exeuntis, néve corpus pulchrum laceret. Illa verò etiam ibi lascivit, sicut ex carduo. Rusa coma, pulchra assas dum torret:

ET FUGIT amantem, & non amantem sectatur. Et à linea movet lapidem: certè enim AMORI Sæpe, ô Polyphême, non pulchra pulchra videntur. Post hunc Damoetas incépit, & hac cecinit:

Ταν αίγαν, φλασώ τυ, τρὶν ή γ' έμι καλλιες ήσου Ταϊς νόμοραισι τον αμινόν. Ο δ' αι πάλιν' άλλά γροδιμαν, 150 'Αι μή τυ φλάσωμι, Μελάν ЭΙΘ άντί Κομάτα.

Tridens To Exts 'ELDANIE,

Dauoiras ni Dapvis Deess out O meonuceias eis en Desuματα σωελαύνεσι, η άμοιδαίως τω σεί Κύκλωπ 9 κ) Γδηατέιας νύμφης έσοθεσιν άθεσιν. "Αςχεται ωλό διω της ώδης ο Δάφνις, ώς του Κύκλωπα τιω Σπόδοσιν ποιέμψι . ό ή Δαμοίτας Εποχρίνεται, ώς οπ σεοςώσε τε Honvonus Santer.

Τὰ Φράγματα, ἐν Σικβία. Φερεδιαλέγεται ή ὁ ποιητης Α εφτω, & κ) μέμνηται έν τοις Θλυσίοις, κ) άλλαχε. Δυνατια ή ετ Θ εθ ο συν Φαινομλίων ποιητής.

m

bo

t.

5

10

15

20

177.

BOYKOAIASTAI',

EIDUNNION 5.

AAMOITAE & AA' ONIE.

Λ Αμοίτας η Δάρνις ὁ βωκόλ Θ είς ένα χώρον Ταν αγέλαν ποκ', ' Αραπε, σωιάγαγον ής δ' ὁ με αὐτήν Truppos, & S' hunkver . Em negran Se Th' augo Εσδρίνοι θέρε Φ μέσφ άμαπ τοιάδ' άκοδον. Πράτο δ' ἀςξατο Δαρνις, देम में कрать 'έρισ δεν. Δάφν. Βάλλει τοι, Πολύφαμε, το ποίμνιον ά Γλμάτεια Μάλοισιν, δυέξεωτα τον αιπόλον άνδρα καλεύσα. Καὶ τύνιν έ ποθορηθα τάλαν, τάλαν, άλλα κάθησαι 'Αθέα συείσθων, πάλιν άθ' (ἰδε) τὰν κωία βάλλει ''Α τοι τᾶν ὁἰων έπεται σκοπός ' ά ζ' βαϊσθει Εις άλα δερχομεία το δέ νιν καλά χύματα φαίνει Ασυχα καχλαζοντα, έπ' αίγιαλοίο θέοισαν. Φράζεο μή τας παιδός επί κναμαιστ ορέση Έξ ἀλὸς ἐρχουλίας, χΤ ἢ χρόα καλὸν ἀμυζη. Α ἢ ἢ αὐτοῦι τοι διαθρίπεται, ὡς ἀπο ἀκάνθας Ταὶ καπυραί χαίτοι, τὸ καλὸν ઝές 🗗 ἀνίκα φρυπει ΚΑΙ' ΦΕΊΤΕΙ φιλέοντα, κ) ε φιλέοντα διώκει. Καὶ τὸν ἐπὸ χεμμᾶς κινεῖ λίθον ἡ με ΈΡΩΤΙ Πολλάκις, & Πολύφαμε, τὰ μπ καλά καλά πέρανται. Τοδ' έπ Δαμοίτας ανεβάλλετο, κὶ τοδ' ἀκιδεν'

Dau.

Dam. Vidi, per Pana, oylum gregem cum peteret, Et me non latuit, non per méum unicum dulcem, quo video Ad finem usque vita. At vates Telemus inimica vaticinans, Inimica referat domum, ut filiis affervet. At enim ipse quoque vellicans vicissim eam non aspicio, Sed aliam quandam dico mulierem habere: ipfa verò audiens, Invidet mihi, ô Apollo, & tabescit, atque è mari Infana profilit prospectans in antra & greges ovium. Placide quoque justi canem adlatrare: etenim quando amabam Ipfam, ganniebat ad femora roftrum habens. Hac autemforte inspiciens facientem me sapius, mittet Nuntium. At ego fores occludam, donec juraverit Se iplam mihi itraturam pulchrum lectum hac in infula. Neque enim admodum turpem formam habeo, ut de me dicunt. Certe enim nuper in mare inspiciebam: (erat autem tranquillitas) Et pulchra quidem barba, pulchra autem mihi unica pupilla (Ut meum fert judicium) videbatur: dentium autem Candidiorem nitorem Pario referebat marmore. At nè fascinarer, ter in meum despui sinum: Hæc enim vetula me Cotyttaris edocuit. Que nuper metentibus apud Hippocoontem canebat. Hac cum dixisset, Daphnim Damoetas oscularus est:

Saltabant in molli vitulæ statim gramine : Neutor tamen vicit, sed invicti fuerunt.

Argumentum septimi Idyllii.

Et ille quidem huic fistulam, hic autem illi pulchram tibiam dedit. Tibia-canebat Dameeras, fistula autem canebat Daphnis bubulcus,

Peregrè agens Theocritus in insula Cô, cùm ad Ptolemæum in Alexandriam proficisceretur, amicus factus est Phrasidamo & Antigeni, Lycópei filiis: vocatúsque ab illis rus ad Thalysia sacra Coreris, abit eò cum Eucryto & Amynta. Incidit autem in itinere in Lycidam Cydoniátam ex Creta: & mutuo sermone ipsorum amores inter se recensent. Continet igitur hoc Idyllium meram rei gestæ narrationem.

THALYSIA, seu VERNUM ITER, Idyllium VII.

Rat tempus cum ego & Eucritus in Halenta Ibamus ex urbe: & tertius nobifcum Amyntas.

Δαμ. Eider, vai τον Πάνα, το ποί μνιον άνικ' έδαλλε, Κ΄ς μ΄ έλαθ, ε τον εμών τον ένα γλυκων, ω ποθόρημι Ές τέλ . Αυτάς ο μάντις ο Τήλεμ Ε΄ έλος άγος δων, Έχθρο φέροι ποτί δικον, όπως τεκεεωι φυλάξη. 'Αλλά κ΄ αὐτις έρω κνίσθων πάλιν & ποθόςημι, 'Αλλ' ἀλλαν πνα φαμί γιωαϊκ' έχεν ά δ' αποισα, Ζαλοί μ', ο Παιάν, κὸ τάκετω ἐκ ή θαλάωτας 'Οι τρεί παπαίνοισα πό] ἀντρά τε κὶ ποτί ποί μυας. Σίγα δ' ὑλακθείν νιν κὴ τὰ κιωί' κὴ γδ ὅκ᾽ ἡςων 'Αυτάς, ὀκυυζῆτο ποτ' ἰφία ῥύγχος ἔχοισα. 30 Ταύτα δ' ἴσως ἐςορῶσα πριειώτα με πολλάκι, πεμ ψεί Αγγελον. 'Αυτώρ έρω κλαξω Βύρας, έςτε κ' ομοωτη Αυτά μοι τορέσειν καλά δέμνια τάςδ' επ νάσω. Κοι γάρ બીω છે કે લેંડ 🕒 Έχω κακον, ώς με λέγονπ. Η οδ πραν ές πέντον εςέβλεπον (με ή γαλάνα) 35 Και καλά μος τὰ γίνεια, καλά δ' εμίν ά μία κώςς, (Ως πας εμίν κεκτιπα) κατεφαίνετο τη δε τ οδόντων Λάκοτέραν αὐρὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο. Ως μη βασααν θω ή, πρίς είς εμών επίυσα κόλπον 40 Ταῦτα χο ά χαία με Κοτυθαρίς εξεδίδαξεν, Α πρών αμώντεωι παρ' Ίπποκόωντι ποταύλει. Τόας είπων τον Δάρνιν ο Δαμοίτας ερίλασε Χώ κυλο τω σύειρ , ό ή το καλον αὐλον έθωκον. "Αυλει Δαμοίτας, σύρισδε ή Δάρνις ο βώτας, 45 Ωεχειώτ εν μαλακά ταὶ πόςτιες αὐτίκα ποία. Νίκα μαν εδ' άλλΦ, ανάσσα τοι δ' έγκνοντο.

it.

15,

1-

in

ne

Υπόθεσις τε ζ'. Ἐιδιλλίε.

Έπθημήτας ὁ Θεόκριτος εν Κῷ, ὅτε τος ς Πτολεμαίον εἰς ᾿Αλεξάνθρειαν ἀπήει, φίλος κατέςη Φροσιθήμω κὴ Αντιγένει, Λυκωπέως ὑοῖς κὴ κληθεὶς ὑτο αυτήν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ Θαλύσια Δήμητεος, ἀπεισιμή Ἐυκρίτα κὴ ᾿Αμωίτα. Ἐντυγάνει ἢ καθὶ ὁθὸν Λυκίθα τῷ Κυθωνιάτη ἐκ Κρήτης κὴ ἀλλήλοις ὁμιλεντες θεξέρχονται τοῦ ἐαμτήν ἔςωτας. Ἦς τολὸ ἐν τετο τὸ Ἐιδύλλιον ὅλως διηγηματικόν.

ΘΑΛΤΊΣΙΑ, ἢ ΈΑΡΙΝΗ ΌΔΟΙΠΟΡΙΊΑ, Έιδυλιον ζ΄.

ΗΣ χόν Φ άνικ' ερώ τε κ) "Ευκριτος εἰς τον "Αλευτα "Ειρπομες ἐκ πόλιος συν κ) τείτος άμμιν 'Αμιώτας. Κ 4 Τά Cereri enim faciebat facrificia Phrasidámus, Et Antígenes, duo filii Lycôpei: siquid boni restat A generosis illis nobilibus, à Clytia & ab ipso Chalcône, Buriam qui ex pede perfecit sontem, Bene adnixus ad petram genu: penes autem ipsum Populi ulmíque bene umbrosum nemus ostendebant, Viridibus soliis tecta, comata.

Necdum mediam viam emensi eramus, neque sepulchrum Nobis Brásilæ apparebat : & viatorem quendam Bonum cum Musis Cydonicum invenimus virum,

Nomine quidé Lycidam; erat autem caprarius: neq; quilquam eum Ignoraffet afpiciens, quoniam caprario egregiè fimilis erat.

Nam ex hirfuto & villofo hirco gerebat

Albam pellem humeris, novum coagulum redolentem: Circum autem ejus pectora vetustum pallium erat adstrictum

Cingulo textili: curvum autem serebat ex oleastro Dextra pedum, & me placidè ridens appellavit Oculo arridenti, (risus autem hærebat ejus labris) Simichida, quò jam tu meridie pedes trahis.

Cùm & lacertus in sepibus dormit, Neque cristatæ corrydallides errant?

An ad convivium vocatus properas? an ad alicujus civium

Torcular properas? ut tui pedibus euntis Omnis lapis occurfans ad foleas refonat!

Huic ego respondi: Lycida dilecte, dicunt te omnes Esse fistalatorem valdè egregium & inter pastores Et inter messores; quod valde animum delectat

Nostrum: quanquam, meo quidem judicio, me quoque tibi parem Puto. En viam, en ad Thalysia! nam amici (esse

Homines pulchræ Cereri epulum parant,

Fortunarum primitias offerentes: eis enim valde cumulatâ mensurâ Dea frugibus abundantem replevit aream.

Sed agè, (jam communis enim via, communis autem & dies)

Canamus: Fortè alter alterum juvabit.

Etenim ego quoque Musarum sum facundum os: & me dicunt Omnes cantorum optimum. Ego autem non facilè credulus, Non per terram: nondum enim, meo judicio, aut bonum Sicelidam supero illum Samium, aut Philétam,

Canendo: sed QUASI RANA quadam cum cicadis contendo,

Sic dixi deditâ-operà: caprarius verò suaviter ridens, Hoc tibi, inquit, pedum donabo, quoniam es

Totus revera germen à Jove factum.

Irà

Τα Δηρί β΄ έτα χε βαλύσα ὁ Φρασίδαμο,
Κ. Αντηνίνης, δύο τέκρα Λυκώπο εἰπ το ἐθλον
καῶν τη ἐτ ἀνωβεν, ἐπὸ Κλυπας τε κὶ αὐτα
καλκων Θ Βέρειαν ὸς ἐν ποδὶς ἀνυε κράναν,
Ευγ ἐνερεισάμθο πέτξα ρόνο τὰ ἢ ταρ αὐτὰν
Αιγειροι πελέωι τε ἐῦσκιον ἄλσος ἐφαινον,
κλωροῦσιν στετάλοισι κατηρερέες, κομόωσαι.

10 Κέπω τὰν μεσάταν ἐκλι ἀνιμες ἐκλι πὸ πλιτάν

Κέπω τὰν μεσάταν ὁδον ἄνυμες, ἐδὲ τὸ σᾶμα Αμῖν τῷ Βεασίλα κατεφαίνε]ο και τιν ὁδίταν Έδλὸν σωὶ Μοίσαισι Κυθωνικὸν ἔυρομες ἄνδρα, "Ωνομα με Λυκίδαν, ἦς δι αἰπόλ.Θ " ἐδὲ κέ τις μιν Ήγνοίησεν ἰδών, ἐπεὶ αἰπόλω ἔξοχ ἐψκει.

15 Έκ κλί ηδ λασίοιο δασύπειχος είχε τράγριο Κνακὸν θέρμ' δίμοιση, νέας ταμίσοιο ποτόσδον Αμεὶ θέ ὁι επθεωπ γέρων εσφίηγετο πέπλ Θ-Ζως πει πλοκεςῷ ΄ ροικών δι ΄ έχεν άγριελαίω Δεξιτεςῷ κος κών καί μ' ὰπε έμας είπε σεσαρώς

Όμμαπ μειδίοωνπ, (γίλως δε δι είγετο χείλευς)
 Σιμιχίσα, πᾶ δη τὸ μεσαμέριον πόδας έλκεις,
 ΄Ανίνα δη κὸ σῶρος ἐρο αἰμαπαῖπ καθούδει,
 'Ουδ' ἐππυμβίδιοι κορυδακλίδες ηλαίνονται;
 Ἡ μῦ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεαι; ἡ πυΘ ἀςῶν
 Λωὸν ἐπιθρώπεις; ὡς τεῦ πσὶ νεισομλύοιο

Λανδν επιθεώπικες ; ώς τεύ ποῦ νεισομβόοιο
Πᾶσα λίθος παίοισα ποτ ἀρβυλίδεοπν ἀκόθει,
Τὸν δὶ ἐγὰ ἀμκόφθιω. Λυκίδα φίλε, φαντί τυ πάντες
"Εμμεν συεικτὰν μέγ, ὑπκόρεγον ἔν τε νομεύσιν
"Εν τ' ἀμκτήρεοπ. τὸ δὴ μάλα θυμόν ἰαίνει

30 `Αυέττερν' καιτοι, καιτ' έμον νόου, ἐσοφαεισθεν
Έλπομοι ά δι' όδος ά θε Θαλυσιάς ή ηδ έταθερι
Ανέρες δυπέπλω Δαμάττει θαίτα τελειώτι,
"Ολθω ἀπαρχομίνοι μάλα ράρ σφισι πίονι μετεω
Α δαίμων ευκρίδον ἀνεπλήρωσεν ἀλωὰν.

35 Βωκολιασθώμεδα: τάχ ωτερος άλλον ονασεί.
Καὶ β ἐγὰ Μοισᾶν καπυρὸν ςόμα: κημὲ λέμνπ
Πάντες ἀοιδον ἀριςον ἐγὰ βέπς ἐ ταχυπειθής,
'Ου δὰν' ἐγάρ πω, καπ' ἐμὸν νόον, ἔτε τὸν ἐδ λὸν
Σικελίδαν νίκημι τὸν ὀκ Σάμω, ἕτε Φιλητάν,

⁴⁰ 'Αείθων' ΒΑ΄ΤΡΑΧΟΣ δέ ποτ' εἰνείδας α΄ς τις ἐεἰσδω.
''Ως ἐφάμαν ἐπίταδες' ὁ δὶ' αἰπόλ۞ ἀδὺ γελάωας,
Τάν τος, ἔφα, κορωίαν δως ποτιαι, ἕνεκεν ἐωτὶ
Πῶν ἐπ' ἀλαθεία πεπλασμίζον ἐκ Διὸς ἔςν۞.

Itâ mihi & faber valde invisus est, qui conatur Æqualem montis summitati perficere domum Oromedóntis. Ac Musarum aves, quotquot contra Chium vatem Ex adverlo garrientes, fruitrà laborant. sed agè, Bucolicum citò incipiamus cantum. Simichida: & ego quidem canam. Vide amice, an tibi placeae Hoc quod nuper in monte parvum carmen elaboravi. Erit Ageanacti tuta navigatio in Mitylenen, Et cum propter occidentes hoedos Notus humidus urget Undas, & Orion quando in Oceano pedes fiftir, Si Lycidam toftum amore Liberaverit: ardens enim amor ejus me urit. Et halcyones sternent undas & mare. Et Notum, & Eurum, qui imas algas movet : Halcyones, glaucis Nereidibus quæ maximè Avium dilectæ sunt, quibúsque ex mari victus. Ageanacti navigationem quærenti in Mitylénem Tempestiva omnia fiant, & tutum in portum perveniat. Et ego illo die, anéthinam vel roseam Vel & violaceam coronam circa caput retinens, Pteleaticum vinum ex cratere hauriam. Ad ignem recubans; favam aliquis in igne torrebit, Et thorus erit extructus ad cubitum usquè Cnyzaque, asphodelóque, lentóque apio. Et bibam suaviter, memor Ageanactis. Ipfis calicibus ad fæcem ufque labrum infigens. Tibià canent autem mihi duo pastores: alter. Acharnensis Alter, Lycopitas: & Tityrus propè canet, Ut olim Xéneam amavit Daphnis bubulcus, Et ut montem circuibat, & ut quercus ipsum lugebant, Himeræ quæ nascuntur ad ripas fluvii: Cùm ille ceu nix quadam liquescebat sub altum Hamum, Vel Atho, vel Rhodopen, vel Caucasum extremum. Cantabit etiam ut olim suscepit caprarium lata arca Vivum existentem, sævå impietate heri: Utque iplum simæ ex prato pascebant euntes Cédrum in dulcem mollibus floribus apes; Quoniam ei dulce Musa in ore fundebat nectar. O beate Comata, tibi hæc jucunda diu acciderunt : Et tu inclusus in arcam fuiti, & tu apum Favis pastus, trimestre tempus exigisti. Utinam mea memoria inter viventium numerum fuisses,

45 "Ως μοι κὶ τέκθων ιώς ἀπέχθεται ὅςπς ἐρευνῆ
^{*} Ιστν ὅςευς κορυφᾶ τελέσαι όδιμον 'Ωρομέσθοη'Θ,
Καὶ Μοισᾶν ὅςνιχες, ὅσοι ποτὶ Χίον ἀοιδῶν
'Αντία κοκκύζοντες, ἐτώσια μοχδίζοντι.
'Αλλ' ἀχε, βωκολικᾶς τα χέως ἀςχώμεδ' ἀοιδᾶς,

50 Σιμιγέδα κηρώ με. όρη φίλ Θ-, εί τοι αφέσκει Τεθ ό, τι περίν εν όρει το μελύθεων εξεπόνασα. "Εατετω' Αγεάνακ! καλος πλο Θ ες Μιτυλάναν, Χώταν ερ έσσεεδοις εείφοις νότος ύγερ. διάκη Κύματα, κ' `Ωείων οκ' επ' `Ωκεανώ πόδας ίγη,

γ 'Αικεν τον Λυκίδων οπεύμλυον εξ 'Αφερδίτας Γύσηται' Θερμός ηθέρως αυτώ με καταίθει' Χ' άλκυόνες τορεσεῦντι τὰ κύματα, τάν τε θάλαοταν, Τόν τε νότον, τήν τ' ευερν, ος έγατα φυκία κινεί' 'Αλκυόνες, γλαυκαίς Νηςηΐσι ταίτε μάλιτα 60 'Ορνίχων εχίλαθεν, οσαις τέ τώρ εξ άλδς άχχα.

'Οργίχων εξίλαθεν, όσαις τε το εξάλδς άρξα.
'Αγεάνακ]ι πλόον διζημιώ ες Μιτυλάναν
''Ωεια πάν]α γένοιτο, η ευπλοον όρμον ϊκοιτο.
Κήγω τίμο κατ αμβ, ἀνήθινον ἡ ροδόεντα
''Η κ) λευκοίων ςέφανον το κεμτι φυλάσεν,

65 Του Πτιλεατικού δινου επό κριτπερς ἀφυξος,
Πὰρ πυεὶ κεκλιωμό Θ΄ κύαμου δε τις ἐν πυεὶ φρυξεί,
Χὰ ειβὰς ἐωτίτια πεπυκασμένα ἐςτ ἐπὶ πὰ χωι
Κυίζα τ', ἀσφοδέλω τε, πολυγυσμιπο τε σελίνω.
Καὶ πομαι μαλακῶς, μεμικαμμό Θ΄ Αγεσνακί Θ,
70 ᾿Αυτῶσιν κυλίκεωι κ) ἐς τρύχα χειλ Θὲςείδων.

Αυταίου κυλικέων κρές πρυβά χείλω εξείθων.

`Αυλησεύντη δε μοι δύο ποιμβίες εξεί μβι, 'Αχαρνόζε'
Εις 3, Λυκωπίτας ο 3 Τίτυρος εγγύθεν άσει,
''Ως ποκα τας Ξενέας ηράωτατο Δάρνις ο βώτας.
Χ΄ ώς δρος αμοεπολείτο, κ) ώς δρύες αυτον εθρίμων,

*Ιμέρα άντε σύοντη παρ' όχθαισην ποταμοδο.

Τι ερς ώτε φύοντι παρ δχθαισιν ποπαμοδο.
Ευτε χιών ώς τις κατετάκετο μακρον ύφ λ. Αιμον,
"Η "Αθω, η Ροδοπαν, η Καύκασον εγατόεντα.
'Ασεί ει ώς ποκ εθεκτο τον αὐπόλον δυρέα λάρνας
Ζωόν δόνια, κακώσον ἀταθαλί αιπν ἀνακί Θ.

Ος τε νιν αί σιμαί λειμωνό θε φέρδον ὶ οἶσαι
 Κέθ ερν ες άλθιαν μαλακοῖς ἀνθεωτ μελιωσα.
 Ουνεκό, οι γλυκύ Μοῖσα κτ ερματος χέε νέκ αρ.
 Ω μακαειε Κομάτα, τύ θιω τάθε τερπνὰ πιπόνθεις.
 Καὶ τὸ κατεκλάθης ες λάρνακα, κὸ τὸ μελιωάν

85 Κησία φορδομβύ Φ, έτος ώσιον έξετέ λεωτας, "Αιθ' έπ' έμε ζωοίς εναείθμι Φ άφελες ημες, Ità ego tibi pascerem in montibus pulchras capras, Vocem audiens: tu autem sub quercubus vel sub piceis

Suaviter modulans recubares, divine Comata.

Tantum ille locutus finem fecit. Post eum vicissim Et ego talia dixi; Lycida chare, multa quidem alia Nympha & me docuerunt in montibus pascentem Præclara, quæ fortè vel ad Jovis solium sustulit sama: Sed illud ex omnibus valde egregium, quo te honorare Incipiam, Sed aufculta, quandoquidem Musis charus es. Simichidæ quidem Amores sternutarunt: certe enim miser Tantum amat Myrtô, quantum ver capræ amant. Arâtus autem, qui omnium charissimus est illi homini, Pueri in visceribus habet amorem. Novit Aristis, Bonus vir valde Arittis, quem ne ipse quidem canere Phœbus citharâ ad suos tripodas dedignaretur, Quam pueri Aratus sub ossibus uritur amore. Hunc mihi, Pan, Homoles amabile solum qui sortitus es, Non-vocatum illius charas in manus fiftas, Sive is est tener Philinus, five quispiam alius. Et si hæc facies, ô Pan chare, nè te pueri Arcadici squillis sub latera & humeros Tunc flagellent, cum carnes paucæ adfunt: Sin aliter annues, tunc per totum corpus unguibus Morfus scalparis, & in urticis dormias. Sis autem Edonorum quidem in montibus hyeme media, Ad Hebrum fluvium versus, prope Septentrionem: Aftate vero ultimos apud Æthiopes pascas, Sub scopulo Blemyorum, unde non amplius Nilus videri potest. Vos autem Hyétidis & Byblidis dulcem linquentes Laticem, & habitantes flavæ ædem altam Diónes, O malis Amores rubentibus fimiles, Petite mihi arcubus amabilem Philinum, Petite: quoniam hospitis infelix non miseretur mei. Quanquam pyro jam mitior oft, mulieres autem, Hei hei, dicunt, Philine! Pulcher flos tibi defluit. Nè ampliùs ad fores excubemus, ô Arâte, Neque pedes teramus: maturinus autem alium gallus Cucuriens torporibus folicitis tradat: Unus autem sub hac, optime Molon, stranguletur palæstra: Nobis autem quies curæ fit, vetulaque adfit, Qua fusurrans, mala procul arceat. Tantum dixi. Ille autem mihi pedum, suave ridens

sion

"Ως τοι εγών ενόμευον ἀν' ὡςεα τὰς καλὰς αῖγας, Φωνᾶς εἰςαῖων' τὸ Α΄ ἐσο δρυσὶν ἢ ἐσος πεύκαις 'Αδύ μελισθόμθυ Θ καθακέκλισο, Θείε Κομάτα.

90

95

Κώ μθι τιας είπων απεπαύσατο τον ή μετ αύθις Κήγων τοι έφαμαν Λυκίδα φίλες πολλά μθι άλλα Νύμφαι κήμε δίδαξαν αν άρεα βωκολέονζα Έδλα, τά πε κὶ Ζανός ἐπὶ θεθνον άγα γε φάμα. Αλλά τίγ ἐκ πάντων μέγ ὑπείροχον, ῷ τὸ γεραίς εν ᾿Αςξεῦμ᾽ ἀλλ᾽ ὑπάκοιτον, ἐπεὶ φίλ Ε΄ ἐπλεο Μοίσαις. Σιμιγίδα μθι Ερωτες ἐπέπβαρον ἡ λο ὁ δειλὸς

Αρζευμ αλλ υπακοτου, επει φιλω επλεο Μοισαις. Σιμιχίδα μιξι Ερωτες επέπαρου ή βο δειλος Τόσσον ερή Μυρτλς όσον είαρς αιχες ερανται. "Ωρατις δι', ο το πάντα φιλαίτατος ανέρι πίωω, Παιδος των αυλάγχυσιουν έχει πόδον. διδεν "Αρισις, Έδλος ανής μέγ." Αρισις, ον εδέ κεν αιτις αείδεν

Φοίε Θ σων φός μιγν παρά πεντοδεση μεγαίρη, Ως δη παιδός Αρμηνι παρά πεντοδεση μεγαίρη, Τόν μοι, Παν, Ομόλαι εραπίν πέδον όστε λέλογχας, "Αγλητην πιώριο φίλαι ές γεθρας έρθησας.

110 Δακιομίν Ο κνάσαιο, η εν κνίδαισ καθεύδοις.

Έτης δι' Ήθωνῶν μιὰ ἐν ἄςεσι χείματι μέας»,

Έξεςν σὰς ποταμών πετςαμμίν Ο, ἐγγύθεν ἄρκίν.

Έν β θέςει πυμάποισι παρ Αιθοπέας γομεύοις,
Πέτςα ΰπο Βλεμύων, δθεν ἐκέπ Νέλ Ο ὁρφπές.

115 "Υμμες δι Υετίδος ή Βυδλίδος άδυ λιπόντες Νάμα, ή δικεωτες ξανθάς έδος αλτό Διώνας, "Ω μάλοιπν Έρωτες έρευθουλίοισιν διαδίοι, Βάλλετέ μοι τίξοισ τον ίμερ έντα Φιλίνον, Βάλλετ" έφει τον ξένον δ δύςμορος κα έλες με.

120 Καὶ δή μὰν ἀπίοιο πεω αίτερος αί ή γιναϊκες, "Αι αι, φανίι, φιλίνε τό τοι καλον άνθ Επορρά. Μηκέπ τοι φρερώμες ἐπὶ ωροθύροισιν," Άρμτε. Μηδε πόδας τρίζαμες ο δι ερθει αλλον ἀλέκτως Κοκκύσδων νάρχαισιν ἄνιηραισι διδοίη.

125 Εις δ' ἐσος τὰς δ'ε, φέρις Ε Μόλων, ἄγχριτο παλαίσρας "Αμμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι, χαία τε σαφένη, "Απς ἐσπθύσδοισα, τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐξύκοι. Τόως ἐφάμαν. Ο δέ μοι τὸ λαγωβόλον, άδυ γελάωνις

Ωç

Sicutantea, Mularum munus præbuit effe, Arque iple deflectens ad finistram, quâ itur ad Pyxam Perrexit vià: Ego verò & Eucritus ad Phrafidami domum Conversi, & bonus Amyntichus, in profundis Suavis lentisci thoris recubuimus, Inque nuper abscissis lati pampinis. Multæ autem nobis supra caput quatiebantur Populíque ulmíque: & propiùs facer rivus Nympharum ex antro defluens murmurabat. Frondosis autem in ramis astate-gaudentes Cicada canentes laborabant: acredula verò Procul in densis ruborum stridebat spinis. Canebant cassitæ & cardueles, gemebat turtur: Volabant flavæ undique fontes circum apes. Omnia redolebant aftatem uberrimam, redolebant autumnum: Pyra ad pedes, ad latera autem mâla Abundanter nobis volvebantur: curvati autem Rami prunis gravati ad terram ferebantur: Quadrima autem à doliorum orificio relinebatur litura. Nymphæ Castalides quæ Parnassi juga tenetis, Nunquid talem Pholi in lapideo antro Cratera Herculi senex statuit Chiron? Nunquid illum pastorem olim ad A napum Illum fortem Polyphémum, qui montes jaculabatur, Tale nectar induxit, ut in stabulis pedibus tripudiaret: Quale tunc poculum miscuistis, ô nymphæ, Adaram Cereris arealis? cujus in acervo Rurfus ego utinam figam magnum ventilabrum: illa verò rideat Mergites & papayer utraque manu tenens!

Argumentum octavi Idyllii.

Res quidem transatta, in sicilia: oratio verò, sub ipsius poetæ persona fingitur. Contendunt autem inter se Menalcas pastor & Daphnis bubulcus, judice delecto Caprario, cujus nomen siletur. Præmium autem victoriæ deponunt proprias sistulas. Finito verò certamine, Caprarius Daphnidi victoriam adjudicat. Est autem hoc Idyllium mixtum; partim ex rei gestæ narratione, partim ex personarum colloquio.

BUCO-

'Ως πάρος, οι Μοισᾶν ξεινήῖον ώπασεν ήμες.

Σώ μβι ὅποκλίνας ἐπ᾽ ἀριςερος, τὰν ἀπὶ Πύξας
Ειρρ᾽ ὁδόν αὐτὰρ ἐρών τε κζ Ἦνητος ἐς Φρασιδάμω
Σπαφθέντες, χώ καλὸς `Αμιώπχος, ἔν τε βαθείαις
 `Αθείας οχίνοιο χαμουνίσην ἐκλίνθημες,
 "Εν τε νεο μάτοιση γεγαθότες ὀιναρέοιση.

135 Πολλαὶ Α΄ ἄμμιν ῦνορθε κτη κρατίς δονέοντο
"Αιγειορι πελέαι τε το δί έγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
Νυμφάν ἐξ ἄντροιο καθειδόμθιον κελάρυσ δεν.
Τοὶ ἢ ποτη σκιεραϊς δορθαμινίσιν αἰθαλίωνες
Τέτθιγες λαλαγευώτες ἔχον πόνου & δί δλολυγών

140 Τηλόθεν εν πυκιναϊσι βάπων πρύζεσκεν ἀκάνθαις.

"Ακιδον κόρυδοι κὰ ἀκανθίδες, έσενε πρυγών"
Πωθθητο ξεθαί πεὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσα.
Πάντ ῶσδεν θέρε μάλα πον Φ, ῶσδε δὶ ὁπώρης"
"Οχιαι μιὰ πὰρ ποσί, παρὰ πλουραϊσι ἢ μάλα

1.5 Δα Ιιλέως άμμιν ἐπυλίνθετο τοὶ δι ἐπέχυντο Ος πακες βεσβύλοισι καθαβείθοντες ἐεσςθε Τεθερένες ἢ πίθων ἐπολύετο κρατίς ὅλειφαρ. Νύμφαι Καςαλίθες Παρνάπον αλπος ἔχοισα, Αεσ. γέ πα τοιόνθε Φόλω κτι λαϊνον ἀντεον

130 Κρητής 'Ηρακλή γέρων εξάσατο Χείρων; Αρό, γε πα τίωον τον ποιοθέα τον ποκ 'Ανάπω Τον κρατερον Πολύφαμον, ος ώρεσο λαας έβαλλε, Το τον νέκζαρ έπεισε, κατ' αὐλια ποωί χρευσαι, Ότον δει τόνα πώμα διεκρανώσατε, νύμφαι,

155 Βωμώ πὰρ Δάματς Θ άλωάδος; ἇς ἐπὶ σωρῷ Αυθις εγώ πάξαιμι μέρα πθύον ά ή γελάωτα, Δεάγμα αλ μάκωνας ἐκ ἀμφοτέραισιν έχοισα.

t

Trodeors To h 'Eldunis.

Τὰ ωψ πεφημαία, ὁπὶ Σικελίας ὁ ἢ λόγ , ἐκ τε ποιηπκε πεκκάπε εἰπ λί ἐείζοντες ἀπλήλοις Μενάλπας πηιμω κ) Δάφνις βεκόλ , εἰληφότες κειτω ἀπόλον, εἴ τὸ ὄνομα σεπώπηαι ἔπαλλον ἢ πλεί σ τὰς ἰδίας σύειγ σις τελεσάντων ἢ τω εἰμιλλαν, ὁ ἀπόλ τὸ Δάρνιδι τω νίκιω ἐπονέμει. "Επ κιν εν τετο τὸ εἰδύλλιον μικτὸν, ἐκ τε τὰ διηγηματικά κὴ τὰ μιμητικά.

BUCOLIASTÆ, Idyllium VIII.

layulum V 111.

DAPHNIS, MENALCAS, & CAPRARIUS.

Aphnidi formoso occurrit boves pascenti
Oves pascens (ut dicunt) in montibus altis Menalcas,
Ambo hi erant flavis-crinibus, ambo impuberes,
Ambo fistulam inflare periti, ambo cantare,
Primus verò ad Daphnim aspiciens dixit Menalcas:

M. Mugentium cuftos boum Daphni, vis mecum certare cantul Aio me victurum esse te canendo, quantum volo. Huic verò Daphnis tali respondit oratione:

D. Pastor lanigerarum ovium fistulator Menalca, Nunquam vinces me, etiamsi canendo disrumparis.

M. Visne ergò facere periculum? vis deponere præmium?

D. Volo facere periculum, volo deponere præmium.

M. Verum quid ponemus quod nobis fatis dignum fit?

D. Vitulum ego ponam: tu autem pone æqualem matri agnum

M. Non ponam unquam agnum: queniam difficilis pater meus Et mater: oves autem vesperi omnes numerant. (est

D. Quid ergò pones? quid autem lucrabitur victor?
 M. Fiftulam quam feci bonam ego novem vocum,
 Albam ceram habentem, æquè infernè ac fupernè,
 Hanc deponam: rés autem patris non deponam.

D. Atqui & ego fistulam habeo novem-vocum, Albam ceram habentem, æquè infernè ac supernè, Nuper eam compegi: adhuc & digitum doleo Istum, quoniam calamus me scissus incidit. Sed quis nos judicabit? quis auditor erit nostrûm?

M. Illum fortè huc caprarium si vocaverimus, Cui propè hœdos canis ille albus adlatrat,

Et pueri vocaverunt; caprarius autem vênit cum audisset:
Et pueri cantabant; caprarius autem volebat judicare,
Primus autem cecinit sortitò canorus Menalcas:
Deinde alterutrum excêpit Daphnis cantum
Bucolicum. Sic autem Menalcas incêpit primus:

M. Valles & flumina, divinum genus, fi quod Menalcas Unquam fiftulator amabile cecinit carmen, Pafcite ex animo agnas: fi autem unquam venerit Daphnis habens vitulas, nihil minus habeat.

D .Fontes & herbæ, jucunda germina, siquid simile

Canit

1

13

25

35

anit

BOTKONIAETAT Sindqualen

ELVANION N.

AA'ONIE, MENA'AKAE, & 'AIFIO'AGE.

A A oved To registry a with Teth Bekon south a side of Mana venuv (ws parti) nel opea manea Meranna. Αμφω τώγ κτων πυξροπείχως αμφω ανάδως 2910 10 "Augo overose sedantino, augo andev. TIEGITO S' WV TOTA Adays I Say a 209 de Merid xas Μ. Μυκηταν όπους βρων Δάρνι, λης μοι ακίσου; Φαμί τυ νικασείν δοπν βέλο φώτες ακίδων. Τον δ' έρα χω Δάρνις τοιωδ' μπημειβετο μυθώ Δ. Ποιμαν είροποκων δίων ανεικία Μεναλκα, "Ουποτε νικασεις μ', κό είπ πάθοις τύ γ αειδων. Μ. Χεροδεις γ' ων εςιδείν η χεροδεις καθαθτίνος άεθλον; Δ. Χερισδω τετ εςιδείν, χερισδω καια θείναι αξολον. M. 'And मं अनुविधारि के सहए देशार बेह्मार ने ना A. Mogov ega mow To de Des y lorgia rope of when M. Ou האסם מסום מעוליי באפן אמא בחופ של ה משוחופ עבט X' à paris ra j para mo Jeans es ment de Busier. Δ. Aλλάπ μαν Δυσείς; π 3 ποπλεον έξει ο γυκον M. Suein I av Etroinen Kanguage enkedgavorio. Λευκον καρον έχρισαν, Ισου κάστος Ισον άγω Stv, 1 Townles nat Defler Ta 3 To mage is & nate Inge Δ. Η μών τοι κήγω συρογή έχω εννεάφωνον Asuxov xapov Exology, Japy narwo loov avaden, Πρώαν νιν σων επαξ' έπ κή του δωκτυλον αλλώ στίστος Τέτον, έπει καλαμός με διαφιδείς δίετμαξεν. AAAA TIS ALLE HOLVETS TIS ETTAKOOS ENETULALING Μ. Τιμόν πως ενταίι θα τον αιπόλον ην καλέσωμες. Ω ποτί τους ερίφοις ο χύωρ ο φαλαρές υλακίε. Χ' οι κιβύ που δες αυσου, ο δ' αντόλ Φ ήν δ' επρικομε X' or who mailes desdoy, of airon @ n Jene no was. The gros of we desde ha gov innta Mevannas Erra S' desilaile iver de Bane Dague dos fav Bonchinan som 5 Merahnas aggaro regnes Μ. Αγκεα η πηταμοί, Θετον γεν , α π Μενάλκας Πά ποχ' ο συεικτάς σρεςφιλές άσε μέλ . BOTROIT En Jugas Tas auvidas lui de mon Endy Δάρνις έχων δαμάλας, μηθέν έλαστον έχοι. Δ. Κεσιναι η βοτάναι, γλυκερον ουτόν, αίτορ ομοίον Mario Sot

Canit Daphnis lusciniis,

Hoc armentum boum faginate: & fiquid Menalcas
Huc duxerit, lætus abunde omnia pafcat.

M. Ubique ven ubique palcua, ubique lacte Ubera turgent, & agni faginantur,

Quò pulchra puella advenic: fi ainem abit, Et pattor arescit ibi, & herbæ.

D. Ibi oves, ibi capræ gemelliparæ, ibi apes Alvearia replent, & quercus altiores,

Ubi pulcher Willon incedit pedibus fi autem abear, Et boves pascens, & boves sunt squalidiores.

M. O hirce, albarum caprarum marite, ô altitudo fylvæ Immensa; ô simi huc venite ad aquam hoedi:

In illo enim woille: vade o cornibus mutilate, & dic Miloni Quòd Proteus phocas, quamvis effet deus pascebat.

D. Normihi terram Pelopis, non mihi aurea talenta Licent habere, neque curli fuperare ventos:

Sed sub petra hac cantabo in ulnis tenens te,

Simul que pascuntur oves adspiciens, & Siculum mare.

M'Arboribus quidem hyems terribile malum aquis autem siccias,

Avibus artem laqueus, feris fylvestribus reria:

Homini antem, virginis teneræ amor : O pater, ô Jupiter, Non folus antavi : nam & tu mulierum-amator.

Hac igitur alternis pueri cantaverunt.

Ultimum antem cantum fic orfus est Menalcas:

M. Parce heedis, parce, ô lupe, foeto meo pecori,
Neque me injuria affice, quòd parvus exittens multas fequor,
O Lampure canis, ficcine altus fomnus tenet te?
Non oportet dormire profundè cum puero pascentem.
Neque vos, oves, pigeat tenera faturari

Herba: non laborabitis quando rurlus hæc nascetur. Heus pascimini, pascimini : & ubera replete omnes, Ur partem agni habeant, partem in calathos reponam.

Deinde vicifilm Daphnis suaviter coepit canere:

D. Et me ex antro juncta-supercilia habens puella herì prospe-Juvencas agentem, pulchrum pulchrum esse dicebat : Ego verò nè verbum quidem respondi amarum ipsi, Sed demissis oculis meum iter persequebar. Dulcis vox vitulæ, dulcis spiritus : Dulce vitulus mugit, dulce etiam vacca : Dulce autem assata ad rivum fluentem sub dio cubare :

Dulce autem affate ad rivum fluentem iub dio cubare Quercui glandes decus funt, malo fua poma,

Bovi

(Etans

50

55

60

65

70

75

BOTKOAIATTAI, E.J. n. Μεσίσθοι Δάφνις ταισιν απθονίσι, Τέτο το βεκόλιον παίνετε κήν τι Μενάλκας Τάδ' α γάροι, χαίρων αφθονα πάντα νέμοι. 40 Μ. Παντά έαρ, παντά ή νομοί, παντά ή γαλακί ["Ou Sara मोर्ग नेक्षण , भे नवे एहंब मुहंक्हनवा, "Ελθ' ά μαλά παις επινίωτται αι δ' αν αρέρπη, Χώ ποιμαν ξηρές πιμό Ει, χ' ού βοτάνου. Δ. "Ενθ' δις, Ένθ' αίχες διδυματόκοι, ένθα μέλισται 45 Σμάνεα πληρέσιν, η δρύες υψίτεραι, "Ενθ' ο καλός Μίλων βαίνει ποδίν αι δ' αν αφέρπη, Χώ τὰς βῶς βόσκων, χ' αἱ βόες αὐότεραι. Μ. Ω τράγε, τῶν λευκῶν ἀιρῶν ἀνες, ὧ βάθος ὑλας Muelov, & ormal Seur eo volwe tenpor 50 Έν τίνω γδ τίν Θ. ϊθ' ο κόλε, κὶ λέγε Μίλω Ως Πρωτος φώνας, κ βεδς ών, ένεμε. Δ. Μή μοι ζάν Πέλοπις, μή μοι χεύσεια το λαντα "Em Exery, und à medde Déen dreuwr 'Αλλ' ύπο το πέτζα ταδ' άσομου άγκας έχων τυ, 55 Zwiqua μαλ' έςορων, των Σικελαν ές άλα, Μ. Δένδρεσι μθη χειμών φοδερον κακόν, ύδαπ δ' αύχμός, "Ο ενισι δ υπλαγξ, άρχοτεροις ή λίνα. Ανδρί ή, παρθενικάς άπαλας πόθ. ω πάτερ, ω Ζέυ, 60 Ou mov & negion v x To zuwaskogi has. Τοῦτα ωλί ῶν δὶ ἀμοιβαίων ὁι ποῖδες ἀκισαν. Τάν πυμάτας δ' ώδαν κτως εξάς χε Μενάλνυς. Μ. Φείθευ το ερίσων, φείθευ, λύκε, το τοκάθων μευ, Μηδ' αδίκει μ', ότι μικκός εων πολλαύσιν διάβτω. ⁹Ω Λάμπερε κύων, έτω βαθύς ΰπιΘ έχει τυ; 65 'Ου χεὴ κοιμᾶιζ βαθέως σωὶ παιδὶ νέμοντα. Ταὶ δ' όϊες, μηδ' ຢμμες οκνείθ' άπολᾶς κος έσαιζ Ποίας' हम मुद्राहाओं अमात παλιν άδε φύηται. Σίπα νέμεθε, νέμεθε τα δ' έθατα πλήσατε πάτα, Ως το ωξό ώρνες έχωντι, το δ' ές ταλάρως δτόθωμαι. 70 Δάτες Θ αν Δάρνις λιγυρας ενεβάλλετ' ακίθεν Δ. Κήμ' ομ τω άντρω συώορους κόρο εχθες ίδοισα Τας δαμάλας παρελώντα, καλου καλου ήμες έφασες. Ου μαν έδε λόρεν εκρίθων άπο τον πικρον αντά, 75

Αλλα κάτω ελέ μας ταν άμετέραν οδ ον είρπον. 'Αδεία φωνά τεις πόρτι , άδυ το πνεύμα. Αδύ ή χώ μόρος γαςύεται, άδύ ή χ' ά βως Adu j wa Sige & rag udap peor ai Spionoileir Τα δρυί του βάλανοι χόσμΦ, το μαλίδι μάλα.

OVI

Ta

Bovi autem vitulus, bubulco-boves ipíæ.

Sic pueri cantaverunt. Caprarius verò fic dixit:

C. Dulce valdè os tibi, & defiderabilis, ô Daphni, vox:
Præstat modulantem te audire quàm mel lingere.
Accipe fistulas: vicisti enim cantando.
Quòd si velis & meipsum simul pascentem docere,
Illam cornibus mutilam pro pretio tibi dabo,
Quæ ad summum semper mulctram implet,
Atque ità puer gavisus est, & faltavit, & plausum dedit,
Quia vicit, sicut in matrem hinnulus saltare solet.
Ità verò doluit & animo dejectus est moerore
Alter, ut sponsa primo concubitu dolet.

Ex illo tempore Daphnis inter pattores primus habitus est, Et nympham Naidem, quanquam esset adolescentulus, duxit.

Argumentum noni Idyllii.

Res quidem in Sicilia gesta fingitur: provocantur verò à socio pastore Daphnis & Menalcas, ut cantu inter se certent. Illi igitur alternis canunt: præmium verò refert uterque; Daphnis quidem clavam, Menalcas verò conchæ testam.

PASTOR, five BUBULCI, Idyllium 1X.

DAPHNIS & MENALCAS.

Cantum incipe primus,
Cantum incipe primus, deinde sequatur Menalcas,
Vitulos vaccis submittentes, & non-sociis tauros:
Atque illi simul pascantur, & in soliis errent,
Armentum non negligentes. Mihi autem tu canta
Ex altera parte: ex altera verò respondeat Menalcas.

D. Dulce mugit vitulus, dulce & bos,
Dulce etiam sistula, & bubulcus: dulce & ego

Dulce etiam fitula, & bubulcus: dulce & ego
Est autem mihi ad aquam gelidam thorus: in eo strata sunt
Albis ex buculis pulchra pelles, quas mihi omnes
Africus arbutum rodentes à specula dejécit.
Æstatem autem torrentem ego tantum curo,

Quantum

Τὰ βοὶ δ' ά μόρος, τω βωκόλω αί βόες αὐταί. 80 Ως δι παιδες άκισαν. δ δ' αἰπόλ Θ ωδ' αρρεδεν 'Αι. 'Αδύ τι το σόμα τοι, κ) εφίμερος, ω Δάφνι, φωνά' Κεέων μελπομέρο το απέρου η μέλι λέιχειν. Λάσθεο τὰς σύριγγας ' ἀνίκησας χδι ἀρίθων. ' Αι θέ τι λης με κι αὐτὰν ἄμ' αὐτολέοντα διθάξαι, 85 Τίνων τὰν μιτύλαν δωσώ τὰ δίδακροά τοι αίρα, " ATIS रेक डेड प्रक्रियुक्त बोले प्रेंग बेस्ति प्रेंस में महर्षे. "Ως μον ο παίς έχαρη, κ) ανήλατο, κ) πλατάγησε Νικήσας & τως όπι μητέρα νεβρός άλοιτο. "Ως ή κατεσμύχθη κ ανεξεάπετο φεένα λύπα 90 "Ωτες 🗗 έτω η νυμφα γαμεθεί σ' ακάχοιτο. Κίκ τέτω Δάρνις παρά ποιμέσι σράτ Ε έγριτο, Καὶ νύμφαν, ἄκρης Θ ἐων ἔπ, Ναίδα χαμού.

"צולאאוצ, לצ של ביות ארוצי,

Ta uli medyuara em Zingias neivrai ennangvrai 3 τωσω στινομέως Δάονις εξ Μενάλεως, όπως άλληλοις αν-τάσωσιν. Οι με διμ αμοιβαίως άβεσιν γέρας δ' Επολαμβάνεσιν άμφότεροι. δ μφ Δάρνις κοριώας, δ ή Μεvanyas spouls ospanov.

NOME'TE, & BOTKO' AOI, EISUXXION S'

ΔΑ'ΦΝΙΣ ή ΜΕΝΑ'ΛΚΑΣ,

tu

10

um

Ο ΩΚΟΛΙΑ ΣΔΕΟ Δάρνι το δ' φδος άρχεο πeg.τ O, Ωδας άςχεο πεάτΘ, ερε Ιάθω ή Μενάλκας, Μόσως βωσινύφέντες, νωο σείραιπ ή ταύρως. Χ' δι μλο άμα βόσκοιντο, κ) εν φύλλοισ πλανώντο, Μηδεν άπμαγελεύντες. εμών ή το βωκολιάσδο "Εμποθεν άλλωθεν δέ γ' δποκρίνοιτο Μενάλκας. Δ. ΄ Αδιὸ μθὸ το μόρος γαςύεται, άδο το χ το βῶς, ΄ Αδιὸ το το το κορινό το κολου τ Λί τομαρον πρωροίσας Σπο σχοπας επίναξε. Τω ή θέρους φρύρον Θ έρω τόσσον μελεθαίνω,

"Oarov

Quantum qui amat patris monitiones & matris audire. Sic Daphnis cantavit mihi. Sic autem Menalcas:

M. Ætna mater mea, & ego pulchrum antrum inhabito

Concavis in petris: possideo verò quotquot in somnio Apparent, multas quidem oves, multas autem capellas, Quarum mihi ad caput & ad pedes pelles jacent. In igne autem querno exta bulliunt, in igne autem aridæ Fagi hyberno tempore: itaque nè tantillum quidem curo Hyemem; vel quantum edentulus nuces, pulte appofità. His quidem applausi, & statim donum dedi, Daphnidi quidem clavam, quam mihi patris aluit ager, Sponte suâ natam; quam nè faber quidem fortasse reprehendisset; Alteri verò conchæ pulchram testam, cujus carnem ipse Comederam, petris in Icariis cum observassem, Quing; in partes dividens quing; qui aderant. Ille verò insonuit te-Bucolicæ Musæ multum salvete, ostendite autem carmen Quod olim ego præsens illis cecini pastoribus. Non ampliùs in linguæ summitate pustulam produxeris. CICADA quidem cicadæ amica, formicæ autem formica, Accipitres autem accipitribus: mihi autem Musa & cantus. Quâ utinam mihi omnis sit plena domus: neque enim somnus, Neque ver subitum dulcius, neque apibus Flores, quantum mihi Musæ charæ sunt : quos enim adspicientes Gaudent, eos sua potione non læsit Circe.

Argumentum decimi Idyllii.

Colloquuntur inter metendum Milo & Battus. Battus autem Bombycæ tibicinæ amore captus, Polybutæ cujusdam sive sliæ sive ancillæ, segniter opus facit. Atque ob id interrogante Milône cur ità tardè metat, Battus amorem suum illi declarat; & cantilenam in amicam suam recitat. Quam ubi absolvit laudat eum Milo, quòd cantilenam operario bene convenientem cecinerit.

OPERARII, vel MESSORES, Idyllium X.

MILO & BATTUS.

Perarie messor, quid tibi nunc, miser, accidit?
Neque sulcum ducere rectum potes, ut priùs ducebas:
Neque

"Ο ο τον έξῶν τι πατεος μύθων κὶ ματεος ἀκκειν: "Ουτω Δάφνις ἄεισεν έμίν. ὅτω τὸ Μενάλκας

15

20

25

30

35

Μ. "ΑΠνα μάτες εμάς κηρώ κόλον άντρον ενοικώ Κοίλαις εν πετεαιπν έχω δε τοι δος εν ονείρω Φαίνονται, πολλάς δίς, πολλάς ή χιμαίρας, Ων μοι σε ος κερλλα κό πας που κώεα κεινται. Ev muei 3 Spuiva zoeia (A, en muei s' avac Фазой зециановтов " के प्रक में पठा रेम" ठैठक के दूर Χέμα [Ο , η νωθός κας ύων, αμύλοιο παρόν] . Τοίς με επεπλατάγησα, κ) αὐτίκα δωρον έδωκα, Δάφνιδ ιδύ κος ωίαν, τάν μοι πατεβς έτρεφεν άρεδς, Αυτοφυά, τὰν εδ' ἀν ἴσως μωμάσατο τέκων Ττίωω ή ερόμβω κληδον έερακον, Εκρέας αὐτις Σιτάθω, πέτρομοιν εν Ίκαρίαισι θοκδύσας, Πέντε ταμών πέντ δοιν. ὁ δ' εγναναχήσατο κόχλω. Βωκολικαι Μώσαι μάα χαίρετε, φαίνετε δ' ώ δαν Τάν ποκ έγω τίωοισι παρών άκισα νομεύσι Μηκέτ' επι γλώ απας άκρας, ολοφυγδόνα φύσης. ΤΕ΄ΤΤΙ Ξ μβι τέτ Ιρη φίλ Θ, μύςμακι ή μύςμαξ, "Iennes d' iengiv દ્રાયોષ d' a Masa ni asa.

ΤΕ΄ ΤΤΙ Ζ ωλύ τέτη τη φίλ Θ, μύςμακι ή μύςμα
"Ιρηκες δ' ἔρηξιν' ἐμὰν δ' ά Μῶνα κ) ὡδά.
Τὰς μοι πὰς ἐἰη πλεῖ Θ δόμ Θ' ἔτε γδ ὕπν Θ,
"Ουτ' ἑαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, ἔτε μελίωτις
"Ανθεα, ὅωνον ἐμὰν Μῶσαι φίλαι' τς γδ ὁςιοτιι
Γαθεύσιν, τῶς ἔπ ποτιβ δλήνσατο Κίρης.

'Ymodeois TE i 'ElDanis.

Προςδιαλέρονται αλλήλοις εν το Βερίζειν Μίλων η Βάττ. Έςων δ' ο Βάτ ος Βομεύκας αὐλητείδ. Πολυβώτε πνος ετε Βυρατρος ετε Θεραπάνης, οννηςως έςράζεται. Καὶ διὰ τέπο πωιθανομήνε τε Μίλων. τέ και βραθέως Βερίζει, ο Βάτ ο Τον αὐτε έςωτα δηλοί, η ώδιω εἰς τωὶ ἐςωμίζω αὐτε ἀπαγγέλλει. Παυσάμλον ή τῆς φόδης αἰνεί ο Μίλων, ως πρέπεσαν ἐςράτη φόδω εἰςηκεν.

> 'EPΓΑΤΙ'ΝΑΙ, ἢ ΘΕΡΙΣΤΑΊ, 'Ειδύλλιον ι'.

MI'AQN & BATTOS.

Ε Ρραπνα βεκαῖε, π΄ νως, ωζυςέ, πεπόνθεις; Ουτε πιν όγμον άγειν όρθον θύνα, ως τοπρίν άγες L 4 Neque simul segetes-metis cum propinquo, sed restitas, Sicut ovis à grege, cujus pedem spina sauciavit.

Qualis tandem meridie ac vesperi futurus es,

Qui nunc incipiens sulcum non abscindis?

B. Milo vespertine messor, petræ fragmentum duræ,

Nunquámne tibi contigit defiderare aliqué absentiu? (ni operario?

M. Nunquá. Quod auté est desiderai personarú externarú homi-

B. Nunquamme contigit tibi vigilare propter amorem?

M. Quin neq; contingat. PER Iculosum est, canem exta gustare.

B. At ego, 6 Milo, amo ferè undecim penè dies. (beo.

M.EX dolio tu scilicet hauris:ego verò nè aceti quidem satis ha-

B. Itaque ante fores meas à semente inculta omnia.

M. Quæ autem puella te cruciat? B. Filia Polybútæ,

Quæ nuper metentibus apud Hippocoonta cantabat.

M. INVENIT deus peccatorem: habes diu quæ concupiscebas.

Vates tibi nocte accubabit cicada.

B. Carpere me incipis tu. CÆCUS autem non folus Plutus, Verum etiam curarum-autor Cupido. Nihil superbè dixeris.

M. Non superbè loquor : Tu modò dejice segetem, Et aliquod de puella carmen amatorium aggredere: jucundius sic Opus facies : nam & olim musicus eras.

B. Musæ Pierides, una mecum canite gracilem

Puellam: quæ enim attingitis, ô deæ, pulchra omnia efficitis.

Bombyce gratiofa, Syram vocant te omnes,

Gracilem, fole-toftam: ego autem folus melli fimilem colore, ET VIOLA nigra est, & notis-inscriptus hyacinthus;

Sed tamen in coronis præcipua nominantur.

Capra cytifum, lupus capram fequitur, Grus aratrum: ego autem tui causa infanio.

Utinam mihi effent quot opes aiunt olim Cræfum possedisse!

Aurei certè ambo staremus dicati Veneri :

Tu tibias tenens, & vel rosam; vel malum, Ego autem saltantis habitu & novis in utroque pede calceamentis.

Bombyce gratiofa, pedes tui candidi funt,

Vox autem mollis: mores verò tuos non possum exprimere.

M. Certè fallebat nos operarius dum carmina egregia faceret: Quam aptè genus harmonia dimensus est !

O barbam, quam frustra aluisti!

Attende jam & hæc carmina divini Lytiersæ: Ceres frugifera, spicifera, effice ut seges ista

Bene culta sit & foecunda quammaxime,

Stringite, meffores, manipulos; nè præteriens aliquis

Dicat

"Ουθ' άμα λαιοτομείς τω πλατίον, αλλ' ισολείση, "Ως το τις ποίμνας, τας τον ποθα κάκι Θ' έτυ ζεν. Ποίος τις θείλαν τε κ) εν μεσω άμα Θ' εστή, "Ος νυω αρχομικό πας αδλακ Θ' κι εποτεώγεις,

Β. Μίλων ο Ιαμάτα, πέτρας επόκομμι ἀτερόμνω, Ουδαμά τοι σωνέδα ποθέσαι πρά τη ἀπέρντων;

Μ. 'Ουδαμά - τίς ή πόθος το έκτοθεν εργάτα ανδεί;

Β. 'Ουδαμάνων σωνέδα τοι αγευπνήσαι δι έρωτα;

Μ. Μηδε ξυμβαίη. ΧΑΛΕπον, χορίων κωία γεύσαι. Β. 'Αλλ' εχώ, ω Μίλων, 'εραμαι γεδον ενδεκαταί .

Μ. ΈΚ πίθω ἀντλείς δηλον ερώ δι έχω εδ άλις όξω.

Β. Τοιγάρτοι τος Αυράν μευ Σπο απόρω ασκαλα πάν α.

Μ. Τίς δέ τυ ταν παιδών λυμαίνεται; Β. Α Πολυδώτας "Α περιν αμώντεων παρ' Ιπποκόων Ιι ποταύλει.

Μ. ΈΥΡΕ Θεος τον αλ Πρέν έχρις πάλαι ων επεθύμεις.

Μάντις τοι τὰν νύκ α χροίξεται ά καλαμαία.

Β. Μωμαθαί μ' άςχητύ. ΤΥΦΛὸς δί εκ αὐτὸς ὁ ΠλέτΘ,

20 'Αλλά κὶ ώρε έντιςος Έρως. μηθέν μέρα μυθεύ.

10

1,5

25

Μ. 'Ου μέρα μυθεύμαι το μόνον καθάδαλλε το λαΐον, Καί τι κόρας φιλικόν μέλ Θ άμβάλευ άθιον έτως 'Εργαξή' κ) μαν πρέττερον σόκα μυσικός ήθα.

Β. Μῶσαι Πιεείδες, σωναθσατε τὰν ραδινάν μοι Παϊδ' ῶν χάρ χ' α ψηθε, Βεαί καλὰ πάνζα ποθίτε. Βομεύκα χαείεστα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,

'Ις ναν, αλιόχους το καν ή μόν Φ μελίχ παρον. ΚΑΙ΄ ΤΟ΄ 'ΙΟΝ μέλαν εντὶ, κὰ ἀ γραπα ὑάκινθος' 'Αλλ' έμπας εν τοις ετράνοις τὰ πρώτα λέγονται.

30 'A είξ τον κύποον, ο κύκ Φ τὰν εἶτα δίκα. διώκει,
'A γεραν Φ τῶρο [ρον' ἐγὼ δι' ἐπὶ τὶν μεμάνημαι.
"Αιθέ μοι ἣσαν ὅσα Κροῖσον πόκα φαντὶ πεπᾶθαι"
Χρύσεοι ἀμφότεροι κ' ἀνεκείμεθα τὰ 'Αφροδίτα.
Τος σιλος μείξουσα κ' ἢ δίλον, ἢ πίρε μείλον.

Τως αὐλως ωθυ έχοισα, κ) ἢ ρόοθον, ἢ τύγε μάλον, Σχῆμα δ' ἐγω κ) καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισην ἀμύκλας. Βομβύκα χαρίεως, ὁι ωθὸ πόρθες ἀςράγαλοί τευ, ᾿Α φωνὰ ἢ τςύχια τὸν δ' αὧ τρόπον κκ ἔχω ἐπεῖν.

Μ. Ἡ καλάς ἄμμε ποῶν ἐλελήθει βῶκ૭ ἀοιθώς. Ως ἔυ τὰ ν ἰδεαν τὰς άρμονίας ἐμέτρησεν.

40 "Ω μοι τω πωη ων Θ, ον αλιξίως αν έρυσας.

Θάται ή κὶ ταῦτα τὰ το δεῖω Λυπέρσα.
Δάματερ πολύκαρπε, πολύεαχυ, τέτο τὸ λαῖον
"Ευορρόν τ' εἰν κὰ κάρπμον ὅτὶ μμάλιεα.
Σοίγγετ', ἀμαλλοδέται, τὰ δεφγμαία, μιὰ παειών πε

E 17701

Dicat, O FICULNEOS homines!, periit & hæc merces.

Ad boream ventum acervi fectio vobis

Vel zephyrum spectet: pinguescunt aristæssic.

Frumenum triturantes sugite meridianum somnum:

Ex culmo tum paleæ maximè exeunt.

Incipite metere, cùm galerita excitatur,

Et desinite cùm dormitum it: quiescite autem, æstu meridiano.

Optabilis ranæ est, ô pueri, vita: non est solicita

Quis sibi potum ministret: adest enim ei abundé.

Melius, ô curator avare, lentes coquere,

Cave nè incidas manum secans cyminum.

Hæc oportet laborantes in sole viros canere.

Istum autem tuum, ô messor, decet noxium Amorem

Narrare matri in lecto manè vigilanti.

Argumentum undecimi Idyllii.

Proponitur Cyclops qui amorem suum erga Galatéam carmine solatur. Alloquitur autem Theocritus Niciam medicum, Milesium natione, qui condiscipulus suit Erasistrati etiam medici. Fertur verò aliquod ab illo carmen rescriptum de Cyclope ad Theocritum.

CYCLOPS, Idyllium XI.

Ullum contra amorem est remedium aliud,
O Nicia, quod aut inungi (meo quidem judicio) aut aspergi
Quàm Pierides, leve autem admodum hoc & suave
(possit,
Nosse autem te probè hoc puto, medicum existentem,

Et novem jam dilectum egregiè Musis.

Sic certé facillime vivebat Cyclops ille apud nos, Ille antiquus Polyphémus, cum amaret Galatéam, Jam primum pubescens circa os temporáque:
Amabat autem non rosis, non pomis, non cincinnis, sed perniciosis suriis: ducebat autem omnia secunda.
Sæpe oves ad stabulum ipsæ abierunt
Viridi ex herba: ille autem Galatéam cantans, In ipso litore tabescebat algoso, Ab ortu solis usquè, acerbissimum gerens in pectore vulnus, Quòd ei à Venere potente telum in hepatesecerat, Attamen remedium invênit: sedens autem in rupe

Alta,

"Ειποι, ΣΥ ΚΙΝΟΙ ἄνδρες, ἀπώλετο χ' Επό ο μιδός.

'Ες βορέμω ἀνεμον τῶς κόρθυ Φ τομὰ ὅμμιν
'Ἡ ζέφυρον βλεπέτω' πιώνεται ὁ ςάχυς ἔτως.
Εῖτον ἀλοιῶντες φουρεν τὸ μεσαμβρινόν ὕπνον'
Ἐκ καλάμης ἄχυρον τελέθει πίμοσθε μάλις α.
"Αρχεδζ δ' ἀμθίτας, ἐγειρομθόω κορυθαλλῶ'
Καὶ λήγειν, ἔυθον Φ' ἐλιννῦσαι β, τὸ καῦμα.
'Ευκτὶς ὁ τῷ βατράχω, παίδες, βίΘ' ἐ μελεθαίνει
Τὸν τὸ πεῖν ἐγ χειῶτα' πάρες τὸ ἄρθονον ἀμπῷ.
Κάλλιον, ῶ 'πμελητὰ φιλάργυρε, τῶς ρακὸς ἔψειν,
Μὴ πτάμης τὰν χεῖρα καθαπρίων τὸ κύμινον.
'Τοῦτα χεὴ μοχθειῶτας ἐν ἀλίφ ἀνθρας ἀείδεν.
Τὸν ἢ τεὸν, βεκαῦς, πρέπει λιμηρὸν Ἑρωτα
Μυθίσδεν τῷ μασρὶ κατ' ἐυνὰν ὁρθολοίσα.

Υπόθεσις τη ια Έιδλλίε.

'Υπόκειται ὁ Κύκλω - σαρηρερῶν ἐαυτε τὸν ἐπὶ Γαλαβεία ἔρωθα δὶ ϣδῆς. Περςδιαλέγεται ἢ ὁ Θεόιφιθ ἀπρῶ Νικία, Μιλησίω τὸ γένΘ, ὃς συμφοιτητὸς γέγρνεν Ἐεσας κράτε, ἰατςε ἔνθ κὶ αυτε. Φέρεται ἢ και τι ποιημάπον αυτε ἀντιγεγαμικόν υπες Κύκλωπος σοὸς Θεόκριτον.

ΚΥ'ΚΛΩΨ, 'Ειδύλλιον ια'.

Υ δεν ποπον έρωτα πεφύκει φαρμακον άλλο, Νικία, έτ' έγχειτον, (εμίν δοκεί) έτ' ζπίπατον, Γίνετ' દેમ' ανθρώποις ευρίω δι' & ξαδίον όζι. Γινώσκεν Α΄ διμαί τυ κάλως, ια ρον έοντα, Καὶ τους εννέα ή πεφιλαμθύον έξοχα Μοίσαις. Όυτω γεν ράϊτα διαγ΄ ὁ Κύκλω το παρ ήμιν, Ωςχαιος ΠολυφαμιΘ, οκ' ης δο τας Γαλατείας, "Αρπ χωμάσδων ώρι το ςόμα τως περτάφως τε "Hearo d' su podois, & maxois, &de xinivois, 'Αλλ' ολοαϊς μανίαις άγειτο ή πάντα πάς βρα. Πολλάκι ται δίες ποτί τουλιον αυταί απίωθον Χλωεάς οπ βοτάνας ό ή ταν Γαλάτειαν αείδων, 'Αυτώ έπ' ἀίον 🔾 γαστετάκε ο φυκιοέωτης, 'Eξ ass, έχθισον έχων τωσκάρδιον έλκΦ, Κύτρι Θ έν μεγάλας το δι ήπατι πάξε βέλεμνον. 'Αλλά το ράςμακον ευρε καθεζομίν 🗗 औ' οπί πέπρας TINARS

5

10

15

Alta, in pontum prospectans, talia cantabat : O candida Galatéa, cur amantem respuis? Candidior lacte coacto aspectu, tenerior autem agna. Vitulo lascivior, splendidior uva immatura: Venis autem huc, cum dulcis fomnus tenet me: Proripis autem te statim, cum dulcis somnus dimittit me: Fugis autem quemadmodum ovis canum lupum conspicata. Amare cœpi ego, puella; te, cùm primùm Venisti mea cum matre, volens hyacinthina folia Ex monte decerpere: ego autem viæ dux eram. Desinere autem & cum vidi te & postea & ad hunc usque diem Ex eo tempore non possum:tu autem non curas;nihil,per Jovem,cu-Intelligo, venusta puella, cujus rei gratia fugis. (ras. Quia mihi hir futum supercilium per totam frontem Ex altera ad alteram panditur aurem, unicum longum: Unus autem subest oculus : latus autem nasus labris imminet. Egotamen, quanquam talis sim, oves mille pasco, Et ex his optimum mulgens lac bibo: Caseus autem non desit mihi neque in æstate, neque in autumno, Non extrema hyeme : fiscella autem semper plena sunt. Fiftula verò canere scio, ut nemo Cyclopum hic, Te, charum dulcéque pomum & meipfum fimul cantu celebrans, Ido, fapiùs ad noctem intempellam: nutrio autem tibi undecim Omnes fœtas, & catulos quatuor urfarum. (cervas sed veni ad me, & habebis nihil minus: Glaucum autem mare fine in terram illidi. Jucundiùs in antro apud me noctem transiges: sunt lauri illîc, sunt procéræ cupressi, Est nigra hedera, est vinea dulces racemos ferens: Est gelida aqua, quam mihi nemorosa Ætna Candida ex nive, potum divinum, demittit. Quis præ his in mari & fluctibus vivere malit? Quòd si tibi ego ipse videor hirsutior esse, Sunt querna ligna mihi, & sub cinere inextinctus ignis: Cremari autem abs te vel animam tulerim. Et unicum oculum, quo mihi dulcius nihil, Hei mihi, quòd non peperit me mater branchia habentem, Ut descenderem ad te, & manum tuam oscularer,

Si non os vis! ferrem autem tibi vel lilia alba, Vel papaver tenerum rubra folia habens.

Quanquamhac quidem æstate, illa veró nascuntur in hyeme: Itaque non tibi hac ferre simul omnia possem.

Nunc

'T LIDAS, ES MONTON OPON, LEISE TOIQUITA' Ω λάνα Γαλάπεια, τι του φιλέουτ Εποβάλλης Λάκοτερα πακτάς πυπθείν, άπαλωτερα δ' άρνος, 20 Mogo yanestiea, que wried ou pax & whas שנודווה א' משל בידים ב, סמום אמעט ליחוש באו עב, "סוצח הו בעשטי ופוסם, פאם צאטאטי שוחש בעיה עב. Φάρεις δι ώς τος δίς πολιον λύκον ά θεήσασα. Ήρο Δην ως έγωγε, χόρα, τεδ, άνίκα προπον "Ην θες έμα σω ματεί, θελοισ' υακίνθινα φύλλα 25 Έξ όρε Ο δρέλανς έχω δι οδον ήγεμονδον. Пอบ่อนอีรู ค่ " ระเปล่ง ขบ หู บรระอง ร ปรัก สน ขนม Έκ τινώ διωαμαι την δί εμέλει, ε μά Δί, εδέν. Τινώσκω, χαείεωτα κόρα, τίν Ο ενεκα φεύχεις. "Ουνεκά μοι λασία μου όφευς επί παντι μετώπω 30 Έξ ώτις τέταται ποτί Αώτερεν ώς, μία μακρά. Εις δι οφθαλμός επες, πλαβεία ή ρίς οπί χείλη. Αλλ' ώυτις, τοιέτος εών, βοτά γίλια βόσκω, Κηκ τέτων το κροπισον αμελρομλί Ο γάλα τίνω Tuege of & retter " ET en Jeger, ET en omapn, 35 'Ou วะเมฟ 🕒 สิมออ ชาตุธอง สำ ับตรลางิธิยุร ลิยา. Zueioden สำ อร หกร อาทรลุแลน อสะ Kunnemm, Τίν, το φίλον γλυκύμαλον, άμα κημαυτον ακίδων, Πολλάκι νυκτός αωεί τρέφω δέ τοι ένδεκα νεβρώς Πάσας αμνοφόρως, η σκύμνως τέωσαρας άρκων. 40 Αλλ' ἀφίκευ τυ ποτ' άμμε, κ) έξεις εθέν ελαωσν' Τάν γλαυκάν ή θάλασαν ξα ποπ χέρουν ορεχθών. "Αδον ον των τρω παρ' εμίν τον νύκλα διαξείς" Έντι δάφναι τίωι, έντι βαδίναι κυπάριοτοι, 45 Λευκάς εκ χου , ποτον αμθείστον σεσίπη. Τίς κεν το Τε Βάλασταν έχειν η κύμας έλοιπς ' Αι δέ τοι αὐτὸς έρων δοκέω λασιώτερος ήμες, 50 Έντὶ δρυὸς ξύλα μοι, κὸ ἀποδο ἀπαμαθον πῦρ' Καιόμλι⊕ δι ἀπο τεῦ κὸ τὰν Τυχὰν ἀνεχοίμαν, Καὶ τὸν ἐν' ὀρθαλμον, τῶ μοι γλύκεράτερον ἐδέν. "Ω, μοι, ότ' έκ έτεκεν μ' α μάπις βράγχι' έχουλα, 'Ως καβέλων ποτί τίν, κό τον χέρα του εφίλασα, 'As my to some wis. speeps of toin upiva reunds "Η μάκων απαλαν έξυθες πλαβαγώνι έχρισαν. Αλλά τὰ Μὸ ઉέρε Θ-, τὰ ή γίνεται ἐν χειωνί

OST En de τοι ταυτα φέρειν αμα σάντ ε fundolus.

Nunc certè, ô puellula, nunc hîc natare discam. Si quis navi vectus hospes huc appulerit: Ut cognoscam quænam voluptas vobis sit in imo habitare gurgite: Exeas, ô Galatéa, & egrefía oblivifcaris (Quemadmodum ego nunc hic fedens) domum redire. Palcere autem velis mecum fimul, & lac mulgere, Et caseum premere, coagulum acre immittens. Mater injurià affecit me fola, & de ea queror Nihil enim unquam omnino: tibi dixit amabile de me ; Præsertim cum me indies valde attenuari cerneres. Dicam caput & pedes ambos meos Dolere: ut triftetur; quoniam & ego triftor. O Cyclops. Cyclops! quò tibi mens avolavit? Si abiens calathósque texeres, & ramos frondentes metens Agnis afferres, multò rectiùs planè saperes: Præsentem mulge: cur fugientem persequeris? Invenies Galatéam fortè, & pulchiorem aliam. Multæ colludere me puellæ de nocte hortantur, Et rident omnes, cum ipsis ausculto, Scilicet ego quoque in terris videor esse aliquis. Sic Polyphêmus pascebat amores suos, Cantans, suaviùs autem degebat, quam si dedisset aurum.

Argumentum duodecimi Idyllii.

Inscribitur quidem hoc Idyllium A I T E S: scriptum verò est Ionica dialecto. Aitus autem vocant Thessali amatos: alii autem Aitus socios appellant. Nonnulli verò probos & modestos ità vocari dicunt, quasi non protervos sive impudentes. Aut Aites significat cohabitatorem aut concivem. Alloquitur autem amator eum quem amat, optatque sibi duorum animorum conjunctionem, & amicitiæ solidam sirmitatem, quæ usque ad sinem vitæ permaneat: adeò ut etiam post ipsorum mortem posteri prædicent concordiam quæ inter eos intercessis. Et Megarenses laudat, eò quòd summo honore affecerint Dioclem, qui semetipsum pro amico suo desendendo morti exposuit.

AITES, Idyllium XII.

Venisti, ô chare puer, tertiam post noctem & auroram,
Venisti: QuI autem amant, in die senescunt.

Quantum ver hyeme, quantum pomum pruno
Suavius, quantum ovis sua est villosior agna,

Quan-

60 Νω μαν, ω κόριον, νω αυτόλι νέν γε μαθευμαι,

"Αικά τις σων ναι πλέων ξέν Θ ωδ αρίκηται"
"Ως κεν 'ίδω τί ποδ' άδυ καθοικέν τον βυλον υμμιν.
"Εξένθοις, Γαλάτεια, κὶ έξενθοισα λάθοιο
(Ως ωρ έρων νω ωθε καθήμε Θ) δικαδ' άπενθεν."

70 Φάσω τὰν κεφαλὰν κὶ τῶς πόδας ἀμφοτέςως μου Σρύσθειν ὡς ἀνιαθη, ἐπεὶ κηρῶν ἀνιῶμαι.

Παύκλωψ, Κύκλωψ, πῷ τὰς φς ἐνας ἐκπεπότασαις
Αικ ἐνθῶν ταλάρως τε πλέκοις, κὶ θακλὸν ἀμάσας
Τοῖς ἀς νεωτ φέρρις, τάχα κεν πολὺ μάλλον ἔχοις νεν.

75 ΤΑΝ παυεοίσαν ἄμελὸς τὶ τὸν φοθροντα διώκεις

ΤΑΝ παρεοίσαν ἄμελ γε' τι τον οδίροντα διώκεις Ευγήσεις Γαλάτειαν ίσως κὸ καλλίου άλλαν. Πολλαὶ συμπαίσ δεν με κός αι τὰν νύκζα κέλονται, Κίχλίζοντι ἡ πάται, ἐπλιώ κ' αὐταῖς ὑπακοίσω Δηλονότ ἐν τὰ γὰ κήγὰν τὶς φαίνομαι ἦμες.

"Ουπο τοι Πολύραμι εποί μοινεν τον έξωτα, Μεσίσθων ράον ή διάχ', η χευσον έδωκεν.

80

Trostors To 18' Eldenis.

Έπιγεσος του μφ τέτο το 'Ειδύλλιον 'Α Γ' ΤΗ Σ' γέχαπλαι ή 'Ιάδι διαλέκλο. 'Αίτας ή οι μφ Θετλαλοί
καλεσι του ερωμθώς οι ή 'Αίτας του ετώρες Φασι δε
πνες λέγεδι του άραθες, οι μφ Ιτας, άντι τε μπ Ιταμες. "Η 'Αίτης, ο σωμαίτες κ) συμπολίτης. Περςδιαλέγεται ή ο έρων τι ερωμθύω, κ) ευχεται δύο δυχών
άρμογιω αὐτοις χριέδι, κ) φιλίας ἀσφάκειαν μέχει τέλες παραμβώσαν ' ίνα κ) ω βάνατον οι μετ' αὐτού φημίσωσι τιω εν ἀμφοβερις ομόνοιαν. Καὶ του Μεραρες επαινεί, επὶ τε τεπμηκέναι Διοκλέα το επρασώσων ατε
ίδιε ερωμθώς.

'AI'THE, 'E.J. IB'.

ΤΑυθες, δι φίλε κέςε, τείτη σων νυκπ κὶ ἡοῖ,
"Ηλυθες ΟΙ ή ποθειώτες, ἐν ἡμαπ γηρέσκεπν.
"Ο οπον ἔαρ χειωνος, ὅσον μῆλον βεσθύλοιο
"Ηδιον, ὅαπον ὅις σφετέρης λασιωτές η ἀρνὸς,

Quantum virgo præstat ter nuptæ mulieri , Quantum levior vitulo hinnula, quantum luscinia Omnes canora cantu superat volucres : Tantum tu me exhilarasti visus, umbrosam autem sub fagum, Sicut viator aliquis torrente sole, cucurri. Utinam pares adspirent ambobus Amores Nobis, posteris autem samus onnibus cantilena!

Duo quidam olim invicem juncti fuerant

Viri: alter erat amans, ut Amyclæâ-linguâ-loquens dixerie:

Alterum rursus Thessalus dixerit amatum.

Amarunt autem se invicem pari jugo, CERTE tunc erant Aurei olim viri, cum vicissim amabat qui erat amatus Utinam hoc, pater Saturnide, contingat, utinam senio carentes Dii immortales: & seculis ducentis postea

Nuntiet mihi aliquis irremeabilem apud Acheronta,

Tuus nunc amor, & venusti tui amati
Omnium est in ore, juvenum præcipué.
Verùm horum omnium superi cœlicolæ
Erunt arbitri, ut volent: ego verò te formosum celebrans,
Mendacii signa nulla super patentem nasum edam.
Nam etsi aliquid ossenderis, illud statum innoxium facis,
Duplo autem juvisti: habens itaque cumulum discedo.

Niszi Megarenses, præstantes remis,
Beati habitetis, illum Atticum quod supra alios
Hospites honorastis Dioclem amatorem-puerorum.
Semper ad ejus tumulum congregati vere primo
Pueri contendunt osculi victoriam reportare:
Et qui labra labris dulciùs impresserit,
Oneratus coronis suam ad matrem rediit.
Beatus ille quoque, qui puerilium illorum osculorum arbiter est:
Certe sormosum Ganymedem constans sama est
Lydio lapidi os simile habuisse, aurum quo
Explorant verè argentarii an sit adulterinum,

Argumentum decimitertii Idyllii.

Hoc Idyllium meram rei gestæ narrationem continet, Recenset enim poeta Hylæ pueti raptumà Nymphis, cùm ad sontem, aquam ad cœnam pro Hercule petiturus, abiisset: & Herculis errationem, ac gravem ob amissum Hylam dolorem. Sciendum autem, Hylam faisse Theodamantis lignorum sectoris filium, quem amavit Hercules,

HYLAS,

"Ο ατον παρθενική σερφέρει τειγάμοιο γιωαικός,
"Ο ατον έλαφερτέρη μόσχε νεβερς, ό ατον απθών
Συμπάντων λιγύφων Θ΄ ἀ οιδοτατη πετευμών
Τό ατον εμ' ευφρηναι συ φανές σιιερω δ' ύπο φηγόν
"Η ελίε φρύτ Ιοντος όδοιπός Θ΄ έδραμον ως τις.
"Ειδ' όμαλοι πνούσειαν επ' αμφοτέροισιν "Εςωτες
Νῶιν, ἐπεατομίνοις ζ) γρυίμεδα πάσιν ἀ οιδή.
Δοιω δή τινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γρυέδην
Φῶδ' ὁ ομιν ω ἐςπνιλ Θ, φαί η χώ 'μυκλαίσδων'

IO

15

20

30

Τον δ΄ έτερον πάλιν ως κυν ο Θεωταλος είποι είταν.
Αλλήλες δ΄ εφίλησων Ισω ζυγώ. Ἡ 'ΡΑ ΤΟ' Τ΄ ήσων Χρύσειοι πάλαι είνδ;ες, οκ' είντεφίλησ' ο φιληθείς.
Έι χρίπος, πάτες Κρονίδη, πέλοι, εί χραγήςω
Αθάνατοι χωρώς ή δημοσήμοιν έπειτα

'Αγ Γείλειεν εμοί τις ἀνέξοδον εἰς 'Α χέροντα.

Η σὴ νιῷ οιλότης κὰ τὰ χαρίεντος ἀἶτεω
Πᾶσι διὰ ςόμα Θ, μτ δ΄ ἡιθεοισι μάλιςα.
'Αλλ' ἤτοι τέτων μὰ ὑπερτεροι ἐρανίωνες
'Ε απονθ', ὡς ἐθέλεσιν' ἐγὰ δέ σε τὰν καλὰν ἀἰνῶν,
Ψάβεα ρινὸς ὑπρθεν ἀραιῆς ἐκ ἀναφυσῶ.

15 "Ην γο και τι θάκης, το ωψι άξλαξες ευθύς έθηκας, Διπλάσιον δ' άνησας έχων δ' επίμετρον άπηλθον. Νισαίοι Μεγαρηες, άρις δίοντες έρετ μοῖς,

"Ολζιοι οικοίντε, τον 'ΑΤικόν ώς περι άλλων Εκίνων πιμήσωθε Διοχλέα τον φιλόπαιδα.
'Αικ οι δελ τύμβον αολλέες εἰαρι σερότιο Κδερι εριδμαίνασ φιλήμα Θάκρα φέρεδζο" Ος δέ κα σερςμάξη γλυκερώτερα χέλλος χέλλη, Βειθόμβι Θ ςεφάροιστο εἰω σερός μητερ' ἀπηλθεν. "Ολβι Θ ός πις πιμο φιλήματα κείνα διαιτά.

35 Ἡ πε τὸν χαροπὸν Γανυμήθεα πόλλ ἐπιθωςρεί, Λυθίκ ἶσον ἐχειν πέτςκ ςόμα, χρυσὸν ὁποίκ Πιάθον ἡ μιὰ φαῦλον, ἐτήτυμον, ἀργυραμοιβοί.

Υπόθεσε τειγ Έιδυλλίε

ΤΟ Υ΄ ΤΟ μβ το Ἐἰθύλλιον ὅλας διηγηματικόν ὁξιν ἐκτίβεται ρό ὁ ποιητὴς τὰ μβὶ 'Υλα τωὶ ὑπὸ τῷ Νυμοροῦν ἀςπαρω, ὅταν ἐς τωὶ κρήνω, ἐπιθός πον ὑθως τω Ἡρακλεί κομίσων, ἀπόχετο τὰ β Ἡρακλέι τωὶ πλάνων, ἢ τωὶ ὑπὰς τὰ Ύλα βάτανον. Ἰςἐον β ὅτι ὁ Ύλας παῖς ὑπῆςχε Θεοθάμανί Θ τὰ δρυτόμα, ὁ ἤρα Ἡρακλῆς.

HYLAS, Idyllium XIII.

On nobis folis Cupidinem peperit, ut arbitrabamur. O Nicia, quicunque deorum parens jam fuit hujus filii: Neque nobis primis, qua pulchra funt, pulchra videntur effe, Qui mortales fumus, crastinum autem diem non cernimus: Verum etiam Amphytriônis filius, cui ferreum pectus erat, Qui leonem sustinuit ferocem, amavit puerum Formolum Hylam cæfariem ferentem, Et iplum omnia docuit, pater tanquam charum filium, Quacunque cum ipse didicisset, prastans & celebris evasit. Seorfum autem ab eo nunquam erat, neque tempore meridiano, Neque cum niveis equis-vecta ad Jovis domum falit aurora, Neque cum pulli avium queruli cubitum se conferunt, Quatiente pennas matre in fuliginoso tigno: Ut ei puer ex sententia institutus esset, Et secum recte trahens in verum virum evaderet. Sed, cùm aureum navigabat ad vellus Jason Æsonides, alii autem sequebantur ipsum fortissimi, Omnibus ex civitatibus electi, quorum usus erat aliquis, Venit etiam patiens laborum in divitem Iaolcum Alcmenæ filius Mideatidis Heroines: Cum autem ipso descendebat Hylas in bene transtratam Argo, Quæ navis Cyáneas insulas concurrentes non attigit, Sed præterlapfa eft, (profundum autem ingressa est Phasin) Aquila tanquam, per magnos fluctus, ex quo petra illa conflite-Cum autem oriuntur Pleiades, prædia vero (runt, Agnum novum pascunt, verso vere jam: Tunc navigationis recordatus est divinus flos Heroum; cavâque sedentes in Argô In Hellespontum venerunt, austro jam tertiam diem spirante, Portumque ceperunt intra Propontidem, ubi Cianorum Sulcos dilatant boyes terentes aratrum. Egressi autem in littus, per ordines coenam instruxerunt Velpere: multi autem unum straverunt humilem thorum, Pratum enim aderat, magnum thoris extruendis adjumentum: Indè bútomum acutum, altúmque fecuerunt cypérum. Et abiit Hylas flavus aquam coenæ gratiá portaturus Ipsique Herculi & forti Telamoni, (Qui ad unam ambo focii semper discumbebant mensam) Æreum vas habens. Statim autem fontem animadvertit Humili in loco: circum autem folia multa nata erant, Caruleumque

2

35

"ΥΛΑΣ, 'Ειδύλλιον ιγ'.

5

10

15

20

25

30

te-

nt.

nque

Υ Χ άμιν τον "Ερωτα μόνοις έτεχ', ώς εδοκεύμες, Ninia, ผู้ พบเ รียบ วิยผืบ พาพล ระหบอง ยังใบรอ Ουχ άμιν τα καλά σεύτοις καλά φάνεται ήμες, "Οι Ανατοί πελόμεθα, το δ' αὐειον εκ εςοςώμες" Αλλά η Αμφισεύων Ο ό χαλ κεοκάς δι ψός, Ος τον λίν υπέμεινε τον άρξιον, ηρατο παιδος Τῷ χαείεν 🕒 Ύλα, τω τὰν πλοκαμίδα,φορεῦν 🕒, Καί μιν παντ' ἐδίδαξε, πατης ώς ει φίλον ζα, Οωα μαθών, άχαθός κὶ ἀοίδιμ σαντις έχουτο. Χωείς δ' & δέποκ ής, &δ' et μέσον αμίρ όροιτο, 'Ουδ' όκχ' ά λουκιππ Θ άναπε έχει ες Διος άως, 'Ουδ' όποκ' ός τάλιχοι μινυρεί πολί κοίτον όξώεν, Σεισαμβίας περά ματρος επ' αίθαλόεντι πετδίρω Ως αὐτω χΤ Βυμών ὁ παῖς πεποναμή. ۞ εἰη, Αυτος δ' ἔυ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν ἀνδρ ἐποβαίη. 'Αλλ' ότε το γεύσειον έπλει μ.Τ κωας Ιήσων 'Αιστνίδας, δι δ' αὐτι άσις μες συνέποντη, Πασάν εκ πολίων σρελελε Γωρίοι, ων όφελός π, "Ικετο χώ τληαρρος ες αρνειάν Ιαολκόν Annuluias ids Mideandos ngwivas Σωι δ' αὐτω νατέβαινεν "Υλας ένεδρον ες 'Αργώ, Απς Κυανέαν έχ ή Ιατο συνδρομάδων νούς, 'Αλλά διεξάϊξε, (βαθιώ δ' εἰςεδραμε Φᾶσιν) 'Αιετὸς ώς, μέχα λαϊτμα, ἀφ' ὧ τότε χοιρέιδες έςαν. "ΑμΟ δ' αντέλλονη Πελειάδε, εданий ή * Αρνα νέον βόσκονπ, τετραμμθές είαρ Το non ΤάμΟ ναυπλίας μιμνάσκετο ΒείΟ άωτΟ Ήρώων, κοίλαν ή καθιδρυνθέντες ές Άρρω Ελλάςποντον Ίκοντο νότω τείτον άμας άξντι, Έισω δ' όρμον έθεντο Πεοποντίδ 💬 , ένθα Κιανών "Αυλακας ευρύνοντι βόες τείβοντες αροτρον. Εκβάντες δ' επί Βίνα, κτι ζυχά δαϊτα πένοντο Δειβινοί πολλοί ή μίαν σοξέσαντο χαμάναν. Λειμών γάρ σφιν έκειτο, μέγα πι άδεωπν όνειας

Τεμαν γαρ οφιν εκενο, μεγα ζιεαστεδιν ονειας

'Ενθεν βέτομον όξο, βαθιω δ' ετπιοντο κύπειεον.
Κόχεθ' "Υλας όξανθός ύδωρ επιδόρπον οισών
'Αυτώ θ' 'Ηρακλιι κλάσεμοῦ Τελαμθίς,
("Οι μίαν ἄμφω ἐτιῦροι ἀκὶ δαίνωντο τράπεζαν)
Κάλκεον ἄγιΘ έχων τάχα β κράναν ἐνόνσεν

10 'Ημθέω & χώζω πεί ή θεία πολλά περύκει,

Kueirear

Caruleumque chelidonium, viridéque adiantum, Et virescentia apia, & crispa agrostis: In media verò unda nymphæ chorum instituebant, Nymphæ pervigiles, metuenda numina rusticis, Eunica, & Malis, vérque adspiciens Nychea. Jámque puer admovebat urnam multæ capacem aquæ, Eam immergere festinans: illæ verò omnes manui ejus inhæserunt. Omnium enim amor teneras mentes occupaverat Argivi pueri: ille verò decidit in nigram aquam Statim, instar stellæ rutilantis quæ de coelo decidit Præceps in mare: quidam verò fociis navalibus dixit, Expedite, ô juvenes, armamenta: ventus spirat secundus. Nymphæ quidem suis in genibus puerum tenentes Lacrymantem, blandis confolabantur verbis: Amphitryoniades autem turbatus de puero Abiit, more Scytharum sumpto incurvo arcu, Et clava, quam ei semper capiebat dextera manus. Ter quidem Hylam vocavit quantum capere poterat profundú ejus Ter autem puer respondit; sed tenuis vox exiit (guttur. Ex aqua: cúmque valde propè adesset, procul abesse videbatur. Ac veluti cum barbatus leo procul audiens Hinnulam vociferantem, leo, inquam, aliquis crudivorus in mon-Ex lustro suo properat ad certissimam prædam: (tibus, Hercules talis per inaccessos sentes Puerum desiderans serebatur; multum autem occupabat locum. Ah miseros amantes! Errans quantum laborum pertulit Per montes & faltus! Jasonis verò res posthabebantur. Navis quidem stabat antennas habens sublimes per eos qui aderant: Vela autem juvenes media nocte purgabant, Herculem exspectantes. Ille autem, quò pedes ducebant, serebatur Furens: savus enim intus deus hepar laniabat. Sic ergò pulcherrimus Hylas inter deos immortales numeratur. Herculem autem heroes per-convitium-appellabant navis-deser-Quoniam aversatus est Argo triginta-habentem-transtra: (torem, Pedes autem vênit ad Colchos & inhospitalem Phásin.

60

65

70

75

Argumentum decimiquarti Idyllii.

INSCRIBITUR hoc Idyllium CYNISCÆ A-MOR. Uxor enim Æschinis magis addicta erat Lyco cuidam vicini filio, contempto Æschine. Thyonicho autem quodam

Κυάνεον τε χελιδόνιον, χλοερόν τ' αθίαντον, Καὶ βάκλοντα σέλινα, κ' εἰλιτενὰς άρχωςις "Υθαπ δ' ον μέως νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο, Νύμφαι ἀκοίμητοι, θειαὶ βεαὶ ἀχροιώταις,

4; Ἐυνίχα, κὰ Μλλὶς, ἔαρ Η δεθωσα Νυχεία.
"Ητοι ο κέερς ἐπεὶχε πωτῷ πολυχανθέα κρωσον,
Βαίμα ἐπειρομλιΘ΄ τοὶ δ΄ ἐν χεεὶ πᾶσω ἔρυσων.
Πασάων Νέρως ἀπληὰς ορένας ἀμφεκάλυ ↓εν
'Αργειω ἔπ παιδί' κατκειπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ

(Αθρόθ, ώς ότε πυρρός ἀπ ἐρανῷ ἤειπεν ἀςἡς ᾿Αθρόθ, ὡς πόντον ναυταις θὲ τις ἔπεν ἔταῖρος. Κεφότερ, ὡ παῖθες, ποιείθ ὅπλα πλουτικός ἔκος. Νύμφαι μθὸ σφετέροις ἔπ γκυαπ κῶρον ἔχοισαι Δακρυόεντ, ἀγανοῖοι παρεψύχοντ ἐπένωτι.

Εξ ῦθατ Τάρεὼν ἢ μάλα χεθὸν, εἰθετο πόρρω.

Ως δ' ὁπόκ' ἀυζένει Ελπόπρες λίς ές ακέσαις
Νεβρῶ φλεγξαμθύας τὶς ἐν ἄρεσιν, ἀμοφάρος λίς,

Έξ ἐννὰς ἔποθοτεν ἐτοιμοτάταν ἔπι δαϊτα:

Ήρχικλέμε τοι βτος ἐν ἀβίποιοτν ἀκάνθαις

65 Παϊδα ποθών δεδόνατο, πολωί δ' επησμβανε χώρον. Σχετλιοι οι φιλέοντες ἀλώμλυ Θ οω' εμόγησεν ''Ωςεα κὶ δρυμώς' τὰ δ' Ἰάπον Θ ΰςηρυ πάντ' ῆς. Ναῦς μλόεν ἄςμλι Έχοισα μετάρσια ἀν παρεόν ων 'Ίςια δ' η τοι μεσονύκπιον εξεκάθαιρον,

Το 'Ηρακλέα ωθίοντες' ὁ δ' ὰ πόδες ἄρργ, ἐχώςει
 ΜαινόωθιΘ΄ χαλεπὸς χὸ ἔσω θεὸς ἦπας ἄμυωςεν.
 "Ουτω μθὶ κάκλισος "Υλας μακάςων ἀριθμεϊται.
 'Ηρακλέω δ' ἤρωες ἐκορτόμεον λιποναύταν,
 "Ουνηκεν ἦςώησε τριακοντάζυρον 'Αρρώ'

75 Πεζός δι ές Χόλχως τε η άξενον ίκετο Φάσιν.

r

Υπόθεσις το ιδ' Έιδιλλίε.

'ΕΠΙΓΡ' ΑΦΕΤΑΙ τέτο το 'Ειδύκλιου ΚΥΝΙ' Σ-ΚΑΣ ΈΡΩΣ. 'Η 35 γωνο τέ 'Αιχίνα μάκλου τουςέκατο Λύκω πιν γείτονος ύῷ, καθαφουνέσα τε 'Αχίνα. Θυ-Μ 3 ωνίχε dam ejus amico illum accedente, quem longo tempore non viderat, narrat illi que sibi à Cynisca acciderant. In fine verò Thyónichus recitat breve quidem, sed illustre Prolemzi Philadelphi encomium.

CYNISCÆ amor, vel THYONICUS Idyllium XIIII.

ÆSCHINES & THTONICHUS.

Multum salvere virum Thyónichum. Th. Et tibi ipsi, Æschine. Æ. Quam serus! Th. Serus? Qua autem tibi folicitudo ?

e.E. Non optime nobiscum agitur, ô Thyóniche. Th. Pro-

pterea ergò macer,

Et barba ista superior intonsa, capilli verò squalidi. Talis huc nuper pervênit Pythagoricus quidam,

Pallidus, & nudus pedes: Atheniensem autem se dicebat esse. Appetivit certè ille quoque (meo judicio) assatam farinam.

Æ. Jocaris tu quidem, ô bone: me autem formosa Cynisca Contumelià afficit: infaniam priufquam quis fentiat; vix pili intervallo à furore abfum.

Th. Ità factus semper tu, chare Æschine; quietus, in iram pra-Omnia volens in tempore: tamen dic, Quid novi?

£. Argivus, & ego, & Thesfalus equorum agitator

Apis & Cleonicus miles bibebamus

In loco apud me. Duos mactaveram pullos columbinos, Lactentémque porcum : relevi autem Byblinum ipfis

Odoriferum, quadrimum, & dulce quasi ex torculari jam haustum.

Bulbus & cochlea promebantur: erat suavis potus,

Jam verò convivio incalescente, placuit infundere merum, Cujus gratia volebat unusquisque: oportebat tantum dicere Cu-

jus gratiâ. Nos quidem canentes bibebamus, ut placebat: (mum? Illa verò nihil, præsente me. Quem habuisse me existimas ani-

Non loquutura es? Lupú vidisti, Jocatus est quida, ut sapiens dixit; Et illa incensa est: ut facilè ex ea vel lucernam accendere potuisses. Est Lycus, Lycus est Labæ vicini filius,

Procerus, & tener, qui multis pulcher videtur esse:

Hujus celebri illo amore tabescebat;

Idque nobis olim in aurem infufurratum fuerat.

Neque tamen exploraveram, fruttra virilem barbam alens.

Ac nos quatuor jam bene poti eramus,

on

æi

ibi

0-

ps,

um,

m?

ni-

XIt;

les.

Et

5

10

15

ανίχε δέ τιν έταίςε σε είον αυτῷ διὰ χόνε, διηγετια αυτῷ τὰ Κιωίσκης χΤ ή τὸ τέλ λέγει κὸ ὁ Θυωνιχος βεαχύ μβὸ, ἀκλὸ λαμσε ν Πτολεμαίε τὰ Φιλαδελοε εγκόμιον.

 $ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΈΡΩΣ, <math>\tilde{n}$ ΘΥΩ'ΝΙΧΟΣ, $\tilde{r}$ Ειδύλλον $r\delta'$.

'AIEXI'NHE & ΘΥΩ'NIXOE,

ΧΑίς Ιω πελλά τὸν ἄνος α Θυώνιχον. Θ. 'Αλλά τὸι αυτώ, 'Αιοχίνα. 'Αι. 'Ως χεόνι Θ. Θ. Χεόνιος; τι δε τοι τὸ μέλημα;

μέλημα; 'Αι. Πράσσομες έχ ώς λώςα, Θυώνιχε. Θ, Ταῦτ' ἀρα λεπλός,

Χώ μύσαξ πολύς εδά ἀς², αὐαλέοι ή κικίνοι. ΤοιβτΦ προώαν τις ἀφίκετο Πυθαρισμους δ΄ Ωχερς, κὰνυπόθα]Φ΄ ΑθιμαίΦ δ΄ ἔφατ΄ ἡμες. Ήροπο μὰ κὴ τίῶΦ (ἐμὶν δοκεῖ) ὀπῆῶ ἀλοίςω.

Ai. Maiodes & 'zab' zwv' eue d' a zaelewa Kuwima

'Meloder rand 3 mavers muse, Aris and

μέασον.
Θ. Τοιἔτ Θ μλὶ ακὶ τὸ, φίλ' ᾿Αιοχίνα, ἄπιχος, όξὸς, Πάντ' ἐθελων κτι καιρόν ὅμως δ' κἰπὸν, Τί τὸ καινόν; ᾿Αι. ἡργεί Θ, κἰηλὸν, κὰ Θεαναλὸς ἱπποδιώκτας Ἦπος, κὰ Κλάννικ Θ ἐπίνοιμες ὁ εραπώτας Ἐν χώρω πας ἐμίν δύο μλὶ κατέκο μα νεοονώς, Ομλάζοντά τε χοίρον ἀνῷξα ἢ Βύδλινον αὐτοῖς Ἐυώδη, τετόςων ἐτέων, ολεθὸν ὡς ἐπὸ λανῶ. Βολδός τις κοχλίας έξης ἐθη ἡς πότ Θ ἀλύς. Ἦθη ἢ περίον Θ, ἔδοξ ἐπιχείος ἀπερτον, Ἦπος ἡθελ ἔναςος ἐθε κόνον ὡπν Θ εἰ-

Τενν.

Αμμες μθι φωνευώτες επίνομες, ως εδεδοκτο Αδ' εδεν, παρεον Φ εμεδ' τίν έχεν με δοκείς νεν; Ου φθεγξης Λύκον είδες, επαιξέ τις, ως σοφός είπεν, Χ' ήφθα ευμβέως κεν απ' αὐτας κ) λύχνον αναις.

Έντι ΛύκΦ, ΛύκΦ εντι Λάδα τω γεντον Φ είδες.

Έυμάκης, χ' άπαλδς, πολλος δοκέων καλδς ήμες Τέπω τον κλύμθρον κατεπάκετο πίωον έραπα Χ' άμιν τέπο δι ώτος εγθυτό ποδ' ήσυχα έπως. Όυ μαν έξηπαξα, μάταν είς άνδρα γριειών. "Ηδη δ' έν πύσιος τοι τεπαρες εν βάθει ήμες, Μ 4

Xώ

Et Larisseus meum Lycum canebat de integro. Thessalicum quendam cantum, mala mens. Cynisca verò Flebat repente profusiùs quam circa matrem Virgo fex annorum maternum finum appetens. Tunc ego quem nôsti tu ô Thyoniche, pugnum in genam Impégi, & alterum in alteram : at illa, fublatà veste. Foras abiit ocyús. Mea pettis, inquam, tibi non placeo? Alius tibi dulcior amplexu: alium abiens Fove amatorem; illi illæ tuæ lacrymæ quasi poma devolvuntur. Ceu verò hirundo, cibum ut suis pullis in-nido-pendentibus ferat, Statim revolat, ut alium quærat victum: sic illa ocyùs de molli fella avolavit Rectà per portam & bifores, quò pedes ducebant: Proverbio vulgò dicitur, ABIIT & taurus in sylvam. Viginti jam, octo adde, novem præterea, & decemalios dies, Hodie undecimus est, appone duos: & erunt duo menses, Ex quo sejuncti sumus, neque more Thracum tonsus sum. Illa verò Lyci jam tota est, Lyco etiam nocte patet: Nos verò neque loco neque ullo numero digni censemur, Mileri Megarenses, abjectissima fortuna. Ac si amorem ejus possem deponere, omnia rectè cederent : Jam verò, ô Thyóniche, ut mus (aiunt) picem gustavimus. Et quid remedii sit in amore inexplicabili Non scio: verum Simus, qui Epichalci filiam amavit, Æqualis meus, peregrè profectus, fanus rediit. Proficifcar ego quoque per mare: neque ignavissimus sum,

Neque primus nimirum; fed aliorum fimilis miles.

Th. Utinam tibi ex animo cessissent quæ cupis, Æschine! quòd si tibi ità statutum est, peregrè proficisci, Ptolemæus præbet stipendia, homini libero quamoptimus.

E. Quod ad alia attinet, qualis vir est? Th. homini libero quamoptimus,

BENIgnus, Musarum-studiosus, amabilis; summè jucundus; Qui novitamicum, inimicum verò etiam magis; Multis multa largiens; rogatus, non abnuens; Ut regem decet. Petere autem oportet, non omni tempore, Æschine. Quare si tibi in dextero humero placet Sagulum supremum fibulà-nectere, utroque autem pede innixus Audebis irruentem hoftem scutatum sustinere, Pete quamprimum Ægyptum, A TEMPORIbus fieri incipimus Omnes senes; indè ordine ad genas delabitur Ætas quæ canos facit; gerendum est aliquid iis quibus genua vi-Argumentum

'Ωκυτές μαλακᾶς ἄπο δίφες κ.Θ έδες με τω α 'Ιθυ δι ἀμφιθύςω κὶ δικλίδος, ἃ πόδες ἄρον' "Αιν Θ θω λέγετω πς," ΕΒΑ κὶ ταῦς ς ἀν' ὑλαν. "Εικαπ τω δ', ὀκτω τω δ', ὀννέα τω δε, δεκ' ἄλλαι,

45 Σαιερον ένθέκα] Θ, πτήθει θύο κλ θύο μάνες, Έξ δι ἀπ' ἀλλάλων, ἐθὲ Θροκιςὶ κέκαρμαι. ΄Α ἢ Λύνω νιῶι πάντα, Λύκω κὶ νυκτὸς ἀνῷκθαι. 'Αμμες δι' ἔτε λόγω πνὸς ἄξιοι. ἔτ' ἀριθμικοίς, Δύ,τανοι Μεγαρίες, ἀπιμοτάτη ἐνι μοίρα.

Κ΄ εἰ μ΄ ἐποςέρξαιμι, τὰ πάντε κεν εἰς δέον ἔξποι.
Νωῦ δέ ποχ, ὡς ιῶς, (φαντί) Θυώνιχε, γώ μεθα πίασας.
Χῶ, π τὸ φάςμακὸν ὅξιν ἀμηχανέον [Θ΄ ἔρω] Θ,
'Ουκ διόα' πλαν ΣῖμΘ, ὁ τᾶς Ἐπιχάλκε ἔραδεὶς,
'Εκπλεύσας, ὑχιὴς ἐπανῆλθ', ἐμὸς ἡλικιώτας.

Πλοσε μαι κήγο διαπόντι Θ΄ ετε κάκισος, "Ουτε πράτος ίσως, ομαλός δε τις ο σταπώτας.

60

65

Θ. ΄ Ωρελε μου χωρών χΤ νέν τεον ων έπεθύμως, 'Αιγίνα' εἰ Α΄ ἔτως ἄρα στὶ δοκώ, ώςτ' ἐποδημών, Μιδοδότας ΠπλεμαιΘ ἐλοθερφ διΘ ἄκις Θ.

'Aι. Τάλλα δι' ἀνης ποιός πς; Θ. 'Ελευθέςω ός πς άεις Φ,

ΈΥΓΝΩ΄ μων, φιλόμωσος, ερωπικός, εἰς ἀνφον ἀδυς Έιδως τὸν φιλεοντας τὸν ε φιλεοντ' ἔπ μάλλον Πολλοῖς πολλά διδές ἀτδυμφ. Θ, εκ ἀνανδίων Οια χεὴ βασιλη'. ἀιτεῖν' ἡ δεῖ, εκ ἐπὶ παντὶ, ᾿Αικήνα' ὡςτ' εἰ τοι κτ δεξιὸν ωμον ἀρεσκει Λῶπον ἄνρον Φρονάολ, ἐπὶ ἀμφοτέρων ἡ βεδακώς Τολμασιές ἐπόντα μένειν πασινώ ἀποδούντας.

Τολμασείς επόντα μένειν θρασιώ αποθιώταν, Α τάχος εἰς Αιγυπον, 'ΑΠΟ' κροτάρων πελόμεδα Πάντες γηραλέοι, κὶ επιχερώ ες γένιω έρπει

70 Αςυκαίνων ο χεόν Θ΄ πιείν π δεί διε του χλωεόν.

Twogens

Argumentum decimiquinti Idyllii.

Inscribitur hoc Idyllium SYRACUSIÆ, five ADONIA-ZuSÆ, id est, Adonidis festum celebrantes. Inducit autem Poeta Syraculanas qualdam genere, quæ Alexandriæ peregrinantur, & exeunt ad spectaculum pompæ, qua Adonis ab Arfinoe uxore Ptolemæi Philadelphi gestabatur. Morem autem habebant Alexandrini in Adoniis fettis, eos qui Adonidis simulachra gestabant una cum solennibus ad mare ferre. Defcribit autem Theocritus, ut regine gratificetur, cantatricem quanda sumptuosim Arsinoes apparatum carmine recensente.

SYRACUSIÆ, five ADONIAZUSÆ, Idyllium XV.

GORGO, EUNOE, PRAXINOE, ANUS, HOSPES.

Ntúsne Praxinoe? E. Gorgo chara, ut serò! Intus. P. Mirum quòd nunc etiam venisti: dispice sellam ei, Eunoe: Injice & pulvinum, E. Habet optimé. P. Sede.

G. O incorporeum animum! vix vobis falva venio, Praxinoe, per multam turbam, & per multas quadrigas. Ubique funt crepidæ, ubique chlamydati viri:

Et via immensa est, & tu procul à me habitas.

P. In hanc extremam terræ parem ille demens veniens cepit Lustrum, non domum: nè vicinæ essemus Inter nos, invida mihi semper mea pestis ut mihi adversaretur.

G. Nè dicas de tuo marito talia, ô chara Dióne, Parvulo præsente: vide mulier, ut aspicit te.

P. Bono elto animo, Zopyrion dulcis fili, non dico de patre. G. Intelligit infans; per Proserpinam. Pulcher est pater.

P. Pater, inquam, ille nuper (nuper dicamus scilicet

Omnia) nitrum & fucum è taberna empturus. Venit ferens falem nobis, homo tredecim cubitorum.

G. Et meus hæc habet vitia, pernicies argenti, Dioclides, Septem drachmis pilos caninos ex vetulis & mutilatis ovibus con-Quing; vellera emit herì, meras fordes, opus fuper opus. (vulsos, sed agè, amiculum & peplum fibulatum cape: Eamus ad regis divitis Ptolemæi,

Spectaturæ Adonidem: audio egregiam valde pompam Instruere reginam. P. APUD fortunatos fortunata omnia.

Quæ vidisti & quæ dixisti,narra tu quæ vidisti,mihi quæ non vidi, G. Tempus abire fuerit. OTIOfis semper feriz funt.

P. Eunoe:

Tribens To is 'EISWA'S.

'Επιγεάρεται μίμ τέτο το 'Ειδύλλιον ΣΥΡΑΚΟΥ ΣΙΑΙ, π' ΑΔΩΝΙΑ ΖΟΥΣΑΙ. Εφοτήθεται δε τινας Συεφακούας το γεν Θ, παρεπιδημέσας εν 'Αλεξανδρεία, κ' επὶ βέαν εξιέσους τῆς πομπῆς τε κοιμιθέντος 'Αδώνιδος Επὸ 'Αρφινόνς τῆς τε Ππλεμαίε τε Φιλαθέλφε γιωαικός. 'έθος ') είχον δι εν 'Αλεξανδρεία εν τοῖς 'Αδωνίοις, διακομίσαι ας τὰ εἰδωλα τε 'Αδώνιδος μ Τουμίζουβων επὶ Τ΄ θάλαωταν κομίζειν' Διαγεάφει ') ὁ Θεόκει Θ, γαειζομίνος τῆ βασιλίδι, αθεσαν τινα τίω πολυτέλειαν τῆς 'Αρσινόνς δι φίδης απαγγέλλεσαν.

ΣΥΡΑΚΟΥ ΣΙΑΙ, ἢ 'ΑΔΩΝΙΑ' ΖΟΥΣΑΙ, 'Ειδύπλιον ιε'.

ΓΟΡΓΩ', ΈΥΝΟΉ, ΠΡΑΞΙΝΟΉ, ΓΡΑ Τ΄ Σ, ΞΕΊΝΟΣ.

ΕΝδοι Πεαξινόα; Ε. Γοργοι φίλα, ως χεόνω ενδοι.
Εμβαλε κὶ ποτίκρανον. Ε. Έχει κάλλιςα. Π. Καθίζα.

Γ. "Ω τᾶς ἀθεμάτω ψυχᾶς" μόλις ΰμμιν ἐσώθως. Πεσξινόα, πολλῶ μὰ ὅχλω, πολλῶν ἢ τεθείπ πων. Παντᾶ κρηπίθες, παντᾶ χλαμυθηφόερι ἄνδρες' ΄Α δ' ὁδὸς ἀσευίΦ, πὸ δί ἑκας στέρω εμ' ἐποικείς,

Π. Ταμθ' ο πάραρος τίω Θ επ' εγατα γας έλαβ' δυθών Ίλεον, εκ δικησην' όπως μιλ γείτονες δίμες

10 'Αλλάλαις, ποτ' έειν φθονεεον κακόν αιεν έμειο.

20

25

Γ. Μη λέγε τον τεον ανδεσ, φίλα, τιιώτα, Διώνα, Τῶ μικκῶ παρείν] Θ΄ όςη, χωίαι, ώς ποθορή τυ.

ΙΙ. Θάρσει, Ζωπνείων γλυκερον τέκες ε λέγω αποιώ. Τ. 'Αιθάνεται το βρέο , ναι τὰν ποτσαν καλος απορύς.

Π. 'Αποῦς μθὸ τιῶ 🕒 τος το καν (λεγομες τος τόαν ઝీἰι)
Πάντα) νίστον κὸ οῦκος ἐπὸ σκανῶς ἀγος όσουν,

Ήνθε φέρων ἄλας ἄμμιν, ἀνὴρ σειςκαιθεκάπηχυς.
Τος. Χώμος ταῦτά γ' Έχει, φθόρες ἀργυείω, Διοκλείδας Έπτὰ θεαχμίνι κωνάδας γραιᾶν ἐποτίλμαθα πιρῶν,
Πέντε πόκως ἔλαβ ἐχθές, ἄπαν ἱύπος, ἔρρον ἐπ ἐργφ.
᾿Αλλ Ἰθι, τὰμπέχνον ὰ τὰν Φεονάτείδα λαζεῦ.

Βάμες τῶ βασιλή Ες ἀφνειῶ Ππλεμαίω, Θασόμλιαι τὸν ᾿Λδωνιν ἀκέω χεῆμα ταλόν π Κοσμὶῦ τὰν βασίλια των Πς. ἘΝ ᾿ΟΛΒίω ἀλδια πάντα. ΕΩν ἔδες, χ'ων ἔπας, ἰδοῖσα τὸ τω μιὰ ἰδύνπ.

Tog. Epalu Gean' cin. 'AEPTois aisy sogla-

Πg. Έννόα,

P. Eunoe fer aquam, & in medium infunde lebéta malè-delici-Depone rurlus. FELES molliter volunt dormire. (ofa, Move te ocyús; fer aquam: aqua priùs opus est. En, ut aquam fert! infunde tamen. Nè multam; ô profusa, Infunde aquam: infelix, cur meam tuniculam commadefacis? Define: ut diis placitum est, ità lota sum. Clavis magnæ ubi arcæ? huc fer ipfam.

G. Praxinoe, valde te fibulata vestis

Ista decet; dic mihi, Quanti constitit tibi à jugo telæ?

P. Nè memores, Gorgo, plaris quam argenti puri mina una

Et altera; insuper operi & animam appendi.

G. Ex animo tamen res tibi cessit, P. Ità est: bene dixisti, Amiculum fer mihi, & umbellum: aptè Impone. Non ducam te, fili: larva adelt, mordet equus. Plora quantum vis: claudum autem non oportet te fieri. Eamus, Phrygia; parvulum lude fuscipiens: Canem intro voca, portam vestibuli claude. Dii boni, quanta turba! Quomodo & quando hoc pertransire Oportet malum? Formicæ innumerabiles & infinitæ. Multa tibi, ô Ptolemæe, facta funt præclara facinora, Ex quo inter deos immortales est pater tuus: nemo maleficus Lædit viatorem, dolose subiens more Ægyptio, Ut antea homines in fraude exercitati ludebant, Inter se similes, malos lusus, omnes contentioss, Dulcissima Gorgo, quid nobis fiet? bellatores Equi regis adjunt. Amice, ne me proculces Erectus fletit hic rufus: vide quam ferox & audax. Eunoe, nonne fugies? perimet suum insessorem.

G.Bono esto animo, Praxinoe: jam sumus post cos. Illi autem abierunt in campum. P. Jam meipfam colligo,

Equum & frigidum anguem maxime timeo

Magnum cepi fructum quòd filium domi reliqui.

Ab incunte atate, Festinemus: quanta turba nobis affluit! G. Ex atrio, ô mater? A. Ego, ô filix. G. An ingredi Facile? A. IN TROIAM tentantes pervenerunt Achivi:

Optima filia, tentando omnia perficiuntur.

G. Anus abiit, mera oracula nobis vaticinata. (nem, Omnia mulieres nôrunt, etiam quomodo Jupiter duxerat Juno-Vide, Praxinoe, ad portas quanta turba fit.

P. Immensa Gorgo, da manum mihi: prehende & tu, Funoe. Eutychidis: & ei hæreto, nè erraveris.

Omnes una confertim ingrediamur: hæreto nobis, Eunoe.

ETPAKOT' ETAI, 'EId. 18'. Πρ. Ένωσα, αίρε το νάμα, κ) ές μέσον αἰνό Βρυπε Θές πάλιν 'ΑΙ ΓΑλέαι μαλακώς χείιζοντι καθδίδωι" Kiven Si, cepe Saarov vidwe volutos westeen dei. Α Α΄ ως νάμα φέρει δος όμως. μη πελύ άπλης ε "Εγχει ύδωρ δύςανε" τι μευ το χιτώνιον άρδεις; Πούσαι όκοια θεοίς εθόκει, τοιαύτα νένιμμαι. Α κλάξ τας μεράλας πα λάρνακΘ; ωδε φές αὐτάν. Γος. Πραξινόα, μάλα τοι το καταπουχές εμπερόναμα Τέτο τρέπει λέγε μοι, πόωτο κατέδα τοι ἀρ ίσω; Πρ. Μπ μνάσης, Γορροί πλέον άρχυείω καθαρώ μνάς, "Η δύο τοις δι έρχοις κό ταν ψυχάν πουτέθηκα. Τος. 'Αλλά χΤ' γνώμαν ἀπέθα τοι. Πρ. Ναί καλὸν ἐιπας. Τωμπέχονον φέρε μοι, κ) των Βολίαν κτι κόσμον 'Αμφίθες' εκ άξω τυ, τέκνον' μορμώ, δάκνει ίπα Φ. Δάκρυε οωτα θελεις. χωλον δί ε δεί τυ χυέωζ. Έρπωμες. Φρυγία τον μικκον παισθε λαβοίσα. Τάν κωί έσω κάλεσον τάν αὐλείαν ἐπόκλαξον. το θεοί, δωτος όχλ Φ. πώς κ πόκα τέτο ωράσαι Χεή το κακόν; μύρμακες ανήειθμοι κή άμετεοι.

Πολλά τοι, & Πτολεμαϊε, πεποίηται καλά έργα, Έξ & εν αθανάτοις ο τεκών έθεις κακοερρός Δαλέιται τον ίοντα, παρέρπων Αιγυπικί, Οια πείν εξ απάτας πεκεσταμβίοι ανδρες έπαισδον,

30

35

40

55

65

50 'Αλλάλοις όμαλοί, κακά ποίγνια, πάντες έρειοί. Αδίτα Γορχί, τι χυοίμεθα; τοὶ πολεμισα "Ιπποι τω βασιλή . άνερ φίλε, μή με πατήσης, 'Og มิอร ฉ่ารอ อ สบุร์ 🗗 ไป' ผร ส่วย 🕒 , หเพอมิล อากร. Έυνόα, & φευξή; διαχενισείται τον άχονλα.

"Ωνάθω μεράλως, ότι μοι το βρέφ Ο ωλίει ένδον.

Top. Odgoes, Treakivoa. z Sn yerfunued' omder. Toi d' Elaves xweyn. II. K' auta owayeiegum indi. "Ιππου κή του Δυχεον όριν ταμάλισει δεδοίκω Έκ παιδός, σπαίδωμες όχλ Φπολύς άμμιν επιρρεί.

Τορ. Έξ αὐλᾶς, ὁ μᾶτες; Τς. ἘΓών, ὁ τέπνα. Γος. Παρενθείν Έυμαγές, Γε. ΈΣ Τερίαν πειρώμθροι Ιώθον 'Αχαιοί. Καλλίσα παίδων, πείρα θων σάντα τελείται.

Γορ. Χρησμώς ά πρεσβύπς άπάχετω Ακανίζασα. Haila zuwaikes "ourn, n) as Zeus njayes" "Heav. Θάσαι, Πεαξινόα, τορί τας Αύρας δου Θ δμιλ Θ.

Π. Θεσσέσι . Γοργοί, δος τὰν χέρα μοι λαθέ κὶ τὸ, Ἐμοα, Ἐυτυχίδος πότεχ' οὐτὰ, μὰ τὸ πλανηθίς. Πάται ομ' εἰς ενθυμες ἀπείζ. ἐχευ, Ἐνωόα, άμλι.

Me miserum! meum velum in duas partes jam Disscissum est, Gorgo, Per Jovem, ità sis Felix, ô homo, cave nè scindas meum amiculum.

H. Non est penes me: verùm tamen cavebo. P. Conserta turba; Trudunt ut sues. H. Bono esto animo mulier: in tuto sumus.

P. Et hoc anno, & in posterum, chare hospes, in tuto sis,

Nos curans : boni & misericordis viri est.

Premitur Eunoe nobis. Agè, ô misera, tu quoque vi perrumpe, Optimé: Omnes intus, ut dixit qui sponsam in thalamo inclusit,

G. Praxinoe, huc ades: textilia hac primum specta Quam sint tenuia & venusta: deorum opera dixeris.

P. Veneranda Minerva, quales illa elaborârunt lanifica ?
Quales pictores tam exactas picturas pinxerunt!
Onèm vera flant. & quam vera moventur!

Quam veræ stant, & quam veræ moventur! Animatæ, non intextæ sunt. SAPIens quædam resest homo.

Ipse autem quam admirabilis in argenteo jacet Thoro, primam lanuginem à temporibus dejiciens, Maximè-amabilis Adônis, qui vel in Acheronte amatur.

H. Definite, ô infelices, immensum garrientes. TURTURES stridunt lato ore pronuntiantes omnia.

G. Papæ! unde hic homo? quid autem ad te, fi garrulæ sumus? QUÆRITO, quibus imperes; syracusianis imperas? Atque ut hoc etiam noscas, Corinthiæ sumus ab origine.

Sicut & Bellerephon: Peloponnesiacè loquimur.

DORICE verò loqui licet (opinor) Doriensibus.

P. Facessat, dulcis Proserpina, qui in nos habeat imperium, Uno excepto; non vereor, nè mihi impingas alapam.

G. Tace, Praxinoe, Est cantatura de Adonide

Illa Argivæ filia sapiens vates,

Quæ vel Sperchin lugubre carmen canendo superavit.

Cantabit aliquid præclari; (compertum habeo) præparat se jam.

Domina quæ Golgum & Idalium dilexisti, Altúmque Eryca, auro ludens Venus,

Qualem tibi Adonidem à perenni Acheronte

Mense duodecimo teneros pedes habentes reduxerunt Hora!

Tardiffimæ dearum Horæ charæ, fed defiderabiles Veniunt, omnibus hominibus femper aliquid ferentes.

Venus Diônes filia, tu quidem immortalem ex mortalibus

Hominibus (ut fama est) fecisti Berenicen, Ambrosiam in pectus instillans mulieris:

Tibi autem gratiam referens, ô multis nominibus ac templis cele-Berenices filia, Helenæ fimilis, (brata,

Arfinoe.

ETPAKOT EIAI, Eid.ie'. "Ω μοι δειλαία, δίχα μο το Βεείσριον ηδη "Εχισα, Γορροί. πεθώ Διος, επ γένοιο 70 Ευδαίμων, ώνθρωπε φυλάστου πωμπεχονόν μευ. Z. 'Our en' euiv phi ours j quadgours II. Abefos ox los 'Ω ઝિક્ષાઈ' છેંદ્ર જ ઉંદર. Ξ. Θάρσει γιώαι' દે ν καλώ εἰαές. Π. Κ' લેક ώξας, κήπειτα, φίλ' ανδρών, ου καλώ είνης, "Aune weisen wo. Huzo n' ointipuor d'arsegs. 75 Θλίδεται Έινοα άμμιν άγ & ελά, το βιάζευ. Κάλλις' 'Ενδοί πάσαι, ο ταν γυον επ' Σποκλάξας. Γορ. Πραξινόα, πόταγ αδε τὰ ποικίλα πεθ.τον άθρησο; Λεπα κ ως χαείεντα. Θεών περονάματα φασείς. 03 Π. Πότνι 'Aθωαία' ποιαί σφ' επόνασαν εειθοι; Ποίοι ζωογράφοι τάκριθέα γράμματ' έγρα ας 'Ως ετυμ' έςήναυτη, κ) ώς έτυμ' ενείνειωτη.
"Εμ τιχ', εκ ενυφαντά. ΣΟΦΟ'Ν τι χενιμ', ώνθεωτας. 'Αυτος δ' ώς θαντίς έτο' αρχυρέω καθάκειται 95 Κλισιώ, πράτον Ικλον Σπο κροβάρων καβαβάλλων, Ο τειφίλαπς' Αδωνις, ο κην 'Αχέρονη φιλείται. Ξ. Παύσαδ', ω δύςανοι, ανάνυτα κωτιλλοισαι. TPYTO'NEE อิหมาดเอายนที่กา สมสาบต่อ รื่อเอลเ ล้าสมใส. Τορ. Μᾶ, Πόθεν ώνθρωπος; τί δε πν, ει κωδίλαι είμες; 90 ΠΑΣσάμβι Θ, επίτασε Συρακοσίαις επιτάστης; 'Ως લેતીમુંદ્ર છે, જેક્જા, Κοείν ઝાવ્ય લેવ્લોદ્ર સંપ્ર્ય ઝેરપ,

'Ως κό δ Βελλερεφών' Πελοποννησικό λαλεύμες. ΔΩΡΙ ΞΔΕΝ δι έξες (δοκω) τοις Δωείες στι. Π. Μη φυή, μελιτώδες, ος άμη καρτερος είη,

Πλαν ένος εκ άλερω, μή μοι κενεάν δπομάξης. Τορ. Σίγα, Πεμξινόα, μέλλει τον Αδωνιν αείδειν 95 Α τας 'Αργείας Δυράπηρ πολύϊδεις ἀοιδος, Απς η Σπέρχιν τον ιάλεμον η είσευσε. Φθεγξείται π (σάφ διθα) κακόν διαθρύπεται ήδη. Δέσσοιν α Γολρόν τε η Ιδάλιον εφίλασας,

100 'Αιπεινόν τ' "Ερυκα χευσώ παίσδεσ' 'Αφερδίτα, Οιόν τοι τον "Αδωνιν ἀπ' ἀενάω Αχέροντος Mlwi δωδεκώτω μαλακαίποδες άγαγεν Ωςαι. Βάρδις μακαρων "Ωροι φίλαι, άλλα ποθειναί

"Εςχυνται, πάντεωι βεροίων δεί τι φορρίσαι. Kumpi Diwaia, To uso a Bardiras São Bratis Ανθεώπων (ώς μύθος) εποίησας Βερενίκαν, Αμεροσίαν ες ςπος δποςάξασα γωναικός Τίν ή χαριζομεία, πολυώνυμε η πελύνας, Α Βερεγικεία θυχατης, Έλενα είκιζα,

'Agorroa,

Arfinoe omnibus bonis ornat Adonidem. Adfunt ei fructus quotquot tempestive ferunt arbores, Adfunt & molles hortuli, calathis inclufi Argenteis, & Syrii unquenti plena aurea alabastra, Et quicquid placentarum mulieres in tabula panaria fingunt, Flores admiscentes varios farina nivea, Quicquid ex dulci melle, quicquid ex humido oleo, Omnia ipfi volatilia & reptilia hic adfunt. Viridia etiam umbracula molli gravata anêtho Extructa funt: parvuli verò supervolant Cupidines. Quales pulli lusciniarum insidentes arboribus Volitant, alarum peculum facientes, de ramo in ramum. O ebenum, ô aurum, ô ex albo ebore Aquilas, pincernam Saturnidæ Jovi puerum ferentes! Purpurei autem tapetes in superiore parte molliores somno Miletus hoc dixerit, & qui Samium agrum incolit. Stratus etiam est alter lectus in pulchri Adonidis gratiam: Alterum Venus tenet, alterum roseis brachiis Adônis, Octo & decem annorum, vel novem & decem, sponsus. Nondum pungit osculum: labra adhuc ei circum rufa sunt. Nunc quidem Venus suum habens sponsum, eo perfruatur? Mane autem nos eum frequentes, dum ros est, foras Efferemus ad undas in littus excreantes: Et solutis crinibus, ac veste ad talos demissa, Pectoribus apertis, canorum incipiemus cantum. Commeas, ô chare Adôni, & hoc, & in Acherontem, Semideorum (ut fama est) solissimus. Neque Agamémnoni Hoc accidit, neque Ajaci magno graviter furenti heroi, Neque Hectori honoratiori inter viginti filios Hecubæ: Non Pátroclo, vel Pyrrho à Troia reverso, Neque illis antiquioribus, Lapithis & Deucalionibus: Non denique Pelópidis & Pelafgis, flori Peleponnéfi. Propitius esto jam, Adôni; & in futurum annum afferas latitiam. Et nunc venisti charus, ô Adôni; & cùm venies, charus venies.

G. Praxinoe, sapientissima resest mulier, Beata: quam multa novit prorsus beata! quam suave canit! Tempus tamen est & redire domum: impransus est Dioclides, Estque homo valde iracundus: esurienti ei minimè occurras.

Vale, Adôni chare, & ad gaudentes abi.

13

'Αρσινόα, πάντεοπ καλοῖς ἀπτάλλει.' Αδωνινο Πὰς ωψ΄ ὁι ὥεια κειται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονπ, Πὰ δ' ἀπαλοὶ κάποι, πεφυλαγωψοι ἐν ταλαφίσκοις 'Αργυρέοις, Συρίω ἢ μύρω χεύσει' ἀλάδασρα.

115 "Ειθατά 3' δατα γινοϊκες επὶ πλαθάνη πονέοντας
Ανθεα μίσρισα λόμο παντοῖ ἀμ ἀλόξος,
"Οατά τ' ἐπὸ γλυκεςῶ μέλιτ Θ, τά τ' ἐν ὑχοῦ ἐλαίφ,
Πάντ αὐτιὸ πετείνιὰ κ) ἔςπετὰ τὰθε πάρες:
Χλωροὶ ἢ σκιάθες μαλαμό βείθεσαι ἀνήθο
Δέθμανθ · ὁι θε τε κῶροι ὑπρπωσή ται "Εςωτες,

120 Δέθμανθ δι δε τε κώροι Δωρπωτή ται "Εςωτις, "Οιοι απο ονι ης εφεζομίνοι επό δενο θεων Πωτή ται, περύγων πειρώμειοι, όζον ἀπό όζω. "Ω εξεν Θ, ω χυσός, ω εκ κοικώ εκεφαν Θ Αιετώ, δινοχόον Κρονίδα Διὶ παίδα φεροντες.

12ς Πορφύς εοι ἢ τάπητες ἄνω μαλακώτες ει ὕπνω, Α Μίλατ Θές ες κα τὰν Σαμίαν καταδόσκων.
"Εςρωται κλίνα τω 'Αθώνιθι τω καλῷ ἀλλα' Τὰν μβὶ Κύπρις έχει, τὰν δ' ὁ ῥοθοπαχυς "Αθωνις, Ουτωκαμθεκέτης ἡ ἐννεακαμθεχ' ὁ γαμθεςς.

130 'Ου κεντά τὸ φίλαμ' ' έτι δι σεδί χειλεα πυββά.
Νω μιν Κύσρις 'έχοισα τὸν αύτᾶς χαιρέτω ἀνθεχ.
' Αωθεν δ' ἄμμες νιν ἄμα δ'ες σφ ἀθρόαι 'έξω
' Οιστυμες ποτὶ κύματ' ἐτο ἀ ἄἰόνι πίνοντα,
Λύσασαι ') κόμαν, κὶ ἐπὶ σφυρὸ, κόλπον ἀνῶσαι,

135 Στήθεσι φαινομβίοις, λιγυράς ἀςξώμεθ' ἀοιδάς.

"Εςπεις, ὧ φίλ' Αδωνι, κ) ἐνθάδε κ' εἰς Αχέροντα.

'Αμιθέων (ώς φαινί) μονώτα Ο. ἔτ' Αγαμέμνων
Τέτ' ἔταθ', ἔτ' Αιας ὁ μέγας βαρυμάνι Θηςως,

"Ουθ' Έκτως Εκάβας ὁ γεράττερς εἰκμπ πάίδων.

140 'Ου Πατζοκλής, ἢ ΠυζόΦ Σπο Τορίας ἐπανελθών,
"Ουθ' ὁι ἔπ πρότεροι, Λαπθαι κ) Δάκαλίωνες,
'Ου Πελοπηϊάθει τε κ, ''ΑργεΦ ἀκρα Πελασγί.
"Ιλαθι νιῶ, φίλ' ''Αθωνι, κ) ἐς νέωτ' ἐυθυμήσαις.
Καὶ νιῶ ἦνθες, ''Αθωνι, κ) ὅκκ' ἀφίκη, φίλΦ ἡξεῖς.

145 Γ. Πεαξινόα, τὸ χενιμα σορώτεεον α Ξήλεια; 'Ολεία: δωτα ἴσαπ πανολεία, ώς γλυκύρων ... "Ωεα ὅμως κ' εἰς δικον ἀνάειςτε Διοκλείδιας, Χώ 'νης ὅξΘ ἀγαν πειναντί γε μηδ'εποτ' ἔνθης. Χαῖςε, "Αδων' ἀγαπατὲ, κ) ἐς χαίεοντας ἀφικνεύ.

Argumentum decimifexti Idyllii.

HOC Idyllium scriptum est ad Hierónem Hiéroclis silium, extremum Siciliæ tyrannum. Cum enim Theocritus eum carmine celebrasset, nec quicquam ab eo accepisset, propterea hòc Idyllium composiuir, quod CHARITAS inscripsit: in quo de regum & principum erga literas humaniores ingratitudine conqueritur.

CHARITES, five HIERON, Idyllium XVI.

S Emper hoc Jovis filiabus curæ est, semper poetis, Celebrare deos immortales, celebrare fortium facta præclara virorum.

virorum. Musæ quidem deæ sunt, deos deæ celebrant: Nos autem homines mortales, mortales ergò mortales celebremus. Verum quisnam illorum quotquot splendidam habitant sub auro-Noltras gratias apertis portis receperit domo (ram, Lubenter, neque retrò indonatas remittet? Illæ verò iratæ nudis pedibus domum vadunt, Multis me convitiis insectantes, quod frustrà viam susceperint: Pigræ autem, rurfum vacuæ in fundo arcæ, Frigidis in genibus capite manent posito, Ubi squalida sedes eis est, cum re infecta redeunt. QUIS tandem nostri seculi hominum talis estequis bene dicentem Nescio: non enim ampliùs homines, ut antea, propter præclara Facta laudari cupiunt : sed victi sunt à lucris. (auferat Unusquisque autem in finu manum tenens, circumspicit unde iple Argentum: ac nè æruginem quidem abstersam alteri daret : Sed statim ait, LONGIUS abest tibia quam genu: Sit mihi modò aliquid: Dii honorent poetas, Nam quis alium audiat? Satis omnibus Homerus. Hic poetarum optimus, qui ex me referet nihil. MISERI, quid prodest immensum in arca aurum

MISERI, quid prodest immensum in arca aurum Repositum? Non hic est usus pecuniæ sapientibus:
Sed partem sibi, partem etiam alicui poetæ dare oportet:
Multos ex assinibus benesicio assicere, multos etiam ex aliis Hominibus: semper autem Diis sacrificia sacere.
Neque inhospitalem esse, sed hospites menså
Benignè acceptos dimittere, cùm velint abire:
Musarum autem maximè honorare sacros interpretes;

Uţ

10

15

'Ymbens To is'. 'Eldinie,

ΤΟ ΤΟ το Ειδύλλιον γέρςαπαι εἰς εἰς ωνα τον [ε] εοκλέες, τον έρατον Σικελίας τύραννον. ὑμνήσας χο αὐτόν ο Θεόκριτ Θ, κὸ μιαθέν εἰληφως πας αὐτό, οἰα τότο το Ειδύλλιον τότο πεπτίηκε, κὸ ΧΑ ΡΙΤΑΣ αὐτό ἐπέρςαλεν εἰν ῷ τῶς πῶς τῆς τῆς βασιλέων κὸ ἀρρόντων τος τὰς Μέσας ἀργωμιοσυώης μέμφεται.

ΧΑ'ΡΙΤΕΣ, ἢ ΊΕ'ΡΩΝ, 'Ειθύλλιον ις'.

Α ΙΕΙ' τότο Διος κέραις μέλει, αιξυ δοιδοίς, Υμνείν άπανάτως, ύμνειν άχαθών κλέα άν-

Moods who Seal देगां, Sews Seal deiSoun Aunes 3 Beoni oide, Regro's Beoni deidwues. Τίς χδ τ όπόσοι γλαικάν ναίεστ να άω, Αμετέρης χάριτας πετύσας δωοδέξεται δικω 'Aaouoiws, ซีร์' สมิวาร ล.ริเบฐทานร รัสเอสายน.โล๊; Αι ή σχυζομεριαι γυμινοίς ποσίν όικαδ' ίασι, Πολλά με τωθάσδοισαι, ότ' αλιθίω όδον ωθον Ouvnegi 3 maniv neveas omi mululis and a צינו בשיל דרט אונים או און מו אים אול ביו בשיל אונים אונים אונים אינים אונים "Ενθ αὖη σφίσιν έδςη, επαν άπρακτοι ϊκωντι. ΤΙΣ Τυ νω τοιόσθε; τίς εν ει πόντα φιλασεί; 'Oux' bid' & po et duspes en Eppois, ws maeos, estass 'Arveing andisorn' verillumu & too nepsear. Πας δ' τωο κολπω χείρας έχων, πόθεν δισεται άθρει Acqueor soe nev ion smorgifus mi Soin Αλλ' δυθώς μυθώται, 'ΑΠΩτέςω η ρόνυ κνάμα: Αυτώ μοι τι γένοιτο Βεοί πιμώσιν απιδώς. Τίς δέ κεν άλλω ἀκέσαι; "Αλις πάντεων" Ο μηρος.

10

15

02

25

llt

Ουτος αοιδών λώςτος, δς έξ εμεῦ ὅισετου ἐδέν.

Δ Α Ι Μ Ο΄ Ν Ι Ο Ι, τι ἢ κέρδος ὁ μυρίος ἐνδοθι χρυσὸς
Κείμινος; ἐχ ἄδε πλέτω φρονέκουν ὄνασις:
Αλλα τὸ μιν ὑυχᾶ, τὸ ἢ και τινι δεναι ἀοιδών.
Πολλώς δ΄ ἔυ ἔρξαι παῶν, πολλώς ἢ κὰ ἄλλων

Πολλώς δ' εν έρξαι παῶν, πολλώς ἢ ἢ ἄλλων Ανθράπων αἰεί ἢ θεοῖς όπιθώμια ρέζειν. Μιδ εξεινοδόκον κακὸν εμιθύαι, ἀλλὰ πραπίζα Μεκίξαντ ἀποπείιλαι, ἐπὰν εθέλωντι νέεως Μεσάων ἢ μάλιτα τίειν ἱερώς ὑποφήτας.

2'0 peg.

Ut etiam apud inferos conditus bene audias. Neque inglorius lugeas in frigido Acheronte, Quasi fosfor aliquis qui ligone manus callosas habear. Qui gravem à suis majoribus paupertatem inopem plorat. Multi in Antiochi domo & regis Alevæ Cibum menstruum dimensi sunt famuli; Multi autem Scopadis acti ad stabula Vituli cum cornutis mugiverunt bobus; Infinitas autem in campo Cranonio ad æstiva agebant Pastores electas oves hospitalibus Creondis: Sed nulla eos fecuta est voluptas, posteaquam dulcem emiserunt Animam in latam ratem triffis Acherontis; Inglorii verò, relictis multis illis & beatis opibus, Miseros intermortuos per longa secula jacérent, Nisi magnus vates ille Ceius variè canens Ad barbitum multichordum, feciffet eos claros inter homines Posteros. Honorem autem & veloces sortiti sunt equi, Qui ipsis ex sacris coronati redierunt certaminibus. Quis autem principes Lyciorum unquam, quis comatos Priámidas, vel muliebri colore Cycnum cognovisset, Nifi bella veterum poetæ ceciniffent? Neque Ulysses, qui centum & viginti menses erravit Omnes per homines, & ad imum orcum descendit Vivus, & ex spelunca evasit perniciosi Cyclôpis, (fubulcus Diuturnam gloriam obtinuisset. Silentio etiam præteritus suisset Eumæus, & Philoetius qui circa boves armentales

Eumaus, & Philoetius qui circa boves armentales
Opus habebat, ipséque magnanimus Laertes,
Nifi eos juviffent carmina viri Ionici, Idest Homeri.
A MUSIS illustris fama venit hominibus:

FORTUNAS autem mortuorum confumunt viventes, Sed PAR est labor, in littore undas numerare, Quotquot ventus in terram cum cæruleo mari impellit, Et aquà pura lavare impurum laterem.

Atque hominem oppressum avaritia flectere.

Valeat quicunque talis : innumerabile autem ei fit

Argentum; semper autem plus habendi desiderium eum teneat.

At ego honorem & hominum benevolentiam Multis mulis & equis anteponam.

Quero autem cui mortalium gratus veniam Cum Musis: difficiles enim viæ sunt cantatricum Musarum, absque Jove magno consultore. Nondum cœlum desessum est ducendo menses & annos:

Multi

"Opeg ni eiv didao nexpulle & & Ads ansons, Mnd' axxen's mugnas om fuzer 'Azegulo, Ως τις μακέλα τετυλωμί Θ ένδο τι χείρας, Δεινάν εκ πατέρων πενίαν ακτή μονα κλαίων. Πολλοί ἐν 'Ανπόχοιο δ'ομοις κράνακθΘ' Αλδία

Apudyiav "Enulwov e และรูท์ขนาง สะข้องงาง 35 Πολλοί ή Σκοπάδαισιν ελαυνοιθύοι ποτί σανόν Μό χρι στω κεραρίσιν εμυκήσαντο βόεως. Μυεία δ' άμπεδίον Κρανώνιον ενδιάασπον Ποιμβές έκκρετα μήλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις 'Αλλ' έ σοιν την ήδ Θ, έπει γλυκω έξεκένωσαν

40 Θυμον ες ευρείαν ορδίαν συγνώ 'A χερνίΘ, "Αμναςοι ή, τὰ πολλά κ) ολδια τίνα λιπόντες, Δειλοίς εν νεκύεων μακτώς αλώνας έκειντο. Et un denos dos os o Kni @ diona poveou

Baelitov es πολυχορδον, en avd páci Sin' ovojuações 45 Οπλοτέερις. πιμάς ή κονέες έλλαχον ίπποι, "Οι σφισιν έξ ίεςων σεφανηφόροι ήν θον αγώνων. Τίς δ' αν αρισμας Λυκίων ποτε, τίς κομόωντας Πειαμίδας, η θηλω δπο χροιάς Κύπτον έγνω, Ει μη φυλόποθας πεστέρων υμνησαν αοιδοί; 50 'Ous' 'Osvodis, Engris Te ni Anam ulinas ana Seis

Πάντας επ' ἀνθρώπως, ἀίδαν τ' εἰς έρατον ἐνθών Ζωὸς, κὶ στήλυγγα φυγών ἐλοοῖο Κύκλωπ Φ, Δίναιὸν κλέ Θέρεν. Ἐσιγάθη δ' ἄν ὑρος Εὸς

"ΕυμαιΘ, η βισ Φιλοίπ Θάμο άγκλαίαις 55 "Ερρον έχων, αὐτός τε σείσσλαγχν Λαέρτας, Et un opas dvaoar 'Idor d avdes dordai.

ΈΚ ΜΟΙ Σ ΑΝ άραθον κλέος έρχε) άνθρώποιπ

ΧΡΗ ΜΑΤΑ ή ζώωντες αμαλδιώοντη θανόντων.
Αλλ ΊΣΟΣ χδ ο μόχθΘ, επ αόνι κύματα μετεθν,
"Οας ανεμος χερουνδε με γλαμνας άλος ώθθ,
"Η ύδαπ νίζειν θολερον ιοειδεί πλίνθον, 60 Και φιλοκορθείη βεβλαμμθύον ἄνθεα παρενθείν. Xaigerw ostis toi O. avneibuos Ne oi ein

65 "Αςγυρ Θ · αικ ή πλεόνων έχοι ίμερος αυτόν. ' Αυτάς εγώ πμίω τε κ) άνθρώπων φιλότητα Πολλών ημιόνων τε κ) ιππων σε θον έλοιμαν. Δίζημαι ή τίνι Βνατή κεχαρισμί Θ ένθω Σιω Μοίσαις. χαλεπαί νο όδοι τελέθεπν αοιδάν 70

Μεσάων, ἀπάνδ θε Διὸς μέρα βελδίον] . " " บบสอ เปมีเลร สำอง " รัพลุน" ชัยอุมอิร, ซิช" อังเอมสอร์

Πολλοί

Multi movebunt adhuc rotam currûs equi. Exorietur ille yir qui me cantore indigebit, Gerens res tantas quantas magnus Achiles, aut ingens Ajax In campo Simoentis, ubi Phrygis sepulchrum Ili. Jam Phœnices, fub fole occiduo Habitantes Libyæ in extremo calce, horrescunt: Jámque gestant Syracusii medias lanceas, Onusti Icutis brachia salignis: Intérque eos Hiero, superioribus par heroibus, Armatur, equinæ autem galcam cooperiunt jubæ. Utinam, Jupiter augustissime pater, & veneranda Minerva, Et tu, ô puella, quæ cum matre opibus-affluentium Ephyræorum Sortita es magnam urbem, apud aquas Lyfimelie, Hostes ab insula propulsent dura fata Sardoniam per undam, amicorum stragem nuntiaturos Filiis & uxoribus, numerabiles ex multis: Oppida verò à prioribus iterum habitentur civibus, Holtium quotquot manus corruperunt funditus. Et agros virentes colant: & innumerabilia Ovium millia herbis faginata In campo balent, boves autem gregatim ad stabulum Redeuntes tardum urgeant viatorem: Novalia autem excolantur ad sementem, cum cicada A pastoribus meridianis cavens, intra arbores Resonat in summis ramis: telas verò in arma aranez Tenues distendant, belli autem nè nomen quidem sit amplius. Gloriam verò Hierônis sublimem ferant poeta Et Pontum Scythicum trans, & ubi latum murum Bitumine ligans Semiramis regnabat. Unus quidem ego; multos autem Jovis diligunt & alios Filiz, quibus omnibus curz erit Siculam Arethusam Celebrare und cum populis, & bellicosum Hierónem. O Gratiæ deæ Eteocléæ, quæ Minyum Orchómenum amatis, odiolum olim Thebis, Equidem non vocatus manebo domi: ad vocantium autem ades Confidens Musis cum nostris veniam,

Relinquam autem neq; vos: Quid enim amabile hominibus, Gratis

Sine, esse potest? utinam semper sim cum Gratiis!

Πολλοί κινήσεσιν έπ προχον άρμα ! πποι. "Exercu gro ding os que nexenour doide, Pégas n' Azendes owov uizas, n Bagus " Alas Έν πεδίω Σιμόεν Ο, δη Φρυγος neior Ιλω. 75 "Hon vui Polvines, & nexico d'movn 'Οικεύντες Λιβύας άκρον σφυρον, ερρίγαντι' "Ηδη βαςάζοντι Συρακόσιοι μέτα δ'έρα, Axbourpor range on Begriovas i retvolour Έν δ' αὐτοῖς 'Ιέρων, πεστέροις ἴσος ἡςώεωπ, 80 Ζώννυτοι, ίππειαι ή κός ωι σκεπάκοιν έθει ραι. Αι γο, Ζεῦ κύδιςε πάτερ, κὸ πότνι 'Αθάνα, Κέςη 3' α σω ματεί πολυκλήςων Έφυραίων Ειλαχας μέρα άςυ, πας ύδασι Λυσιμελείας, Exprais ou városo namai rientesaváváynas 85 Σαρθόνιον κάτα κύμα, φίλων μόρον άγγελέοντας Τέκνοις ηδ' ἀλόχοισιν, ἀειθματώς ἐπο πολλών' Αςτα ή προτέροιοι πάλιν ναίοιτο πολί τους, Δυςμβύεων όσα χείρες ελωβήσαντο κατ' άκρας. Αρεως δ' έργάζοιντο τε θαλότας αι τ' ανάκιθμοι 90 Minau Mais Boravais Samar Serou Αμπεδίου βλήχοιντο, βόες δι άγεληδον ες αυλιν Egyoulvas ourmaior emandidosev ofiras. Νειοί δ' εππονέοιντο ποτί ασόρον, ενίκα τέπιξ Ποιυλίας επίνες πεφυλαγικώ , ένδοπ δένδρων 95 Αχει εν ακρεμόνεωτιν αρήχνια δ' εἰς ὅπλ αρήχναι Λεπτα διαςκουντο, βοᾶς δ' ἔπ μπδ' ὄνομ εἰπ. Ύ Ιπλον δ' Ίερωνι κλέ Ο σορέσιεν ἀσιδοί Καὶ πόντω Σκυθικοίο πέραν, κ) όπα πλατύ τειχος Ασφάλτω δύσασα Σεμίραμις εμβασίλωεν. Εις ων ερώ, πολλές ή Διος φιλέοντι κι άλλις Θυρατέρες, τοις πασι μέλοι Σικελαν 'Αρέθοισων Υμνείν σω λαοίσι, κ) αίχμηταν Ίερωνα. Ω' Ετεομλειοι Χάριτες Seal, as Mirveior Ος χομθύον φιλέοισαι, άπεχθόμθων ποκα Θήβαις, "Ακλη Θ κιν έγω μίμιοιμί κεν' ές ή καλ Δυτων Θαρσήσας Μοίσαισι σιω άμετεροισιν ίχοιμαν,

Καλλέι τω δ' εδ' ύμμε τι οδ Χαείτων αγαπατών

Ανθρώποις ἀπάνδιθεν; αἐλ Χαείτεοπν άμ' εἰίω.

15

1-

Argumentum decimiseptimi Idyllii.

Hoc Idyllium habet laudationem regis Ptolemai cognomento Philadelphi: qui habuit patrem Ter barmen ITTokemeior, marrem Berenicen.

LAUDATIO PTOLEMÆI.

Idyllium XVII.

B Jove principium faciamus, & in Jovem definite, Musz. Cum immortalem præstantissimum carminibus canimus :

Hominum autem Ptolemæus inter primos celebretur, Et ultimus, & medius: hic enim præstantissimus virorum est. Herôes, qui olim à semideis orti sunt.

Cùm præclara facinora patraffent, sapientes vates nacti sunt: At ego Ptolemæum, bene dicendi peritus, (um decus funt, Carminibus celebrabo. Carmina verò, etiam ipsorum immortali-

Vir fylvicida Idam ad nemorofam cùm venit,

Circumspicit unde opus incipiat, præsente ingenti copià. Quid primum edifferam? occurrunt enim innumerabilia dicenda,

Quibus Dii præstantissimum honoraverunt regum.

Atq; ut ordiar à majoribus, Qualis erat ad magnas res gerendas

Lágides Ptolemæus, cum animo conceperat Confilium quod non alius vir excogitare poterat! Illum pater fecit parem honoribus vel Diis Immortalibus, & ei aurea domus in Jovis palatio Extructa est: apud autem ipsum Alexander amicus Sedet, Persis gravis deus pictam gerens-mitram. E regione verò corum, Herculis sedes tauricida Stat, solido facta ex adamante: Ubi cum aliis convivia agitat coelestibus.

Gaudens majorem in modum nepotum nepotibus: Quòd eorum ex membris Saturnius exemerit senectam. Immortales autem vocantur, facti dei pedum-usu-carentes: Utriusque enim eorum generis autor fortis Herculides,

Et utrique referunt originem ad extremum Herculem. Itaque cum ex epulo rediret faturatus jam

Nectare odorifero dilectæ in domum uxoris, Alteri arcum dedit, subulnalémque pharetram,

Alteri

'Ymodeons To IZ' EIDINIS.

Τέτο το Ειδύλλιον εἰς Πτολεμαΐον τον Φιλάδελφον γέγραπιαι Αροβεία ἢ κέχεηται εἰςδολη ὁ ἢ ΦιλάδελφΘ ΠτολεμαΐΘ., Πτολεμαΐε τὰ Λάγε κὴ Βερενίκης
ων παῖς, διὸ κὴ ἀμθτάνει ὁ ΜέναβΘ, τοῦ χεόνες τὰ
Θεοκείτε ἀναξιδάζων εἰς τὸν Φιλοπάτορα, τοσέτε χεόνε
μαχορλύΘ διαςήματι.

'EΓΚΩ' MION 'EIZ ΠΤΟΛΕΜΑΙ" ΟΝ 'Ειδυλλονιζ'.

Έκ Διος ἀρχώμεδα, κ) είς Δία λήγετε Μοίσαι
Αθανάτων την άειςτη επίω Εδωμες αοι-

Ανθρών δ΄ αξ Πτολεμαί Θ ενὶ πρώτοισ λεγέδω, καὶ πύματος, η μέω Θ · δ ηδ προφερές ατος ανθρών. Ήρωες, τοὶ πρό δεν αφ άμιστων έγενον ο, 'Ρέξαντες καλα έργα σοφών εκύρησαν ἀοιδών. ' Αυτάς έγω Πτολεμαίον, επισίμε Θ καλα είπειν, 'Υ μνήσαμ . ὅμνοι ἢ, κὶ ἀ θανάτων γέρα αὐτή . " Ιδαν ἐς πολύδεν θ ρον ἀνὴς ὑλητόμος ενθών, Παπαίνει, παρεόν Θ άδω, πόθεν ἀρξετιμ έργω. Τὶ πρό πον καθαλεξώ; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν, 'Οισι δεοὶ τὸν ἀρειςον ἐπιμοσαν βασιλήων. ' Εκ πατέρων, δι Θ μεν ἔμυ τελέσαι μέρα ἔρρον.

5

10

15

2.5

30

Ο Λαγίθας Ππολεμαίθ, όκα φρεσιν έγκα πίθοιτο Βελαν αν έκ άκλθ άνδο δίος τε νοίται. Τυϋον κ) μακάρεσει πατήρομοπιων έθηκεν Αθανάποις, καί δι χεύσεθ θόμος εν Διος δικφ Δεθμητιών παρά δι αὐτον Αλεξανδρος φίλα εἰδώς Εδριώς, Πέρσαισ βαρό θεδε αἰολομίσρας.

Αντία δ΄, ἩεακλῆΘ εδεα σφιν ταμερφόνοιο "Ιδουται, στοεοδίο τετυχνίλια εξ αδάμαντος" Ενθα στω ἀκλοιστν θαλίας έχει εξανίδαισι, Χαίρων ὑωνοῦσν»

"Ο ή ι σφέων Κερνίδας μελέων έξειλετο γήρας.
"Αθάνατοι ή καλειώται, θεοί νέποθες γεγαώτες.
Αμφοίν γθ πρέγρνός σφιν ο καρτερός Ηρακλείδας.
Αμφοίν κα πρέγρνος τομικώται ές έφα πον Ήρακληα.
Τώ κλέπει δαίτηθεν Τοι κεκορημκί Θ ήδη
Νέκζαρ δυόδιαοιο φίλας ές διώμ αλόχοιο,
Τῷ μθὸ τόξον έδωκεν κα αλέγιον τε φαρέτραν,

To

Alteri ferream clavam, nodis fignatam:

Illi verò in divinum thalamum niveos-talos-habentis Hebes Arma, & ipium ducunt progenitorem fuum Jovis filium.

Qualis autem inter fapientes celeberrima Berenice Excellebat foeminas, ingens gloria parentibus! Hujus quidem Cyprum tenens Diónes veneranda filia, sinum in oderatum teneras immifit manus:

Itaque, nullam adhuc mulierem aiunt tantum placuiffe marito,

Quantum Prolemæus fuam amavit conjugem:

Quanquam multò magis redamabatur. Atque ità liberis

Confidens suis ei committit domum totam, Quoties amans in amantis thorum ascendit.

Uxoris autem non amantis animus semper spectat virum alienum:

Faciles autem partus, filii autem nunquam similes patri.

Pulchritudine superans deas veneranda Venus, Tibi illa curæ erat: tuŝ autem gratia Berenice Formosa Acherontem luctuosum non transivie: Sed eam arreptam, priusquam ad rivum descenderet

Nigrum, & tristem semper portitorem defunctorum, In tuo templo collocâsti, & proprii honoris participem secisti. Omnibus autem placida hæc mortalibus, molles quidem amores

Adfoirat, leves autem dat amanti curas.

Argiva nigra-supercilia habens, tu populos-necantem Diomédem,

Mixta Tydeo, peperisti Calydonium virum.

At Thetis formola, fortem Achillem

Æácidæ Peleo. Te autem, bellicose Ptolemæe,

Bellicoso Ptolemão fortunata Bèrenice:

Et te Coos nutrivit infantem nuper susceptum, Excipiens à matre, cum primam vidisti auroram.

Ibi enim Lucinam invocavit, quæ parturientes liberat,

Antigones filia gravata doloribus partús. Illa verò ei benigna adfuit, & per omnia

Indolentiam diffudit membra: cum patri fimilis

Puer amabilis factus est. Coos autem conspicata exclamavit:

Dixit autem, attrectans infantem charis manibus,

Sis felix ô puer, méque honores tantum quantum Delum honoravit tæruleam Phœbus Apollo: Et in eodem honore Triopis colloces promontorium, Æqualem Dorienfibus tribuens honorem vicinis.

Æquè etiam ac Rhenzam rex amavit Apollo.

Sic utique infula dixit. Ab alto autem resonuit voce

Ter sub nebulis Jovis fausta aquila ales:

Jovis

Τῶ ἢ σιθὰρειον σκύταλον, κεχαραγμινόν ὄζοις. Οι δι εἰς ἀμερόπον θάλαμον λουκοσφύρω Ἡβας. Όπλα, κὶ αὐτὸν ἄροντι βυειήται Διὸς ὑόν.

"Οπλα, η αυτόν άρρντι γυθήται Διός ψόν.
"Οια εί' ον πινύ αυτο το πρικλειτά Βερενίκα

35 "Επρεπε θηλυτέραις, ὖφελΟ μέγα γειναμψο ιστ Της μβρ Κύπερη έχρισα Διώνας πότνια κέρη Κόλπον ἐς ἐνώδη ἡαδινὰς ἐπεμάξατο χεῖρος Τῷ, ἔπω πνὰ φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδεὶ γωαϊκα, "Οοσον τῷρ ΠτολεμαὶΘ ἔωὶ ἐφίλασεν ἄκοιπν.

40 Η μαν αντεφιλείτο πολύ πλέον ωθέ κε παισί Θαρούσας σφετέροισην δπιτεέπει δίκον άπανία, Όππότε κεν φιλέων βαίνει λέχος ες φιλεοίσας. 'Αςτέρω ή γιωαικός επ' αλλοτείω νό αίεν, 'Ρηϊδίαι ή γοναί, τέκνα δ' κποτ εοικότα παιτεί.

45 Κάλλοι αξειτεύοισα θεάων πότυ ' Αφερθίτα,
Σοὶ τίωα μεμέληθο σέθεν δί ένεκεν Βορενίκα
' Ευσιδής ' Αλεργθα πολύτουον εκ επέρατεν
' Αλλά μιν άρπάξασα, πάρριθ' οπὶ νάμα κατενθείν
Κυάνεον, κ) τυχνον ἀκὶ πορθμήα καμοντων.

(ο 'Ες ναὸν κατεθηκας, κᾶς Λ΄ ἀπεδάωπο πμᾶς. Πᾶσιν Α' ἤπιΘ ἤθε βερτοῖς μαλακῶς μθῦ ἐρωθας Περςπνέκε, κέφας ἢ διδοῖ ποθέοντη μεείμνας. 'Αργεία κυάνοςρυ, συ λαοφόνον Διομήθεα, Μισρομθία Τυθῆῖ τέκες Καλυθώνιον ἄνθοα.
(5) 'Αλλά Θέπς βαθόκολπΘ ἀκονπςὰν' Αχιλῆα

' Αιακί θα Πηλημ' σε δι', αίχμητὰ Πτολεμαϊε, ' Αιχμηθά Πτολε ακί φ ἀενί ηλ Θ Βερενίκα Καί σε Κόως ἀτίταλλε, βρέφ Θ νεομλὸν ἐόντα Δεξαμθά παρὰ ματρὸς, ὅτε πρόταν Ἰδες ἀῶ.

60 "Ενθα χδ' Ειλείθηαν εξώσαζο λυσίζωνον,
'Αντηρόνος θυράτηρ βεξαρημθία ἀδίνεα τιν.
'Η δέ δι ἐψυθρέοισα παρίσατο, καθδ' ἄρα πάντων
Νωθυρίαν καθέχευε μελῶν' ὁ ἢ πατρὶ ἐοικῶς
Παϊς ἀραπατὸς ἔγμτο. Κόως δι ὀλόλυξεν ἰθδίσα.
65 Φά, δέ, καθαπουθία βρέφε Θτο γείρεος αίλαισιν.

Φά δέ, καθαποιθέα βρέφε Ο χείρεση φίλαισην, "Ολδιε κώρε γένοιο, τίοις δέ με πασον όπον το Δηλον ετίμασεν κυανάμπυκα Φοΐο Ο Απόλλων" Εν ή μια πιμά Τείοπος καθαθείο κολώναν, Γον Δωείεση νεμών γέρας εγγύς έξσην,

'Ισον η ' Ρίωσιαν άναξ ἐφίλασεν ' Απόλλων.
' Ως ἀρα νάσος ἐલιπεν ' ὁ Δ' ὑ Ϥόθεν ἔχλαγε φωνά
' Ες τεὶς ὖπαὶ γεφέων Διὸς ἀὐσι છ αἰεπὸς ὄρνις.

Tovis hoc fanè fignum. Jovi Saturnio cura est Venerandus rex: ille verò est eximius quem dilexerit Natum jam primum: multa autem ipfum opulentia fequitur; Multam autem tenet terram, multum autem mare. Infinitæque continentes & gentes infinitæ virorum Segetem augent amplificatam Jovis imbre: Nulla tamen terra tam multa gignit quam multa humilis Ægyptus. Nilus cum exundans humidam glebam comminuit : Neque quilquam tot habet urbes hominum artificum. Tres ei urbium centuriæ extructæ funt, Tria insuper millia supra triginta millia, Duo item terniones, & præterea ter undecim: His omnibus Ptolemæus magnanimus imperat. Partem etiam Phoenicia Arabiaque obtinet. Et Syriæ, Libyæque, nigrorumque Æthiopum: Pamphyliisque omnibus & bellicofis Cilicibus Imperat, Lyciisque, & belli fludiofis Caribus, Et infulis Cycladibus: nam naves ejus optimæ Per mare navigant: mare enim omne & terra Et fluvii resonantes imperio Prolemai parent. Multi autem equites, multi milites ei scutati Ære resplendenti stipati strepunt. Opulentia quidem omnes superat reges: Tantum in dies singulos in divitem venit domum Undique. Populi autem opera curant quieti. Nullus enim hostium piscosum Nilum invadens Pedestri exercitu in alienis tumultum excitavit villis: Neque quisquam in littus veloci exiliit navi Armatus in armenta hoftili animo Ægyptia. Talis vir latè patentibus sedet in campis. Flavus-capillos Ptolemæus sciens lanceam vibrare: Cui omnino cura est paterna omnia servare, Ut præstantem regem decet; alia verò quærit ipse. Non tamen inutile domo in opima aurum, Formicarum tanquam divitia, semper jacet, laborantium; Sed multum quidem habent deorum inclytæ domus, Illo semper primitias-solvente, præter alia munera: Multum autem potentibus donat regibus, Multum autem civitatibus, multum autem bonis sodalibus. Neque Bacchi ullus vir facra in certamina Venit sciens canorum canere carmen,

Cui non munus dignum præbuit arte

Musarum

Ζίωός πε τόθε σῆμα. Διὰ Κερνίωνι μέλητου
'Αιδόίω βασιλή Θ' ὁ δ' ἔξοχος ὅν κε φιλασεί
75 Γεινόμθρον ταπρεώτα' πολύς δέ ὁι ὅλο Θ' ὁπηθεί,
Πολλάς ἢ κεμτέει γαίης, πολλάς ἢ θαλάρτης.
Μυείαι ἀπειερί τε κὰ ἔθνεα μυεία φωτίδ
Λήϊον ἀλθήσκεσιν ὁφελλόμθρον Διὸς ὁμο εφο'
'Αλλ' ἔτις τόσα φύει ὅσα χθαμαλὸς' ΑιγυπίΘ-,

80 Νείλ & ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλανα θεύπει*
'Ουδί τις ἀςτα τίωα βερτή έχει έργα δαέντων*
Τρείς μξύ ὁι πολίων έκατοντάθες ἐκθέθμμοτα,
Τεθίς δ' ἀρα Μλιάθες πεισσῶς ἐπι μυσιάθεστι,
Δοιαί ἡ πειάθες, μΤ δέ σφισιν ἐκθεκάθες πεθίς*

Τῶν πάντων Πτολεμαῖ Θ ἀγάνως ἐμθασιλοῦκ.
 Καὶ μἰω Φοινίκας ἔποτέμνεται, ᾿Αρραβίας τε,
 Καὶ Συκίης, Λιβύης τε, κελαινῶν τ΄ ᾿Αιδιοπήων Παμφυλίοισι τε πάσι κὶ αἰχμητοῦς Κιλίκεσι Σημαίνει, Λυκίοις τε, φιλοπρολέμοις τε Κάρεσι,
 Καὶ νάσοις Κυκλάβεσιν ἐπεί δι νᾶες ἀκισας

Καὶ νάσοις Κυκλάθεστιν' ἐπεί ὁι νᾶες ἄειςται Πόντον ἐπιπλώοντι' θάλαστα ἢ πᾶσα κὴ αἶα Καὶ πο∫αμοὶ κελάθοντες ἀνάστονται Πτολεμαίο. Ποκλοὶ δι' ἱππίτες, ποκλοὶ δε ὁι ἀποθώται Καλκῷ μερμαίς οντι σεσαγμίνοι ἀσφαραγειώτι.

95 "Ολεφ μήν πάντας καταξεξείθει βασιλή ας'
Τό ανον επ' άμβ έκας ον ες άφνεον ές γεται δικον
Πάντοθε. λαοί θ' ές γα σφις έλλεσιν έκηλοι.
'Ου γάρ τις δηΐων σολυκήτεα Νείλον επεμεάς
Πεζός εν αλλοξείαισι βοαν ες άσυξο κώμας.

100 'Ουδέ πς αἰχαλόνδε θοᾶς ἐξάλα]ο ναὸς
Θωρηχθεὶς ἐπὶ βεσὶν ἀνόρσιΘ 'Αιγυπὶ αισιν.
ΤοῖΘ ἀνὴρ πλατέεωτν ἐνίδρυτω πεδίοισι,
Ξανθοκόμος ΠτολεμαῖΘ, ἐπιςάμδιΘ δορυ πάκλειν
Ὁ, ἐπιπάγχυ μέλει πατςωῖα πάκ]α φυλάωτιν,

105 Οι όλαθά βασιλην τὰ ή κ εατίζεται αὐτι.

Ου μω άχεθος γε θόμω ένι πίονι χευσός,
Μυρμάκων ἄτε πλετος, ἀθ κεχυτιί, μογεόντων

Αλλὰ πολωὶ μιλὶ έχοντι θεῶν ἐεικυθέες δικοι,

Αιθ ἀπαρχουθέοιο, σωὶ αλλοιστν γερέεστ

110 Πολλον ή ἱφθίμοισι δεδώρηται βασιλεύσι,
Πολλον ή πολίεωτι, πολυώ δι ἀραθοϊσιν επάροις.
'Ουδε Διωνύσε τὶς άνης ἱσρες κατ' ἀρώνας
''Ικετ' ἐπισάμμι Αιγυράν ἀναμέλ μαι ἀοιδών,
'Ω ε δωτίναν ἀντάξιον ἀπασε τέχνας.

Massay

Musarum autem vates canunt Ptolemeum. Propter beneficentiam, QUID autem pulchrius viro fuerit Diviti, quam gloriam bonam inter homines confequi? Hæc & Atridis integra månet : illæ autem immenfæ opes Quas magnam Priami domum quæfiverunt capientes, Caligine alicubi tecta funt, unde ampliùs non datur reditus. Solus hic priorum parentum adhuc calida in cinere, Calcans desuper, pedum exprimit vestigia, Matri charæ & patri fragantia instituit templa: Et in bis ipsos ex auro atque ebore infignes Statuit, omnibus mortalibus auxiliatores. Multa autem pinguia boum femora urit, Menfibus circumactis, in aris rubentibus, Ipféque, poténsque uxor : quâ nulla præstantiorem sponfum domi mulier amplectitur ulnis Ex animo amans fratrémque virúmque, Sic & immortalium facra connubia confecta funt. Quos peperit regnans Rhea reges Olympi: u num autem lectum sternit, in quo dormiant, Jovi & Junoni Iris adhuc virgo, purgatis unquento manibus. Salve, ô rex Ptolemæe: te autem, ego æquè atque alios

Celebrabo semideos: puto autem, carmen non vile Dicam posteris: VIRTUTEM tamen tu à Jove petito.

Argumentum

Epithalamion inscribitur hoc Idyllium, i. Carmen nuptiale. In ducuntur duodecim spartanæ puellæ ex primariis familiis in Helenæ nuptiis vespere ante thalamum hoc carmen canentes. Ac primum jocis nuptialibus ludunt: deinde sponso Menelao gratulantur, quòd solus inter tot principes procos nuptiis talis sponsæ potitus sir, & gener Jovis factus. Helenam deinde laudant, &

HELENÆ EPITHALAMIUM.

Idyllium XVIII.

IN sparta quondam, apud flavum Menelaum, Virgines virentem hyacinthum comis implicitum habentes, Ante nuper-pictum thalamum chorum flatuerunt, Duodecim primariz civitatis, magnum decus Lacznarum, Quando Tyndárei filiam in thalamo conclusit dilectam Helenam, cum eam duxisset uxorem minor natu filius Atrei.

Cane-

' Α ε ε ι τὰ κ ε κρυπαι, δητν πάλιν ε κ επινός ος.
Μεν Θ΄ δο ε το σερτές ων το κ εων επι πεςμὰ κονίη,
Στει δρινώ Θ΄ καπό το βρητικό καμά ω εται Ίχνη.
Μητς ὶ φίλα κὶ πατς ὶ Ανώδεας εισατο νηώς το και το κρινώ το κρινώς το και το κρινώς το κρινώ το κριν

Χαῖρ', ὧ ''ναξ Ππλεμαῖε' σέθεν δι' ἐρώ ἶσα κὶ ἄλλων Μνάσομαι άμιθέων' οδικέω δι', ἔπος ἐκ ἐπόζλητον Φθερξομαι ἐασομβόσις' ΑΡΕ τὰν γέμβν ἐκ Διὸς αἰτεδ.

decimioctavi Idyllii.

in eo loco nonnihil immoratur poeta. In extremo deniq; carmine bene precantur sponsis: Sunt autem duo genera Epithalamii carminis: alterum, Kalanouwinnov, quod accinebant vespere, cum sponsa in thalamum deducebatur; alterum, Aieyepinnov quod manè sub auroram canebatur, quasi sponsos vellent excitare.

ΈΛΕ'ΝΗΣ ΈΠΙΘΑΛΑ'ΜΙΟΣ.

'Elduniov in'.

"ΕΝ ποκ' ἀρα Σπάρ]α, ξανθόπριχι πὰρ Μενελάφ, Παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον εχοισαι, Πεβθε νεογράτηω θαλάμω χορὸν ἐςτάσαντο, Δώθεκα ταὶ πρέται πόλιΘ, μέρα χρημα Λακαινᾶν, Ανίκα Τωνθάρεω καθεκλάζατο τὰν ἀγαπατὰν Μναςήσας Ελέναν ὁ γεώτερςς 'ΑπρέΘ ψὸς

5

* Asicar

Canebant autem omnes in unum carmen pullantes folum Pedibus connexis, circum autem resonabat domus hymenao. siccine crepulculo cubitum abiifti, ô chare sponse?

Nunquid gravatus nimium es genibus? nunquid fomniculofus? Nunquid potâfti nimium, cum lectum petebas?

Dormire quidem volentem tempestive te solum oportuerat dormi-

Puellam verò finere cum puellis charam apud matrem Ludere ad altum diluculum: nam & vesperi, & mane, Et in annum ex anno, Menelae, tua sponsa hac erit.

Fortunate sponse, faustus aliquis sternutavit venienti tibi In Spartam, ubi alii principes erant, ut hoc conficeres. Solus in semideis saturnium Jovem socerum habebis.

Jovis tibi filia fub unum venit stragulum,

Qualis mulierum Achaicarum terram nulla calcat alia.

Certè magnum tibi pariet, si matri pariet simile. Nos enim omnes æquales ejus, quibus cursus idem crat

Unctis virorum more apud Eurótæ lavacra, Quater fexaginta puella, foeminea juventus:

Ex his tamen nulla vitio caret, cum confertur cum Helena.

ut aurora exoriens decóram oftendit faciem.

Cùm veneranda nox abis, hyeme candidum ver remittente:

Sic & aurea Helena elucebat inter nos,

Ampla, procêra. Qualis exurgit fulcus in arvis. Aut in horto cupreffus, aut in curru Thesfalus equus: Sic & rosei coloris Helena Lacedamoni ornamento est.

Nulla in calatho pingit tam varia opera, Neque in variegata prudentius stamen tela Radio intextum longis incidit ex furculis.

Nulla etiam novit citharam fic pullare,

Dianam cantu celebrans, & amplo pectore Minervam, Sicut Helena: cujus omnes in oculis amores funt.

O pulchra, ô gratiofa puella, tu quidem matrona jam es:

Nos autem in curlum manè & in frondofa prata Veniemus, coronas ut legamus suave spirantes,

Tui, ô Helena, bene memores, ficut lactentes Agnæ quæ matris oviculæ mammam defiderant.

Primæ tibi coronam ex luto humi crescente

Nectentes, umbrosam suspendemus ad platanum:

Primæ autem tibi ex argentea pyxide humidum unguentum

Capientes stillabimus sub umbrosam platanum:

Literæ autem in cortice scribentur (ut præteriens aliquis Perlegit) Doricé. Venerare me: Helenæ planta sum.

salve.

*Ακιδον δ' ἄρα πάσω ες εν μέλ Θ εγπροτέοισαι Ποολ σειπλεκτοις, σει δ' ἴαχε δωμ' υμθυμω. "Ουτω δη σεροίζα κατέδρα τες, ω φίλε χαμερές

Ταίσθειν ες βαθω ος πρου επει η έναν, η εξε κας,

15 Κεις έτ Θ εξέτε Θ, Μενέλαε, τεὰ νυὸς πόξε "Ολδιε γάμδε, ὰγαλός τις ἐπεπλαρεν ἐρχουδιώ τοι Ές Σπάρταν, ὅποι ἀλλοι ἀεις έες, ὡς ἀνύσωο Μεν Θ ἐν άμιθεοις Κερνίδαν Δία πενθερν ἐξεις. Ζανός τοι θυγάτης ὁπὸ τὰν μίαν ῷχετο χλαίναν,

ο "Οια 'Αχαιάδων χαΐαν πατεῖ εδεμί ἀλλα:
"Η μέχα πί κε τέκοιτ', εἰ ματέρι τίκτεν ὁμοῖον.
"Αμμες χλ πάσαι σωομάλικες, ἦς δεόμ@ ωὐπὸς
Χεισαμβύαις ἀνδριςι πας' Έυρωταο λοετεοῖς,
Τετεάκις έξήκοντα κόραι, ξῆλυς νεολαία:

15 Τᾶν 85' ἀν τις ἀμωμιΘ, ἐπεί χ' Ελένα παρισωθή. Αως ἀντέλλοισα χαλὸν διέφαινε πρόξωπον, Πότνια νὺξ ἀτε, λάκὸν ἐαρ χειμή Θ ἀνέντος, Ωδε κὰ α χεύτεα Ελένα διεφαίνετ ὰν ἡμίν, Πίειρα, μεγάλα. ἀτ' ἀνέδραμον ὄγμιΘ ἀρέρα,

30 "Η κάπω κυπάριοτος, ἢ άρματι Θεωπιλός ἔππις. Ωθε κὰ ὁ ροθόχρως Ἑλέγα Λακεθείμονι κόσμ. Θ. "Ουτέ τις ἐν ταλάρω πανίσθεται έργα τοιαῦτα, "Ουτ' ἐνὶ θαιθλήκω πυκινώτερον ἤτριον ἱςῷ Κορκίδὶ συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ ἐκ κλιρόντων.

35 Ου μαν & κιθάρον τις δπίσαται ώθε κροτήσαι,

"Αςτεμιν ακίθοισα κ) δυρύσερνον 'Αθάναν,

Ως Ελένα τας πάντες επ' όμμασιν ίμεροι διντί.

Ω κληα, ω χαρίεωα κόρη, τὸ μερ δικέτις ήθη

"Αμμες δ' ες δρόμον ήρι κ) ες λειμώνια φύλλα

40 Έρ ψέμες, σεφάνως δρεψομέναι άδὸ πνέοντας,

Πολλά τεῦ, δ΄ Ἑλένα, μεμναμίαι, ὡς γαλαθίωαὶ
"Αςνες γειναμίας διθ μαςδν ποθέοισαι.
Πεθταί τοι σέφανον λωτώ χαμαὶ αὐξομίνοιο
Πλέξασαι, σμιερον καταθύστημεν ἐς πλατάνισον

45 Πεᾶται δ' ἀξηνεξας εξ ὅλπιδ ۞ ὑηςὸν ἄλειφαρ Λασθόμεναι, ταξεῦμες ὑπὸ σκιεεὰν πλατάνιτον Γεθμματα δ' ὰν φλοιῷ γεγεά ζεται (ὡς παειών τις 'Ανγνοίη) Δωειτὸ, Σέβου μ' Ἑλένας φυτὸν εἰμί.

Xweeks,

Salve, ô sponsa, salve ô nobilissimi soceri gener.

Latona quidem det Latona alma vobis

Bonam sobolem: Venus autem dea Venus parem amorem
Inter vos: Jupiter autem Saturnides Jupiter durabiles divitias,
Ut ex generosis ad generosos posthac perveniant.

Dormite mutuò in pectus amorem spirantes
Et desiderium: surgite autem ad auroram; neque obliviscamini,
Redibimus & nos manè, cum primus cantor
Ex suo cubili canet erigens pulchrè-pennatam cervicem.

Hymen ô Hymenæe, nuptiis his gaudeas.

Idyllium XIX, qued inscribitur EUROPA,

Argumentum

Ex alveari mel furans Cupido, ab apicula pungitur. Is apud matrem de tanto tantillæ bestiolæ vulnere

FAVORUM FUR, Idyllium XIX.

Favos ex alvearibus deprædantem: fummos verò manuum Digitos omnes perstrinxit. At ille dolebat, & manum sussilat, Et terram pulsavit, & exiliit: Veneri autem Ostendit dolorem, & questus est quòd exilis Bestiola esset apis, & tanta vulnera faceret. Mater autem ridens, Quid, inquit, annon tu similis es apibus? Et tu parvus cùm fis, tamen vulnera tanta facis.

Argumentum

Describitur hoc Idyllio pastoris cujusdam simplicitas, qui cùm inter suos eximiè pulcher sibi visus esset, in urbem venit. Ubi cùm conspicatus suisset puellam urbanam; illà inustatà soma percussus, a leam accessit, & liberius planèque rustico more cœpit cum ea ludere, adeò ut eam osculari etiam vellet. Illa verò hominis impudentiam & habitum ac mores rusticos detestata,

BUBULCUS, Idyllium XX.

Et mihi convitians dixit, Abi in malam rem procul à me:
Bubulcus

Χαίροις, ω νύμφα, χαίροις δυπένθες ε γαμβς ε. Λατω μβύ θοίη Λατω κερτρόφο ύμμιν Ευτεκνίω Κύωρις η θεὰ Κύωρις Ιστν έραθς Αλάλων Κύωρις η δεὰ Κύωρις Ιστν έραθς Αλάλων Ζους η Κρενίθας Ζους άρθιτον όλδον, ως έξ δυπατειθάν εἰς δυπατείθας πάλιν ένθη. Ευθετ ες άλλάλων εξενού φιλότητα πνέοντες καὶ πόθον έρεεθε η πρός αω μήτη λαθηθε. Νόμεθα κάμμες ες όςθρον, επέ και ωρείτο ἀοιδός Εξ δυνάς κελαθήση ἀνα το ν έυτριχα θειρίω. Ύμαν ω ύμβιαε, γάμω επ τηθε χαρείης.

50

55

n-

lbi

mâ

œ-

erò

tz,

cus

Vide infrd apud Moschum, Idylt. II.

Deciminoni Idyllii.

conqueritur. Illa & ipsum, cum parvulus sit, magna vulnera insligere respondet.

KHPIOKAE'ITHE, 'E.S. 19'.

ΤΟ ν κλέπθαν ποτ' Έρωτα κακὰ κέντασε μέλιωα, Κηρίον ἐκ σίμελων συλομολον ἄκρα ἢ χειρῶν Δάκτυλα πάνθ' ὑπενυξεν. ὁ δ' ἄλγκε, κὴ χέρ ἐρύωπ, Καὶ τὰν γὰν ἐπάταξε, κὴ ἄλατο τα δ' Αφερδίτα Δείξεν ταν οδιώαν, κὴ μέμφετο ὅπί γε τυτθὸν Θηείον ἐνδὶ μέκιωτα, κὴ ἀλίκα τραύματα ποιεί. Χ' ἀ μάτης γελάπασα, Τὸ Γ' ἐκ ἴσος ἐωτὶ μελίωτακςς Χώ τυθθὸς μθὸ ἔης, τὰ ἢ τραύματα ἀλίκα ποιείς.

vigefimi Idyllii.

à se illum rejecit. Conqueritur ergò ille miser de ingenti contumelia quà assectus sit, déque sailu ac superbia urbanæ puellæ. Laudat suam sormam: ut magìs indignum videatur, quòd ità contemptus sit. Atque in sine commemorat etiam dearum exempla, quæ pastorum amore arserint.

BOTKOAI'EKOE, 'EIS. n'.

Ε Υνίκα μ' εγέλαξε θέλοντά μιν άδ ο οιλάσαι, Καί μ' επικερτευέρισα, ταδ' έννεπεν, "Εδρ' απ' εμείο" Ο 2 Βωκόλ Bubulcus cum sis, vis me osculari, miser? Non didici Rusticos osculari, verum urbana labra premere. Nè tu meum pulchrum os ofculéris, nè per fomnium quidem. Quali aspectu es! quomodo loqueris! quam rustice ludis! Quam delicate loqueris! quam blanda verba fundis! Quam mollem habes barbulam! quam pulchram cæfariem! Labra tibi malè affecta sunt, manus verò sunt nigræ: Et malè oles. Fuge à me, nè me contamines.

Hæc locuta, ter in suum despuit sinum, Et me á capite ad pedes usquè continuè adspexit, Labras mussitans, & oculis torvè adspiciens: (ducto Atq; admodum propter formam lasciviebat, & ore aliquantum di-Ac falluosè me derifit. Mihi autem flatim exæfluavit fanguis, Et corpore rubefactus sum prædolore, sicut rosa à rore. Atque illa quidem me relicto abiit: fero autem in pectore iram.

Quòd me festivum improba irrisit meretrix.

Vos pastores verum mihi dicite: Nonne sum pulcher? Num quis me subitò deus alium hominem fecit? Etenim mihi priùs efflorescebat grata quædam forma, Sicut hedera circa arboris stirpem, meamque addensabat barbam: Capilli autem, velut apium, circum tempora fusi erant: Et frons alba splendebat supra nigra supercilia, Oculi autem mihi erant multò magis-cærulei quam Minerya: Os vel lacte concreto dulcius: ex ore autem Fluebat mihi yox dulcior quam favi. Dulce meum carmen est, & cum fistula canto, Et cùm tibià cano, cúmque calamo & obliqua-tibia cano: Et omnes me pulchrum dicunt in montibus mulieres, Omnésque me amant : urbana verò me non amavit. Verum, propterea quod bubulcus fum, præteriit: neg; unquam au-Quòd formofus Bacchus in vallibus vitulam pascit: (divit Neque scit quòd Venus amore bubulci infanivit. Et in montibus Phrygiz una pavit; ipsúmque Adonidem In sylvis amavit, & in sylvis deploravit. Endymion autem quis erat? Annon bubulcus? quem tamen Luna Boves-pascentem amavit, déque coelo descendens In Latmium saltum vênit, & una cum puero cubuit. Et tu, Rhea, deploras bubulcum. Nonne & tu. O Jupiter, propter puerum boves-pascentem errasti? Eunica verò fola bubulcum amore non est complexa, Que Cybele melior est scilicet, & Venere, & Luna.

Neque amplius tu, ô Venus, amabilem illum vel in urbe

Vel in monte ames, verim fola per noctem dormias.

Ar

2

25

30

35

Βωκόλ Θ ον εθέλεις με κύσαι, τάλαν, ε μεμάθηκα 'Αργοίκως φιλέειν, άλλ' άς υκά χείλεα θλίδειν.
Μὴ τύ γε μου κύσης τὸ καλὸν ςόμα, μηθ' ἐν ὀνείερις.
'Οια βλέπεις, ὁπποῖα λοηείς, ὡς ἄρχια παίσθεις 'Ως τευφερὸν λοηέεις, ὡς κωτίλα ξήματα φρήσθεις 'Ως μοηακόν τὸ γένειον έχεις, ὡς άθεα χαίταν Χείλεά τοι νοσέοντι, γέρες θε τοι ἐντί μελαιναι Καὶ κακὸν ἐξόσθεις. 'Απ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολιώης.

5

10

15

25

30

35

40

Τοιάθε μυθίσθοσα, τε ε ε εδν έπυσε κόλπον, Καί μ' δπό τᾶς κεφαλᾶς ποπ τω πόθε σιωνε χες είθεν, Χείλεπ μυθίσθοσα, κ' όμμασι λοξά βλέποισα. Καὶ πολύ τὰ μοςφοί θαλιώετο, καί τι σεσαρός Καὶ σοξαρόν μ' εγέλαξεν. εμοί δ' ἀραρ έζεσεν αμα, Καὶ χεόα φοινίχθιω ύπο τώλγεΘ, ώς ρόδον έςσα.

Χ' લે પ્રોમે દેવન με λιποίσα φέρω δ' τωσκάρδιον όργαν, ''Ο πί με τον χαείεντα κακά μωμήσαθ' έταις.

Τιοινθύες, Επατέ μοι το κρήγουν 'Ου καλός εμμίς

''Αρά πς εξαπίνας με θεός βερτον άλλον ετάιξε;
Καὶ γδ εμοὶ τοπαρριθεν επανθεεν άδυ τι κάλλθ,

"Ως κιαθός πολί τοκεμνον, εμαν δ' επύκαζεν ύτοιων Καὶται δ', δια σελινα, πεὶ κροτάφοισι κέχωντο Καὶ λάκὸν τὸ μέτωπον επ' όφρύσι λάμπε μελάνοις,

"Ομματά μοι δ' ἄς' ἔω χαροπωτερα πολλου 'Αθάνας"
Τὸ τόμα κὸ πακτᾶς γλυκες ώτερου ἐκ τομάτων ζ
"Ερρές μοι φωνὰ γλυκες ωτέρα ἢ μελικής ω.
'Αδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, κὸ μῶ σύριγρι μελίσδω,
Κῆυ αὐλῷ λαλέω, κῆυ δώνακι, κῆυ πλαγαύλω.

Κην αυλώ λαλεω, κήν δωνακι, κην πλαμαυλώ Καὶ πᾶται καλόν με κατ' ὡςεα φανί γιυαῖκες, Καὶ πᾶται με φιλεῦν 3° ά δ' ἀςυκὰ ἐκ ἐφίλασεν, ᾿Αλλ', ὅτι βωκόλ ⑤ ἐμμὶ, παςέδραμε κ' ἔποτ' ἀκέκι Ὁς καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἀγκεσι πός την ἐλαύνκι ᾿Ουκ ἔγνω δ' ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μίωατο βέτα,

Καὶ Φουρίης Ενόμευσεν εν ἄρεσιν αὐτον Αδωνιν Ενδυμίων ή τίς Ιω; ε βωκόλ Θ; οντε Σελάνα Βεκολέοντα φίλασεν, άπ' ελύμπω ή μολοίσα

Λάτιμον ἀν νάπ Φ ἢλθε, κὰ εἰς ἕνα παιδὶ κάθευδε. Καὶ τὸ, Ῥέα, κλαίεις τὸν βωκόλον. ἐχλ ἢ τὸ τὸ, Ω Κεονίδα, διὰ παιδα βολικόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης;

Έυνίκα ή μόνα τὸν βωκόλον ἐκ ἐφίλασεν, Α Κυδέλας κρέωων, κὴ Κύωριδ Θ, ἄ τεΣζάνας. Μπκέττ μπδὲ σῦ, Κύωρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄςυ Μήτ' ἐν ἔςει φιλέοις, μώνη δ' ἀνὰ νύκζα καθούδοις.

Vi-

Argumentum

Cùm piscatores duo sub noctem ad capturam piscium domo exisfent, & in tuguriolo, quod ad mare ex frondibus & virgis temere structum habebant, ante mediam noctem dormirent; alter eorum somniat, se hamo capere piscem inustratæ magnitudinis; quem cùm ex undis in terram extraxisset, totum aureum esse videt, Ibi ingenti gaudio assectus, in somnis sanctè jurat se

PISCATORES, Idyllium XXI.

PAUpertas, ô Diophante, fola excitat artes; Ipfa laboris magistra est: neque enim dormire Viros opisices improbæ curæ sinunt. Quòd siquis vel tantillum noctu attigerit somnum,

Subitò obturbant instantes cura.

Piscium venatores unà duo jacebant senes, Qui straverant aridam algam sub textili tugurio, Reclinati ad parietem factum ex foliis: propè verò apud iplos Posica erant manuum exercitia, calathisci, Arundines, hami, & algofa retia, (naffæ, Funiculi ex setis equinis, sagenæ gibbosæ, & viminei labyrinthi i.e. Laquei, & pellis, & vetusta super phalangas cymba, Sub capite storea brevis, vestes, pilea. Hic erat piscatoribus omnis labor, hæ divitiæ. Nullus verò ollam habebat, nec canem: omnia supervacanea Omnia videbantur ejus venationis: paupertas ipfis amica. Neque ullus aderat vicinus, verum undecunque ad ipfam Percussam fluctibus casulam delicate adnatabat mare. Nondum medium cur sum confecerat cur rus Luna, Cùm piscatores expergefaciebat amicus labor: è palpebris autem Somnum excutientes hoc animis suis excitabant carmen:

A. Mentiuntur, amice, omnes quicunque noctes dixerunt Æstate minui, quando dies longos adfert Jupiter. Jam enim innumerabilia vidi somnia, necdum tamen aurora est. Nunquid oblitus sum quid hoc est rei? Spatium longum noctes ha

B. Afphalion, accufas pulchrā æstatem: non enim tempus (bent. Sponte transit cursum suum: sed somnum

Solicitude interrumpens langum tibi noften

Solicitudo interrumpens, longam tibi noctem efficit.

A. Nunquid interpretari didicisti somnia? nambona vidi.

Non volo te mex visionis esse ignarum:

Ut sicut piscium prædam, ità & somnia dividamus.

EA

Non enim vincêris ingenio: ille optimus

Vigefimi primi Idyllii.

nunquam amplius piscaturum esse, verum de aureo illo pisce in otio & luxu posshac suaviter victurum. Cum autem mane aureus ille piscis, & cum pisce illa spes avolasset, neque esse unde familiam sustentaret, vel invitus & contra quam juraverat in somnis, ad consuetos labores redit.

ne-

eo-

is;

effe

ſæ,

i.e.

em

pent.

li.

PH

10

20

25

30

ΑΛΙΕΙ Σ, Έιδύλλιον κά.

ΠΕΝία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας έγείρει Α 'Αυτά τω μόχθοιο διδάσκαλ Θ εδε γδ ευθειν Ανδεσσιν έγχατίναισι κακαί παγέχοντι μέριμναι. Κάν ολί γον νυκτός τις επι Δούσησι τον υπνον, Αιφνίδιον Βορυζεύσιν εφισάμθραι μελεδώναι. t- 1x300 aresuriness ouns suo neivro recorres, Στεωτάμθροι βρύον αὐον ύπο πλεκτοῦς καλύδαισι, Κεχλιμονοι τοί χω τω φυλλίνω έγγου δ' αὐτοίν Κείτο τα τουν χειερίν αθλήματα, τοι καλαθίσκοι, Τοὶ κάλαμοι, τάγκισρα, φυκιόεντά τε-λίνδα, Ορμειαί, πύρτοι, κ) όκ χοίνων λαβύειν θοι, Μήρειν θοι, κώάς τε, γέρων δ' επ' ερείσμασι λέμε Φ, Νέρθεν τος κεφιμός φοςμός βραχύς, έματα, πίλοι. Ουτος τοις άλιευσιν ο πας πόν Φ, κών ο πλέτ Φ. Ouseis d' & xúrgav eix, & nwia navra mensa Πάντ' εδόκει τίωας άρχας πενία σφιν εταίρα. 'Ουδείς δ' το μέων γείτων, παντά ή παρ' αὐτάν Θλιβομβίαν ημλύβαν πευφερόν στε εξένα χε Βάλαστα. "Ουπω του μέτατον δ είμον άνυςν άρμα Σελάνας, Tes d' anieis injeres pin & mov & ch Brepagavi Υπνον απωσάμθροι σφετέραις φρεσίν ήρεθον ώθάν.

Α. Ψάθονται, φίλε, παντες όσοι τὰς νύκτας έφασκον Τῶ Θέρε 🕞 μινύθειν, ετε τὰματα μακρὰ φέρει Ζους. "Ηδη μυρί εςειδον ονείρατα, κεδέπω ἀώς.

Μη λαθόμωι, τό το χεήμα, χεόνον δ' αἱ νύκζες έχοντι.
Β. ᾿Ασφαλίων, μέμφη το καλον θέρςς ' & χο ο καιρός ᾿Αυτομάτως πας εία τον είον δρόμον' ἀλλα τον ὑπνον ᾿Α φροντις κόποισα, μακράν τὰν νύκτα ποιεί τιν.

Α, "Ας έμαθες χρίνειν ποκ ενύπνια; χεηςα χθείδον.
"Ου τε θέλω τώμω φαντάσματ Φ ήμεν άμοιεον"
Ως κὶ τὰν άρχαν, τωνείρατα πάντα μεείζεν
"Ου χρνικαξή κτι τὸν νόον ετ Φ άειςςς

Eg.

Est somniorum-judex, in quo mens est quæ ipsum docere possit. Nam alioqui & otium est. Quid enim faciat aliquis In soliis jacens juxta sluctus, neque dormiens Lubenter in frondibus? Nam lychnum in Prytaneo Semper prædam habere ferunt. B. Dic mihi noctis Visionem, & omnia narrans tuo indica amico.

A. Vespere ut obdormivi in marinis laboribus, (Non eram tamen multo-cibo-repletus: nam cum coenam capere-Si meministi, ventri parcebamus) vidi meipsum. In rupe incitatum ad piscationem: sedens enim observabam Pisces, ex arundine verò suspensam fallacem quatiebam escam. Et unus ex grandibus appetivit illam: (nam IN SOMNIS Omnis canis offam auguratur : fic & ego pilces.) Et ille quidem hamo adhærescebat, fluebátque sanguis: Et arundinem tenebam curvatam à motu. Manus itaque extendens circa hoc animal invéni certamen. Quomodo magnum caperem piscem exiguo ferro. Deinde & de vulnere cogitans, Num me punges, inquam? Et pungéris graviter: & cum non fugeret, extendi manum. Video me confecisse certamen: attraxi aureum piscem. Undique ex auro compactum. Metus verò me tenuit. Nè forte Neptuno dilectus effet piscis, Aut forte carulea thefaurus Amphitrites. Placidè verò ipsum ex hamo solvi, Nè hamo ex ore aurum adhæreret: Et illum funiculis traxi insterram. Ac juravi me posthac in mari non amplius positurum esse pedem, Sed in terra mansurum, & auro regnaturum esse. Hæc me excitarunt. Tu verò, ò hospes, ad id quod restat intende

Mentem: nam jusjurandum me terret quod juravi.

B. At tu nè verearis; non enim jurâfti: nam neque piscem
Aureum viditi aut nactus es; sed tales visiones similes sunt mendaNam si vigilans, nec dormiens, loca illa scrutêris, (ciis.
Tum SPES somniorum carneum piscem requiret,
Nè tu moriaris same, licèt inter aurea somnia.

Argumentum

Describitur certamen inter Pollucem, & Amycum Bébrycum regem. Nam Amycus, cùm robore corporis & pugilatu omnibus antecelleret, crudelem tulit legem, nequis hospes aut peregrinus, qui ea loca adiisset, indè discederet, quin priùs se-

cum

*Επν δνειροχρίτας, ὁ ελθάσκαλός όζι σαρ ω νές.
*Αλλως κ) 90λή όζι τη νο ποιών αν έχοι της

35 Κείμβυ Ο εν φύλλοις ποτὶ κύματι, μπθε καθάθων
"Ασμεν Ο εν βάμνω; το η λύχνιον εν συντανείω
Φαντὶ γδ αὶξν ἄρχαν τό δὶ Έχειν. Β. Λέγε μοί ποτε νυκδός
"Ο Ψν, πάντα τεω η λέγων μιώνουν εταίχω.

Α. Δελινον ώς κατέδας θον εν είναλίοιση πόνοισην,

4. ('Ουκ ω μαν πολύση Φ΄ έπελ δειπνειώτες εν άξα,

Έι μέμνη, τας γαςρος έφειδιμεδ'.) είδον εμαυτόν

Έν πέτξα μεμαώτα καθεζόμε Φ΄ θόκουν

Ίχθύας, εκ καλάμων ἢ πλάνον κατέσειον εδωδάν.

Καί τις εβί τραφερών ως έξατο (κ) γδ 'ΕΝ 'ΥΠΝοις

45 Πάσα κύων ἄς πως μαν δίς παι λούα κηγώ.)
Χώ μθι πο γκίττω πο εφύειο, κ) ρεεν δίμα:
Τον κάλαμον δί των τε κινήμα Θ άγχώλον είχον.
Τώ χέρε τεινόμε Θ, ως κινώθαλον είνεν άγῶνα,
Πῶς μθι ελω μέγαν ιχθωι ἀφανερτέρρισι σιδάροις.

Σειθ' ἐπομιμιάσκων τῶ πραύμα Φ, Αρ' ἐμὲ νυξείς;
Καὶ νυξη χαλεπῶς κ) ἐ φουρον Φ, ἔτεινα.

Ήνυσ' ἰδὼν τὸν ἄεθλον' ἀνήλκυσα χρύσεον ἰχθὺν,
Παν τᾶ τω χρυσῷ πεπικαισμένον. ἐιχε ἢ δεἴμα,
Μήπ Ποσειδάωνι πέλοι περιλαμβύ Φ ἰχθὺς,

ΤΗ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον `Αμφίζείτης.
 Ἡς εμα Α' αὐτον ἐγω ἐπ τῶ γκίςρω ἀπέλυσα,
Μή ποτε τῶ τόματος τὰ γκίςρια χευσον ἔχοιεν.
Καὶ τὸν μῶ πειῆρσι κατῆγον ἐπ' ἡπείεριο,

65

60 'Ωμοσα δι' ἐκέπ λοιπον ὑπερ πελάγους πόδα Δείναι, 'Αλλὰ ιδινειν ἐπὶ γᾶς κὶ τῶ αρυσῶ βασιλούειν Ταῦτά με κάξηςειςε' τὸ δι', ὧ ξένε, λοιπον έρειδε Τὰν γνώμαν δεκον γδ εγώ τον επῶμοσα ταρεῶ.

B. Kai ou ye un rearne en aposa, est no in Son

Χρύσεον είδες ἢ ευρες Ισαι ἢ Αθίδεσην όξεις.
Ει δι ὑπαρ, ε κνώότων, τὸ τὰ χωεία ταῦτα μαθόσης,
ΈΛΙΙΙ Σ το ὑπων ζαθεί τον σάρκινον ἰχθιω,
Μὴ σὸ Θάνης λιμώ, καίτοι χρυσοΐσην ὀνείροις.

vigesimi secundi Idyllii.

fecum cæstu decertâsser. Atque cum ità multos hospites intersecisset, tandem & Pollucem, qui cum Argonautis eò venerat, secum decertare cogit. Sed ab eo victus & occisus est. Hæc autem pugna etiam describitur ab Apol-

pollonio, initio libri fecundi Argonautican. Atque hae prior pars est Idyllii. In posteriore parte commemorat pugnam inter Castorem & Lyncea: & quomodo Lynceus à Castore intersectus sit. Ejus certaminis hae causa suit: Castor & Pollux rapuerunt silias Leucippi, Phoeben & Talairan, Lynceo atque Ida fratribus, siliis Alphárei, desponsatas. Sponsi eas bello repeti-

GEMINI, Idyllium XXII.

Ymno celebramus Leda & Jovis Ægiochi filios, 1 Castorem & terribilem Pollucem in certamine pugilum, Cum manus cinxit mediis bubulis loris, i, castibus, Canimus bis térque masculos filios Filiz Thestii, i. Leda, Laceda monios geminos fratres, Hominum servatores in acie novaculæ jam existentium. Et equorum turbatorum in cruento hominum coetu. Et navium, quæ occidentia et coelo orientia Aftra eluctantes, in graves inciderunt ventorum flatus, Hi à puppi ipsarum attollentes ingentem undam, Aut etiam à prora, aut unde libet unicuique ventorum, In cavam navem projecerunt, ruperuntque latera Utraque: pendent autem cum velo instrumenta omnia. Temerè scissa : plurimus verò è cœlo imber Sub noctem subsequens: et cum fremitu resonat amplum mare, Pullatum flatibulque ventorum et validis grandinibus. Sed tamen vos ex ipfo etiam profundo retrahitis naves und cum nautis, qui se morituros esse putabant : Statim verò venti definunt, et mitis tranquillitas est Per mare: nebulæque diffugêre aliæ alió: Et apparent urlæ, atque inter medios afinos obscurum Præfepe, fignificans ad navigationem ferena omnia, O ambo mortalibus auxiliatores, ô amici ambo, Equites, cithariffa, pugiles, cantores: Utrum de Castore prius an Polluce incipiam canere? Utrósque hymno celebrans, de Polluce priùs canam. Ipfa quidem cum effugiflet petras in unum concurrentes Argo, et nivofi favum os Ponti, Ad Bebrycas pervênit, deorum charos liberos vehens: Ibi unam multi per scalam ex utrisque Navis parietibus viri descendebant ex nave Jasonia. Egressi autem in littus, et ventosam oram, (fabant. Totos iternebant: et vafa, quæ ad ignem ponerent, manibus ver-

Caftor

petiverunt. In eo bello Castorà Lynceo interfectus est. & Pollux Lyncea interêmit : fuiffétque & ipfe ab Ida interfectus, nisi Jupiter id fulmine prohibuisset. Hac ab Ovidio referuntur in fine libri quinti Fastorum, & à Propertio. Theocritus tamen aliter narrat: ait enim Lyncea à Castore occisum suisse, & Idam sulmine à Jove ictum periisse.

ΔΙΟ ΣΚΟΥΡΟΙ, 'EINIMION RE'.

T Μνέομες Λήθας τε κὶ σίγιο χω Διὸς ἡω, Kasoea no posees Honus d'nea mis epedicer. Χείεας επι δίξαντα μέσοις βεξοισην ιμάσην. Υμικομες κή δίς κή το τείτου άρσευα τέκια Κέςης Θεςιάδος, Λακεδαιμονίες δύ άδελφές, Αν Βρώπων σωτή egs om Eues ή δη έόντων, "Ιππων 3' είματοεν λα ταραωριβίων καθ' όμιλον, Ναῶν Β', αι διώοντα κὶ ἐξανε ἐξανιόν α "Αστα βιαζομέναι, χαλεποίς ενέχυρσαν απτιυς. Οι ή σχέων χτι πρύμναν ακιραντες μέρα κύμα, માટે મુ તેમ જ જેલ્લા પ્રેશ્ય, મેં ઇમામન પ્રાપાલેક દેમના કર, Eis noixar eppilar, dreipn av d' deg Toixes Αμφοτέρες κρέμαται ή σων ίσω άρμθα πάντα, EINH อัสอนาลอิย์บาน สเลบร คา อิยี หอลบริ อันเอียงร Νυκίος έφορπύσας παταγεί δι ευρεία θάλασα,

15 Κοποιθίη πνοιαίς τε κράρρημοιση χαλάζαις. 'Αλλ' έμπας ύμες τε κι όκ βυθε έλκετε νάας Autolory vantasor olombious Javesog. Αι Ια Α' Επολήγοντ' άνεμοι, λιπαρά. ή γαλάνα

10

Αμπέλα 205° νεφέλαι ή διέδραμον άλλυδις άλλαι* 20 Ex d' aexfort eparnour, over t' ava แรง ov auauph Φάτνη, σημαίνοισα το τος πλόον έυδια πάντα. Ω άμοω Ανατοίσι βουθόοι, ω φίλοι άμφω, Ιππης, κι θαεισαί, αεθλητήρες, αοιδοί.

Κάσορος η τορώτε Πολυδούκε Θ- ἀρξομι ἀρίδειν; 25 Αμφοτέρες ύμνέων, Πολυδάκεα προστον ακίστω. H who dea क्टन्का महत्व्य महत्व्य संद है है हिंगा क्षेत्र है Αργώ, κ) νιφόεν Θ άταρτηρον σόμα πόν ε, = Bébpunas eisaginave, Sewo gina Ténna céegiou.

"Εν θα μιας πολλοί χτι κλίμακ Ο ώμφοτέςων έκ Toi zwu dus pes écaron Inovins do vnos. Εκζάντες δ' ¿πὶ Αίνα βαθωί, κὸ જωίωεμον ακτίω, Ειωάς τ' εςόρνωτο, πυρείά τε χεροίν ενώμων.

Kaswo

Castor autem eques, & fuscus Pollux,

Ambo in solitudine vagabantur, errantes procul à sociis. Qui cum variam in monte spectarent & agrestem sylvam, Invenerunt sontem perennem sub ardua rupe

Plenum purà aquà: atque infrà

Alii fontes crystallo & argento similes erant

Ex imo fundo: sublimes autem prope natæ erant tædæ,

Populíque, plataníque, & frondos cupressi, Florésque odoriseri; gratum opus hirtis apiculis, Quicunque sub sinem veris pullulant in pratis.

Ibi vir immanis fedem habens sub dio manebat,

Sævus aspectu, cui duris pugnis aures erant fractæ: (dorsum, Pectus autem ei eminebat rotundum in modum globi, & latum

Carne ferrea- quafi malleis fabricatus inflar coloffi a Musculi verò in validis brachiis sub summo humero

Extabant, ceu scopuli rotundi, quos volvens

Præceps fluvius magnus circumpolivit gurgitibus:

At super dorsum & collum extabat

Pellis leonis, ab extremis suspensa pedibus.

Eum Pollux, in certaminibus victor, prior alloquebatur:

P. salve hospes, quicunque es; quinam sunt homines quorum hic est locus? (vidi?

A. Quomodo falvus fim, cum video homines quos nunquam

P. Bono animo esto: neque injustos, neque ex injustis nasos te videre dicito.

A. Bono animo sum: neque à te hoc me discere oportet.

P. Agrestis es, & ad omn'a iracundus & superbus.

A. Talis qualem vides: attamen tuam non calco terram.

P. Venias, & dona adeptus hospitalia rursum domum redeas.

A. Neque tu me hospitio accipias, quæque à me accipienda es
sent, non sunt in promptu.

P. Vir mire, anne bibere quidem de hac aqua concedes ?

A. Scies, si tibi sitis labra remissa cruciabit.

P. Argentum, aut quæ sit merces dicas, quâ tibi persuadeamus.

A. Unus contra unum manus attolle, adversus virum consistens Pugil, aut etiam pedibus figens crus: oculos verò rectos Pugilicè intendens, vestra nè parcito arti,

P. Quis ille est cum quo manibus & meis contendam cæstibus?

A. Propè vides: non effœminatus esse dicetur iste pugil.

P. An et præmium adest pro quo decertabimus ambo?

A. Tuus ego, tu verò meus vocabere, fi vincam.

P. Avium rubram-cristam-gerentium talia sunt prælia.

A. Sive

Κάςωρ δ' αἰολόπωλ Φ, ο, τ' οινωπος Πολυδάκης, "Αμφω έςημάζεσκον, δποπλαγχθέντες έταίρων. 35 חמידסונט א' בי ספר שחל נושיסו משפוסע טאנט. Ευρον αξενναον κράναν του λιωάδι πέτζη "Y San memanduar annegro, ai d' unerser "Αλλαι κρυσάλλω ηδ' ἀξρύζω ἐνδάλλονζο 40 Έκ βυθε ύ Ιηλαί ή πεφύκεσαν αγχόδι πεύκαι, Λευπαί τε, πλάτανοί τε, η απεέπομοι κυπάειατοι, Αν θεά τ' ενώδη, λασίαις φίλα έρχα μελίσσαις, "Oar 'Éagos xhoorlo combever av xuit as. "Ev da d' avin in Eggm O comulio colidaone, 45 ΔΗνος ideiv, σκληραίσι τεθλασμέν Φ κατα πυγμαίς Σπίθεα δι εσφαίρω ο πελώρια, η πλάπι νώτον, Σαρκί σιδαρείη, σουρήλα Θ δια κολοωός. Εν ή μύες σερεοίσι βεαχίοισην άκρον ύτο ώμον Έςασαν, ήυτε πέτζοι όλοοίτζοςοι, έςτε χυλίνουν 50 Χαμάρρες ποταμός μεράλαις πειέξεσε δίναις. Αυτείρ ύπερ νώτοιο κ αυχέν Ο πωρείτο "Ακρων δέρμα λέον | Φ άρημμλίον εκ ποδεώνων. Τὸν σεότερος σερεκείπεν ἀεθλοφόρος Πολυδώκης. Π. Χαιρε ξείν', όςτ' εωή πίνες βροτοί ων όδε χω-Α. Χαίςω πως, ότε τ ἀνδρας ὁςῶ τεν μήποτ ὁπωπα; 55 Π. Θάζοτι μήτ αδίκες, μήτ εξ αδίκων φάθι rdaser. 'Α. Θαρσέω મહેમ તેમ જ ડી પાર ઠી ઉદ્યંજાદ એ જ જે દેવામારુ. Π. "ΑλειΘ લે, જ્લેક જારાગીય παλίγκο Θ, મેં જીં જેની માડ. 'A. ToiosA' อีเอ ออุฉีร ที่เร อกีร หุ่นใน นัก อักเดิลเหล. Π. "Ελθοις, κ) ξενίων γε τυ χών πάλιν δικαδ' ίκανοις.
'Α. Μήτε ού με ξώνιζε τά τ' έξ έμεδ, έκ ον έτοί-60 Π. Δαιμόνι', જે Α' છેν જે γε πεν υβάθ συ γε θοίκς, Α. Γνώσται, εί σε δί 🗘 άνειμβία χείλεα τέρσει. П. "Appuess, ที่ ที่รู o แเลิธร อุดีเร, ผู้ หอง ออ สาวิอเนริย; 'A. Eis évi xeigas desegv, evan lo de Sei naraças 65 Πυγμάχος, η η ποωί θένων σχέλ . όμριατα δι' ός θα The dalervouled, operegns un perseo rexins. Π. Τίς χό ότω χείρας η έμες συνερείσω ιμάν ας Α. Έγρυς όρας ε γμόνις εών κεκλήσεθ ο πύκλης. Π. "Η κ άεθλον ετοίμον εφ ώ δνειστόμεθ' αμφω; 70 'Α. Σὸς μλὶ ἐγώ, σὸ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, ἔκε κρατήσω. Π. 'Ορνί χων φοινικολόφων τοιοί δε κυδοιμοί. 'A. "E/T' A, Sive avibus fimiles feu leonibus simus: non aliud certabimus ob præmium.

Sic dixit Amycus, & cava concha accepta infonuit. Tunc celeriter convenerunt sub umbrosam platanum. Conchâ inflatâ, Bébryces semper comam alentes. Sic & herôas abiens evocavit omnes Magnefia è navi præftans in pugna Caftor. Illi igitur, cum spiris munivissent bubulis Manus, & circum membra innexuissent longa lora, In medium congressi sunt, cædem sibi mutuo spirantes. Ibi magnus ipfis labor annitentibus fuit. Uter post tergum acciperet lumen solis. sed folertia ingentem virum antevertifti, ô Pollux; Feriebatur verò radiis totus Amyci vultus. At iple animo iratus pergebat ultrà, Manibus ictum dirigens: hujus autem fummam percustit genam Tyndárides irruentis, Commotus est autem magis quam antea. Pugnámque concitavit: & multum incumbebat, inclinans fe In terram. Bebryces verò acclamabant: ex altera autem parte Herôes fortem Pollucem confirmabant, Metuentes nè quo modo ipsum obruens superaret In loco angulto vir Tytio Terra filio fimilis, At ille hinc & hinc inftans Jovis filius, Ambabus manibus laniabat alternis: & ab impetu cohibebat Filium Neptuni, quamvis immanem existentem. Constitit autem ille plagis ebrius, & expuit sanguinem Purpureum. Principes verò omnes exclamaverunt Ut ulcera dira viderunt circum os & genas : Oculi verò in tumido vultu arctiores facti erant. Illum quidem rex quatiebat, manibus frustra protendens Undique: verum cum ipsum deficere sensit. Supra medium nasum inter supercilia impégit ictum. Totamque avulsit frontem usque ad os. At ille sauciatus, Supinus in foliis virentibus extensus jacuit Ibi pugna aspera iterum excitata est cum se iterum erexisset: Nam mutuò se vulnerabant duris cædentes cæstibus. At in pectus manus jactabat & extra Cervicem princeps Bébrycum: fed indignis plagis Totam faciem foedabat invictus Pollux. Caro autem sudore subsidebat, & è magno

Mox parvus vir factus est: at ille firmiora membra Laborem sustinens ferebat, & colore fiebat melior,

Quomodo

'A. 'Ειτ' εν οργί χεων εοικότες είτε λέκσι Γεινόμε 3' εκ άλλω γε μαχεωσίμε 3' επ' ἀέθλω.

75 Η ρ. Αμυκο, κ κόχλον έλων μυκάσατο κοίλον.
Οι ή θοῶς σωποχερθεν κών στιερώς πλαθανίςω,
Κόχλω φυσωθέν ο, δε Βέξουκες κομόωντες.
Ως δι σύπως ηρωας ιων εκαλέωνο πάντας
Μαρνήωνε άπο ναὸς υπείροχος εν δαί Κάςως.

80 'Οι δ', ἐπεὶ ἕν σπείραισην ἐκαρὶνωακῖο βοείαις Χεῖεσς, κỳ σεὰ γιῷα μακρὰς εἰλιξαν ἑμάνῖας, 'Ες μέοντον στιμάγον, φόνον ἀκλάλοιση πνέονῖες. 'Ένθα πολύς σφιση μόχθΘ ἐπειγομβοισην ἐπύχθη, 'Οππόπερος κτὶ γῶτα λάβη φάΘ ἡελίοιο.

90 Σω ή μάχαν ετίναξε, πολύς δι επέκειτο νενακώς Ες γαϊαν. Βέθρυκες δι επαύτεον εκ δι ετέρωθεν Ηρωες κρατερον Πολυδακα θαρσωύεσον, Δειδίστες μύπως μιν επιθείσας δαμάσειε Χώςω ένι επινώ τυυ εναλίγκι ο ανήρ.

95 "Ητοιδη' ένθα χ' ένθα παρισμμώ Φ Διος ώδς
'Αμφοτέφαιπν αμυωτν αμοιβαθίς ' έχεθε δι' όρμης
Παϊθα Ποσειθάων Φ, τωρφίαλον ωρ έρντα.
"Ες η ή πληγαϊς μεθύων, τι δι' έπυστν άμα
Φοίνιον δι δι' άμα πάντες αρις μελάθνουν,

100 'Ως ίδον έλκεα λυγκὰ τῶεὶ τόμα τε γναθμές τε "Όμμα]α δὶ διδήστω] Θ ἀπες είνωτο περςώπε. Τὸν μὸς ἀναξ ἐτάραξεν, ἐτώπα χρπ περθεικνύς Πάντοθεν ἀκλ' ὅτε δή μιν ἀμηγανέοντ' ἐνόνισε, Μέωτας ρινὸς ὑπέρθε κατ' ὀρρύ Θ ἤλασε πυγμίω,

110 'ΑυχένΦ ἀρχαιρός Βεθρύκων' ὁ Α' ἀκικέσι πλαιαϊκ Πῶν σωνέφυρε πεθέκωπον ἀνίκεθΦ Πολυθώνης. Σάρκες Α' αὶ μθὸ ἱθρῶπ σωνίζανον' ἐκ μεγάλα β "Αι Ι' ἀλίγος γ΄ ένετ' ἀνθείςς ὁ Α' ἀἰκὶ μάωτνα γιὰ 'ΑπόμθυΦ φορέεσκε πόνε, η χροῖῆ ἀμκίνων.

Quomodo tandem Jovis filius voracem virum fustulit, Dic. dea, tu enim nôsti: ego verò aliorum interpres

Loquar sicut tu vis, & ut tibi gratum est.

Scilicet cum Amycus magnum opus facere cuperet. Sinistra finistram Pollûcis apprehendit manum, Obliquus ab ictu declinans: altera verò subiens, Dextro extulit à latere latam manum, Et forte asse quutus la sisset Amyclaorum regem: Verum ille elabebatur capite: & forti manu Percussit sub lavum tempus, & incidit humero: Effusius autem est ater sanguis ex hianti tempore, Sinistra verò percussit os, crebrique increpuerunt dentes: Semper autem acriùs pugnos infligendo lædebat faciem, Donec contudit genas. Totus veró ilratus humi Jacebat exanimis, & porrigebat, victoriæ renuncians, Ambas fimul manus: quoniam morti proximus erat. Huic quidem, licet victor, indignum nihil fecifti, O pugil Pollux: juravit autem tibi magnum jusjurandum, Invocans patrem fuum Neptunum è mari,

Quòd nunquam ampliùs hospitibus sponte molestus futurus eslet. Et tu quidem jam mihi hymno celebratus es, ô rex. Te quoque,

ô Castor, canam

Tyndarida, celerrime eques, bellator, areo thorace loricate.

Duo Jovis filii raptas abducebant Duas Leucippi filias: verum hos duos Celeriter persequebantur fratres filii Apharei, Sponfi futuri, Lynceus & robuftus Idas. Verum ut ad tumulum venerunt mortui Apharei, E curribus fimul omnes in fe invicem irruerunt, Haltis & cavis onerati scutis.

Lynceus autem dixit è galea altum c!amans, Infelices, cur pugnam appétitis! quid propter sponsas Alienas molesti estis, & stricti funt in manibus enses?

Nobis certè Leucippus suas despondit filias

Has longé prioribus : hæ nuptiæ nobis jurejurando confirmatæ Vósque non decenter, in alienos toros, (funt:

Bovésque, & mulos, & alienas opes irruentes,

Virum pervertistis, & nuptias furati estis muneribus,

Certè ego ipse vobis sæpe coram ambobus Hæc dixi, eth homo non verbosus sum:

Amici, non ità principes decet

Ducere uxores, quibus sponsi jam sunt parati.

Lata

115 Πῶς τὸ ૭૪ Διὸς ὑὸς ἀδηφάρον ἄνδρα καθείλενς
Ειπε θεὰς ου τὸ διθὰς ετὰ δι ἐτερων ὑκορρήτης
Φθερ ξοιωνώς ἐθελεις ου, κὸ ὅππως τοι φίλον αὐτῷ.
"Ητοι ὅγε ρέξαι τὸ λιλανόμικ. Θιέγα ἔξρον,

Σκαμή κεριστικώ Πολυβ άκιθ έκλα εξ χείρα, Δοχικός ώπο στο Εολής κλινώτις ετέςα δ' όπι εαίνων,

Πλάξεν τωό σκαιδη κεύταφον, κὶ ἐπέμπεσει οἰμφ.

Το Δοχιός καὶ σκαιδη κεφαλη. ειδαρά, δ΄ ἀκοι χειελ

Αλλ' δη ὑπεξανέδυ κεφαλη. ειδαρά, δ΄ ἀκοι χειελ
Πλάξεν τωὸ σκαιδη κεύταφον, κὶ ἐπέμπεσει οἰμφ.

125 Ἐκ ἢ χύθη μέλαν αιμα θοῶς χροτάφοιο χανόν [⑤. Λαιη ἢ τόμα πύμε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν οθόντες Αιεὶ δ' οξυτέρω ππύλω δαλείτο πείςωπον, Μέχει σωνηλοίησε παρήια. πάς δ' ἐπὶ γαιαν, Κειτ ἀλλοφρονέων, κὶ ἀνέγεδε, νείχος ἀπαυδῶν,

Κείτ αλλοφερνέων, κ) άνεχεωτ, νείκος απαυδών,

130 Αμφοτέρας άμα χείρας επεί παιάτε geddy Νεν.
Τὸν μιλι άρα πρατέων τών, απάθαλον εθεν έγεξας,

Ω πύκτα Πολύθευκες όμοωτε θε τοι μέγαι όγκον,

Ον πατέρ οκ πόντοιο Ποσειδών α κικλήσκων,
Μήπος επ ξείνοισιν έκων ανιπρός έστως.

135

Καὶ οῦ μὸρ ὑμνησαί μοι, ἀναξ. Σὲ ϳ, Κάσος, ά-

Των αρίδα, ταχύπωλε, δοςυανόε, χαλκεοδώραξ. Τω μεν αναρπάξαντε δύω ρεφετείω Διος νώ Δοιας Λευκίπποιο κόρας δοιώ δ' άρα τώγε Έρουμείως εδίωκον αδελφεώ μ' Αφαρή Θ,

140 Γαμβρώ μελλογάμω, Λυγκου κ) ο κας τερος 18 ας.
Αλλ' ότε τύμβον ίκανον εποφειμείε Αφαρίθ,
Έκ δίφεων άμα πάντες επ' άλλαλοιστο ός εσαν,
Έγχεσι κ) κοίλοιστ βαρυνόμενοι σακέεωτο.

14; Λυγκος δ' αὐ μετέκπεν ύπεκ κόςυ 3 Φ μεγ' ἀὐπας, Δαιμόνιοι, τί μάχης ίμεις τε; πως δ' ἐπὶ νύμφαις ᾿Αλλοτείαις χαλεποί, γυμναί δ' ἐν χερσὶ μάχαιεαις ᾿Αμῖν τοι Λουκιππος ἐὰς ἔδνωσε Βύγατρας Τάς δε πολύ περτέροις ἀμῖν γάμ Φ ἔτ Φ ἐν ὅςκιο Ὑμεις δ' ἐχΤ κόσμον, ἐπ' ἀλλοτείοις λεχέςους,

Βεσὶ, κὴ ἡμιόνοισι, κὴ ἀλλοσείοις κῆς άπεωτης, ᾿Ανορα παρεσρέ Ιαωτε, γαμον δ' ἐκκέ Ιαπε δώρεις. Ἡ μιὰν πολλάκις ὑμμιν ἐνώπιΘ ἀμφοπέροισιν ᾿Αυπός ἐγὰ πάδ' ἔξειπα, κὰ ἔπλύμυθΘ ἐών τὸς ᾿Ουχ ἄπα, φίλοι ἀνδρες, ἀξιςήξωτιν ἐοικε

155 Mบทระบ่าย ลิงั่ง พร. ลีเร พบนต์เอเทิสท อังบันอง.

Lata est Sparta, lata equestris Elis, Et Arcadia pecorofa, & civitates Achaia, Messenéque, & Argos, & tota Sisyphia ora maritima: Ubi puellæ sub parentibus suis aluntur Multa, neque bonà indole carentes, neque mente. Ex his facile erit vobis ducere quascunque volueritis: Nam bonis multi volent soceri esse. Vos autem inter omnes excellentes herôas eftis, Et patres vestri, & à majoribus omne paternum genus. Verum, amici, has finite ad finem procedere Nobis nuptias: vobis alias excogitabimus omnes. (Dicebam talia multa: ea verò in humidos fluctus abiit Ventus auferens, neque gratia secuta est sermonem. Vos enim immites & favi. Sed etiam nunc Obtemperate: ambo enim nobis fratres patrueles ex patre estis. Sin autem animus bellum cupit, & fanguine oportet Prælio ancipiti conferto odia dirimere, Idas quidem & confanguineus meus fortis Pollux Manus continebunt inimicas à pugna: Nos duo verò, ego & Castor prælio decertabimus, Minores natu existentes. Parentibus autem nè multum luctum Nostris relinquamus; SATIS est mortuus una ex domo Unus: verum alii amicos omnes latitia afficient, Et sponsi pro mortuis virgines ducent Hasce. EXIGUO malo par est magnum dissidium tollere.

17

13

190

195

Sic dixit : ea verò deus non irrita facturus erat. Illi enim ab humeris in terram arma deponebant, Qui ætate antecedebant : at Lynceus in medium processit, Quatiens fortem hastam sub orbe summo scuti. Eodem modo & Castor quatiebat validam hastam Fortis: utrique verò crista in cono galea nutabant. Hastas quidem dirigentes primum certamen habebant Alter in alterum, siquam corporis partem nudam viderent. Verum extremitates, priusquam quenquam læderent, Haftarum frangebantur cum in duris scutis fixæ essent, Illi verò enses à vaginis stringentes, rursum cædem Struebant fibi mutuó: neque ulla pugnæ remissio fiebat. Multum in scutum latum & comantem galeam (vénit: Castor, multum etiam percussit acribus oculis Lynceus Illius scutum, sed tantum rutilam ad cristam usque gladii acies per-Hujus quidem fummam mutilavit manum in layo genu Acutum ensem ferentis cedens pede Castor Sinistro Πολλά τοι Σπάρτα, πολλά δ' ίππήλα Θ "Αλις, 'Αρασία τ' έυμαλ Θ, 'Αραιών τε πολίε Βρα, Μεωάνα τε, κ) "Αρρος, άπασά τε Σισυφις άκτά! "Ένθα κόραι τοκίεων ύπὸ σφετέροισι τς έφονται

160 Muelau, Ετε φυής επιθ δίξες, Ετε νόοιο.
Τάων ευμαζες υμμιν οπύμιν άς κ' ε θέλητε ΄
Ως άγαθοῖς πολέες βέλοιντο γε πενθεροί τί).
"Τμμες δ' εν πάντεοπ διάκριτοι ήςωεοπ,
Καὶ πατέρες, κὶ ἄνωθεν άπαν πατζώϊον αίμα.

165 'Αλλά, φίλοι, τέπον μθὶ ἐάπατε ωρὸς τέλ Θ ἐνθείν Νωϊ γάμον' σφῶν δ' ἀλλον ἐπιφραζωμεθα πάντες. ("Ισκον τοιάθε πολλά' τὰ δ' εἰς ὑρςὸν ῷχετο κυμα - Πνοιὰ ἔχοισ' ἀνέμοιο' χάρις δ' ἐχ ἔστετο μύθοις.) Σφω βιὰκηλήτω ἡ ἀπίωες. ἀλλ' ἔπ ἡ νιῶ 116 θεδ ἀμοω δ' ἄμμιν ἀνεψιω ἐκ πατρὸς ἐςόν.

170 Πείθεδ ἀμοω δ΄ ἄμμιν άνεψιο ἐκ πατεος ἐςον.

Έι δ΄ ὑμῖν κεφδία πόλεμον ποθεί, αμαπ ή χεὴ
Νείκ ἀναἰρήξαντας ὁμοί ιον ἔχθεα λῦσα,

"Ιδας μὴν ὰ) ὅμαμ Φ ἐκιὸς κεφτεερς Πολυδίδικης
Χείρης ἐρωήσκουν ἀπεχθομλίας ὑσμίνης.

175 ΝῶΙ δ', εγω Κάςως τε διακρινώμε δ' Άρηϊ, Όπλοτερω γεγαώτε γενεύσι ή μιλ πολύ πέν δος Αμετέροις λείπωμες ΄ Α Λ Ι Σ ν'εκυς εξ ένδς δικυ Εις απαρ άνλοι πάντας ευσρανέκτιν εταίρες, Νυμφίοι άντι νεκρων ύμλυαιώσεπ ή κέρας

180 Τάςδ'. 'ΟΛΙ'γώ τοι έοιμε κακῷ μέγα νέκος ἀναιρείν.
Ειπε τὰ δ' ἐκ ἄς' ἐμεκλε θεὸς μεταμώνια θήσειν.
Τοὶ μβὶ γο ποτί γαϊαν ἀπ' ἀμων τόιχε' ἔθεντο,
Τοὶ γριεὰ περφέρεσκου ὁ δ' ἐς μέσον ἤλυθε Λυγκόις,
Σέων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδ Θ ἀντυγα πεφταν.

185 'Ως δ' αὐτως Κάςως ἐπνάξατο δ'ερατ@ ἀμμὰς Καρτερός ἀμφοτέρςις ἢ λόρων ἐπένδιον ἔθειροι. .
"Εγχεπ μθὶ πρόπιςα ππυσκόμθιοι πόνον ἔιχον, 'Αλλάλων ἔπε π χροδς γυμνωθέν ἴδοιεν. .
'Αλλ' ἤτοι τὰ μθὶ ἄκρα, πάρος πνὰ διλήσαθζ,

190 Δερ' εάγη, σακεεωπν ένι δεινοί ση παγέντα.
Τω δ' ἀος' ἐκ κολεοί ϊν ἐςυωταμθώω, φόνον αὐθης
Τεῦχον ἐπ' ἀλλάλοισι μάχης δ' ἐ γίνετ' ἐςωή.
Πολλά μθὶ εἰς σάκ Θ ἐυςὰ κὶ ἱππεκόμον πρυφάλειαν
Κάσως, πολλά δ' ἔνυξεν ἀκειδὴς ὅμμασι Λυγκος

195 Τοῖο σάκος, φοίνικα δ΄ όσον λόφον ίκετ ἀκωκή. Τὰ μβὸ ἀκραν ἐκόλωσεν ἐπὶ σκαιὸν ρόνυ χείρα Φάτρανον ὀξὸ φέρος! ۞ ὑπεξαναθὰς ποδὶ Κάσωρ

ênit: per-

iftro

230 Sinistro. Ille verò ichus abjécit ensem, & statim ad fugiendum Incitabatur ad patris sepulchrum, ubi fortis Idas Reclinatus spectabat pugnam civilem virorum. Sed irruens latum ensem penitus adêgit Tyndarides per ilia & umbilicum: intestina verò intus Ferrum statim disjecit : humi igitur stratus jacebat Lynceus, oculósque gravis invasit somnus. Neque sanè alterum etiam vidit in domo paterna Ex filiis Laocoossa, gratas nuptias perficientem. Nam profectò columnam in Aphárei extantem Sepulchro erutam celeriter Messenius Idas Projecturus erat in fratris sui interfectorem: Sed Jupiter opem tulit, manibusque illius excussit fabrefactum Marmor, ipsúmque flammeo combustit fulmine. Sic cum Tyndaridis pugnare haud est leve. Nam & ipfi fortes funt, & ex forte nati. Salvete filii Ledæ, & nostris famam hymnis Bonam semper mittite. Amici enim sunt omnes poetæ Tyndaridis, & Helenæ, & aliis heroibus, Qui Ilion exciderunt, auxilium-ferentes Menelao. Vobis, ô reges, gloriam excogitavit Chius vates, i. Homerus, Carmine celebrans urbem Priami, & naves Græcorum. Et prælia Iliaca, & Achillem turrim belli:

Vobis autem & ego suaviter-canentium lenimina Musarum, Sicut ipfæ præbent, ut domus nostræ facultas est, Talia fero. Honorum autem pulcherrimus diis est, carmen.

Argumentum

Infelix quidam amator cum ferocis & crudelis adolescentis amore captus effet, & ab eo contemneretur, ipse sibi mortem conscivit. Sed ille quoque adolescens mox interiit, statuz Cupidinis ruina oppressus. Simile argumentum est secundæ Eclogæ Virgilii, præterquam quòd hoc magis tragicum est. Traditur ve-

AMATOR, vel PERDITE-AMANS, Idylbium XXIII.

TIr quida valde amori deditus amore captus-erat immitis ado-Forma quide egregii, sed moribus nequaqua similis, (lescentis, Oderat amantem, neque quicquam mansuetum habebat;

Nec

Excup. o j mayers Eipo Excoyer ala j odizen Ωρμάθη ποτί σαμα πατρές, τίθι καρτερός "I das Κεχλιμβί Ο Βηθίτο μάχ ου εμφύλιον ανδρών. 200 'Αλλά μεταίξας πλατύ φάσχανον ώσε διαπε Two sapidas λαγόν Φ τε η ομφαλέ έγκατα δ' έσω Xarxos apap diexder of it es xlova neito verdinos Augudis, nass d' apa or Breadean Bagus espaule un vo, 'Ou may so's Tou andou so' som eld's margin 205 Παίθων Λαοκόοωα, φίλον γάμον εκτελέσαντα. "H 25 62n salar Apapulis Exarex sour Τύμδω ἀναρρήξας τα χέως Μεωάνι Θ "Idas Μέλλε πασιγνήτοιο βαλείν σφετέροιο φονηα. 'Αλλά Ζους επάμιμε, χειρών δε όι εκδαλε πυκλάν 210 Μάρμαρον, αὐτον ή φλογέω σωνέφλεξε κεραυνώ. "Ουτω Τινιδαείδευς πολεμιζέμθι κα έπ' έλαφεώ. Αυτοί τε κεατέοντε, κ) οκ κεσιτέον ! Θ έρυσαν. Χαίρετε Λήθας τέννα, η άμετέροις κλέ Ο υμνοις Έθλον αξό πεμποιτε. φίλοι δε τε πάντες αξοιδοί 215 Tundapidais, Exera TE, x andois newson, "Ιλιον οι διέτωσταν, άξηροντες Μεγελάφ. This nos O, avantes, Eunoaro XIO doisos, Υμνήσας Πειάμοιο πόλιν, χίνηας 'Αχαιών, 'Ιλιάδας τε μάχας, 'Αχιλήά τε πύργον αυτής' Υμίν αὐ κὶ ἐγω λιγεάν μειλίγματα Μεσων, Οι αὐταὶ παςέχεσι, κὸ ώς εμος δικ Φύπάς χει, Τοία φέρω. γεράων ή θεοίς κάλλισον, αυιδή.

Vigesimi tertii Idyllii.

1018

ivit.

rui-

rgi

vcrò

ado-

ntis,

Nec

rò hic doctrina. Non esse superbiendum propter formam; quia id bonum fragile est & sugacissimum, juxta dictum Ovidianum,

Forma bonum fragile est: quantumque accedit ad annos. Fit minor, & spatio carpitur ipsa suo.

'ΕΡΑΣΤΗ Σ, ἢ ΔΥ ΈΡΩΣ 'Ειδύλλιον κχ'.

Α Νής τις πολίφιλης Φ ἀπίως Φ ήρατ' εφάδα, Τὰν μοςφάν ἀγαθώ, τὸν ἢ τείπον ἐκ ἔθ' ὁμοίω, Μίσει τὸν φιλέοντα, κὴ ἐδὰ ἐν ἀμερον ἔιχε

Ken

Nec nôrat Amorem, qualis esset deus, quantos arcus
Manibus teneret, quomodo acerbas sagittas in adolescentes conji.
Totus verò & in verbis & in congressibus serus: (cere.
Neque ullum stammarum solatium erat, non nitor
Oris, non oculorum nitidum jubar, non rosex genx,
Non oratio, non osculum leniens amorem:
Sed veluti sera sylvestris, qux suspectos habet venatores
Ità omnia faciebat erga hominem. Sxva illi erant
Labra, & oculis torvùm tuebatur: inerat his truculentia,
Atque bili facies respondebat: sugiebat indè color,
Qui sxvitia ex iracundia circumsulus erat. Attamen etiam sic,
Velut pulcher esset, magis irritabatur amator.
Tandem non continuit lacrymas Veneris,
Sed accedens sevitad trisem domum,

Et osculatus est limen : sic autem extulit vocem. Sæve puer, triftisque, alumne malæleænæ, Saxee puer, & indigne amore, dona tibi veni Ultima hac ferens, nempe laqueum meum: non enim amplius te, Puer, volo moleftià afficere iratum; fed abeo Quò tu me-condemnasti: ubi fama est esse viam, Commune amantibus remedium, ubi oblivionem effe fama eff; Quam etiamfi totam ori admovens exhauriam. Nè fic quidem restinxero meum desiderium. Jam verò valere Tuis vestibulis denuntio. Scio quid futurum sit. ET ROSA pulchra est, & tempus eam marcidam reddit: ET VIOLA pulchra est in vere, & statim senescit: CANdidum est lilium: tabescit verò cum decidit: ET NIX candida eft; & liquitur cum concreverit: ET FORma puerilis pulchra est; sed brevi tempore vivit. Venier tempus illud aim & tu amabis, Cum cor exultus amare flebis. Sed tu, puer, faltem hoc ultimum mihi gratum facito: Quando egressus suspensum in foribus Hisce tuis videris, nè me miserum prætereas,

Hisce tuis videris, nè me miserum prætereas,
Sed consiste, & aliquantulum lacrymare: ubi autem libaverista
Solve à laqueo me, & circumda à membris tuis (crymam,
Vestimenta, & tege me, & postremum me osculare:
Saltem mortuo gratificabere labris tuis. Nè me metuas:
Non possum reviviscere, etsi mutatus me osculaberis.
Tumulum verò mihi excavato, qui meum tegat amorem:
Cúmque discedes, tunc ter mihi sic acclama, O amice jaces,
Si voles, & hoc adde, Bonus mihi periit sodalis

scribe

Κέκ μόν τον "Ερωτα, τίς Ιω Βεός, πλίκα τόξα Χοροί χρατεί, πώς πικρά βέλη ποτί πιαδία βάλλει. conj. Havra ว หลาง มน์วิจเส หรู อง क्टर्ड อื่อเสง के Teiphs ceret. Ουδέτι τη πυρτών παραμύδιον, έκ αμάρυγμα ΧέλεΘ, εκ όωων λιπαρον σελας, ε ροδομαλον, Ουλόγ Θ, εχι φίλαμα το κεφίζον τον έρωτα. Ola j sup unai & ford dinor kwayer, 10 "סטדש חמוד ב אים בי היו דוע בפסדי באבום ל" משדה Χείλεα, η κώραι δεινου βλέπου, είχεν ἀνάγκαν, Τά ή χελά το σε σε ωπον αμείδετο. φεύγε δ' ώπο χεώς "Υ δειν τας οργάς του εικομινώ 🕒 • ακλά κή ετως Η καλος εξός παξ εςεθίζετο μάλλον εςαςάς. 15 Λοί Δτον εκ Ιωθεικο τὰ σύμφορα τῶς Κυθερείας, Αλλ ενθών έχλαις ποπ ςιγνοίσι μελάθροις, Καὶ χώσε τὰν φλιάν έτω δ' ἀνενείκατο φωνάν, Αργιε παι η συγνέ, κανάς ανάθρεμμα λεαίνας, Λάινε παί, κ) έρωί 🕒 ἀνάξιε, δώσο τοι ἦνθον Λοίδια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βερχον ἐκ ἔτι γάρ σε, 20 te, Κώρε, θέλω λύπην κεχολωμίνον αλλά βαδίζω Ενθα τό με νατέχρινας όπα λόγ 🗨 ήμε άταμπέν, Ειωον τοίσιν εςωσι το φάςμακον, ένθα το λάθος. Αλλά κὶ Ιω όλον αὐτὸ λαβών ποτὶ χείλ Θ ἀμέλξω, 35 'Ουδέκε τως σδέωω τον εμών πόθον. άρπ ή χαίρειν Τοίσι τεοίς σε βύροις επιβάλλομαι διθα το μέλλον. ΚΑΙ' ΤΟ 'ΡΟ'ΔΟΝ καλόν όξη, κ) ο χεόνος αυτό μαροίνει ΚΑΙ' ΤΟ "ΙΟΝ καλόν όξην εν ειαρί, κ) ταχύ γκια. ΛΕΥΚΟ'Ν το κρίνον ός, μαραίνεται ανίκα πίπη. 30 Α ΔΕ' ΧΙΩ'Ν λουκά, κι τάκεται άνίκα παχθή. ΚΑΙ' ΚΑ'ΛΛΟΣ μαλόν όξι το παιδικόν, αλλ' ολίρον (1). "Ηξει καιρός ενείν Ο όπανίκα κό το φιλασεις, Ανίκα τὰν κραδίαν ὀπράμει Θάλμυρο κλαύσεις. Αλλά τυ παί κάν τότο πεινύς ατον άδύ τι ρέξον, 35 Οππόται εξενθών ής τημικού ον ποροθύροισι Τοίσι τεοίσιν Ίδης, τον τλάμονα μό με παζένθης. Σταθι β, κ βεαχύ κλαυσον επιστείσας Β το δάκρυ, sla-Λυσον τας χρίνω με, κ) άμφί θες οπ βεθέων σών am, "Ειματά, η κρύφον με, τὸ δ" αῦ πύματόν με φίλασον" 40 Κάν τεκρώ χάρισαι τὰ σὰ χέλεα μή με φοβαθής Ου διωαμαι ζωύ, έγε διεκράξας με φιλάσεις. Χῶμα θέ μοι κοίλανον, ὅ μευ κρύ ἐκι τον ἔκωτα. Κὰν ἀπικη, τόθε μοι τζίς ἐπάυσον, ՝ Ω φίλε κείσαι. "Ho N. 74 xis, x) 78 70, Kands Se por anes; éroless. 45 Tegitar ribe

Scribe & hanc inscriptionem, quam tibi versibus exarabo, Hunc Amor occidit, viator: ne transeas,

Sed consistens hoc dicito, Immitem habuit socium.

Sic loquutus, accépit lapidem: & eum erigens ad parietem Usque ad medium limen sevum lapidem, alligavit ex illo Exilem suniculum: laqueimque injêcit collo, Et sedile, lapidem illum, devolvit à pedibus, atque pependit Mortuus. Ille autem ipse aperuit fores, & mortuum vidit Ex atrio suo suspensium: neque delenitus est Animo, nec dessevit recentem interitum, sed in mortuo Vestimenta omnia polluit puerilia: ivitque ad certamen Athletarum, & procul grata requirebat lavacra. Et ad deum vénit quem læserat: nam lapideâ Stabat à basi Cupido, eminens supra aquas. Exiliit simulacrum, & improbum occidit adolescentem: Fluxit sanguis purpureus; pueri autem emergebat vox.

VALETE, amantes: nam qui oderat interfectus est. Vos verò amicos diligite: DEUS enim novit judicare.

Argumentum

Commemorat five Theocritus, sive Moschus, aut Bion, (nam quidam horă duorum alterum esse potiùs ejus autorem putârunt) quomodo Hercules puer, decem tantum natus menses duos immani magnitudine dracones nocturno tempore, ut ipsum interficerent, immisso à Junone, manibus eliserit ac laceraverit. Deinde vaticinium Tiresiæ reserunt. Sequitur postea pulchra distributio, Quibus præceptoribus Hercules, quâque in arte usus suerit. Ait Linum illi praceptorem in literarum ac doctrina studiis suisse: ab Eumolpo verò musicam ipsum didicisse: ab aliis porrò belli artes & rei militaris scientiam. Pars ultima, quâ vitæ ac victus ratio exponitur, intercidit. Mancum itaque seu mutilum hoc Idyllium, sine præciso, habemus: sicut & sequenti Idyllio caput seu initium deest. Est verò imprimis illustris

PARVUS HERCULES, Idyllium XXIIII.

Halcmena, & nocte una juniorem Iphiclum, (deâtis Cum ambos lavisset & lacte replevisset,

Posuit

50

55

Ted Lov in Tode yearner, To our sixuo xaod द्य. TOY TON "Epros Enlewer, odosmoge" un mapos dons, Αλλά τας τόδε λέξον, Απίωτα είχεν εταίρον. "חב א' פוחשי או אסי פואבי בפרוש שלים או כחו דים אפי " Age แรงพง ซอฟีง อุดธรองง ภูเวิอง, ที่สโรง สำลั อมารู้ Ταν λεπαν ορινίθο βείχον δι έμβαλλε πραχήλω, Tar Espan d' chuliwer unen modos, not expecialm Nexpos' o d' aut d'ige Jugas, n' ton verpon el den 'Aunas es idias normadior ed' erunizan Ταν ψυχάν, ε κλαύσε νέον φόνον, άλλ οπ νεκρώ "Ειματα πάντ' εμίανεν εφαδικά: βάννε θ' έπ' άθλον Γυμναςων, κ) τήλε φίλων έπεμαίετο λεπρων. Και ποτί τον θεον ίδι θε τον υβεισε λαϊνέας ή "Ιςατ' Σπο κρινπόδος "Ερως, ύδώτων εφύπρθεν. 60 "Αλατο κὸ τώ γαλμα, κακὸν δι "έκθεινεν έφαδον" Αιμα Α΄ εροινίχθη παιδος Α΄ επενά χετο φωνά:

XAI'PETE, Tol OINEOVTES o 30 motov Egova 3n. Erégrere d' Jupes atras o po OEO'S bide diracen.

vigesimi quarti Idyllii.

ffris ac venusta in principio hujus Idyllii imago, cum Alcmena pueros, Herculem atque Iphiclum, in scuto areo. quod hosti occiso maritus ademerat, ponit, scutúmque, ceu cunas, movet: et precationem addit, ut pueri suaviter dormiant. Dulcis hic est scuti usus, et jucundus post res bello gestas finis, pacata educatio sobolis. Est verò imago eorum qui futuri fint præstantes viri, et magni bellatores: cum etiam infantes in armis cubuerint, et inter arma prima vitæ exordia sumpserint. Eò autem quòd Hercules, decem mensium puer, dracones eliferit, significatur, maturè eminere eam qua futura fit eximia virtuse juxta veteris versiculi sententiam,

> 'Αυτίνα ωψ φυτά δίλα, ά μέλλει κάρπιμ' हं म्हिल्टर डे

'HPAKAI'EKOE,

EISUNION RS'.

Τρακλέα δεκάμωου εόντα ποχ' ά Μιδεάπς Αλκμιώα, η γυκτί νεώτερου Τοικλία, 'Αμφοτέρως λέσασα κ) έμπλήσασα γάλακίΘ,

Possit super scutum æreum, quod Pterelæ
Amphitryon pulchram armaturam ademerat intersecto.

Tangens verò mulier puerorum capita fic dixit,

DORMITE pueri mei dulcem & excitabilem somnum, Dormite animi mei, fratres duo, incolumes liberi, Felices dormiatis, & felices ad auroram perveniatis.

Sic loquuta, movit scutum grande: illos autem occupavit somnus, Cùm verò media nocte ursa ad occasium vertitur

Juxta Orionem ipsum, ille autem latum ostendit humerum: Tunc horrenda moustra duo Juno multorum machinatrix

Caruleis horrentes spiris dracones

Immisst ad latum limen, ubi sunt postes cavi januz Domus, minis instigans ut devorarent infantem Herculem.

Illi verò provoluti in terra, ventres ambo

Cruorivoros volvebant: ab oculis verò mala flamma Euntibus lucebat, noxiúmque expuebant venenum: Veròm ubi jam prope pueros venerunt, ora lambentes, Tunc illi experrecti funt (Jove prospiciente omnia) Alcmena chari pueri: lux autem in domo extitit,

Et alter quidem statim exclamavit, ubi malas bestias sensit Cavum super scutum, & obscoenos vidit dentes Iphiclus, mollémque pedibus calcitrando disjecit lænam,

Fugere capiens: alter autem adversus prehendebat manibus Hercules, ambósque gravi innexuit vinculo,

Comprimens jugulum, ubi mala venena funt Perniciofis ferpentibus, quæ etiam dii oderunt.

Illi autem spiris volvebantur circum puerum

Tarde-genitum lactentem, sub nutrice semper à fletu abstinentem. Mox verò rursum spiras solverunt, cum fatiscerent spinis dorsi,

Vinculi violenti conantes folutionem invenire,

Alcmena autem audivit clamorem, & expergefacta est prima, SURGE, Amphitryo: me enim metus tenet formidolosus:

Surge, neque pedibus tuis fandala subjicias.

Non audis filiorum minor natu quantum clamat? Non fentis quôd noce intempeltà adbuc hi parietes Omnes conspicui, cum nondum sit clara aurora?

Aliquid mihi novi est in domo: est chare vir.

Sic air. Ille verò è lecto descendit, conjugi obtemperans: Arte fabricatum ad ensem verò properabat, qui illi ad caput Lectuli cédrini à clavo semper suspensus erat. Petebat recèns-contextum lorum,

Levans altera manu vaginam, magnum è loto opus:

Amplus

Χλημείαν κατέθηκεν επ' ἀστίδα, τὰν Πτερελάς ᾿Αμφισρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλου επεσόντος. Ἦποιολία ἢ γιωὰ κεφαλᾶς μυθήσατο σαίδων, "ΕΥδετ' εμά βρέφεα γλυκερὸν κὰ ἐγερσιμον ὕπνον, "Ευδετ' ἐμὰ ζυχὰ, δῦ ἀδελφεὰ, ἔυσοα τέκνα, "Ολδιοι ἐυνάζοιδε, κὰ ἔλδιοι ὰῶ ἵκοιδε.

10 "Ως φαμβά, δίνασε σάκος μέρα" του δι έλας ύπο.
Αμω ή ςτέφεται μεσονύκλιον ές δύσον ἄρκλω.
"Ωρίωνα κατ αὐτον, ὁ δι ἀμφαίνει μέραν ὅμον"
Τὰμω ἄς ἀινὰ πέλωρα δίω πολυμή χανω "Ηρη
Κυανέαις φρίως οιλο σεθερικό κοιλο πολυμό χανω το χανω κοιλα πολυμό κοιλα πορέων

Ωρσεν όπι πλά ω εθδη, όπι ταθμά κοιλα πυράων "Οικω, άπειλήσασα φαγείν βρέφ (Ηρακλήα. Τὰ δι εξειλυθέντες όπι χθονί γας έρρς άμφω 'Αιμοδόρως δκύλιον' ἀπ' όρθαλμβί ή κακόν πός "Ερχριβροις λάμπεσιε, βαρω) δι εξεπίνον ίδν.

Ερχημοίε καμπέσκες καρωί οι εξεπίσον τον.

'Αλλ' ότε δη παίδων λιχμώμινοι εγγύθεν Ιώθον,
Καὶ πότ ἀρ' εξέγροντο (Διος νοξονή Θ΄ άπανηα)
'Αλκμιώς οίλα τέκνα' φά Θ΄ δ΄ ἀνὰ δικον ἐπόχθε.
'Ήτοι δγ' δυθύς ἀυσεν, ὅπως κακὰ θηρεί ἀνέγνω
Κοίλω ὑπρ σάκε Θ΄, κὶ ἀναιδέας ἐιδεν ὀδόντας

20

lus

²⁵ Ἰφικλέης, ἔλαν ἢ ποσίν διελάκ] το χλαϊναν, Φάρξων ὁρμαίνων ὁ δι ἀνανή Θεί χετο χεροίν Ἡρακλέης, ἀμφω ἢ βαρεί ἀνεθήσατο δεσμός, ΔραξάμλυΘο φάρυρος, τό ἢ φάρμανα λυγιὰ τέπυκται ο Ουλομβίοις ὀφίεση, τὰ ἢ βεοὶ ἐχβαίρονη.

Το δι σύτε συθρασην έλιανεδην σε παίδα Ο ψίρονον, ραλαθιωόν, το τροφο αιξη άδακουν. "Αψη πάλιν διέλυον, εσθι μογέοιον ακάνθας, Δεσμο αναγκαίω πειρώμβοι έκλυσην ευρείν. "Αλκιμίωα δι εξάκεσε βοας, κι εσέρχετο πρέπα,

35 "ANΣΤΑΘ', `Αμφιτς ΄ων ` εμε ງວິ δε (Η είχει δινηθέν'
"Ανςα, μηδε πόδεωτι τεοίς 'ωπο σώνθαλα Θείης.
' Ουν αἰεις φαίθων ὁ νεώτερος ὅωτον ἀὐτει;
' Ου νοεις ὅτι νυκρὸς ἀωρί σε ὅιδε τε τοίχοι
Πάντες ἀριφροβες, κοιθαροκ ἀτερ ἡριγοριέας;
' Εςί τί μοι χτι δωμα νεώτερον' έςι οίλ ἀνδεών.

"Ες τ΄ μοι χτ δώμα νεάτερον ές τοι λ' ἀνδρών.
"Ως φάθ' δ δ δ' έξ έμμας ἀλόχω κατέβαινε πιθήσας"
Δαιδάλεον δ' ὡςμησε μτ ξίφθ, ὁ ξ' δι ὑτώρθε
Κλιντπερς κεδρίνω τω παισέλω αλέν ἀμοτο.
"Ητοι ὁγ' ωρεγνατο νεοκλώςω τελαμβίθ.

45 Κυρίζων έτερα πολεόν, μέρα λώπινον έργεν

Augina-

Amplus autem thalamus rurlum caligine repletus est. Tunc famulos vocavit gravem fomnum efflantes,

Afferte quam celerrime ignem è foco arreptum, Famuli mei, & firma januarum rescindite repagula: Surgite famuli operum-patientes. Sic ipse clamabat.

Illi verò statim aderant unà cùm lychnis ardentibus Famuli: & domus repleta est, cùm sestinaret unusquisque.

Hi fanè ut viderunt Herculem parvulum

Monstra duo tenaciter manibus prementem

Constriction, exclamaverunt: ille verò ad patrem Amphitryonem Serpentes comprehensos porrigebat, & altè exiliebat gaudens

Pueriliter, cúmque risu ad pedes adjécit Patris sui morte gravata horrenda monstra.

Alcinena deinde in fuum conjécit gremium

Exanimatum metu biliofum Iphiclum.

Amphitryo verò alterum sub agninam posuit lænam Puerum: & iterum ad lectum rediit ut dormiret.

Galli tertium jam ultimum diluculum cantu indicabant: Tunc Tirefiam vatem, vera omnia dicentem, Alcmena cùm vocâffet, cafum expoluit novum,

Et ipsum respondere quid eventurum esset
Justit; &, Nè, siquid, inquit, dii adversi cogitant,
Reverinte me celes: non enim essure possure.

Reveritus me celes: non enim effugere possunt Homines id quod Parca per fila fua urget,

Vates Eueride; admodum sapientem te doceo.

Sic loquuta est regina. Ille autem taliter respondit, (Persei: Bonú-animum-habe, præstantissimæ prolis parens, nata ex sanguine Per meum dulce lumen quod olim ab oculis meis recessit,

Multæ Achaiades molle inter genua stamen

Manibus versabunt, extremo-vespere cantu-celebrantes

Alcmenam nominatim, & reverenter colent te mulieres Argiva.

Talis hic vir in aftriferum coelum

Ascensurus est filius tuus, lato pectore heros,

A quo & belluz omnes & alii viri fuperabuntur, (laverit Et fato decretum est ut in domo Jovis habitet, ubi duodecim exant-Labores: omnia autem mortalia capiet pyra Trachinia.

Gener autem deorum immortalium vocabitur, qui hac excitarunt

Monttra speluncis occultata ut puerum interimerent.
Tempus erit illud quando hinnulum in suo lecto

Serratis dentibus lupus videns lædere non volet.

Verum domina, vide ut ignis tibi sub cinere paratus fit,

Et ligna arida aspálathi instruite, vel paliúri,

Vel

'Αμοιλαφής δι' άρα παςας ενεπλήδη πάλιν έρχνης. Δμωας δη τότ' ἀύσεν ύπνον βαρω εκφυσών ας, OITETE TUE OT Saarov an' Egacewy & Exortes Duwes enoi, 516apas & Duego avano Lat' omas.

Avsate Suwes Taxadopoves. autis autes. 50 Οι δ' α τα σεγένοντο λύχνοις άμα δαιομθίσισς. Audes eventian 3 Jou @, வாசப்சிரி க்கும் தம. "Hou de' os eldort' emit Diov Hegunia Θηςε δύω χέρεωτιν απρίξ άπαλαϊσιν έχοντα

Συμπλήγο δω, ιάχησαν ο δί ες πατές Αμφισεύωνα Έρπετα δεικανάεσκεν, επάλλετο δί υλόθι χαίρων 55 Κωροσιώα, γελάσας ή πάρος κατέθηκε ποδοίίν Πατζός έδ Βαγάτω κεκαρωμία θενα σέλωρα. Αλκμινία μερέπεντα πετί σφέτερον βάλε κόλπον

Ξηρον ύπαι δεικς ακράχολον Ιφικληα. 60 'Αμφισεύων ή τεν άλλον ύπ' άμνείαν θέτο χλάναν Παίδα πάλιν δι ες λέκτρον ιών εμνάσατο κοίτω. Ogvixes reitor agn tor Egator op Spor deldor. Τειρεσίαν τόνα μάντιν, άλαθεα σάντα λέχον α,

Αλκιιίωα καλέσασα, χεέ Θκατέλεξε νεοχμόν, 65 Καί νιν πουκείνεως όπως τελέεως εμελλεν Hvwyer, Mnd', en Deoi vosovn movnegv, 'Αιδεμβύ 🕒 εμε χρύπει χι ώς εκ έςτυ αλύξαι 'Αυθρώποις ό, τι μοί ου χτι κλως ερ Θ έπειρει,

Μάνπ Ευηρείδα, μάλα σε φερνέον α διδάσκο. 70 Τως έλεγω βασίλεια. ὁ δί άνταμείδετο τοίως, Θάρσει ἀρισοτίκεια γινίαι, Περσπίον άμα. Ναι γδεμον γλυκό φέγρ Εποιχομονον πάλαι δοσων. Πολλαί Αχαϊάθων μαλακόν τος ι γέναπ νάμα

XHEI nalasse Jorn, axemsego deidosom 75 Αλκμινίαν ονομας σέξας δι έση Αγγείαισι. Τοί Θ ἀνὴρ ὅ δε μέλλει ἐς ἐρμνὸν ἀςρα φέροντα Αμβαίνειν τεδς ώδς, ώπο σέρνων πλατύς ήρως, Ου η Энеία πάν α κ) ἀνέρες η πονες ἀκλοι.

80 Δώθενα, οι τελέσαντι πεπρωμθρον εν Διος δικλώ Μόχθως Ανατά ή φάνλα πυρά Τραχίνι Φ έξει. Tauses d' adapartor nendicerat, or radi smogoto Κνώθαλα φωλεύον α βρέφ Ο διαδωλήσανζ. Esay Si Ter aus o maring ve sego en ema

Καρχαρόδων σίνεις ιδών λύκ Θ εκ έθελήσει. 85 AND Just The wir Tes and and & SUTUKON ESW, Αλλά γωσι πος μην τος σων ποτιμάτωτ, ἢ παλιέςω, Κάγκανα Α΄ ἀποαλάθω ξύλ' έτοιμάτωτ, ἢ παλιέςω. "Η βά-

Vel rubi, vel vento agitatum aridum acherdum spinæ genus-Et combure super sylvestribus hisce lignis sectos hos dracones, Mediâ nocte, quo tempore puerum tuum occidere ipsi volebant. Sub auroram aliqua ex ancillis collectum cinerem Projiciat bene omnem, ad sluvium ferens, In petras abruptas, atque in ventum: statimque redeat, Non respectans: & puro susstituti, e. lustrate, domum sulphure Primum: deinde sale mixtam (juxta ritum) Ramo virenti oliva coronatam inspergite puram aquam: Jovi autem mactate supremo masculum porcum,

Hostes semper vestros ut superetis.

Dixit, & recedens ad eburneum currum abiit

Tirefias, etfi multis annis gravis erat.

Hercules verò apud matrem, ficut tenera planta in viridario,

Alebatur, Argivi filius dictus Amphitryonis.
Literas quidem puerum jam fenex docuit Linus.

Apollinis filius, diligens, vigil heros:

Arcum autem tendere, & certum esse sagittà jaculatorem,

Eurytus docuit, à majoribus amplos agros possidens. Sed cantorem eum fecit, & ambas manus formavit

In buxea cithara Philammónides Eumolpus.

Quomodo verò à cruribus clunes versantes agiliter ex Argo viri sese mutuò supplantant luctando, & quomodo pugiles

Savi castibus, & qua in terram ruentes

Luctatores invenerunt certamina idonea arti,

Omnia hac didicit edoctus à filio Mercurii

Harpályco Phanôpeo: cujus nè procul quidem conspectum

Facile quis sustinuit pugnantis in certamine:

Tale supercilium terribili incumbebat faciei.

Porrò equos ad currum junctos educere, & circa metam Tutò flectendo, in rotis mediolos axium, nè frangantur, tueri Amphitryo filium fuum, bene confultum illi cupiens, docuit

Ipse: quoniam valde multa ex velocibus reportavit certaminibus In equestri Argo reposita pretiosa-munera; & ei infracti

Currus, quibus vehebatur, præ vetustate lora soluta habebant.

At quomodo hasta directa, tergo sub scutum occultato,

Virum peteret, et gladiotum vulnera sustineret,

Instruerétque aciem, atque insidias disponeret

Hostes aggrediens, et equites hortaretur,

Castor eques docuit, cum profugus ex Argo venisser, Quo tempore totum regnum et vineam magnam Tydeus

Tenebat, equestri Argo ab Adrasto accepto.

Caftori

'Ριζάτο ευ μάλα πάσαν, εσερ ποταμοῖο φέρεισα, 'Ρωγάδας ες πέστεας, ύπερ κειον' άζ ή νέεως 'ΑπεπίΘ· καθαρῷ ή πυρώσατε δώμα βεέίω

90

Τις απον επειπα δι ἄλεοπ μεμιγμόνον (ώς νενόμις τη)
Θληώ οπιρράνειν ες εμμή ον άδλαβες ύδως .
Σιμί δι οπιρρέξαι καθυπέρπες ω άρπενα χρίες ν,
Δυς μψέων αἰεὶ καθυπέρπες ειώς πελέθοιπε.
Φα, κὶ ερωίσας ελεφάνπνον ῷχεπο δίφες ν

100 Τειρεσίας, πολλοίσι βαριέ το εων ενιαυτείε.

Ή εσιλέης δι κάπο ματεί, νέον ουτον ως εν άλωμ,

Έτεμοετ', Αεγείω κεκλημικώ Αμφιτεύων .

Γεάμματα μιν τον παιδα γέρων Λίν .

Υιδο Απόλλων . μελεδωνεύς, άγευπνος ήρως.

Τόξον Α΄ ἐνταιύσαι κὰ ἐπίσκοπον τί) δίσων,
"Ευρύ Θ, ἐκ πατέρων μεράλαις ἀρνειὸς ἀρέραις.
"Αυταρ ἀοιδον έθπιε κὰ ἄμφω χείρας ἐπλαξε
Πυξίνα ἐν φόρμιγρι Φιλαμμονίδας" Ευμολπος,
"Οατα δί ἐπὸ σκελέων ἐδροσρόφοι 'Αρρόθεν ἀνδρες

110 'Αλλάλως σφάλλοντι παλαίσμασιν, δωτά τε πύκται Δεινοί εν εμάντεωτιν, α τ' είς γαιαν σεοπεσόντες Πυγμάχρι εξάξον ο παλαίσματα σύμφοςα τεχεα, Πάντ' έμαθ' Ερμείαο διδασλόμω σπαρά παιδί 'Αρπαλύκω Φανοσήι' τὸν ἐδι' ἀν τικόθι λεύωτων

115 Θαρσαλέως τις έμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀρῶνι'
Τοιον ἐπισκιώιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο ως εςώπω.
"Ιππως Λ' ἐξελάστως ὑφ' ἀρμαπ, τὰ τῶς νύωταν,
"Ασφαλέως κάμποντα, τροχῷ σύστικα φυλάξαι,
"Αμφιτεύων ὂν παιδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν

120 'Αυτός, έπεὶ μάλα πολλά θοῶν ἐξήροπ' ἀγώνων
''Αργει ἐν ἱπποζότω κειμήλια' και δι ἀαγείς
Δίοροι, ἐφ' ῶν ἐπέζαινε, χεονω δίελυσαν ἱμάντας,
Δεραπ ή ωρειζολαίω, ὑπ' ἀασίδι νῶτον ἔχον]α,
''Ανδρὸς ὀρέξαις, ξιφέων π' ἀνέχεως ἀμυχμον,

125 Κοσιδίσει τε φάλαγγα, λόχον τ' αναμετεήσαδος Δυκιβρέων δπίοντα, κ) ἱππήεωτ κελείσει, Κάτως ἱππαλίδας ἐδαεν, φυχὰς ᾿Αργω ἐκθῶν, Ὁππόνα κλᾶερν ἄπαντα κ) ὀινόπεδον μέγα Τυδεύς Ναῦς, παρ ᾿Αδρήςοιο λαβῶν ἵππήλατιν Ἅργος. Caftori autem nullus fimilis inter herôas bellator
Alius erat, priusquam senium excusisset juventam.
Sic quidem Herculem chara edocuit mater.
Torus autem erat puero extructus prope patris torum,
Exuvium leonis valde gratum illi,
Cœna autem, carnes assatz, & grandis è canistro panis
Doricus, qui facilè etiam fossorem plantarum satiare posset.
Verùm de die exilem absque igni sumebat cœnam:
Vestes autem non elaboratas induebat super mediam suram.

Deeft fink hujus Idyllii.

Argumentum

Hercules venit in Elidem; &, cùm Augiam regem quærerer, in senem quendam pastorem Augiæ primum incidit: ab eo ad regem, qui rus ex urbe ad inspicienda armenta cum filio Phyleo expatiatus suerat, deducitur. Indè in urbem unà eunt Hercules & Phyleus: & orto inter eos in iti-

HERCULES LEONIS INTERFECTOR; vel, secundum quadam exemplaria, Augia Opulentia, Idyllium XXV.

Deeft initium.

Hunc autem senex alloquutus est boum pastor vir, Intermittens opus quod illi in manibus erat, Lubens tibi, hospes, quod quæris dicam, Mercurii gravem iram veritus, in viis confecrati: Hunc enim cœlicolarum maxime aiunt irasci, Si quis vià indigentem aversetur viacorem. Greges quidem lanigeri sunt regis Augia, Neque omnes in iisdem pascuis, aut eodem in loco pascuntur: Namque alii ad & circum ripas fluentis Elifuntis, Alii ad facra fluenta divini Alphéi, Alii ad Buprasium vitiserum: alii & hic. Separatim illis gregibus & stabula extructa sunt singulis. Et armentis quamvis valde multis, tamen Omnibus palcua hic virentia femper funt, Circa loca palustria Menii: nam dulces herbas Prata ferunt rokida & loca irrigua Abundè 130 Κάςτοι δ' έπις όμιδι το τάμμ θός πολεμικάς
"Αλλ Είμι, πρὶν γῆρος ἐποτρεί ψω νεό τητα.

Ωδε μλὶ Ἡρακλημ φέλα πωθ ἀσατο μάτης.
'Ευνα δ' ῆς τω πωδὶ πετυγμθου άγχος πωτεςς,
Δερμα λεόνθεων, μάλα ὁι κεχαεισμθου ἀμτῶ.
Δειπον ζ, πρέατ ὁπλα, κ) ἐν κανέω μέγας ἄρτ Θ
Δωρικὸς, ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κοξέκτω.
'Αυτάς ἐπ' ἔματι τωνὸν ἄρευ πυρὸς ἀνυτο δάρτισ.

"Emara d' un dounta queous Sa ès evvoro uvapas.

Λέσποι το τέλ Θ το παρού Θ Ειδυλίε.

Vigelimi quinti Idyllii.

nere (ut st.) sermone, dum Phyleus inmane exuvium leonis, quo Hercules tectus etat, miratur; & unde illi hæc pellis sit, quærit; Hercules, quomodo à se leo Nemæus intersectus sit, commemorat. Hæc summa est Idyllii, cujus initium deest.

ΉΡΑΚΛΗ Σ ΛΕΟΝΤΟΦΟ ΝΘΣ, η, ημπά πνα ἀντίχειφα, `ΑΥΓΕΙ' ΘΥ ΚΛΗ "ΡΟΣ, `Ειδύλλιον κε'.

Λείπει ή αξχή.

Τον δ' ο γέρων περικειτικ βοῶν δτιδικόλ Φ ἀντις,
Παυσάμλι έργοιο το δι μι χερσίν έκειτο,
"Εκ τοι, ξείνε, περφρων μυθισομαι δαι ερετίνεις,
Ερμέω άζομλι θενιμό όπιν είνοδίοιο
Τον γο φασι μέγισον επερανίων κεγολώθις,
"Ει κεν οδε ζαχείον ἀνήνηται τις οδίταυ.
Ποίμιαι με βασιλή θε εύτριχες 'Αυγείαυ
Ου πάσιι βοσκονται ταν βόσιν, εδ' ένα χώρον'
'Αλλ' αί μλό ρα νάον θε επ' δχθαις άμφ' Έλισεν θ,
'Αι δ' εξον θείοιο παρά ρόον 'Αλφειοίο,
'Αι δ' οπὶ Βυπρασία πολυδότευ θα τί η κάστος.
Χωρις δη σηκοί σοι τετυγμινοί είσιν εκαστίς.
'Αυτάρ βεκολίοισι πειπλήθεσι εφ' ξιμπις
Πάντεοτιν νομοί ωδε τεθηλότες αιξη ξασί,

10

15

Mluis ลิง แรวล ที่อุด • รัสค่ อุญที่เครื่น ส่งเโดย กลเมฟร์ง Te จุรถสาง จัลที่ potos ค่อนปองสำรัง

Abunde, qua cornutis bobus robur augent. Stabulum illorum hoc ad dexteram tuam manum Apparet, totum trans fluentem amnem. Illic ubi platani perennes natæ funt, Viridisque oleaster, Apollinis à pattoribus culti sacellum inviolabile, ô hospes, summi dei. Mox & stabula valde-spatiosa agricolis Ædificata funt, qui regi multas & immensas opes Acquirimus juste, ter-subactis sementem novalibus Interdum injicientes, & quater-aratis fimiliter. Limites norunt plantarum-fosfores, qui multum laboriosi Ad torcularia veniunt, cum æstas tempestiva venit. Nam omnes hi campi funt læti Augiæ, Jugeraque frumentifera, & horti arboribus consiti, (gines. Usque ad extrema montium juga, ubi multæ sunt fontium scanuri-Ad quæ loca nos opus facientes commeamus toto die, Sicut decet famulos, quibus vita ruri peragitur.

sed tu mihi dic (quod & tibi ipfi utilius

Erit) cujus indigens huc veneris.

Númnam Augiam, aut aliquem famulorum illius Quæris, qui ei funt? Ego autem qui scio, tibi certò Omnia dicere possum: neque enim te ex malis natum reor Esse, neque ipsum malis similem,

Talis in te præstans forma eminet. Certè deorum

Filii tales inter homines funt.

Huic autem respondens dixit fortis filius Jovis, Certè, senex, Augiam velim Epiorum principem Videre: ejus enim me huc adduxit indigentia. Qui fi in urbe verfatur apud fuos cives, Plebem curans, atque jus dicens, Ex his famulis jube aliquem mihi ducem esse, Qui ruri hic senior & præsectus est, Cui exponere aliquid possum, aliquid ex ipso loquente audire.

Nam DEUS alium alio statuit indigere viro.

Huic autem senex vicissim respondit inclytus agricola, Alicujus ex Diis immortalibus confilio huc venifti, hospes. Nam tibi omne negotium quod vis, statim effectum est. Huc enim Augias charus solis filius, Unà cum filio fuo illustri Phyleo, Herì venit ab urbe, multis diebus Inspecturus opes, que illi innumerabiles ruri sunt. Sic aliquando & regibus videtur in animo suo.

Cùm

50

Έις άλις, η ρά βόεστι μύθ κερμπτι άξε.
Αυλις θε σφισιν ηθε τεης όπιθέξια χριερς
Φαίνεται ευ μάλα πάσα πέρω ποταμοίο ρεονίθ,
Κείνη ότι πλατάνιςοι επιεταναλ πεφύασι.
Χλωρή τ' άχριελαιθ, 'Απόλλωνθ νομίοιο
'[ερρν άχνον, ξείνε, τελειοτάτοιο θεοίο.
'Ευθυς ή εαθμοί σειμήκεες άχριώταις

Δεθμίως, δι βασηλιί πολωί η αθέσφατον όλδον Τυόμες διθυκέως, τειπόλοις απόρου οι νειδίσιν "Ες ότε βακλοντες, η τετξαπόλοισιν διωίως. 'Ουρές μίω ισασι φυτοσκάφοι, δι πολυοργεί Ές λίωες ικνεύντοι, έπίω θέρος ώριον έλθη. Πῶν β θη πεθίον τόθ, εύφρον Αυγείας, Πυροφόροι τε γύαι, η άλωαὶ δενθεήτωσα,

Πυροφόροι τε γύαι, κὶ άλωαὶ δενδεήεωται,
Μέχρι προς έναπὰς πολυπίδακ Φ ἀκρωρείης
"Ας ἡμεις έργοιστο ἐποιγομεδα Φρόπαν ἡμας,
"Η, δίκη ὁικήων διστο βίΦ ἐπλετ ἐπ ἀγοῦς.
Αλλὰ σύ πέρ μοι ἐνιωτε, (πό τοι κὶ κέρδον ἀμπῶ

30

35

40

50

55

Cùm

Αλλα συ πες μοι ενιασε, (το τοι κ΄ κες διον αυτώ "Εωτεται) επν Θ΄ ώδε κε χεριων Θ΄ ελήλεθας. Ήε τοι 'Αυγείω ἢ κ) δ μώων πνα κείνε Δίζεαι, ὅι ὁι ἔασιν, ἐγω δ΄ ε κ΄ ε τοι σάφα εἰδώς Πάντα μάλ ἐξείποιμ' ἐπεὶ ε σε γε φημὶ κακῶν ἐξ "Εμμεναι, εδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι σὐτὸν,

Οιόν τοι μέχα είδ Θ δπωρέπει η βάνυ παίδες Αλανάτων τοιοίδε με Ανητοίσιν έασι.

Τον δ΄ ἀπαμειβόμεν Φ περεέφη Διος άλκιμος ή ος, Ναὶ, γερν, Αυγείω εβελοιμί κεν ἀρχον Ἐπειών Ειςιβέειν το γάς με κὶ ἢγας μο εκθά εκ κειώ.

Έι δ' ὁ μβὶ ἀρ κΤ ἀςυ μθύη παρὰ. δισι πολίτους,
Δήμε κηθόμεν Θ, διά τε κείνησι θέμιςτις,
Διώων δή τινα τῶνδε σύ μοι φράπον ήγεμονεῦστι,
"Oslis ἐπ' ἀγεῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης,
"Ω, κε τὸ μβὶ κ' ἐποιμι, τὸ ἢ ἐκ φαμβιοίο πυθοίμίσο.

"ΑΛΛΟΥ δ' ἀκλον εθπικε Θεός γ' όπιδω αφωτώς.
Τον δ' ο γερων εξαύτις αμείδετο δίω ἀγρώτικς,
'Αθανάτων, ὧξείνε, φραδή πινος ενθάδ' εκώνεις:
"Ως τοι πῶν ὁ Θέλεις ἀιψα χείω ἐντετέλεςαι.
"Ωθη χδ' Αυγείης ὑὸς φίλω 'Ηελίοιο,
Σφωϊτέρω συὼ παιδε βίη Φυλήω ἀγαυδ,
Χπζός γ' εἰλήλεθεν ἀπ' ἄςεω, ἤμασι ποκλοῖς
Κτήπιν ἐποψόμενω, ἢ ὁι νήριθμω ἐπὸ ἀγρῶν'

"Os me ni Bandevan enterm en opean hon

Cùm ipfi curant, domus magis falva esse. Sed eamus ad eum: egoque tibi dux ero In stabulum nostrum, ubi inveniemus regem.

Sic loquutus præibat: animo verò multa cogitabat, Exuvium feræ videns, & grandem clavam, Unde hic hospes venires: cupiebat autem ipsum interrogare. Rursum verò metu intra labra sermonem euntem cohibebat,

Nè quod ei non opportune verbum diceret

Properanti. DIFFIcile autem est sensum alterius hominis nosse.

Hos autem accedentes procul canes statim senserunt, Utroque modo, & ab odore corporis, & strepitu pedum. Valde autem latrantes incurrerunt aliunde alius In Amphitryoniadem Herculem: sed circa senem Frustra strepentes, adblandiebantur ab altera parte. Hos quidem ille lapidibus à terra tantum sublatis, Ut sugerent retrò perterrefaciebat: asperè verò voce Minabatur omnibus, & cohibuit à latratu, Animo suo gaudens quòd stabulum custodirent, Ipso absente: & sic dixit, Papæ, quale hoc secerunt Dii reges Animal, ut cum hominibus sit! quàm callidum! Cui si & mens ità intelligens in pectore esset,

Cui si & mens ità intelligens in pectore esset, ut intelligeret cui irasci deberet, & cui minus; Tunc nullum animal cum hoc de honore certare posset: Nunc autem nimis surențer iracundum, & sævum est temere.

Sic dixit: atque canes celeriter ad stabulum euntes sedebant.

Interea fol ad occasum vertit equos,

Vespertinum diem adducens: advenerunt autem pinguia pecora

Ex pascuis redeuntia ad caulas & stabula.

Deinde boves innumera, alia post alias

Venientes, apparebant: sicut nubes pluviosa

Quàm multa in coelo qua propelluntur ulteriùs

Vel Noti impulsu, vel Threicii Borea.

Harum quidem nullus numerus est in aere existentium,

Neque modus: tam multas prioribus agglomerat Vis venti, & aliæ fubinde exurgent fuper alias:

Tot semper pone boum armenta ibant.

Omnes utique campi implebantur, omnes viz,

Incedentium pecorum multitudine: resonabantque pingues agri Mugitu: stabula autem boum statim repleta sunt (bantur

Bobus curvis pedibus-incedentibus: oves autem in caulis stabula-Ibi nullus otiofus, quamyis innumeri essent.

Stabat

'Αυτοίς κηθομβοισι σαώτορ εμιθίαι δικ .

(Ο 'Αλλ' ἴομο μάλα πεζε μίν' έχω δέτοι ηγεμονοίσω
' Αυλιν ἐς ἡμετέρου, ἵνα κεν τέτμοιμον ἄνακ)α.

' Ως εἰπων ἡγεῖτο ' νόω δ' ὅγε πολλὰ μειοίνα,
Δέρμά τε βηρὸς ὁςοῦν, χειροπληθή τε κορωίω,
' Οππόθεν ὁ ξείν Θ' μέμαεν δέ μιν' ἐξερεεος.

65 ' Α↓ δ' ὄκνω ποπ χείλ Θ' ἐλαμδανε μύθον ἰόντα,

Μή τί οι ε χτι καιερν επ Φ ποπμυθήσαιτο Σώρχουλο. ΧΑΛΕΠΟ Ν δ' ετέςε νόον ιθυλιακανδείς. Τές η κιώες ωρεςίοντας επόσερθεν αι ζ' ενόησαν,

Τές ή κωίες σερςίοντας επόσερθεν αι 4 ενόποαν, Αμφότερον, όδμη τε χροός, δέπω τε ποδρίου. Θεσεστον δ' υλάρντες επέδραμον άλλοθεν άλλ

'Αμοιτευωνιάδη 'Ηρακλεί' τον ή γερντα, 'Αχερον κλάζοντε, πείωτωνον γ ετέρωθεν. Τες ωθο όγε λάεωτο, επό χθονός όστον άειρων, Φωγέμου αλόπισω δειδίωτος τεπχύ ή φωνη 'Ηποιονικών και δειδίωτος τεπχύ ή φωνη 'Ηποιονικών και δειδίωτος δει

75 Ἡπείλει μάλα πάσιν, εξηπύσασκε δ' ύλαγμε, Χαίζων ἐν φρεσιν καιν οθ' ενεκεν αὐλιν εξιωτο, Αυτε γ' ε παρεοί Θ' επι ο ορ ογι το ον εξειπεν, Ω πόποι, οθ τετο θεοί ποί ποαν αναίθες Θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμωναι ως επιμηθές.

70

at

δο "Ει δι κỳ φρένες ὧ θε νοη μονες ἔνθο θεν ῆσαν, "Η, θει δι ῷ τε χεὴ χαλεπαινέμθι, ῷ τε κỳ ἐκὶ, 'Ουκ ἄν τοι θης ῶν τις ἐδήριων τοῦ πικης' Νυμ β λίμι ζάκοτον τε κỳ ἀρρίμινες γένεθ αμπως. "Η ρα: κỳ ἐοχυμθώς ποτη ταμλίον ζον ἰόντες.

Η ρα κ εωνιώνως ποπ ταυλίον ίζον τοντες.

Τά το βορον έτραπεν ίππως, Δείελον ημας άχων τὰ δ' ἐπόλυθε πίονα μηλα Έκ βοτάνης ανίοντα μετ αὐλιά τε σηκές τε.

Αυτάρ έπειτα βόες μαλα μυρίαι άλλαι ἐπ' ἀλλαις Έρχωναι φαίνονθ', ώς ελ νέρη υθατίεντα

95 Τοω αιτ μετίπηθε βοών επιδικόλι ήτει.
Παν δ' αξ ενεπλή ών πεδίου, πάσαι ή κελοθοι,
Λητίθο εξχουλίνης εξίνουτο ή πονες αγχοί
Μυκηθμώ σηκοί ή βοών ρεία πλήδησαν
Ειλιπόδων δίες ή κατ αυλας ηυλίζοντο.

100 "Ενθα μου έτης έχηλ Θ, αποιςεσίων το είντων,

EISHNE

Stabat apud boves vir indigens operis: Verum alius pedibus vaccarum fectilibus loris Ligneas-compedes adaptabat, propè adstando mulgens: Alius autem charis matribus charam sobolem submittebat, Ut biberent de dulci latte : prorsum autem lacte distente erant. Alius mulctram tenebat, alius pinguem addensabat caseum: Alius intra stabula tauros agebat, seorsum à vaccis. Augias verò ad omnia vadens boum stabula, spectabat Quem illi opum proventum repoluissent pastores, Una verò filins & sapiens Hercules Sequebantur regem circumeuntem per suas magnas opes. Ibi quamvis infragilem haberet in pectore animum Amphitryoniádes, & fibi conflantem jugiter, Tamen vehementer mirabatur hoc boum infinitum agmen Adspiciens. Non enim diceret aliquis, neque putaret, Unius viri opes tantas esse, neque decem aliorum, Qui maxime abundantes pecore ex omnibus fuiffent regibus. Sol verò filio fuo eximium hoc donum præbuit, Divitem pecorum esse præ omnibus hominibus. Et quidem ipse augebat penitus illi armenta omnia Perpetuó: nam nullus moribus illa invadebat Armenta, qui merbi corrumpunt labores pastorum. Semper itaque plures cornutæ boves, semper meliores In annos fingulos nascebantur : certè enim omnes Viviparæ erant eximiè, & fœmelliparæ, Cum his autem trecenti tauri una incedebant, Cruribus albis, incurvis cornibus, & ducenti quidem alii Rutili: qui omnes vaccarum inscensores erant. Rursum alii post istos duodecim pascebantur, Sacri Soli: erant verò colore ficut cycni, Candidi, & inter omnes boves excellebant: Qui & segregantes se ab armento pascebantur virentibus herbis In pascuis, sic mirifice sibi placentes. Cúmque ex denfis celeres venirent feræ Saltibus in campum, propter boyes agrestes, Hi primi ad pugnam corporum impetu ruebant. Horribiliter verò fremebant, cædem ipso aspectu minantes. Inter hos autem excellebat viribus, & robore suo, Atque animo elato, Phaethon ingens: quem quidem pastores Stellæ omnes comparabant, propterea quòd longé supra alios Boves incedens lucebat, & infigniter conspicuus erat. Qui cum aridam pellem videret fulvos-oculos habentis leonis,

Εις και ταρά βυτίν ανής κεχεπιβό Θέςγε Αλλ' ὁ μβὸ ἀμφὶ πόθεωπν ἐυτμήτοισιν ἰμᾶσι Κόμοπέθιλ' ἀρφείσαε, παραςαόδν ἐγγὸς ἀμέκγων "Αλλ Θδ' αῦ φίλα τεκνα φίλας ϋπο μητέρας ἔκε

105 Πινέμθυαι λιαροῖο πέπλιωτο ή πάγχυ γαλακ] Φ.

"ΑλλΦ ἀμόλριον είχ, ἀλλΦ τρέρε πίονα τυρόν"
"ΑλλΦ ἐςῆς γι ἔσω ταυρες, δίχα θηλειάων.
"Αυγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰων θηείτο βοαύλυς
"Ηντινά ὁι κζεάνων κομιδίω ἐπθεντο νομῆες.

110 Σωι δ' ή ίς τε βίη τε πολύφεον Η Η Επιλή Θ΄ Ωμάς των βασιλή ι διερχομίνω μέγαν όλου. Ένθα κὶ ἄρρηκτον τρ έχων ἐν κήθεσι θυμόν Αμφισευωνιάδης, κὶ ἀρησότα νωλεμές αλεί, Έκπάγλως θαύμαζε βοών τόγε μυείον Έθν Θ

115 'Ειςορόων. ἐ τάρ κεν ἔφασα΄ς τις ἐθὲ ἐώλπει
'Ανδρὸς ληίδ' ἐνὸς τόσοιμι ἔμθη, ἐδὲ δέκ' ἄλλων,
'Οιγκ πολύ ρίμμες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.
'ΗέλιΘ-δ' ὧ παιδὶ τόδ' ἔξοχον ὢ πασε δῶροκ,
'Αφνειὸν μήλοις πέρι πάντων ἔμμθιαι ἀνδρῶν.

120 Καί ρά δι αὐτὸς ὄφελλε διαμφρέως βοτὰ πάντα
'Ες τέλΦ' ε μβι λάς τις επίλυθε νέσος επένοις
Βεκολίοις, αιτ' έςρα καταφθείρετι νομίων.
'Αιει ή πλέονες κερααί βόες, αιει αμείνες
'Εξ έτεΦ γείνοντο μάλ' εἰς έτΦ' η λί άπασαι

125 Ζωοτόκοι τ΄ ήσαι το ιώτια, θηλυτόκοι τε.
Ταϊς ή τειμκόστοι ταθέρι συνάμι εςτχόωντο,
Κνήμθρρί θ΄ ελικές τε διηκόστοί τε ωθ άλλοι
Φοίνικες πάντες δ΄ δπιβήτος ες διγ΄ εταν ήδη.
"Αλλοι δ΄ αξι μξ το το δυσθεκα βικολέοντο

130 [1ερο] 'Ηελίε' χροιω δ' έσαν μύτε κύκνοι,
'Αργησαί, πάσιν β' μετέπρεπον είλιπόθεοπν'
Οι κλάπμαγέλαι βόσκοντ' ευθηλέα ποίω
'Εν νομῷ, ὡδ' εκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυειόωντες.
Καὶ ρ' ὁπότ' ἐκ λασίοιο θεοὶ προγμοίατο θήρες

135 Ές πεθίον δρυμοῖο, βοῶν ἔνεκ' ἀχεοτερφων, Πεῶποι ποίχε μάχιωδε χΤ χεοὸς ἡεσαν ὁεμιω. Δεινὸν ἡ βευχῶντο, φόνον λοῦσσοντε περεώπω. Τῶν μιν τε περφέρεστε βίπρί τε, κὶ δένει ὡ, Ἡλ' τῶς σπλίη, Φαίσων μέχας ὅν ῥα βοτῦρες

140 'Αςτει πάντες είσκον, 69' ενεκα πολλεν ον άλλοις Βυσιν ιων λάμπεσκεν, ἀείζηλος δ' ετέτυκτο. "Ος δή τοι σκύπς αὐον ιδών χαροποίδ λέοντος,

AUTW

In ipfum mox irruit cautum Herculem, Ut impingeret in latera caput, & robustam frontem. Hujus quidem accedentis rex prehendit crassa manu Sinistrum statim cornu: deorsum verò cervicem in terram Inflexit, quamvis gravem existentem: & rursum ipsum impulit re-Humerum ipfius premens: ille verò nervos extendens (trorfum, Musculorum in summis armis rectus conflicit. Mirabatur & rex iple, & filius artis-militaris-peritus. Phyleus, quique apud cornuras boves pastores erant. Herculis vires immonfas videntes.

Illi verò in urbem, relictis illic pinguibus agris, Ibant, Phyleus & Herculea virtus. Publicam autem viam cum primum-ingressi sunt, Exigua velocibus femita pedibus confecta, Que per vinetum à stabulo porrecta erat, Non admodum confpigua in viridifylya existens: Ibi alloquutus est Jovis altisimi filium Augiæ dilectus filius, post se incedentem,

Leviter inclinans caput in dextrum humerum:

Si cupias videre: non enim tam grandes alit,

Jampridem, hospes, quendam omnino de te sermonem audivi, Sicut in animum meum-nunc immitto: Venit enim aliquis ex Argo profectus, vigore atatis quasi juvenis, Huc vir Achivus, ex Helice maritima, Qui etiam inter plures Epéos narrabat. Quòd, cùm iple adesset, quidam Argivus interfecisset. Feram, favum leonem, malum monftrum agricolis, Cavum lustrum habentem in nemore Jovis Nemzi. Neque certò scio utrum ex-Argo sacro Indideninatus, an verò in Tirynthe habitans, aut Mycenis. Sic ille commemorabat; genere autem ipfum effe dicebat, (Si rectè quidem ego commemini) ex Pérseo. (Achivis, Existimo non alium hoc efficere sultinuisse ex Agialentibus, id est Quam te : nam pellis belluz id manifeste indicat Opus forte manuum, quæ tibi latera tegit. Dic agè nunc mihi primim, ut cognoscam in animo, O heros, utrum verum auguror, an verò minus, Utrum tu ille es de quo nobis audientibus dicebat Qui ex Helice aderat Achivus, egóque recte reputo. Narra verò quomodo exitialem feram iple occiditti, Et quomodo in aquosa Némez intravit regionem. Non enim talem belluam in Peleponneso invenire possis,

Sed

'Αυτώ έπειτ' επόρεσεν ευσκόπω Ηρακλίι, Χείμ αως ποτιπλώρα κάρη, ειδαρόν τε μέτωπον.

145 Τε ωθ άναξ πεοιον Θ εδεάξατο χειεί παχείν Σκαιε άφαρ κέεα Θ κτ δ αυχένα νέες δ παχείνε Κλάνε βαριώ πρεόντα πάλιν δε μιν ωσεν δικίου "Ωμω επιθείσας ο δε οι επί νευρα παινθείς Μυών εξ υπάτοιο βραχίον Θ ιρθος άνες κ.

150 Θαύμαζεν δ' αὐτός τε ἀναξ, ζός τε δαίφρων Φυλεύς, δι τ' ἐπὶ βεσὶ κορωνίσι βεκόλοι ἦταν, 'Αμριτευωνιάδαο βίωυ ὑπέρςπλον ἰδύντες. Τὰ δὶ ἐἰς ἄςυ, λιπόντε κατ' αὐτόδι πονας ἀρχὸς,

Est xerlu, Quaeus Te Bin 3' Hegenanein.

55 Λαορός ε δ΄ ἐπέθησαν ὅ૩ι προώπισα κελεύθε, Λεπθω καρταλίμοισι πρίθον ποπν εξανύσαντες, "Η ρα δι ἀμπελεων Θ ἐπὸ σαθμά τετώνυσο, "Ουπ λίω ἀείσημος ἐν ὑλη χλωρά ἐκσα." Τη μεν ἄρα προςέκιπε Διὸς γρνὸν ὑλίσοιο

160 'Αυγέεω φίλ Ο ήός, ε θεν μετόπθεν εόν α,

Ήνα, παρακλίνας κεφαλίω χτι Γεξιον ωμον*
Εείνε, πάλαι πνὰ πάγχυ σεθεν πέρι μύθον ἀκέσας,

Ωςεί τον σορτέρησιν ένι φρεσί βάλλομαι άρτι*

"Ηλυθε γδ ςείχων τις ἀπ' "ΑργεΘ, ως νεΘ ἀκμίω,

16ς 'Ενθάλ' 'Αραιός ανήρ Ελίκης εξ αγχαλοιο, "Ος δή τοι μυθείτο η εν πλεόνεωτι Επειών, "Ουνεκεν 'Αργείων τις έθεν παρεόν Θ όλεωτε Θηείον, αινολέον α, κακον τέρας αρχοιώταις, Κοίλω οὐλιν έροντα Διός Νεμέριο παρ' άλους.

170 'Ουκ διδ' ἀτηεκέως ἢ ΑργεΘ εξ εεροίδ Αυτόθεν, ἢ Τίρωνθα νέμων πόλιν, ἢ Μυκιωίω. "Ως κεῖνΘ ἀρορουε γίνΘ δε μιν ε) εφασκεν (Έι ετεόν το ερο μιμινήσκο μαι) ἐκ Περοϊός. Έλπομαι εχ ετεργ τοδε τλήμθωαι 'Αιμαλήων

17ς 'Hè σὲ, δέρμα ἢ Ͽπρὸς ἀριφραδέως ἀραρεύει Χειρῶν καρτερὸν έρρον, ὁ τοι τοὲ πλουρὰ καλύπει. Έιπ' ἀγε νοῦ μοι προῦτον, ἱνα γνώω κΤ Βυμὸν, "Ηςως, ἐτ' ἐτύμως μαντεύομαι, ἐἰτε κὰ ἐκί. Έι σύ γ' ἐκείν Θο δν ἄμμιν ἀκτόντεοπο ἐἐκπεν,

180 'Ουξ Ελίκηθεν 'Αχαιός, έχω δέ σε φρολομικι όρθως.
'Ειπε δι' όπως όλοδο τόδε θυρίον αὐτὸς έπεφνες,
"Οππως τ' ἐυύδςε Νεμέης εἰς κλυθε χῶρον.
'Ου μθυ χάρ κε τοσόνδε κατ' 'Απίδα κνώδαλον ευροις
'Ιμείρων ἰδιεω' ἐπεὶ ἐ μάλα τηλίκα βόσκει,

'AXX'

Sed ursos tantum & sues, & exitialem luporum gentem. Quapropter mirabantur qui illum tunc sermonem audiebant: Quidam & mentiri viatorem illum dicebant, Ut vaná linguá gratisicaretur præsentibus.

Sie locutus è media deflexit via

Phyleus, ut ambobus incedentibus sufficiens effet via, Et ut faciliùs Horculem loquentem exaudiret.

Qui iplum comitans tali alloquutus est sermone:

O fili Augia, id de quo me primum interrogalti, Iple & quidem valde facilè ad amussim intellexisti. Dicam verò tibi fingula de hoc monstro, Quomodo peracta sunt; quoniam cupis audire: Præterquam unde venerit: nam hoc, quamvis multi sunt Argivi, nemo tamen queat certò commemorare: Tantum aliquem deorum conjicimus hominibus hoc malum Peloponnesiacis, succensentem gratia sacrorum, immissse. Omnes enim Piseos inundans ceu sluvius,

Leo affiduè vastabat: maximè verò Bembinizos, Qui ipsi finitimi habitabant, intolerabilia passi, Hoc mihi primum exantlare præcepit certamen

Eurystheus; cupiebat autem ut me interficeret sava bestia.

Ego itaque flexibilem arcum & cavam pharetram cum accepissem sagittis plenam, ibam: alterá verò manu clavam

Bene compactam, solidam unà cum suo cortice, ex alto oleastro,

Satis magnam; quam sub sacro Helicône

Cùm invenissem, unà cum densis integram avulsi radicibus.

Verum ubi ad locum, in quo leo erat, perveni,

Tunc arcu accepto, ad flexibile curvamen ejus applicui Nervum, et fagittam exitialem statim impositi.

Circumquaq; autem oculos ferens, perniciolum monstrum obser-

Si ipsum adspicere possem priusquam ille me videret. Jam diei medium erat: neque usquam vestigia illius

Observare poteram, neque rugitum exaudire.

Neque quisquam hominum erat apud boves, aut in opere Apparens in sationi-idoneo sulco, quem interrogarem:

sed in stabulis pallidus metus quemque continebat.

Non tamen priùs pedes repressi, frondosum montem perscrutans,

Quam viderem, et vires statim experirer.

Ille quidem in specum suum ante vesperum ibat, Passus carnibus et cruore: undique autem jubas s qualidas maculatus erat tabo, trucémque faciem,

Et pectus: linguâ verò undique circumlingebat mentum,

Ego

'Αλλ' άρχηνς τε σύας τε, λύκων τ' ολοφώιον έρν . Τῶ κὶ θαυμάζεσκον ἀκέρντες τότε μῦθον OI SE VU X Job Sent of other aver " Eparto, Ιλώωνις ματιδίοιο χαριδουλίον παρεδουν.

"Ως είπων μέωνης εξηρώησε κελά θε Φυλοις, όρρα κικοιν άμα σφίσιν άρκι Είη, Καί ρά τε ρηττερον φαιδίε κλύοι Ήρακλη ... "Ος μιν ομβτήσας τοίφ σε εκέξα ο μύθω"

" Augniash, το who 8, πί με συρότον ανήςω, 'Autos x μάλα ρεία χΤΙ σάθμων ενόησας.

' Αμφί δέ τοι τα έχασα λέρριμί κε τέδε πελώρε, "Οππως επράσυθεν έπει λελίησαι ακέκιν" Νόσφιν γ' ἢ όθεν ἢλθε' τὸ χὸ, πολέων το ἐόντων Κορείων, εθείς κεν έχοι σάφα μυθήσαος. "Olov d' के उचार्वतका मार ' देर का कारी के में द्वां मा का

Ίρων μιωίσαντα Φορωνήεωτιν εφείναι, Πάνλας γ Πισηας επικρύζων πολαμός ώς, Λίς διμό ον περάίζε μάλισα ή Βεμιζινιαίκς, 'Οι έθεν αγχίμολοι νοῦον, απλητα παθόντες. Τὸν με εμοί πρώπεα τελείν επέταξεν ἀεθλον

'Eugua d's' nleivas d's pi egisto nelov alvov. 'Αυτάρ ερώ κέρας ύγρον ελών κοίλων τε φαρέτραν Ion entheilm, reoulm etenor 3 Barton Έυπαγές, αὐτοφλοιον, έπηρεφέ Θ κοτίνοιο, "Ευμετρον' το μέρ αὐτος ίπο ζαθέω Ελικώνι

Eugar, owi munivarion oxogeges 'savaoa pilas. Autag enei tou xagov, onn his nev, ixarov, Δη τότε τέξον έλων, ερεπη επέλακτα κορώνη Ndpului, asi d'iòv exesovor ei Sup & Gnow. Πάρτη δι σως φέρων, ελοέν τέρας εσκοπαζον,

"Et un esasphoanu, maege si eus neivor i sest. "Hual & ไม้ ช่า แองหน่า หู ซิฟิ อัสห ในเล ชอโอ Φραθηναι Sundulus, is i ωρυθμοίο πυθέως. 'Oud's ແມ່ນ ຂໍ້ນ છે ອຸພິກ ພນ गाड दिया देना कि अर्थ के दें ६ २०१5 Φαινόμβο σποείμοιο δί σύλακΘ, δντιν ερίμων

'And x T saduss x noes v SeO & xev Exasov. 'Ου μίω πείν πόδας έχου, όρ Τανυφυλλου ές ευνών, Their i Seer, a xins To wel autina Terenolina. "HTOLO WHO onegypa weedern & saxevers lin, Βεβρωκώς κρειών τε κὶ αμαί Θο άμφι ή χαίτας

' Αυχωνεάς πεπάλακ ο ούνω, χαλεπόν τε πεόςωπον, Στήθεά τε γλώστη ή το ιλιγμάτο γένειον.

Ego autem arbuftis continuò umbrofis occultavi me, In rupe sylvosa expectans quando venirer: Et emisi sagittam in propius accedentis sinistrum ile Frustra: neque enim sagitta per carnem penetrabat Acuta, verum resiliens in virides herbas cecidit. At ille caput fulvum à terra statim sustulit, Obstupescens, & undique circumvolvit oculos, Observans, hiatuque terribiles oftendit dentes. Huic ego aliam fagittam à nervo misi, Ægrè ferens quòd mihi priùs irrita effugiffet è manu. In medium verò jeci pectus, ubi fedes est pulmonis: Sed nè tunc quidem per corium penetravit dolorifica fagitta, Sed cecidit ante pedes irrita simpliciter. Tertio parabam, graviter animo commotus, Tendere arcum: at ille me vidit circumspiciens oculis, Bellua ingens, longámque circum crurum poplites volvebat Caudam, ac statim pugnam meditabatur: totum autem collum ipsi Irâ impletum est, & fulvæ corruerunt comæ Irascenti: ac spina dorsi curva facta est sicut arcus, Cum undique conglobatus effet ipfe circa latera & ilia. Quemadmodum autem carpentarius, multorum operum gnarus, Cum ramos inflectit caprifici fectilis, Calefaciens in igne prius, ut rota fint currui qui ad axem volvitur, Illius è manu caprificus densa cortice elabitur Dum curvatur, & procil uno exilit impetu: Sic in me leo favus eminus toto impetu profiliit, Cupiens se corpore meo satiare. Ego autem altera sagittas Manu prætendebam, & ab humeris duplex veilimentum; Altera verò clavam aridam supra tempora illim attollens, Impingebam in caput: in duas verò partes asperam fregi 1bidem fupra hirfutum caput fylvestrem oleam Indomitæ belluæ. Concidit verò ille, antequam supervenirem, Ex alto in terram, & tremulis pedibus constitit, Nutans capite: nam caligo illi oculos ambos Invalit, cum cerebrum intra os vi concuflum effer. Hunc igitur ego dolore exanimatum gravi Observans priusquam iterum ad se rediens respiraret, Ad invicti colli tendinem percuffi antevertens, Abjecto in terram arcu & sutili pharetra. Angebam autem firmiter, manus robustas comprimens A tergo, nequid de carne mihi laniaret unguibus.

Inque terram cruribus pedes robustos premebam

Posteriores

'Αυτάς ἐρὰ θάμνοισην άμα σκιεςοῖσην εκρύφθως, 'Εν ρίω ύλης ντη, Λεθεγμιν Θόπποθ' Ϊκοιτο' Καὶ βάλον ἄσσον ἰόν Θ ἀςιστερον εἰς κενεώνα Τηυσίως, ἐράς τη βέλ Θ διὰ σαρκὸς ὅλιδεν

330 Τηυσίως, ε χάρ τι βέλ Θ διά σαρκός ελιδεν
'Ο κρυόεν, χλωρη ή παλί ου τον εμπεσε πείη.
'Αυτάρ ο κράτα δαφοινον επό χθονός ωκ' επάκκρεν
Θαμβήσας, πάντη ή διεδραμβί ο παλμοίσι
Σκεπομβ Θ, λαμυρές ή χανών υπεδείζεν οδύν ας.

335 Τῷ Α' ἐχω ἄλλον δίςτν ἐπό νουςῆς Φερίαλλον,
'Ακαλόων ὅπ μοι πεὶν ἐπώσιΘ ἔκφυγε χειείς.
Μεσηγις Α' ἔβαλον τη Βέων, ὅπι πνεύμον Θ ἔδεκτ
'Αλλ' ἔκι ὑκος βύρσαν ἔδυ πολυώδιμο ἰςς
'Αλλ' ἐπεσε Φερπάες ιθε ποδῶν ἀνεμώλιον αῦπως.

240 Το τέιτον αὖ μέλλεσκον, ἀσώμλι Ε΄ το φεστο αἰνῶς,
Αυτρύτην ὁ δέ μ' ἔιδε σθειγλιμώμλι Ε΄ δια αἰνῶς,
Θὶς ἄμοτος μακριμ ἢ πας ἰγνύησον ἔλιξε
Κέρκον, ἀραφ ἢ μάχης εμνήσατο σᾶς δέ δι αἰγμὶ
Θυμε ἐνεπλήδη, πυρταὶ δ' ἔρειξαν ἔθειραί

245 Σχυζουβώ κυρτή ή βάχις γένετ ἡύτε τίξον, Πάντοθεν είλυθέντις ύπαὶ λαγένας τε κὶ ίξυώ. 'Ως δι ὅταν άξιματιπηρός ἀνήρ, πολέων ἰδεις έξγων, "Ός πημας καμπήησην ἐεινες ἐυκεάτοιο, Θάλ ζας ἐν πυεὶ σερατον ἐπαξονίω χύκλα δίφρω,

250 Τε κλι ύπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγλυ τανύφλοιΘ ἐεινὸς ΚαμπλομλωΘ, τηλε ἢ μιὰ πήθησεν ὑφ' ὁςμὰ "Ως ἐπ' ἐμοὶ λὰς αἰνὸς ἐπόσος Θεν ἀθρό Θ ἄλτο, Μαιμώων χροὸς ἀσαι, ἐγὰ δι ἔτέςηοι βέλεμνα Χειεὶ σεςερεθήμω, κὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπλω,

255 Τη δ΄ έτεςη ρόπαλον κόρσης υπορ αὐον ἀείρας,

"Ηλαπα κακκεφαλης. Θα δ΄ ἄνδιχα τς ηχων εαξα
'Αυτά ἐπὶ λαποιο καρήα Φ ἀχειελαιον
Θηρὸς ἀμαιμακετοιο. πέστη δ΄ ὅγε, πεὶν εμὶ ἐκέωζς,
'Υ ψόξεν ἐν χαίη, κὸ ἐπὶ τς οικερῆς ποπὸν ές η,
260 Νοιπίζων κεφαλη πρὶ χο σκότος ὄωτέ ὁι ἄμφω

260 Νουσίζον κεφαλή. το το τότος όσε δι άμφω ΤΗλ Ες, βίν σει θέν θε δος έν εγκεφάλοιο.
Τον μελο έγων δετώμασι στο παραφεργέση α βαρείαις Νωτίμε Θ, πελν αμθικό τότος τον αμπνιμθιώα, Αυχίν Θαρήκη οιο παρ ενίον ήλασα σει το βαρέλ.

16ς 'Ρίζας τόξον έραζε πολύ βαπόν τε φαρέτελυ. Ήγχον δι εγκρατέως, ειδαράς σωὶ γείρας εξείσας Εξόπιθεν, μιλ σαρκός Δποδεύ ζη ονύχεωτ. Πρός δι εδας περνησιπόδας ετρεως οπίεζον Posteriores insidens, et lateribus semora muniebam.
Donec illi extendi armos, rectum attollens
Carentem respiratione: animam autem ingentem accépit insernus.
Et tunc quidem deliberabam quomodo hirsutam pellem
Bellux extinctx à membris traherem;
Dissidem sanè illum laborem: neque enim erat ferro
sectilis, nec lapide, cùm experirer, nec ligno.
Ibi deorum aliquis in mente posuit, ut cogitarem
De pelle leonis ipsis scindenda unguibus.
His celeriter excoriavi: et circumpositi membris,
Ut munimentum mihi esset adversus Martem corpora incidentem.
Hic Nemexx suit, ô amice, bellux interitus,
Multa priùs pecudibus et viris damna qux intulerat.

Argumentum

Interitus Pénthei, regis Thebani, hoc Idyllio commemoratur. Eum, cùm Orgia, hoc est, sacra Bacchi, nova adhuc, et jam primum incipientia, prohibere conaretur, à matre et materteris, alisque Mænadibus in furorem actis, discerptum esse ferunt. Tractatur idem argumentum in Bacchis Euripidis susitis: ubi et disputationes intersenes contra novas superstitiones, próque

LENÆ, seu BACCHÆ, Idyllium XXVI.

The thiasos in montem, tres ipsæ cùm essent, ducebant:
Et hæ quidem stringentes hirsutæ quercus sylvestres frondes,
Et hederam viridem, et asphódelum humi nascentem,
In puro i. vacuo fruticibus, campo extruebant duodecim aras,
Tres Semelæ, et novem aras Baccho.
Et sacra è cistà instructa manibus capientes,
Bene precando imposuerunt in recentibus aris,
Sicut docuerat, et sicut ipse gratum habebat Bacchus.
Pentheus verò ex alta rupe omnia spectabat.
Cùm se in veteri lentisco abdidisset iis in locis nato:
Autonoe primum ipsum conspicata horribiliter exclamavit,
Et pedibus turbavit Orgia insani Bacchi,
Subitò incurrens: hæc enim non adspiciunt profani.

Fure-

Ουρών οπίδας πλευρησή τε μης εφύλασον, Μερεις οι εξετάνυστα βεσχίονας, όρθον αείεσς "Απνευςον" Τυχων ή πελώσιον έλλαδεν άδης. Καὶ τότε δη βέλευον όπως λασαύχενα βύρσαν Θηρός τεθνειώτος έπο μελέων ερύσαμμι "Αργαλέον μάλα μόχθον" επεί εκ έστε στό ήρω 175 Τμητή, εδε λίθω, πειρωμέω, εδε μθύλη. "Ενθά μοι άθανάτων τις όπό φρεοί θηκε νοήσαι, "Αυτοίς δέρμα λέον Θ άναρίζειν όνύχεστι. Τοίσι θοώς άπέδεισα" κλάμφεθέμω μελέεστιν, "Ερκ ο δυαλίε ταμεσίχεο όρος μοι είν. 280 "Ουτός τοι Νεμές γένετ ξω φίλε, θηρός όλεθοςς,

Πολλά πάους μέλοισ κὰ ἀνδράσι πήματα Θέν 🕱 .

vigesimi sexti Idyllii.

próque illis graves ac dignæ observatione referuntur. Ovidius eandem fabulam exponit in fine 3. Metamorph. Irrepserunt ea sacra, paulatim hominum supersitione approbata & recepta: atq; adversùs illas sæpe gubernatoribus certamina suerunt. Quomodo autem corruptelæ & facinorum in illis sacris sœditas Romæ primum deprehensa & vindicata suerit, commemoratur à Livio, lib. 5. Dec.4.

ΛΗΝΑΙ', ἢ ΒΑ'ΚΧΑΙ, 'Ειδώλιον κε'.

Τοις, κ' 'Αυτονόα, χ' ά μαλοπάρη Θ' Αγαία, Τρείς πάτως ες όρος πρείς άγαρον αὐταὶ εοῖσαι Χ' αἰ μὰ ἀμβεάμμισα λασίας δρυδς άγεια φύλλα, Κίοπον τε ζάοντα, κὶ ἀσφόδελον τὰν ὑπεερ χᾶς, Ἐν καθαρῷ λεμμή νι κάμον δυοκαίδεκα βωμώς, Τως τεμέλα, τως ἐννέα τῷ Διονύσω. Ἰερὸ δ' ἐκ κίσας πεποναμή α χορόν ελοῖσαι, Ἐυσάμως κατέθεντο νεοδρέπων ἐπ βωμή, Ως εδίδας, ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος. Πενθεύς δ' ἀλιβάτω πέτρας ἀπο πάντ' ἐθεώρει, Σχίνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς ἐπιχώριον ἔρνΘ' Αυτονόα πρώστα νιν ἀνέκραγα δεινὸν ἰδοῦσα, Σωὶ δ' ἐπάραξε ποῦν μανιώδεως ὅς μα Βάκχω, Ἐξαπίνας ἐποῦνω. τὰ δὶ ἐχ ὁς ἐωνπ βέβαλοι.

10

Mairero

Furebat ipla, furebant statim & aliæ.

Pentheus quidem fugiebat expavefactus: at illæ persequebantur,
Longas veites à cingulo ad poplites trahentes.

Pentheus quidem hoc dixit, Quid vobis desir, mulieresa
Autónoe hoc dixit, Statim cognosces priusquam audias.

Mater quidem immugiit, capite filii sublato,
Tanio mugitu, quantus est foetæ mugitus leænæ.

Ino autem avulsit unà cum scapula grandem humerum,
Pedibus ventrem calcans: & Autônoes idem tenor erat:
Reliquæ quod supererat carnium discerpebant mulieres,
Et in urbem Thebanam redierunt contaminatæ sanguine omnes,
Ex monte luctum, non Pénthea, reportantes.

Ex monte luctum, non Pénthea, reportantes.

Non moror: neque alius infensus esse Baccho
Curet, neque siquis atrociora hisce patret,
sítque vel novem annorum, aut decimum ingressus annum:

IPSE verò fanctè-agam, & fanctè-agentibus placeam.

A Jove ægidem-gestante honoré sortitur hæc avis, i. hoc augurium.

PIORUM liberis bona eveniunt; impiorum verò non.

Lætetur Bacchus, quem in Drácano nivoso Jupiter summus posuit, magnum femur cum solvisset:

Laterur & speciosa Semele, ipsiúsque sorores, Cadmi filia, à multis dilecta heroidibus;

Que hoc factum perfecerunt, incitante Baccho,

Non reprehendendum. NEMO quæ deorum funt vituperet.

Argumentum

Colloquium hic describitur inter duos amantes, Daphnidem procum, & puellam, cujus nomen non ponitur. Hi post oscula de conjugio disputant: & tandem, cum puella persuasa essetineunt

COLLO QUIUM AMATORIUM Daphnidis & puella,

Idyllium XXVII.

DAPHNIS, PUELLA.

D. Rudentem Helenam Paris rapuit bubulcus alius;
Magis prudens hac Helena est qua me bubulcum osculatur.
P. Ne gloriare, Satyrisce, inane osculum esse dicunt.

D. Est etiam in inanibus osculis dulcis voluptas.

P. La.

15 Μαίνετο μθρ' τ' αὐτὰ, μικόνοντο δ' ἄρ' ἐνθτὰ ὑ ἄλλαλ.
Πενθως μθρ φευτβρ πεφοθημβρ αὐ δ' ἐδιωκον,
Πέπλως ἐκ ζωςῆρος ἐκ' ἰτγνο ἀνειεθοασται.
Πενθως μβρ τόδ' ἔειπε, Τίν ὑ κέχεηωθε, γωνείκες,
'Αυτονόα τόδ' ἔειπε, Τάχα γνώση πρὶν ἀκεσας
 20 Μάτης μβρ κεφθηὰν μυκήσατο παιδός ἐλοίσα,
'Ό Ο σον προ τοπάδος τελέθει μύκημα λεαίνας.

"Ο ο συν σερ τοπάδος τελέθει μύκημα λεαίνας.
'Ινα δ' αὐτ' ἔρρηζε σωὶ ωμοπλάτα μέταν ωρίσος.
Λάζ δπὶ τας ερα βάσα κ) Αυτονόας φυθμός αὐτός.
'Αιδ' άλλαι τὰ σειωτί μέτα νομέοντο γιωσίκες,

25 Ές Θήθας δ' ἀφικοντο πεφυερθέαι αιματι πάσαι, Έξ όρε Θ΄ πένθημα κ) ε Πενθήα φεροσαι. Όυκ ἀκέρο μηδ' άνλος ἀπεχθεμφαι Διονόσο Φρονήζοι, μηδ' εἰ χθης πώτερα τη δ' εμογησέν, "Ειη δ' δ' ἐνναέτης, ἢ κ) δεκάτω ἐπιθαίνοι"

30 'A T T O'Σ δ' εναγενίμι, π' δυαγεσενν εθδημές.

Έκ Διὸς αἰχιό χω τιμάν έχει αἰετὸς εξέτ.

ΈΤ Σ Ε Β Ε΄ Ω Ν παί θεσει τὰ κάῖα, δυετεθέων δ' ξ.

Χαίερι μέψ Διόνυσος, ον εν Δεσπάνφ νιφό εντί
Ζους υπατος μεγάκαν επιχνενί θα θήπατο κύσας.

Καίερι δ' ενεπόλες Σεμέκα, τὰ διεκφεμί αὐτάς.

Καδμώται, πολλαίς μεμέλημαζίαι ή εφίναις, "Αι τόδε ές τον ές εξαν, δείναι ος Διονύσω, Ουκ οπιωματόν. ΜΗ ΔΕΙΣ τα θεών δνόσωνο.

Vigelimi septimi Idyliii,

ineunt furtivas nuptias. Pracipuas in hoc Idyllio locutus est, antithesis commodorum & incommodorum conjugii. Sunt qui ab asso quam Theocrito seriptum esse arbitrentur.

OAPISTY'S AA'ONIAOS

Eidunior ng.

ΔA'ΦNIΣ, KO'PH.

ΤΑν πουτάν Ελέναν Πάεις δε πουτ βωκόλος άλλος Μάλλος έμ διδ Έλενα του βωκόλου δεί φιλούσα.
Κ. Μὶ καυχώ, σατυρίστε κενον το φίλαμα λέγεσον.
Δ. Έςτ η έν κενεδιού φιλάμασον άδεα τές μς.

R

P. Lavo os meum, & osculum despuo.

P. Layáfne labra ma? da mihi iterum ût ofculer.
P. Decette vaccas ofculari, non innuptam puellam.

D. Nè superbi: statim tibi TRANSibit, sicut somnium, pubertas. P. Quæ prius erat uya, ea passula est; & rosa arescens non perit.

D. Huc veni sub oleastros, ut tibi aliquid dicam.

P. Non volo: nam & antè me dulci sermone sefellisti.

D. Huc veni sub ulmos ut meam fistulam audias.

P. Tuum animum oblecta: nihil quod molestum est mihi placer,

D. Hei mihi! reverere Veneris iram & tu puella.

P. VALEAT Venus: tantum Diana sit mihi placata.

D. Nè hoc dixeris: nè te feriat, & in laqueum inevitabilem incidas.

P. Feriat ut voluerit: rursum Diana nobis auxilietur.

Nè mihi injicias manum, etiam adhuc labrum tibi laniabo. D. Non effugies Amorem, quem non effugit puella ulla alia.

P. Effugio, per Pana: tu verò jugum semper attollis.

D. Metuo ne te deteriori viro tradat Amor.

P. Multi meas nuptias ambiebant, sed nullus animo meo placuit.

D. Et ego unus ex multis procus tuus huc venio.

P. Quid autem faciam, amice? NUPriz plenz funt moleftiarum.

D. Non dolorem, non mœstitiam afferunt nuptiæ, sed choréam.

P. Certè dicunt mulieres suos maritos metuere.

D. Imò potius dominantur: quem enim metuunt mulieres?

P. A PARIendi doloribus mihi metuo: grave vulnus est Lucina.

D. Verum regina tua Diana obstetricatrix est.

P. Sed PARERE horreo, nè & pulchram formam amittam.

D. Si verò pepereris charos liberos, novam lucem videbis filios.
P. Sed quam mihi dotem affers nuptiis dignam fi annuero?

D. Universum gregem, omnia nemora & pascua habebis.

P. Jura igitur: nè post concubitum abeas, invitam me relinquens.

D. Non, per ipsum Pana, etsi me velis abigere.

P. Extrues mihi thalamos? extrues & domum & flabula?

D. Extruam tibi thalamos: hos pulchros ovium greges ego palco.

P. Patri autem seni quémnam, quem sermonem dicam?

D. Probabit connubium tuum, ubi meum nomen audierit.
P. Die nomen illud tuum: nam & nomen fæpe delectat.

D. Daphnis ego sum: Lycidas verò mihi pater est, mater Nomza.

P. Ex bene natis ortus es : fed non te fum deterior.

D. Neque summè es honorata: pater enim tibi est Menalcas.

P. Ostende mihi tuum nemus, ubi tuum est stabulum.

D. Veni, vide ut slorent mez procérz cupressi.

P. Capella mea, pascimini interim: bubulci opera inspiciam.

D. Tauri

OAPIETTE, EIS. N. Κ. Το τομα μου πλωίω, κ) ζποπίω το φίλαμα. Δ. Πλιώεις χείλεα σείο; δίδε πάλιν όφρα φιλάσω. Κ. Κλήον σοι δαμάλας οιλέκτ, εκ άζυχα κώραν. Δ. Μή καυχώ τάχα γάς σε ΠΑΡέςχεταν, ώς όνας, ήδη. K. A sapulis sapis ός, η ν ρόσον ανον ολείται. 10 Δ. Δευς τως τας κοτίνες, ίνα σοι πνα μύθην ερίνω. Κ. 'Ουκ εθέλω' κὶ σρίν με παρήπαρες ήδει μύθω. Δ. Δευς' પંજા τας πελέας, "ν' εμάς σύριγ & ακέσης. Κ. Των σαυτέ φεένα τέρ Ιον οίζυον έδεν άρέπη. Δ. Φευ φευ, τῶς Παφίας χόλον άζεο κὸ σύγε κώρα. 15 K. XAIgerw à Пафіа иотот гла тартеми еп. Δ. Μή λέχε μή βάλλη σε, κ) ές λίνον άλλυτον έλθης. Κ. Βαμέτω ώς εθέλοι πάλιν "Αςτεμίς άμμιν δρήγοι. Μη ποδάλης τω χείρα, κ) είς τη χείλ Φ αμύζω, Δ. Ου φάγεις του Έρωτα, του ε φίγε πας θευ Φ άλλη 20 Κ. Φάρω, ναὶ τὸν Πανα' οῦ ἡ (υρὸν αἰἐν ἀείρεις. Δ. Δειμαίνω μη δή σε κακωτέρω άνεει δώση. Κ. Πολλοί με μνώωντο, νόον δ' έμον έπε έαδε. Δ. Eis κρέρω πολλών μνησής τεος ενθάδ' indra Κ. Καὶ τί, φίλ 🔾, ὄεξαιμι; ΓΑ μοι πλήθεσιν ανίας. Δ. 'Our of wile, &x αλγ Φ έχει γαμΦ, αλλά χορείω. 25 K. Nai mar oati yunangs ers request maganoi ras. Δ. Μάλλον αξί κρατέκοι τίνα τρομέκοι γωναίκες; Κ. 'ΩΔΙ'νήν προμέω' χαλεπον βέλ Θ' Ειλειθώης. Δ. Αλλά τε η βατίλεια μογοςτόν Ο Αρτεμίς όξιν. Κ. Αλλά ΤΕΚΕν πομέω, μη κ χρόα καλον ολέωτω. 30 Δ. "Ην ή τέκης φίλα τέκνα, νεον φάθ ο ψεαι μας. Κ. Καὶ τί μοι έθνον άρεις ράμε άξιον, ωι επιν δίσω; Δ. Πάσαν των άγελαν, πάντ' άλστα κ΄ νομον έξεις. Κ. "Ομινε' μη μζ λέκτεα, λιπών αξκεσαι, απελθης. 35 Δ. "Ου, μ' αὐτον τον Πάνα, κ μι κ' ε θέλης με διώξαι. Κ. Τδίχεις μοι θαλάμες, τδίχεις η δώμα η αυλάς; Δ. Τάχω σοι θαλαμες, τὰ ή πώεα καλά νομάω K. Harei j yneglew Tiva nev Tiva pur ovi fa; Δ. Αινήσει σε ο λέκσεον, επίω εμον όιμομε ακέση.

Κ. "Οιμορια σον λέγε τίμο" κ) ἔνομα πολλάκι τές πει.
 Δ. Δάργις ἔχως, Λυκί δας ἢ πατής, μήτης ἢ Νομαίη.
 Κ. 'Εξ ευνγρίεων ἀλλ' ε σέθεν εἰμὶ χερείων.
 Δ. 'Ουδ' ἄκρα τιμή εωτα: πατήρ δέ σοι δεὶ Μενάλκας.
 Κ. Δείξον εμοὶ σέθεν ἄλοΘ, ὅπη σεθεν ἴςα ται αὖλις.

Δ. Δεῦς Ἰδε πῶς ἀνθεῦσην ἐμαὶ ράσθηκαὶ κυπάριωτοι.
 Κ. Ἦγες ἐμαὶ βόσκεδες τὰ βωκόλω ἔρρα νοήσω.

R 2

D. Tauri, bene pascimini; ut nemora virgini ostendam.

P. Quid facis, Satyrisce? quid mamillas intus tetigisti?
D. Mala tua primum hac pubescentia cognoscam.

P. Torpeo, per Pana: manum tuam rurfum extrahe. (da!

D. Bono animo esto mea puella: quid mihi horruisti? quàm es timi-

P. Conjicis me in fordes, & vestes pulchras contaminas.

D. At pellem mollem vestibus tuis ecce substerno.

P. Hei mihi! & mitram amovisti: quare verò solvisti?

D. Veneri primum hoc ego donum offeram.

P. Expecta, miser; fortasse aliquis tibi supervenit: strepitum audio.

D. Inter se colloquuntur de nuptiis tuis cupressi.

P. Amiculum mihi lacerum fecisti: súmque nuda.

D. Aliud amiculum tuo majustibi dabo.

P. AIS te mihi omnia daturum esse: fortasse autem postea nè salem quidem dederis.

D. Utinam iplam possem etiam animam adjicere! (e

P. O Diana, ne succense: tua illa solitaria non amplius sidelis iibi

D. Mactabo vitulam Amori, & ipfi boyem Veneri.
P. Virgo huc veni, mulier verò domum redibo.

D. Imò mulier mater, liberorum nutrix, non ampliùs puella. Sic illi florentibus fruentes membris,

Inter se blande susurrabant: consurgit surrivum cubile. Ipsáque, cùm surrexisset, ibat ad oves pascendas, Oculis verecundans: cor autem illi intus gestiebat. Ille autem ad armenta boum concubitu lætus abibat.

Argumentum

Colum eburneam affert Theocritus Theugenidi, uxori Niciz medici Milesii, (cujus alibi mentionem fecit) ad eum pro ficiscens: Commendat autem & mumis, & eam cui illud af-

COLUS, Idyllium XXVIII.

Laucæ, ô colus amica lanificii, donum Minervæ, Matronis domum augentibus mens est tui compos: Confidens sequere nos in illustrem urbem Neilei, Ubi Veneris delubrum est viride sub arundineto tenero. Eò enim navigationem prosperam petimus à Jove, Ut hospitem meum oblectem videns, & vicissim oblecter, Niciam, Gratiarum suaviloquentium sacram stirpem, Δ. Ταύροι κλιά νέμεδ', Ίνα παρθένο αλστα δείξω.

K. Ti peles, Zaweione; n d' Erdoder d la malar;

Δ. Μάλα τεὰ πρεώπτα τάδε χνοάοντα διδάξω.

50

55

ni-

0.

le

Κ. Ναρκώ, ναὶ τον Πάνα τεω πάλιν έξελε χείρα. Δ. Θάςσει, κώρα φίλα τί μοι έτρεμεςς ώς μάλα δειλά.

Κ. Βάλλεις είς αμάραν με, κ) είματα κόλα μισίνεις.

Δ. Αλλ' του σες πέπλες άπαλου νάκ Φ Ιωί εδε βάλλω.

Κ. Φευ φευ, η τὰν μίτραν ἀπέσιχες ες τί δ' Έλυσας;

Δ. Τα Παφία πρεώπιτον έρω τόδε δωρον οπάζω.

Κ. Μίμνε, τάλαν τάχα τίς τοι έπερχεται ήχον άκκω.

Δ. Αλλήλαις λληέοντι τεδη γάμον αι κυπάριοτοι.

Κ. Τωμπέρονον ποιήσας εμών ράκος είμι ή γυμνά.

Δ. Αλλίω άμπεχόνιω της σης τοι μείζονα δωσώ.

60 Κ. ΦΗ, Σ μοι πάντα θόμου τάχα δ' υπερον εδ' άλα δίης.

Δ. Αιθ' αὐτὰν διωάμαν κὸ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

K. "Agreus, un veuera on egnulas enen mish.

Δ. Ρέζω πόρπν Έρωπ, η αὐτά βῶν Αφορθίτα.

65 K. Парэст Ф стэа Вевния: วุนมที่ 8 ค่ร อีเนอง doep La.

Δ. Αλλά χωνη μήτης, τεκέων τροφός, έκέπ κώρα.
"Ως δι μθύ χλοεροί στν ζαινόμθροι μελέεωτν,
"Αλλάλος ( ) Τίσιζον διάστο αράσιΩς διανό

'Αλλήλοις ψιπίειζον' ανίσατο φωει Ο ευνή. Χή ωλ ανεχομλή διεπχε μάλα νομάθην,

70 " Oบเนอกา สมาใจเปล่ากุ หอสร้าก คือ อัง รักอิทา เล่นวิท.

"Os d' cmi raugeias azéras, nexagnuli O cuvas.

Vigesimi octavi Idyllii.

affert. Genus carminis Theocriti est Choriambicum pentametrum: ficut illud apud Catullum,

Alphene immemor aique unanimis false sodalibus.

'HAAKA'TA, 'EIN'ALIOV XII

Γλαμάς, ὧ φιλέει 3' ἀλανάτα, δώρον 'Αθανάας, Γωαίζι νό Θ ὁικωφελέεοπ σὸς ἐπήβολ Θ' Θαρσεῦσ ἀμμν ὁμάςτει πόλιν ἐς Νείλεω ἀγλαἀν, Όππα Κύπρι Ε Θ ἱρὸν καλάμω χλωρὸν ὑσ ἀπολοῦ. Τῆδε γὸ πλόον ἐνιάνεμον ἀιτ δύμε θα πὰρ Διος, Όππως ξείνον ἐμιὸν τες Ιρμ' ἰδών κὰνπφιλήσομω Νικίαν, Χαρίταν ἱμεροφώνων ἰερὸν φυτόν.

Kai

Téque ex elaborato ebore factam, Munus in conjugis Niciæ manus præbebimus, Cum ea multa opera perficies ad viriles vestes pertinentia. Multa & ad braccas, quas mulieres gestant, aquatiles. Bis enim matres agnorum mollem in pascuis lanam (talis: Tondentur eodem anno, propter Theugenidem, quæ pulchris eft Adeò illa operola est; amátque ea quæ matrona sapientes. Neque enim in ignavam aut otiofam decrevi. Te dare domum, existentem ex nostra terra. Etenim tibi patria est ea, quam condidit olim Archias Ephyraus, Infulæ Trinacriæ medullam, præstantium virorum urbem. Nunc sanè domum tenens viri qui multa novit salutaria Remedia ad arcendos ab hominibus tristes morbos, Habitabis in Miléto amabili inter Ionas. Ut pulchram colum-habens Theagenis fit inter populares, Et illi memoriam hospitis carminum amantis semper renoves. Hoc enim dicat quis, te adspiciens, CERtè magna gratia (amicis. Exiguo muneri adest: omnia verò honore merentur qua veniuni ab

Argumentum.

Expostulatio cum amico, propter inconstantiam in amore, quâ nihil crebrius, neque vulgarius est in communi vita. Hoc vitium & hic amico suo Theocritus exprobrat: atque in fine concludit, eum qui bene audire apud homines honestos velit, non le

AMORES, Idyllium XXIX,

Nos quoque ebrios oportet veraces esse.

Egóque ea dicam quæ in angulo pectoris condita sunt.

Non integro me pectore voluisti amare,
Intelligo: nam hoc dimidium vitæ quod habeo,
Vivit per tuam formam, reliquum interiit.

Et cùm tu volueris, diis immortalibus similem agam
Vitam: cùm autem nolueris tu, valde in tenebris.

Quomodo hæc congruunt, amantem molestia afficere?

At si mihi obtemperares juvenis seniori,
Tunc &, tibi melius cùm esset, me laudares.
Fac niclum unum una in arbore,
Quò nullum accedat sævum reptile.

Καί σε ταν ελέφαν ! Ο πολυμόχθω γεγγυημθέαν, Δωρον Νικιέας εἰς εἰλόχω χειρας οπαστομίψι. Σων τα πολλα μιψέρος επτελέσεις ανδρετοις πέπλοις, Ποιλά δ' δια γωναίκες φορέοιο υδάπνα βράπη. Δὶς χριατέρες άρνον μαλακος εν βοτάνα πόκως Πέξαντ' αὐτοετά, Θάγγιίδ Ο γ' άνεκ' ἐῦσφίρω "Ου ηδ εἰς ἀκιρως ἐδ' ἐς ἀρρηως κυλι εβδηγόμαν 15 'Οππάται σε θόμως, άμετερας ευσαν από χθονός. Καὶ χας σοι πατείς, άν ώξ Εφύρας κλίως ποτ' 'Αρχίας, Νάσω Τεινακρίας μυελον, ανδρών δοκίμων πόλιν. Nu par dinor exord avec & os mon edan orga Ανθρώποισι νόσως φάρμακα λυγεάς άπαλαλκίμος, 20 'Oinhous XT Minator Eggivav met' 'Iaovav, Ως ευαλάναπος Θάγβυίς εν δαμόποιν πέλη, Καί οι μιάς ν ακὶ τῶ φιλαοιδῶ πορέχης ξένω. Κείνο τάρ τις ερείτω, ποπθών σ', "Η ΜΕΓΑ΄ΛΑ χάρις Δώρω ξιω ολίγω" πάντα ή πιμάντα τὰ πὰρ φίλων.

is: eft

ab

ni-

m

h_

leem

25:

unc

25

10

Vigesimi noni Idyllii.

vem neque inconstantem in colendis amicitiis esse oportere. Genus carminis est Dactylicum pentametrum: in prima tamen sede etiam aliquando Spondæus, aliquando Trochaus, aliquando Iambus.

ΠΑΙΔΙΚΑ', 'Ειδύλλιον κθ'.

ΙΝΟΣ, ω φίλε παι, λέγεται, κ) αλάθεα: Κάμμες χεί μεθύοντας αλαθέας έμμθυαι. Κάγω μεν τα φρενών έρεω κέατ ον μυχώ. Oux onas pineer " & Jenna' soo napolias, Γινώσιω το γδημισυ τας ζωίας έχω, Ζή τὰν σὰν ίδεαν, το ή λοιπὸν ἀπώλετο. Χώταν μερο σύ θέλης, μακάρεων ίσαν άρω Αμέραν όκκα ή εκ ε θέλεις τύ, μαλ' εν σκότω. Πώς ταυτ' άρμεια, τον φιλέοντ' ανίαις διδώνς אאל פו עום דו מושכום, עב שבי שני שני שנים, Τῷ κὰ λώϊον αὐτὸς έχων έμ' έπαινέσαις. Ποίησαι καλιάν μίαν είν ένὶ δενδρίω, Οππα μηθέν απίξεται άρχιον έφπετόν.

Nu

Nunc verò hodie alium tenes ramum,
Cras alium, & alium post alium requiris:
Et quidem aliquis faciem tuam pulchram adspiciens laudaverit:
Huic statim amicus factus es plusquam triennis.
Primum verò amantem tertio loco posuisti.
Virorum superborum more videris spirare.
A M A, ut vivas, consimilem semper habese.
Hoc si feceris, bene audies
Apud cives: & amor tibi iste non molestus erit,
Qui virorum mentes facilè superat,
Et me ex serseo mollem fecit.
Verùm circa tenerum os te amplector.

Argumentum.

Hoc Idyllio (quod est Odiarium) describitur, quomodo Adonidis intersector aper ad Venerem ab Amoribus seu Cupidinibus adductus suerit, ejus jussus, & quomodo Venus ejus miserta sit, ubi

· IN MORTUUM ADONIN, Idyllium XXX.

Dônin Cytherêa Ut vidit jam mortuum, Horridam habentem comam. Et pallidas genas, Ducere ad fe aprum Justit Amores. Illi vero statim, utpote volucres, Per omnem currentes svlvam, Tristem aprum invenerunt, Et vinxerunt, atque alligârunt. Et unus quidem illorum laqueo cum adstrinxisset, Trahebat captivum: Alter verò à tergo impellens Percutiebat arcu Fera autem incedebat timidé: Metuebat enim Venerem. Huic verò dixit Venus, Omnium pessima bestiarum. Tune ittud femur læfifti? Tune meum virum percuffifi ?

Νωῦ ἡ τῶθε μθὸ ἀματος ἀλλον ἐχεις κλάθν,

15 'Αλλον δ' αὐειον, ἐξ ἐτέρω δ' ἔτερον ματῆς.

Καὶ μἰωὶ σεδ τὸ καλόν τις ἰδῶν ῥέθος αἰνέσαι Τῷδ' ἐυθὸς πλέον ἢ σειέτης ἐγένευ φίλΘ΄ Τὸν πρῶτον ἡ φιλεωῦτα, σειτῶον ἐθήκαο.

'Ανδρῶν σθῦ ὑσριμορέων δοκέεις πνέειν.

ΦΙ'ΛΕΙ δ', ὡς κε ζώης, τὸν ὅμοιον ἔχειν ἀεί.

'Αι χδ ῶδε ποιῆς, ἀγαθός μβι ἀκέσεαι
'Εξ ἀςῶν' ὁ δὲ τοι ἔρος ἐ χαλεπῶς ἔχοι,
"Ος ἀνδρῶν φρέναι ἐυμθρέως ὑσοδάμναται,

Κημὲ μληθακὸν ἐξεπόνασε σιθαρέκ.

' Αλλὰ πέριξ ἀπαλῶ ςύματος σε πεδέςχομαι.

tricesimi Idyllii.

ubi eum audiit. Genus carminis est Anacreontium: ut,
"Ου μωι μέλει Γύγαο
Το Σαρδίων ἀνακίΘ.

'ΕΙΣ ΝΕΚΡΟ'Ν "ΑΔΩΝΙΝ, 'Ειδύλλον λ'.

Daviv n Kudnen 'กร ผิงธ ขององ ทั้งท, Στυγναν έχοντα χαίταν, Ωχεάν τε τω παρειάν, "Ayeny गरेश की कट्डेड क्येंगिक Εταξε πώς Ερωτας. OI d', EU JEWS TOTAVOI Πάσω δεαμόντες ύλαν Στυγνὸν τον ω άνεῦςον, Δησάν τε, κάπεδησαν. Xú whi, Beb x w na dan as, Έσυρεν αιχμάλωπον. Ο δ, εξόπω ελαύνων, Επυπίε τοι σι τόξοις. O Sup of "Laure Servas. Doberto 28 Kudielw. To d' einer Apegdira, Idorwov nanse Incov Sù Torde pungov itas

15

Fera autem fic dixit. Juro tibi, ô Venus, Per ipsam te, & virum, Et ista mea vincula, Et hosce venatores, I uum formolum virum Non volebam ferire: Sed velut fimulacrum adspexi. Et non ferens incendium amoris. Femur, quod illi nudum erat. Infano furore osculari cupiebam: Idque mihi nocuit. Hos igitur accipiens dentes, ô Venus. Hos puni, excîde. Quid enim gero supervacaneos Amatorios dentes? Et hoc si minus tibi sufficit. Etiam istac mea labra. Hujus autem miserta est Venus, Et dixit Amoribus Ut vincula illi solverent. Ex eo tempore Venerem sequebatur. Neque in fylvam rediit: Et accedens ad ignem, Exussit Amores, amatorios dentes.

THEOCRITI SYRACUSII EPIGRAMMATA.

R Ofz illz roscidz, & densum illud Serpyllum dicatum est Heliconiadibus Muss. At nigra folia habentes lauri, tibi; ô Pythie Apollo: Delphica enim petra his te ornavit.

Aram autem cruentabit cornutus hircus iste villosus, Terebinthi comedens ultimum ramum.

ALIUD II.

Daphnis ille candidus, ille qui pulchrâ fistulâ modulabatur Bucolicos hymnos, hæc dedicavit Pani: Tres tibias, pedum, acutum jaculum, Pellem cervinam, & peram, quâ olim poma ferebat.

ALIUD

O Sip of Exely was. Durupi ou, Kushen, 'Autho ot, x) דפר מניסףם, Καὶ ταῦτά με τὰ δεσμά, Kai Twis & Twis xwiazwis, 25 Τὸν ἀνδρα τὸν καλόν σο Our ne Lov mara Ear 'Αλλ' ως άγαλμ' εςείδον, Καλ μη φέρων το καθμα, Τυμνον τον είχε μης ν 30 Euparople oraca. Kai ud naterivale. Τέτες λαβέσα, Κύργι, Τέτες χόλαζε, τέμνε. Ti 20 peper weroses 35 Ecomes odovlas; 'Ει δ' έχί σοι τάδ' άρκε, Καὶ ταυτ' έμε τὰ χειλη. Tou d' naénos Kumpis, Ειπέν τε τοις "Ερωσι 40 Τα δεσμά οι πλύσαι. Kal Day sx EGaive אמו דעל דוטפו שפינבא שיי "Exque Tois" Eewlas. 45

ΘΕΟΚΡΙ ΤΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΌΥ ΈΠΙΓΡΑ MMATA.

"AAAO. B'.

Δάφνις ὁ λευχόρεως, ὁ καλᾶ σύειγγι μελίσθων
Βεκολικὰς ὅμνες, ἄνθετο Πανὶ τάδε.
Τὰς τριωὰς δύνακας, τὸ λαρωδόλον, ὁξιωὶ ἄκονῖα,
Νεβείδα, τίω πήξαν ᾳ ποκ' ἐμαλοφόρει.

"ΑΛΛΟ.

ALIUD. III.

Dormis in solo foliis-constrato, ô Daphni, corpus defessum Quieti dans: furculæ verò nuper-compactæ sunt in montibus.

Venatur autem te Pan, & Priâpus qui croceam Hederam pulchro capiti circumligatam habet, Antrum ingredientes unanimes. Verùm tu fuge,

Antrum ingredientes unanimes. Verum tu tuge, Fuge, inquam, deserens somni soporem nutantem.

ALIUD. IV.

Per illum vicum ubi quercus sunt, 6 caprarie, destectens, Ficulneam invenies recèns-sculptam statuam,

Tripedem, cùm ipso cortice, sine auribus: Sed Priapo Generatori possibile est Veneris opera persicere. Ædes autem sacra pulchrè circumcurrit, & perenne

Fluentum é faxis undique viret

Lauris, & myrtis, & odoratâ cupresso, Ubi circumcirca dissus est racemosa cum capreolis

Vitis: yernæ autem stridulis cantibus

Merulæ modulantur variè-sonora carmina:

Flavæ lusciniæ sibilis ex adverso canunt, Cantantes gutture suavissimum sonum.

Sede igitur illic, & amabilem Priapum

Precare ut ego possim renuntiare Daphnidis amoribus:

Et mox facrificaturum me die pulchrum caprum. At si abnuerit, Hoc adeptus, volo tres hostias offerre:

Sacrificabo enim juvencam, hirfutum hircum, agnum quem habeo Stabularium. Audiat autem benevole deus.

ALIUD. V.

Visne, per nymphas, duplicibus tibiis cantare Suave aliquid mihi? Et ego pectidem sumens

Incipiam aliquid sonare: bubulcus autem simul oblectabit Daphnis, cerâ-compacto spiritu, i. sistulă, modulans.

Stantes verò prope hirfotam quercum post antrum, Pana caprarium privaveriraus somno.

ALIUD. VI.

Ah miser tu Thyrsi! Quid proderit, si contabefacias Lacrymis geminos oculos lugendo?

Abiit capella, præclara foboles, abiit ad inferos: Nam durus ungulis eam comprehendit lupus.

Canes verò clamant: Quid prodest, cum illius Nec os quidem neque cinis relictus sit abcuntis? "AAAO. y'.

"Ευθεις φυλλοσρώπ πέθω, Δάφνι, σώμα κεκμακός 'Αμπαύων' ταλικες δι' άφππαγείς ἀν' έφη.
'Αρξεύει δε τυ Πὰν, κὸ ότεν κερκόευτα Πείηπις Κιωδον ἐφ' εμες τω κερπί καθαπίωμω.
''Ανξον έσω τείχεντες ομόρροδοι. ἀλλά τὸ φεῦγε, Φεῦγε μεθείς ὖπνε κῶμα καθαγεόμου.

"AAAO. N. Τίωαν τον λούραν τώς ού δρύες, αλπόλε, πάμι με, Σύκινον έυρήσεις άρτιχλυφές ξόανον, Τεισχελές, αὐτίφλοιον, ἀνέατον άλλα φάληπ Παιδορόνω διωατίν Κυπριδος έρρα τελείν. Zands d' Eu iseds weldedeculu, dévaor 3 Ρείθρον ώπο ασιλάδων πάντοσε πιλεθάει Δάφναις, κ) μύρτοισι, κ) ευώθει κυπαείστο, "Ενθα πέριξ κέχυται βοσφυόπαις έλικι "Αυπελ . είαεινοί ή λιγυφ Βόγγοισην ἀοιδεύς Κόωτφοι άχευσιν ποικιλότεαυλα μέλη Essai andovides unvelouaou demazero, Μέλπεσαι τόμασιν τὰν μελίγηριω όπα. Elso Si Thue, is To pacisyn Heinro "Ευχε' Εποςέρξαι του Δάρνιδο με πόθος. Κευθύς Επιβρέξειν χημαρον καλόν. Ιω δι άνανεύση, Τέδε πυχών, εθέλω πριστά θύη τελέσαι 'Ρέξω η δαμάλαν, λάσιον τεάρον, άρνα τον ίσω Zanitar. alor d' cuplieus o Jeos.

"A A A O. E'.

Λής, ποτί τᾶν νυμφᾶν, διδύμοις αυλοίσην ἀθσαι ΄Αδύ τι μοίς κήγων πακτίδι ἀθερφιθμο 'Αρξευμαί τι κρέκειν' ὁ ἢ βεκόλο ἀμμιγα θελξει Δάρνις, κηροβέτω πνοθματι μελπομιθο. 'Εγρυς ἢ ςάντες λασίας δρυός ἄντες ὅπιδεν, Πᾶνα τον ἀιμεδταν ὀςφανίσωμεν ΰπνε.

"A Λ Λ Ο. s'.
" Α δέλαιε τὰ Θύρσι τι τὸ πλέον, εἰ καταταξεῖς
Δάκρυσι διγλιώνες ὧπας οδυερμής Θ;
Οιχεται ά χίμαρος τὰ καλὸν τέκος, ὅιχετ' ἐς ἄδαν
Τ εφιχὸς γὸ χαλῶς ἐμφεπαξε λύκ Θ.
" Αι ἢ κιώνες κλαγγειῶπ τὶ τὸ πλέον, ἀνίκα τίωας
" Ος ἐον ἐδὲ τέφεα λείπεται ὀιχρυβύας;

In statuam & SCULAPII. VII.

Venit & Miletum Pæonis filius,
Cum viro fanatore morborum conversaturus
Nicià: qui ipsum quotidie semper sacrificiis adit,
Et istud ex odorata sculpsit ei simulacrum cedro,
Eetioni propter scitam manum magnum pollicitus
Præmium. Ille verò ad opus omne suum contulit artificium.

Epitaphium ORTHONIS. VIII.

O hospes, Syracusanus vir Orthon hoc tibi præcipit, i Hybernâ nocte ebrius nè iterfacias. Nam ego talem habeo interitum: &, pro magna Patria mea, peregrinâ terrâ jaceo coopertus.

ALIUD, IX.

O homo, vitæ parce; neque præter anni tempus Nauta fis: quia non est magna homini vita.

In smulacrum Musarum. X.

Vobis hoc, ô dez, gratum novem omnibus Simulacrum Xénocles erexit marmoreum Muficus; non aliter quifpiam dicet. Et propter hanc fcientiam Laudem habens, Mufarum non oblivifcitur.

Epitaphium EUSTHENIS
physiognomonis. XI.

Eusthenis hoc est monumentum: physiognómon est philosophus, Peritus ex oculo mentem etiam cognoscere.

Honestè ipsum sepelierunt socii in peregrina terra peregrinum ex-Et poeta ipsis mirè gratus erat. (istentem.

Omnia quæ par est habet mortuus philosophus, Quamvis nihil viriñ habens: habuit ergo qui curam sui gererent.

> In tripodem Baccho dedicatum, nomine Demótelis. XII.

Demóteles chorâgus, qui tripodem, ô Bacche, Et te jucundissimum deorum beatorum consecravit, Moderatus erat in omnibus: in choréa verò obtinuit victoriam Virorum, & quod pulchrum et quod decens est videns.

In simulacrum cælestic Veneris. XIII. Venus ista non est vulgaris: propitiam redde deam, vocans eam Cœlestem, castæ donarium Chrysógonæ

In

Έις άγαλμα 'ΑΣΚΛΗΠΙΟ' Υ. ζ'.

Έπτάφιον "ΟΡΘΩΝΟΣ. ή.

Εθνε, Συρηκόσιός τοι ἀνης τοθ' ἐφίεται Όρθων, Χαμερίης μεθώων μηθαμά νυκτὸς ἴοις. Καὶ χὸ ἐγὰ τοιἕτον ἔχω πότιμον' ἀντὶ ἢ πολλᾶς Πατς ίθος ὀθνάλω κάμαι ἐφεσαμβί. Θ.

"ΑΛΛΟ. θ'.

Avapam, રિલોક જિલ્લાનિક્લ, પ્રાથમ જવારે હિરીય Nautin હૈંદી છે.

Έις άραλμα Μεσών. ί.

Υμίν τέτο, θεαί, κεχαεισμένον εννέα πάσαις Τώραλμα Ξενοκλής θήκε το μθρμάεινον Μεσικός. έχ έτεςως τις έςει. σοφίη δι επί τηθε Αιγον έχων, Μεσέων έκ επιλανθάνεται.

Έπτάφιον ΈΥΣΘΕ'ΝΟΥΣ τέ φυσιογνώμων . ια'.

Έυθένε Το μνάμα ουσγνώμων ο σορικής, Δεινός ἀπ οφθαλμικ κή το νόημα μαθείν. Ευ μιν έθα λαν ετάξερι ἐπ: ξείνης ξένον ὄντα Χ΄ ύμνοθέτης αὐτοίς δαιμονίως φίλ Θ Ιω. Πάντων ὧν ἐπέοικεν έχει τεθναώς ὁ σορικής, Καίσωρ ἀκικις ἐών Είχ ἀξα κηδεμόνας.

> Εις τείποδα τω Διονύσω, δπο Δημοτέλες. ιβ'.

Δαμιστέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποθ', ὧ Διόνυσε, Καί σε τὸν ἦθεςον Ξεῶν μακάρων ἀναΞεὶς, Μέτρι Φ Ιῶ ἐν πᾶσι χορῷ δ' ἐκτήσωτο νίκλω ᾿Ανδρῶν, κὴ τὸ καλὸν κὴ τὸ προκήκον ὁρῶν.

Έις ἄγαλμα τῆς ἐρανίας Αφροβίτης. ιγ΄.
Η Κύπρις ἐ πάνδνιμος ἱλάσκεο τιο Βεδν εἰπῶν ΄
Ουρανίαν, ἀγνᾶς ἄνβεμα Χευσορόνας

In domo Amphiclis, cum quo & liberos & vltam habuit Communem: semper autem ipsis melius quotannis erat A te incipientibus, o veneranda. Nam, D U M curant

Immortales, ipfi plus habent mortales.

EPItaphium Eurymedontis. XIV.

Parvulum filium reliquisti, & tu ipse etiam in flore ætatis, O Eurymedon, hoc sepulcium mortuus obtinuisti. Tibi quidem sedes est inter divinos viros: hunc autem cives

Honorabunt, patris memores utpote boni.

IN idem. XV.

Cognoscam siquid amplius bonis viris tribuas, an etiam improbus A te, ô viator, itidem æqualem habeat honorem. Salveat iste tumulus, inquies: nam Eurymedontis

Jacet facrum levis super caput,

I'N Anaereonis statuam. XVI,

Contemplare statuam hanc, ô hospes, Diligenter: & dic, cum domum redieris, Anacreontis simulacrum vidi in Teo,

Excellentis, fiquid antiquorum poetarum præstans fuit:

Addens verò quod juvenibus delectabatur, Dices verè totum virum.

IN Epicharmum. XVII.

Et vox Dorica est; & vir qui comoediam Invenit, est Epicharmus. O Bacche, æneum ipsim pro vero

Tibi hic dicarunt.

Quem Syracusis collocârunt in prægrandi civitate, Ut virum civem decet.

Acervum enim habebat rerum utilium iis qui memores erant Rependere mercedem.

Multa enim ad vitam pueros docuit utilia:

Magna gratia illi habenda eft.

EPItaphium CLIF E, nurich Medéi. XVIII.

Parvulus islud Hrunit Threisla

Medéiis monumentum in via, & inscripst Clitz.

Quòd puerum nutrivit: adhue nempe adhue utilis vocatur.

In ARCHILOCHUM. XIX.

Consiste, & Archilochum adspice, veterem poetam, Iambógraphum, cujus celeberrima fama Permanavit & ad occidentem & ad orientem.

Certè

"OING & AMOINSESS, to BY TENTA IL Blov dige Zwór dei de oper xoion eis ETG lu En réder desculsois, à motria. KHAO MENOI 38 Αθανάτων αὐτοί πλείον έχεσι βεστοί.

'EIII raquor 'Eupuneson' . . ..

Νήπον ήδη έλειπες, εν άλικία ή κ) αὐτός, Ευρύμεθον, τύμβε τέθε παιών ετυχες. Σοὶ κιν έθρα πείοισι μετ' ἀνθεάπ' τον ή πολίται

Τιμαστύρη, πατρός μνώμυμοι ώς άγαθ 8. E I Z TO 00 TO. 12'.

Γνώσομαι είτι νεμεις αραθοίς πλέον, η ιζό θειλός Έκ σέθεν ώς αύτως ໂσον, οδοιπός', Έχει.

Χαιρέτω έτ Φ ὁ τύμο Φ, εράς επά Ευρυμέθου Φ Κάται της ίερης κέφ Φ જ ερ κεφαλής.

'E I Z 'Avaxphool @ avdpiarra. es'.

@ वेंज्या गांग वेंगर्जा वंशाय गंडा गांग के दिश्य,

Erreda u hay', errav es denov évens,

Αναχοξοντ Θ Ειχόν Είδον & Τέφ, Төй कर्वते सेम क्टाक्यें के रिन्मार्किं

Eges argenews onor tor andra.

ΈΙΣ Έπχαρμον. ιζ.

"A TE pova, Dwel ? 20 'rigo Tar naposiar Έυρων, Επιχαρμος. ΤΩ Βάκχε, χάλκεον νιν αντ' αλαθινέ

Tiv &S' dve Ingar.

Τὸν Συρακόωταις ἐνίδρωνται πελωρικά πόλει, Οι ανδρί πολίτα.

Σωθν η είχε χημάτων μεμιαμίοις Texeiv omixerez.

Mond & मानी के दिल्ली महीड माराजी सेमार अभिनामा Μεγάλα χάεις αυτώ.

ΕΠΙτάφιον ΚΛείτας, τζοφέ Μηθείε. εή,

Όμικρὸς τόγ' ἔτο ξε τα Θρείωα Μήθει Θ το μναμ' όπι τα όδω, κιπτέρεα με Κλείτας.

Έξει τω χάρω ή χωή αντί τωων Ων τον κέρου. Επερ. έτη μω ετι χενοίμη καλίται.

'Ess'APXI' AOXON. 18'. Αρχίλοχου κો કર્લ जा κો લેકાઈક του πάλαι ποιντών Tor of idular, & to puelor xx60 Aina प्रदेश मालो प्रयास के क्लोड दें.

rtè

Certè ipsim Musz & Delius Apollo amaverunt:

Adeò exactus erat ac dexter

Carmináque componendo, & ad lyram cantando.

IN STATUAM PISANDRI, QUI Herculis labores carmine scripsit. XX.

Jovis iste vobis filium vir,
Eum qui cum leone pugnavit, promptum manu,
Primus superiorum poetarum
Pisander conscripsit oriundus ex Camiro;
Et, quotquot laborando confecit, recensuit labores,
Hunc vero ipsum populus (ut certò scias)
Collocavit hic, aneum cùm fecisset,
Multis mensibus postea & annis.

In HIPPONACTEM. XXI.

Poeta hic Hippónax jacet. Si quidem improbus es, nè accedas sepulcrum: Sin autem es bonus, & ex probis navus, Considens sede; &, si volueris, dormi.

Ejusdem in suum ipsius librum. XXII.

Alius est Theocritus Chius: ego autem Theocritus qui hæc scrips, Unus ex plebe sum Syracusana, Filius Praxagoræ inclytæque Philinæ:
Musam verò alienam nunquam attraxi.

MOSCHI IDYLLIA. AMOR FUGITIVUS,

Idyllium I.

Enus Amorem filium altum inclamabat, .i. altâ voce clamans, dicebat,
SI QUIS in triviis vagantem vidit Amorem,

Fugitivus meus est : index munus habebit. Merces tibi erit suavium Veneris : si verò adduxeris ipsum,

Non

"Η ρά μιν αὶ Μέσαι κὰ ὁ Δάλι Φ ἡρώπου ' Απόλλων'
Ως ἐμμελής τὰ ἔγμτο κὴποθέξι Φ
"Επεά τε ποιείν, πρώς λύραν τὰ ἀείθειν.

'EIE 'AN ΔΡΙΑ' NTA ΠΕΙΣΑ' ΝΔΡΟΥ τε τες 'Ηρακίες ποικες ποιήσαι Θ. κ.

Τὸν τὰ Ζανὸς ὅδ΄ τριμιν ὑὸν ἀνὰς,
Τὸν λειοντομάχαν, τὸν ὁξύχειρα,
Πςῶτ Θ τῆν ἐπάνωθε μεσυποιῶν
ΠείσανδρΘ ξωνέγχα ξεν ὡκ Καμείςε,
Χώσες ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀξθλες.
Τὰτον δ' αὐτὸν ὁ δῶμΘ (ὡς σὰφ' εἰδῆς)
"Εςασ' ἐνθαδε χάλκεον ποιήσας
Πολλοῖς μασὶν ὅπιθε κὴνιαμτοῖς.

Έκ ΊΠΠΩ'ΝΑΚΤΑ. κα'.

Ο μεσοποιός ενθάδ' Ίππώναξ κείται.
Έι μβρ πονηρές, μιο ποτέρχου τω τύμεω.
Έι δ' έοδι αρήγυος τε αλ παρά χεηςών,
Θαρσέων καθίζου, κάν θέλης, δπόθειξον.

Τέ αὐτε είς τω ξαυτε βίδλον. κδ'.

"Αλλος, ο Χίος' εγω ή Θεόκρετος δε τάθε γεάθα,,
Εις ἐπὸ το πολλών εἰμὶ Συρηκοσίων,
"ΥΙὸς Πευξαγρεσο ωρικλειτώς τε Φιλίνης"
Μέσαν δ' οξητέλω έποτ' ερελκυσάμω.

海海流水水流流水水水水水水水水水水水水水水水水水

ΜΟ ΣΧΟΥ ΈΙΔΥ ΛΛΙΑ:

"EPΩΣ ΔΡΑΠΕ'THE,

EINMOV a.

ΚΥ΄ ΠΡΙΣ τον "Ερωτα τον ιξεα μακρου εξώςτει,
"ΕΙΤΙΣ ενὶ τειόδοισι πλανώμθρον είδιν "Ερωτα,
"Ερωτα,
Δερωτετίδας εμώς δζιν ο μανυτας γέρας εξεί-

Midos Toi, To ginapa To Kumpid @ · Lin d' ajayns viva

Non nudum fuzvium, fed tu, ô hospes, plus etiam habebis. Infunt autem plurima figna puero: inter viginti alios cognoveris Corpore non albus, verum igni fimilis: oculi ipfius (ipfum. Acres & flammei. M A L A mens, dulcia verba: Non enim idem sentit quod loquitur. Vox illi dulcis, ut mel: Sed cum irascitur, mens est immitis, fraudulenta, Nihil veri dicens: dolosus puer, crudeliter ludit. Pulchrè capillatum est illi caput, habet autem protervam faciem. EXIGUAE quidem illius funt manus, sed procul jaculatur: Jaculatur usque ad Acherontem, & inferni regem. CORPORE quidem nudus, ar mensilli tecta est: Et volucris ficut avis circumvolar nunc ad hos, nunc ad illos, Viros & mulieres, visceribus autem infidet. ARCUM habet valde exiguum, super arcu verò sagittam: EXIGUA illi fagitta, at in coelum usque fertur. ET Aurea in humeris pharetra: in ea autem funt, Amarulentæ arundines, quibus sæpe etiam me sauciat. Omnia sunt crudelia, omnia: multo verò magis qua ipsi est PARVA fax Solem ipfum perurit. Si tu ceperis illum, vinctum duc, neque miserearis. Et SI QUANDO flentem videris, cave nè te fallat : Etiam si riserit, tu attrahe ipsum: atque SI VOluerit te osculari, Fuge: malum est osculum, ipsa labra sunt venenum. SI verò dixerit, Cape hac, dono tibi quacunque mihi funt anna, Nè quicqua attigeris: fallacia dona funt; igne enim omnia tincta fut.

EUROPA, Idyllium II.

Lur OP Æ olim Venus suave somnium immisst.

Cum terria pars noctis i. gallicinium stat, & aurora propè est:

Cum somnus melle dulcior in palpebris sedens,

Membra resolvens, oculos molli vinculo ligat;

Cum & veracium pascitur turba somniorum.

Tunc illa dormiens in ædibus quæ sub tecto sunt i. in parte adiPhoenicis silia, adhuc virgo Eurôpa, (um superiore,
Videbatur sibi videre continentes duas de se contendentes,

Asianam, & alteram oppositam: indosé auté habebant ut mulieres.

Harum altera peregrinæ forman habebat: altera autem simils eræ
Indigenæ, & ut siliam suam magis vindicabat:
Dicebat verò quòd eam genusset & enutrivisset ipsa.

Verum altera, validis contendens manibus,

Traliebat

"Εςι δ' ὁ παις σείσαμω, τὸ δ', τό ξενε, κὸ πλεον εξείς.
"Εςι δ' ὁ παις σείσαμω ἀν είκου παι μάθοις νιν.
Χρώτα μὸ ὁ κολκὸς, πυρὶ δ' είκος το μάθοις νιν.
Χρώτα μὸ ὁ κολκὸς, πυρὶ δ' είκος το μάθοις νιν.
Χρώτα μὸ ὁ κολκὸς πυρὶ δ' είκος μόλις φωνά:
"Ην ἢ χολά, νόω διν ανάμερος, περοσφυτάς,
"Ουθεν αλαθώων δόλιον βρέφω, άχεια παίσδει.
"Ευπλοκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἐταμον τὸ σερίςωπον.
Μ Ι Κ Κ Υ΄ Λ Α μὸ τίμω τὰ χρούδρια, μαμρά ἢ βάλλει Βάλλει κ' εἰς ᾿Αχέροντα κὸ εἰς ἀἰδεω βασιλῆα.
Τ Υ Μ Ν Ο Σ μὸ τόχε σομα, νόω δε ὁι ἐμπεπνικας το κο

10

ri,

it.

di-

ore,

res.

rzt

bat

5

Io

ΤΥΜΝΟΣ μθυτόρι σόμα, νο Θ δε δι εμπετνίνας αμ'
Καὶ περόμις δουν δενις εφέπλαται άλλοτ' ἐπ' άλλες
Ανέρος μθε γιμαϊκας, ἐπὶ σολάγχιοις ἡ κάληται.
ΤΟ ΖΟΝ έχει μάλα βαιον, ὑπες τόξω ἡ βελεμνον ΤΥΤθον ἐδὶ τὸ βελεμνον, ἐς αἰθέρο δ' ἄχει φορείται.
ΚΑΙ ΧΡύσεον σεὶ νῶτα φαρέπειον, ἔνθοδι δ' ἐντὶ

ΚΑΙ ΧΡυσεον του νωτα φαρετειον, ενδοδι δ' οντι Τοὶ πικροί κάλα μοι, τοῖς πολλάκι κημε πτεφσιει. Πάντα μβύ άρχια, πάντα πολύ πλείον δέ δι εμπο ΒΑΙΑ λαμπάς εοίσα τον άλιον αὐτον ἀναίδει. "Ην τύ γ' έλης τίμον, δάσας άγε, μιδ' ελεήσης.

25 Κ΄ Η Ν Π Ο Τ΄ ἴδης ελαίοντα, φυλάστο μή σε πλανήση Κῆν γελάα, τύ νιν ελκε κ) Ἡ Ν ἘΘέλη σε φιλάσαι, Φεῦγε κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χείλεα φάςματον ἐντί. Ἡ Ν Δ Ε΄ λέγη, Λάβε παιτα, χαείζομαι δωά μοι ὅπλα, Μήπ Ξίγμε πλάνα δωεα πὰ γὸ πυεὶ πάντα βεξαπαι.

'E T P Ω' Π H, 'E ιθύλλιον β'.

ΤΡΩ ΠΗ, ποτὶ Κύσρις ἐπὶ γλυκωὶ ἦκεν ὁνειρον,
Νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἔςαται, ἐἶρῶθι δ' ἡάς
"ΥπνΘ ὅτε γλυκίων μέλι] Βλεφάρς ιστν ἐφίζων,
Λυσιμελής, πεθάρ μαλακῷ κῃ φάςα δεσμῷ,
Ευτε κὰ ἀπρεκίων ποι μαίνεται ἔθνΘ ὀνείρων.
ΤῆμΘ ὑπωρορίοισιν ἐνη νώωσεσα δόμοισι
ΦοίνικΘ θυγάτης, ἔτι παρθένΘ Ἐυρώπεια,
'Ωΐσατ ἡπείρως δοιὰς πεὶ εἶο μάχεῶς,
'Απάδ' ἀκππρίριυ τε φυλι δ' ἔχον ὅια γιωαϊκες.
Τῶνδ' ἡ κῶρ ξείνης μορφίω ἔχεν ἡ δ' ἀρ ἐωκει
'Ενδαπη, κὰ μάλλον εῆς πείρετο κέρης
Φάσιεν δ' ὡς μιν ἐτικτε κὰ ὡς ἀππλέ μιν αὐτή.
'Η δ' ἐτέρη, κρατορῆσι βιαζομθή παλάμησιν,

.

Elguen

Trahebat non invitam: quoniam fatale effe dicebat A Jove zgiocho ut przmium fibi effet Europa. Illa verò è strato exiliit toro, metu perculfa, Palpitans corde: nam fomnium viderat tanquam rem evidentem. Diu autem taciturna sedebat: ambas enim Adhuc in oculis apertis habebat mulieres. Verum postea valde serò extulit virgo vocem.

Quis mihi ex superis hac spectra obtulit? Qualia me super stratum torum in thalamis Suaviter admodum dormientem perterruerunt fomnia? Que verò fuit hospita quam adspexi dormiens? Quam mihi perculit cor illins amor! quam me & ipfa Amanter suscepit, & tanquam suam adspexit filiam!

Sed mihi dii bene vertant fomnium.

Sic loquuta, furrexit: & charas quæfivit sodales Æquales, cozvas, animo charas, nobiles. Quibuscum semper ludebat, choréam cum iniret. Vel corpus cum ablueret ad oftia Anauri, Aut quando è prato odorata lilia tonderet, i. carperet. Atque illæ statim ei comparuerunt: quælibet autem manu tenebat, Flores recipientem calathum: & in prata exibant Maritima, ubi semper una congregari solebant, Oblectantes se rosarum germine, & undarum strepitu. Ipfa verò aureum ferebat calathum Eurôpa, Spectabilem, valde mirandum, magnum opus Vulcani, Quem Libyæ dederat dono, quando in torum Neptuni Ivit: illa verò præbuit formolæ Telephaessæ, Quæ ex illius sanguine erat, Innuptæ verò Europæ Mater Telephaessa eximium præbuit donum, In quo artificiosa multa fabrefacta erant resplendentia, Inerat ex auro facta Inachi filia Io. Adhuc vitula existens, indolem aurem non habebat mulieris: Oestro autem percita pedibus per mare ambulabat, Natanti similis: mare autem caruleo colore factum erat. Duo verò stabant in supercilio littoris Virifimul: spectabant autem pontigradam bovem. Aderat & Jupiter, demulcens placide manu divina Vitulam marinam: quam apud Nilum septem-oftia-habentem Ex bove pulchre cornuta nursum transformavit in mulierem. Argentea erant Nili fluenta: ipfa verò vitula Ærea: ex auro verò factus erat iple Jupiter. Circum verò, sub corona calathi rotundi, Mercu"Ειςυεν κα ἀκκεσων επει φάπο μόρ πιμον ")

'Εκ Διος αλλίο χε γέρας εμμέρας Ευρώπετας,

'Η δ' Σπο μέν ερασβά κεχων δούς δεμμαίνεσα,

Ποδηρικών κεραδίμων το γδ ως θπας είδεν όνειρον.

Εζουδόν δ' δπὶ δπερν ἀκλιμ έχεν, ἀμφοτέρας β'

Εις τη πεπαμθρίοισην δη όμμασην είχε γ υπαίκας.

'Ο ψέ β δη μάλ επειτ ἀνενείναιτο παρθέν Θ αμθλίν,

Τίς μοι τοιάθε φάσματ επερενίων περίπλης.
Ποιοί με τρωτή λεχώων ύπρ το βολάμοισην ποιάθε καθωνιστικά το βολάμοισην ποιάθε καθων με δείθου ψπικάθεσης ποιάθεσης ποιάθεσης ποιάθεσης ποιάθε καθων ποιάθεσης π

25 'Ως μ' 'έβαλε κεαθ'ίω κένης πόθος' ώς με κ) αὐτή 'Ασσασίως ὑπέθεκτο, κ) ώς σφετές ω ἰδε παῦ δα. 'Ακλά μοι 'ές ἀγαθὸν μάκαρες κείνειαν ὄνειεον.

'Ως εἰπεσ', ἀνόρυσε φίλας δ' ἐπεδίζεθ' ἐπαίρος 'Ηλικας. διέτας, δυμήρεας, δυπατερείας

Τήσιν ἀεὶ συμάθυρεν, ὅτ' ἐς χροον ἐντύναιτο,

"Η ὅτε φαιθριμόστο χερα σερχοησιν Αναύρυ,
"Η ὁπότ ἐκ λεμυμο ἐὐπροα λείεια κέρσοι.
Ταὶ δὲ ὁι αἰλα φάανθεν 'ἔχον δ' ἐν χερσίν ἔκακ.
'Ανθοδόκον τείλαρον' ποτί ἢ λεμμμας ἔδαινον

35 'Αγχιάλυς, όθι τ' αἰξυ ὁμιλαδου ἡγερξθουτο, Τερπόμθμαι ροθέη τε φυἢ κὶ κύμαθ ἡ ἡχῆ. 'Αυτὴ ἢ χεύστον τάλαφου φέρεν Ευςώπεια Θηητου, μέγα δαῦμα, μέγαν πόνου 'Ηφαίςοιο, 'Όν Λιδύη πόρε δῶρου, ὅτ' ἐς λέχος Εννοσιγαίκ

40 "Hiev" ή ή πόρεν σεικαλλεί Τηλεφαίωνη,

"Ητέ δι αίμα ! Θ έσκεν. ἀνύμφω δ' Ευρωπείν
Μήτης Τηλεφάεωτα σεικλυτον ὅπασε δωερν,

Έν τω δαίδαλα πολλα τετάχατο ω μαίρουτα.

Έν ωψ έω χευσοίο τετυχωψίν 'Ιναχὶς Ιω

45 Εις επ πόςτις εξοα, φυλώ δ' εκ είχε γωαικός'
Φοιταλέη ἢ πόδεωτη εφ' άλμυς βαίνε κελάθα,
Νηροιβή ικέλη κυαιή δ' ετέπυκτο θάλαωτα.
Δοιοί δ' έςασαιώ με επ' όφευ Θ αιμαλοίο
Φωτες αολλήδω θη θη ποντοπός εν βεν.

Τος Τ΄ Ιω΄ Ζους ἐπαφώμυΘ ἡς ἐμα χειεὶ θε ἐκι
Πός πΘ εἰναλίκις, τω ἐπαπός φ πάρα. Νείλω
Ἐκ βοὸς ἐυκκρόροιο πάλιν μετάμει βε χωαϊκά.
᾿Ας ὑρε Θ μὸς ἔμω Νείλε ρό Θ ἡ δ΄ ἀρα πός πις,
Χαλκέμι χρυσε ἢ τετυχωύΘ αὐτὸς ἔμω Ζους.

55 'Augl' 3 Sirner & Too segarte Taxaegio

cu-

Equeins

Mercurius fabrefactus erat: propéque eum extentus erat Argus, pervigilibus infructus oculis. Hujus autem ex purpureo fanguine nafeebatur Avis, exultans pennarum multiflorido colore, Caudæ pennas explicans, ficut aliqua velox navis vela pandit, Aurei calathi extremum orbem pennis tegebat:

Talis erat calathus formofiffine Europa. Illæ verò , poliquam ad prata pervenerunt rorida, Alia aliis animum tunc oblectabane floribus. Ex eis hac odoratum narciffum, illa hyacinthum, Illa violam, illa verò serpyllum decerpebat: multaque in terram Pratorum vernorum cadebant folia. Aliæ porrò flavi croci odoratam comam Decerpebant certantes: verum in medio stabat ipsa regina, Splendorem purpurez rofz manibus colligens, Et excellebat sicut inter Gratias Venus. Neque diu animum floribus oblectatura erat, Nec virginalem zonam impollutam conservatura: Nam certè Jupiter, ut ipsam consideravit, mox icus est In animo, inopinatis domitus fagittis Veneris, quæ sola potettetiam Jovem domare. Etenim ut vitaret iram zelotypæ Junonis, Cùm vellet teneram puella mentem fallere, Occuluit deum, & mutavit corpus: & factus est taurus, Non qualis in stabulis nutritur, neque qualis Sulcum fecat, trahens curvum aratrum: Neque qualis inter armenta pascitur, neque qualis ille Qui domitus valde onuffum trahit plauftrum. Ejus reliquum quidem corpus flavum erat, Circulus autem candidus in media splendebat fronte, Oculi verò subglauci erant, amore coruscantes : Aqualia verò inter se cornua è capite emergebant, Sicut orbes lunz cornutz, dimidiati ambitûs. Venit autem in pratum: nec exterruit, cum vifus eft, Virgines: fed omnibus libebat accedere propius, Et contrectare amabilem bovem, cujus divinus odor Procal & prati fuperabat dulcem halitum. Stetit autem ante pedes inculpatæ Europæ, Et illi lambebat collum, demulcebátque puellam. Illa verò contrectabat eum, & placide manibus spumam' Multam ab ore abstergebar, & osculabatur taurum.

At ille placide mugiit : diceres tibiam

Mygdoniam

Equeins nounte winas de às outeravoso Aegos anoquiroso nenaquevo opouncion. Tolo 3 polvhertos do aquatos efurerenter *Ogvis azantophi & Acpigus monuar sti zgoin. Ταρσόν αναπλώσας, ώς είτε της άμμαλ Ο νηίς, Χευποίο ταλάρριο πρίσκεπε χείλεα τας σοίς. Toi O' Elw Taxages werent O' Evewneins. As of, ener so remobiles eshaudor de Demoer las, "Αλλαι έπ' άλλοίοισι τότ' άνθεσι θυμον έτερπον. Των η ων νάρκιστον εύπνον, ή δι υάκινθον, 'H of lov, n of Ep trustor awairuto mosta of seals Λεμώνων εάρρηςοφέων πίπεσκε πέτηλα. At A aute Earboio negne Dugear & Deiglu Δρεπον εριδμαίνεσαι άταρ μέση ές η άνασα Αγλαίω πυροδίο ρόθε χείρεοπ λέγεσα, Old of Ex Xacireon Siempener' Apegyevera. Ou แลง Snegr " แลงพรง รัส" ส่ง ภิยภ ภิยุแด้ง เล่งผง, Oud' deg rapserali wirghu drearror egios."
H 38 Si Kegrisus, de pur pegan, de escento Oupor, avoisour toos unders Beneson Kumpidos, nusun suix rai ni Zlui a Sandara. Δη χαλαδωμός τε χόλον ζηλήμον Ο "Ηςης, Παρθενικής τ' εθέλων απαλόν νουν εξαπατήσαι, Kgute Jedr, ni reste depas ni rivero raveos, Ουχ δι Θ σαθμοίς ενιφερβεται, εδε μο δι Θ "חאת לומדעוומדנו, סיףשי בעושעודו מפקדפטי" Oud' die moi une omboone ru, est who bio Οςτις τουδρικθείς ερύει πολύφορτον απιώνω. Too of not to we and senas Ear Doxesor Eoner, Κύκλ ۞ Α΄ ἀς γύρε ۞ μέστο μάς μαι θε μετώ τω,
'Ο ωτ εί' Απογλαίκε ωτ εί' (μερον ὰ πράποντε "Ισά π' έπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀμέτελλε καρίως, "Αντυρος ήμιτόμε κεροδίς έτε κύκλα σελίώνης. Ήλυθε η' ες κειμβία. κ) κα εφόζησε φαανθείς Παρθενικάς: πάσησι η' έρως γένετ' εγγύς ίκεθος, Yaural & imegroio Bods, नम देमिट्टनाइ वर्गा Τηλό Τι κ) λεμυλί Ο επαίνυτο λαρον αυτμίω. ETA 3 TOSWY TO THE THE COLOR & LULLOV O' EUGWATEINS, Καί δι λιχμάζεσκε δέρω, κατέθελχε ή κέρω. Η δέ μιν αμφαφάεσκε, κ ήρεμα χείρεσην αφεζη

Πολλον Από εφιάτων Επομβρήνυτο, κ κος τουερν.

65

70

75

80

85

90

95

Muydovi-

Mygdoniam stridulum sonum edentem te audire.
Flexit autem genua ante pedes: atque intuebatur Europam Cervice retortà, & illi latum ostendit dorsum.
Illa verò valde capillatis dixit virginibus.

Huc adeste sodales charz atque zquales, ut in hoc Considentes tauro nos oblectemus: certè enim omnes, Dorsum ubi substraverit, recipiet, veluti navis. Mansuetus hic adspectu est, & blandus, neque tauris Aliis similis: mens enim ei tanquam viro

Benigna versatur, & sola indiget voce,

Sic loquitus, tergo infidebat ridens:

Catera verò adiceniura erant. Statim autem exiliit taurus,

Cùm eam quam volebat rapuiflet: ac celeriter ad mare pervenit.

Ipfa autem conversa charas vocabat sodales,

Manus porrigens: at illæ non poterant eam affequi.

Ex littore verò mare ingressus longè procurrit, ut delphin.

Neréides autem è mari emerserunt, atque omnes

Cetorum tergis infidentes ordine ibant.
Et iple gravilonus Neptunus supra mare
Fluctus complanans, marini dux erat itineris
Germano fratri: atque circa ipsum congregabantur

Tritônes, profundi maris incolæ,

Longis conchis nuptiale carmen fonantes. Illa verò fedens in bubulo tergo Jovis.

Alterâ quidem manu tenebat longú tauri cornu, manu verò alterâ Trahebat purpurez vestis sinus, eousque quousque simbriam

Commadefaceret attractam cani maris copiola unda. Sinuabatur autem in humeris vestis ampla Europæ,

Ceu velum navis, atque allevabat puellam.

At illa, cùm jam terra à patria effet procul, (mons alus, Conspicereturque nec littus ullum quod à mari alluitur, nec ullus

Verùm suprà coelum, & infrà immensum mare, Circum se spectans, talem extulit vocem,

Quò me vehis, divine taure? quis es? quomodo autem hanc viam

Gravibus pedibus conficis, neque mare Reformidas? navibus enim pervium est mare Velocibus, at tauri marinum iter reformidant. Qualis tibi potus dulcis? quis è mari cibus erit?

Nunquid deus aliquis es? cur quæ deos non decent facis? Neque marini delphines in terra, neque tauri

In mari ambulant; tu verò per terram & mare Immadefactus ruis, ungulæ autem tibi funt remi.

Fortè

Muydovis Arywingov dramovio dasserv.

100 'Αυχέν' όπις με ζαι, και δι πλατύ δείκνυε νώτον.

'Η ή βαθηπλοκάμωισι μετέννεπε παρθενικήση,

Δεῦθ' ἐτάξαι φίλιαι τὸ ὁμήλικες, ὅφς' ἐπὶ τιώδε

Εζόμθαι ταύρω τες πώμεθα. Τὰ λο ἀπάσας
Νώτον ὑπος ος ἐσας ἀναδεζετοι, διά τε νῆυς.

105 Περιος δοδ΄ εἰς εἰς κὰ μείλιχος, κόξ τι ταύροις
"Αλλοισι σες εξοικε" νό Ο δε δι μοτέ φωτός
"Αισμο άμφιβέει, μένης δι διποδέται αὐδος.
"Ως φαμθίη, νώτοισιν εφίζανε μειδλόωσα"
"Αι δι άλλαι μέλλεσκον, άφαρ δι ἀνεπλνατο τοῦρος.

110 "Ην θέλεν άρπάζας ώχυς δι όπι πόντον Γκανέν.

Ή ή μετα τρεφθείσα φίλας καλ έεσκεν επίλεας,
Χείρας όρε γνυμμιπ ταὶ δι εκ εδιμάντο κι χάνειν.

'Ακτάων δι όπιθας αρόωω θέεν, μύτε δελφίς.
Νηρείδες δι ἀνέδυσαν τω εξάλδε, αὶ δι ἀρα πάσαχ

115 Κητόοις νώτοισην εφήμεται δετχόωντο.
Καὶ Α΄ αὐτος βαρύθωτος ή πειραλός Έννοσημα Θ
Κυμα ημπιθιώων, άλλης η γείτο μελάθε
Αυτοκμοί χνήτω τοὶ Α΄ αμφί μιν η γερεθοντο
Τείτωνες, πόντοιο βαθορβός ενναετήκες,

120 Κόχλοιστν ταναδίς γάμιον μέλ 🗗 ή πουπες.

Ή Α΄ ἀρ ἐφεζομείη Ζωνὸς βοέσις ἔπ νώτοις,
Τὴ μ΄ ἔχεν ταύρε δολιχὸν κέρας, ἐν χερὶ Α΄ ἀκλη.

Έιρυε πορφυρέας κόλ πε πίχας τορά κεν ώμυ Δαίοι ἐφελικιβίναι πολιής ἐπὸς τακετον ύδωρ.

125 Κολπώθη Δ΄ ἄμοισ πέπλΟ βαθύς Ἐυρωπείης,

Ίς τον διά τε νηδε ελαφείζετας τη μέρω.

Ή Δ΄ ὅτε δη γωίης ἀπο πατς ίδος Πέν Ενέυθεν,

Φαίνετο Δ΄ ἕτ ακτή τις άλιρδο , ἔτ ὅρςς αἰπο,

Αλλ ἀὴρ μιλ ψων δεν, ενορθο Τ΄ πομίο ἀπείρων,

n

130 'Αμφί επαπθυμασα, το του ανενείνα ο φωνίω,
Πη με φερείς, θεόταυρες τις επλεός πως ή κελευσον
'Αργαλεοιοι ποθείου διερχεαί, ελε θαλασαν
Δειμαίνεις; νηυοίν η διπιθεριάς εξι θαλασα
'Ωκυάλοις, τοῦροι δι άλιτω προμέρουν άταρπον

135 Ποϊόν σοι ποτον ήδύ; τός εξ άλος ενετ' εδωδή;

"Η ρά τις εωτ θεός; τι θεοϊς άπερικότα ρέζεις;
"Ουδ' άλιοι θελοϊνες επί χθονός, ετέ τι ταυροι
Εν πόντω ς είχασι' σο η χθόνα κι χη πόντον:
"Αξροχ Θ άινεις, χηλαί δε τοι είσν ερετμά.

Fortè etiam in caruleum aerem altè sublatus
Volabis, velocibus similis volucribus.
Hei mihi multium infelici, qua quidem domo
Patris relictà, & hunc bovem sequuta,
Peregrinam navigationem conficio, & erro sola!
Sed tumihi, Neptune, qui cano in mari regnum tenes,
Propirius occurras: spero me visuram esse
Hunc qui cursum dirigit, ducem meum.
Non enim sine deo per has humidas transeo vias.

Sic ait. Hanc verò alloquitus est laticornis bos, Bono animo esto virgo, ne time marinos suctus. Ipse enim sum Jupiter, & è propinquo videor esse Taurus: nam apparere possum quicquid velim, Amor autem tui impulit me tam longum mare emetiri, Tauro assimilatum. Creta autem te recipiet, Que meipsum quoque enutrivit, ubi nuptie tue Erunt: ex me autem inclytos paries filios, Qui reges sceptrigeri inter onnes homines erunt.

Sic dixit: & facta funt que dixerat. Apparebat enim Creta, & Jupiter rurlus aliam affumebat formam, Solvitque ei zonam: & illi lectum parabant Hore. Illa verò antea virgo, mox iponia Jovis facta est, Et Jovi filios peperit, statimque facta est mater.

EPITAPHIUM BIONIS,

bubulci amatoris, Idyllium III.

Um lamentatione miserabili mihi ingemiscite saltus, et Dorica unda.

Et suvii dessete amabilem Bionem.

Nunc plantæ mihi lugite, et nemora nune plorate:

Nunc slores tristibus odorem emistite corymbis:

Nunc rosæ subete lugubriter; nunc anemóne:

Nunc hyacinthe literas tuas loquere, et amplins solito Hei hei

Accipe tuis foliis: præclarus mortuus est cantor.

Incipite siculæ luctum, incipite Musæ.

Lusciniæ quæ densis lugetis in soliis,

Nunciate siculis undis Arethusæ,

Quòd pastor Bion mortuus est, quódque unà cum ipso

Et carmen interiit, periítque Dorica Musa.

Incipite sicula luctum, incipite Mula.

Strymonii

140 ³Η τάχα κὶ γλαυκῆς ΰ το ἡ τέρος υἰζόσ' ἀορθεὶς ³Εικελ Θαὶ ἡ προῦ στ ποτήσεαι ὁιωνοῦ στο. ³Οιμοι, ἐγω μέρα δή τι δικάμμορος, ἡ ρά τε δωμα Πατερος ἐποτερολιπέσα, κὶ ἐποτεμή βοὶ το δε, Ξείγιω ναυτιλίω ἐφέπω, κὶ πλάζομαι ὁιη.

145 'Αλλὰ σύ μοι μεθέων πολίδις άλδις Έννοσίγαιε
"Ιλα Θ ἀντιάσειας' εξλπομαι εἰςος φαιλίς
Τόν Γε κατιθιώοντα πλόον περικέλα θον ἐμεῖο.
'Ου κάθει γδ ταῦτα διέρφομαι ύγρα κέλευθα.
"Ως φάτο. Τ'ω δι' ῶδε περςεφώνεεν ἐυρύκερως βες,

150 Θάρσει σαφθενική, μή δείδιθη πόνπον διδ μα.
'Αυτός τοι Ζεύς εἰμὶ, ἢ ἐγγύθεν εἰθομαι εῖ)
Ταῦρος ἐπεὶ διώαμαί γε φανήμθυαι ὅ, π' ἐθέλουμι.
Σὰς ἢ πόθος μ' ἐπέηκε τόσιω ἄλα μετρήσαθς
Ταῦρον ἐεἰδύμθον. Κρήτη δέ σε δέζεται ἢδη,

155 "Η μ' Έθες Τε κὶ αὐτόν, ὅσε ν νυμφής α σείο
"Εωττιν· εξ εμέθεν ἢ κλυτεις μάλα φύωται ζας,
"Οι σκηπη εχοι άπασιν όπηχονί οι σιν έσονται.
"Ως φάτο" κὶ τετέλες ο τάπερ φάτο, φαίνε ο μιν ελί

60 Κρήτη, Ζευς ή πάλιν έτες τω άνελάζετο μοςοίω, Λύσε δε οι μίτς των καί οι λέχος έντιμον Ως ακ. Η ή πάρος κές η, Ζίωος γένετ αὐτηα νύμονη. Καί Κρονίδη τέκνα τίκζε, κὶ αὐτηα γίνετο μέτης.

ΈΠΙΤΑ ΦΙΟΣ ΒΙ ΩΝΟΣ, βεκόλε έρωπκε, 'Ειδύλλιον γ'.

Α ΙΛΙΝΑ΄ μοι σοναχείτε νάπαι, κὶ Δώριον ὖβως,
Καὶ ποταμοὶ κλαίσιτε τὸν ἱμερόεντα Βίωνα.
Νιῶ φυτά μοι μύρεως, κὶ ἀλσεα νυῶ ροάσιως
"Ανθεα νιῶ συγνοῖσιν ἐποπρείσιτε κορύμοσις
Νιῶ ῥόθα φοινίως με τὰ σὰ γιράμματα, κὶ πλέον αἰ αἰ
Λάμδανε σοῖς πετάλοισι καλὸς τέθνακε μελικτάς.
"Αςχετε Σικελικαὶ τὰ σὰ γερέμματα, κὶ πλέον αἰ αἰ
Λόνες αὶ πυκινοῖσιν ἐθρεβυθραι πορὶ φύλλοις,
Νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγρελατε τας Αρεθεσας,
"Οπι Βίων τέθνακεν ὁ βωκόκ, ὁ ὅπι σιὰ αὐτο Καὶ τὸ αέλ Θ τέθνακε, κὶ ἀλείο Δωρὶς ἀσιδά.
"Αςχετε Σικελικαὶ τὰ πένθε Θ, ἄρχετε Μοῖσαι.

10

Ergulub-

Strymonji cycni miserabiliter lugete apud undas, Et gemebundo ore canite lugubre carmen, Quali voce Bion in vestrislabris cecinit. Dicite autem puellis Oeagriis, dicite omnibus Bistoniis nymphis, Perit Doricus Orpheus.

Incipite Siculæ luctum, incipite Mulæ. Ille armentis charus non amplius canit, Non amplius solitariis sub quercubus recubans cantat: Verum apud Plutonem carmen Lethæum canit. Montes verò funt muti, & vacca qua apud tauros

Vagantur plorant, & non volunt pasci. Incipite Siculæ luctum, incipite Mulæ.

Tuum, ô Bion, deflevit subitum interitum ipse Apollo, Et Satyri lugebant, atque atris vestibus-induti Priápi: Et Panes cum gemitu requirunt tuum carmen: & per fylvam Fontium nymphæ plorant, & ex undis factæ funt lacrymæ.

Echo verò in rupibus luget, quòd taceat,

Neque amplius labra tua imitetur. In tuo autem interitu. Arbores fructus suos abjecerunt. & flores omnes marcidi facti sunt: Ex ovibus non fluxit pulchrum lac, non mel ex alvearibus: Periit in cera, dolore tabefactum. Non enim opus est Melle tuo extincto aliud carpere.

Incipite Siculæ luctum, incipite Mulæ. Non adeò in littore marino delphin luxit. Neque adeò cecinit unquam in rupibus luscinia, Nec tanto cum luctu questa est altis in montibus hirundo,

Neque Halcyonis mœroribus adeò premebatur Ceyx. Incipite Siculæ luctum, incipite Mulæ. Nec Cervlus adeò cecinitin mari caruleo, Nec in vallibus orientis filium Aurora

Volitans circum sepulcrum adeò deploravit Memnonis ales,

Quantum extinctum deploraverunt Bionem. Incipite Sicula luctum, incipite Mula.

Lulcinia, omnésque hirundines, quas olim oblectabat, Quas loqui docebat, residentes in arborum ramis, Ex adverso aliz aliarum lamentabantur: aliz verò respondebant

Volucres, Vos quoque columba moerorem oftendite. Incipite Siculæ luctum, incipite Mulæ,

Quis jam tuâ fistula canet, ô desideratissime? Quis calamis mis os admovebit? quis adeò audax erit? Nam adhuc spirant tua labra & tuum halitum.

Echo etiam inter arundines tuos decerpit cantus.

Απευμόνιοι μύρεδε παρ' ύδασιν αίλινα κύκιοι, Καὶ ρεερίζ ε οματεωτ μελίσθετε πέν πιμον ώδαν, "Οιαν ύμετέρρις ποτέ χείλεσι γίθριω ακόν. Έιπατε δ' αὐ κάραις Οιαρρίσιν, Επατε σάσαις Βιςονίαις νύμφαισιν, Άπιδλετο Δώει Ο 'Ορφεύς.

20

25

"Αρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθεΘ, ἄρχετε Μοΐσαι. Κεῖν Θο τοῦς ἀγελαισιν ἐρόσιι. Θ ἐκεπ μέλπει, 'Ουκέτ' ἐςημαίαι. πν ἐπο δρυσν ημθυΘ ἀθει. 'Αλλὰ παρὰ Πλείηι μέλ Θιληθαιον ἀκίδει. ''Ως εα δι' ὅς ἐν ἀφωνα, κ) αἱ βότς αἱ ποτὶ ταῦροις Πλαζόμθραι γράοντι, κ) ἐκ ἐθέλοντι νέμεθζ.

"Αξχετε Σικελικαί τω σένθε Θ, ἄρχετε Μοϊσαι. Σεῖο, Βίων, ἔκλαμσε τα χωὶ μόρον αὐτὸς Απόλλων, Καὶ Σάτυροι μύροντο, μελάγχλαινοί τε Πρίμποι Καὶ Πάνες ςοναχειώτι τὸ σὸν μέλ Θ ά τε καθ' ὕλαν Κερινίδες ώθυροντο, κηθοδιτα θάκρυα γέντο.

30 'Αχώ Α' εν πετεμουν δούρεται, ότηι σωσή,
Κεκετι μιμείται τά σὰ χείλεα, σῷ Α' ἐπ' ὁλεθεφ
Δενδρεα καρπὸν ἐειψε, τὰ Α' ἀνθεα πάντ' ἐμαράν θη
Μάλων ἐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγρες, ἐ μέλι σήμελων
Κάτθαιεν ἐν κηρῷ λυπεύμθμον. ἐκέτι γδ δεί
Τῶ μέλιτ Θ τῶ σῶ τεθνακότ Θ ἀλλο τευγαῶζ.

Αςχετε Σικελικαί τω πένθε , άςχετε Μοίσαι.

Ου πόσον είναλί αισι παρ' πόσι μύρατο δελφίν,

Ουδε πόσον ποκ' άεισεν ενί σκοπέλοισιν απόων,

Ουδε πόσον βριώπσιν αν άρρα μακρά χελιδών,

Αλκυόν Η ε πόσον επ' άλχεσιν ίγετο Κήυξ.

"Αρχετε Σικελικαί τω πενω , ἄρχετε Μοϊσαί.
'Ουθε τόσον γλαυκοις ένι κύμασι Κηρύλ & δίεν,
'Ου τόσον ἡψοισιν ον ἄγκεσι παίθα τον 'Αοδς
'Ιπίάμω Φ σει σαμα κινόροιο Μεμνον Φ όρνις,
'Οασον εποφωριβρίου κατωθύρουν Βίων Φ.

"Αρχετε Σικελικαί το πένθε Θ, ἄρχετε Μοίσαι.
"Αδονίδες, πασά τε χελιδόνες, ας σον έτερπεν,
"Ας λαλέειν εδίδασκε, καθεζόμβραι δι όπι πρέμνοις,
"Αντίον αλλήλαιστν δκώκυον" αι δι ύπερώνευν
"Οενιθες, Λυπείδιε πελειάδες αλλά κ) ύμεϊς.

Αρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθε , ἀρχετε Μοῖ σαι.
Τίς ποτε σᾶ σύειγγι μελίσθεται, ὧ τριπόθατε;
Τίς Αὶ ἐπὶ σοῖς καλάμοις θάσει ςόμα; τίς βρασὺς ἔπως;
Ειςέπ βο πνείει τὰ σὰ χείλεα κὰ τὸ σὸν ἄθμα.

55 'Ago d' en dovanson reas con Cognet dordis.

Pani fero fiftulam tuam: fortaffe & ille affigere Os verebitur, nè post te secundas serat.

Incipite Siculæ luchum, incipite Mulæ.

Deflet & Galatéa tuum carmen, quam olim oblectare solebas

Sedentem apud te in littore maris.

Non enim ficut Cyclops canebas: nam ab illo refugiebat Pulchra Galatéa; te verò blandè è mari adspiciebat :

Et nunc oblita pelagi, in arenis

Sedet desertis, & adhuc boves tuos pascit. Incipite Siculæ luctum, incipite Mulæ.

Omnia tecum, ô pastor, mortua sunt dona Musarum,

Virginum fuavia oscula, & puerorum labra:

Et miserabiliter apud tuum sepulcrum plorant Amores.

Venus te amat multò magis quam osculum

Quo nuper Adonidem morientem osculata est.

Hic tibi, ô fluviorum maxime canore, alter mœror est; Hic, ô Mele, novus dolor. Interiit enim tibi priùs Homerus,

Illud Calliopes dulce os: & te aiunt

Deploraffe pulchrum filium flebilibus undis,

Totumque replevisse voce tuá mare: nunc iterum alium

Filium deploras, & trifti luctu contabelcis. Ambo fontibus chari erant: alter bibebat

De Fonte Pegaseo; alter tenebat poculum de fonte Arethusa.

Et alter Tyndárei formosam cecinit filiam,

Et magnum Thetidis filium, & Atridam Menelaum:

Alter verò non bella, non lacrymas, verùm Pana canebat, Et Pastores sonabat, & inter canendum pecora pascebat,

Et fistulas fabricabat, & suavem vitulam mulgebat,

Et puerorum oscula docebat, & Amorem

In gremio fovebat, atque Veneri charus erat.

Incipite Siculæ luctum, incipite Mulæ. O Bion, omnes inclitæ urbes, omnia oppida te deplorant:

Ascra te deflet multò magis quam Hefiodum \$ Neque adeò defiderant Pindarum Boeotica fylva; Nec propter Alcœum adeò flevit Lesbus munita;

Nec vatem suum adeò flevit Ceium oppidum.

Te magis quam Archilochum defiderat Parus : proque Sapphone Adhuc tuum carmen sonat Mitylene.

Intérque Syraculanos Theocritus, Verum egotibi Aulonici moeroris carmen cano, non alienus à cantione

Bucolica,

Πανὶ φέρω το μέλισμα τάχ αν κάκειν Θ έρεισα. Τὸ τόμα δειμαίνοι, μι δάτερα σειο φέρηται.

"Αρχετε Σιμελικαί τω πένδεΘ, άρχετε Μοίσαι. Κλαίει η Γαλάτεια το σον μέλΘ, άν που Έτερπες

Έζουν ων σεί σειο παρ' πίονεων θαλάωνε.

Ου ηδ Ισον Κύκλων μι σέεο τον μι έφα γυ
Α καλά Γαλάτεια, σε δ' άδυ απελεπεν άλμας.
Και νω λασαμμη τω κύμα Θ, εν μαμάθοισν
Εζετ' έρημαίαισι, βόας δ' έπ σειο νομάει.

65 Αρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθεΘ, ἀρχετε Μοΐσαι.
Πάντά τοι, ὧ βέτα, ξυίκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,
Παρθενικᾶν ἐρρεντα φιλάματα, χείλια παίδων Καὶ ςυγνὸν τῶι σῆμα τεὸν κλαίκσιν "Ερωτες.
Α Κύτροις φιλέει σε πολύ πλέον ἢ τὸ φίλαμα

70 Το σεφαν του "Αδωνιν Εποθνάσκοντα φίλασε.
Τέτο τοι, δι ποταμόλι λιγυρώτατε, εδύτερον άλη Φ΄
Τέτο, Μέλη, νέον άλη Φ΄ απώλετο σεφεν τοι "ΟμπρΦ,
Τίμο το Κολιόπας ηλυκερον εόμα" και σε λέγοντι
Μύρεος καλον ζα πολυκλαύς οισι βέξθροις,

75 Πάσαν δ' ἔπλησας φωνᾶς άλα' νων πάλιν ἄλλον 'Υ Γέα δακρυεις , αἰνῶ δ' ἐπὶ πένθεϊ πάκη. 'Αμφότεροι παγαίς πεφιλαμβροι' ὁς μβὶ ἔπινε Παγασίδ Θ κρόνας, ὁ δ' ἔχεν πόμα τὰς 'Αρεθέσας. Χώ μβὶ Τωιδαρέοιο ημλὰν ἄεισε θυγαπρα.

80 Καὶ Θέπο Θ μέραν ζα, κὰ Απρείδαν Μενέλαον Κεῖν Θ δ' ἐ πολέμως, ἐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε, Καὶ βώπας ἐλίρανε, κὰ ἀδία πόρπν ἄμελρε, Καὶ σύσυγρας ἔπυχε, κὰ ἀδία πόρπν ἄμελρε, Καὶ παίδων ἐδίδασκε οιλάμαπα, κὰ τὸν * Ερωπα
85 * Επρεφεν ὰ κόλποισι, κὰ πρεσε τὶω `Αφροδίτιω.

Της εφεν οι κολποιση, ης πρεσε του Αφερο του.

"Ας χετε Σικελικού του πένθεθ, άς χετε Μοϊ τοι.
Πάτα, Βίων, θρωθί σε κλυτή πόλις, άς εω πάντα.
"Ασκικ ωθο ροάθι σε πολύ πλέον "Η πόδοιο.
Πίνδαρον ε ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ύλαι.
"Ου τοσον "Αλκαίω πέρι μύρατο Λέσθθ έρυμιά."
"Ου τοσον "Αλκαίω πέρι μύρατο Κύϊον άρδ.

90

'Ου δε ποσυν του ἀοισδιν εμύρος το Κήτον άπο. Σε πλεον 'Αρχιλόχοιο ποθεί Πάρος ἀντί ή Σαπφες Έις επι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ὰ Μιτυλάνα,

Έν ή Συρακοσίοισι Θεόκριτ , αὐτὰς ἐχώ τοι Ανσογικᾶς ὸδ νώας μέλπο μέλ Θ, ἐ ξέν Θ ἀδᾶς Bucolica, quam docuifti tuos discipulos, Hæredes Musa Dorica nos eo honore afficiens, Aliis opes tuas, mihi verò reliquisti carmen.

Incipite Siculæ luctum, incipite Mulæ.

HEI HEI! malvæ cùm in horto interierunt,

Vel viride apium, vel florens crifpum anethum,

Poslea reviviscunt, & altero anno renascuntur:

NOS verò qui magni & fortes aut sapientes viri sumus,

Ubi semel mortui suerimus, obscuri in terra concava

Dormimus valde longum infinitum inexcitabilem somnum.

Et tu quidem in silentio conditus eris in terra:

Nymphis verò ità placet, ut rana semper cantet.

Cui ego sanè non invideo: nam carmen non bonum canir.

Incipite Siculæ luctum, incipite Mulæ.

Venenum venit, ô Bion, ad tuum os, venenum sensisti. Quomodo ad tua labra accessit, & dulce factum non suit? Quis homo adeò immitis, vel miscens tibi, Vel præbere tibi jubens venenum, essigit tuam cantionem?

Incipite Siculæ luctum, incipite Mulæ.

At poena justa deprehendit omnes: ego verò in hoc luctu Lacrymas fundo, tuímque fatum deploro. Quòd si possem, ut Orpheus, qui descendit ad interos; sicut olim Ulysses, Et ante eum Alcides: irà & ego forsitan venirem ad domum Plutônis, ut viderem an etiam Diti cantes, Atque quid cantes audirem. Verùm apud Hecaten siculum aliquid resona, & suave aliquod bucolicum cane: Nam & illa in siculo & Ætnæo lust Littore, & carmen Doricum cecinit. Non inhonoratum Carmen erit: & sicut Orpheo priùs dedit suaviter citharà-canenti reducem Eurydicen, sic & te, ô Bion, remittet montibus. Si vero & ego Fistulà cantare scirem, ipse apud Plutonem ad recuperandum te cantare vellem.

MEGARA UXOR HERCULIS, Idyllium IIII.

Ater mea, quid ità charum animum affligis,
Horrificè gemens? pristinus verò tibi non ampliùs rubor
Conservatur in genis? quid mihi adeò mœrore consiceris?
Anne quis infinitas patitur ærumnas inclytus filius
A viro nihili, tanquam leo ab himulo?

Βωκολικώς, άλλ' ήντ' εδιδάξαο σείο μαθητώς; Κλαεονόμως μώσας τῶς Δωείδ Θ άμιιε γεραίρων. "Αλλοις μθρ τεὸν ὅλεον, εμοὶ δ' ἀπελει ↓ας ἀοιδών,

Αρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθε Θ, ἄρχετε Μοῖσαι.

100 ΑΙ ΑΙ, ταὶ μαλάχαι κθὶ επών κτι κὰπον ὅλωνται,

"Η τὰ χλωρὰ σελινα, τό, τ΄ ἐυθαλὲς ἔλον ἄνπθον,

"Υςερον αὶ ζώοντι, κὶ εἰς ἔτ Θ ἀκλο φύοντι"

"ΑΜΜΕΣ δ΄ ὁι μεγάλοι κὶ παρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνθρες,

Όππότε πρέστα θάνωμες, ἀνακοοι ἐν χθονὶ κοίλα.

105 Ευθομες ἔυ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγετον θπνον.

Καὶ σῦ μθὸ ἐν σηχᾶ πεπυκασιέν Θ ἔωται ἐν χᾶ.

Ευσομες ευ μαλα μακρον απερμονα νη η εστον υπουν.
Καὶ σὺ μιξὸ ἐν σης ἄ πεπυκασμέν Θ ἐωται ἐν χᾶ.
Ταῖς νυμφαισι δ' ἐδοξεν ἀἐι τὸν βαπραχον ἄδειν.
Τῷ δ' ἐγὰ ἐ φθονέοιμι. τὸ χὰ μέλ Θ ἐ κλλον ἄδει.

Ας χετε Σικελικαί τῶ πένθεΘ, ἄς χετε Μοΐσαι.

Το φάςμακον ῆλθε, Βίων, ποτὶ σὰν τόμα, φάρμακον εἰθες:
Πῶς τεθ τοῖς χέλεσει ποτέθραμε, κακ ἐγλυκάνθης
Τίς ἢ βερτὸς τοατθτον ἀνάμεςΘ, ῆ κερέων τοι,

"Η θεναι κημέων τοι φάςμακον, ἐκφυβι ἀθάνς

"Αςχετε Σικελικαὶ τῶ πένθεΘ, ἄςχετε Μοῖσαι.

'Αλλά δίκα κίχε πάντας ἐγὰ δ' ἐπὶ πένθεϊ τιδθε Δακρυχέων τεδν διτον ὀδύρομαι. εὶ διωαμίω δ'ε,

'Ως Οςφεὺς καταβάς ποτ τάςταςον, ὡς ποκ 'Οδυάσως,

'Ως πάςΘ 'Αλκείδας' κὴγὰ τάχ' ἄν ἐς δόμον ἤλθον
ΠλετέΘ, ὡς κεν ἰδριμι κ) εἰ Πλεπῖ μελίσδεις.

'Ως ἄν ἀκεσαίμιω τί μελίσδεαι. ἀλλ' ἐπὶ κόςα.

Σικελικόν τι λίγαινε, κ) ἀδύ τι βωκολιάσδευ Κάκείνη Σικελαϊς κ) 'Αιτναίαιπν ἔπαιξεν

Έσει ΄ άμολπά χ ως Ορφεί ως όδεν εδωκεν

125 ΄ Αδ'εα φορμίζονη παλίωυτον Έυρυδίκειαν,
Καί σε, Βίων, πεμικί τοις ώς εσιν. Η δ'ε τι κλημον
Συςίσδεν διωάμω, παρά Πλετέι κάυτος άειδον.

META'PA TYNH' HPAKAE'OYE,

Alon, no mér de ro Deseror en arigaços la mantal

T 2

Hei mihi? Cur me ità dii adeò contumelià affecerune Immortales? cur me ità adverso parentes genuerunt fato? O ego infelix! quæ pottquam viri inculpati in torum veni, Quem quidem colebam ficut oculos meos, Et adhuc veneror ac revereor ex animo: Sed hoc nemo fuit alius miserior viventium. Neque gustavit suis in curis tantum dolorum. Miser, qui arcu quem illi præbuit ipse Apollo. Vel alicujus ex Parcis aut Furiz diris telis, Liberos suos interfecit, & illis charam eripuit animam. Furens in domo: atque plenus cædis erat. Hos ego infelix oculis meis vidi (niret) A patre confixos: (quod neq; per fomnium alteri in mentem ve-Neque ipsis poteram opem ferre crebrò invocantibus Matrem suam: quoniam imminebat insuperabile malum. Verum ut queritur avicula ob fuos pullos Pereuntes, quos fævus anguis adhuc parvulos In denfis arbustis devorat; ipsa verò circum ipsos Volat stridens admodum acuta voce pia mater, Neque sanè potest filiis opem ferre; nam & ipsa Valde metuit propè accedere ad immite monftrum: Ità ego infelix mater, charam prolem deplorans, Pedibus furiofis per domum hinc indè currebam. Utinam cum filiis simul mortua & ipía Strata jacuissem, venenatam in jecore sagittam habens, Diana mollibus potenter imperans mulieribus. Tunc nos ubi deflevissent, amicis manibus parentes Unà cum multis inferiis in communi posuissent rogo: Et omnium offa in una aurea urna Collecta, in eo loco ubi primum nati fumus, sepeliissent. Nunc verò illi Theben equorum-altricem incolunt, Aonii campi pinguem glebam arantes: Ego verò in Tirynthe alperà Junonis urbe MULtis misera afficior doloribus cor Eodem modo semper : neque à lacrymis ulla est quies. Sed maritum exiguo tempore oculis conspicio Domi nostræ: nam illi multorum paratum ett opus Laborum, quos terra maríque oberrans Sustinet, ex saxo aut ferro animum habens Rigidum in pectore: tu verò ficut aqua liquescis, Per noctes lugens, & ex Jove quotquot dies funt.

Alius autem nemo me exhikararit adîtans

Affinium:

'Ω, μοι έρώ, τίνο μ' ώθε θεοί τόσον πτίμασαν
'Αθάνατοι; τίνο μ' ώθε κακή γρόες τέκον αδοκς
ΔύςμορΦ, ητ' έπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονΦ ἐς λέχος ῆλθον,
Τὸν μὴν ἐγὰ τίεσκον ἴσον φαίες πν ἐμοῖστν,
'Ηθ' ἔπ νωῦ σέβομαι τε κὰ αἰθέομα κτ θυμόν

Τε δ' επις γένετ' άλλ Φ καυτμότες Φ ζωόντων, 'Ουδε πόσον σφετέρησιν εγδύσατο φεριτίσι κισθέων. Σχέτλι Φ, δις τόξοισιν ά δι πός εν αὐτὸς 'Απόλλων, 'Η επι Φ κικοῦν ἢ 'Εριννύ Φ αἰνὰ βέλεινα,

Ταϊδας έδς καιτέπερνε, κὶ όκ φίλον είλετο θυμόν,
Μαινόμβο κτι δικον ο δο έμπλε ε έπε φόνοιο.
Τὸς μου εγώ δύς κνω ε ειωίς ἴδον όφολαλ μιοῖσ
Βεκρομβούς το τωπεί (τόδο έδο όναρ πλυθεν άλλω)
"Ουδέ σφιν διμικίμβο άδινον κλήξεστν αξήξαι

20 Μητέρ είμυ επεί εγγυς ανίκατον κακόν ήεν:

Ως δε τ' οδύρεται όρνις όπι σφετέροισι νεοσοίς

Οκλυμβόις, έςτ' αἰνος όφις έπι νηπάχοντας
Θάμησις εν πυκινοίσι κατεδία ή ή κατ' εμίτεις
Πωτάται κλάζεσα μάλα κιγύ πότνια μήτης,

25 'Ουθ' ἄρ' ἔχει τέχνοισιν ἐπαρκέσαι ἢ γάς ὁι αὐτῆ ᾿Αστον ἰωθυ μέγα τάς 6 Φ ἀμειλί κιτοιο πελώς ε "Ως ἐγὰ ἀἰνοτόκεια, οίλον τεκ Φ ἀἰάζεσα, Μαινουθύοισι πό θεσι θόμον κάτα πολλον ἐφοίνων. "Ως γ' ὀφθον μξ παισὴν ἄμα θνήσκεσα κ) αὐτή

30 Κείως, φαρμακός ντα δι ήπατ Φ τον έχρισας.
"Ας τε μι Επλυτές η σι μέρα κρέκσα γιωαίζε.
Τώ χ΄ ήμας κλαύσωντε φίλαις έπι χοροί τοι ήτες.
Πολλοίς σωὶ κτες ές στι πυς ης επέκνσαν όμοι ης.
Καί κεν ένα χρύσωον ες ός έα κρωασον απαρτων

35 Λέξαντες, κατέθα αν δθι ποσώτον γμόμεθα.
Νω δ' δι μι Θής μι πποτεόφον ενναίκους.
Αονίκ πεδίοιο βαθείαν βαλον άξεντες
Αυτάς ερώ Τίς ωνθα κτι κραναμώ πόλιν Ήρας
ΠΟΛ Λοϊσιν Ρύς ην Θ ιάπομαι άλγεσιν ήτος
Αιεί διαώς θα κρύων βπάς επί μοι εδ' ι ες αή.

Αιει οιως · θαιρυων ή παρεςτι μοι εθ ι ερων.

Αλλα πόσην μήν δρω παιθερν χεόνον δρθαλμοϊστν

"Οικω εν πιετέρω · πολέων ραρ δι έρρον έτοι μον
Μόχθων , που επὶ ραϊαν αλώμμι πόλε θαλααταν
Μοχθίζει, πέτρης δη έχων νόον με σιδήςε
Καρτερον εν εκθεωτι συ δ' μυτε λείδεαι υδως,

Νύν ας τε κλαίμσα η εν Διος ήμαθ' όποσα.
Αλλ μαν εν αν τις ευφρωία με παραςτίς

m

Kndehovar.

T

Affinium: non enim illos adium paries retiner, Sed omnes procul ultra pinofum Ishmum Habitant; neque ullus est ad quem respiciens, Ut mulier afflicta, charum cor recreare possum, Excepta Pyrrha sorore: ea verò & ipsa Propter virum suum Iphiclum multo dolore conficitur, Filium tuum: omnium enim arumnossissimos liberos Te deo & viro mortali peperisse credo.

Sic loquuta est: & teneriores lacrymæ malis
In pulchrum ipsius sinum è palpebris sindebantur,
Recordanti liberorum & suorum deinde parentum,
Eodem autem modo lacrymis albas genas rigabat
Alcmena: graviter autem hæc & ex animo ingemiscens,

Verbis sapientibus charam nurum sic alloquuta est,

Filia prolibus infelix, quomodo hoc in mentem tibi venit Triftem? quomodo nos vis commovere ambas Intolerabiles curas commemorans, quas non nunc primum de-Annon fufficients quibus afficient femper in proximum quemque Incidentibus? ut admodum lugendi cupidus fit Qui nostra mala numerare velit. Bono animo effo; non tale fatum ex deo fortita fumus. Nam te quoque video, chara filia, ingenti Dolore confici : ignosco verò tibi Quod doles; quoniam & læticiæ fatietas eft. Et te valde vehementer deploro ac mileror, Quòd nostræ tristis fortunæ particeps facta es, Quæ capitibus nostris gravis incumbit. Nam sciat Proserpina & decenter-velata Ceres, (Quas cum fuo magno malo sponte aliquis perjure juravent Ex hostibus) quod te non minus in animo meo Charam habeo, quam si mihi ex utero egressa esses, Et mihi unica in domo virgo esses : Neque te iplam hoc omnino latêre existimo. Quare nè dicas, meum germen, quòd te non curo; Non, quamvis crebrius ploro quam pulchra Niobe: Neque enim culpanda est si propter filium lugeat Mater afflictum: quoniam decem menfium laborem fuftinui, Priusquam ipsum adspicerem, quem sub hepate meo habebam; Et me adduxit prope munitas-habentem-portas Plutonem: Sic ipsum difficulter enixa graves dolores pertuli. Nunc verò abest peregre, novum certamen Perficiens: neque infelix scio utrum ipsum Huc Κηθεμόνων 'ε γας σφε θό μων χ΄ τοῦ χ Θ΄ εξεγει,
Καὶ λίθω πάντες γε πέρλω πποώδε Θ΄ Ι διμέ

το Ναίκο κόν μοι δὸ περς δνηνά κε βλείμους,
Οια γιων πανάποτμ Θ, ἐναμίξαιμι φίλον κῆς,
Νόσφι γε δὰ Πυρρης σωομαίμον Θ΄ ἡ ἡ κὶ αὐτὰ
'Αμφὶ πόνει σφετές ω πλέον ἀχθεπω 'Ιφικλῆι,
Σῷ ὑῷ' πάντων γὰ οι υρώτα α τέκνα

Τείνα δαί σε δεῷ τε κὴ ἀνθει δηνιτό ἐολ πα.

"Ως ᾶς έφη" τα δέ οι βλητρώτερη δαίρυα μήλων Κόλπον ες εμερόεντα χτ βλεφάρων ε χέοντος Μυησαμβήν τέμνων τε κὶ ὧν μετέπειτα τοκήων. 'Ως δ' αὐτως δακρύοιση παςήια λούκ' εδίαννεν

60 'Αλκμίων βαρύ δ' ήγε κί οκ θυμέ σενάχκσα, Μύθεισιν πυκινοίση φίλιω νυὸν ώδε μετήυθα,

e-

ue

m

Tuc

65

Δαιμονί η παίδων, τί νύ τοι φρεσιν έμπεσε τότο
Πουκλήμης; πῶς ἄμμι ἐθέκεις ὁροθωνεμβι ἄμφω,
Κήθε ἄλαςα λέγεσα; τὰ θε κυῶ πρεσιτα κέκκαυται.
Όυχ άλις δις εχόμεδα τὸ διοθπατον αἰεὶ ἐπ ἡμιβ
Γιγνομίνοις; μάλα μβί γε φιλοδηθωής κέ τις ἐξη

"Ο STIS α extlusioner e o si μετέροις αχέρως.
Θάροτι ε τοικος ενυρκταμένο εκ θες αίσης.
Καὶ δ' αὐτιο δρέω σε, φίλον τέκ, ατρύτοισιν

70 "Αλλοσι μολθίζεσαν όπηγνώμων Νε τοι είμι 'Αχαλάαν, ότε δή γε τὸ ἐνφερσιώνε κός Θ δεί: Και σε μάλ ἐκπάγλως ὸλοφόρομαι ηδ ἐλεαίςω, "Ουνεκεν ήμετέροιο λυχές με δαίμον Θ Έχες, 'Ος δ ἡμιν ἐφύ ώρ δε χάρκε βαρύς αἰως είται.

75 "Ισω γδικέρη τε η Ευθαν Φ. Δημήτης,
("Ας κα μέγα βλαφθείς τις έκων επίσεκον ομέρον ν
Δυςμινέων) μηθέν σε χερείστερον φρεσίν και
Στέργειν κι είπερ μοι ύπο εκ νηθύοριν κλθες,
Καί μοι τηλυγέτη ενὶ θώπασι παρθέν Φ. κιδια

80 'Ουρ' αὐτιώ γε νυ παμπων εολπά σε τετό γε λήθειν. Τῷ μικθ' εξείπης τόρ', εμὸν βάλΦ, ὡς σου ἀκηθώ, Μηθ' εἰ κ' ἤϋκόμε Νίοθης πυκινώτερα κλαίω 'Ουδεν γδ νεμεσητὸν ὑπερ τέκνε γράαδις Μητέρι δυς παθέον Φ è πεὶ δ΄ ἡγα μιῶας ἔχαμιον,

85 Πεὶν καίτων τ' ὶδ'εκιν μιν, ἐμῷ ὑπο ἢπατ' ἔχοισα,
Καί με πυλάρταο 9κοδον ἢραγω ΑϊδονῆΘ΄
Ωδ'ε δυςτοκεσασα κακάς ἀδινας ἀνετλαν.
Νωῦ δ'ε μοι διχεται διος ἐπ' ἀλλοτείκε νέον ἄθλον

Peterson ed side Disappose et and the per and the per

T 4

Ev. Said

Huc reducem receptura sim nécne. Praterea etiam somnium triste terruit me per dulcem Somnum: quare metuo, cum infestam visionem viderim. Vehementer, nequid liberis injucundum adferat. Visus est enim mihi tenens ligonem fabrefactam manibus Ambabus filius meus Hercules: (cede. Quo magnam effodiebat, tanquam suscepisset hoc opus pacta mer-Fossam in extremitate cujusdam florentis agri, Nudus, absque læna, & absque cinctili tunica. Sed postquam totius pervenerat ad finem operis, Validum vitifera elaborans munimentum area; Tunc ille defixo ligone in eminenti Sulco induturus erat vestes quibus antè indutus fuerat : Subitò verò eluxit supra fossam profundam Ignis indefessus, & immensa circa ipsum flamma volvebatur, Verum ille semper velocibus retrocedebat pedibus, Effugere cupiens favam vim Vulcani: Semper verò ante suum corpus, velut scutum, Quatiebat ligonem: oculifque huc illuc Circumspiciebat, nè ipsum adureret infestus ignis. Huic quidem opus ferre cupiens (ut mihi videbatur) Iphiclus magnanimus, in terram cecidit lapfus Priulquam ad ipsum perveniret, neque rectus rursum resurgere po-Sed immobiliter jacebat, ficut imbecillus senex, (tuit Quem etiam invitum vi coegit injucunda senecta Concidere; jacet autem humi defixus ibi, Donec quis manu attraxerit prætereuntium, Reveritus adspectum senilem canz barba: Ità in terra volvebatur bellicolus Iphiclus. At ego flebam ope destitutos videns Filios meos; donec mihi excussus est dulcis somnus Ex oculis, & aurora statim illustris prodiit. Talia, ô chara, mihi fomnia mentem perterruerunt De nocte: verum omnia ad Eurylthea vertantur, A domo nostra; fiárque vates illi Animus meus, nec quid aliud fortuna perficiat.

Idyllium V.

Um ventus leniter mare glaucum ferit, Timidus me folicitat animus, nec amplius Musa

95 Παϊς εμώς αμφοτέρηση βίη Ήρακληθής Τη μεγάλλω ελάχωνε, δεδεγωνώ ώς όπη μιδώ, Τάφρον τηλεβάοντος επό εφατή τηνός άγες, Γυμνός, ανώ χλαίνης τε κό δυμίσεροιο χισή Θ. Αυτώρ έπειδη παιστός άρικετο πρές τέλ Θ΄ έργε,

100 Καρτερον οινοπέδοιο πονουμένο έρκος αλωίς,
"Ητοι ο λίςτον έμελλεν οπό προκχοντος έρείσας
'Ανδής κα αλωία α κό πάρος είματα έςο
'Εξαπίνης δ' ἀνέλαμ ζεν ὑπὸς καπέτοιο βαθείης
Πῦρ ἄμοτον, τρὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλεῖτο ολόξ.

105 'Αυτάρ δη' αίξυ όπως βοοίς ἀνεχάζείο ποωίν, Έκφυγέων μεμαώς όλοδο μικώ 'Ηφαίς οιο' 'Αιεὶ ἢ σεοπάροιβεν έου γροδς πύτε γέρρου, Νώμασκεν μακέλίω σεὶ δι' όμμασον ένθα κὶ ένθα Πάπαυνεν, μιὶ δή μιν οπολέξη δήϊον πῦ ρ.

115 Καππεσέειν, κείται ελ' δη οπό χθονδο έμπεσον αυτέ, Εις όκε τις χειρός μιν ανειρύση παριόντων. Αισεωθείς όπισα περστέρλω πολιοίο γρυέις "Ως εν η η λελίαςο σακέπιαλ Θ'Ιφικλείης. 'Αυτάρ έγω κλαίεσκον αυπχανέον σα δρώσα

120 Παϊθας εμικς, μέχει δή μοι απέωντο νήδυμθ ύπνθ 'Οφθαλωλό, μος ή παρωντήμα φαίδιμθ ήλθε.
Τοία, φίλη, μοι ένειες δικό φρένας επρόπουν Παννυχήν τα ή πάντα πεθς 'Ευρυθήα τρέποιτο, 'Οικε άφ ήμετέεριο' γένοιτο ή μάντις επέψω

125 Θυμός εμός, μηδ' άλλο παρεκτελέσειε τι δαίμων.

ELDUNION E'.

Τ Α'ν άλα τὰν γλαυχὰν ὅταν ὤνεμΘ ἀπείμα βάπλη, Τὰν φεένα τὰν δειλὰν ἐρεβίζομαι, ἐδί ἔπ Μοϊσα Ἐντῖ Grata est, sed multò magis me rapit tranquillitas:
At quando resonat canum pelagus, & unda marina
Incurvata spumat, ac plurimi fluctus agitantur,
Ad terram oculos converto & arbores, mare autem sugio;
Terra verò mihi sida videtur, & statim opaca sylva placet,
In qua magno etiam spirante vento pinus canit.
Malam prosectò piscator vitam degit, cui domus est navis,
Et labor in mari; & pisces, fallax venatio.
At mihi dulcis somnus sub platano comata:
Et sontis amem vicinum murmur audire,
Qui oblectat strepitu agrestem, non exterret.

Idyllium VI.

Pan amabat Echo vicinam, Echo autem ardebat
Saltatorem Satyrum, Satyrus verò insanè deperibat Lydam:
Quantum Echo Pana, tantum & Satyrus Echo urebat,
Et Satyrum Lyda: sic amor per vices slagrabat.
Quantum enim ipsorum aliquis amantem oderat,
Tantum & ipse amans odiosus erat, & patiebatur vindictam.
Hæc ego documenta narro ab amore alienis,
DILIGITE amantes; ut, si ametis, redamemini.

Idyllium VII. Hoc Idyllium, ut quidam volunt, BIONIS est.

Esper, aurea lux amabilis Veneris,
Chare vesper, cæruleæ noctis imago facra,
Tantum obscurior luna, quantum præstantior astris,
salve dilecte: & mihi ad pastorem comessatum eunti
Tu lumen præbeto vice lunæ: hæc enim
Incipiens hodie, citius occidit. Non ad surandum
Eo, nec ut iter noctu sacientem invadam;
Sed AMO: decet autem amantem simul abalin amari.

Idyllium VIII. Ejusdem.

A Lphéus post Pisam ubi mare ingressus est, Procedit in Arethusam, aquam adducens oleastros-yectante, *Εντ φίλα, ποτάχει ή πολύ πλέον άμμε γαλάνα*

*Αλλ όταν άχθον πολιός βυθός ά ή θαλασι
Κυρτόν έπαφείζη, τὰ ή κυματι * * μεμήνη,

*Ες χθόνα παπαίνω κ) θένθρεα, τὰν δὶ αλα φεύχω

Γα δέ μοι ά πικό, τὰχα δὶ ἔυσι Θ΄ ἔυαδεν ὑλα,

*Ενθα κ) μῶ πνά ση πολύς ἀνεμως, ἀ πίτυς ἀδει.

*Η κακὸν ὁ γειποῦς ζώει βίον, ῷ δόμος ὰ ναῦς,

Καὶ πόν Θ ἐντὶ θάλασα, κ) ὶ χθῦς ὰ πλάν Θ ἀχα.

Αυτὰρ ἐμοὶ γλυκὸς ὑπιΘ ἐπὸ πλατάνω βαθυφύλλω

Καὶ πανᾶς φιλέοιμα τὸν ἐγγύθεν ἡλον ἀκέεν,

*Α τές πει φοφεοισα τὸν ἀγεικον, ἐχὶ ταράσει.

EISUNNION 5.

ΤΑ Παν' Αχῶς τᾶς γ είτου Θ, ἡρατο δ' Αχω Σκιρτήρα Σατύςω, Σάπνεος δι ἐπεμιωαπο Λύδα. 'Ως 'Αχω τὸν Πανα, τόσον Σάπνεος φλέχω 'Αχω, Καὶ Λύδα Σατυρόπου. 'εςως δι ἐσμύχετ ἀμοιξά. 'Ό Ο σον γὸ τιώων τὸς ἐμίσει τὸν φιλεονία, Τό ο σον ὁ μῶς φιλέων ἐχ βαίρξιο, πάρε δι ἄποινα. Ταῦτα λέχω πᾶσιν τὰ διδάγγματα τοῦς ἀνεράςοις, ΣΤΕ ΡΓΕΤΕ τοῦ φιλέον σες με, μῶ φιλέον τε, φιλῆδε.

Eldixien Z.

TETO TO 'EISUNION METE, MOUS, BIOVE ST.

Ε Στορε, τῶς ερατῶς χρύστον φάΘ Αρεγλουκο "Ε απερα κυανέας ἰτρον φίλο νυκτὸς ἄγαλμας Τόστος ἀφαυρότερον με μοι πετὶ ποιμεία κῶ μον ἄγοντι Μοιας κον το πετὶ ποιμεία κῶ μον ἄγοντι Μοιας το δίδε φάΘ ἀνεκα τεία Σάμερον ἀρχαμεία, τάχον θύεν, κικ ἐπὶ φωρόν "Ερχομαι, κεί "ίνα νυκτὸς ὁδοποφέριτ" ἐνοχλήσω, "Αλλ "Ε Ρ Α΄ Ω' ταλὸν δέ π ἐρχαναμείος σωτερούς.

ar ameniams

non ampliùs viventes, giatet

PIOT ELDUNATOR N. TE aure.

Α Λοειός μο Πίσαν επίω χη πόντον όθου, Ερχετου είς 'Αςεθοισαν άρων κοπνιφάες ν ύθως. Et dona ferens, pulchras frondes florésque, & facrum pulverem, Et profundus undas ingreditur, sub mari autem Inferiùs currit, nec aqua aqua miscerur; Caterum mare non sentit transcuntem fluvium: sic puer ille graviter-afficiens, mala-machinans, ardua docens, Cupido amnem quoque propter amoris vim natare docuit.

EJUSDEM EPIGRAMMA in Amorem arantem.

Ace deposità & arcu, boum-agitatricem accépit virgam
Perniciosus Amor, pendebat autem illi pera ab humeris:
Et cùm junxisset sub jugo laborum-patiens collum taurorum,
Seminavit Cereris sulcum frugiserum:
Dixit autem, sursum adspiciens, ipsi Jovi, Combure arva,
Né te Europa bovem aratro subjiciam.

BIONIS SMYRNÆI IDTLLIA.

EPITAPHIUM ADONIDIS,

Amentor Adonidem: Interiit pulcher Adônis.
Periit pulcher Adônis, adlamentantur Amores.
Nè amplius purpureis in vestibus dormias, Venus:
Surge misera pulata, & plange
Pectora, & dicomnibus, Periit pulcher Adônis.

Lamentor Adonidem: adlamentantur Amores.
Formosus Adônis in montibus jacet, semur dente
Candidum candido dente percussis, & Venerem dolore afficit
Tenuiter spirans: ater verò cruor manat
Niveam per carnem: sub superciliis autem oculi torpent,
Et rosa, .i. roseus color labrorum sugit: unaque cum illo
Moritur & osculum quod Venus nunquam relinquet.
Veneri quidem osculum, etiam non ampliùs viventis, gratum est:
Sed Adônis non sensit quòd ipsum morientem osculata est.

Lamentor Adonidem: adlamentatur Amores, Atrox atrox vulnus habet in femore Adônis: Majus autem Venus habet in corde vulnus. Circa illum puerum & chari canes ulularunt, Έθνα φέρων, καλά φύλλα ἢ ἄνθεα, ἢ κόνιν ἰράν,
Καὶ βαθύς ἐμβαίρει τοῖς κύμασι, τίω ἢ θάλασταν
Νέρθεν ἐφοσροχάει, κὰ μίγνυται ὕδασιν ὕδεος,
'Α δι ἐκ διδε θάλαστα διρχοιθύε ποταμοῖο'
Κῶρος δεινοθέτας, κακομάχαν Θ, αἰνὰ διδάσκων,
Καὶ ποθαμών διὰ φίλτρον 'Ερως ἐδίδαξε κολυμβίω.

ΤΟΥ 'ΑΥΤΟΥ 'ΕΠΙ'ΓΡΑΜΜΑ εἰς 'Ερωτα ἀξοπριώντα'

Αμπάδα θεὶς κὰ τόξα, βοπλάπν εἰλεῖο ράβδον
ΤουλΘ "Ερως, πής ω δι εἰχε κατωμαδίω"
Καὶ ζάξας ταλαβρὸν τῶν ζυρὸν αὐχένα ταὐρων
"Εσπειρεν Δηνες αὐλακο πυροφόρες»
"Ειπε δι ἀνω βλε λας αὐ τις Διῦ, Πρησον ἀρερας,
Μή σε τὸν Ἐυρώπης βεν ὑπ ἄροτς α βάλω.

ΒΙ'ΩΝΟΣ ΣΜΤΡΝΑΙ'ΟΥ ΈΙΔΤ'ΛΛΙΑ.

'ΕΠΙΤΑ ΦΙΟΣ 'ΑΔΩ' ΝΙΔΟΣ, 'Ειδύλλον α'.

Ιάζω τον Αδωνιν ' Απώλε ο καλός ' Αδωνις.
Α ' Ωλείο καλός ' Αδωνις, επαιάζεσιν ' Ερωτες.
Μηκέτη ποςουρέοις ένι φάρεση, Κύσρι, κάθουδε ' Ερεο δειλαία μυανοςολε, κὶ πλατάγησον
Στά δεα, κὶ λέξε πάσην, Απώλε ο καλός ' Αδωνις

Αιάζω τὸν " Αδωνιν' ἐπαιάζεσιν' Ερωθες.
Κεϊται καλὸς " Αδωνις ἐπ' ὡς ἐπς μης ον οδόντη
Λευκώ λευκὸν ὁδόντη τυπείς, κ) Κυπριν ἀνιά.
Λεπὸν ἐπο ψύχων' τὸ δέ ὁι μελαν εἰβεται αμαα
Χιονέας κατα σαρκός ὑπ' ὁρρύσι δι ὁιμιαθα ναρκείς.
Και τὸ ρόδον φεύγει τῶ χείλε Θ' ἀμιρὶ ἢ πάω Θνάσκει κ) τὸ φίλαμα τὸ μύποτε Κύπεις αφήσει.
Κύπειδι μὸς τὸ φίλαμα κὸ ζώον ος ἀς ἐσκει'
Ακλ' ἐκ εἰδεν' Αδωνις ὁ μιν πράσκοντ' ἐφίλασεν.
' Λιαζω τὸν ' Αδωνιν' ἐπαιάζεστν " Ερωτες.

10

*Αιαζω τὸν *Αθωνιν επαιάζεσιν *Ερωτες.
*Αρειον ἄρειον ελκος έρει κτι μπορν *Αθωνις.
Μείζον δι ά Κυβέρεια φέρει ποπκάρδιον έλκω.
Κείνον μ ωτὶ παίδα φίλοι κιώες ῶρύσαίο.

Et Nymphæ plorant Oréades : ipsaque Venus, Solutis capillis, per faltus errat Lugubris, incompta, nudis pedibus: & rubi ipfam Incedentem infestant, ac facrum sanguinem carpunt. Acutà autem voce ejulans, per longas valles fertur, Affyrium maritum clamore requirens, & puerum vocans, At circa ipfius umbilicum ater fanguis altè erumpebat, Et à femore pectus cruentabatur : costarum autem loca Nivea priùs Adonidi rubebant.

Ah ah Venusi adlamentantur Amores. Amisit pulchrum illum virum, unaque sacram formam amisit. Nam, dum vixit Adônis, Veneri præclara forma fuit: Mortua autem cum Adonide est & forma Veneris; hei hei! Montes omnes & quercus dicunt, Ah Adôni! Et fluvii deflent luctus Veneris, Et fontes Adonidem in montibus deplorant, Flores autem præ dolore rubefiunt; Venus vero Per omnes colles & per urbem flebiliter canit.

Ah ah Venus! Periit pulcher Adonis. Echo occinuit cum clamore, Periit pulcher Adônis. Veneris dirum amorem quis non deploret? Hei hei! Ut vidit, ut cognovit Adonidis intolerabile vulnus, Ut vidit purpureum sanguinem in marcescente semore, Brachia expandens gemendo dicebat, Mane Adôni, Miler mane Adôni, ut te postremum inveniam, Ut te amplectar, & labra labris misceam. Expergiscere paulisper Adoni jamq; postremò me osculare: Tantillum me osculare donec vivit osculum; Donec ab anima in meum os & in meum jecur Spiritus tuus fluxerit, & tuum dulcem amorem exuxero, Atque imbibero amorem: Osculum autem hoc asservabo, Tanquam ipfum Adonidem, quando tu me infelix fugis; Fugis longe Adôni, & abis ad Acherontem, Et tristem regem & immitem: ego verò misera Vivo, & dea film, neque te persequi possum. Accipe Proferpina virum meum: nam tu es Longè me potentior; &, quicquid pulchrum est, ad te devolvitur. Sum autem ego valde infelix, & inexhausto dolore conficior, Deplorans Adonidem, quòd extinctus est, téque timeo. Moreris, ô defideratissime: amor autem sicut somnium milit At Venus vidua est: & Amores in domo inanes sunt. Tecum verò una cessus periit : quid enim temerarie venabaris? Sic. Cum adeò pulcher effes, cum feris congredi aufus es?

Καὶ νύμφαι κλαίκουν ὁρειάθες ά δι Αρερδίτα,

Λυσαμβία πλοκαμάθας, ἀνὰ δευμές ἀλάληται
Πενθαλέα, νήπλεκ Θ, ἀσάνθαλ Θ αι β βάτοι νιν

Έρχομβίαν τείερντη, κὶ ἱεεὸν αιμα δεκποντιι.

Οξύ β κωκύνσα, δι ἀγκια μακρὰ φορείται,

Αρτίειον βούωρα πόσιν, κὶ παιθα καλεύσα.

Δροὶ δε μιν μελαν αιμα παρ ὁμφαλὸν ἡαρείτο.

Αμφί θε μιν μελαν άμμα παρ όμφαλον η αρείτο.
Στά θεα δι' όκ μπρών φοινίωντο όι δι' απομαζοί
Χιόνεοι τοπάροιθεν' Αδώνιδι πορφύροντο.

30

"Αι αι τὰν Κυθέρειαν, ἐπαιάζεστη Ερωτες.
"Ωλεσε τὰν καλὸν ἀνδρα, σωιώλεστι ἱςρὸν εἰδος.
Κύ πριδι μθὸ καλὸν εἰδος, ὅτε ζάεσκεν "Αθωνις"
Κάτ θανε δι ά μορφα σιω 'Αθώνιδι Κύπριδος, αι αι.
"Ωρεα πάντα λέροντι κὶ αι δρύες, "Αι τὰν 'Αθωνιν"
Καὶ ποταμοὶ κλαίκοι τὰ πένθεα τῶς 'Αφερδίτως,
Καὶ παγαὶ τὰν "Αθωνιν ἐν ἄρεσι θακρύοντι,

35 "Ανθεα δι' έξοδωίας ερυθράνεται" ά ή Κυθήςη Πάν ας ανα κιαμώς κράνα πόλιν δικης δνάκδει. "Αι αι ταν Κυθέρειαν" Απώλετο καλός "Αδωνις"

Ατώ δ' ἀντεβοασεν, 'Απώλετο καλός 'Αδωνις.'
Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τὶς εκ ἔκλαμοτεν ἀν; ''Αι ἀι.

40 ΄ Ως ίδεν, ώς διόησεν ` Αδώνιδς άζετον έλκος, Ως ἴδε φοίνιον αμα ωβαινομθώ περι μηςα, Πάχεας άμπετάσασα κινύρετο, Μενον "Αδωνι, Δύςπομε μενον" Αδωνι, πανίσατον ως σε κιχείω, "Ως σε αξιπθύξω, η χείλεα χείλεσι μίξω.

45 "Ερεο τυθον" Αδωνι, το δ' αὖ πύματον με φίλασον'
Τοωβτόν με φίλασον δσον ζώει τὸ φίλαμα.
"Αχεις δτὸ ψυρκε εκ εμὸν ςόμα κεις εμὸν ή παρ
Πνευμα τεὸν βάση, τὸ ἢ σεῦ γλυκύ φίλτεον ἀμέλξω,
'Εκ ἢ πω τὸν ερωτα: φίλαμα ἢ τετο φυλάξω

10 Ως αὐτὸν τὰν ᾿Αθωνιν ἐπεὶ σύ με θύσμοςε φάγεις,
Φάγεις μακεὸν Ἦθωνι, κὴ ἔς χεαι εἰς ᾿Αχέεοντα,
Καὶ ςυγνὸν βασιλῆα κὴ ἄρξιον ¨ά ἢ πάλαινα
Ζώω, κὴ θεὸς ἐμμὶ, κὴ ἐ θωίαμαί σε θιώκειν.
Λάμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν ἐστὶ χὰ αὐτὰ

55 Πολλον έμευ κρέωσων το ή παν πακδιν ές σε καταρρά.
Έιμι δ' εγώ πανάπομος, έχω Δ' ακόρες ον ανίμυ, Καὶ κλαίω τον "Αδωνιν, ο μοι δάνε, και σε φοδ δίμαι. Θνάσκεις, ω πειπόθατε πόθος δε μοι ως όναρ επηπ. Χήρη δ' ά Κυθέρεια κενοί δ' ανα δώματ "Ερωτες.

ο Σοί δ' άμα κικός όλωλε' τι οδ τολμηρέ κυμάρεις. Καλός εων πατάτον εμιμίας οπροί παλαίειν;

OJ.

Sic lugebat Venus. Amores und lugebant. Vz væ Veneri! Interiit pulcher Adônis.

Lacrymarum tantum Venus effundit, quantum Adônis Sanguinis fundit, Hæc verò omnia in terra convertuntur in flores:

Sanguis rosam gignit, sed lacrymæ anemónen.

Lamentor Adonidem: Interit pulcher Adônis. Nè in fylvis ampliùs virum deplora, ô Venus: Est recte instructus torus, est Adonidi torus paratus, Tuum, ô Venus, hunc lectulum tenet mortuus Adônis: Et, licèt mortuus, tamen pulcher est:pulcher mortuus, quasi dormi-Depone eum & in mollibus vestibus in quibus cubabat, ens. In quibus tecum per noctem facrum fomnum capiebat, În aurea culcitra: require Adônin, etiamfi trifti fit adîpectu Depone eum inter coronas & flores: omnes cum eo, Postquam ille mortuus est, omnes, inquam, slores etiam contabu-Riga autem ipfum myrtis, varik olei generibus, riga unquentis: Pereant unquenta omnia: tuum unquentum periit Adônis. Recubat tener Adônis purpureis in vestibus: Circa eum autem plorantes gemunt Amores, Tonfi capillos proprer Adonidem: & hic quidem fagittas, Ille verò arcum calcat, alius volucrem frangit pharetram: Alius calceamentum Adonidis folvit, alius lebetibus Aureis fert aquam, alius femora lavat:

Alius retro alis refrigerat Adonidem.

Ipfam Cytheream adlamentantur Amores.

Extinxit totam facem in limine Hymenzus,

Et coronam nuptialem expandit: non ampliùs Hymen,

Hymen non ampliùs cantilena est; sed cantatur Ah ah!

Ah ah propter Adonidem adhuc magís! ah propter Hymenzum!

Charites deplorant filium Cinyræ,

Periit pulcher Adônis, inter se dicentes,

Et id voce acutiore dicunt quam tu Dione.

Et Parcæ Adonidem deplorant Adonidem,

Et ipsum cantu revocant: at ille non exaudit;

Non sanè neque vult, Proserpina ipsum non dimittit,

Finem facito, Cytheréa, lugendi, & hodie abstine à conviviis:

Nam te inrium lugere oportet, atque in alium annum lacrymari.

Idyllium II.

A Duni venatur aves, fugiciyum vidit Amorem

Buxi

Qd' oxoque to Kumpes' emande son "Epares of the Office will "As al ray Ku Segeran" A make to udyde "Adwers. Δάκρυον ά Παφίν τάσον εκχέρι, δωτι "Αθωνις Aiua per ra 3 mente ment plovi jiy veras de 343 Aiua podor tintes. va 3 danpua var avendrar. Aiala Tou "Adwir" A make to Mais "Admire. "Es' and Sa sicas, Esty Adwid outhas entities most Nenger ezer, Krageria, to our tode venege Adams 70 Kai venus av nakos bei, ndyds venus dia naddidav. Kardeo z makanois evi pageon dis eviamentinois ? Παγχεύσω χλιντίει πόθει ης συγνον "Adwigni min no all Barne d' cvi sepavoio n' avdeor marta o mi caura, 75 Ως τίω Ο τέθνακε, κ ανθεα πάντ' έμας άνθη. Ραίνε δε μιν μύςτοισιν, αλείφασι, ραίνε μύροισι 'Ολλύδω μύρα πάντα. το σον μύρον άλετ' "Αδωνις. KEXXITAL aces "Adavis en equan mopou e solory" 'Aupi Se un xxaioures duaseva xeon Egareformi 80 Κειρομινοι χαίτας επ' 'Α δώνιδι' χώ μεν είτοςς "Ος δ' όπο τοξον εξαιν', ος δ' ευπθερον είχε φαρατείνο X will Exure median' Adwit G , os o Aschotampola X cureicis pogenory udag, o 3 uneia aser por so 85 "Os S' com Der Mepulyeour avantuges Tov " AS aver Autan Tan Ku Segerar et mad (2017 'Epartes. Eolers Agunes a masar on priais Tulianos Kai seo G e Estimate palum hov with d' Mude Tudo sus r' acidoulion per Do de Jeres di al's ding se 90 "As al zi Tor" Adaver En micor, on Tulianors so mulismo AI Xaertes xxaiovit tov usa To Kivus go, Lo O 3 TILL "DASTO MANOS" AS wes, or and hange A sport our current Αυταί δ' όξυ λέροντι πολύ πλέον η το Διώνα. Kel Molegi Tev "ASwir avandelson "A Cavir, 95 Καί μιν επαείδεσιν δ δέ σφισιν έκι επακέει, Ου μαν εκ ε θέλει, κώρα δέ μιν εκ δπολύει. Λήγε γρων, Κυθέρεια, πούμμερον ίσεο ποικων Δεί σε πάλιν ελαύσα, πάλιν είς ετ 🔾 άλλο δάνουσαι.

BISUMION B'.

I Zdras έπ κώρΦ, εν άλσει δεν Λεφεντι Τος νεα Ακρούων, τον επό προπεν είδεν Ερωτα Buxi ramo insedentem: ut igitur animadvertit,
Gaudens, quoniam avis ei permagna videbatur,
Calamos simul omnes inter se conjungens,
Huc illuc transilientem observabat Amorem.
Tandem verò adolescens indignatus, quia nihil proficiebat,
Abjectis arundinibus senem adiit aratorem,
A quo hanc artem didicerat, esque rem narravit,
Et sedentem ostendit Amorem. Porrò senex
Subridens movet caput, & respondit puero,
Abstine à venatione, nec istam avem insequitor.
Fu GE proculs mala est hac bestia: eris beatus
Dum non ceperis ipsam; sed si viri mensuram attigeris,
Ille qui nunc sugit & resilit, ipse sua sponte
Accedens subitò capiti tuo insidebit.

Idyllium III.

Agna mihi Venus adhuc dormienti adstitit,
Infantem Amorem pulchrâ manu ducens,
Interram nutantem: atque his me verbis affata est,
Cantare mihi chare bubulce sumptum Cupidinem doceto.
Sic loquuta abiit: ego autem quacunque pastoralia carmina
canere solebam.

Stultus, tanquam discere volentem Cupidinem docebam, Quomodo tibiam obliquam Pan invenerit, Minerva tibiam, Testudinem Mercurius, & citharam dulcis Apollo. Hac ipsum edocebam: at ille nihil curabat mea verba, Sed ipse mihi canebat amatoria, méque docebat Mortalium & immortalium amores, & genetricis sua opera. Tum E G O oblitus sum illorum qua Cupidinem docebam: At, quacunque me docebat Cupido amatoria, cuncta didici.

Idyllium IIII.

Muse Amorem non menuunt crudelem,

Quin amant ex animo, & vestigia sequantur ejus.

Ac siquis ingenio præditus inamabili eas sequatur,

Illum refugiunt, & docere nolunt:

At si mentem Amore agitatam habens suaviter cecinerit,

Ad ipsum simul omnes sessinæ constuunt.

Quòd autem hic sermo planè verus sit, ego testis sum.

Έσθυβον πύξοιο ποπ κλάδον. ὡς δ΄ ἀνόασε, Χαίρων, ώνεκα δὶ μερα φαίνετο όρνεον ἀιπῶ, Τῶς καλάμως ἄμα πάντας ἐπ΄ ἀλλάλοισι σιμάπλων, Τὰ κὴ τὰ τὸν Ἐρωτα μετάλωθον ἀμφεδόκδεν. Χώ πῶς ἀραλάων, ἔνεχ΄ δι τέλΦ ἐδὲν ἀπάντη, Τῶς κληάμως ρίλας ποτ ἀροτρέα πρέσδιω ἴκανεν, "Ος νιν τάνθε τέχναν ἐδιδαξατο, κὴ λέγμι αυτῷ, Καί δι δείξεν Ἐρωτα καθήμβον. αὐτὰρ ὁ πρέσδυς Μεδιάων κίνησε κάρη, κὴ ἀμείδετο παίδα, Φείδεο τᾶς θήρος; μικο ἐς τόδε τῶς νεον ἐρχο. ΦΕ Τ Γ Ε μακράν κακόν ἐντὶ τὸ θηείον ἔλδιΦ ἔατῷ Ἐισὸκα μιά μιν ἔλης և ἐδ ἀνέρος ἐς μέτς ον ἔλθης, Όντ Φ ὁ νῶ φούρων κὴ ἐπάλμθο, αὐτος ἀρ αὐτῷ Ἐλθὸν ἐξαπνας κεφαλὰν ἔπ σειο καθιξεί.

10

15

10

m

Eistinger y'.

Α Μεράλα μοι Κυπρις Εθ' ισυνώντη παρέςα,
Νηπαχου του Ερώτα καλάς οι χειρός άχρισα,
Ές χθόνα υδικάζουται πίσου θε μοι έφρασε μύθου,
Μέλπειν μοι φίλε βέτα λαθών του Έρωτα δίδασκε.

"Ως λέγε, χ' ά μθι ἀπήλθεν έρω όσα βακολίσουδου.

Νήπιο, ος εθέλοντα μαθείν τον "Ερωτα δίδασκον, "Ως ευςε πλαρίσωλον ο Παν, ως αὐλον Αθάνα, "Ως χέλων Ερμάων, κίθασκον δ' ώς αθθύς Απόκλων. Ταῦτά μιν εξεδίδασκον ό δ' εκ εμπάζετο μύθων, "Ακλά μοι αὐτὸς ἀειθεν ερωτύλα, καὶ μι εδίδασκε Θνασβί ἀθανάτων τε πόθες, κὶ ματές Θ έργα.
Κ' Η Γ Ω' Ν ἐκλαθομαν μὰ ὅσων τὰν "Ερωτα δίδασκον" "Οωα δ' "Ερως μ' ἐδίδασκεν ἐρώτυλα, πάντ' ἐδιδάχθω.

EISUNNION S.

Αὶ Μοῖσαι τον Ερωτα τον Εριον ε φοξεονται, Έκ θυμῶ φιλέοντη, κὶ ἐκ ποδὸς αὐτις ἔπονται. Κὶ ἰῶ μθὰ ἄρα ψυχάν τις ἔχων ἀνέρος ον ἐπωδη, Τίῶον ἐπεκφοθροντη, κὶ ἐκ ἐθέλοντη διδιακειν "Ην ἢ νόον τος Ερωτι δονθίμος ἀδιὰ μελίσδη, Ές τίῶον μάλα πὰσαι ἐπειρόμοραι προρέοντη. Μόςτυς ἐρῶν ὅτι μῦθ۞ ὅδ' ἔπλετο πὰσιν ἀληθής.

He

Nam fi hominem quempiam alium aut immortalem carmine ce-Cessat mea lingua, nes, ut antè solebat, canit : Rurfum cum in Amorem vel in Lycidam aliquid modulor. Tunc mihi lætum ore carmen profluit.

Idyllium V.

C Ii pulchra mea funt carmina; vel illa fola Gloriam afferent que jam antea mihi prebuit Parca: Sin illa non probantur; quid est quòd ampliùs laborem ? Nam fi nobis vivendi duo tempora dediffet. Sive Jupiter, five Parca versuta, ità ut ageretur Alterum cum latitia & gaudio, alterum in labore; Liceret post labores aliquando bonis frui: (dam venire At si dii unum duntaxat tempus annuerunt ad vitam transigen-Hominibus, idque breve & minus omnibus; Quam diu (vah!) miseri in labores & opera nos fatigamus? Et quousque animum ad lucra & artes Applicamus, semper desiderando multo majores opes? OMNES fanè obliti fumus, mortales nos esse natos, Et quòd breve tempus à Parca fortiti fumus.

CLEODAMUS & MYRSON.

TEre, ô Myrson, aut hyeme, aut autumno, Aut estate, quid tibi jucundum? & quodnam ex his magis optas advenire?

Num æftatem, cum omnia absoluta sunt quæcung; laboramus? An dulcem autumnum, cum hominibus fames levis est? An verò hyemem ad opera pigram? quoniam & hyeme multi, Dum se calefaciunt, oblectamur otio & pigritia? An verò tibi pulchrum ver magis placete dic, Quid tibi animus

Eligie? loqui enim permittit otium nobis.

M. JUDICARE non decet mortales divina opera. Omnia enim hac facra funt, & jucunda: tui autem gratia Dicam, Cleodame, quodnam præ aliis gratum fit. Non volo affatem effe; quoniam tunc me fol torret: Nec volo autumnum; quoniam morbos fructus autumnales pa-Perniciosam hyemem sufferre, nives pruinasque timeo: Ver mihi ter exoptatum toto anno adfit, Cùm neque frigus, neque fol nos gravat. Vere omnia foecunda funt, omnia vere suavia germinant, Et nox hominibus par, & par dies.

Ejufdem

"Ην ων Σ βροτον άλλον η άδωνατόν τηνα μέλ πω,
Καμβαίνει μου γλώσια, κι ώς πάρος κα έτ' άείδει'.
"Ην δ' αυτ' ες τιν Ερωτα κι ες Λυκίδαν τι μελίσδω,
Καὶ τόνα μοι χαίροισα διά ςόματ Θ ρέει ώδώ.

10

10

EINXXION E'.

Ει μοι καλά πέλει τὰ μελύθρια, ἢ τάθε μενα Κύθ Θ εμοὶ Ξήσοντη τά μοι πάρ Θ ἀπασε Μοῖες: ἐΕι θ' κα ἀθέα ταῦτα, τί μοι πολύ πλήονα μοχθεῖν; ἘΕι μβὸ χὰ βιότω θιπλόον χεόνον άμῖν ἐθαμεν Τὸ κονίθαι, ἢ Μοῖες: πολύτεστ Θ, ἀκὶ ἀνύεθζ Τὸν μβὸ ἐς ἐυφερσωίαν κὶ χαρματα, τὸν θ' ἐγὶ μόχθω, Ἡν τάχα μοχθήσαν ποθ' ὑςερον ἐκ λὰ δέχειθζ Ἐι ἢ Θεοὶ κατέν εὐσαν ἔνα χεόνον ἐκ βίον ἐλθεῖν ᾿Ανθρώποις, ἢ τόνθε βεσχωὶ κὶ μήονα πάντων, Ἐς πόσον ὰ θειλοὶ καμάτως κ' εἰς ἔργα πονεῦμες; Ψυχὰν δ' ἄχει τίν Θ ποπὶ κέρθεα κὶ ποπὶ τέχνας Βάλλομες, ἱμεἰροντες ἀκὶ πολύ πλήον Θ ὁλοω; ΛΑΘόμεθ ἢ ἄρρι πάντες ὅτι θνατοὶ χρόμεθα, κ' ὡς βραχωὶ ἐκ Μοίρχς λάχομλι χεόνον. ***

ΚΛΕΟ ΔΑΜΟΣ ΕΜΤ ΡΣΩΝ.

*Ε Ισφ Φ, δ Μύςσων, η χειμά Φ, η φθινοπόρε,

"Η θερε Φ, τό τοι άθύ; τί η πλεον ευχεαι ελθεν;

"Η θερ Φ, άνίκα πάντα τελειεται δωα μογευμες;
"Η γλυκερ γ φθινόπωρ γ, ότ ἀνδ ε άσι λιμός ελαφες;
"Η μλ κεια θύς κρρον; επει κ χειματι πολλοι Θαλπομθροι θελρονται άκργίη τε κ δινω;
"Η τοι καλλον έαρ πλεον ευαθεν; επε, τί τοι φε ω Κρετούσ.
Αιρεται; λαλεεν ηθεπέτραπεν ά θολα άμιν.

Μ. ΚΡΙΝΕΙΝ και επεσοικε θε ή α ερια βρετούσι.

Μ. ΚΡΙ'Ν ΕΙΝ ἐκ ἐπέοικε θεἡῖα ἔργα βεστοῖσ.
Πάντα βδ ἱερὰ ταῦτα κὰ ἀθὰα σεῦ ἢ ἔκαπ
Ἐξερέω, Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
'Ουκ ἐθέλω θέρθ ῆμψὶ, ἐπὰ τόκα μὰ άλιθ ὀπῆῦ 'Ουκ ἐθέλω θέρθ ῆμψὶ, ἐπὰ τόκα μὰ άλιθ ὀπῆῦ 'Ουκ ἐθέλω φθηκόπωρον, ἐπὰ νόσον ώρια τίκ]α.
'Ειαρ ἐμοὶ τειπόθατον ὅλω λυκάβαντι παρείη, 'Ανίκα μὰ τε κρύθ, μὰθ ἄλιθ ἄμμε βαρωία.
"Ειαρι πάντα κύει, πάντ' ἐἰαρθ ἀδέα βλαςεῖ, Κὰ ἀνὸξ ἀνθρώποισιν ἴσα, κὸ διμοίῖ Θ ἀω΄ς.

T

Ejusdem in Hyacinthum.

Onfilii inopia Bionem occupavit tantă dolorem suffinentem. Quarebat remedia omnia, & sapientem obibat artem: Ungebat etiam ambrosia & nectare, ungebat totum Vulnus: sed Parcis omnia remedia vana sunt.

Ejusdem.

BEATI qui amant, cum aqualiter redamantur.
Beatus erat Theseus cum Pirithous adesset,
Etiamsi implacabilis descenderit in Plutonis domum.
Beatus erat inter rigidos Axenos Orestes,
Quoniam communes cum eo Pylades susceperat prosectiones.
Erat selix Æacides socio vivente Achilles: (savit,
Beatus erat moriens, quoniam ab eo mortem horrendam propul-

Ejusdem.

Neque in omnibus alio indigere; sed & ipse tare, Fabrico situlam: est autem tibi facile opus.

Ejusdem.

Musa Amor vocet, Musa Amorem ferant:
Cantum Musa mihi semper cupienti donent,
Dulcem cantum, quo medicamentum jucundius nullum.

Ejusdem.

Ex crebra gutta, ut proverbium est, semper eunte, Etiam lapis in foramen cavatur. ----

Ejusdem.

A T ego bene procedens meúmque iter, in loco declivi Isto, apud arenam & littus susurro, Duram obsecrans Galateam: dulcem verò Spem ad extremam usquè senectutem non relinquam.

Ejufdem.

Ec finas me fine præmio; nam & Apollo pro cantu Mercedem dedit: honor verò res meliores facit.

Ejusdem.

Forma mulieribus est res decora; viris autem, fortitudo.

HYPO

Tr oute de Taxivoor.

Α Μφασία ή Βίων ελε ποωόνο άλη Θ έχοντα. Δίζετο φάρμακα πάντα, σοφάν δ' επεμαίετο τέχναν Χεῖεν δ' ἀμεροσίη η νέκζαρι, χεῖεν ὅπασαν 'Ωτειλάν' Μοίραισι δ' ἀναλθέα φάρμακα πάντα.

TE aure.

T8 aŭ 78.

'Ο Υ καλδυ, ὧ φίλε, πάντα λόρου ποπ τέκλουα φοιτίω, Μηθ'επ πάντ' ἄλλα χεέΘ ἰφέιδω ἀλλα κὴ αὐτὸς Τεχιάῶζ σύειγγα: πέλει δ'ε τοι ἐυμιβές ἔγρου.

re,

0

TE wite.

Μοίσας "Εςως καλέοι, Μοίσαι τον "Εςωτα φέροιεν" Μολπάν ταὶ Μοίσαι μοὶ ἀρὶ ποθέοντι διθοΐεν, Τὰν γλυκεράν μολπάν, τᾶς φάρμακον ἄδιον ἐδέν.

TE aute.

Έκ θαμινής ραθάμιγο, όκως λόγο, αίξν δοίσας, Χά λίθο ές ρωγμόν κοιλαίνεται. ---

TE dire.

Α Γτας εγών βας ευ κζεμαν όδον, ες το κάταντες Τινόο, πετ ψάμαθον τε κζ διένα ψευσίσδω, Λιωόρφο Γαλάτειαν απίνεα τας ή γλυκείας Έλπιδας ὑςαπίω μέχει γήρα Θ έκ ἐπολείψω.

Tr airs.

ΜΗ βελίπης μ' ἀγέραςον' ἐπίω χώ φοῖς ۞ ἀκίθειν Μαθὸν ἔδωκε. πιμά ή τὰ πρέιτατα κρέοσονα ποικί.

Tr dits.

Μοςφα θηλυτέρησι πέλει καλόν, ανέει δ' αλνά. V 4

EDITIO

HYPOTHESIS OVI SIMMLÆ RHODIL

Autore Claudio Auberio Triuncuriano.

Apollinis: in quo de injuria Musicæ seu Poeticæ quondam à Mercurio sacta conqueritur, qui, relictis carminibus, traditâque Apollini testudine (quæ dimidiatum Ovum resert) sele converterit ad alia, nempe ad quadrupedum curam, quibus nihil ineptius ad Musicam: unde proverbium ΤΟν Φωρς λύραν. Ovum autem quod offert, dicit esse velut avis cujusdam μεσινωτώτης partum: significans hoc modo Musicæ primum ortum ab ovo, hoc est à principio ipso à se repeti. Monet interim nè in gremio collocet cùm ad venationem proficiscitur, & choros cum sociis exercet. Porrò, prudenter Poeta Ovum hoc offert Dianæ: Primùm, quòd parturientibus adsit, ut est apud Poetarum maximum.

Deinde, quod soror Apollinis ipsa sit, qui Musicam & Poeticen ardenti studio amplexus est à Mercurio relictam. Postremò, quòd castitatem summopere colat, quam vera Musica, nempe Dorica, sui studiosis affert, insanos libidinum motus reprimens: ut est apud Platonem, liolates 3, & Aristotelem 8, & Boetium libro De

Musica primo, in præfatione Cæterùm venusta est Metalepsis, qua ovum commutat in testudinem, quæ, ut dixi,
dimidiatum Ovum refert: & rursus testudinem in Ovum. Ipsum autem O v u m
ità emendamus ut videbis
pagina 351.

EDITIO SUPERIORUM impressionum.

Κωτίλας mariegs Ti Too" מפטע עלפט מפטע שלים Dune SEEO IN ayva whi Dewr sections Equis ninile rague, over 5 6e επ. μέτς εμονοβάμου 🔾 μέταν สลเองเช้ ผู้บริธา วิจติร 8 บัสดิวิธา ผู้หม λέχειον φέρων νεύμα ποδών πίασκε θοαισί Τ΄ αίολαις κώλα. άλλα σών δευτπεδων ELAGON TEXESON TAXON REGITIONS STEE άχρων ίξωθραι πολί λόφων καζαρυθμίας ίχνο THE LES IN THE OLIO SOUPLE SOUPLE SET IS SUPPLY This is nontroes defauluos menotifa ni rad anosoas κοάν μεθέστων άφαρ, ο γελασίων οφοδόλων αν οpear sour and rais Tais on Sailar xyntais 30ποσί πονέων πολύπλοκα μεθίει μέτρα μολπαίς ρίμφα σείκοτον εκλιπών όρες ευνάν ματεός πλακτόν καμόμενος βαλίσις έλειν τέν . λαχαί δ' διών πολυζότων αν δρέων νόμον έβαν τανυσφύρων τ' άντρα νυμφών. τάδ' αμερόπ πόθφ φίλαι ματερε ρόφντ' αίξα μεθ' ίμερε εντα μαζών, Τχνει θένων του παναίολον Πιεείδων μονοθυπον quidar, αειθμόν δ' eis ακο Θ δεκα δι ιχνίων κόσμον νέμοντα φυθμόν φίλ . Λεσδροπο των φίλας έλων τέ-Store hates. Videra his n' augi mareis osis asvas and ovos Daeias aveis.

m

ue

te-

us

m

n:

et

t.

ui

d

Omnia serè corrupta, è quibus vix ullum sensum quis elicere possit.

SIMMLE RHODII

OVUM.

Canoræ
matris quoddam hoc
ovum novum: lubens
animo suscipe igitur, o casta.
Huic quidem ex dis clamosus

Mercurius caduceator notam inussit, cúmque asino impetu desciscens à metro singularis incessus, ob ipsum ovum contiguè profilit: citoq; desuper cele-

rem obliquum ferens greffum pedum, premebat jugis pernicibus membra. Sed cum tuoru folu-quassantu cervorum fobole, jampridem pernicibus super summos incedens pedibus colles juxta concinnum vestigium matris, & sociarum undique peltis denso, facile ne polueris in gremio, admisso comitatu. Hzc verò à facundo accepturus (tractans ilico) ex hirfutis serpentis-percussor montibus erumpebat fataliter. His ergò damon præclaris pernices pedes exercens multiplicia persequebatur metra cantibus, subitò ornatum cum liquisset montis lectum, matre errabundum flagrante equis recipere filium. Sorte.v.quæ obtigerant oves fertiliú montium pascua obibant, velociúmo; antra nympharum. Tunc non mortali matris charz defiderio le promovens statim ad amabilem vestigio edebat variam Pieridum mammam, unius fonitus vocem, numerum v. adulq; fummu decem vestigiorum venustum distribuit rhythmum, charus

teltaceă testudinem sub charz cum cepisset saxis matris. Canorus quidem vel in utero partus castz lusciniz, sed Oryum serus.

ZIMMI'OT TOT 'POAI'OT

Κωτίλας MATERS TI TOOL adv veor wegoewn שעונה אוצם או בציעל. uld sein serboas Epuas deinice ndeut, over of ogous en pieres povobápovo pierav नर्वर्शिक्ष बाईर, जेव्लंड में एक्निजेर बंκύ λέχειον φέρων νεύμα ποδών, πίασκε Ασιαίσην αλόλαις κώλ' . άλλα σων δροσπέδων έλάρων τεκέωτ, πάλαι κραιπνοϊσινύπες άχρων ιεμθία ποσι λόφων χΤΙ ρύθμιον ίχνο πθιώας, ε τῶν ὁμοθύμων ἀμοίπαλ ον αι 1 8 δι ἀν Dis & κόλποις δεξαμβά πυμιότητα. τα δι ώχυβόα κοφν (μεθέπων άφαρ) δη εν λασίων δοιοβόλος άy' cesay sout' and rais. Tais of daiway xxu raios, booios ποωί πονέων, πολύπλονα μείνε μέτεα μολπαις, ρίμφα τορίκομ τον εκλιπών όρες ειμάν, μα ρός πλα εκτον καιομθίας βαλίαις έλειν τέκος λάχαι δί δίων πολυβότων αν δρέων νομον έραν, τανυσφύρων τ' άνθρα νυμφών, τοκ άμβρότω ματεός φίλας πόθω ρόων αίλα μεθ ίμερεντα μαζον, ίχνει θένων τὰν παναίολον Πιερίδων μονόδεπον αὐδὰν, ἀειθμὸν εἰς ἀκεον δίκο Το γίων κόσμιον νείμε φυθμον, φίλ Θ λεπυρωτον έσο φίλας έλων πέ-Teores mareis. Nizera whi n' augunange de d'is ayras andor O. ipular of dogges.

Verluum numerus.

Syllabarum numerus.

I Kwnikas 3 2 मकार्ट्डिड में मंती द 3 aon véou mesopor 6 4 9040 SEEO Si azvá. 7 5 To who Dear Ecitions 8 6 Epuas deinice ndeug, over d' de- II η σας επ μέτης μονοθάμου Θ μάταν ΙΙ 8 maegider aige, dows d' Topoder &- 12 9 κὸ λέχειον φέρων νεύμα ποδών πίασκε 13 10 Ασιαίσιν αίδλαις κῶλ'. αλλά σωὶ δροτπέδων 14 ΙΙ έλάφων τεκέεων, πάλαι κραιπνοίστο ύπερ ά- 15 12 κρων ιεωθία ποσί λόρων χτι ρύθμιον ίχι @ 16 14 3πς εν κολποις δεξαμθία πυλιότητα. τὰ δ' ώχυβοα 17 15 κοάν (μεθέπων άφαρ) δη' εκ λασίων σφιοδόλ 🕒 17 16 ลัง อุร์ลง รูลรบ สิ่งสโหสเร. รี โท ใช้เนอง หมูปิสัต , วิงอีเด 18 17 ποστί πονέων, πολύπλονα μετής μέτρα μολπαϊς, βίμφα 18 18 opinou lov endimor ogus emiar, margos may klor nauowicas 19 19 βαλίαις έλειν τέκος. λάχαι δ΄ δίων πολυβότων ἀν όρεων 20 20 νομον έδαν, παιυσφύρων τ' άντζα νυμφών. τοκ άμβεότω 16 21 ματεδε φίλας πόθω ρόων αίθα μεθ' ίμερθεντα 16 22 μαζον, ίχει θένων των παναίολον.Πιερίδων 15 23 μονόδοπον αὐδὰν, ἀειθμόν εἰς ἄκρον δέκα 14 24 εχείων κόσμιον νέμα ρυθμόν, φίλ Θ 12 25 λεπυρωτόν του φίλας έλων πέ- 11 26 मुग्ज µबरहर्ड. Nizera थी 8 27 n' appropries de de 15 7 28 ayvas andovo di- 7

29 púwi d' aggros. 5

ovu M,

ut à Fosepho Scaligero est emendatum secundum exemplar D. Heinsii.

Κωτίλας µबीहर्क मा मांगी dov veov, we opav 3 Dupo NEO, Sia nuias To whi Dear sectous Έρμης ήκαξε κάρυξ, ἀνω δι ὀρών έκ μέτε μονοβάμον Ο μάταν, พล่องเวิ พีเรีย. วิจตั้ง คำ ขึ้นคิวยง ผืงเข้า λέχειον φέρων νεύμα ποδών πλίξασκε γρόσισην αίδλαις κώλα. άλλα σων δεσιποδων ελάφων τεκές σει πάλαι κραιπνοίς, ύπερ a row isulian mon hopen rat agouas xvos πθιώας κάν Ιης ω μόθυμος άμφιπλαγκτον δι αδί ου οις ον κάλοις δεξάμθος κυφότητα, κεμάδι ώκοξό ας Παν μεθέπων, άφαρ Λίχηλα σείων ύφη ποδών αν ορέων έσυν άναγκαις, ρίμφα φρίκοπον επλιπών όρες ειμάν, ματρός πλαγκτον μαιομί Ο βαλίας έλειν τέκος. βλαχαι δ' όλων πολυζόπων, αν' όξεων νόμον έδαν, τανυσούρων τ' άντρα νυμοών. ταιδί αβρώπ πόθω φίλας ματρός ρόωντ αι a μέθ έμερθεν α μαζόν. τους δη δαίμων κλυτάς Αορίς που πονέων μετή μέτρα μολαάς 1xvg Jevan Tan maraiox on Miseld wy μονόθεπον αὐδὰν, ἄρρυθμον Α' είς άχρας δίκεν ι χνίων κόμπον άνεμό εντα ρυθμόν, φίλ Θ λεπυρωτον ισο φίλας हर्रकेंग जीहरूगेंग जवतारेंड . λίξά μιν κλαίς άμοι margos adis, asvas andovo Sweias ayeis.

HYPOTHESIS ALARUM.

Cum veteres philosophi, qui antè Aristorelem vixerunt, in summa ignoratione principiorum naturalium versarentur, alique alia statuerent principia, nec sibi ipsis constarent: unus aut alter repertus est, qui causam aliquam compellente quasi veritate statuerir. Ac Anaxagoras quidem Nev dixit esse causam: priùs etiam investigavit causam Hermotimus. Sed primam causam resastrate, desse si xivnoss, Hesiodum investigasse verisimile est, & siquis alius

SIMMICE RHODII ALOF

12 Ab his ego removi vetus Sceptrum, & constitui ipsis jura, Intuere me, qui sum telluris vassi thoracis rex, coelumque & mare qui condidi, 11 Tellus, marisque recessus, coelestium etiam quilibet deus mihi cedit, 2 Neque horreas fi, cùm sim cantus, densum & hirsutum sero mentum. 10 Neq; n,mihi decretú est vi pertrahere; sed leniter adduco persuasione. 3 Tunc enim ego natus sum, quando visum est necessitati: 9 Pernix 4 Omnia autem obtemperabant ejus voluntati gravislimæ, 8 Neque verò sum Veneris filius: Animalia omnia, quæcunq; nune peragrant 7 Et 6 Aeris regionem, tamen iple Amor nominor.

SIMMICE RHODII.

"E para seu' Embujuar ut principium rerum omnium propositit. Hos igitur sequetus poeta noster inducit "Epara ipsum alatum, hirsutum, & hispidum, qui sui originem narrat, seque omnium primum, alioriumque omnium, atq; adeò deorum ipsorum autorem asseris sequidem non esse Cupidinem illum Veneris filium imberbem & esseminatum, sed "Epara illum qui omnia vindicarit in libertatem forma, qua olim fatali & desormi Privationis imperio coercebantur: se denique omnibus jura statuisse, legésque dedisse pradicat.

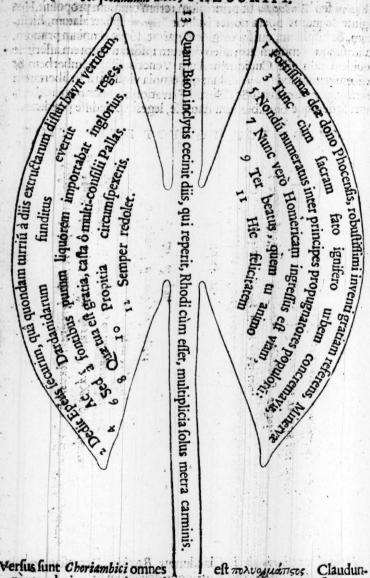
SIMMI'OT TOT 'POAI'OT HTEPT'TION.

d. Asdare με τον jas τε βαθυς έρνε άνακί, ακμονίθαν του άλα 3' εδούρουτα. is. Tar A Eyor Exposopositulu ajúnor onasteor, executud te sour Stusus B. Must orteons et, woos an, Suskia if Lana peça ferena ια'. Τολα, Βαλάωτις τε μυχοί, έρμνίων πας τε Βεύς μοι έίκει. y'. Tau equi yo Aubuan avin exper avayra i. "Out நி கேடிய திம்தோ, கூழுந்து நி கைகேட்ட 9'. 'Oxuminus of wirts' Egos na review. δί. Πάν]α δι υπείκεσε φρένεση λυχαίς, E. Epmis यंत्रकार , देव हेंदू मध n. Out ye Kumpedos mais <. Xdovs 7. s'. Di aldean

Versus sunt Choriambici. Clauduntur Bacchio. Decrescunt gradatim, donec ad Bacchium utrinque deventum sit.

SIM-

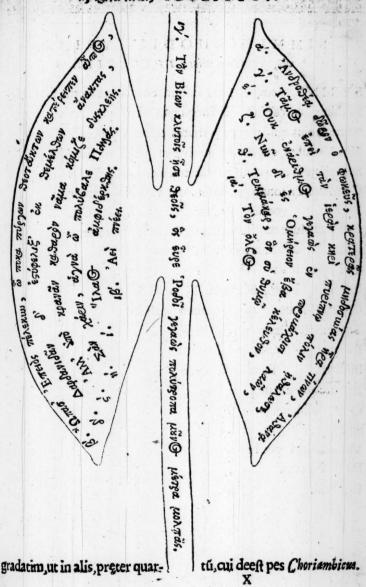
vel secundum alios.

Versus funt Choriambici omnes præter decimum tertium, qui

tur Bacchio. Decrescunt.

323 ZIMMI'OT TOT" 'PODI'OT HE'AEKTZ, H, und twas, GEOKPI'TOT.

SIMMIÆ RHODII SYRINX, vel, secundum alios, THEOCRITI.

SYRINX nomen habes, inspirant autem te metra sapientia. Neminis ô conjux, è longinquo verò pugnantis mater, Nutricis ejus-qui- patri-adversatus celerem peperisti actorem, Non Cerasten, quem olim nutrivit ea quæ tauru patré habuit: Sed reliquisti eum cujus quondă torruit menté ambitus scuti. Cujus nomen totum geminum, qui variæ vocis amorem Puellæ vocalis incendit inspirabilis. Qui Pan Musæ canorum compégit violis-coronatæ delectamentum Ulcus amoris virtutem Qui cognominem extinxit Interfectoris avi, & à terra Tyria sustulit. Cui Pani hunc peras-portantium amabilé Thefaurum Paris posuit Simichidas Animo, ô calcator hominum. furor Mulieris Lydæ . Ex-fure-patre-nate,patre-carens, falve. folidungule Suaviter canas Voce-carenti puella Pulchrè-vocali Invigbili.

ZIMMI'OT TOT PO ΔΙ'ΟΥ ΣΤ'ΡΙΓΞ,
η, κατά πνας, ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

ΣΥ' ΡΙΓΞ ένομ' έχεις, દ્રીના ઈ દ σε μέτζα σοφίης. 'Ουδενδς ευνάτειρα, μακρεπολέμοιο ή μάτες, Μαίας αντιπάτροιο Ιοδυ τέκες ίθωτής, 'Ουχὶ Κεράςαν, δυ ποτέ Βρέλατο ταυροπάτως' 'Αλλ' ἀπέλ (πες ε αιθε παιρος φρένα τέρμα σάκες, "Ου "νομ" όλον δίζων, ός τας μέροπος πόθον Κέρας γηρυόνας α θε τας ανομώδε . Ος Μοίσα λιχύ πάξεν λοςεφάνω Ελκος άγαλμα πόθοιο πυεισραφάγε. "Ος σβέσεν ανορέαν ισαυδέα Παπποφόνε, Τυείας τε αφείλετο. Ω, πόδε πυφλοφόρων έραπον, Πάμα Πάρις θέτο Σιμιχίδας Ψυχάν & βεστοβάμων, **Σगांग्यड** हैं। इक्ट र्रहायड , Κλωποπάτωρ, ἀπάτως, Λαρνακόίμε, χάροις, Αδύ μελίσδοις ENom nega Καλλίοπα Nnadisw

Radulphus Wintertonus Lectori benevolo.

Reperi in libro excuso anno 1516 Syninga.

TO, II AN I inscriptam, ad sequentem formam descriptam, quam tua gratia

(Lector benevole) superiori subjungendam curavi.

Zverz svoji Ezers, ader de or merga orains. β έδενδς δυνάτειρα, μακροπολέμοιο δε μάτες, maias वेणामवात्रकाठ २००० Tenes iduntiles. έχι Κερόσων, δυ ποτε βρέ ζατο ταμερπάτως हं विभे वेगार्भे नार है व्यक्ति चर्च १०० क्रिय नहिम्मव न्या अडिं (ξ "νομ' όλον δίζων, ός τας μέροπος πόθον 21/x8egs ynguovas dise ras aveluoso. Μοίσα λιχύ πάξεν έλκο άγαλμα πόθοιο πυεισφαρόγε. avogéan isand'sa 10 offers. id man mopous, Tueias To a quinero 1, 708 πολοφόρων ιγ πάμα Πάεις θέτο Σιμιχίδας 13 is Juzar. a Begroßauwr, 14 SHTUS κλωποπάτως, απάτωρ, 12 χαρνακόγης, χάερις, 17 άδυ μελίσδοις έλλοπ κέρα καλλίοπα νηλάς φ.

Postremo in loco succedir descriptio nostra, junta diversam metri rationem sic disposita, quivis facile ut perspicere possit non obscuram Syringis imaginem, ut qua ex decem disparibus calamis constare videatur, (id quod diversa metri ratio indicat) non sine mysterio quodam (quod partim ex numero denario, partimque ex scala ratione, ut conjiciam adducor) in arte Musices; cujus penes Professores totum hac de re judicium esto. Tu verò interea (Lector benevole) consilii nostri factique rationem expositam quando habeas, hanc qualemcunque opellulam aqui boníque consule.

Every & svou Exers, ader d'a peruloga sopins Thexametri 2 Ουδενδς ευνάτειες, μακροπολέμοιο 3 μώτες, Αςatal. 3.
Μαίας αντιπάτεοιο δοδν τέκες ιδιωτίες, Αςatal. 3. 4 'Ουχὶ Κεράσων, δυ ποτε Βρέ Ιατο ταυροπάτως Hexam.
5 'Αλλ' ἀπέλζιτες & αδθε πάρος φρένα τέρμα σάκες, Catal.2. 6 Ou 'vou' Daor Si Car, de rus puepones mosor Pentametri 7 Kiegs ynguovas as Tas are wife . Acatalett. 2. 8 Os Moiog Ani mager iosepara Pentametri 9 "Exxos anaxua mo Soio wieis que gins. S Catalett. 2. oBever avocear ivandeal Tetrametri 11 Παπποφόνε, Tuelas τε apelacto, S Acatalett. 1. 12 Ω, τόδε πυφλοφόρων ερατόν Tetrametri 13 Mapa Maen Sero Lipuxidas Catalectici 2. 14 Yuzav. & Beordanur, Trim. Acat. r. 15 Stitus dispe Perus, Trimet. 16 Κλωποπάπως, ἀπάπως, ζτίπετ. 17 Λαργακόγμε, χάροις, ζαταί. 3. ASU MEXICADIS Dimetri "Exxom niga S Acatal. 2. 20 Kamiowa 2 Dimetri 21 Nnadisw. Scatal. 2.

ARGUMENTUM ARE;

Roilus Hecubz filius, cum ab Achille amaretur, nec ei copiam sui facere vellet, ideoque in Apollinis templum consugisset, ad ejus aram ab Achille trucidatus (quemadmodum & testatur Lycophron) & ibidem postea sepultus est. Philoctetes deinde, cum hoc sepulcrum attentius sortè consideraret, à serpente qui

SIMMIÆ ARA,

\$ 1135 Di

vel secundum alios,

THEOCRITI.

Sum viri ofor, Infelix puber,

In-cinere cubans juvenis Empuse natus, Bubulci & canis filius, quem Aureus amafius, quando accendi virum Ferreis-præditú-membris ducem, perdidit.

Qué frater duarú uxorú maritus
Occidit à-matre-abjectus:
Meú verò monumentú confiderás
Dearum-judicis interfector,
Trinoctis uftor,
Exiliit cum clamore;
Læferat enim cum veneno
Serpens depositá senecture.

Illum autem hærentem in infula, Panísque matris conjux, fur Bis-natus, filiúsque hominum-voratoris, Trojæ populator, sagittarum gratiâ In Teucriam deduxit ter-captam.

G. CANTERO Antore

sub ara latebat morsus est. Hæc fere sunt quæ Troilus ipse in hoc Epigrammate partim de se, partim de Philoctete narrans inducitur. Restat verò ut Epigramma ipsum, prout carminis ratio poscere videtur, describatur, quemadmodum idem Canterus emendatum atque expositum dedit.

Σ I M M I O Y B Ω M O Σ ,

में, रक्षाचं मारवड

	ΘΕΟΚΡΙΊΤΟΥ.
In praced, ed	lit.
· μοὶ ςήτας. · πόωις μέ- ες + δίωα-	'Ειμ' ἀρσενος ¹ μισητής, ¹
βΦ. 3 8. 4 μόςΦ. 5 Τεκνόμα- 7Φ.	Σποδούνας ενις Έμπεσας 4 κός Θ, 3 Τ rimetri Ο βέτα κὸ κωνὸς ς τέκνωμα, τὸν 4 Κουσες ἄτας, ᾶμ.Θ ευσ ἀνδες. 5 Ιεπ.
6 ἀπάτως, δπάτως,. 7 ΝασάνΘ 8 τευγμα Βρήσας.	Τον γυόχαλκον έκου, έρβαιστυ. 6] "Ον ο ομοπάτωρ τ δίε άνος τ Μός ποτε μητε έββιπ Θ- 8 "Εμον ή τευγμ ε αθρήσαις 9
	Θεοχρίτοιο κλάντας, 10 Dimetri Τειεωτέεριο καίντας, 11 Catalest. 'Αϊξεν ἀναϊξας, 12 Χάλε με γάς νιν ἰῷ 13
	Zúgyaspo čnovis zneas 14.)
,	Τὸν δι ἐλινεῖντ' ἐν ἀμφικλύςφ, Πανός τε ματεδς ἐυνέτας, φῶς ΔίζωΘ, ῗνίς τ' ἀνδεοβςῶτΘ, 17 Ηγρετεα-
๋ ทั่ง	'Ιλιοραίτας , ἀςδίων ο ης talestici. 'Ες Τευκκρίδ' ἄραγε τρίποςδον.

MUSÆI DE HERONE ET

LEANDRO.

IC, Dea, occultorum testem lucernam amo-

Et nocturnum natatorem per-mare-vectarum nuptiarum;

Er coitum tenebrosum, quem non vidit immortalis aurora:

Et Seftum & Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ Herûs. Natantémque Leandrum fimul & lucernam audio. Lucernam annunciantem nuncium Veneris. Herûs nocte-nubentis nuptias-ornantem nunciam: Lucernam amoris simulacrum, quam debuit athereus Jupiter Nocturnum post officium ducere ad confortium astrorum, Ac iplam appellaffe fponlas ornantem ftellam amorum, Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum. Nunciumque servavit infomnium nuptiarum, Antequam molestus flatibus flatet inimicus ventus. sed eia mihi canenti unum concine finem Lucernæ extinctæ & pereuntis Leandri.

SESTUS erat & Abydus è regione: prope mare Vicinæ sunt urbes : Cupido verò arcum tendens, Ambabus urbibus unam commisit sagittam, Juvenem urens & virginem: nomen verò eorum, Suavisque Leander erat, & virgo Hero. Hæc quidem Sestum habitabar, ille verò oppidum Abydi, Ambarum urbium perpulchræ stellæ ambo, Similes inter fe. Tu verò fiquando illac transibis, Quære mihi quandam turrim, ubi quondam seftias Hero Stabat lucernam habens, & dux erat Leandro: Quare & antiqua marifonum fretum Abydi Adhuc deflens mortem & amorem Leandri. Verum unde Leander, in Abydo domos habitans, Herûs ad amorem vénit, amore verò devinxit & ipsam?

Hero

MOYEATOY TA

KAΘ' 'HPΩ' KAI' ΛΕ'-ANΔΡΟΝ.

10

15

ΙΠΕ', Θεὰ, κρυφίων ἐπιμάςτυςς λύχνον ἐρώτων,
Καὶ νύχον πλωτίκος Θαλασοπόςων ύμε-

ναίων, Καὶ γάμων ἀχλυόεντα, τον ἐκ ἰδεν ἄφθι-

TOS nos

Καὶ Σηςὸν κὰ Αξυσόν, ὅπη τάμθ ἐννυχος Ἡρες.
Νηχόμθον τε Λεανδες ὁμε κὰ λύχνον ἀκεω,
Λύχνον ἀπαγγειλοντα διακτοείω Αφερδίτης,
Ἡρες ννκτιτάμοιο ταμος όλον ἀγγελιώτω.
Λυχνον ἔρωθ ἄταλμα, τον ἄφελεν αἰθειω Ζῶς Ἐννύχον μετ ἄεθλον άγει ες ὁμητυειν ἀπων,
Καί μιν ἐπκλησει νυμφος όλον ἄπον ἐρώτων,
"Οπι πέλε ξωιέριδος ἐρωμανέων ὁμυσίων,
'Αγγελίω τ' ἐφίλαξεν ἀκοιμήτων ἡμυσίων.
Πεὶν χαλεπὸν ποιῆσιν ἀήμψιαι ἐνθεὸν ἀήτω.
'Αλλ' ἀγε μοι μέλποντι μίαν σωιάπος τελωτίω.
Λύχνε σβεννιμβίοιο κὶ ὁλλιμβίοιο Λεάνδος.

Λύχνε σβεννυμείοιο κὸ ὁλλυμείοιο Λεάνδρε.

ΣΗΣΤΟ Σ είω κὸ "Αδυδος ἐναντίον" ἐγγύθι πόν ἐε Γείτονές εἰσι πόληες "Ερως δ' ἀνὰ τόζα πτουνων Αμφοτέρης πολίεοτιν ἔνα ξωιέπκεν ἀισὸν, "Ηίθεον φλέξας κὸ παρθένον" ἐνομα δι αὐτίν, "Ιμερόεις τε Λέανδρος ἔίω, κὸ παρθέν Θ Ἡρώ. Ἡ μικὶ Σηςον ἔναιεν, ὁ ἡ πολίεθρον "Αδύδε, "Αμφοτέρων πολίων σεικαλλέες ἀσέρες ἀμφω, "Εικελοι ἀλλήλοισι. συ δι ἐποτε κείθι σρούσεις, Δίζεο μοι πνὰ πύρρον, ὅση ποτὲ Σηςιὸς Ἡρώ

25 "Ι τα το λύχνον έχεσα, κὶ ἡγεμόν δε Λεών δρώ.
Δίζεο δι ἀρχοίης άλιη χέα προθμόν 'Αδύδε.
 Έις τη σε κλοίον α μόρον κὶ ἔρω α Λεώνδρε.
 'Αλλὰ πόθεν Λείανδρος' Αδυδοπ δώματα ναίων
 'Ης ες πόθον ἤλθε, σόθω δι ἐνεδησε κὶ αὐπίω;

Hpi

Hero gratiola generolum languinem fortita, Veneris erat sacerdos: cum nuptiarum verò imperita effet. Turrim longe à parentibus apud vicinum habitabat mare. Altera Venus regina; castitate verò & pudore Nunquam collectarum commercio usa est mulierum: Neque tripudium gratiofum adivit juvenilis ætatis; Livorem evitans invidum mulierum: (Nam OB PULchritudinem invida funt foemina) sed semper Cytheream placans Venerem, Sape etiam Cupidinem conciliabat libamentis, Matre cum coelesti, flammeam tremens pharetram. Sed neque fic evitavit ignitas sagittas. Jamque Venereum populare vênit festum, Quod Sefti celebrant Adonidi & Veneri: Catervatimque festinabant ad facrum diem ire Quotquot habitabant mari-circundatarum extrema infularum. Hi quidem ab Hæmonia, hi verò maritima à Cypro. Neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum, Non Libani odoriferi in fummitatibus faltans: Neque accolarum quisquam deerat tunc festo, Non Phrygiæ incola, non vicinæ civis Abydi, Neque ullus juvenis amator-virginum. Certè enim illi semper secuti ubi fama est festi, Non tantum immortalium afferre festinant sacrificia.

Quantum aggregatarum ob pulchritudines virginum.

Verum deæ per ædem incessit virgo Hero, Splendorem gratum emittens facie, Qualis alba-genas oriens luna. Summi verò nivearum rubebant circuli genarum, Ut rosa ex thecis bicolor. Certè diceres Herûs in membris rosarum pratum apparere. Colore enim membrorum rubebat: euntis verò (ella: Etiam rosæ candidam-indutæ-tunicam sub talis splendebant pu-Multæ verò ex membris Gratiæ fluebant. Sed antiqui Tres Gratias mentiti sunt esse: alteruter veró Herûs Oculus ridens centum Gratiis pullulabat. Profecto sacerdotem dignam nacta est Venus.

sic ea quidem plurimum antecellens foeminas, Veneris sacerdotissa, nova apparebat Venus. Subiit autem juvenum teneras mentes: neque ullus vir Erat qui non affectaret habere conjugem Herô. Illa autem benefundatam quacunque per ædem vagabatur,

Sequentem

Ήρο μου χαρίεστα διοτρεφές δίμα λαχέσα, Κύσρεδος Ιω ίερετα γάμων δι αδίδακη Ενσα Πύργον απο σεγρίνων παρά γείτονι ναίε βαλάση, "Αλλη Κύσρες άναστα σαοφερσωνή ή κὶ αἰδοῖ 'Ουδέποτ' αγερωθύηση μεθωμίλησε γωμαξίν,

35

'Ουδε χρεον χαείεντα μετήλυθεν ήλικ θή δης, Μώμου άλου ομόν (ηλήμονα θηλυτεράων (Καὶ τὸ ἘΠ΄ 'ΑΓλαϊή (ηλήμονες εἰστ γιωαϊκες) 'Αλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασλομθύη 'Αφροδίτω, Πολλάκι κὸ τὸν 'Ερωτα πορηφερέτως θυηλαϊς,

40 Μητς ο του જ εσινίη, φλογερίου το ομέντα φαρέτε ίου.
Αλλ જે δι એ δε άλεινε πυεντικού τας δι τές.
Δη β Κυπειδίη πανδήμι Φ ήλ βεν ερρτή,
Τω άνα Σης ον άγκουν Αδώνιδι κ Κυβερείη Πανουδίη δι ε απουδον ές έερ ον ήμβ ίκε βχ

45 "Ο αποι ναιε πά απον άλις ρεφέων σφυρο. νήσων, 'Οι μβι αρ' 'Αιμονίης, δι δι είναλίης άπο Κύπρε. 'Ουδε γωνή πε έμιμικεν ενε προλίεωπ Κυθήφων, 'Ου Λιβάνε θυόεν !Θ ενε προμέωπ χοράων' 'Ουδε πρικπόνων πε ελέντετο πίμι Θέορτης,

50 'Ου Φρυγίης ναέτης, & γείτον Θ αςός 'Αδύδ'ς, 'Ουδέ τις ηι Βέων φιλοπάρ Βεν Θ . ή γο ενείνοι 'Αιὲν ὁμθρτήσων τες ὅπη φατίς ὁξὶν ἐορτῆς, 'Ου τόσον α βανάτων αγέων απούθεσι θυπλάς, "Ο απον αγειρομβών δια κάλλεω παρθενικάων.

55 Ἡ ጛ Ͽͼῆς ἀνὰ νηὸν ἐποιζετο παρθένΘ Ἡςώ, Μαριθρυγιιό χαεἰεν Θ ἀπάξραπιεσα σερξώπε, Οιά τε λουκοπάρηΘ ἐπαντελλέσα σελιώη. ᾿Ακρα ἢ χεονέων φοινίωτο πύκλα παρειών, Ὁς ρόδον ἐκ καλύκων διδυμόχεσον. ἢ τάχα φαίης

60 'Ης ες το μελέκον βόθον λειμήθα φανιώαι. Χροιυύ ηθ μελέκον ερυθαίνετο νιανουνίης ή Καὶ βόθα λουκοχίτων Θ 'σου σφυρο) λομπείο κέρης Πολλαί δι' τα μελέκον Χαρείτες βέον, δι ή παλαιοί Τρεϊς Χάριλας Ιούσανίο πεφυκέναι' είς δε τις 'Ηρές

65 'Οφθαλμός γελόων έκατον Χαείτεοπ τεθήλει.
'Ατεκέως ίερεαν επάξιοκ ευρότο Κύπεις.
'Ως η ωβ πέρι πολλον δειςτύουσα γιω αικών Κύπειδος δρήτειρα, νέη διεφωνετο Κύπεις.
Δύσατο Α' η Βέων δπαλας φρένας εθέτις δινδεδον

70 Her ος ε μενεαινεν έχειν ομοθέμινιον Ήρώ.
Η δι άρο καλλιθέμεθλον όπο χτ νολ άλατο,

Sequentem mentem habebat & oculos & pracordia virotum. Arque aliquis inter invenes admiratus est; & dixir verbum:

ET SPARTEN accessi: Lacedamonis vidi urbem: Ubi laborem & certamen audimus pulchritudinum:

Talem autem nondum vidi puellam, prudentéma; tenerámque.

Fortè Venus habet Gratiarum unam juvenum.

Intuens defessus sum: satietatem autem non inveni adspiciendi.

Ilico moriar, cubilia ubi conscenderim Herus.

Non ego in coelo cuperem deus effe. Nostram uxorem habens domi Herô.

Si autem mihi non licet tuam lacerdotem tractare,

Talem mihi, Cytherea, puellam uxorem præbeas. Talia juvenum quidam locutus eft: aliunde alius

Vulnus celans infanivit pulchritudine puella.

Gravia passe Leander, tu autem, ut vidisti inclytam puellam,

Nolebas occultis confumere mentem stimulis:

Sed ardentibus domitus inopinato fagirtis,

Nolebas vivere perpulchræ expers Herûs.

simul in oculorum radiis crescebar fax amorum.

Et cor fervebat invicti ignis impetu.

PULCHRItudo enim celebris immaculatz foeminz

Acutior hominibus est veloce fagitta: Oculus verò via est; ab oculi ictibus

Vulnus delabitur, & in pracordia viri manat.

Cepit autem ipfum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor:

Tremuit quidem corde; pudor verò ipsum tenebat captum; Obstupuit verò pulchrieudinem optimam; amor verò ademit pu-

Audacter autem ob amorem impudentiam affectans, (dorem.

Tacitè pedibus incedebat, & contra stetit puellam: Oblique verò intuens dolosos torquebat oculos,

Nutibus mutis in errorem inducens mentem puella.

Ipía verò ut sensit amorem dolosum Leandri.

Gavisa est ob granas suas: tacite verò & ipsa Sape gratam fuam occuluit faciem,

Nutibus occultis innuens Leandro.

Et rurfus extulit. Ille verò intus animo gaudebar,

Quòd amorem fenfit, & non renuit puella.

Dum igitur Leander quærebat occultam horam, Lucem contrahens descendit ad occasium dies:

E regione autem apparuit umbrofa helperus stella.

Sed ipfe audacter adibat prope puellam,

Ut vidit atratas infurgentes tenebras:

Tacité

Ε απόμθρον νόον είχε η δριματα η φρένας ανδρών. Και τις οι ή ιθέοισην εθαύρμασε, η φάτο μύθον,

KAI' Endelns eneclw' Aane Saipor & es egnor deu,

75 Ἡ, χι μόθον κὶ ἀεθλον ἀκέομθι ἀγλαιὰων Τοίλω Α΄ ἔπω ὅπωπα νέλω κεθνλώ δ' ἀπαλω τε. Καλ τάχα Κύτων ἔχω Χαείπων μάαν ὁπλοτεράων: Παπλαίνων ἔμόγησα, κόρον δ' ἐχ ἔυρον ὁπωπῆς. ᾿Αυτίνα τεθναίλω λεχέων ὅπιδήμθι Θ΄ Ἡρᾶς. ἐχοὶ κατ' ὅλυμπον ἔφιμείςω θεὸς ἔθ.

Ουκ άν εγώ κατ ολυμπον εφιμείςω θεός εί).

Ήμετες μο κατ επέρικε τε μο ι ερείαν αφάσειν,

Τοί μοι, Κυθέρεια, νέμω παράκοιπν οπάσεις.

Τοΐα με η εντικέφων τις εφώνεεν άλλοθεν άλλο Ελκος εφοκλέπων έπεμώνασο κάλλεϊ κέρης.

Αινοπαθές Λείανδρε, συ δι ως ίδες δυκλέα κέρμω, Όυκ έθελες κρυφίοισι καταπεύχειν φρένα κέντεροις λλλά πυειπνός τοισι καταπεύχειν φρένα κέντεροις. Όυκ έθελες ζώειν ωθεικάλλε Φάμμος ες Ήρες. Σωὶ βλεφάρων ἀκπισιν ἀέξετο πυς σός ες ώτων, Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτε πυρός ος μῆ. ΚΑ΄ ΛΛΟΣ 38 ωρί πυς ον ἀμωμήτοιο γωμακός Οξύτερον μερόπεωτι πέλει περέν θ δίς ε.

Οφθαλιμός δι δίδς δζιν ἀπο οφθαλμοῖο βολάων

90

95 Εληθ όλιθαίνει, κὶ ἐπὶ φρέναι ἀνδ'ρὸς ὁδ δύει.
Είλε θέ μιν τότε δαίμεθ, ἀναιθείη, τς όμθ, αἰδώς.
Ετζεμε μλὶ πραδίη, αἰδώς θέ μιν είχεν ἀλώναι.
Θάμεε δὶ εἰδος ἄριςον, έρως δὶ ἀπενόσφισεν αἰδώ.
Θαρταλέως δὶ ὑπὸ ἔρωθ ἀναιθείμι ἀλαπάζων,

οο Ἡρέμα πωτὶν ἔβαινε, ἢ ἀντίον ἵςατο κέρης.
Λοξὰ Α΄ οππθώων θολερὰς ἐλέλιξεν οπωπὰς,
Νώμασιν ἀφθόγγοισι παρμπλάζων φρένα κέρης.
᾿Αυτὴ Α΄ ὡς ξιωθηκε πόθον θολόεντα Λεάνθρε,
Χάρεν ἐπ ἀγλαῖησιν ἐν ἡσυχίη ἢ ἢ αὐτὴ

10ς Πολλάκις ίμες έεσαν είν ἀπέκρυ ζεν όπωσίν,
Νοθμασι λαθριδίοιση ύπαγγελέεσα Λεάνδρω,
Καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. ὁ δι ἐνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
"Οθι πόθον ξυμένκε, κὶ ἐκ ἀπεσείσατο κές».
"Οφεα κλό ἐν Λείανδεος ἐδίζετο λάθριον ως ίν,

110 Φέγγ Θ ἀνας είλασα καπίεν ες δύσιν ἡώς.

Έκ δράτης δι ἀνέφαινε βαθύσκι Θ ἔστερος ὰς ής.

Αυτας δ θαρσαλέως μετεκία θεν εγγύθη κέρης,

Ως ίδε κυανόπεπλον δπιθςώσκεσων δμίχλιω.

Tacitè quidem stringens roseos digitos puella, Ex imo suspirabat vehementer. Illa verò silentio Tanquam irascens roseam retraxit manum. Ut verò amata sensit instabiles nutus puella, Audaster manu variam traxit vestem, Ultima venerandi ducens ad penetralia templi. Pigrè autem pedibus sequebatur virgo Hero, Tanquam nolens, talémque emisit vocem, Foeminess verbis minans Leandro,

HOSPES, quid infanis? quid me infelix virginem trahis? Aliâ ito viâ, meámque dimitte vestem: Iram meorum evita locupletum parentum, Veneris non te decet dex facerdotem follicitare:

Virginis ad lectum difficile est ire.

Tale verbum ait, amoris icus stimulo,

Virginitatem curans: iratâ autem Venere,

Talia minata est convenientia virginibus.
Foeminearum autem Leander ubi audivit surorem minarum, sensit persuasarum signa virginum.
(Etenim cum juvenibus minantur foemina,
Venerearum consuetudinum per se nuntia sunt mina.)
Virginis autem bene olens boni-coloris collum osculatus,

VENUS chara post Venerem, Minerva post Minervam, (Non enim terrestribus aqualem voco te mulieribus, Sed te filiabus Jovis Saturnii assimilo) Beatus qui te plantavit, & beata que te peperit mater: Venter, qui te enixus est, felicissimus. Sed preces Nostras exaudi, amorísque miseresce necessitatis. Veneris ut facerdos, exerce Veneris opera: Huc ades, initiare nuptialibus legibus dex: Virginem non decet administrare Veneri: Virginibus Venus non gaudet. Si verò volueris Instituta dez veneranda & czremonias sidas discere, Sunt nupriæ & lecti. Tu autem fi amas Venerem, Mulcentium-mentem ama fuavem legem Amorum: Tuúmque servum me accipe, &, si volueris, conjugem, Quem tibi Cupido venatus est, suis sagittis assecutus: Sicut audacem Herculem celer aurivirga Mercurius Servitum duxit Jardaniam ad puellam. i. Omphalen. Tibi verò me Venus misit, & non sapiens attulit Mercurius. Virgo non te latet ex Arcadia Atalanta, Quæ olim Milanionis amantis fugit lectum,

Quem

'Η ε μα μιν Αλίδων ροδοειδέα δάκ νολα κέρης,

Βυσόθεν ε συάχιζεν αθεσφαίον. ή η σωπη

Οιά τε χωριθή ροδείμι εξεαπασε χείρα.

'Ως δι' ερατίς επόμου χαλίφουνα να μιαία κέρης,
Θαρταλέως παλάμη πολυδαίδαλου έλκε χιτθα,

*Ε ματα πιμίεν Θάρων επί καθθεά νη επί.

120 'Οκναλέως ή πόθεωτιν εφέσσεθο παρθέν (Ηςω), Θιοί προ εκ εθέλεσα τοί μυ θ' άνεν είκα βο φωνίω, Θηλυτέροις επιεωτιν άπειλεί εσα Λεάνο θο,

ΞΕΙ ΝΕ, π εθραίνεις; π με δύςμοςε παρθένον έλκεις;

"Axxlm Jenes nex of Jon. shop of supreme Xulla.

Μίνιν ειδή Σπότητε πολυκτεάνων Αυετήρων.
Κύπειδος έ σοι έοικε θεῆς ἱέρτιαν ἀφάστιν,
Παρθενικῆς ἐπὶ λέκατον ἀμή χανόν ὁζιν ἱκέθζ.
Τοῖα μὴ ἡπτίλησεν ἐοικότα παρθενικῆσιν.
Θηλτίης ἢ Λέανδος ἐπεὶ κλύεν διστον ἀπτιλῆς,

130 "Εγνω πειθουθών σημήτα παρθενικάων.
(Καὶ βότ ἡτθέοιση ἀπειλείωση γωναϊκες,
Κυπειδίων δάρων αὐτάγγελοί εἰστ ἀπειλαί.)
Παρθενικής δί ευσθμον εῦ χερον αὐ χένα κύσας,
Τοιον μῦθον ἐειπε, πόθε βεδολημεί Θοιστω,

135 Κ Τ΄ Π P I φίλη μτ Κύπειν, 'Αθωμίη μετ' 'Αθωίω,
('Ου ηδ επηχθονίησιν ίσιω καλέω σε γιωμιξίν,
'Αλλά σε θυρατέρεω Διος Κρονίων & έτσιω)
"Ολδι & δς σ' εφύτου σε, κλολδίη η τέκε μύτηρ'
Γαςηρ, η σ' ελόχουσε, μακαρτάτη άλλα λιτάων

Τάςτης, η σ ελοχωσε, μαναρτάτη αλλαλιταων Ήμετέρων επάκεε, πόθε δ' δικίειος νανάγκίω. Κύποιδ Θ ώς ίτρεια, μετέρχεο Κύποιδ Θ΄ έργα Δευς ΄ ίδι, μυςτπόλου γαμέλια θεσμά θεαίνης Παρθένον εκ επέσικεν τωρδρήωτεν 'Αοροδίτη' Παρθενικώς ε Κύποις ιαίνετω. Ιωδ δ' εθελήσης

150 'Ως θεασων 'Η εακλίτα δοδς χευσύρβαπις 'Ερμίνς
Θηθώτιν εκόμιζεν 'Ιαρθανίμω πότι νύμφω.
Σοι δ'ε με Κύπεις 'έπεμπε, κ) ε σοφος ήγα χω 'Ερμίνς.
Παρθέν Θ' ε σε λέληθεν απ' 'Αργασίης 'Αταλάντη,
"Η ποτε Μειλανίων Θ' ε ε ασσαμθώ η φύχω ευνιώ

155 Map Devins an eyera zenwausins of Apersins,

Quem priùs non amavit, in corde posuit toto. Persuadere & tu chara, nè Veneri iram excites. Sic fatus, persuasit reculantis mentem puella. Animum amoriperis errare faciens verbis. Virgo autem muta in terram fixit adspectum, Pudore rubefactam abscondens genam, Et terræ trivit summitatem in veltigiis: cum pudore autem Sæpe circa humeros fuam contraxit vestem. Perfuafionis enim hac omnia pranuncia: virginis autem Persuasa ad lectum promissio est filentium. Jam & suavamarum suscépit stimulum Amorum, Urebatur autem cor dulci igne virgo Hero, Pulchritudinéque suavis stupescebat Leandri. Dum igitur ad terram habebat inclinatos oculos, Tunc & Leander amore-furente vultu Non defatigabatur videns tenerum collum virginis. serò verò Leandro suavem emisit vocem, Verecundia madidum ruborem stillans à facie.

HOSPES, tuis verbis for lan & cautem moveres. Quis te variorum verborum docuit vias? Hei mihi! quis te duxit meam ad patriam terram? Hæcautem omnia frustra loquatus es: quomodo enim, vagus Hospes cum sis & infidus, meo amori miscearis? Manifestè non possumus nupriis legitimis conjungi: Non enim meis parentibus placet. Si autem voles Ut hospes profugus mea in patria manere, Non potes tenebrofam abscondere venerem. LINGUA enim hominum amans-convitii: in filentio autem Opus quod perficit aliquis, in triviis audit. Dic verò (nè celes) tuum nomen, & tuam patriam, Non enim meum te latear: mihi nomen inclytum, Hero, Turris autem celebris mea domus est altissima, In qua habitans cum ancilla quadam fola, Sestiensem ante urbem supra profunda littora, Vicinum mare habeo, invisis confiliis parentum. Neque me prope vicina funt coatanea, neque choréa Juvenum adfunt: semper autem nocte & die Ex mari ventolo infonat auribus fonitus.

Sic fata, roseam sub veste celabat genam, Rursus pudore-affecta; sua autem increpabat dicta: Leander autem amoris percussus acuto stimulo, Cogitabat quomodo amoris exerceret certamen,

VIRUM

Tou nalege un enconous, du nous in Sero mian.

Heiden n'où pinn, mi Kúmpust pilatur eyeigne ...

Ως eindu, παρεπειστρ aventoulins preva utions,

Θυμον έρωτοτόκοισι παραπλάγξας ενί μύθοκ. 13 1010

160 Παρθενική Β΄ ἄφθογγ & δπὶ χθένα πίξεν δημοπίως
Αιδί ερυθιωμαν τωσπλέηθεσα παροκώ,
Καὶ χθονδς έξεεν ἀπορν ἐπὶ ἐχνεσιν αἰθοωξύν τ
Πολλάκις ἀμφὶ τὰ πάντα προκάγ ξελα παρθενικής τ

165 Πειθομβίνε ποτὶ λέκτεον ἐποσιοκ όζε σιαντή...

Ήθη τὸ γυνκύπρικον ἐθ'εξαιτο κέντεον Ἐρφτών,
Θέρμετο ἡ κραθίκω γλυκορῷ πυκὶ παρθένΘ: Ἡφο,
Κάλλεϊ δ' ἡμερβεν Θ ἀνειθοίντο Λεάνδρε.

Όφος μβύ ἐν ποτὶ γαιαν ἐχεν νάνεταν ἐπωπλω,

170 Τόφεα ή κ) Λείαν δες εξωμανίσεων σες ώπως.
Ου κάμθυ εξερείων άπολό η ερου σώχενα κέρης.
Ο με ή Λειάνδρω γλυκερίω άνεν είναι το φωνίω,
'Αιδες ύγεον εξαίδος διπος άξεσα στος ώπες,

Z E I N E, τεοίς επέςου τάχ αν η πέτρου δοίναις.

175 Τίς σε πολυπλαθεων επέων εδίδαξε κελάθες;

"Οι μοι, τίς σ' επόμιωσεν εμίω ες πασείδα γαιαν;
Ταυτα ή πάντα μάτιω εφθεγξαο πώς ηδ άλήτης
Ξείνος εων η άπισος εμή φιλοτητι μιγείης;
'Αμφαδον κ δωάμεδα γάμοις δσιοισι πελάσσι.'

180 'Ου 3δ εμοῖς τοκέερσην επαθασεν Ιω δ' εθελήσης
Ως ξείνος πολύφοιτος εμω ες πατς ίδα μίμνων,
'Ου διώασαι διοτόερσαν πατοκλετθων αφορδίτω.
ΓΛΩ ΣΣΑ 3δ ανθρώπων φιλρκέρτομος εν 3 σιωτή Εργον δοβο τελέω τις, ενὶ πιόθοισην ακώω.

18ς Έντε 3 (μιλ κρύ της) τεδυ ένομα, η σέο πάπεμυ, 'Ου 25 εμιον σε λέληθεν' εμιοι δ' δνομα κλυτέν, Ηρώ. Πός 20ς δ' άμφιδόητος, εμιος δεριος έρευσμήκης, Ω, ένι ναιετάμσα στι άμφιπόλο την μένη,

Σηςιάδος το πόληος ύπες βαθουθμονας όχθας,
190 Γείτονα πόντον έχω, ευγοραίς βελήσι τολήων.
Ουδ'ς μοι εγθες έασιν οιμίλικες, εδε χορείαι
Ηϊθέων παρέασιν : ἀεὶ δ' ἀν ψύκτα κὶ μῶ
Έξ άλὸς ἦνεμόεντες ἐπιβρέμες ἔασιν ἦχή.

"Ως φαιθήη, ροδ'είω του φάρει κού τε παρειώς.

195 "Εμπημιν αἰδομθόη, σφετέροις δ' επεμέμφετο μύθως.

Λείανδρος 3 αίθα βεβολημθός εξέι κέντεω,
Φράζετο πώς κεν Ερωτις ἀρθαδίσειεν ἀρθεκ.

AN-

VIRUM enim varius-confiliis Amor fagittis domat, Et rurfus viri vulnus medicatur: quibus autem dominatur. Ipfe omnidomitor confultor est mortalibus. Ipfe etiam amanti auxiliatus est Leandro. Tandem autem ingemens artificiosum dixit verbum.

Cibo VIRGO, tuum propter amorem etiam afperam undam trans-Si igni ferveat, & innavigabilis erit aqua. Non timeo gravem undam tuum adiens cubile. Non fremitum resonantem gravisoni maris: Sed semper per noctem vectus madidus maritus Navigabo Hellespontum valde-fluentem: non longè enim Contrà tuam urbem habeo oppidum Abydi. Tantum mihi unam lucernam ab excelsa tua turri E regione ostende per tenebras: ut intuens Sim navis Amoris, habens tuum stellam lychnum; Atque ipsum adspiciens, ne videam occidentem Booten, Nec asperum Orionem, ac immadidam tractionem currus. Patriz obviz ad dulcem portum venirem. Sed chara cave perflantes ventos. Nè iplum extinguant, & statim animam perdam,

Lychnum mez vita luciferum ducem.

Si verè autem vis meum nomen & m scire,

Nomen mihi, Leander, bene-comptæ conjux Herûs. Sic quidem clandestinis nupriis constituebant misceti,

Et nocturnam amicitiam & nuncium nuptiarum Lucernæ testimoniis pacti sunt servare:

Illa quidem, lucem extendere; hic autem, undas longas transire. Pernoctationes autem exequuti vigilum nuptiarum.

A se inviti separati sunt necessitate:

Hac quidem suam ad turrrm, hic autem obscuram per noctem,

Nè quid erraret, jaciens signa turris,

Navigabat profundi-fundamenti ad latum oppidum Abydi: Totámque noctem conjugum clandestina desiderantes certamina, Sæpe optårunt venire cubiculum-ornantem noctem.

Jam atrata cucurrit noctis caligo,

Viris fomnum afferens, & non amanti Leandro: Sed multifremi apud littora maris Nuncium expectabat lucentium nuptiarum, Testimonium lucernæ lugubris expectans, Lectique clandestini procul speculantem nuncium. Ut verò vidit nigra obscuram noctis caliginem, Hero lucernam oftendit : accensa verò lucerna,

Animum

23

"A N Δ P A γδ αἰολόμιτης "Ερως βελέξαςς δαμάζει, Καὶ πάλιν ἀνέρος έλλ Θ ἀκένεται" διο δ' ἀνάνει, 100 'Αυτὸς ὁ πανδαμάτως βεληφός Θ δεὶ βροτοίσιν. 'Αυτὸς κὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρω. 'Οξὲ δ' ἀλαςήσας πολυμή χανον ἔννεπε μῦθον, ΠΑΡΘΕ'ΝΕ, σὸν δ' ἔρωτα κὰ ἀχριον διδμα πρήσως Έι πυρὶ παρλάζοιτο, κὶ ἀπλοον ἐνεται ὕδωρ.

ος 'Ου προμέω βαρύ χεύμα τελώ μεταιδιμώ ο δυνλώ,
'Ου βρόμον η χήεντα βαρυγδέποιο θαλάστης
'Αλλ' αἰεὶ χτ νύκλα φορδιμώ ο ύγεδς ἀχοίτης
Νήξομαι Έλλης ποντον ὰγάρροον' έχ ἔκαθεν β
'Αντία σειο πόλη ο έχω πολίεθρον' 'Αζύδε.

210 Μενον εμοί ενα λύχηον απ' ηλιβάτε σές πύργε
Εκ πράτης ανάφαινε χΤ κνέφαι όφρα νοήσας
Εκσιμαι δλαβς Ερωτ Θ, έχων σέθεν αξέρα λύχνονς
Καί μιν δππ βάων, εκ δλομαι βωίτα βοώτίως
Ου θρασωὶ ωθέωνα, κὶ ἄβροχον δλκὸν εμάξης,

Τιατζίδ Θ ἀντιπόροιο ποτί γλυκιώ δομον ἰκοίμμω. Αλλὰ φίλη πεφύλαξο βαρυπνέοντας ὰύτας, Μή μιν ἐποσδέοσωσι, κὰ αὐτίκα θυμὸν ὀλέοσω, Λύχνον ἐμε βιότοιο φαεσφόρον ἡγκμονῆα. Ἐι ἐτεὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν ἔνομα κὰ σὰ δαίωαι,

210 *Ουνομά μοι ΛείανδρΘ, δυςεφάνε πόσις 'Ηρες. "Ως δι ωλώ χρυφίοισι χάμοις σωνέθεντο μιγλώαι, Καὶ νυχίλω φιλότητα κὶ ἀξικλίλω υμθραίων Λύχνε μαρτυείησιν δπιςώσαντο φυλάξειν' 'Η ωλύ φάΘ τανύειν, δ ἢ χύματα μακρὰ, ὅςἦσαι.

215 Παννυχίδας δ' ανύσαντες ακοιμήτων ύμιναίων, 'Αλλήλων αξκοντες ἀνοσφί δησαν εναγκή. 'Η μιβ εδν πότι πύρρον, δ δ' δροναίμω ανα νύκτας Μή τι παραπλάζοντο, βαλών σημήτα πύργε, Πλώς βαθυκρήπιδ Φ επ' ευρέα δήμον 'Αξύδε'

230 Παννυχίων δ' δάρων κρυφίες ποθέοντες άξθλες, Πολλάκις ηρήσαντο μολείν θαλαμιπόλου όρφυμω. "Ηθη κυανόπεπλω άνεθραμε νυκτός δρίχλη, 'Ανδράση θανου άγεσα, κ' ε ποθέοντι Λεάνθρο Αλλά πολυφλοίσ οιο παρ' η ίσγε στι θαλαστις

135 'ΑΓρελίω ἀνέμημε φαεινομήνων υμθυαίων,
Μαρπυείω λύχνοιο πολυκλαύσοιο δοκάιων,
Έυνης τε κρυφίης πηλεσκόπον ἀΓγελιώτω.
'Ως δ' ἰδε κυανέης λιποφείγεα νυκτὸς ὁμίχλω,
'Ηςῶ λύχνον 'έφαινεν' ἀναπίομοιο ἢ λύχνε,

um

Ou puby

Animum Cupido exustit festinantis Leandris Lucerna ardente, coardebat: à mari verò Infanarum undarum multisonum fremitum audiens, Tremebat quidem primum; postea autem audaciam attollens, Talibus alloquebatur consolans mentem verbis,

GRAVIS Amor, & mare implacabile: fed maris
Est aqua; verùm Amoris me urit intestinus ignis.
Assume ignem cor, nè time essulam aquam,
Ades mihi in amorem: cur sluctus curas?
Ignoras quòd Venus nata est è mari,

Et dominatur ponto; & nostris doloribus? Sic fatus, membra amabilia exuit vestem Ambabus manibus, suoque adstrinxit capiti, Littoréque exiluit, corpusque dejecit in mare. Splendentémque festinabat semper adversus lucernam. Iple remex, iple classis, iple fibi navis. Hero autem alta lucifera super turri, Perniciosis auris undecunque spiraret ventus. Veste sape lucernam tegebat, donec Sesti Multum fatigatus Leander ivit ad portuofum littus, Et iplum luam ad turrim lubvexit: ex januis verò Sponfum anhelantem complexa filentio, Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris, Duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis cubiculi, Et corpus totum abstersit, corpúsque unxit oleo Bene-olenti, roseo; & mare olentem extinxit odorem. Adhuc autem anhelantem altè-stratis in lectis Sponfum circumfufa blanda emifit verba.

ponsum circumstusa blanda emissi verba, (alius; SPONSE, multum laborasti, quæ non passus est sponsus

sponse, multum laborásti: satis tibi est falsa aqua,

Foetorque piscolus frementis maris; Huc tuos sudores meis impone finibus.

Sic illa hæc loquuta eft. Ille verò statim solvit zonam: Et leges inierunt benevolæ Veneris.
Erant nuptiæ, sed sine choréis: erat lectus, sine hymnis. Non conjugium sacrum quisquam laudavit poeta, Non tædarum illuminabit lux cubicularium lectum, Neque peragili quisquam infiluit choréa, Non hymenæum cantavit pater, & veneranda mater: Sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis silentium thalamum fixit, sponsam verò ornavit caligo, Et nuptiæ erant longè à canendis hymenæis.

240 Θυμών Έρας έφλεζεν επειρεμθύοιο Λεάνδρε Λύχεφ καιομθόφ στιμεκαίετο παρ ή Βαλάωνη Μαινομθών ροδίων πολυηχέα βομθον απέων, Έτζεμε μβύ τοισρώτου, έπειτα ή Βαίρους ακίρας, Τοίοιση στορεέλεκτο πυρηγορέων φρένα μύθοις,

ΔΕΙΝὸς "Ερως κὶ πόντος ἀμελιχος" ἀλλὰ δαλάωτης
Εςὶν ὕδωρ, τὸ δ' "Ερωτ Φ εμέ φλεγει ἐνδόμυχον πύρ.
Λάζεο πῦς κεχείτη, μη δείδιδη νηχυτον υδως.
Δεῦς μοι εἰς φιλότητα τί δη ροδίων ἀλιχίζεις;
Αγνώστεις ὅτι Κύτρις ἐπόστος ὁς δει δαλάωτης,

(3) Καὶ κρατέει πόντοιο, κὶ ἡμετέρων οδωμέων;

"Ως εἰπών, μελέων ερατή ἀπεθύσετο πέπλον
Αμφοτέρης παλάμητν, ἐδὶ δὶ ἔσφιγες παρμώω,

"ΗϊονΘ δὶ ἐξῶρτο, λέμας δὶ ἔρεκ ε θαλάωτη,

Λαμπομένε δὶ ἔσπολόξεν ἀἰ κατεναντία λύχνε,

(3) Αυτός ἐων ἐρέτης, αὐτόςολΘ ς αὐτόμα Θ νηνε.

155 Αυτός εων ερετης, αυτόςτολ & 4 αυτόμια & νήνος.

Ής ω δ' ηλιδάτοιο φασσφός Φ' υψό Αι πύς γα,

Λαγαλέης αυ ερισιν διθεν πνούσσιεν ανίπης,

Φάςει πολλάκι λύγμον επέσκεπεν, εκόκε Σης Β΄

Πολλά καμών Λείανδρ & ε΄ ε΄ ποτί ναύλοχον αντίω,

260 Και μιν εὸν πότι πύρρον ἀνήρα θμο ἐκι ή Βυράων Νυμφίον ἀ διμαίνοντα πειπθύζασα στωπή, Αρεγκόμες ραθάμιγγας έτι σάζοντα θαλάωτες, Ήραγε νυμφοκόμοιο μυχώς έπι παρθενεών Φ., Και χρόα πάντα κάθηρε, θέμας δ' έχρεν ἐλαίω

265 Ευθημω, ροθέω, κλάλιπνοον έσβεστε δημμώ. Εις τη δ' άδημαίνοντα βαθυςρώτως ένε λέκητοις Νυμφίον άμφιχυθές σα φιλιώθες ίαχε μύθες,

ΝΥΜΦΙ Ε, πολλά μόγησας, ά μιλ πάθε νυμφί Θάλλ Θ΄ Νυμφίε, πολλά μόγησας άλις νό ποι άλμυ εδν ύδως,

270 'Ο θμή τ' ιχθυός ωτα βαρυγθάποις θαλάωτης Δεύερ τελε ίδρώτας εμιδίε Ενιώτθεο κόλποις. Ως ή μθι ταϊντ Είπεν. ο δ' αυτήμα χύσωτο μίσεμυ Καὶ θεσμών επέβησων αξειςονόκ Κυθορείης.

Hy zau O, and and describe knochene.

275 'Ου ζυχίνυ ἱεριμί της ὑπευφήμησεν μεἰδος,
'Ου δαϊδων ἡςραπης σέλας Θαλαμική δλόν ἐυνίω,
'Ουδὲ πολυστάρθημο τὸς ἐπεσκίρτησε χορείη,
'Ουχ υμβαιου ἀκισε πατήρ ης πότενει μικτης'
'Ανλ λέχος σορεσιασα τελεοχημισιούν ἐν δρακς

Σιγή πατον έπηξεν, ενυμφοκόμινος δ' όμι χλη, Και γάμ. Ο Ιδ απάνευ τε δενδευδύων ύμθυσιων.

OX

Nus

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix: nunquam aurora Sponfum vidit Leandrum valde notis in lectis, Navigabat autem è regione-positz rursus ad populum Abydi. Nocturnos infatiabilis adhuc spirans hymenaos. Ast Hero longà-indutà-veste suos latens parentes,

Virgo erat diurna, nocturna mulier. U trique autem Sæpe optårunt descendere ad occasum auroram.

Sic hi quidem amoris abscondentes vim. Occultà delectabantur inter se venere. sed parvum vixerunt in tempus, neque diu Invicem potiti funt multivagis nuptiis, Sed, quando pruinose venit hyemis hora Horrendas commovens multarum vortiginum procellas Profunditatésque infirmas & madida fundamenta maris Hyemales spirantes verberabant venti, Nimbo percutientes totum mare: vapulante autem, Jam navem nigram fregit in duas partes terrà Hyemale & infidum effugiens mare nauta. Sed non hyemalis te rimor coercebat maris, Fortanime Leander: nuncius sed te turris. Consueram significans lucem nuptiarum, Furentis impulit securum maris Crudelis & perfidus. Debebat aurem infelix Hero. Hyeme instante, manere fine Leandro, Non amplius accendens brevis-temporis stellam lectorum. sed amor & fatum cogebat : allecta autem Parcarum ostendebat, & non amplius facem Amorum. Nox erat, cum maxime spirantes venti, Hyemalibus flatibus jaculantes venti, Collecti irruunt in littus maris: Tunc Leander confuerz spe sponsz Valde-sonanti ferebatur maris in dorso. Jam ab unda unda volvebanir, accumulabanis verò aqua, Ætheri miscebatur mare: concitatus est undique strepitus, Pugnantibus ventis; zephyro autem contrà spirabat eurus, Et notus in boream magnas immisit minas,

Et fragor fuit inevitabilis valdifremi maris. Gravia autem passus Leander in implacabilibus gurgitibus,

Sæpe quidem precabatur æquoream Venerem, Sæpe autem & ipsum regem Neptunum maris:

Atthidis non boream immemorem reliquit nymphz. sed ei nullus auxiliarus est: Amor autem non coercuit Parcas.

Undique

Undique autemaccumulati male obvio fluctus impetu Contritus ferebanars pedum autem ejus defécit vigor, Et vis fait immobilis inquietarum manaum. Multa autem spontanea effusio sluebat in guttur, Et potum inutilem impetuofi potavit maris: Et jam lucernam infidam extinxicamarus ventus, Et animam & amorem deflendi Leandri. Illa verò, adhuc cunctante Leandre, vigilibus oculis Stabat, fluctuans miferis curis. Venit autem aurora, & non vidit sponsum Hero: Circumquaque verò oculum dirigebat in lata dorsa maris, Sicubi viderer ervantem fuum maritum Lucernâ extinctâ. Apud fundamentum vero turris Dilaniatum scopulis ut vidit mortum maritum, Variam scindens circa pectora tunicam, Cum strepitu praceps ab alta deturbata est turri. Atque fic Hero morma est ob mornium maritum: Suique potiti funt & in ultima permicie.

THEOGNIDIS MEGARENSIS SENTENTE.

Rex, Larone fili, Jovis proles, nunquam tui
Oblivikar exordiens, neque finiens;
Sed femper primamig & ultimum, inque mediis
Canam: tu amem me audi, & bona da.
Phœbe rex, quando quidem re dea peperit veneran-

Palmam agilibus manibus amplexata, Immortalium pulcherrimum in rotunda palude, Tota quidem impleta eft Delus ingens

Odore divino: risit verò terra prodigiola; Gavisus que est profundus pontus maris albicantis.

Diana fericida, filia Jovis; quam Agumemnon Statuâ-honoravit, cum in Trojam navigaret navibus velocibus, Precantem me audi, mala zurem fata expelle:

Tibi quidem hoc, ô des, parvium; mihi verò magnum eft.

Mula

Ida Latona,

Πάντο τι δ' ἀγερωθοιο Ινεαθίε πόμα θ ὁριῖς
Τυπο μίνο περός πτο ποδών δι ὁτ ἀχλασην ὁριῖς
Καὶ δέν θιν ἀδόνητον ἀχοιμό των παλαμάων.
Πολλη δι αὐτόμα θ χύσις ἐθα θ έρρεε λαιμώς,
Καὶ ποτὸν ἀχενίς τον ἀμωμακέτε πίεν ἄλμης.
Καὶ δη λύχνον ἀπισον ἀπισος εσε πικεὸς ἀντις,

Καὶ Τυχίω Η έρωτα πελυτλήτοιο Λεάνδος.

Ἡ δὶ ἐτὶ δικδιώοντος ἐπ' ἀχύπιοιστο ὁπωπαϊς.

Ἰςατο, κυμαίνεσα πολυκλαύς οισι μεείμυαις.

Ἡλυ θε δὶ ἡειγένεια, κὶ ἐκ ἰδς νυμφίον Ἡρώ
Πάρτοθι δὶ ὁμμὰ τὶτμίνεν ἐπ' ἐυρέα κῶτα θαλάσσης.

335 "Ειπε εςαθρήσειεν άλωμθον ον απέσακοιτίω Λύχνε σεννυμάνοιο. Τίαρα κρηπίδα ή πύργε Θευπρομένον απλώθεστιν δτ' έδρακε νεκερκ αποίτίως... Δαιδαλέον ένξασα του 5 κηθερτι χροβία, "Ροιζηδόν προκάριω Θ απ' ηλιθάτε πέσε πύργε..."
340 Καδδ' Ήνα τέθνηκε στω διλυμένο παρακοίτη"

Καθθ' Ήρω τέθνηκε σων ολλυμθών παφακοίτη της Αλλήλων οι απόναν οι εν πυμάτω πορ ολέθρω οι

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ

TOT METAPE'OS

INOMAI.

' Αθανάτων κάλλισον όπὶ το οχοροίδει λίμνη, Πάσα μθε επλήθη Δηλ Θ απωρεσίη Όθμης αμβροσίας εγέλασε ή γαια πελώςη, Γήθησεν ή βαθός ποντος άλδς πολιής.

Αρτεμι Απερφόνη, Απρατες Διάς, Ιω 'Αραμέμιων Εισαθ', δτ' ès Τερίω έπλες ηποσ Βοαίς, 'Ευχουλίω μοι πλύθης κακάς δι δπο μπερς άλδηκε' Σοὶ ιδρ τυτο, θεώ, σμικεδν, έμοὶ βμέρα.

Megeu

Mulæ & Gratia, filiæ Jovis, quondam Cadmi

Ad nuptias profecta, pulchrum ceciniftis carmen: Quod pulchrum, amicum eff; quod non pulchrum, non amicum eff.

Hoc carmen immorralia venit per ora.

Cyrne, docenti quidem mihi figillum imponatur

His carminibus : latebit enim nunquam, fi surripiatur.

Neque quisquam mutabit pejus, bono prassente.

Sic verò quisque dicet; Theognidis sunt carmina

Megarensis, compes quidem inter homines celebris.

Megarenfis, omnes quidem inter homines celebris. Civibus verò nondum omnibus placere poflum.

Nihil mirum, 6 Polypada nec enim Jupiter

Neque pluens omnibus placet, neque fultinens. Tibi verò ego benevolus praccepta dabo, qualia iple,

Cyrne, a bonis virk, puer adhuc exiltens, didici. Sapito; neque turpibus ex factis neque injultis

Honores, neque potentiam trahe, neque divitias.

Hac quidem sic scito: cum malis verò ne versare Viris, sed semper cum bonis conversare,

Et cum eis bibe & comede, & cum eis

Sede: . & place illis, quorum magna potestas eft.

A bonis enim viru bona disces: si vero malis Commiscearis, perdes & quam habebas mentem.

Hæc cùm didiceris, cum bonis conversare: & aliquando dices Bene consulere amicis me.

Cyrne, uterum fert civitas hæc: timeo nè pariat virum Correctorem malæ infolentiæ veitræ.

Cives enim adhuc illi funt modesti: præfecti verò Versi sunt multam in nequitiam cadere.

Nullam unquam, Cyrne, boni civitatem perdiderunt viri: Sed, quando contumeliofis effe malis placuerit,

Populumque corruperint, judiciáque injustis dederint Propriorum lucrorum causa & potentia,

Spera non diu illam civitatem quietam fore,

Etfi nunc manet multa in quiete; Cum malis amica viris bac fuerint, Lucra publico cum malo venientia,

Ex his enim seditio est, & intestinz cades virorum:
Rex verò civitati nunquam illi placeat.

Cyrne, civitas quidem adhuc hac civitas eft: populi autem alii Qui priùs fuère (neque jura noverant, neque leges,

Sed circum latera pellem caprarum atterebant,

Foris autem, tanquam cervi, hanc incolebant civitatem)

Misou n' Xderres, niego Diòs, al more Kadus 35 Es jamor en Jerus, rendr desour En O. ס, או אפגלטי, סוֹאסי לבו ידים ל' צ אפגלטי, צ קוֹאסי לבו. TET' ET & a Savarov in De Sia souarov. Κύρνε, σοφιζομθών μθι έμοι σφρηγίς επικείδω Τοίεδ' έπεσιν' λήσει δ' έποτε, κλεπλοιδών. 33 'Oul मार केश्रविद्व भूकेमावण, में 'क्रोड मावपूर्वणी . กระ ว ซลัร ะดู่ยา, ออ่างาเอ้ร อีราง อสท Τε Μεραρέως, πάντας ή κατ άνθρώπες ονομιας. Asoiow & हमा मर्वेग वंशिंग रीर्ध्यावात. Ouser Januardy, Maxumuidn' & St 28 6 Zos 25 "Ουθ' δων πάντας άνδάνει, ετ' άνεχων. Σοί δ' ερώ ευ φρονέων τοποθήσομαι, διά το αὐτός, Κύρν', Από τη άραθων, παις ετ' εων, εμαθον. Πέπνυσο, μηδ' αἰγροῖσιν ἐφ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκεισι
Τιμάς μηδ' ἀζετὰς ἔλκεο, μηδ' ἀφεν. 30 דמה של צדשה ושר אמצוסוסים עות שפשים שונו אפו Ανδεάσιν, αλλ' αἰεὶ τη ἀγαθών έχεο. Καὶ με τοίσιν πίνε κὸ έωτε, κὸ με τοίσιν [[ε. κὸ ἀνθανε τοίε, τον μεγάλη δαυαμιε. E & Nov we your 'Ed nd padiosar bu j renois 35 Eumuzons, Snozeis is for sorra roor. Taura μαθών αγαθοίσιν ομίλες και ποτε σήσεις Ευ συμθελ δ'εν τοισι φιλοίση εμέ. Kugre, xoes monis not sedong jui tenn ardea Euduring rains del justens. 40 Asoi whi wies bide outoperves nyembres 3 Τετράφαται πολλω ες κακότητα πεσείν. Ouseplan no, Kuer', agasol monn ancour andges. 'AM', סדמו יו פולפון דיו זו צמציוסוי מלא, Δημών τε φθείρωση, δίκας τ' αδίκοισι διδώσην 45 OINGW REPOWY GIVERS IN RECTEO, "Ελπο δηρον κείνων πόλιν άπρεμές δζο אוחל" בי עונו אבו דעו חסאאו כי ווסע צווים Ευτ' αν τοίσι κακοίσι φίλ' ανδράσι ταιστα γένητα, 50 Κέρδεα δημοσίω σων πακώ έρχομεία. Er an 39 eque et n'emonyor donor anglaga. Μέναρχος ή πέλει μήποτε τη δε άδοι.

Κύρνε, πόλις μθι έθ' μθε πόλις λαοί ή θη άλλοι 'Οι επερος' (έτε δίκας ηθεσαν έτα νόμας, 'Αλλ' αμφι πλαιερισι θοξείς αιγών κατέπειδον, "Έξω δ', ωςτ' έλαφοι, πίνιδ' ενέμοντο πόλιν)

55

Et nunc sunt boni, & Polypæda: at, qui priùs boni erant, Nunc mali sunt. Quilnam hæc ferrer inspiciens?

Se invicem autem decipiunt, alii alios ridentes,

Neque malorum rationes cognoscentes, neque bonorum.

Neminem horum amicum fac , 6 Polypæda civium,

Ex animo, utilitatis causa alicujus:

Sed videaris quidem omnibus linguâ amicus effe; Rem verò communices nemini ullam

Seriam. Gognosces enim improborum mentes virorum,

Quòd ipfis in factis fides jam est nulla;

Sed dolos deceptionélque versutiásque dilexerunt sicut viri non amplius servandi.

Nunquam, Cyrne, improbo fidens consulta cum viro,

Quando feriam rem volueris facere:

sed ad probum profectus, consulta multum laborans, Et longum pedibus, Cyrne, iter peragens.

Rem verò ne amicis omnino communica cum omnibus: Pauci sanè è multis fidelem habent mentem,

Paucis viris fidens magnas res aggredere;

Nè fortè infanabilem, Cyrne, accipias dolorem.

Fidelis vir auroque & argento rependi Dignus eff in moletta, Cyrne, feditione.

Paucos invenies, o Polypæda, viros amicos Fideles in difficilibus rebus perfitentes: Qui aufint, concordem animum habentes,

Æquè bonorum malorumque participes esle. Hos verò non invenies quærens, neque inter omnes

Homines, quos navis non una omnes agat:

Quibus in lingua & oculis inest

Pudor, neque ad turpem rem quæstus agit. (alibi; Nè me verbis quidem colè, mentem autem habe & præcordia

Si me amas, & tibi fidelis inest mens:

Aut me ama, puram afferens mentem; aut me aversatus Odio prosequere, maniseste contentionem suscipiens.

Qui verò una lingua dupliciter habet mentem, hic amicus Gravis, Cyrne; inimicus melior quam amicus existens.

Si quis laudabit te ranto tempore quanto viderit te, Separatus verò à te aliò, linguam mittit malam:

Talis profeçto fodalis vir amicus est non valde bonus, Qui dixerit lingua optima, cogitat autem alia.

sed fit talis mihi amicus, qui sodalem

Cognoscens, ingenio etiam gravem existentem serat

Pro

Kai vui do ajadoi, Honunaidh os j weiv & dhoi, New deshoi. Tis xev Taut dvezer esoper; ' Αλχήλως δι άπατώσιν, επ' άλληλοισι γελώντες, "Oute หลุมผิง ขุงผมลร ค่าใช้ระร, ซา' ล่าลวิฉึง. 60 Μηθένα τη θε φίλον ποιεύ, Πολυπαίδη, αςών Ex วิบนอบ, xeins eivena undemins. 'And Sones in maiory sino y Nowns of A @ ED, Χεημα ή συμμίξης μηθενί μηθοπέν Σπεδώον. γνώση β δίζυςων φεένας ανδρών, (5 " בו השני בת בר בר שומו שוקוג בד צלבעום. 'Αλλά δίλες ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' εφίλησας "Ουτως ώς ἄνδρες μηνέπ σωζομθροι. Μήποτε, Κύρνε, κακῶ πόσω Θ βέλ Δε σω ἀνδεί, Ευτ' αν συκδαίον Φρηγμ' έθέλης τελέσαι. 70 'Axa mer' ed hov ier Bendles Toxia pornous, Καὶ μακριω ποωίν, Κύρν', όδδυ εκτελέτας. Πρήξιν μηθε φίλοισιν όλως ανακοίνεο πάσι. Παῦροί τοι πολλών πιςὸν έχασι νόον. Πούροισιν ποω Φ μεράλ ἀνδράσιν ές γ οπιχείς ε, 75 Μή ποτ' ἀσήκεςον, Κύρνε, λάδης ἀνίω. Πιςος ανής χρυσε τε κ αρχύρε αντερύσαως "ΑξιΘ εν χαλεπή, Κύρνε, διχοςασίη. Παύρες έυρήσεις, Πολυπαίδη, ανδρας έταίρες Πιεκς οι χαλεποίς πείηγμασι γιγνομένες. 80 Οιπνες αν τολμώεν, ομόφερνα Δυμον έχοντες, र रिका की बाब प्रेंग की तह मुक्स ए प्रहार प्रस्तार. Tes of by suprious official G, sol on mailes Ανθρώσες, ες γους μη μία πάν ος άχρι "Οισιν देनों γλώστη उह से उक्ती स्माराजा समाजा 85 'Aιδώς, కலி' యుశ్రంల ప్రక్టాలు కే మా బక్కలి తే ప్రాణ. Μή μ' έπεπν μθύ σέρχε, νόον δι έχε κι φρένας άλλη, "El me dineis, nei ou misos evesi voo "Η με φίλει και Βαρέν Θέμω Φ νόον, η μ' Σποειπών "Extang', augasilu veix d aceguli G. 90 Ος ή μι γλώση δίχ έχει νόον, જો έπαρ Φ Δεινός, Κύρν εχθεός βέλτερος η φίλ Θ ών. Ει πις επαινέωτει σε πίσον χρόνον δοσον έρώη, Νοσφιωτείς δι άλλη γλώσσαν ιηση κακλώ. Τοιδτός τοι εταίρος ανήρ φίλ Φ κπι μάλ εωλλος, 95 'Ος κ' संπη γλώση λώςα, φερνά δ' देखाइ.
'Αλλ' सं η τι ετος εμοί φίλ Θ, ος τον ετώερν

Γιγνώσκων, δεγίω κ βαριώ όντα φέρει

Profratre. Tu autem mihi amice hæc in animo

Confidera; & aliquando mei memineris in posterum. Nullus hominum persuadeat improbum virum amare,

Cyrne: Quæ enim erit utilitas, ille vir amicus fi fit? Neque te ex gravi labore liberaverit & detrimento.

Neque bonum habens, illius te participem facere voluerit.

Improbis verò benefacienti vanissima gratia est: Perinde est ac seminare pontum maris albi.

Neque enim pontum feminans, profundam fegetem metas, Neque malis benefaciens, beneficium vicifiim accipias.

Inexpletam enim habent improbi mentem: síq; unum deliqueris, superiorum omnium effuta periit amicitia.

At probi plurimum fruuntur beneficio accepto,

Memoriámque habent beneficiorum, & gratiam postea.

Nunquam malum virum amicum fac fodalem, Sed femper fuge ranquam malum portum.

Multi fanè potûs & cibi funt amici; In feria autem re pauciores funt amici. Fucato verò viro cognitu difficilius nihil est,

Cyrne, neque cautionis est majoris.

Auri adulterini & argenti tolerabile detrimentum,

Cyrne? & invenire facile est viro sapienti:

Si antem amici mens viri in pectoribus latuerit

Tenuis existens, dolosumq, in pracordiis cor habeat;

Hoc Deus fucatiffimum fecit hominibus, Et cognitu omnium hoc difficillimum.

Non enim poteris cognostere viri mentem neque fœminæ, Priusquam tentaveris ceu jumentum:

Neque poteris conjectare, tanquam aliquando tempestivè profe-Sæpe enim animum fallunt species.

Neque potentià opta, 6 Polypæda, eximius esse, Neq; facultatibus: duntaxat autem viro adsit fortuna.

Nihil in humanis patre & matre melius Est, quibus fanctum, Cyrne, curæ est jus. Nemo, Cyrne, damni & lucri causa ipse est:

sed dii horum datores amborum.

Neque quispiam h minum operatur, in pracordiis sciens Finem, five bonum sit sive malum:

Sæpe enim putans se facturum malum, bonum fecit; Et putans se facturum bonum, fecit malum,

Neque cuiquam hominum advenium que voluerit; Impediunt enim gravis fines impossibilitatis. 'Arri καστηνήτε, ου δί μοι φέλε τοῦτ 'ενὶ θύμω

100 Φεσίζει" κὴ ποτέ με μινόται εξοπίσω.

Μηθείς ἀνθρώπων πείση κακον ἄνδεα φελίσου,

Κύρνε τί δι 'ές 'δρελ Φ κείν Φ ἀνὰς φελίσου,

"Ουτ ἀν σ' ὀκ χαλεποῖο πόνε ρύσαιτο κὴ ἀτης,

"Ουτέ κεν ἐθλὸν ἔχων, τέ μεταδεν ἐθλει.

Δειλες δι 'ευ ἔρθοντι ματοιοτίτη χάρις ὅξιν'

105 Δελες δι ευ ερδονη ματαιοτώτη χαεις ότην Τσον κ), απέρειν πόντον άλδος πολίδος.

"Ουτε χά αν πόντον απέρευν βαθύ λήτον άμιῶς, "Ουτε κακες ευ δρών, ευ πάλιν αντιλάβοις, "Απληςον χδέχεσι κακοί νόον" bil δι εν άμαξης,

110 Τῶν જલ્લીએર πάντων ἐκκέχυται φιλότης.

'Οι δι' ἀγαθοὶ τὸ μέγιςον ἐπαυθίσκυπ παθόντες,
Μνῆμα δι' ἔχυσ' ἀγαθῶν, μὶ χάριν ἐξοπίσω.
Μήποτε τὸν κακὸν ἄνδ ρα φίλον ποιείως ἐταῖρον,
'Αλλ' αἰεὶ φάίγειν ἄςτε κακὸν λιμλία.

115 Πολλοί τοι πόσι Η βρώσιος εἰστν ἐταῖροι,

'Εν ή απεθάω πρίη ματι πεωρότεροι.

Κιθθήλε δι' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον ἐδὲν,

Κύρν', ἐδι' ἐυλαβίας δεὶ ἀκὶ πλέον Η

Χρυσε κιβθήλοιο κὰ ἀργόρε ἀνοκί Θὰτιι,

125 'Ou ງປີ ຂຶ້ນ ຄຳປະໂກς ຂ້ນປົງວ່ຽນດວນ ຮ້າ້ະ ງູເພລເກວິ້ຽງ
Πεὶν πειραθέης ຜິ້ຽວຈີງ 'ໝັວໄບງ ໂຮ.
'Oud' κευ ຄຳຕໍ່ວຽວແຮ່ງ ຜິ້ຽວກ່ອງ ກວາ້ ຂໍ້ ຜິ້ວເວນ ຂໍ້ກວິພິນ'
Πολλάκι ງປີ ງູນຜູ້ແພ ຂໍ້ຽວກອກຄົວ ຄຳໃໝ່.
Μήτ ' ຂໍ້ອະໄພ' ຂໍ້ບຽນ, Πολυπαίδη, 'ຂໍ້ຽວຽວ ຄົ້ງ

130 Μήτ ἄφεν . μένον Α' ἀνδεὶ γένοί ο τύχη.
'Ουδεν ἐν ἀνθεώποιπ πατεὸς κὰ μηθεὸς ἄμεινον
"Επλεθ', ὅσοις ὁσης, Κύρνε, μέμηλε δίκης.
'Ουδεὶς, Κύρν', ἀτης κὰ κέρδε ἀπο αὐτός.
'Αλλὰ θεοὶ τέτων δώτος ες ἀμφοτές ων.

35 'Ουθέ τις ἀνθρώπων έργάζεται, ἐν φρεσὶν εἰδώς Ἐς τέλΘ, εἰτ' ἀγαθὸν γίγνεται εἰτε κακόν Πολλάκι γὰ βοκέων θήσειν κακόν, ἐεθλὸν ἔθνιες, Καὶ τε Λοκῶν θήσειν ἐεθλὸν, ἔθνιε κακόν 'Ουδί τῷ ἀνθρώπων παραγίγνεται ὅαι' ἐθέλησην 'Ίς ει γὰ χαλεπῆς πείρατ' ἀμπρανίπς.

*Av. Powers

Nos homines autem vana existimamus. scientes nihil: Dii verò secundum suam omnia perficiunt mentem. Nemo unquam hospitem, é Polypæda, qui fefellerit, Atque supplicem, mortalium, immortales latuit.

Malis autem juste paucis cum facultatibus vivere.

Quam dives effe, injufte opes adeptus.

In justitia autem comprehensim omnis virtus inest: Omnisque vir bonus est, Cyrne, justus qui est.

Divitias quidem dæmon etiam improbissimo viro dat: Sed virtus paucos viros, Cyrne, comitatur.

Injuriam, Cyrne, Deus primum malum dedit viro,

Cujus est locum nullum positurus.

Parit fanè fatietas injuriam, cum improbum opes fequuntur Hominem, & cui non mens fana fit,

Nunquam paupertatem perniciosam viro iratus, Neque egestatem, Cyrne, malam objice: Jupiter enim sanè libram inclinat aliàs alii:

Aliàs quidem ditescere, aliàs verò nihil habere.

Nunquam, Cyrne, loquere verbum magnum: novit enim nemo Hominum quid nox & dies viro perficiat.

Multi quidem utuntur malis confiliis, numine autem dextro, Quibus, quod malum videbatur, cedit in bonum.

Sunt vero alii qui & confilio bono & numine finistro Res gerunt: finis autem rebus non fuccedit.

Nemo hominum neque dives, neque pauper, Neque malus fine numine, neque bonus eft.

Aliud alii malum est: revera autem beatus nemo est Hominum, quotquot sol intuetur.

Quem autem dii amant, & invidus laudat; Viri verò fludium est nullum.

Deos ora, quibus est magna potestas: nihil fine diis Est hominibus, neque bona neque mala.

Virum bonum paupertas omnium domat maximè, Et senectute canà, Cyrne, & febri magis:

Quam utique oportet fugere, & in immensum mare Projicere, & petras, Cyrne, contra altas.

Omnis enim vir paupertate dominis, neque quicquam dicere, Neque facere potest: lingua verò ei ligata est.

Oportet igitur simul super terram & lata dorsa maris Quarere gravis, Cyrne, liberationem paupertatis.

Mori, ô amice Cyrne, pauperi melius est viro, Quam vivere durâ afflictum paupertate,

Ariotes

145 Βέλεο δ' ἐνσεθέως ολίχοις στιν χεήμαστι οικόιν,
"Η πλετείν, ἀδίκως χεήμωτα παιστρούθο.
"Εν ή δικαιοστώη συλλήθδων πᾶσ' ἀρετή 'ς»
Πᾶς δε τ' ἀνὴρ ἀχαιλὸς, Κύρνε, δίκαι Θεών.

Has de τ ανής αγαιθός, Κυρνε, δ' καιθ εών. Χρήματα κιν δαίμων κι παγχάκω ανδεί δίδωση.

150 'Η δ' ἀςετὰ ὀλίγεις ἀνδεάσι, Κύςν', ἔπεται.
"Υθειν, Κύςνε, Θεὸς προστων κακὸν ἄπασεν ἀνδεὶ,
Ου μέκλει χώριω μικδεμίαν Θέμλραι.
Τίκθει τοι κός Θ ύθειν, ὅπαν κακῷ ὀλο Θ ἔπεται

Αν Βράπω, κὸ ὅτω μιὰ νό ਉ ౘρτι 🛱.

155 Μήποτε τοι πενίλω θυμοφθόρον ἀνθεί χαλεφθείς,
Μηθ΄ ἀχεημοσιώλω, Κύρνε, κακλώ σερφερε.
Ζους χάρ τι το πάλαντιν δπέρεντα ἀλλοντε ἀλλον
"Αλλοτε μου πλυτείν, ἀλλοτε δ' εθεν έχουν.
Μήποτε, Κύρν, ἀχροβος έπ Θ μέρα διθε γο εθεις
"Ανθρώπων δ, τι νύξ χ' πμέρα ἀνδιεί τελεί.

Ανθρώπων δ, τι νύξ χ' πμέρμ αν θεὶ τελεί.
Πολλοί τοι χεώνται θειλαϊς φεροί, δαίμονι δ' έδιλο,
Οις το κακον δοκέον χίχνεται εἰς αλαθόν.

Έισιν δ' οι συλή τ' αγαθή η δαίμονι φαύλφ Μοχθίζεσο τέλ ο δ' εργμασιν έχ έπεται. Ουδείς ανθρώπων ετ' ελούο, έτε πενιχεδε,

105 Ουθείς άνθρώπων ετ τλείΦ, ετε πενιχεός,
"Ουτε κακός νόσοιν θαίμονΦ, ετ αλαθός.
"Αλλ άλλω κακόν όξι το δ' απεκιές, όλειΦ έδεις
"Ανθρώπων, οπόσες νέλιος καθοςά.

"Ov ၌ ત્રિકારે મામ્યોના, છે જો મામાની પ્રોપ્ટિક લોકને, 170 'Avsless ၌ વ્યક્કીને ગંજુ પક્ષાતા કે કે દ્રાર્થિત.

Θεοίς τυχε δις δει μέρα κρόπος τη άπορ θεών Γίχνεται ανθρώποις, τη άχαθ ττ κακά.

"Ανδρ' άγαθον πενίη πάντων βάμνηση μάλιτας. Καὶ γήςως πολιέ, Κύρνε, η ήπιάλε

175 "Ην δη γεή φουροντα η ες μερακήτεα πόντον 'Ρίπ εν, η πεσεών, Κύενε, κατ' ηλιθάτων.

Πᾶς ρό ἀνης πενίη δεδ μημόρος ἄτέ τι επτέιν,

180

"Ου 3' ερξαι διώαται γλώστα Ν όι δίδεται.
Χρη οδ όμως όπι γω τε κ δυρέα νώτα θαλώστα

Δίζεδς χαλεπής, Κύρνε, λύστν πενίης. Τεθνάναι. φίλε Κύρνε, πενιχώ βέλτερον άνδει, "Η ζώριν χαλεπή τριεβρθύον πενίη.

Kerke

Arietes quidem & asinos querimus, Cyrne, & cquos Generosos, & quisque vult ex bonis

Admittere: ducere autem malam mali filiam non remuit Generolus vir, si ei pecunias multas dederit.

Nulla famina mali viri recusat esse uxor Divitis; sed divitem vult pro bono.

Opes quidem astimant; & ex malo natam bonus duxit, Et malus ex bono ortam: divitia miscent genus.

Itaque ne mirare genus, o Polypæda, civium

Labefactari: cum malis enim miscentur bona.

Ipse quidem hanc, cognoscens malo patre ortam esse,
In ades suas ducit, opibus illius inductus,

Nobilis ignobilems quandoquidem fortis ipfum necessitas Cogit, quæ viri fecit miseram mentem.

Opes verò cui à Jove & à Jove cum justitia viro suerint,

Et integrè semper ac stabile permanent : Si verò injustè prater tempus vir lucri-cupido animo

Acquiret, sive jurejurando, præter justum capiens, Statim quidem ferre lucrum videtur; in fine vero

Rurfum est damnum. Deorum enim superior est mens. Sed hæc hominum fallunt mentem: non enim ob ea

Fiunt beati, rei errore.

Sed hic quidem ipse solvit malum debitum, ille verò charis Noxam postea liberis appendit;

Alium verò non apprehendit vindicta: mors enim impudens Priùs super palpebras sedebat, fatum afferens.

Nemo profecto exuli amicus & fidelis fodalis est: Exilio autem est hoc acerbius.

Vinum sanè potare multum, malum est: si verò quis ipsum Potarit prudenter, non malum, sed bonum est.

Cyrne, amicos fecundum omnes commuta vários mores, Ingenium attemperans quod quifque haber.

Polypi mentem obtine versipellis, qui ad petram, Cui adhæserit, talis visu apparet.

Nunc quidem hac sequere, aliquando alius colore fias. Celeris mutatio quidem sapientia est morum.

Neque nimis indignare, cum perturbantur cives, Cyrne: media autem perge via, quo modo ego.

Quisquis quidem putat proximum sum scire nihil, Sed se solum varia consilia habere,

Ille sanè amens est, mente privatus bona;
Æquè enim omnes varia scimus.

Kers win z over of nus say Kure, 12, Tornes a mount oil bo Eugeneas, xai tis Beneraues ana Say and his mante Bhoed Thing Janku rang & plys Jaives and the mine 185 E Dads avile, bu or repuara nona de Saun nuce is Ouseula nans anseis avaivere Daxoms Πλεσίε, άλλ' άφνεὸν βέλεται ώντ' άγαθε. Xenuara who musor is on make the hos tymus, Καὶ κακὸς εξ αγαθε πλετΦ έμιζε γενΦ.
"Ουτω μιὰ θαύμαζε γενΦ, Πολυπαίδη, αςτέν Mangady ow of pioyera & And ranois. Auris Tot rairle eides nanonares esous Eis oixes dyenu, zenhan meibouluG, *Ενδος Θ κακοδοξον επει κρατερή μιν ανάγκη Έντιως, ητ' ανθερς τλημονά θηκε νόον. Χεήματα δ' ω δίοθεν κο σω δίκη ανδεί γένητας. Kai ranações alei xì xì movimor rexeder EI S' adinus maed raied dinip oixonepsei Some Ктюсти, ผีЗ' бриць, жар то в іншог елюг, Autina who to gepen nego O Sone, es y Tendrill Audis Efforo nanov. Dew d' Capège vo . Αλλα τάδ' ανθρώπων απατά νδον' ε 38 επ' αὐτοίς Tiyvovia manapes ophymalo ammanine dismonth 'Αλλ' ὁ μλο αὐτὸς τίσε κακὸν χεέΘ, ος ή φίλοισιν Ariw ¿ Comow muoiv ème penaoev "ANNOV d' & nateuaple d'inn Saval & 38 avail is Heoder om Crepacois Elero inca ocear. Wild sometime Ouleis To paiporn of A & msds & railes. The j quy ne ber tet duine trees. 100 100 fine OLVOY TOL THE TEX WIN, KAKOV WIN SE TIS CUITOR Tivn consaulius, & nanos, and ajalos. Kueve, girus nara martas emispede moinirou no G פרצוש שעונים שואי באמה של באו. חצאטידו פריוש ופנ הסאטהאסאנה, כל השוו חבידים, The gessous hors, Tolo ister egam. New wir The Epens, note & among good higher Kegunvov τοι σοφίη γίγνεται ευτεσίπης. Made and down to the to the state of the sta Kupre medlu d' ép x tu olo, de so e ya. de de de suit OSTIS TOI Souse Tov my notion is when & Der, Les Illes madige ! Quere final serge south an inon Over burne Charle Keiros y' dogar bet, ros Belaquelo Cani que meiber di "Lows of new res mounts smeduesa. Grovelle amullot)

Sed

Sed hic quidem non vult surpes qualtus lequi.
Alteri verò doli magis infideles placent.

Diviriarum autem nullus est finis certus hominibus:
Qui enim nunc ex nobis plurimas habent facultates,
Ad duplum properant. Quinam saturaverit omnes?

Opes quidem mortalibus func amentia.

A te autem flatim emergit; quam cum Jupiter Mittet laborantibus, alias alius habet.

Arx & turris qui erat stulto populo,

Cyrne, modicum honorem confequitur bonus vir.

Neque ampliùs decet nos, nimirum viros salvos, Diruere tanquam civitatis moenia expuguanda.

Tibi quidem ego alas dedi, cum quibus super immensum mare Volabis, per terram omnem sublatus

Facilé: epulis verò & conviviis aderis

In omnibus, multorum versans in oribus.

Et tibi cum tibiis canoris juvenes viri In mundo amabiles honesta & suavia

Canent: & pollquam tenebrofas fub latebras terra: Iveris luctuofas in Ditis domos;

Nunquam nè mortuus quidem amittes gloriam, neq; latebis, Immortale hominibus semper habens nomen,

Cyrne, per Graciam terram versans, & per insulas, Piscolum transiens mare sterile,

Non equorum tergis infidens: fed te mittent Splendida Mufarum dona violis-coronatarum.

Omnibus enim, quibus cura est etiam posteris carmen, Eris unà, donec terra & sol erum.

Cæterùm ego modicam à te consequor reverentiam : Sed tanquam pusillum puerum verbis me decipis.

Pulcherrimum est quod justissimum; optimum verò, valere: Res verò jucundissima est, quod quis amat, assequi.

Equa ego sum pulchra. & certatrix; sed pessimum Virum sero: & mihi hoc molestissimum.

Sæpe profecto cogitavi effringens frænum Fugere, excutiens malum aurigam.

Non mihi bibitur vinum; postquam ad puellam teneram Alius vir habitat, multo me pejor,

Frigidam mihi apud eans chari bibunt parentes:
Quare simul aquatur, & me gemens fert.

Ibi mediam puellam amplexus brachio, ofcularus fum Collum: illa verò tenenum loquebatur ex ore.

225 ANN o whi en e Jeher renorte Jeinor Emedy Τῷ ή δολοπλοκίας μαλλον άπιτος εδον. Πλέτε δ' έδεν τέρμα περασμένον ανθρώποιου. "Or Som high meison Exect Bior, Dinhaoion and Sen: मांड बेंग प्रवृहित्साहण केलावामाड; Xenuard rot Sonrois signette apogo win. 230 "ATH & et autis avaquive tus, bu omore Zos Пошь тырошьный वं ххоте ахх 🛇 ёда. AREGNOLIS K THEY O EDV YEVEO PEON IMICO, Kugr', oxigns muns quenger & Ads avng. 'Oud' देता पूर कार्यमा मार्थाण, देम' केर्ज हुना कर विभिन्न का Λύειν ως πόλεως τείχη αλωσοιώνης. Σοί ωλο εγώ περ' έδωνα, σωνδις επ' απείρονα πόντου Harnon, xt yli navas desegutos Prisies Bolvais & n einaminos nagean Εν πάσαις, πολλών κειμέ Φ εν τομασι. Καί σε σω αθλισίοισι λιγυφθόγροις νέοι ανδρες Ev noonw eggrol nand te x hijed A, σεντοι η, δταν δνοφερίε ύπο καθμασι jains Bis modukwnurs eis aldas Jours, 'Oudertor' Ede Sauron Stokers xxe , Ede je knows, "Αφθιτον ανθρώποις αίξη έχων δνεμα, Kueve, ral Enda ylu sperpaulo , no ava vnous, Ίχθυόεντα δρών πουτον έπ' άπρύγετον, Oux in now vertoion equiple or and or newles Αγλαά Μεσάων δώρα Ιοςεφάνων. Πασι 20, διστ μεμικλε κή εωτριδροίστο αοιδή, "Earn ouws, opp ar yn TER HEXIG. Aurag בששי באליות או אופש סצ באודעץ אמים מול 85, And wrop punego maida hozois p. amaras. Kansov to Sindiotatov, Nosov S' Unaiver. Πρηγμα ή τερπνότατον, है πε έρα, το τυγείν. 'Iππ 🗗 हेन्छे संभूते मुं बंहिर्रात वेत्ररेव मुद्रामा 500 "Avdpa ceço" nai por Ter avinebrativ. Πολλάκι δη μέλλησα διαρρήξασα ταλινου 260 Φάγειν, ώσαμείνη τον κακον πνίοχον. "О पाठा मांग्रेस्या है। एकि, देम से मबहुबे मार्थ है। परहसंग्रम Αλλ Θ ανής κατέχει, πολλον εμέ κακίων. Ψυχείν μοι παρά τη δε φίλοι πίνεοι τοκήςς "Ωιθ" άμα 3 υσραίει, και με γρώσα φερει. 265 Ενθα μίσμο παρά παϊδα λαδών αγκών, εφίλησα

Desglus i 3 riger ofin fer soud o.

3

TVWTH

Nota est sanè pauperras, & aliena existens:

Neque enim in forum venit, neque judicia.

Ubique enim deterius habet, ubique & permista:

Ubique verò aquè inimica est, ubicunque fuerit.

Aqualiter sanè alia quidem dii mortalibus hominibus Senecutémque graven & juventutem dederunt: Omnium verò pessimum inter homines, mortéque

Et omnibus morbis est deterius,

Liberos postquam educaveris, & necessaria omnia prabueris, Pecuniámque reposueris, multa molesta perpessus,

Patrem odio prosequantur, imprecanturque illi interire, Et execrantur veluti mendicum supervenientem.

Verifimile est malum virum malè jura administrare, Nullam in posterum reverentem deorum iram.

Improbo enim homini difficilia licet multa suscipere E vestigio, cogitaréque quòd recta omnia facit.

Civium nulli fidelis existens pedem hunc progredere, Neque jurijurando credulus, neque pacto: Neque fi Jovem vult præbere regem maximum

Sponforem immortalum, pignora ponere volens.

Nam in civitate ità maledica placet nihil, Quam se servare: vulgus infelicius.

Nunc verò proborum mala, funt bona improbis Virorum, funtque perverfis lex:

Pudor enim periit'; impudentia autem & injuria Superans justitiam, terram totam occupat.

Neque leo semper carnes comedit; quinimo iplum, Et fortem etiam existentem, capit perplexitas.

Garrulo homini tacere gravifimum onus est;

Loquens autem imperitus, quibulcum est, oneri est; Oderuntque eum omnes: necessarius verò congressus Viri talis convivio est.

Neque vult amicus esse, postquam malum viro evenerit; Neque si ex utero, Cyrne, uno natus suerit.

Afper & dulcis esto, morolus & immitis Famulis ac servis, vicinisque propinquis.

Non oportet concutere bonam vitam sed quietam continere; Malam autem movere, donec in rechum constitueris.

Mali, non prorfus mali ex utero nati funt; Sed cum viris malis jungentes amicitiam.

Factaque improba didici, & verba maledica, & contumeliam, Sperans illos omnia dicere vera.

Inter

Γυωτή τοι πενίη, κὶ ἀλλοπείη το εξέσα.

*Ουτε ηδιες αρειω ές χετως ετε δίκας.
Πάντη ηδι τέλασον έχει πάντη δ' ἐπίμικτος ποιοιίστο που Εχεις πάντη δ' ἐπίμικτος ποιοιίστο που Εχεις πάντη δ' ἐπίμικτος ποιοιίστο ποιοιιστο ποιοιίστο ποιοιιστο ποιοιίστο ποιοιίστο ποιοιίστο ποιοιίστο ποιοιίστο ποιοιίστο ποιοιίστο ποιοιίστο ποιοιίστο ποιοιιστο ποιοιίστο ποιοιίστο ποιοιίστο ποιοιίστο ποιοιίστο ποιοιιστο ποιοιισ

Γων παντων ή κακισον εν ανθρωποις. Θανέτε τε Καὶ πασέων νέσων δει πονημέτατον,

75 Παϊδας έπει Βρέ Ιαιο, κὰ ἄρμθωα πάντα παράρους,
Χρήματα δ' εγναταθύες πόλλ' ἀνιπροὶ παθώνς
Τὸν πατες' εγθαιριστι, καταρώνται δ' ἐπολέως.
Καὶ ειγέεσ το ῶρ πλωχὸν ἐκροχομόνον.
Έμνος τον κακὸν ἀνδρα μακός πὰ δίναμα, νοκίδερο

Εικός του κακου Ενδεσ κακώς τα δίκαια νομίζει».
Μηδεμίαν κατόπου άζομθύου νεμεσιν.

280 Μηθεμίαν ημπόπην άζομθον ν'εμεσην. Διιλώ γάς τ' άπάλαμνα βροπό πάρα πόλλ άνελεθζ Παρ ποθές, ηγειθαί θ' ώς κλιλά πάντα πθεί.

'Asw under misos en moda morse mechane, Mind' con mow o, where own works

Μήδ΄ εἰ Ζῆνὶ ἐθέλω παρέχων βασιλῆα μέρισον
Τρ Γυον αθανάτων, πισὰ πθεῖν ἐθέλων.
Εν ράρ τοι πόλω ὧθε κακο ψόγω ἀνθάνω ἐθὲν,
Το σῶσω ὁι πολλοὶ ἀνολθότεροι.
Νωῦ ἢ τὰ τὰ ἀγαθῶν κακὰ μίγνεται ἐθλὰ κακοῖσον.

'Ανδρών, γίγνον') δ' επιγεταίτες και κακυνν 'Αιδώς κικὶ γδι όκωκεν, ανακθείπι ή κὶ ύδεις Νική οποιε θίκλου γλοῦ κτι πάσαν έχει.

Ουδε λεων αθεί κρεα θαίνυται. αλλά μιν εμπις Καὶ κρατερόν το εόν Β' αίρει αμικχανίη.

295 Κωπλω ανθρώπω σιγάν χδης πώτατον άχθω.

Φθεγγόμθοω δ' άδαλε, δισι παςδί, μέλεται.
Έχθαίς κσι ή πάντες αναγχαίν δ' δπίμιξις
Ανδερέποι έτε συμποσίω τελέθει.

'Ous' estres of AG il), Erlin nande des des persons.

Τικρός κὶ γλυκός ἰωτ, κὶ ἀργαλέ Φ κὰ ἀπίωνης Λάτεισι κὶ διμωσίν, γείτσοι τὰ ἀγγαδύερις. Όυ χενι κιγκλίζειν ἀγαδόν βίον, ἀκλὶ ἀτερεμίζειν

Τον 3 κακον κινείν, 'ές' αν εξ δεθά βάλμε.
Οι κακοί, ε πάντως κακοί εκ γαςρός γερόναστν,

'Αλλ' ἄνδρεωπ κακοῖς συνθευθου φιλίων. 'Έρρά τε δείλ' έμαθου, κὴ έπη δύςφημα, κὴ ὕδευν, 'Ελπόμεν Ο κείνες πάντα λέγειν έτυμα.

'Er

Inter sodales vir prudens esto;

Omnia autem te latere, tanquam absentem, puta.

scito ferre ridicula: foris vero fortis fis, Cognoscens mores quos quique habet.

Inter infanos maxime infanios fed inter justos Omnium hominum fum justifimus.

Multi quidem divites funt mali, boni autem funt pauperes:

Virtutem divitiis: quoniam illud quidem stabile est semper; Opes verò hominum aliàs alius habet.

Cyrne, bonus quidem vir animum habet firmum semper, Fortisque est inque bonis positus, inque malis.

si vero Deus malo viro facultates & divitias dabit, Infipiens malitiam non poteli continere.

Nunquam ob parvam caulam amicum virum perdideris, Credens gravi, Cyrne, calumnia.

Si quis peccatis amicorum in omei re irafcatur, Nunquam inter se concordes neque amici

Poterunt effe. Peccata enim homines infequuntur Mortales, Cyrne: dii verò non volunt ferre.

Et lentus confilio usus cepit celerem hominem infequens, Cyrne, cum recta deorum justitia immortalium.

Quietus, ficut ego, mediam viam ingredere pedibus, Neque aliis tribuens, Cyrne, ea que funt aliorum.

Nunquam exulem virum ob spem, Cyrne, osculeris: Neque enim domum regressis est idem amplitis. Nequid nimis propera; omnium media optima: & sic.

Cyrne, habebis virtutem, quam quidem accipere difficile est.

Tupiter mihi amicorum det remunerationem, qui me amant;

Et me quam inimicos magis, Cyrne, potentem fore:

Et sic possim videri inter homines Deus esse,

Si, postquam remuneravero, me sors apprehendar mortis. Sed Jupiter perfice mihi coelestis opportunum yorum:

Da verò mihi pro malis & aliquo affici bono.

Moriar autem fi nullam malarum fedationem folicitudinum Invenero, dederifque pro calamitatibus calamitates.

Fatum enim sic est: ultio verò non apparet nobis Virorum, qui meas facultates tenent vi

Deprædati: ego autem canis transivi alveum, Torrente fluvio omnibus spoliatus.

Horum liceat nigrum sanguinem bibere; ac bonus adjuvet Genius, qui ex mea sententia perficiat hac.

Πάντα δε μιν λήθειν ώς άπεδη α δέκει. 'Eist ospen ra yerola' Sugnoi j napreess eins, Γιγνώσκων δερίω ήνπν έκαςος έχει. Er whi marrouthors mana maironar en 3 direiors, Πάντων ανθεώπων είμι δημοταί . Hophoi Tol martin nanoi, aga Joi & mivey Tal. 'AM' nuis TETOIS & Staper Louisa The apeths Toy marov हम ले के एक हमार किए बार कि Χεήματα δ' ἀνθεώπων ἀλλοτε άλλ Θ'έχει. Κύρν, αλο. θος της σκώρ λιώπης και επερον σιεί, Τολμά δι έν τ' αραθοίς κεμβί Θ έν τε κακοίς. FIG Sees nand andel Bion no mistor or asset, Appairer narile & Swates nate yes: Μήποτ' επί σμικρά σροσόσει φίλον άνδρ' δπολεσικ, Πειθομει Ο χαλεπη, Κύρνε, διαβολίη. "Ει τις αυβτωλήσι φίλων όπι παντί χολώτο, "Outor av annious de Jusos & pinos Ειεν. αυβτωλαί χ εν ανθρώποισιν έπονται Θυητοίς, Κύρνε Βεοί δι εκ εθέλκοι σέρειν. Kai Beadus cuthaus einer raxui and ea diwxwr, Kueve, ow Eudein Jewy Sinn & Javarav. 330 Ήσυχος, ώς τρ εχώ, μέτω ω οδον έρχεο ποαί, Mnol' Eregior Slove, Kupve, Ta The eregav. Μήποτε φάροντ' ανθες επ' ελπίδι, Κύρνε, φιλήσης Ouse of sinase Bas vigo etas autos en. Μηθεν άγαν απαύθειν πάντων μές αξειςα τὸ ἐτως, Κύρν, εξεις άρετω, μύτε καθέν χαλεπόν. Zdis wor The TE givar Soin Horr, de us orxeun, Τῶν τ' ἐχθρῶν μείζον, Κύρνε, Αμπορμίνον X' stas av Sociosus wet av Prontov Seos ED, "Hy monodulior usigg night davate. Αλλά Ζευ τεκεσόν μοι ολύμπιε καίειον ουχίω Δος δε μοι άντι κακών και τι παθείν άγαθόν. Τεθναίω δ' εἰ μέπ κακῶν ἄμπαυμα μεειμιῶν Eugeiulu, Soins T' dyT' dyiav dvids.

"Alou of हमा हुने मांगड में ह क्योगहाया मियाँग 'Arsew, or re ma zenmar' exem Bin Zunnautes end y know entonou zagasolu, Χειμάρρω ποταμώ σιάντ δποσεισάμβι . Των લે μέλαν αίμα πιών οπ τ' εθλός άρριτο 350 בשונשע, פנ אמד בעלף עצף דבא פסדוב דיולב.

O improba paupertas! cur manes & omittisad alium Virum ire? curque me non volentem amas?

Quin abi, & domum aliam accede, neque cum nobis Semper mileræ hujus vitæ sis particeps.

Forri sis animo, Cyrne, in malis; postquam & in bonis gaudebas: Quando te & hæc fatum jubebat habere.

Sicut autem ex bonis accepitti malum; fic verò et rursus Emergere tenta, deos precans.

Neque nimis oftenta: malum verò est, Cyrne, ostentare.

Paucos folicitos tui mali habes,

Viri cor minuitur magnam injuriam paffi, Cyrne; ulcifcentis verò augetur pottea.

Bene demulce inimicum: cum verò sub potestatem venerit tuam, Ulciscere ipsum, excusationem nullam admittens.

Refræna mentem: linguam verò luavitas femper fequatur. Improborum fanè est cor acrius.

Non possium noscere animum civium, quem habent, Neque enim benefaciens placeo, neque malé.

Vituperant autem me multi, simul mali atque etiam boni: Imitari verò nemo insipientium potest.

Nê me invitum vi pungens sub plaustrum adige, In amicitiam nimis, Cyrne, attrahens.

O Jupiter chare, miror te: tu enim omnibus imperas, Honorem iple habens & magnam potentiam;

Hominum verò bene nolli mentem, et animum cujulque: Tua verò potentia omnium ell'iumma, d' Rex.

Quomodo autem tua, d'fili Saturni, audet mens viros injustos In eadem sorte ac justum habere,

Sive probitate delectetur mens, five scelere Hominum injustis operibus obsequentium?

Nec quicquam discretum ex numine est mortalibus, Neque via quam ingressus quis immortalibus placeat.

Attamen divitias habent innocuas: qui verò malis Factis cohibent animum, paupertatis tamen Matrem inopiam acceperunt, justa amantes,

Que virorum impellit animum in errorem, Ledens in pectoribus mentes forti præ necessitate,

Audet verò vir non volens turpia multa ferre, Paupertati cedens; quæ fanè mala multa docet,

Mendaciáque, dolósque, perniciosásque lites, Virum etiam invitum: malum autem ei nihil videtur;

Hæc enim et molestam parit anxietatem,

"ו לפואא משעיות, דו נולניוג שפיאוליולים אמן מאאטי "Avop' iévais n' 3 d'u en e Béhorta piness לושות לבשו של העם, הפג ובחים אסט מאל עם של לוגא " Axx" ואו בו הלו "Axx" ובחים או או או אינו ובחים וב 'Arei Surive Tede Bis were ze.

Τόλμα, Κύρνε, κακοίσιν, επει κάσθλοίσιν έχαιρες, 355 בעד פו אל דציושי עוסוף באינם אאבי באפוע. 'As de of it aja. Swi thates nanor, de j' njauns

Εκινώαι το ειρώ, Ατοίσιν επαλχομοΘ.

Mnde xilw chiquer raxor de 11, Kuer, compairer.

Παύρες κηθεμόνας σης κακότητος έχεις. 360

Ανδρός τοι κραδίη μινύθει μέρα πήμα παθόντος, Κύρν' Εποπινυμθύε δ' αυξεται εξοπίσω.

Eu nanaxe rou exteor oras d' imoxelet ex In, Tioni viv, acequan underiar Sensi O.

365 "ו אַנ עסטי אַ אַשִּׁמֹשׁ ד ל עבּוֹאוֹאָטִי מוֹצִי בּיוֹבּאשׁ. Δειλών τοι τελέθει καρδίη δξυτέρη. 'Ou Swiapar yvavar voor asav, ovin' Exemp.

370

390

"Ουτε γδ ευ ερθων άνθάνω, ετε κακῶς. Μωμουνται δε με ποπλοὶ, όμῶς κακοὶ ἡθ ε κ) έθλοί Μιμικος Α΄ έθεις τη ἀσύφων διωίαται.

Μή μ' αξκοντα βίη κεντίν ύφ' αμαζαν ξλαυνε, Εις φιλότητα λίω, Κύρνε, σε ελκομίο ..

Ζεδ φίλε, θαυμάζω σε" ου ρο πάντεωτ ανάστις,

Tiulus autos & xov ni nejantu Swiapur. Σὸν ή κράτος πάντων εσθ ύπατον, βασιλεύ. Πῶς ή στο, Κερνίδη, τολμά νο Ενδερς άλιτες

Έν τουτή μοίςα τον τε δίχαιον έχειν,

"אעד' כחו סשקבים שונוש שבף סשה על על ושוד שפינים לפים. 380 'Av Spiran ad incis epylian mer Sousiav; Oud's TI MEXPENSION TOPES SELLOVOS BE BESTELOTV,

'Ous' อ์สิง ปมักง เพง ล วิลงส์ เอเอง ล้องเ. "हिमानाइ ती' क्रिटिंग इंप्रहला बेनांग्रिंगव ना ती' अंगे वित्रे केंग

³⁸⁵ Μητές αμηρανίω έλαδον, τὰ δίχωα φιλειώτες,
"Ητ' ἀνδρών σεράχει βυμόν ες ἀμπλακίω, Βλάπικο εν σήθεων φρένας κρατορής ύπ' ανάγκης. Τολμά δι εκ εθέλων αίσκα πολλά φέρειν,

Χρησμοσιώη Είκον η δη κακά πελλά διδάσκει, Ydidea T', ¿ Eamaras T', shouldas T' écidas, "Avdea no हे के के अन्तिवर्ग के प्रकार में के हिए हैं जारहरू

"Hy n zarentw Tinde dungaritm.

In paupertate autem & mains vir. & qui multò melior est, Apparet, donec paupertas utrumque occupat.

Illius enim injusta cogitat mens, neque semper

Recta sententia pectoribus ejus inest:

Hujus autem neque mala sequirur mens, neque bona. Sed virum bonum audere oportet hæc, & illa serre.

Reverere amicos, fugéque perniciofum viris justurandum: Verere autem immortalium iram devitans.

Nil nimis festina: tempus autem in omnibus optimum Factis hominum. Sepe verò ad virtutem

Festinat vir lucrum quarens; quem fortuna

Propensa in magnum delictum protrudit:

Et eum fecit putare, quæ quidem fint mala, ea bona esse, Facilé; quæ verò sint utilia, ea mala esse.

Amicissimus cum esses, peccâsti; ego tamen tibi causa non fui, Sed tu ipse mentem non bonam nactus eras.

Nullum thefaurum liberis repones meliorem Pudore; qui bonos viros, Cyrne, fequitur. Nullius hominum vitii videaris esse socius,

Quem confiliumque sequitur, Cyrne, & quem potentia.

Bibens verò non sic inebrior, neque me vinum Exagitabit, ut dicam grave verbum de te.

Neminem fimilem mihi poslum quærens invenire, Fidelem sodalem, cui nullus est dolus.

Ad probationem verò profectus atteror, tanquam plumbo Aurum: præftantior verò nobis inest mens.

Multa me & intelligentem prætereunt: fed necessitate
Taceo, cognoscens nostram potentiam.

Multis hominibus linguz oftia non adjacent Congrua; & ipsis multa non curanda curz sunt.

Crebrò enim malum reconditum intus, melius est:
Bonum verò foras egressum, melius est quam malum.

Omnium quidem non nasci hominibus optimum est,

Neque intueri radios celeris folis:

Natum verò quam citissimè portas Plutonis transire, Et jacère multa terra obrutum.

Procreare & educare facilius hominem quam mentem bonam Inferere: nemo adhuc hoc perpendit,

Quisquis sapientem secit insipientem, & malum bonum. Si verò Æsculapiadis hoc dedisset Deus,

Sanare malitiam & perverlas mentes virorum, Multas mercedes & magnas tulifient.

TNOMAL BAFT 'Er merin d' 8, Te Serdos drife, 8, Te moddor appearant Φαίνεται, έςτ αν δη χενομοσιών κατέχη. To whi yas T deling people voot, कर कि कों 395 ושפתו ביושבו ביושב עושים אושים ביום ביו TE A' all ETE MAKOIS EMETEL VOO, ET aga Doion. Τὸν औ ἀραθον τολμάν χεν τά τε, κ τὰ φερειν. 'Aideids 'à pixes, od yes T' oxedwoods opres "Evrene A' adavanov albivandamis. 400 Muser agar and serv naveis si em maon deisos Epypaon av Spanar. nothans d' eis apertio Zadides avino necdos Alínesto G. ovra despuev Περφρων eis μεγάλω άμπλακίω παράγει Καί δι દીમાલ θουείν, α ωνό η κανα, ταυτ αλάθ' εί), Έυμθρεως α δι αν η χενοτμα, ταυτα κανά. 405 कांत्रियों कि कि मिर्दित्व हैं है नि वर्ष कि निर्म 'Αλλ' αὐτὸς γνώμης κα ἀγαθής ετυχες. Ous éva Inoque o maioir nalaston aucira Ald 85, nr dadois avdleger, Kupr, Eneral. 410 Μηθονός ἀνθρώπων κακίας δοκει 🗓 ਬπίρος, Ω, γνώμη 3' έπεται, Κύρνε, κώ διωάμις. Tivor A' 8x 87005 Dognarojum, 88 4 me on Έξάρει, ώςτ' संπείν θεινον 'έπος τορε σού. 'Ous'er opolor epoi swapar Minule o éver, 415 Πισον έταιρον, ότω μόπις ένες ι δολ . Ές βάσανον δ' ελθων παροιτείδομαι, ώστε μολίδδω Xengos. Pochiseins of ghinin enest no . Πολλά με η σωνέν α παρέρχεται αλλ' υπ ἀνάγκης Σιρώ, γιγνώσιων ήμετες τω διώαμιν. Πολλοίς ανθρώποις γλώση θόραι έκ επίκεινται Αραύδιαι, και σφιν πόλλ' αμέλητα μέλει. Πολλάκι 28 το κακον καθακεταίνον ενθον, αμεινον Eddor d' egeddor, dofor i To naxor 425 Harray wh un outar em y Doviolory delsoy, Mnol' esider aujas ate mexis. Φυώτα δι όπως ώκεσι πύλας αίδαο જρίδοαι,

Φιώτα Α' όπως ώκευ πύλας ά θαο φρήσαι,
Καὶ κῶλς πόλλου γων ξπαμησάμθρον.
Φῦσαι η Αρέ Ιαι ρᾶον βερτον η φρένας ἐσθλὰς
Ενθέωθο, ἐθείς πωτετό γ' ἐπεφεάσαβο,
"Οςτις σώφεον ἐθπιε τὸν ἀφερνα, κὴκακὸν ἐσθλόν.
'Ει Α' Ασκληπάβαις τοτο ἐθωκε Βεός,

'बिट्ड प्रवस्तामाय के बेतालोड़ क्र्इंग्वड़ वेग्ड ह्वार, Поमोड़ का प्राचित्र हो प्रश्निक इंड्डिंग. Si verò procreari posset & inseri in homine mens, Nunquam ex bono patre esset malus filius, Parens sermonibus prudentibus: verùm docens

Nunquam facies eum qui malus est virum bonum. Stultus est, qui meam quidem habet mentem in custodiis,

Suam verò ipfius propriam nihil curat.

Nemo fanè in omnibus est beatus: sed vir bonus quidem Sustinet habere malum, & non manifestus est tamen:

Improbus verò neque in malis novit neque in bonis
Animum habens manere. Immortalium autem dona

Varia mortalibus adveniunt : sed sustinere

Oportet dona deorum, qualiacunque dant, habere.

Si me vis lavare, capite impolluta à fummo Semper alba aqua fluet nostro:

Inveniésque me omnibus in rebus tanquam excochum Aurum, rubrum adspectu, quando teritur indice,

Cujus colorem defuper nigra non tangit rubigo, Neque caries; femper verò florem habet purum.

O homo, si prudentia sortitus esses partem, ut amentia; Et prudens sic, ut demens, suisses:

Multis admirandus & amulandus videreris civium, Sic ut nunc nihili dignus es.

Nequaquam congrua res est mulier juvenis viro seni: Non enim gubernaculo paret, quemadmodum acatium;

Neque ancoram habent; abrumpens verò vincula sape de nocte alium habet portum.

Nunquam non faciendis mentem adhibe; neque intendas animum Rebus, quarum effectio est nulla.

Facilè sanè rem dii dederunt, neque quicquam malum Neq; bonum: difficili autem facto gloria nos habet.

Circa virtutem conteritor; & tibi justa amica sunto: Neque te vincat lucrum, cum turpe est.

Neminem horum invitum manere coge apud nos; Neque foras iube non volentem ire:

Neque dormientem excita, d Simonide, quemcunque nostrûm
Thoracatum vino mollis somnus corripuerit:

Neque vigilantem jube invitum dormire.
Omnis enim coacta res, molefta est.

Bibere verò volenti, aditando qui misceat:
Non enim omnes noctes contingit suavia pati.

At ego (modum enim habeo fuavis vini)

Somni sedatoris-malorum memor ero domum profectus;

Oftendam

"Et d' lu mointou re ig év Derov du dei vonjua, Ounor an es and so nareos inform nands, Πειθομβί 🕒 μύθοισι σαίορροπν. άλλα διδάσκων Outrote mornous try nandy dusp' ana Jov. ΝήπιΘ, δς του έμου καθί έχει νόου ον φυλακηση, Tou d'aute idion हिंदे ट्राइक्ट्रिक्ट नहा. 'Ουδείς τοι πάντ' όξι πανόλοι . άλλ' ο κιξε εθλός Toxua exer to rande, n' en omisma o ouces. DENDOS S' ETE NANOI ON CHISTATAL ET azadoios Quedo Exwy winner adarano 3 Stoes Παντοίοι Ανήτοισιν επέρχοντ' άλλ' επιτολμάν Xph Sue a Savarov, Bia did 801, Exav. "Ειμ' έθέλεις πλιώειν, κεφαλίις άμιαντον απ' άκρης Ace Adnov i Sup poli σε του ημετέρης. Ευρήσεις δέ με πασιν έφ' έργμασιν, ώς τορ άπεφθον Xeugov, Epudego ideiv, Teleoution Bacciva, Τέ γεοιης καθύσφοθε μέλας έγ άπθεται ίδς, 'Ous' cupais, aici s' avo @ Exer na Jacov. "Av Span", of growins Exages weegs, weap avoins, Καὶ σώρρων έτως, ώς τορ άφρων, εχένε Πολλοίς αν ζηλωτίς εφαίνεο εθί δε πολιτί. Oυτως ώς જી માર્પે ક કિ vòs & દ્વા & .. "Ou Tol σύμφορον όξι γιωή νέα ανδεί γέρονπο 'Ου 28 πηθαλίω πείθεται, ώς ακαί Φ, 'Ουδ' αγχυραν έχκουν, Σπορρήζασα ή δισμά Πολλάκις οπ νυπτο άλλον έχει λιιθέα. Minor en apphalow voor sixe, und e ulcoiva Xphuaon, of avons yiyvera soquia. Ευωρέως τοι χενμα Θεοί δοσαν, έτε τι δειλον 'Ουτ' તેરુવ ઝેંગ' γαλεπώ δ' ἔργμαπ κύδος έχει.
465 'Αμφ' αρετή πρίδε, και σοι το δίκαια φιλ' έςτω Mnd's or vindra nepdos, or aigeor 'sos. Μηδένα τη δι δέκον α μίων κατέρυκε παρ ήμιν, Mnde Sigale next sx & Sexort leval Mnol' Eudout' swezeres Simovida, Svriva in whi Owen y Gert ou wax Sands um G Exor Μηδε τον αρχυπνεονία κελά αξκονία καθεύθει. Hav 2 dvay reiov senu aveneov tou. Τω πίνειν δι εθέλονη παρασαδόν δινοχούπο.

'Ου ποσας νύκλας γίγνεται άδρο παθείν. 175 'Aurae ega (μέσεον γαρ έχω μεκιπδέ@ ons) "Y THE AUTHORY LENTTHIAL OFRAST TOS

Oftendam autem quod vinum jucundiffimum est viro potatu: Neque enim fobrius fum, neque valde ebrius.

Quisquis autem præterierit potûs modum, non amplius ille

Suz ipfius linguz compos eft, neque mentis;

Loquitur autem infinita, quæ sobriis videntur turpia: Veretur verò faciens nihil, quando ebrius fuerit:

Antè qui erat sapiens, tunc stultus. Sed tu hac Cognoscens, nè bibe vinum supra modum:

Sed aut, priusquam potus sis, surge; nè te urgeat Venter, ceu malum servum quotidianum:

Aut præsens nè bibe. Tu verò habe hoc vanum Calicis semper, propter quod sanè potus es.

Hic enimfertur amicitiæ gratia; ille verò proponitur: Alium diis libas, alium in manu habes.

Negare non nôsti: invictus sanè is est. Qui multos bibens nil ineptum dicet.

Vos verò bene loquimini ad craterem manentes,

Invicem jurgia longè prohibentes,

In medium loquentes fimul cum uno & cum omnibus: Et fic convivium fit non injucundum.

Infipientis viri fimul & sapientis, vinum quando sanè Potatur supra modum, levem facit mentem.

In igne quidem aurum & argentum periti viri

Cognoscunt; viri verò vinum indicat mentem, Et quantumlibet sapientis, quod supra modum bibens extolliur,

Ità ut deturpet etiam eum qui prius erat sapiens. Vinogravor caput, & Onomacrite; & mihi vim infert Vinum: & mentis non amplius ego sum condus

Nostræ; at domus circumcurrit : sed sanè surgens

Tentabo num fortè & pedes vinum habeat, Et mentem in pectoribus. Timeo autem nè quid sfultum

Faciam ebrius, & magnum dedecus habeam. Vinum potatum copiose, malum est: si verò quis ipsum Bibat sapienter non est malum, sed bonum,

Venisti sanè, è Cleariste, profundum pontum permensus. Huc ad nihil habentem, ô miser nihil habens.

Navis sanè lateribus transtra supponemus nos;

O Cleariste, qualia habemus, & qualia tribuunt dii :

Eorum autem quæ sunt optima dabimus. Si verò quis venerit, Jupiter amicus, qui sit, dicam ei Recumbe, ut amicitiam habes! Neque quid eorum que suppetunt seponam; neque quid majus Tui causa hospitii aliunde afferemus.

The Evena Levins and substitutions of a minimum

"Hr

Zed, pino do, Marinino, di pontino i hini sail A

Si verò quis percontentr de mes vita, sic illi dicito: Ad bene quidem, difficulter verò, valde bene Sic ut unum quidem hospitem patrium non destituam,

Xenia verò pluribus non postim præbere Non te fruitra, d Plute, mortales colunt maxime:

Revera enim facile mala fers.

Etenim divirias quidem habere bonos par eft: Paupertas verò malo congrua viro ferre

Hen mihi ob pubertatem & lenectutem exirialem;

Hanc quidem imminentem, illam verò discedentem ! Neque quenquam prodidi amicum & fidelem focium, Neque in meo animo servile quicquam inesta Alire

Semper mihi charum cor exultat, quando audiero

Tibias sonantes desiderabilem sonum.

Letor verò benè bibens, & bene canencem tibicinem audiens: Lætor verò & benefonam manibus lyram maderans.

Nunquam servile caput rectum natum est,

Sed semper obliquum: & cervicem obliquam haber, Neque enim ex scilla rose nascuntur, neque hyacinthus; Neque unquam ex ancilla filius ingenius.

Nullus vir, amice Cyrne, compedes fabricat fibi; Si non meam mentem decipiunt dii.

Timeo nè hanc civitatem; & Polypada, injusia,

Quæ centauros crudivoros, perdat.

Oportet mea ad amultim & rectam rationem hanc judicare, Cyrne caufam, zquimque utrifque dare,

Vatibus, avibusque, & ardentibus facrificus Ur non erroris turpe probrum habeam,

Neminem unquam malourge; fed justo

Beneficentia nihil eft melius.

Nuncius mutus bellum multilacrymum exeitate Cyrne, ex procul confpicua apparens specula

Ouin equis infice velocibus frana;

Hostilibus enim iplos viris occurluros video.

Non multo spario pertransibunt semitam: Nisi meam mentem fallunt dir.

Oportet tolerare gravibus in doloribus confluttum virum,

Atque à dis petere liberationem immorralibus, Confidera : periculum fant in novacula stat acie :

Aliàs multa habetus, alias paucioras Ità ut neque valde abundans possessionibus sias. Neque in multam egeltatem evadas Nis.

Sit

55

55

560

"Hy de me eigert Ton Eudy Bier, & de ou eineir Ως ευ μου, χαλεπώς. ώς χαλεπώς δε, μαλ' ευ "Ω59' हें एक क्षेत्रे द्वांग्य मवत्रद्वांय का अग्रमां मान Zervia 3 matoreas à suvatos martan. ο Ου σε μάτω, & πλετε, βεστοί πιωσι μάλισα H & phidiws the nanothta pepers. Kai jag Toi को हरा मी हे दूरा के ने के निर्म है of the H mevin i nano oungo es and pi cepen ... halins emoi OI hor exist wight is hier & rotoporo Te who espoules, The S' dravisauting. "Oure med apredona pinor no mestr stateor, destino o ic יניוני וויפאלהוביים יינים באו אינים אלא אינים היים היים היים בחלה 530 'Aiei por ol nov i top arane), britor anson ed coded s denoticin facile Αυλών φ Σεγγομίνων ιμερόξων δηα. Xáiga S' Eu mivar, nà và and ming axiar. Χαίςω δ' ευφθογρον χοροι λύριω οχέων. Δυς περιουνών "Ουποτε δελών κεφιλην ευθείω περιουνών, AN aid onoxin, n' au zert noger èzer "OUTE of on oxidans poda que tais will varindos. 'Oud's not' in d'sans tenvor exil Dector. "Outs avne, gine Kueve, medas zunnderas au tol," Olev Et un eulu yvoulus eganatos or Seoi. Δειμαίνω μι πάδλο πόλιν, Πολυπαίδη, έβεις, "Η τορ Κενταύρες ωμοφάχες, ολέση. Xen us mace salalu is prople this of Ingan, Kúgve, Sinlw, Toov T apportegior Soule, Marteny, διωνοίς τε, η αλθοιθροίς legion, Opeg. un dumanins aiggor over & sou. Mndeva Two naxothin Bialeo Tes 3 Singue The cucpyoins of he desert pov. "Ayyen @ dodoy jos mone uor minidano in eyeiges Kugy', Sono Thrange Garouli & ocomins. "אאל נחחונו בעולמון דעוניה בשיול אווישי אמא ווישי Antwo gas of and pair devider donas. Ου πολλου το μεστην διαφρήξαστη κάθου, Et un eulu yvaulu eganarior Seoi. Χει τολμάν χαλεποίσιν εν άλγεσι κειμθρον ανδεσο Hess TE DEWY airen Exxuery dayaray. किंदी ह0, मांति कार्ट प्रा द्या हितिह हिन प्रा व्यक्ताह. AMOTE TOM' Eges, dinote manegrees. "Deté or mire silu apredi nicate de fuents. 560 Minte of y'es moraled zenecooules chance. A 2 2

Sit mihi alia quidem me habere, plerasque verò largiri Opes hoftium amicis habendas:

Vocari verò ad convivium, sedere autem juxta bonum Virum oportet, sapientiam omnem scientem,

Causa intelligendi, quando aliquid dixerit sapiens: ut docearis. Et hoc ad domum lucrum habens abeas.

Pubertate me oblectans ludo: diu enim fub Terra amissa anima, jacebo sicut lapis

Mutus; linguam autem amabilem lucem folis: Quamvis verò bonus fuerim, videbo nihil ampliús.

Opinio quidem hominibus malum magnum eft; experientia autem Multi inexpertem opinionem habent bonofuni. (optimum:

Bene habeo, bene habe. Quid nuncium alium mittis? Beneficii facile est nuncium

Amici me produnt; quoniam inimicum fugio, Tanquam gubernator Chorradas marinas:

Facile magis ex bono facere malum, quam ex malo bonum; Nè me doce; non id aratis sum ut discam.

Odi malum virum: obnugra verò adfum,

Parvæ avis levem habens mentem.

Odi verò mulierem circumcurfantem, virumque procacem, Quicunque alienum vult arvum arare.

Sed, quæ quidem præterierune, impossibilia sunt factu Opera: que autem poltement, cautioni fint curz. Omnibus fanè periculum in rebus: neque quis novit

Quò appulsurus sit, re incipiente.

Sed hic quidem celebrari tentans, non providens. In magnum incommodum & grave cecidit :

Sed benefacienti Deus omnia circumponit, Successium bonum, liberationem stultitize,

Tolerare oportet que dant di hominibus mortalibus, Faciléque ferre utramque fortem.

Neque malis agrotans ange mentem, neque bonis Oblecteris repente, antequam finem extremum videris.

O homo, inter nos de procul fimus amici Præter hanc, omnis rei elt fatietas.

Diu sanè & amici simus : caterum etiam aliis conversare Viris, qui tuam magis norunt mentem.

Non me fefellisti itans per viam quam & prids this Agebas, furans noftram amicitiam.

Pereas dissque inimice, & hominibus infidelis, Frigidum qui in finu varium habebas anguem.

Talia

19

Επ μοι τὰ μβι αὐτὸν ἔχειν, τὰ ἡ πόλλ ἐπιθέναι Χρήματα τη ἐχθοῶν τοῦσ οἱλοισην ἔχειν. Κέκληθος δὶ ἐς δαϊτα, παρέζειος ἡ παρ' ἐδλὸν "Ανθέα χρεών σοφίω πάσαν ἐπιςαίμθου,

165 Τε σωμείν, όποτ αν πλέγη σοφόν δφες διδαχθής,
Καὶ τετ' εἰς δικον κέρδος έχων ἀπίης.
"Ηξη τερτομβρος παίω δηρέν ηδ ένορθεν

Της, ολέσως ψυχίω, πείσομαι ώς τε λίδος "Αφθογίος, λείψω δ" εραπόν φαος μελίοιο"

"Αφθογίος, λείψω δ' έραπον φάος ήελίοιο" "Ευπης δ' έθλος εων όψομαι & θεν έπ. Δόξα ιβιλάνθρώποισι κακόν μέρα, πείρα δ' ἄρισον"

Πολλοί ἀπείςητον δόξαν Έχεσ' ἀγαδών. Ευ ερδω, ευ ωράπε τι κ' ἄγξελον ἄκλον ἰάλλεις;

This Eucopyoins ondin ay Texin.

570

(15) 'Οι με φίλοι περδιθέσιν' έπει που γ' έχθεον άλευμαι,
 "Ωςτε πυβορνήτης χοιεάθας εἰνικίας.
 'Ρήθιον εξ άγαθε θείναι κακον η 'κ κακε εθλόν.

Mn we Sisaon' stor mains sui massir.

Έχθαιςω κακόν ἄνδεσ: κληυ ζαιδίη ή πάςειμι, Μικιρίς ὄςνιθος κάφον Έχεσα νόον.

Έχθαίρω ή γυναϊκα πείδρομον, ἄνδ εά τε μάρρον, "Ος τω ἀγλοτς ίω βέλετ άρεραν άς εν.

'Αλλά τὰ μβὶ જારુ ઉદદેશ κεν, ἀ μό χαν ένες γρίως Έργα τὰ δ' εξοπίσω τῆ ουλακῆ μελέτω.

(8) Πᾶσίν τοι κίνδιωος ἐφ' ἔργμασιν' ἐδέ τις διδε Ποὶ οχήσειν μέλλει, πρήγματος ἀρχομλίε. 'Αλλ' ὁ μὴ ἐυθοκιμεῖν πειζωμενος, ἐ προνοήσας, 'Εις μεγάλιω ἄτιω ἢ χαλεπίω ἔπεσε'

Τῷ ϳ καλῶς ποιεῦντι Βεὸς τῶς πάντα τίθησι,
190 Σωπιχίω ἀγαθω, ἔκλυσιν ἀφερσωίης.

Τολμάν χεή τὰ διδέπ Βεοί πυποί σι βεστόισι, Υριίδιως ή φερειν αμφοτέρων το λάχος.

Μήτε κακοίσι νοσών λυπέ φρένα, μήτ αξαθοίση Τορφθής εξαπίνης, ωρίν τέλος ακρον ίδειν.

195 "Ανθρωπ", ἀλλήλοιστν δπόσσεθθεν ὧμεν ἡτάξεοι" Πλίω τέτε, παντός χεήματός όξι κόρες. Δίω δη κ) φίλοι ὧμεν ἀτάς τ' ἄλλοιστν ὁμιλείν

Δω θη κο φίλοι ώμεν απάς τ' άλλοισιν ομιλών 'Ανδιράσιν, δι τον σον μάλλον Ισάσι νόον.

οο 'Ου μ' έλαθες φοιτή καθ άμαξετον ω άρα κ φείν 'Ηλάςρεις. κλέπων ημετέρω φιλίω.

Έρρε Βεοίσιν τ' έχθρε, κι άνθρωποισιν άπιτε. Ψυχον ος εν κόλπω ποικίλον είχες όφιν.

Torás

Talia vero & Magnetas perdiderunt facinora & injuria. Qualia nunc facram hanc civitatem occupant,

Multo sanè plures, quam fames, satietas perdidit jam Viros, quotquot portione sua plus habere volebant.

In initio mendacii modica gratia; at in fine

Turpe sanè lucrum, & malum utrumque Est: neque quicquam pulchrum est ei, quem mendacium comite-

Viro, etsi exierit primum ex ore.

Non difficile est vituperare propinquum, neque ipsum Laudare: improbis viris hæc curæ funt.

Tacere autem non volunt mali mala garrientes; Sed boni omnjum modum sciunt habere.

Neminem prorfus bonum & moderatum virum Eorum qui nunc funt hominum sol adspicit.

Non admodum hominibus ex animi sententia omnia fiunt: Multò enim mortalibus prællantiores sunt immortales.

Multum in anxietatibus versor, moerens corde: Summam enim paupertatem non prætercurrimus.

Quiliber divitem virum colit, contemnit autem pauperem: Omnibus verò hominibus ea inest mens.

Omnigenæ nequitiæ inter homines funt;

Omnigenæque virtutes, & vitæ artes.

Difficile eft, sapientem apud insipientes multa loqui, Et tacere semper : hoc enim non est possibile.

Turpe sanè est, ebrium apud viros sobrios esse: Turpe verò, si sobrius apud ebrios maneat.

Pubertas & juventus allevat mentem viri; Multorum verò effert animum in errorem.

Cui non animi libidine fortior est mens, semper in noxis, Cyrne, & magnis verfatur in erroribus.

Consulta bis & ter, quodaunque tibi in mentem venerit: Nocuus enim profectò præceps vir est.

Viros bonos fequiur confilium, & pudor; Qui nunc inter multos revera funt pauci.

Spes & periculum inter homines funt fimilia: Hac enim gravia funt numina ambo.

Sape præter opinionem & spem contingit invenire Res virorum: confiliis verò non respondit finis.

Non sanè molestià afficit ullus neque amicum, neque inimicum, Nisi seriam rem consequatur,

Multi juxta craterem amici fiunt sodales:

In feria autem re pauciores,

Paucos

	INW MAP LHEI.	317
	Totale ni Mayvuras aminerespy a, ni	Pericos curaças
*	Old Tarus isolus Those Tokin hate yes.	Dem in sumo
605	Поххф тог สร รองสร มานรี มอออร. อังเอรมากอื่น	Jam nunc pudor
	"Andras, oool moigns when show show Edeno	At impudentia
	'Apxi Em dishis wiph xazis, Es 3 Ted?	Hen improba ful
	Algross on uses & names auport for	(Lot pits detail)
	Tiqueran iste in nandu stor tens @ wessar	The pie amenicación
610	Andei, ne du Esexon westo soud	Boua ab hope
	Ου χαλεπον Τέξαι τον πλησίον, κο ε κεν οι	Lough Him, Davor
	'Αινήσαι' θειλοίς ανδ ράρη ταιντα μέλει.	June: viituu
	Siyav & Exercion naxol nand high con	remy Cyman
	OIS ayadoi navnov piersov louvin ? 20	Sed tand altern
615	Ous eva παμπή Alway a Sov ne uter grov and	Navi nunis diffe
	Των νων ανθρώπων ήελι Θη καθορώ. "Ουπ μαλ ανθρώποις καταθύμια πάντα τελ	Cande, quena
	"Ουπ μαλ' ανθρώποις καταθύμια πάντα τελ	Granting Should
	Πολλον 20 Ανητή πρεοσονες α θάνατοι.	Dut cutto incom
	Πόλλ εν άμιη χανίκοι πυλίνδομαι, άχνύμθι Θ	Let see ce tais one
620	"Axplu yo mevilu xx toped equous. 10	it maloniex b
	"Axolu & nevilu ex impedentionen io	Statum valdedow
	Haviv d' an Spainous au tis evegt va &	14:00 Stribe 3136
	Harroiae nanbrures en ar Spainting san,	he lapieus pecety
	Παντοίου δι άρεται, η βιότε παλάμαι.	35 : Ho mindo?
625	'Αςγαλέου, φεονέοντα πας άφερα πολλ' ά	populer,
	Kai oryav aler 1800 26 8 Dunarty.	Non pollera
	'Αιχεύν τοι μεθύοντα πας' ανδείσι νήφεσ	on annibula
	'Acyegy d', ei viow map wedurer whin.	ign taken aduration
	"Hen no veoths booked voor and egs,	Chard nuncted
630	HONDORS SEARCH DUMOVES QUANARILL	chinocate outsid
	िΩ, कि μι છે υμα κρέωων νό 🕒 , αίξυ εν दें τα	E a faut o amera A
	Κύρνε, τε ιξ μεγάλαις κείται ον διαπλακ	ous suprairi
Tata:	BEAdie d'is n' ogis, o rot n' con non voor Ex	que un summer or
2112	Ατιρος γάρ, τοι λάβο Ο ανήρ τελέθει.	bending from the control
635	'Ανδεάσι τοις άγαθοις επεται γνώμοι τε κ	Charles and and on
	"Otrum อง เรอมมอกัร สิวฐะหรัสธ อัมโฎอเ	taising ormand.
	Exist in some en an Stonoron ono on	aker otox quies
	Ουτοι 35 χαλεποί δαίμονες σμούτεροι.	orp en comil
	Πολλάκι παρ δεξαν τε κ ελπίδα γίγνεται	enbeinz turru part
640	"Hoy andpant Benais o' en emergione re	O-uplongo.
	"Ου τοι κήθειο είς έτ' έυνεν, έτε τον έχθεοι	gel septyte bluid
	El un our sais wen y well & av muzos.	Marie Tunizant
	Πολλοί παι κρητίνει φίλοι γίγνονται έπιξερι	Facer antenning
	Ev हो कार्डी कांक् कर्ते हु। स्वता न कार्ट निर्देश के	in ohibent onin
novi	A a 4	Houges

Paucos curatores fideles invenias licet fodales, Pofitus in magna animi anxietate.

Jam nunc pudor quidem inter homines periit:
At impudentia terram obit.

Heu improba paupertas! cur meis insidens humeris Corpus deturpas, & mentem nostram?

Turpia autem me non volentem vi & multa doces,
Bona ab hominibus & honella edoctum?

Beatus fim, & diis charus immortalibus,

Cyrne: virtutem verò aliam nullam amo. Tecum, Cyrne, affecto male moeremus omres:

Sed fane alienus dolor diem num durat tantúm. Nihil nimis difficilibus contrideris mentem, neque bonis

Gaude; quoniam est viri omnia ferre boni.

Neque jurare oportet tale quid, Nunquam res hac erit:

Dii enim succensent, quibus adest finis

Et facere tamen aliquid oportet: & ex malo bonum fachim est, Et malum ex bono : & pauper vir

Statim valde dives evalits & qui valde multa acquifivit,

Derepente omnia utique perdidit nocte una.

Et sapiens peccavit, & insipientem sape gloria

Secura est: & honorem, etiam qui malus érat, invênit. Si quidem opes haberem, à Simonide, quales novi,

Non possem mœrere bonis congrediens:

Nunc autem me cognoscentem pratereunt, sum verò mutus Paupertate, multis licet melius adhuc sciens.

Quare nunc ferimur, velis albis expaffis, Melio ex ponto; noctem per tenebrofam:

Exhaurire autem fentinam non volunts superat autem mare Utrumque navis parietem : unde valde quis difficulter

Servatur. Illi verò dormiunt: gubernatorem quidem fecerunt Bonum licèt, qui custodiam habebat perité; (quiescere

Opes autem rapium vi, decor verò periit;

Divisio autem non amplius aqualiter sit in medium;
Bajuli verò imperant; mali autem super bonos:

Timeo nè quo modo navem fluctus abforbeat.

Hæc mihi ænigmatice dicta fine occulta probis:

Cognoscere autem potest quis etiam malum, si sapiens sic.

Multi divitias habent imperiti: alii autem honesta

Quærunt gravi oppressi paupertate.

Pacere autem utrifque imporentia inell: white and in the

Teneral T

Prohibent enim hos quidem opes, illos verò mens.

Non

Houpes underway miss eugoss nev emigus, Keluly O co meran Dous amparin. "HIN you aid wis who in an approximent shaker" Autap availen jaiar omspersta A Serving Ti Euroi on nathrulin of Lears Zõpa naraigiveis ni voor hukteeor, as ettentalitation 650 'Aiged Se m' un e Denova Bin no mond Sideouses, Ελλά παρ ανθρώπων η κάλ επιτάμβον Eu Sainar ellu, zi Jeois oix @ adararoio, Kupy' apeths of anns edemins Epamas. Zui ooi, Kugre, madorn nanis arioueda martes Αλλά τοι άλλοτριον κήδος, εφημέριον. Μηδεν όγαν χαλεποίστο επό φρενα, μηδι άγαβοίσι Χουρ' हमा हड वेग्र हिंद मकामा कहा साम वेश्वरिक 'Ous' ouisou pen Tero 11, Mintore conque tost' esay' Geol x 20 veresão, δισν έπες τέλ . 660 Καὶ જρηξαι μλύτοι τι' κὶ ἐκ κακε ἐ Αλον ἐγνιτο, Kai nandu eg anadê na Te mevinede dunp Αι α μάλ' επλετησε κ) ος μάλα πολλά πεπαςα, E camiuns หลังร ซึ่ง ผั้งออร บบฟิโ เมลี. Καὶ σώρρων ημόρτε, κὶ ἀρρονι πολλάκι δόξα 665 Emero n' mulu n' nande de Exaxer. Es whi zenwar Ezopu, Eswavidn, osa so ndew, Our av aviaulus rois apadoios omáv. Num de me Aryvoronda maper xe? eini di douro 670 Xenouorum, πολλών γρές δρ έμενον επ. Owiera vui pergueda nad ista Adra Baxovtes Mnais on mools, vixla da Svogsplu. AVINEW A SKE BENETTY, COPEdiner 3 Sandara Αμφοτέρων τοί χων, ή μάλα τις χαλεπώς Σώζεται. δι δί ευδεσι πυβερνητίω αθρ επαυσαν 675 Edron y', os quantin ex x en comsaultas. Χεήματα δι' άρπάζωπ βίη, κόσμι Τί ἐπόλωλε Δασμός δ' κκ έτ' ίσως γίγνεται είς το μέσον. Φοςτηροί δ' ἄς χασι, κακοί δ' ἀραθών καθύσεθε Δεμαίνω μήπως ναυύ χη κύμα πίν. Ταῦτά μοι ηνέχθω κεκρυμιθρά τοῦς άραθοῖος Tryvaonos d'av me ne nandr, av occos no. Holloi mister Exeen dispies of 3 rd nald Zητεσιν χαλεπη τειεβρονοι πενίη. "Egden d' augoriegion dun avin rapquerrai" Eigres pale mos uli rentiala, mos y volo

'OUK

Non licet mortalibus adversus immortales pugnare,
Neque dicam dicere: nemini hoc fas eft. 100

Non oportet pascere quod non pascendum fit, his was a least of the Neque facere quod non melius fit perficere.

Gaudens bene perficias viam magnum per pontum,

Et te Neprunus gaudium amicis reducat.

Multos sane satietas viros perdidit insipientes:

Nôsse enim difficile est modum, quando bona adsunt. Non possum tibi, û anime, præbere necessaria omnia:

Tolera; nam pulchra non utique tu folus amas.

Bene quidem habente me, multi funt amici: si verò quid grave Inciderit, pauci sidelem habent mentem.

Vulgo autem hominum virtus unica est hæc,

Ditescere: sed aliarum rerum nullus sanè usis;

Neque si justitiam quidem habeas Rhadamanthi ipsius, Pluraque scias quam Æ olides Sisyphus;

(Qui etiam ex inferno multifcientia fua rediit, Perfuasa Proferpina blandis verbis,

Que hominibus præbet oblivionem, lædens mentem; Alius verò nondum quis hoc confideravit,

Quemcunque sanè mortis nigra nebula obtexerit, Veneritque in horridum locum mortuorum,

Nigrásque portas transierit, que mortuorum Animas cohibent, etsi recusantes:

Verum tamen & illing Sifyphus rurfus rediit heros,

Ad lucem folis, fua multiplici peritia.) Neque fi falfa quidem facias veris fimilia, Linguam habens bonam Neftoris divini;

Celeriórque fueris pedes velocibus Harpuis, Et filiis Borez, quorum celeriter eunt pedes.

At certè oportet omnes sententiam hanc reponere, Quòd divitiæ plurimam in omnibus habent potessatem.

Aqualiter porrò divites sunt, i cui multum argentum est, Et aurum, & terræ farriferæ campi.

Equique, mulique; & cui ea quibus opus est adfunt,

Ad ventre & lateribus & pedibus voluptatem percipiendam

Ex puero & muliere: quando verò illorum venerit Tempus, & fimul pubertas fuerit congrua;

Hæc fun divitiæ hominibus: nam fuperfluas omnes Opes habens nemo venit in infernum;

Neque pretia dans mortem fugerit, neque graves Morbos, neque malam fenecutem inflantem.

TNOMAL EAST.

	Our est synthin week a dardrus payerads
	Out fixlu eineir & feri apro Deurs.
690	Ou zen mulualver 8, To un mospiar Téor ein.
	'Oud' ราปยา อี, 77 แก่ กลางา ก็ ระหะงาน.
	Χαίρων ευ τελέσειας οδον μεγάλε διώ ποίθε,
	Καί σε Πουτιθάων χώρμα φέλοις άγαγοι.
	Πολλές τοι κόρος ανδρας απώλεστι άρρον έρντας
695	Γνώναι γ χαλεπον μέξεν, ότ' ε & λά παρή.
	'Ου διώαμαί σοι, θυρέ, παραχείν άρμθια πάντα'
	Τέτλα 🗗 ที่ 🦪 หลุงดีง ซัก ซบ นซิง 🗡 ຂໍρας.
	"Eu של באמין בעוצ, הסאל פואטי לעו לציח לבויטי
700	Έγκύρση, παίδερι πιςον έχειπ νόον.
	Πλήθει δι ανθρώπων αρετή μία γίγνεται ήδε,
	Uvelein, an y, ayyon egen as mi oder @.
	'Oud' ei owoegowilu uhi exois Padanáv du Gami,
	Πλείονα δ' eideins' Αιολίδε Σισύφε
	(Oste n) eg ลัง ระ ลัง ระ กางบัง ย์ทุดท ลังที่การ.
	Πείσας Πορσεφόν ω αίμυλίοισι λόγοις,
	Ήτε βεοτοίς παρέχει λήθίω, βλάπθεσα νόημα.
705	"ANO A" "TO TIS TETO Y COMO EGORATO,
	Ovnva Si Savatoso μέλαν νέο duosva λύφος,
	"Ex Jos of es upuseon xueon smoodinhian.
	Κυανέας τε πόλας παραμεί ζεται, αίτε θανόντων
	Yux as eigyeon, natasp avanoullas.
710	AAA ล้อน หลักผี Sev El อบอุดร สล่องท ที่อบ Sev ที่อุตร
	Ές çά Θ ἡελίε σορίσι πολυφερσωίαις.)
	'Ous' et Idisea use moicis en moior o moia,
715	Γλώσειν έχων αλαθίω Νέσορος αντιθές
	'Ωκύτερος δι' είματα πόθας τοιχεών Αρπιμών,
	Kai waidw Boyes, The agap ein no des.
	Αλλά γε χεν જ άν ας γνώμου πουτίω κατα θέος,
	'Ωક મોર્કે માર મોર્સ ક્રીયા જાવેં ગા કે પ્રેલ ઈ પ્રોલ્ફાય.
	Ισόν τι πλυτυπν, ότω πολύς αργυρές δει,
710	Kai zevoos, ij yis πυροφόρο πεθία,
710	Town of willoud TE V. W. They de mideci-
	Γαςρί τε κ) πλουραϊς κ) ποσίν άθερ, παθείν Παιδός τ' ηλε γινιαικός: όταν δε κε εδί δι' άρίκηται
725	Maidos T' nde yunainos oran de ne Tudi apinnta
	sign, ow di non rigretal appeals.
	Taur สอยง อาหาร์เฮา าน าริ าลอเพราน พองาน
	Xghuar Exoresteis Eexermeis distur
.3	Oud an amoura did's Surator quipor, sof & Bapeias
	Neous, & He nandy Tilgas & Sp Zouthov.
4 1	Zei

O Jupiter pater, utinam fit diis libitum, Scelellis quidem Contumeliam placere, & ipiis hoc fit gratum,

Animo improba facinora, in mente autem quifquis immanis Fecerit, deos nihil curans;

Iplum postea rursus luere mala, neque postea

Sed filii, qui cum fint injusti patris, justa cognoscentes Faciunt, o Saturnie, tuam fram reverentes,

Denuo justa inter cives amantes,

Nè quam transgressionem luant parentum!

Hæc fint beatis dus grata! Nunc verò qui patrat scelus, Effugit; pœnam autem alius pollea fert.

Et hoc, o immortalium rex, quomodo est justum, Facinora qui vir extra est injusta,

Nullam iniquitatem habens, neque jusjurandum impium, Sed justus existens, non justa patiatur?

Quis itaque & homo alius, respiciens ad eum, postea Veneretur deos, & quem animum habens?

Quando vir injustus, & scelerarus, neque quicquam viri Neque deorum iram timens,

Contumeliam facit divitiis famratus; justi verò Assiguntur, gravi pressi paupertate?

Hæc discens, chare sodalis, juste opes acquire, Temperatum animum habens fine peccato,

Semper horum versuum memor: ad postremum verò Probabis, verbo frugi obtemperans.

Jupiter quidem super hanc civitatem teneat in athere habitans Semper dextram manum in incolumitatem.

Alique immortales beati dii: fed Apollo Concinnet linguam & mentem noftram;

Citharâ item sonet sacrum melos, atque etiam tibià:

Nos verò libationibus deos placantes, Bibamus, jucunda inter nos loquentes, Nil Medorum metuentes bellum,

Sic esse detur, & melius, lætum animum habentes, Sine curis hilariter vivere

Oblectatos; longè verò malas sortes arcere, senectutémque exitialem, & mortis finem.

Oportet Musarum famulum & nuncium, siquid eximium Noverit sapientia, non invidum esse;

Sed alia quidem inquirere, alia verò ostendere, alia verò facere.

Quorsum eis uteretur, solus sciens?

Phœbe

The same of the sa	The state of the s
	Zeu marre, el de peroffo denis al na, rois ule animals
730	"Yeur adeir, not oour toto percito oldor,
	QUILD GET XIE EDJES IN PRESENT OF BATHINGS
	Έργαζοιτο, Βεών μηθεν οπζομοΘ,
	AUTO ETHTA TANIT TIOU KANG, MISE T OTHOR
	Hargos aradanin mand yevorto nanov
735	Haifes A' ber' de l'un mare de ra d'iqua vosum res
	HEIROT, KPOPEN, GOV SOLOP AL OUNDOL.
- 00	Es de xis ta diama mer asolow oldeovies, lon aningo 1
	Μήτιν τωρθασίω αντιτίνου πατέρων. Τοῦτ' ἐἰη μακάρεωτ Βεοίς φίλα, νωῦ δ' ὁ μλι έρδων
	Tout ein panageon Jeois olda. vim d'o più so dur
740	Engages, to nanov of and stated offer.
	Kai TET, a Javarav Bankeu, mas oci dikalov,
	"Egywu osms avilp entos ewu adinav,
	Ες ων δεπε ανηρ εκτός εων αδίνων, Μήπν το βοκον αλλίεντ
	ANNA SINAL Edy, wi To SINALA TA SELV;
745	Tis Sil x Begros and , ogar megs totar, exerted
	"A(out a Janates, x) the Dunov Exam,
	OTROT aving adixos, n. drada. O, 878 Tandess
	OUTS TI de Tayaray ululy a dadalis
	Theile mysto nenognusi & of a linarol
750	1 PUXOV 19 XANSAN TELPS CONCOL TENNIS
	I duta major of a starps, director remark tolks, it is
	Zwopova Julion exam chitis attadaniss.
	ALE THE ETERN MEMMINE SES DELLE THE
	Aunoeis, μύθω σώφερνι πείθαμο
755	Ζεύς μιο της θε πόλη Θ ύπειρέχοι αι θέει ναίων
	Are destrepted the en amuorum, on munimon and it
	"AMOIT a Savatoi manages Seoi airag Arthan inco
	Ae Jewoar y haaran ny voor nuerteest
-1-	Φόςμιγη αὐ φθέγροιθ' ίς εξίν μέλ Φ ηδε κ αὐλίν. Ημείς η ασον είας δεοί σιν αξεκτάμειοι,
760	Huns Jamoy das Deolory accordation,
	Tivouso, zaetevra uer antinhoisi negovres, 1000 1109
	Mnder & Mndwy desdiotes more nov.
	°ΩΛ' ε), η άμεινον, ευφερνά συμού εχονίας, η συμποσο
76.	Noto use wider evopes was diagen
765	_N
	Theds T & Nowbor, & Same Toto TEN 9.
	Xei Meowy Deed novia n an exov, An aprovor
	΄ Ειθείπ οτοί τις, μιὰ φθονερον τελεθείν. 'Ανλά τὰ μιὰ μιά θαι, τὰ ζ θεμγιώσι, ἄλλα ζ ποιείν.
770	ANA TA WO UL Sai, Ta 3 designibal, alla 3 malely.
770	Ti ogiv zghonra, usv & dinsaplo &;

Phoebe rex, iple quidem turri munisti arcem, Alcathoo Pelopis filio gratificans:

Iple item exercitum injuriolum Medorum aberce Hac civitate, ut tibi populi in lætitia

Vere ineunte claras mittant hecatombas, Delectari citharâ, & hilari convivio,

Paanúmque choris, vociferationibúlque, tuum circum altare.

Profecto enim ego timeo, flultitiam intuens

Et seditionem Græcorum populi-corruptricem. sed tu, Phoebe, Propitius nostram hanc custodi civitatem.

Veni quidem enim ego et in Siculam aliquando terram;

Venique in Euboeæ vitiferum folum,

Spartamque Eurótæ arundiniferi claram urbem; Et me excipiebant alacriter omnes advenientem: Sed nulla mihi oblectatio in præcordia venit illarum;

Adeò nihil fanè erat charius aliud patrià.

Nunquam mihi cura recentior alia occurrat Præ amabili sapientia: sed hanc semper habens

Oblecter cithara, & faltatione, & carmine; Et cum bonis bonam habeam mentem.

Neque quenquam externum offendens factis improbis, Neque quenquam civium, sed justus existens

Tuam ipfius mentem oblecta: moroforum verò civium Alius tibi male, alius melius dicet.

Bonos alius valde vituperat, alius laudat: Malorum verò mentio fit nulla.

Hominum autem inculpatus super terram est nullus: sed ei melius est, cujus non pluribus cura est.

Nullus hominum neque erit, neque ortus est,

Qui omnibus placens descender in domum Plutonis: Neque enim, qui mortalibus & immortalibus imperat, Jupiter Saturnius hominibus omnibus placere potest.

Torno et amusi et gnomone virum oracula consulentem Rectius oportet, Cyrne, observare;

Cui nempe in Pythone deus respondens sacerdoti Vaticinium fignificaverit pingui ex adyto:

Nec quicquam enim addens, ullum remedium inveneris;

Neque auferens, à diis delictum profugeris. Rem passus sum morte indigna nihil inferiorem,

sed aliarum omnium rerum, Cyrne, molestissimam. Amici me prodiderunt: ego verò inimicos accedens

Videbo & corum, quamnam habeant, mentem.

Φοίδε άναξ, αυτές μερ επιρομοσας πολιν άκοιως 'Axadow Tiexow of must zeer out of Autos & sparov ú Cerslu Minday doriguna This de mondes, iva ou rant en Eugegowin is one Hegs & Spanis xxeeris meumos enamusas Τερπεμβίοι κι θάρη, κ ερατή Βαλίη, ... coda s Hardror Te xeesis, ia xaior Te, oor weer Barror. H 2 Eywye Mobin, dapatitu esopar mellin Kal sany Extluor raso Dagger and ou, Doice, "HADOV WE STORE WHEELE SINE XINE TO TE JAMES OF OF "HADOV D'Eufoing aumenter medion, us will sell Ewderlu T' Evelora doranclesos de Nadr dos Καί μ' εφίλευν σεοραίνος πάντες εσροχομούρου 'AN one woo replis on operas in Dev eneway .... 785 " Oบานร ช่งโข นี้อุ" โน้ อุโภ ารออก สีงงิง สสารทร Μήποτε μοι μελέδημα νεώτερον άλλο φανείη Aut Eparis oppins and mode aiev ayar my Τορποίμω φόρμηρι, κο όρχηθριώς κ doid i, contil Kal po of a na Save & Andr Exorpe vbor. Torner tout 790 Μήτε πνα ξείγον δηλεμιδο Θεργμασι λυχοίς, Mirté TV ENSHILLEN, and Sinai @ swy and xo Mill This own cours course reques dush replan if mount of the ANAS THE TO REMAIN STANDS VOR PROPERTY SO TO SO ANA " ANAS THE TOTAL SO ANA " ANAS THE PROPERTY OF THE PROPERT Tes dyades an Grana polipera, an Graner 795 Two y rando punion y premistenta. Topour Vinter it sites were for his collection of the work of the Chando fellice ant. masantos ros suns voisacon tanh Ouseis and ew new Et' Eastern Ets requer, all obran 13 "Osns many asiv Normandel diste Eche qui dem conservation vintaminuela ju militare 25 for iluo" Zeus Kpouldus Sonnie maon aleis dubaranto orev ened Topus in salita i proposo of and ea dewer salitai andicas Eudoteegr zen un, Kierengunasstulvangun 38.0110 A Menimunquam inginger sporter soet wiedult usu int. a. 205 Ougle on when the set of the muller of Oute n 3 wes deic ste to p odepano every munit Out agenar wegs Dear auchanilu wesquist. Xgnu snadov Javars no doluco in naniov. p metovo ? Tov of anov marrow, lover, armed rators igni "Ot he olvor weg former ed y red for a series ... "E נשאיסש אי שלו ניחים בא שמי של אורים אל שלו אורים אל בא ולים אורים או Bes' Bos mihi fuper lingua forti pede calcitrando infiliens Prohibet garrire, etiam scientem,

Cyrne: tamen, quod fatum est pari, non licer effugere: Quod vero farum est pari, non simeo pati.

In valde durum malum venimus : ubi maxime.

Cyrne, ambos fatum corribiat mortis.

Qui verò sepescentes contempunt parentes. Horum quidem locus, Cyrife, modicus est.

Neque quenquam adjuva tyranhum, sub spe lucro id fore;

Neque occide, deorum foeders iniens de cani Gual

Quomodo nobis fultimit ad tibicipem canere Animus? terræ autem moderator apparet ex foro,

Quæ nutrit frugibus, in convivils gestantes Flavisque comas purpureas coronas.

sed agedum, o scytha, tonde comam, feda comeffationem: Luge verò suaveolentem locum percuntem.

Fide opes perdidi, diffidentia surem fervavi: Confilium verò difficile est amborum.

Omnia illa in corvis & in corruptione funt: neque quis nobis Autor immortalium, Cyrie, deorum beatorium,

Sed vironum vis, & lucra multa & injuria win a win Multis ex bonis in calaminatern protrulerunt.

Duz fane funt potis labes mileris mortalibus) o sound ( ) Sitis membra refolvens, & inebriatio difficilisa so A

Horum verò per medium versaben ; neque mihi persuadebis, Neque quicquare non potare neque nimis inebriari.

Vinum mihi in reliquis quiden placet : in uno autem displicet; Quando scilicet armans me varien contra inimicum agit.

Sed quando supra existens infra fit, " . The maring this side of Tunc domum ito, intermiffe pour le the voice and

Bene quidem configuration vinamente configuere, facile eft. Bene verò confiniere male confinitum, difficile eft.

Calcibus infulta populo faruos persuréque stimulos en susa I Acuto, & jugum grave arcumpones in the vigarican

Non enim unquam invenies populum domini amantem adeo Hominum quotquot for adipicir wan nullano intono

Jupiter virum perdat coelectise qui fodalem & on to mary

Mollia garriens fallere voltage word vone vonson TUC

Cognoveram quiden & prior del multo melius nunc lane;

Velut navis inclinata, lecus cerram cucurrie.

Amicorum,

Bus par on y raishes xpatter most rate of Cairer ו ואפו אשווא אשום כחובם ושביים

Κύςν ເມກາເ 5° ຄື, 71 ພາກັບ ກາລອດ, ເພ ຮູ້ເວົ້າ ພາກັນ ເລື່ອ 'O, 71 ເງີ ພາກັບ ການ ພາກັບ ການ ປະປາທຸດ ການ ເຂົ້າ 'Es πελύ αβρημπο η αμον η κορου, ένθα μαλνεα, Κύρνε, σωὶ ἀμφοτέρυς μοῦ το λάδοι βωνάτω.
"Οι δ' ἐπογκράποντας ἀπιμέζωσι πεκίας,

Τέτων τοι χώρη, Κύρν', ελίχη τελέθει. Μήτε πν' αύξε πίραννον επ' ελπίσι κέρδε ΕΤ), Mire Meive, Dewr Senia om Belde G.

Has hair tet Anner is audintie @ meiden, Quubs; vis d' sees odvera ¿ Edzopis,

"HTS respei nagration, ès eixamvas pogsovres Εανθησίν τε κόμαις πορουρέυς σεράνυς.

'Αλλ' άχε δλ, Σκύθα, κείςε κόμιω, Δπόπαυε ή κώμον, Πένθει δ' δυώθη χώρον Βπολλυμθρον.

Пісы жират охеми, атыт в' вышош Γνώμη δ' ἀρχαλέη χίχνεται δμιζοτέςων.

830 Пата таб стробивот में दे कि उन्हें कि मार महार AMO a Surator, Kupre, Sewir planapur 'And andpante Bin, is negdea monda, ni deus, Πολλών εξ άγαθών ες πακότητ εξαλον.

835 Δίωταί του πόσι πίζες δεικοίοι βροτοίσι, Δί μά τε λυσιμβής, η μέθυσης χαλεπή. TETWY of ar to meder speronoques sols me trevers, "Ουτέ זו μιν πίνειν, "ετε λίω μεθύειν.

ONG है एको नवे अपने बैतिक प्रवर्धी हत्त्वा है। वे बेर्साहर के हिए के बेर्साहर के किया है।

Αλλ' οπόταν καθύσφουν εων ύσενορους γένη), Teranis oings " inde ranotellor rooto. Eu who neighbor and ea namas sewh, combes ber

Eu 3 Seule to nancis newdoor, departer.

Λαξ επίδα δύμω κενεόφεσοι πίπε ή κέντζο 'Oξέι, κ ζάρλιω Νικλοφον αμφινίθει.
'Ου 35 ε. ευρήνεις δημον φιλοδεαστον ώδε Ανθρώπων οπόσες ήέλι ση καθορά.

Zas and Esox were oxumes, be tov etalegy Μαλθανά κωτίλων εξανατάν εθέλει.

"H, Sea whi is to see are a war in view of the ora Τένεκα τοις δειλοίς έδεμί όξι χώνος. Πολλάκις η πόλις ηθε δι ηχειόνων κακότητα,

"De so nextendin rais, mued you Es eque.

Amicorum verò si quidé quis videt me aliquid adversi habentem, Cervicem avertens, neque videre vult :

Si verò quippiam mihi alicunde boni (qualia sape contingunt Multas salutationes & amicitias habeo.

Amici me produnt, & non volunt quicquam dare,

Viris apparentibus: sed ego ultronea

Serotináque egredior, & matutina rursus ingredior, Cùm gallorum vox auditur expergiscentium.

Multis inutilibus Deus dat viris divitias

Bonas: qui neque fibi melior quicquam existens,

Neque amicis. Virtutis autem magna gloria nunquam peribit: Bellator enim vir terram & urbem servaverit.

In me deinde cadat magnum cœlum latum superne Æreum, hominum metus antiquorum,

Si non ego illis quidem auxiliabor, qui me ament; Sed inimicis molettia & magnum nocumentum ero,

Vinum, partim quidem te laudo, partim verò te culpo: nec tamen te Neque unquam odiffe, neg; amare possum. (onnnino

Bonum & malum es : quis te quidem vituperaverite Quis verò laudaverit, mediocrem habens sapientiam?

Bibe vinum, quod mei verticis Taygeti Vites tulerunt, quas plantavit senex Montis in vallibus, diis charis Theotimus, Ex plataneto frigidam aquam inducens.

Ex quo bibens quidem, graves distipabis curas;

Potus verò, eris multò alacrior.

Pax & divitiæ habeant civitatem, ut cum aliis Comesser: malum enim non amo bellum.

Neque nimis praconi aurem prabe longè latè vociferanti : Non enim paterna pro terra pugnamus.

Sed turpe eft, præsentem & velocibus insidentem Equis non bellum lacrymofum intueri.

Heu mihi ob ignaviam! Cerynthus enim periit; Lelantique bonum tondetur vinetum:

Boni exulant, civitatem verò mali administrant :

Ut Cypsellizon Jupiter perdat genus. Confilio verò nil melius vir habet in seipso;

Neque inconsiderantia, Cyrne, quicquam pejus. Cyrne, nè viris per omnia mortalibus succense,

Expendens quòd mentem, qualem quisque, habes

Ipfe in pectoribus, & facta: & justo

Et injusto magnum damnum mortalibus inest.

ER

8

nt

ER

Τῶν ή φίλων εἰ μθώ τις ὁρῷ τί με δεινον έχοντας Αυχίν' Αποςρέλας, εθ εςοράν εθέλει "Ην δέ τι μοί ποθεν έθλον, (άπολλακι γίγνεται ανδρί) Πολλές ἀσσασμές ης φιλότητας έχω. OI पर कां रे वा कहानी किंता, में दूर हे जैहरेकां मा रिक्रामा, Ανδρών φαινομέρων αλλ' έρω αὐτομάτης 860 Έσε είν τ' έξειμι, κ) ορθρίν αυτις έςειμι, ΑμΟ άλεκτευόνων φθόρη Θ εγειρομείων. Πολλοίς άχεήςοισι Δεός διδοί ανδράσιν όλβον Έρλον, ος έθ' αύτω βέλτες Ε έδεν έων, "Ουτε φίλοις. άρετης ή μέρα κλέ Ο έποτ ολείται" 'Αιχμητής χδάνης γων τε κ άςυ σάοι. Εν μοὶ έπειτα πετοι μέρας κρανός δυρύς υσε θε Χάλμε Φ, ανθρώπων δείμα παλαιγείων, Έι μη έχα τοισιν κού έπαρχέσα, δι με φιλεύσι, Τοίς δ' έχθερις ανίη κη μέρα πημ' έσομα. Οινε, τὰ μον σ' αίνω, τὰ ή μεμφομαι εδε σε πάμπων "Ουτέ ποτ' έχθαίρειν, έτε φιλείν διώαμαι. Έλλος κὸ κακός εωί τις αν σε γε μωμήσαιτο; Τίς δ' αν έπαινήση, μέτρον έχων σοςίης; Πίν δίνον, τον έμπς χρευφής άπο Τηυγέτοιο Αμπελοι ήνεγκαν, τας εφύτουσ ο γερων "Ouge of in Bhann Seolar Oix O Deonut, Εκ πλατανις εντ Ο Ιυχεον ύδως επάρων. Τε πίνων, ἐπό μεν χαλεπάς σπεδάσεις μερεδώνας 880 Θωρηχθείς δ', έσται πολλον ελαφεύτες . Ειρίων η πλάτ Θέχοι πόλιν, όφεα μετ άλλων Κωμάζοιμι κακέ δι έκ έξαμαι πολέμε. Mnde Allw ungun dav Es Exe wange Boort D' ้อง าธิ กลารูผ่อง ๆ กร กร่อง เมริงล์แลงล. 885 'Αλλ' αίσχερν, περεύντα κι ώκυποδων επιθάντα "Ιππων μή πολεμον δακρυόεντ, εςιδείν. "Othor and nine. 300 ml Knewbo oxwxe, Ληλάντε δ' άχαθον κείρε) οινόπεδον Οι δ' άγαθοί οδίγεσι, πόλιν ή κακοί διέπεσιν 890 Ως Κυψελλίζον Ζους ολέσειε γέν . Trouns d' soèvauerror avne Ezer ev ye sautto, 'Ous' ayvoucovins, Kogy', avenegreev. Κύρνε, μιπάλδράσι πάντα καταθνικτοίς χακεπαίνεινς Γιγνώσκων ως νέν, οξ ένας Θ, έχεις Αυτός όνες τήθεωπ, κὶ έργματα: τώ τε δικαίω Τῷ τ' ἀδίκω μέγα κεν πημα βρετοισιν έπ. 895

B b 2

"Egi

Est aliud quidem pejus, aliud verò melius factum cujusque; Nullus verò hominum ipse per omnia sapiens.

Quisquis impensam servat, pecunias captans, Claristimam virtutem apud intelligentes habet.

Si enim perspicere vitæ finem liceret, quanto tempore quis Emenso in domum Plutonis transtuturus esset.

Par esset, qui quidem plus temporis fatum expectaret, Parcere magis eum buic quam haberet vitæ.

Jam verò non licet: quod sanè & mihi magnum luctum excitat; Et mordeor mentem, & dupliciter animum habeo.

In trivio consisto; duz sunt autem antè viz mihi: Considero harum utram ingrediar priorem: Aut nihil expendens teram vitam in miseria;

Aut vivam jucundè, opera faciens pauca. Vidi enim ego qui parceret, & nunquam ventri

Cibum liberaliorem, dives existens, daret:

Verum, priusquam perfecisset, descendit domum Plutonis intra, Opes verò is hominum, qui in eas incidit, accépit;

Adeò ut intempellive laboraret, & non daret, ut vellet quis. Novi verò alium, qui erat ventri indulgens; (clans:

Facultates quidem dilapidavit; dicebat autem, Vivo mentem oble-Mendicat verò apud amicos omnes, ubi aliquem viderit.

Sic, & Democles, pro facultatibus optimum omnium sumptum facere, & curam habere.

Neque enim cùm prælaboraveris, alii laborem tuum impertieris; Neque mendicans fervitutem finieris:

Neque, si senectus venerit, opes omnes effluxerint : Nam in isto genere opes optimum est habere :

Si enim dives es, multi sunt tibi amici: si verò pauper sis, Pauci: nec jam similiter ipse vir bonus est.

Parcere quidem melius est: quoniam nec mortuum luget Quisquam, si non vidit opes relictas.

Paucis hominum virtus & pulchritudo obvênit; Beatus est, qui hæc ambo fortitus est:

Omnes quidem eum colunt fimal æquales, quiq; pares ei funt, Cedunt loco, quique feniores funt.

Non possum voce suavi canere, velut luscinia: Etenim superiori nocte ad comessationem ivi.

Neque tibicinem causor: sed me sodalis Deserit, sapientia non indigens.

Prope tibicinem canam, ifthic conflictures Dexter, immortales deos precans. 9

"Est to who xeleon, to d' duenon y' Egypt inder Oudeis d' वेष अववंत्राक्ष वागे के दें त्रवा नव ठ०० वंड.

"Osns avakworv ruge", x31 zentuara Inpar, Kudislu agerli rois owneion देशा.

900

s;

Έι של אל אם חושלפו בוסדע דבאם שני, סחוססטי חוב "Hueni careneous eis aldao apar,

Εικός αν Ιω, ος μου πλείω χεόνον αισαν έμιμνε, Φείδεος μαλλον τοτον & έλχε είκ.

Νωι δ' κα έςτυ ο δη κ εμοί μέγα πένθ ο όρωρε, Και διακομαι Αυχίω, κ) δίχα δυμον έχω. 905 'Ev reiala d' Esnua. N' eia 3 mejas volsi mos.

שפידולם דצדשי אידוי ומ שפידופלשי

"Η μηθέν δαπανών πεύχω βίον ον κακότηπ,

Η ζώω τερπνώς, έρχα πελών όλίχα. 910 "Eเชีย เปล่า หรือขนา, อร equidero, ห รีการ วอราริ Zitov end Jeenov misor of an estes.

Αλλά, πρὶν ἀπτελέσαι, καθέβη δόμον ἀϊδΟ είσω, Χρήματα δ' ανθρώπων έππυχών έλαθεν,

"DST' es axuea mover, x) un doude, es x' edenos TIS. Elder S' ander, os in raspi xaci (oul) .

Xenuara uli diererter "épud", Traju préva réplas Πτωχδίει ή φίλες πάντας, όπε τιν ίδη.

"Ουτω, Δημόχλεις, χΤ χεήματ' άεισον άπάντων Τω δαπάνω ઝું એ, κ μελέπω έχεων.

Oute of ลิย เอยานุเหม่ง สีกาง หลุเล่าน แลาลอย์เทร,

"Ουτ' αν πωχ διων δελοσωίω τελεοις"
"Ουδ', εἰ γῆρος τκοιτο, τὰ χρήματα πάντ' ἐποδρομη"
Εν ή τοιῷδε χένει χρηματ' ἀριςον έχειν.

EI ple 38 martis, mondoi pixoi bui 3 mirneu, Παυρρι έκ έθ ομώς αυτος άνηρ άγαθός. שהולבשל עולי בעובויטי בידרו צלב ששוטיד צחסאמנו

'Ουδείς, Ιω μιο δοά χεήματα κενπομοία. Παύερις αυβρώπων αρετή η κάκλ Θο όπηδεί

"Ολ6ιΦ, ος τέτων αμφοτέρων έλαχε" 930 Патте เป๋ง กนต์อาง อนตัร โฮอเ , อีเ те หลา อบาซึ่ง "Εικεσιν χώρης, δι τε παλαιότεροι.

'Ου διώαμαι φωνή λιγύρ' તે δέμεν, એંક જો તે સો એν. Καὶ γο του જાણ τέρων νύντ' όπὶ κῶ μον εβίω. 'Ουδε τὸν αὐλητίω જાણ φασίζομαι' ἀλλά μ' ἐτῶς છ

Exhermer, orgins un em d'operos.

Еγγύден айхитид С авотран. аб хатада с Δεξιός, άθανάτοις θεοίσην επελιχέμεν .

B b 3

EIM

Eo ad amussim rectam viam, neutram in partem Inclinans: oportet enim me recta omnia cogitare. Patriam ornabo opimam civitatem, neque ad populum

Versus, neque iniquis viris obediens.

Hinnulum ex cervo, leo ut viribus confidens. Pedibus comprehendens, sanguinem non bibi,

Murósque altos conscendens civitatem non diripui:

Jungénique equos currum non inscendi: Agens vero non egi, & non finivi finiens;

Faciénsque non feci, perfecíque non perficiens,

Ignavis verò benefacienti duo sunt mala: nam & se suis Privabit multis, & gratia nulla habebitur.

Si quo affectus à me beneficio magno, non gratiam habes, Egens nostras iterum adeas domos.

Donec quidem iple bibi ex fonte profundo, Suavis mihi videbatur & pulchra esse aqua;

Modò verò jam turbatus est, aqua verò commiscetur limo; Ex alio fonte bibam, aut fluvio.

Nè unquam laudes priusquam noveris virum clarè,

Ingenium, & modum, & mores qualis fit. Multi sanè fucatos fallaces mores habentes.

Occultant, induentes animum diurnum:

Horum verò indicat omnium tempus mores cujusque. Etenim ego mentem longè jam extra perrexis

Prævenique laudans, priusquam tuos per omnia didicissem Mores: nunc autem jam, navis velut, longè discedo.

Quæ verò virtus est, bibentem vini præmium reportare? Sape sanè vincit & malus virum bonum.

Nullus hominum, quem postquam tandem terra texerit, Inque Erebum descenderit domumque Proserpinz,

Oblectatur, neque lyram neque tibicinem audiens, Neque Bacchi dona tollens.

Hæc intuens, corde voluptatem percipiam, donec levia Genua & caput intremulus proferam.

Nè mihi vir sit lingua amicus, sed magis re ipsa; Utrumque & manibus properet & opibus:

Neque inter pocula verbis meam mentem oblectet; Sed faciens appareat, si quid possit, bonum.

Nos verò in conviviis charum deponamus animum, Ut insuper oblectationis opera amabilia ferat.

Statim enim, tanquam cogitatio, præterit splendida pubertas: Neque equarum impenis est velocior,

Qua

EIM mace sablelo ochle ogge sacrepare Κλινομού . χει γά μ άρπα πάντα νοείν. Πασρίδα κοσμήσω λιπαρίω πόλιν, έτ' επί δήμω Τρέ τας, έτ' αδίκοις ανδράσι παθόμινο. Νέβρον ὑτο ἐξελάφοιο, λέων ώς ἀλκὶ πεποιθώς, Поот натаная Las, ainal @ इम हमाठा 945 Τειχέων δ' ύ Ιπλων επιθάς πόλιν έκ αλάπαξα. ΖΕ ξάυλο δ' "ππες άςματ Θεκ επίθω" Πρήξας δ' εκ έπρηξα, κ' εκ ετέλεωα τελέωας. Δρήσας δ' κκ έδρησ', ήνυσα δ' κκ ἀνύσας. בואצי ל' בו בף לסידו לים ופועם היול דב של משדם Χηςώσει πολλών, κ) χαεις εδερία. *Ειπ παθών ἀπο εμεδ αραθόν μέγα, μη χάριν διδυς, Χρήζων ημετέρες σύπς ϊκοιο δόμες. "Εςτε κυν αύτος έπινον έπο χρήνης μελανύδρε, Ηδύ π μοὶ εδόκει κὶ καλὸν είμεν υδωρ. New o' non redoxwray, volve o' avaptoyeras volet 955 "AXXns 3 xpluins mouau, in noraus. Mintor' Excureases meir av eldis avd pa ougluis, 'Οργίω, κὸ ρυθμον, κὸ πρόπον ός πς ἀν ή, Πολλοί τοι κίεδηλον οπικλοπον ήθΟ έχοντες, 960 Κειπικο, ενθέμενοι θυμών έφημέριον Τέτων δ' επραίνει πάντων χεόν Τίθος έκάς ε. Καὶ ρδέρα γνώμης πολλον αξ' ἐκτὶς εξίω'
'Εφθίω δ' αἰνήσας, πρίν σε κξι πάντα Γαϊναι Hota vui d' non, valis ad', siès d'exa. 965 Τίς δ' άρετή, πίνοντ' δποίνιον αθλον έλέδζ Πολλάκι τοι νικό, κὸ κακὸς ἀνδρ' ἀγαθόν. Ουδείς ανθρώπων, δν έπει ποτε γαια καλύ τη, "Εις τ' έρες Ο καταδή δωμά τε Πορσεφόνης, Τέρπεται, έτε λύρης έτ' αὐλητῆρ Φάκκων, "Ουτε Διωνύσε δως' εςαειρόμεν . Ταῦτ' εςορών, κραδίω εν πείσομαι, όφες τ' ελαφεά. 970 Γένατα η κεφαλίω άτρομέων σερφέρω. Μή μοι ἀνης ἐη γλώανη οίλ Θ, ἀλλά κ έςγω Χερσίν τε ποδίδοι χεήμασί τ' αμφότερα. 975 Μηθέ παρά κρητήρου λόγριουν εμίω φρένα τέρποι, 'Am' Egdw pairoit', At Swart', ayabor. Ήμεις δ' εν θαλίη πρίλον καταθώμεθα θυμών, Opg' En regnadis Egy' egareiva pegn. "Arlay, oste vonua, magegyera ay nads isn 'Ous' โสสพบ อัดูแท่ ว่ารุงอาณ ผันบาร์ดูทุ

B b 4

uz

"A179

Quæ quidem virum ferunt hastivibrum in laborem virorum Impetuose, farrifero oblectaez campo.

Bibe, cum bibunt alii: cum quidem animo moessus fueris, Nemo hominum nôrit te gravatum.

Interdum quidem patiens moerebis, interdumque faciens

Gaudere potes, aliásque alius vir.

Utinam daretur, Te, & Academe, amabilem hymnum canere, Præmium autem in medio puer pulchrum florem habens

Tibique sit & mihi de sapientia certantibus :

Cognosceres quanto asinis præstantiores sim muli. Cùm verò sol quidem in æthere solidungulos equos Jam admonuerit, medium diem habens,

A coena cessemus, & eamus quò quem animus juber,

Variis bonis ventri fatisfacientes:

Gutturniúmque statim foras ferat, coronas verò intrè Formosa agilibus manibus Lacana puella.

Virtus verò præmium inter homines optimum, Pulcherrimumque reportatu est viro sapienti.

Commune verò bonum hoc civitatique omnique populo, Quisquis vir passis pedibus inter propugnatores stat.

Communiter item hominibus præcepta dabo; ut quis pubertatis Nitidum florem habens, & mentibus bona cogitet:

De suis possessionibus bene sibi facere oportet: non enim repube-Bis datur à diis; neque suga mortis (scere

Mortalibus hominibus: gravisautem senectus coarguit Perniciosa, capútque apprehendit summum.

Quam beatus fortunatúsque & felix est, quisquis expers Laborum in Plutonis domum nigram descendit,

Priufquam inimicos conflernare & fuperare vi licuerit, Examinaréque amicos, quamnam habeant mentem.

Statim mihi per quidem corpus fluit immensus sudor; Consternor verò intuens slorem juventutis

Jucundum fimul & pulchrum; quia diutiùs debebat effe. Verùm brevis est, velut formium.

Adolescentia pretiosa: sed perniciosa & deformis Confestim super caput senectus pendet.

Nunquam inimicis sub jugum cervicem ponam Grave, neque si mihi Tmolus instet capiti,

Ignavis sanè in malis vaniores luctus sunt: Proborum verò semper actiones rectiores.

Facilisque actio inter homines malitiæ:
Boni autem difficilis, Cyrne, est conatus.

Confide

"Arte की वंगी एक क्षेत्रका रीक्म क्षेत्र में महंग्र के वेगी हुका Λάβρως, πυροφόρω τεςπόμθων πεδίω. Πίν', όπόται πίνωσιν' έταν τοι θυμόν άσηθης,

Mudeis av 3ponov yvão os Baquio uliov.

"Αλλοτέ τοι πάχων ανιήσεαι, αλλοτέ 3' ερδων 985 Xaiphoeir Swasai, a Note T' and aving. "Eid' ein o', 'Andonus, equinego unon deideir' Αθλον δ' εν μέσφ σταις καλον άνθος έχων Σοί τ' લા મે ક્રેલા σορίης πέρι δηρησαίτοιν

Troins x oaror over up saroves nichovol. "Hut of nexion us is as fee morning in The Αρπ παραγγέλλει, μέσατον ημή έχων, Δείπιε Απ λήγριμον, όσε πνα θυμος ανώγει,

Παντοίων αγαδών γασρί χαειζομίνοι.

Χέρνιδα Α' αι μα Αυραζε φέρρι, σεφανώμα α Α' Ασω 995 Evershis padivais x cooi Aanawa nogn-Ή δ' αρετή τοδ' αεθλον ον ανθρώποιστ αρισον, Κάλλιςόν τε φέρειν γίγνεται ανδεί σοφώ. Σωον δι έθλον τότο πόληί τε παιτί τε δήμω,

"Οςτις ανήρ διαβας εν σεγμάχοισι μθίοι. Zwor A' dr spenses worthouse open us ilens Αγλαον ανθος έχων, κ φρεσίν ε αλα νοй. Tov auts Medrov Eu ragendo & parnear

Δὶς πέλεται τορός θεων, έδε λύσις θανάτε 1005 Ountois and parmoin' स्वारके में देलों ग्रीहवड हेर्रह्म द्वा 'Ουλομβύον, πεφαλίε δι' άπθετου άπροτάτης.

Ως μάκαρ δυθαίμων τε κ ολ619, ઉςπς απειεςς

'Αθλων εἰς ἄδε δωμα μέλαν κατέζη, Πείν τ' ἐχθρὸς πῆζαι κὸ ౘωβουτά τορ ἀνάγκη,

Έξετάσων τε φίλες δυτιν' έχεσι νόου. 'Auting wor x whi seoulin per dans of is gois, Птоเรียน ถึ " อัรออุรัง สัง วิจรุ อุนทุงเหเทร

Τρπνον όμως η καλόν έπει πλέον άφελεν εδ. 'Αλλ' ολιμοχεόνιον γίγνεπα, ώς τος ένας, 1015 "Η επιμές και το εξ' έλοιας ον κέ αμος φον

Αυτίχ' υπές κεφαλής γής ας τωνρέματα. "Ουποτε τοις εχθερίση ιπο ζυρον αυχίνα Энσω Δυελοφον, εδι εί μοι Τιώλ Θ επισ κάρη.

Δειλοίς τοι κακότητι ματούστεροι γροι είσι

Twy of agadwe alet menges iditepas. Philin Tol aphilis en and partois nanoth !! Τε δ' αραθε χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη. Confide anime malis pariter intoleranda paffus. Improborum fanè cor est citatius.

Neque tu infectas ob res dolorem augens

Oderis, neq; ægrè feras neq; amicos moleftia affice, Neque inimicos exhilara. Deorum enim fatata dona

Non facile mortalis vir effugerit;

Neque nigræ descendens in fundum paludis, Neque cùm ipsum habuerit tartarus tenebrosus.

Virum sanè est bonum difficilimum fallere, Ut in mea mente, Cyrne, olim judicatum est.

Cognoveram quidem & priùs, verùm multò meliùs nunc, Quòd ignavis nulla est gratia.

Amentes homines & stulti, qui quidem vinum Non bibunt astro & cane incipiente.

Agè, cum tibicine juxtà flente ridentes Bibanus, illius luctibus oblectantes nos.

Dormiamus: custodia verò urbis custodibus curæ erit.

Heu asperam amabilem patriam nostram!
Per Jovem, si quis illorum & occultus dormit,
Nostram reprehensionem accipiet molesté.

Nunc sanè bibentes oblectemur, pulchra dicentes: Qua verò post erunt, hac diis cura sint.

Tibi verò ego, ut puero charo, præcepta dabo ipse Bona: tu verò animo & mentibus hæc immitte.

Nunquam festinans facias malum, sed profunda Tua mente consulta, tuo bonóque animo:

Eorum enim qui pugnant, pugnat animusque ménsque; Consilium verò in bonam & mentem probam ducit Sed sermonem quidem hunc omittemus. Cæterùm mihi tu

Tibia-cane, & Musarum recordabimur ambo.

Ipfæ namque hæc dederunt habere grata dona Tibi & mihi, atque adeò & vicinis.

Timagora, multorum ingenium à longè inspicienti Cognoscere difficile, etiamsi sit sapiens:

Alii quidem enim vitium tectum habent

Opibus: alii verò virtutem perniciosa paupertate. In adolescentia verò juxta aqualem melius est dormire,

Desiderabilium operum amorem explentem;

Estque comessantem cum tibicine canere: His nihil sanè aliud adest delectabilius

Viris & fœminis, Quid mihi opes & pudor?
Oblectatio vincit omnia cum lætitia.

Dementes

Τόλμα θυμέ κακοίση όμως άτλητα πεπονθώς Δειλών τοι κραδίη χίγνεται όξυτέςη.

1(25 Mnde σύ γ ασρήμοισην έφ εργμασην άλη & αξ συν

"Εχθει, μηδ" ἄχθε" μηδε φίλες ἀνία, Μηδ' εχθρες ευφραίνε. Θεῶν δ' εἰμλικία δώρα

Our av pnidios Sontos avne wegouros,

"Ουτ' αν πορφυρένης καιταδύς ές πυθωδία λίμενης,

"Ουθ' όπαι αὐπιν έχη πάρπαρος η ερόρις.
"Ανδρά τοι ες' άραθον χαλεπώτατον εξαπατήσαι,

'Ως εν εμή γνώμη, Κύρνε, πάλου κεκριται.
"Η βεα μβι κ΄ περθεν, απάρ πολύ λώϊον ήθη, Ο Ο Ο Μεκα τοίς δειλοίς જ δεμί' όξι χάνις.

1035 "Apegues ลึง อิกุลกาง หู งท์ภางเ, อีกางธร ชี้เของ Μη πίνεσ' άςρε κο κυιος άςχουλέε.

Δεύρο, σωὶ αὐλητῆει παρακλαίοντι γελώντες Πίνωμος, κείνε κήθεσι τερπομούοι.

"Ευδωμίνι" φυλακή ή πόλοις φυλάκεων μελήσει.

Α συφελης ερατής πασχίδος ημετέρης. Ναὶ μὰ Δί', લેπς જી ઈ છે έγκεναλυμιδύ ઉ દંગીલ,

Ήμέτερον μώμον δέξεται άργαλέως. Νιω ωξο πίνοντες τερπώμε θα, καλά λέγοντες. "Ασα δι έπειτ έςαι, πώτα θεοί π μέλει.

1045 Σοί δ' αν διά τε παιδί φίλω έσοθήσομαι αντός Έρλά οὐ δι' ἐν θυμῷ κὸ φρεσί ταῦτα βάλε.

Μήπτ' επειμμυθ πεήξης κακὸν, ἀκλά βαθείη Ση φρενί βέλδισαι, σῷ ἀραθῷ τε νόψ

Τῶν ηδ μόρναμθών μάχεται πυμός τε νό 🔾 τε Βυλη Α΄ είς αγαθόν η νόον εωλον άγει.

'Αλλά λόρου μερι τέτον ξάσομε. αὐτάς έμοὶ σῦ "Αυλει, κ Μεσών μνησομεθ' αμφότεερι.

Αυται χό ταιδ' "έθωκαν "έχειν κεχαρισμένα δώρα Σοί κ έμοί, κ μω δμφιπερικτίοσι.

1055 Τιμαρόρα, πολλών όργω ο πάτερθεν όρωσπ Γιγνώσκειν χαλεπόν, και τος έδντι σοςω.

OI who Is rano THTE reflex po Javres EXECT Πλέτω, τοὶ δι ἀρετίω ελομένη πενίη.

" ไนะคริง " อุกาลง รีรัยอง เล่นน่อง"

Έτι ή κωμάζοντα μετ' αὐλητῆρος ἀείθειν Τετων εθέν τοι ἄλλ' έπι τες πνότερον

And egion मेरि प्राणवादी में पाठा मोहमंड मह में वार्वाहड़ Τερπωλή νικά πάνλα σων ευρεσσιών.

*Apegves

Dementes homines & stulti sunt, qui mortuos
Lugent, non autem pubertatis florem pereuntem.

Oblectare mihi chare anime: forsan mox aliqui alii erunt.

Viri; ego verò mortuus terra nigra ero.

Cyrne, amicos ad omnes converte varios mores, Commifcens ingenium, qualis quifque natus elf.

Nunc quidem hunc sequere, aliàs verò alius sis ingenio.
Melior res sanè sapientia est vel magna virtute.

Rei infectæ difficillimum est finem

Cognoscere, quomodo sit eam Deus persecturus.

Caligo enim extensa est: & ante id quod futurum est

Non intelligibiles funi humana fines invaliditatis.

Neminem inimicorum vituperabo bonum existentem:

Neque item laudabo, si malus sit, amicum.

Sic oportet bonum quidem certè advertentem mentem Firmam semper habere in finem viro amico.

Populum verò rogat multa ferre gravis: non enim scis Hoc facere quod tibi non gratum sit.

Castor & Pollux, qui in Lacedæmone divina Habitatis ad Eurotam pulchristuum suvium;

Si unquam consulam amico malum, ipse habeam: si verò aliquod ille mihi, bis tantum ipse habeat.

Molestè mihi animus habet de tua amicitia: Neque enim odisse, neque amare possum;

Cognoscens molestum quidem esse, quando amicus viro fuerit, Odisse; molestumque non volentem amare.

Speculare igitur nunc alium: mihi quidem nulla necessitas est Hoc facere: superiorum mihi gratiam repone.

Jam & alis attolfor, ut volucris

E lacu magno, virum malum profugiens,

Collum abrumpens. Tu verò mea amicitia frustratus

Postea nostram cognosces prudentiam: Quisquis tibi consuluit de me, & te justit Abire, relinquentem nostram amicitiam.

Injuria & Magnetas perdidit, & Colophonem, Et Smyrnam: omnino Cyrne, & vos perdet.

Ad probationem verò veniens, attritúsque plumbo, Augum excoctum existens, probus omnibus eris.

Heu me miserum! erenim ludibrium quidem inimicis,

Amicis verò labor, infelicia passus, sui. (priùs, Cyrne, qui priùs boni erant, nunc contrà mali sunt: quique mali

Nunc boni. Quis posset hac sustinere, intuens.

Bonos

1065 "Αφερνες ανθρωποι η νήποι, διτε θανόντας Κλαίκο", ηθ ήθης ανθος Σπολλύμβον.

Τέρπεο μοι φίλε θυμέ τάχ αν πνες αλλοι έσοιντο "Ανδ ρες, ερώ ή θανών ραία μέλαιν έσομαι.

Kupve, cinus weis mailas emispene moininou no .

1070 Συμμίσγων οργίω δι έναςτις έφυ.

Νωῦ μὰ τω δι ἐφέων, ποτὰ Α΄ ἀλλοῖ Θ πέλα οργίω. Κρειοτόν τοι σοφίη κὶ μεγάλης ἀφετής.

Πρήγμα Ο ἀπρήκ Ναλεπώτατον δει τελοπία Γνώναι, όπως μέλλει τέτο Θεός τελέσαι.

1075 *Ος φνη χδ τέταται : @ 3 τε μέλλον Φ ἔσεος
'Ου σωνετώ Ανητής πείερτ' ἀμηχανίης.
'Ου δένα τη έχθρων μωμήσομαι εδλον εόντα,

'Ουδέ ωλο ανήσω δειλον εον α φίλον.

"Ουτω χεὴ τόν δ' ἐθλὸν ἐπιτέ ζαίζα μόημα 1080 "Εμπιθον αἰἐν ἔχειν ἐς τέλ Φ ἀνδεὶ φίλφ. Δῆμον δ' ἄζια πολλὰ φέρειν βαρύς ε χὸ ἐπίτη Τεθ ἔρθειν ὅ, π σοι μιὰ καλαθύμιον ἢ.

Κάσος κὸ Πολύβωνες, δι ἐν Λακεβαίμονι δίη Ναιετ' ἐπ' Ευςώτα καλλιεόω ποζαμώ,

1085 Ειποτε βελούσαμι φίλω κακόν, αὐτὸς έχοιμι.
Ει Γέτι κείν Ε έμοὶ, δὶς τόσον αὐτὸς έχοι.
Αςγαλέως μοι θυμός έχει σει σις φιλότη Θ.
"Ουτε γο έχθαίζειν, έτε φιλείν διώαμαι,

Γιγνώσκων χαλεπόν μει, όπαι φίλ Φ ανδεί γένηται,
1090 Εχθαίρειν χαλεπόν δί εκ εθέλουτα φιλείν.

Σκέπεο δη νω άνλον έμοιχε μεν έπε ανάγκη Τε δ' έεδεν τη μοι τος δε χάριν ήθεσο. "Ηδη κ) περίγεστιν επάρομαι, ώς τε πεβεινον

Έκ λίμνης μεγάλης, ανθεα κακὸν Θεοφυγών, 1095 Βεόγχον ἐπορεήξας σὸ δι ἐμῆς φιλότη Θ ἀμιντών

Υςτερου ήμετερίω γνώση όποροσωίω. Οςπις σοι βάλευσεν έμευ πέρι, και σ' εμέλευσεν

"Οιχεδζ σεφλιπόν. δ' ήμετες μυ φιλίμυ"
"Υδεις κ' Μάγνητας άπώλεσε, κ' Κολοφώνα,

1100 Καὶ Σμύςνων πάντως, Κύςνε, κὰ ὖμμας ολεί. Έις βάσαιον Α' ελθών, παρατειδουθώς τε μολίβδω, Χρυσὸς ἄπερθος ἐων, καλὸς Απασιν ἔση.

"Οιμοι έγω θειλός" κ) δη καπάχαρμα κου έχθεσις, Τοις 3 ρίλοισι που Φ, θεινά παθών, γρομίω.

1105 Κύςν'. હા જર્ફની તેગ્રની છો, પાંચ ત્યાં મામલાં હા મામલાં πείν, Νω તેગ્રની હાં. તાંદ મદમ ત્યારે તે પ્રદેશના, દેદગર્ભેષ Bonos quidem contemptiores esse; pejores verò sortitos Honorem? uxorem autem ambit ex malo bonus vir.

Se invicem verò fallentes fibi mutuò irrident,

Neque bonorum memoriam habentes, neque malorum.

Opes habens, paupertatem mihi objecisti: sed aliqua tamen mihi Sunt, alia comparabo diis vota faciens,

Plute, deorum pulcherrime & desiderabilissime omnium,

Cum te, & malus si sim, sio bonus vir.

Pubertatis modum habeam; amétque me Phœbus Apollo Latonius, & Jupiter immortalium rex,

Ut vitam vivam mala extra omnia,

Pubertate & divitiis animum exhilarans.

Nè me malorum commonefacito: tuli sanè qualia Ulysses, Qui Ditis magnam domum adiit, indè regressus:

Qui fanè & procos interémit immiti ferro, Penelopes memor puellaris uxoris.

Hæc quidem diu expectavit, charum apud filium manens, Donec terram ingressus est, formidabilésque secessus.

Si bibero, paupertatem animi-corrupricem non curo, Neque viros inimicos, qui mihi dicunt malé:

Sed pubertatem amabilem queror, quæ me relinquit : Lamentórque molestam senectutem instantem.

Cyrne, præsentibus amicis mali sedemus principium; Quæramúsque ulceri remedia nascenti.

Spes inter homines fola dea bona est:

Alii vero dii in coelum, nos relinquentes, abierunt. Abiit quidem Fides magna dea, abiitque virorum

Temperantia; Charitésque, ô amice, terram reliquerunt. Juramentáque non ampliùs fidelia inter homines sunt justa,

Neque deos ullus veneratur immortales

Piorum verò virorum genus periit, neque jura Ampliùs cognoscunt, neque item pietatem:

Sed donec quis vivit & videt lumen folis, Pius existens erga deos, Spem expectet:

Precetur verò deos, & splendidas coxas adolens,

Speique primæ & ultimæ facrificet:

Confiderétque injustorum virorum obliquum fermonem femper, Qui deos immmortales nihil reverentes,

Semper alienis opibus intendunt cogitationem,

Turpia malis operibus figna ponentes.

Nunquam præsentem relinquens amicum, alium quære, Milerorum hominum verbis persuasus,

Liceat

Τὰς ἀγαθὰς μθὶ ἀπμοτέρες, κακίκς ἢ λαχόντας Τιμῆς; μνης εύει δι ὂκ κακις ἐδλὸς ἀνήρ. ᾿Αλλήλες δι ἀπασθίτες ἐπ' ἀλλήλοιση γελῶσην.

1110 ''Ουτ' αλαθών μνήμω εἰδότες, ετε κακών. Χρήματ' έχων, πενίω μ' ωνείδισας' ἀκλὰ τὰ ων μοι "Εςι, τὰ δ' έρλασομαι θεοί σιν ἐπουξάμε.Θ.

hi

Πλέτε, θεῶν κάλλισε κὶ ίμερσέσατε πάντων. Σωί σοι, κὶ κακὸς ῶν, γίγνομαι ἐδλὸς ἀνής.

1115 "Η δης μέτεον Έχοιμι, φιλοΐ δ'ε με Φοΐδ Θ΄ Απόλλων Λητοΐδης, κὴ Ζεὺς ἀθωνάτων βασιλεὺς, "Όφρα βίον ζώσιμι κακῶν έκτοδεν ἀπάντων, "Η δη κὴ πλέτω δυμον ἰαινόμε Θ.

Μή με κακών μίμνησκε πέπου θα τοι διά τ' 'Οδνατεύς,

1120 'Ost' 'Aid's μέρα δωμ' ήλυθεν έξαναδύς'
'Os δη κ) μυης ήρος ανείλετο νηλέι γαλκώ,
Πλωελόπης έμφοων καροδίης αλόχα.

Ή ων δήθ' ὑπέμεινε οίλω περς παιδὶ μήκοα, "Όφεά τε γῆς ἐπέξη, θεμαλέκς τε μυχές.

1125 'Ει πίομαι, πενίης θυμοφθόρε ε μελεθώνω,
'Ουθ' ἀνθρῶν ἐχθρῶν, ὅι με λέγκη κακῶς'
'Ακλ' ἡθω ἐραπω ὁλορύρομαι, ἡ μ' ἀπλέπει'
Κλαίω θ' ἀργαλέον γῆρας ἐσεχουνον.

Κύρνε, παρέσι φίλοισι κακέ καταπαύσομεν αρχίω,

1130 Ζητώμεν Α΄ έλκει φάρμανα φυομθέφ.

Έλπὶς εν ἀνθρώποισι μόνη θεός ἐδηλή ένες εν

"Αλλοι Α΄ ἐλυμπόν Α΄ ενασολιπόν Γες ε΄ εαν.
"Ω κατο μεν Πίστο μεκάλη θεός, ώκατο Α΄ ἀνδε

"Ω χετο μεν Πίτις μεγάλη θεος, ώ χετο δι ἀνδρών Σωφεςσωίη Χαειτές τ', ω φίλε, γλω έλιπον.

Τι40 'Ευσεζέων το Είδες, Ελπίδα σεοςυβρέτω'
Ευχέδω ή θεοίσι, κ) άγλαὰ μπεία καίων,
'Ελπίδι τε σερότη κ) πιμάτη θυέτω'
Φεαζέδω δι ἀδίκων ἀνδρων σιολιὸν λόρον αἰεὶ,
"Οι θεων ἀθανάτων μπδὲν ὁπζομλοι,

Liceat mihi ditato malis absque curis Vivere innoxiè, nullum habenti malum. Neque amo dives esse, neque opto: sed mihi liceat.

Vivere ex modicis, nullum habenti malum.

Opes & fapientia mortalibus inexpugnabilis res semper. Neque enim opibus animum exaturaveris:

Itidem & fapientiam fapientiffimus non réfugit, Sed amat; animum verò non potest explere.

Nullum thesaurum recondere filiis melius est. Petentibus verò bonis viris, Cyrne, da:

Nemo enim per omnia est omnino beatus. Sed bonus quidem Tolerat habens malum, nec manifestum tamen:

Improbus verò neque bonis scit, neque malis,

Animum pariter temperare. Immortalium verò dona

Varia mortalibus accidunt: fed tolerare

Oportet dona immortalium, qualia dant habere.

Oculi, & lingua, & aures, & mens virorum, In medio pectorum in prudentibus funt.

Bonis conversare: malos verò nunquam sequere, Siquando viæ perficis sinésque negotiationis.

Bonorum bona quidem responsio, bonáque opera: Malorum verò venti misera ferunt verba.

Ex malo confortio mala fiunt : bene verò & ipfe Cognosces, cum magnos offenderis immortales.

Mentem, Cyrne, dii mortalibus dant optimam: Hominis mens fines cujulque habet.

O beatus quisquis earn habet pectore! utique multo superior Est insolentia perniciosa, molestaque satietate.

Est verò malum mortalibus satietas; qua nil pejus: Omnis enim ex hac, Cyrne, existit malicia.

Utinam fis rerum turpium nec patiens nec faciens, Cyrne! maximam fanè experientiam haberes virtutis.

Cyrne, deos reverere & time: hoc enim virum Cohibet neque facere neque dicere impia.

Plebivorum autem tyrannum, utcunque volueris, dejice:

Non indignatio à diis est ulla.

Mens bona, & lingua: at hæc in paucis funt Viris, qui utriusque fint dispensatores.

Nullus pecuniam dans mortem fugerit, neque gravem Adversitatem, nis fatum ad finem projiciat:

Neque poterit triftitiam, quando nempe Deus moerores mittit, Mortalis vir donis, si velit, essugere. בוח עוסו אואדניים אפאנטי מאמרס של עושים אואדניים אואדיים אואדניים אואדיים אואדניים אואדיים Zweiv achaciens, wister thorn namov. "Out 'हिल्मावा मोहरसंग, हर' हैं एर्याया बेरोर मारा स्मा

Ζην Σπο την ελίγων, μιπθέν εχοντι κακόν. Пर्रहम् में उठकांन रिमार्गा देखार स्वाय राजाय वो लं.

"Ουτε ηδ αν πλέτε θυμον δορκορέσαις"
1155 'Ως δ' αυτας σορίω ο σορατοί Θ εκ Σποράγει, 'Axx' รับบาลม ขึ้นเล่ง คี" ซึ่ง คือเล่าสมารถเล่งสม.
'Oudeva วิทธามบอง หมานาริทธาง กามอาง สัมเดงอง,

'Aitson S' anadois and poin, Kogve, Side

'Ouseis 28 may '65 marb & 610. and 6 white 3x 89

Τολμά έχων το κακόν, έκ ἐπήθηλον δικώς Δειλὸς δ' ετ' άχαθοίση ἐπήσα 9 ετε κακόδοι Θυμιον όμως μίσης . ἀπαιάπων ή δόσοις Παντοίαι θυνιτοίσιν επίφχοντ' ἀλλ' επιτολμάν

Xçn dwe a Sanárav, dia did cor exerv Ev war subar on owerds bustu.

Tois anadois obumone naicion of minod' sudgree,
"Eur' av od's renens regulard of entroins.

Tov dyadov tox h we strongers, tox d 3 lpyd

Tor 3 nanov avenos Jeine pegvotv em. En na yerapeins nava hyvera to 3 m auros Troon, erei mejanes naftes a Davates. Troplus, Kupre, Seol Sintellet Stollow delslus

Ανθρώπε γνώμη πείρατα παιτος έχει. 1175 D manap ostis d'i pur èzes opertre à non a resonne Their shouling, ha your te rops. "Es nande & Bestolo nopo, to in ranior III allo

Hảoa Mon rets, Kuộre, mixes naubris 1196 . Stray

"EID' Eins Egywr aigear a na Ins n' acpros, Κύρνε μεχίτην καν πείρον έχοις αρετης. Kugue, प्रहेड वार्रेड में रिसरीका रहे का में वेंगरीक "Eigzes แต่ 9" รัฐปลม แต่ระ มร์รูสม ฉังระที่. Δημοφάρον ή πίεαννον όπως εθέλεις κατακλίναι

Ου νέμεσις ωρές Βεών γίγνεται έθεμία. 1185 Νες αγαθός, η γλώσσα τα δ εν παύερισι περυνών Ανδιεσσον, δι τετων αμφοτερών ταμίαι.

Ours amoiva old's Savarov aupi, & & Capitar Δυςτυχίαν, εἰ μιὶ μοῖς ἐπὰ τεςμα βάλοι 'Oud' an Susoppouras, ore of seds axyea meunes,

Θυητίς αυής δώροις βυλοκού Θ το σούροι.

Non

Qui

Non amo folio regio infidere

Mortuus; sed mihi viventi contingat bonum.

Tribuli tapetibus fimile stratum mortuo :-Lignum aut durum est aut molle.

Neque deos pejerando jura: non enim tolerabile est, Immortales celare rem debitam.

Avis vocem, & Polypæda, clarè vociferantis Audivi, quæ mortalibus nuncia venit arationis

Tempestivæ; & mihi cor percussit nigrum, Quòd mihi slorentes alii habent agros,

Neque mihi muli stivam trahunt aratti, Alius promisse causa navigationis.

Non eo; neque à me vocabitur, neque ad tumulum Ploratus in terram it tyrannus vir.

Neque ille, me mortuo, neque doleat,

Neque de palpebris calidas miserit lacrymas.

Neque te comessari veto, neque provoco:

Molestus enim existens, etiam amicus eris quando absueris, Splendidus quidem genere sum: urbem auté benemunitam Theben Habito, à patria terra exulans.

Nè me viliter ludens, sed charos sopito parentes,

O Argyri: tibi enim fervilis dies instat. (terra Nobis verò alia quidem sunt, o mulier, mala multa; postquam ex

Fugimus: Molesta tamen non imminet servitus; Neque nos vendunt: civitas quidem certè est & nobis

Pulchra, Lethao jacens campo.

Nè unquam juxta lugentes sedentes rideamus, Nostris ipsorum bonis, Cyrne, illatantes.

Inimicum quidem difficile est ac malevolum decipere, Cyrne: amicum autem amico facile est decipere.

Theognidis sunt etiam & hi versus à diversis Scriptoribus citati.

I Ihil, Cyrne, irà injustius est, quæ habensem Lædir, animo mala gratificans.

Nihil, Cyrne, bonâ dulcius est muliere: Testis ego; tu verò mez testis esto veritatis.

Oun รัยอุนุณ xxเอนตุ Baotxที่ผู รัฐหลานหลัง Τεπτεώς, αλλά τι μοι ζώντι γενοιτ' αγαθόν. 'Ασσάλαθοι τάπκοιν ομοίον τρώμα πανόντι' Τὸ ξύλον η σκλης τι γνεται η μομακόν. 1195 Mire Dess comognov emounds & 20 aventov, Αθανάτες χρύνω χεμο οφηλομίνου. "Ο ενιθ Φοωνίω, Πολυπαίδη, όξυ βοώσης 1053 117 "Нино", ที่วุง Вестої สีทุรภ 🗗 ที่ภ.ว" ล้ยร่าง Ωραίκ και μοι κραδίω επάταξε μελαιναι, "Oनीं पारा देणवारी होंड वेंग्रेश ह्रिस्ता वेंग्रुहेड, 'Ouse μοι ຖμονοι κύφων' έλκεστ ຂໍρότες, The ส่งงกร แบทรักร ยังยาส ขอบกางเกร. 'Οιμωχθείς όπὶ γιῶ εἰσι πόρανν Φ ἀνήρασι 1205 'Ουδ' ἀν ἐπεϊν Φ εμε τε θνηότ Φ ετ' ἀνιῷτο, "Ουτε χΤ βλεφάρων θερμά βάλοι δάκρυα. "Ουτέ σε πωμαζειν α δρύπομαι, έτε καλεμαι" 'Appanio o se cov, no pino Eur' av dons. "AIDEN WE YEVO EILI TONIN S' ENTEIZER Onliw Οικώ, πατεψας γης αδρυκόμιο. Μή μ' αφθώς παίζετα, φίλες δ' έυναζε ποκήας, "Agruer ออง เปล วิธี ฮัชมเอง ทีเบริ ซัส. 'Huiv d' बेरोब क्षेर हेरा, प्राणंबा, मबाबे महारे, हेमारों है। प्राप Фตัวอุเมิน ซึ่ง ได้เก มี เห รัก ปราชานทาง 1215 "003" ที่แล้ร ชองลีฮา สองเร วิ เอร์ อีรา นู ที่ยุโน Κληή, Ληθαίω κεκλιμένη πεδίω. Μήποτε πάς κλαίκοι καθεζομθροι γελάσωμου, Τοις αύτην άγαθοίς, Κύρν', επιπερπομένοι. Έχθρον κου χαλεπον η δυσμενή εξαπατίσας, Κύρνε φίλον ή φίλω ράδιον εξαπατάν.

rra

ex

itas

Θεός vidos όξι κὸ τάθε τὰ έπη παρά καιδικά.

'Ο Υθέν, Κύςν', δεγιίς αθικώτερεν, η τον έχοντα

'Ουδέν, Κύρν'. άραθής η λυκερώτερον όζη γιωαικός' Μάρτυς έρω, ου δέ με χίρνε άληθοσιώνης.

Πολλα

Multas ferre solet sermo mortalibus viris Offensiones, mente, Cyrne, turbatâ.

Curz hominum fortitz funt alas varias habentes, Divifz animi gratia & victús.

Juvenare, chare anime: mox forsan aliqui alii erunt Viri; ego verò mortuus terra nigra ero.

Senex autem cives inter decorus est, nec quisquam eum Lædere, vel reverentiæ vel juris gratia, vult.

Nullum, Cyrne, ra dii lucem-hominibus ferentis folis Virum adfipicium, cui non reprehensio impendeat. Civium verò non possum nosse mentem, quamnam habeant: Neque enim vel bene faciens placeo, vel malé.

Jam enim me vocavit marinus domum defunctus, Mortuus, & tamen vivo fonans ore.

PHOCYLIDIS POEMA

ADMONITORIUM.

E C furtivas nuptias quare, nec masculam venerem exerce.

Nè fraudes necte, neque fanguine manus pollue. Nè ditescas injustè, sed ex juste partis vive. Esto contentus præsentibus, & ab alienis abstine.

Semina

Mendacia nè dixeris, sed vera omnia loquere.
Primum Deum cole; postea verò tuos parentes.
Omnibus justa tribue, neque judicium ad gratiam trahe.
Nè abjicias paupertatem, injustè nè judica personam:
Quòd si tu malè judicaveris, Deus te postea judicabit.
Testimonium mendax fugito, & justa loquere.
Virginitatem custodi; sidémque in omnibus serva.
Mensuras tribue justas: quoniam modus in omnibus bonus est.
Lancem nè impellas in alteram libra partem, sed aqualem trahe.
Nec pejeraveris, neque inscienter, neque sponte:
Falsum juramentum odit Deus immortalis quicanque juraverit.

Πολλά φέρεν είωθε λόγ Ο θυντοίοι βερτοίοι, .Πτούσματα, της γνάμης, Κύρνε, ταρχωριθίης.

Φρονήθες ανθρώπων έλαχον περά ποικίλ' έχεσαι, Μειρχυμίαι ψυχώς είνεκα η βιότε.

Ήβώοις, φίλε θυμέ τάχ ἀν πνες ἄλλοι έσυντο Ανδρες, εχώ ή θανών ραια μέλαιν εσομαι.

Γηρήσκων δ' αξοίσι μετασρέπει, εδέ πε αὐτον Βλάπειν, εδ' αἰδες εδε δίκης, εδέλει.

'Ουθένα, Κύςν', αὐγαὶ φαεσιμθεότε ἦελίοιο
''Ανθς' ἐφοςῶτ', ῷ μὴ μῶμΘ ἐπικτέμαται.
''Αςῶν δ' τὰ ἐγθων ἀνθώναι νόου, ὅντην ἔχεσιν'
''Ουτε χὰ ἔυ ἔςθων ἀνθώνω, ἔτε κακῶς.

"Ηδη γάς με κάκληκε θαλάπιΘ όικαδε νεκεός, Τεθνηκώς ζωφ φθεγγόμθΦ σόμαπ.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΠΟΙΉΜΑ

NOTOETIKO'N.

Η'ΤΕ γαμουλοπίου, μώτ άςσενα κύποριν δείνου.

Μήτε δόλις ράπθειν, μήθ αίματι χείρα μιαίνον Μή πλυτείν αδίκως, αλλ' εξ δοίων βιοτά ειν. 'Αρκείως παρεέσι, κ) αλλοτρίων απέχειος.

Υδίδεα μη βάζειν, τα δ' ετήτυμα πάντ' άροςδιείν.
Πεωτα δεδν τήμα, μετέπειτα β εξο ρονήας.
Πωπ δίκαια νέμειν, μηδι κρίσιν ες χάειν έλκειν.
Μή ρίξης πενίμυ, εδίκως μη κρίνε σκορεωπον "Ην σι κακώς δικώσης, σε δεδς μετέπειτα δικώσει.
Μαρπιείμυ φάιδη φάιρειν, δίκαι άρορδιειν.
Παρδενίμυ τηρείν πίσιν δ' εν πάσι φυλάσειν,
Μέσεα νέμειν τα δίκαια κλόον δ' επί μετρον άπασι.
Σταθμών μη κρέειν έτερδυρον, αλλ' ίσον έλκειν.
Μήτ επιορκήσης μητ' αγνώς, μητε έκοντι'
Υδίδορκον συχέει δεδς αξροτ Θ σετις δρώσει.

10

15

e.

03

Cc3

Σπέρματα

Semina nè furare : execrabilis est quisquis abstulerit. Mercedem laboranti da; nè afflige pauperem. Lingua mentem adhibe; occultum verbum in pectore contine, Nec injurius velis esse; neque item injuste agentem sinas. Mendico statim da, neque cras venire jube. Impletà manu tuâ, misericordiam egeno exhibe. Exalem in domum excipe; & cæcum in viam duc. Naufragorum miserere; quoniam navigatio incerta est. Manum laplo porrige; ferva, cui nemo affiltit, virum. Communes casus omnium: vita trochus; instabilis felicitas, Si divitias possides, tuam manum pauperibus porrige. Qua tibi dedit Deus, de his egentibus prabe. Sit communis omnis vita, & concordia omnia. Gladium accinge, non ad cædem, fed ad defenfionem, Utinam verò non indigeas hoc neque legitime, neque injusté: Nam, etiamfi hostem occideris manum tuam polluis. Ab agro vicini abstine, neque transeas. Omnium optimus modus est, transgressiones verò vitiole. Nè crescentem agri fructum aliquem lædas. Sint in pari honore advenze cum civibus: Omnes enim paupertatem experimur vagams Regioque nullum stabile habet solum hominibus. Avaritia mater est mali omnis. Aurum semper inescatio est, & argentum, hominibus. O aurum malonum dux, vitæ corruptela, omnia convellens, Utinam non effes mortalibus malum defiderabile! Tuâ enim causâ pugna, præda, cædésque sunt; Infensi parentibus liberíque, fratrésque consanguineis. Neque aliam occulta in corde sententiam, aliam effare; Neque, ut faxis adharens polypus, pro loco muteris. Qui volens injuste agit, malus vir est, sed qui ex necessitate, Non dico prorfus malum: sed institutum examina cujusque. Nè efferaris sapientia, neque robore, neque opibus: Unus Deus est sapiens, potens simul & omnifariam dives. Neque præteritis malis macera cor tuum: Nec enim amplius potest, quod semel factum est, esse infectum. Ne sis praceps ad manum, sed frana ferocem iram: Sape enim vir percutiens, invitus cadem perpetravit. Paffiones fine communes: nihil magnum neque superbum fit. Non bona est redundans mortalibus utilitas: Nimius autem luxus ad immodicos trahit amores: Inflat autem nimia opulentia, & ad contumeliam incitat,

Excar-

Σπερματα μιὰ κλέπθειν ἐπαράσιμΟ, ότης αρείται, Μιδον μοχθήσαιτι δίδε μιὰ Ελίβε πένητα. Γλάστη νεν έχέων κρυπον λόχον ον φρεσίν ίσχειν. Μήτ άδικοιν επέλνες, μιτ εν άδικεντα έποης.

10 Ππωχώ δ' ευθύ δίδε, μηθ' αὐειον ελθεμβυ είπης.
Πληςώπις στο χεις'. Έλτον χείτζοντι παςάχε.

Αςτρον εἰς δικον δέξαι, κὶ πιφλον οδίηχει.
Ναυηγες δικλειερον, επεὶ πλοΘ εκὶν άδηλο.
Χείρα πεσοντι δίδε, σώσον δ' ἀπερίταιτον ἄνδες.

Κοινὰ πάθη πάντων' ο βίθ περιδε, ἄςατΘ ολεΘ

Κοινα πάθη πάντων ὁ βίθ τροχὸς, ἄςατθ ὅλεθ.
Πλέτον έχων, σω χείρα πενητάνεση ὁρεξον.

Ων σοι έλωκε θεὸς, τέτων χρήζεσι παράχε.

Έςω κοινὸς ἄπας ὁ βίθ, κὶ ὁμόρρονα πάντα.

Τὸ ξίρθ ἀμοιβαλέ, μη σρὸς φόνον, ἀκλ' ἐς ἄμωναν.

Είθε ἡ μη χρήζοις μήτ' ἐννομα, μήτ' ἀδ'ίκως γε

30 Ειθε ή μη χεήζοις μήτ΄ έννομα, μήτ΄ αδίκας "Ην ω Εποκτείνης έχθεςν στο, χείρα μιαίνεις. 'Αχε γειτενδού ! Επόρεο, μηθ΄ αν Επρείις. Παντων μέσεον αειςον, Εποκασίαι δ' αλεειναί. Μηθέ πν' αὐξομβον καρπον λώθησον αξέρης.

35 Έςωσαν διώπιμοι επήλυθες εν πολιήταις.
Πάντες γό πενίης πειρώμεθα της πολυπλάγκτα.
Χώρη δ' έτι βεβαιον έχει πεθον άνθρώποιση.
Ή φιλοχεημοσωίη μήτηρ κακότη Θ άπασης.
Χρυσὸς ἀὲ διόλ Θ όξὶ χὶ άργυρ Θ ἀνθρώποισι.

40 Χρυσε κακῶν ἀρχηγε, Ειοφθόρε, πάντα χαλέπων, "Ειθέ σε μικ θυντεῖσι βρέως πίθμα ποθεινόν. Σε χθ έκητι μάχω τε λευλασίου τε φόνοι τε, Έχθες ζ΄ τέννα ρονεῦσιν, ἀδελφειοί τε σωαίμοις. Μίσθ έτερον καθθης κραθίη νόον, ἄλλ ἀρορθίων.

45 Mnd', ως πετεοφυής πολύπες, χτ χώραν αμείζε.
*Ος τις εκων αθικεί, κακός ανής αλλ ω ανάγκης,
'Ουκ ερέω το τέλ Θ βελίω δ' έυθιως έκάςει.
Μη γαώρε σοφίη, ωιτ άλκη, μητ ενὶ πλέτω.
Εις θεός όξι σοφός, διωατός θ αμα κ) πολύολ ο Μηδ παεριχουλίοισι κακοίς τεύχε τεὸν ήτορ.

Μηθ ε παροιχουθοισι κακοῖς πεύχε τεὸν ἦτορ Ουκέπ γο διώαται το τετυγμθον εξι ἄπυκτον. Μη σεοπετης ές χείρα, χαλίνε δ' ἄχειον ος γ ω Πολλάκι γο πλήξας ἀέκων φόνον εξετέλεωτεν. "Εςω κοινὰ πάθη, μηθέν μέχα, μήθ ὑσεροπλον.

CC4

Queios

Excandelcentia subrepens furorem parit perniciolum: Ira cupiditas elt; modum verò excedens, furor. Amulatio bonorum, bona; malorum verò, prava. Audacia malorum, exitiofa, sed valde juvat bona tractantes. Virtutis amor honeflus est: at Veneris auget dedecus. Voluptas vir prudens vocatur inter cives. Moderate comede, bibe, ac loquere : Omnium modus optimus, excessus verò vitandus est. Nè invideas bona sociis, nè reprehensionem assigas: Sine invidia etiam dii inter se degunt, Non invidet luna longè præstantioribus solis radiis; Nec terra altitudini coelelti, licet ipla fit infrá; Non flumina maris sed sempiternam concordiam agunt; Nam si discordia inter deos esset, non consisteret polus. Temperantiam exerce, & obscoenis factis abitine. Nè sectare malignitatem, sed jure abole vindictam. Persuasio quidem utilitatem, lis verò litem gignit. Nè credas citò, prinsquam certò finem perspicias. Vincere benefacientes pluribus meritis convenit. Pulchrius est excipere hospitem statim frugalibus mensis, Quam pluribus fubdolis & tardantibus intempestivé. Nunquam foenerator amarus sis viro pauperi. Neque quis aves è nido simul omnes auferat : Sed matrem dimittas, ut rurfus habeas ex ea pullos. Nunquam judicare homines fiveris imperitos: Sapientiam fapiens dirigit; artes autem qui ejusdem est artis. Non capit magnam doctrinam qui non didicit audire: Nihil enim intelligunt qui nunquam bona didicére. Nec mensipetas adularores fac sodales. Multi namque cibi & potûs funt fodales, Tempori servientes, si habeant unde satientur; Succenfentes paucis, & multis omnes inexplebiles. Vulgo nè fide: mutabilis ingenio est turba. Vulgus, aqua, & ignis, cohiberi nequeunt. Neque frustra ad ignem sedens devores charum cor. Moderata diis prasta: modes enim est optimus. Terram impertire insepultis cadaveribus. Nè tumulum mortuorum refodias, neque non adspectanda Soli monstres, divinámque iram provoces, Non honestum est hominis compagem resolvere. Et mox è terra speramus nos in lucem prodituras Defunctorum reliquias: postea verò dii erunt.

Animz

80

8

Queis Sprophio paribe oncopera reizes. 'Opyn A' beir opecis' isplaireda 3, uluis. Zin G The agadair in Ads, painar d' imcoppis. 60 Τόλμα κακών όλοή μέν όφελλει δ' έ & λά πονειώτας. Zemvos egas apeths of Kurendos aigos openses. Ηδύς αγανόφεων κικλήσκεται οι πολιήταις. Μέτεω με φαγέ επ, πίνειν, κ μυθολογ δίειν. Πάντων μέτρον δεισον, τορβασίη δ' άλεεινή. 65 Mi o Dovens d' aja Dav & raeges, un ma mo mor ava lus "Αφθονοι ερανίδαι η εν αλλήλοις τελέθεσιν. Ου φθονέκι μιώη πολύ κρκωσοπν ήλίε αὐραίς, Όυ χθών κρανίοις ύ ψώμασι, νές Σεν έκσα, 'Ου ποταμοί πελάγκοτιν' ακὶ δι όμόνοιας έχεσιν. 70 EI 28 Leis margesariv Elw, sx av mox & Esn. Σωρεοσωίω Α' ἀσκείν, αίρεων Α' ἐργων ἀπέχεως. Μη μιμε κακότητα, δίκη Α' ἀπάλει ζον ἀμωναν. THE के खें के रेंपसक, इंस्टर में देश के मार्ग विस. Μη πίσευε τάχισα, πείν άπρεκεως πέρας όλει. 75 Ninav દેપ દ્રિકिए मक देनों मो द्रिपटका मुक्र अंतरहा. Καλον ξεινίζειν ταχέως λιταισι τς απέζαις, "H masisays Sodianon Begalinisous mapa naugov. Μηδέποτε χεήσης πικρός γένη ανδρί πένητι. Μηδέ τις οργιθας καλίης όμα πάντας έλεθω 80 Μητέρα δι ενωρολίπης, το Έχης πάλι της δε νεοτίες. Mulimore xoiver adanuovas ard pas edons. Τω σοφίω σοφος εθωίει, τέχρας δι ομότεχο . Ou xwpei uezanlu dida zwi a l'idan @ axxen 'Ou 28 di voeso' or unde not Està ma Sortes. 85 Μηθε τραπεζοκόρυς κόλακας ποιείος επώρυς. Πολλοί χο πόσι Ο κ βρώσιος είσιν έταιροι. Καιρόν θωπούοντες, επίω χορέσων έχωση. Αχθόμεροι Α΄ ολίγοις, η πολλοίς πάντες Επληςτι. Λαφ μη πίεδιε πολύτεοπός δειν διμιλ . 90 Λαδς η ύδωρ κ πος, ακατάγε α πάν α. אחל שמדעש שודים אם שודים שודים שודים שודים שודים אותם אחתו Μέσρα ή τεύχε Αεδίσι το χο μέσρον δείν δειςον. Γαίαν επιμοιεά औς άταρχ άτοις νεκύεσι: Mi willow odulow avopuzne, und' a Jeara 95 Δείξης ηελίω, κή δαιμόνιον χολον όρσης.

Ου καλον αρμονίω άναλυξων άνθρώποιο. Kai Taixa di cu zaine extri condo es pa de ex deiv Λεί Δαν δποιχομέρων όπίσω ή θεοί τελέθονται.

Anima namque incorrupta manent in mortuis. Spiritus enim est Dei donum mortalibus accommodatum, & imago Corpus enim ex terra habemus: & omnes in eam Resoluti pulvis sumus: coelum verò spiritum recipit. Divitiis nè parcas; led recordare quòd mortalis es. Non licer in infernum opes habere, vel pecunias cò vehere. Omnes vitá functi pares funt; animabus autem Deus imperat. Communia domorum tecta aterna, & patria orcus: Communis locus universis, & pauperibus & regibus. Non multum temporis vivimus homines, fed ad tempus: Anima verò immortalis & senectutis expers vivit perpetuó. Neque malis succumbe, neque item exulta gaudio. Sæpe in vita etiam confidentibus diffidendum. Tempori servi, nec refla ventis. Infortunium & afflictis mali folutio vénit repenté. Nè grandiloquentiz indulgens mente rabiolus fias. Facundiam exerce, quæ magno omnibus erit emolumento. Telum sanè homini penetrantius ferro, ratio est. Arma unicuique tribuit Deus naturam aeriam; Avibus quidem magnam celeritatem, & robur leonibus, Taurisque in sponte fusis cornibus, & aculeos apibus Innatum dedit tutamen: at ratio, propugnaculum hominibus, Sed divinitus inspiratæ sapientiæ ratio ett optima. Præstantior est robusto vir sapientia præditus: Agros, urbes, & naves fapientia gubernat. Non fas est occultare virum sceleratum, nè puniatur: Sed maleficum aversari oportet necessarió. Sæpe cum malis moriuntur qui cum eis funt. Furacium hominum nè accipe furtivum depositum: Utrique fures funt; & qui recipit, & qui furatur. Suum omnibus tribue: aqualitas verò in omnibus optima. Incipiens parcè cunctis utere, nè tandem egeas. Nè jumenti mortalis cibum ad mensuram ceperis. Quòd fi inimici jumentum in via ceciderit, colleva. Errantémque hominem & mari jactatum ne devites. Satius, pro hoste amicum nancisci benevolum. Incipiens malum præcide, & ulceri medere. Nè quam à feris depastam comedas carnem, sed velocibus Reliquias lingue canibus: feris feræ vescantur. Venena nè para: à Magicis libris abstine. Infantulis tenellis nè violenter manum corripueris, Seditionem & litem declina bello ingruente.

Τυχαὶ γδ μίμινουν ἀκήθιοι ἐν φθιωθύοισ:
Πνευμα γάς δει θεθ εξήσις θηντοίσι κὶ εκών.
Σῶμα γὸ ἐκ γαίης ἐγρωθο, κὶ πάντες ἐς αὐτιμὸ
Λυόμθοι κόνις ἐσμθο, αἰρο διὶ ἀνὰ πνευμα δ'εθεκται.
Πλέτε μων φείθεν μέμνησο ὅτι θηντὸς ἐσπάς χεις.

Dei.

Ng

105 'Ουκ έν' ες άθω δλόον έχειν κὶ χείματ' άγεδις.
Πώντες Ισοι νέκυες Ιυχών ή θεὸς Βασιλούοι.
Κοινὰ μέλαθρα θόμων ἀιώνια, κὶ πῶτεὶς άθης
Ξωιὸς χῶρος ἄπασι, πένησι τε κὶ βασιλεῦσιν.
'Ου πολωὶ ἀνθρωποι ζῶμβι χεόνον, ἀλλ' ἐπίκαιρον'

110 Ψυχή δι αθαναί Φ μι αγής ως ζή δια παντός.
Μήτε κακοίς αχθε, μήτ διω επαγάλλεο χάρμη.
Πολλάκις δυ βάρτα μι θα αντιπέξειν ανέμοισι.
Καιρώ λατς δίειν, μη δι αντιπέξειν ανέμοισι.
Πίημα μι αχθουβέρισι κακά λύσις ήλυθεν άρνφ.

115 Μη μεραληροείη τευτών φεένα λυσωθείης.
Ευεπίω ἀσκείν, ήτις μάλα πάν αξόνησει.
"Οπλον τοι λόρος ἀνθεὶ τομώτερόν όξι σιδήρε.
"Οπλον ἐκάς ω νείμε θεὸς φύσιν ἡερόφοιτον,
"Ορνισιμώ πολλίω ταχυτήτ, ἀλκίω τε λέεσι,

120 Τοώρρις δι' αὐτορύτοις κεράεοσην, κέντεα μελίωσης
"Ευφυτον άλκαρ έθωκε" λόρος δι', έρυμ' ανθρώποισι.
Της ή θεοπνούς κορίης λόγ Φ δείν ανεις ες.
Βέκτερος αλκήεν Φ έρυ σεπορισμέν Φ ανής
'Αρεκ κὶ πόλιας σορίη κὶ νηα κυθερνά"

125 'Ουχ ὅστον κρύπλειν τὰν ἀπάθαλον ἀνδ'ες ἀπίον'
'Αλλα ρεὴ κακοβρὸν ἔποπεοπάκος ἀνάγκη.
Πολλακι σωθητέτκεσι κακοῖε ὁι συμπαρεόντες.
Φωρῶν μὲ δ'εξη κλοπίμω ἀνδ'εῶν παραθήκω.'
'Αμφότεροι κλῶπες' κὸ ὁ δεξάμλιΘ, κὸ ὁ κλε ↓ας.

130 Μοΐραν πασι νέμειν Ισότης Α΄ εν πασιν αείς η.
Αρχομόν Θ ορίδε παίντων, μιλ τέρμ επιθώης.
Μη κτίωςς Ανητοΐο βορίω κτι μέτρον έλησι.
Κτίω Θ Α΄ ιω έχθροῖο πέση μαθ δόδυ, σωνέρει ον.
Πλαζομόν τε βροτον η δλίτροπον εδί υπαλύξης.

35 Βέλτερον, αντ' εχθρε τυχέων φίλε δυμενέον Θ.
Αρχίμενον το κακόν κόπλων, έλκ Θ τ' ἀπέσα Σζ.
Μηθέ τι Βηροθόρον δείση κι έας, ἀρχίποτιν Β΄
Λεί Ιανα λέντε κυσίν Βηραν ἀπο Βήρες εδαν ται.
Φάρμακα μιλ τεύχε μαγικών βίθλων ἀπεχεώς.

140 Νησιάχοις άπαλοις μο μάς Ιη χείες βισίως. Φείνε διχοςασίω η ξείν πολέμα σε ειό 19.

Nè malo bene feceris: idem est ac seminare in ponto. Opus fac, allaborans ut de propriis vivas: Omnis enim opus fugitans homo, de furtivis vivit manibus: Neque de alterius coena vescaris mensa rejectamentis, Sed de propriis facultatibus edas, expers contumelia. Quòd fi quis non didicit artem, fodiat bidente. Est in vita omnigenum opus, si laborare volueris. Naura si navigare velis, mare est spariosum; Si verò agriculturam sectari, lati campi. Nullum opus hominibus facile est fine labore, Nec diis ipsis: labor autem virtutem magnopere adjuvat. Formicæ, intimis terræ penetralibus relictis, Prodeunt victûs indigentes, quando arva, Segetibus detonsis, fructibus implent areas: Eædem tritici recens extritum onusculum gestant, Aut hordei; sempérque gestans gestantem urget, Exastate in hyemem victum suum comportantes Indefessum: natióque parva laboriosa est. Operatur quoque aeria optiméque laborans apis, Sive cavæ petræ in caverna, five in arundinibus, Sive in antiquæ quercûs cavitate, intra alvearia, Favis milleforos per flores cereas stellas-struens Nè maneas cœlebs, nè fortè fine nomine pereas : Da quid natura & iple, gigne vicissim, sicut genitus es, Nè prostituas uxorem, liberis tuis maculam adspergens: Non enim fimiles progignunt filios adulterini lecti. Novercæ nè attinge secundos parentis lectos; Sed ut matrem cole que matris vestigiis infistit. Neque in averlandum fororis cubile venias. Neque pellicum patris lecto commiscearis. Neque mulier conceptum fœtum corrumpat in ventre; Neque post partum canibus projiciat aut vulturibus lacerandum, Neque ullus suz conjugi gravidz manum afferat. Neque item generationi aptum puerum marem unquam execa. Nec cum brutis animalibus initorium in torum venias. Nè petulanter mulierem viola ob pudendum concubitum. Nè naturæ toros transilias ad venerem nefariam: Nè ipsis quidem feris masculi complacuerunt tori. Nec item foeminæ masculorum concubitus imitentur. Neque amore mulieris totus diffluas effrani: Non enim amor deus est, sed affectus occultus omnium, Neque fratrum uxorum conscende cubilia.

Tuam

Μη κακον ευ ερξης · σσείρειν ίσον ες ελι πόντω. Εργάζου, μοχθών ώς εξ ιδίων βιοτούσης. Πᾶς γδάβρος άνης ζώει κλοπικών άπο χειςών.

145 Μηθ' ἄλλε πασὰ θαιτὸς ἔθοις σκυβάλισμα τραπέζης
 ^{*}Αλλ ὅπὸ ὁικείων βιότων φαγέοις ἀνύθειςος.
 ^{*}Ει θέ τις ἐ θεθάηκε τέχνω, σκάπροιτο δικέλλη.
 ^{*}Εςι βίω πᾶν ἔρχον, ἐπὰν μοχ βεῖν ἐβέληδα.
 Ναυτίλ Θ εἰ πλώειν ἐβέλεις, ἐυρεῖα βάλασα.

150 Έι ή γεωπονίω μεθέπειν, μακραί τοι άρεραι.
'Ουθεν άνα καμάτε πελει άνθεφσιν δυπετες έργου,
'Ουθι αὐτοῖς μακάρεωτι' πόν Θ θ' άρετω μεγ ὀφέκλει.
Μύρμηκες γαίης μυχάτες σερλελουπότες ότκες,
"Ερχυται βιότοιο κεχεημικόι, δππότ' άρεραι.

155 Λήια καρφωνιαι καρπών πλήθεσην άλωδε
 'Οι δ' αὐπὶ πυρρίο νεοπριδες άχθος έχεσην,
 'Η κειθών αὐεὶ ἢ φέρων φορέον α διώκα,
 'Εκ θέρε Φ ποπ χᾶμα βοριω σφετέρω ἐπάρεντες
 'Απεητον' φῦλον δ' ὀλίρον τελέθει πολύμοχθον.

160 Κάμνει δ' περίτο ΠΘ άρις οπόν Θ τε μέλιστα, 'Ηὲ πέτην κοί λης κτ χηραμόν, ἢ δυνάκεστιν, 'Η δρυός άγυγ ίης κτ κοιλάδος ἐνδοπ σιμελων Σμιώεσι μυσίο τρητα κατ ἀν τα κηροδομέσα. Μὴ μένης ἄγαμ Θ, μή πως νάνυμ Θ όλησι,

Μὴ μένης ἄγαμ۞, μή πως νώνυμ۞ ὅλησι,

165 Δός π φύσει κ' αὐτός τέκε δ' εμπαλιν, ὡς ἐλοχούθης.

Μὴ σεραγωγούσης ἄλοχον, σεο τέκνα μιαίνων

"Ου γὸ τίκ]ει παιδικ όμοις μοιχητώ λέκ]εσ.

Μητεμῆς μὴ ὑαιε γε δούτερα λέκ]εσ γονῆΘ Μητέεα δ' ὡς τίμα, τω μητέεος ἴχια βὰσαν.

170 Μηθε κασιγνητης ες Σπόσχοπον ελθεμεν ουνωύ.
Μηθι όπὶ παλλακίοισι πασχός κεχέεων μυγείης.
Μηθε γιωὴ φθείξη βεέφΦ έμβευον ένθοθι γασχός,
Μηθε τεκεσα κυσὶ ρίξη η γυζίν έλωρα.
Μηθε τις ἡ ἀλόχω εγκύμωνι χείξα βάληται.

175 Mnd' αὖ παιδορόνον ποτὰ τέμνειν ἀςσενα κεευν,
Mnd' ἀλόροις ζώοισι βατήειος ἐς λέχος ἐλθεῖν.
Mnd' ὕβειζε γιμαϊκα, ἐπ' αἰοχιμτοῖς λεχέςοπ.
Μπ παραβίς ἀρομι βέρες το ποθαδεν ἐυνή.
Ουδ' ἀὐτοῖς ἀρομι βέρες το πυθαδεν ἐυνή.

180 Mnde 71 Shabrepau Aézos dv Ppav µı un saurlo.
Mnd' es épala zuwaurds azas politins du desenlor
'Ou zo épas Seos 651, mad S d' didnaor and rav,
Mnd's nanz víntov da o zor on l'eura Balverr.

Tuum ama conjugem. Quid enim fuavius & prastantius, Quam si vivo consentit chara uxor usque ad senectam, Et maritus suz uxori, neque inter eos incidit contentio? Neque quis fine desponsatione violenter puellis misceatur. Neque malam uxorem dornum in tuam ducito: Nec servias uxori triftis gratia dotis, Equos generolos quærere per domos. Taurósque robuitos, & feroces carulos; Sed bonam uxorem ducere non contendimus infipientes: Neque malum respuit mulier virum, si dives sit. Neque nuptiis nuptias inducas, malum fuper malo. Liberis autem tuis nè difficilis, sed lenis esto: Si verò quid deliquerit puer, castiget mater filium, Aut etiam seniores familia, vel populi proceres. Nè in masculo puero nutrias jubam cirri, Neque comam crispa, neque nexus obliquos cincinnorum: Masculis non convenit coma, sed mulieribus luxus. Pueri formofi juvenilem custodi formam: Multi enim rabido amore ad mafculos congreffus feruntur. Virginem custodi bene clausis thalamis: Nec eam ulque ad nuptias ante domum conspici siveris. Liberorum pulchritudo difficilis est custoditu parentibus. Cognatis amorem tribue, justamque concordiam. Reverere canos circum-tempora, cedéque senibus Sede & honoribus omnibus: natu verò præstantem Senem, aqualem patris, paribus cum patre honoribus venerare, Ventris debitam portionem præbe ministris. Servo demensum tribuas, ut tibi gratus sit. Notas nè fervo imprimas, probro eum afficien Servum nè lædas maledictis deferendo apud herum. Accipe vel à servo, si rectè sapiat, consilium. Castitas anima, corporis est purgatio. Hæc justitiæ arcana: secundum quæ viventes,

Bonam vitam usquè ad senectutis limen transegeritis,

Hi etiam versus Phocylidi tribuuntur partim apud Athenæum, partim apud Stobæum.

Onvenit autem in symposio scyphis circumeuntibus Suaviter garrientem & sedentem vinum bibere.

Στέργε τε ω άλοχον το το πουτέρου κο άρειου,

185 "Η όται αν δεί γωνή φερνέη φίλα γήρα Θ άγει,

Και πόσις η άλοχω, μηδί εμπόση αν διχα νέξι Θ;

Μηδέ τις αμπής ευτα βίη κέρηση μιγκήη.

Μηδε γωνάτα κακω δικοισιν σοισιν άγεις,

Λατρούης δι άλοχω λυγείς χάριν είνεια φερνής.

190 "Ιππες Α΄ Ευχυεας Α΄ ζεωζ μου χτ δικον,
Ταύρες Α΄ ὑ Αττενοντας, ἀτὰρ σκυλάκων παναχίες.
Γήμαι Α΄ ἐκ ἀραθιώ εριθαίνομο ἀφρονέοντες.
Όυθε γιμή κακὸν ἄνθες ἀ παναίνεται ἀφνεὸν ὅντα.
Μηθε γαμώ γάμων ἄλλον ἄγης, ἐπὶ πήμα]ι πήμα.

195 Παισί ή μι χαλέ πάινε τε δίς, άλλ' ήπι Θ΄ ίδι.

"Ην δέ τι παις άλίτη, κωλύετω ή έα μώτης,

"Η κ) πρεσδύτατοι γμεῖς, ἢ δημογέροντες.

Μὶ μιν ἐπ' ἀρσενι παιδὶ τρέφοιν χαίτιω πλοκαμίδος.

Μὰ κορυφίω πλέξης, μι δ' ἀμματα λοξά κορύμδων:

τοο "Αρσεστν εκ επερικε κόμη, χλιδαί ή γιωαιξί.
Παιδός δι ευμόρφε φρερείν νεοτήσιον άρμω.
Πολλοί γο λυασώσι πρεξς άρσενα μίξιν έρωθ .
Παρθενικλώ ή φύλασε πολυκλείςοις θαλάμοισι,
Μηθε μιν άρει γάμων πρεξ δόμων δοθθώαι εάσης.

205 Κάλλ Ο δυςτήρη του εφυ σκαίδων τεκέεωπν.
Συγγυέσην φιλότητα νέμοις δσίλω θ' δμόνοιαν.
Αιθείδι πολιούς ο τάφες, είκειν ή γέρεσην
Εθης κό γεράων πάντων γωεί θ' άτάλαντου
Πρέσδαυ διμίλικα πανεδς ίσαις πιμαΐσι γέραιρε.

ΣΙΟ Γαςτὸς ὀφειλόμθεον σασμόν παρέχε θερόπεπ.

Δέλω τακ]ὰ νέμοις, ΐνα τοι καταθύμι είν.
Σπίγματα μιὰ ρεά μις, ἐπόνειδίζων θερόποντα.

Δέλον μιὰ βλά μις παραλοικέτε ἐνορονέον είν.

Λάμδανε κὰ βελίω παραλοικέτε ἐνορονέον είν.

Αρνείαι ψυχῆς, τε σωματός είσι παθαμμοί.

Ταῦτο Ακαιοσιώνος μυς ήρια δια βιειώτες, Ζωλώ εκταλέριτ αραθλώ μέρχι γήρα Βεδώ.

> Φέςετοι ή κὸ τάθο Φωχυλίδο έτση, τὰ μθο παρ Αθωναίω, τὰ ή παρο Σποδαίω.

Χ τη δ' εν συμποσίω κυλίκων ω εινιοσομθυάων Η θέα κωτήλον Γα καθήμθουν δινοποτάζων. Si opibus indigeas, curam habeto pinguis agri: Agrum enim aiunt copia cornu effe.

Et hoc Phocylidis est: Plurimos esse genere nobiles, Quos neque in verbis, neque in consiliis gratia sequitur.

Et hæc Phocylidis funt: Ex quatuor istis nata sunt Mulierum genera: alia, ex cane; alia, ex api; Alia, ex torva sue; alia, ex equa jubata: Ex equa nata commoda est, velox, discurrens, specie præstans; Ex torva autem sue, neque mala neque item bona est; Ex cane verò, molesta & fera est. Ex apicula autem, Bona est rei familiaris administratrix, & scit opus facere: Cujus, chare sodalis, nuptias desiderabiles sortiri exopta.

PYTHAGORÆ AUREA CARMINA.

Rimum deos immortales, ut lege ordinatum elt, Cole; & jusjurandum observa: deinde herôas præclaros, Et inferos damonas venerare, legitima eis facra faciens: Parentésque honora, & qui genere tibi proximi sunt. Cæterorum verò tibi amicam virtute fac quisquis est optimus. Lenibus cede verbis factifque utilibus. Nec oderis amicum tuum exigui peccati causâ, Quoad poteris: potentia enim prope necessitatem habitat. Hæc quidem fic teneas. Cæterum his perior effe affuelce, Ventre quidem primum, & fomno, & libidine, Et iracundia. Turpe verò quippiam nunquam facies nec cum alio, Nec tecum: sed omnium maxime teipsum reverere. Deinde justiciam exerce, & verbis & factis. Neque inconfiderate te in ulla re gerere affuesce; Sed nôris quòd omnibus fato deffinatum fit mori: Pecuniz verò aliàs acquiri folent, aliàs perdi. Quasque divina sorte homines calamitates habent, Earum quamcunque portionem habes, leniter fer, nec indignares Mederi tamen illis decer, quantum potes. Sic verò cogita; Non admodum multum bonis viris Parca de illistribuit. Multi verò inter homines tam mali quam boni fermones Incidunts

10

10

Χρηίζων πλύτυ, μελέτιο έχε πίον Θ άχες. 'Αρεον ράς τε λέγυσον άμληθείνε κάρας έξ).

Καὶ τόρε Φωχυλίρε Τὸ πλέον γέν & ἐυγμες ἔξ),
Οις ἐτ' ἐν μύθοις ἔνεται χάρις, ἔτ' ἐνὶ βελῆ.

Καὶ τά δε Φωμυλίδεω Τετέρων ἄπο τῶν δε χένοντο Φῦλα χιμαικέων ἡ μβὶ κιμός, ἡ δ μελίωτης, Ἡ ἢ συδς βλοσυρης, ἡ δ ἔππε χαιτηέωτης Ἐυφος Θ ηδε, τα χεία, πεύδρομ Θ, ἔδ Θ ἀείςη Ἡ ἢ συδς βλοσυρης, ἔτ ἀς ησκὴ ἐδε μβι ἐδὶ ἡ Ἡ ἢ μελίωτης, Ἡ ἢ μελίωτης, Ἡ ἢ μελίωτης, Ὁ Τ΄ ἀ λαθηὶ κὴ ἀπίςα του ἐρχάζεος Ἡ ἢ μελίωτης, Ἡς ἔνχε, φίλ ἐταιρε, λαχείν χάμε ἱμερόεντος.

ПУОАГОРОУ

XPTEA TENH.

Garáres भीरे कल्डेंग्य प्रहेंड, र्रायक कड रीर्वमस्त्रा, वा Titues ig oels opnor Errerd' newas ay ands, ip andiquit Τές τε καιτα χθονίες σεδε δαίμονας, έννομα ρέζων οδο Τές τε ρονείς τίμα, τές τ' αγχις' ἐκγεραῶτας. Τῶν δ' ἀπλων ἀρετη ποιεῦ φίλον όςτις ἀριςος. Πραέσι δ' είκε λόγοις έργοισί τ' έπωφελίμοισι. Mnd Extage of hor oor authad G evena purphs Opea Swin Swagus of avay xns & youn vales Taura plu है नक देश अल्या किए हैं की दिल की कि, Γασρός ωθό προώπισα, κή υπνα, λαγνέτης τε, Καὶ θυμά. Απίξης δ' αἰρξόν ποτε μιτε μετ' ἄκλα, Mit' isin narrow 3 maxis' algunes cauter. Erra Angusowiliu dones, έργω τε λόγω τε. Χρήματα δ' άλλοτε μεν κτάλος φιλει, άλλοτ' έλεδο "Οωά τε δαμωνίησι το χαις βεστοί άλγι' έχεσιν, Ων αν μοίρον έχης, τράως φερε, μηδ άρανάντει. Tant 3 कार मान, म्याविक्क र आंभ, के रेड में क्ट्रेर के " Ου πάνυ τοις αγαιθοίς τέτων πολύ μοίρα δίδωσι. Maxal & duspentoion x6201 deixoi te ny & 2x01

15

10

Tiegs minist.

Dd

Incidunt : quibus neque exterrearis, neque finas Te dimoveri ab instituto, Mendacii verò si quid dicarur, Leniter sustine. Quod autem nunc dicam, per omnia perficiro: Nemo tibi neque verbis neque factis persuadeat, Ut facias dicásve quod tibi non sit commodum. Consulta ante opus, ut nè stulta inde existant. Stolidi utique est viri & facere & dicere inconsiderata. Verum ea perage, quæ te poltea non moleftent. Nihil autem illorum age qua ignoras; fed difce Quacunque opus est: atque ità jucundissimam vitam transiges. Neq; fanitatem, qua corpori debetur, neglectui haberi oportet, Sed modum in poru, cibo, & exercitiis Adhibere: Modum autem voco id, quod tibi dolorem non pariat. Sed affuelce victum habere purum, non deliciofum. Et cave ea facere quæcunque invidiam habent. Nec fumptus importune facias, velut honesti ignarus; Nec illiberalis fis: Modus quippe in omnibus optimus. Fac ea que tibi non noceant : & ante opus delibera. Neque femnum mollibus oculis admittas, Priulquam diurnorum operum fingula ter animo percurras: Ubi transilii? quid feci? quid mihi, cum oportet, non peracum Exorfus autem à primo percense : & deinde (eft? Turpibus quidem perpetratis, increpare; bonis verò, delectare. Hac elabora; hac meditare; hac te amare oportet: Hac te in divina virtutis vestigia constituent, Ità certè per eum qui anima nostra tribuit quaternum Fontem perennis natura. Caterum ad opus accede, Deos ut id perficiant precatus. Hacadeptus, Cognosces & immortalium deorum & mortalium hominum Consistentiam, quâ & transeunt singula, & continentur. Cognosces, quà fas est, naturam in omni re fimilem: Ut neque speres non speranda, neque quicquam te lateat. Cognosces quoque homines sua sponte accersita mala habere. Mileri, qui bona cum prope funt, non inspiciunt Neque audiunt, Malorum verò solutionem pauci intelligunt. Talis fors hominum lædit mentes: illi verò cylindris Alias alio feruntur, infinita habentes mala 165 % Triftis enim comes lis latenter nocet, on in waste Congenita; quam non decet accersere, sed cedendo sugere. Jupiter parer, aut multis omnes solveres malis, Aut omnibus, quali fortuna fint usuri, monstrares. Sed tu confide; quandoquidem divinum est mortalibus genus, Quibus

55

Περςπήπεσ' ων μύτ ενπλήστες, μυτ ἀς' ἐάσης

"Ειργεόζ σαυτόν. ↓εῦδΘ δ' μὔ πές τι λέγηται,
Πράως Ἰοχ. ὁ δὲ τοι ἐςέω, ἐπὶ παντὶ τελείδω

15 Μηθείς μητε λόγω σε παρείπη μήτε τι ἔςγω,
Πρήζαι μηδ, εἰπεῖν ὁ, τι τοι μὴ βέλτερόν ὁξι.
Βελούς ἢ ωρὸ ἔςγω, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.
Δειλε τοι πρήστεν τε λέγειν τ' ἀνόντα πρὸς ἀνδιρός.

'Αλλὰ τάδ' ἐκτελέειν ἄ σε μὴ μετέπειτ ἀνίηση.

10 Πρήσε ἢ μηδὲν τθ μὴ πιςασαι, ἀλλὰ διδάσκου

'Οστα χερών κὴ τεςπνότατον βίον ῶδε διάξεις.

'Ουδ' ὑχιείης τῆς ωρὸ σῶμ' ἀμέλειαν ἐχειν χεὴ,

Ουσ' υμετικτης σει σωμ αμελειαν έχειν χεη, Αλλά ποσθ τε μέσεον η σίτε γυμασίων τε Ποιείδις μέσεον ή λέγω τοδ' ο μή σ' ανίηση. Έιδιζε ή δίαιταν έχειν καθάρειον, άθρυπον: Καλ περύλαξο γε ταῦτα ποιείν οπόσα φθόνον ίχει. Μὴ δαπανᾶν παρά καιρον, οποΐα καλῶν αδαήμων. Μηδ' ἀνελάβες Θ'ίδι. μέσεον δ' ἐπὶ πάσιν άρισον.

Πρίνου ή τους ά σε μη βλάξη λόμσου ή ως ές γε.

Μήθ' υπνον μαλακοίστο επ' όμμασι σε εξέξους,
Πεὶν τη ήμερινών έργων τρὶς έκας ον έστε λθείν
Τη παρέβω; τί δ' έρεξα; τί μοι δέον εκ ετελέων;
'Αρξάμιρο δ' δπο προστε επέξιδι κ) μετέπειτα,
Δειλά μήδ εκπρίκζας, όπιπλήωτο. χρηςά ή, τέρπε.

Ταῦτα πόνει, ταῦτ ἐκιμελέται τέτων χεὴ ἐραν σε Ταῦτά σε τῆς λείης ἀςετῆς εἰς Ἰχιτα δήσει, Ναὶ μὰ τὸν ἀκικτέρει √υχᾶ παραθύντα τετροκίω Παγαν ἀενακομίσεως. ἀλλ' ἔρχου ἐπ' ἔρχου, Θεοῖσιν ἐποθεάμου Θ τελέσαι. τέτων ἡ κρατύσας,

Τυώση αθαμάτων τε δεών θυνήθετ ανθράπων Σύςασιν, η τε έμωςα θίες χεται, η τε κρατές. Γνώση δ', η θέμας δέτ, ούσιν αξελ παντίς όμοί ων Ωςτέ σε μήτε αξτή ελπίζειν, μήτε τι λήθειν. Γνώση δ' ανθρώπως αὐθαίς ετα πήματ' έχοντας.

Τλήμονες, διτ' αγαθών πελας δίλων εκ εςορώσιν,
'Ουτε κλύεσι. Αθων' η κακών πουσός σιωίσασι.
Τοίη μόξου Βροσβό βλάποι φενας δι ή κυλίνδους
'Αλλοτ' έπ' άλλα φερονται, άπείρονα πήματ έχοντες.
Λυγρη η σιμοπαθός έρις βλάπου λέληθεν

60 Συμφυτος, του ε θε περοςάγειν, εκρυτά ή φάγειν. Ζεθ πάτερ, η πολλών γε κακών λύσειας άπανταςς "Η πάτιν δείξαις διω τω δείμονι γεών"). 'Αλλά ου βάρου, επεί θείον γέν Θ δεί βερτοίσιν,

bus

Ddi

Oi

Ouibus fancta proferens natura oftendit fingula." Quorum fiqua tibi portio est, tenebis que te jubeo, Medela adhibita, & animam ab istis ærumnis liberabis. Sed abstine eduliis quæ diximus, cum in purgationibus Tum in anima folutione dijudicans: & fingula confidera, Auriga supernè constituta optima ratione. Quòd fi relicto corpore ad liberum æthera perveneris Eris immortalis Deus incorruptibilis, nec amplius mortalis,

Ejusdem.

Parce tuz vita, nè ipsam animi affectibus devores.

EXSOLONIS

ELEGIIS.

Emoria & Jovis Olympii inclyra filiz. Musæ Pierides, audite me precantem. Felicitatem mihi à diis beatis prabete, & ab omnibus

Hominibus semper bonam habere existimatione:

Et jucundum hic amicis effe, inimicis autem acerbum; Illis quidem venerandum, his autem formidabilem adspectu. Pecunias porrò desidero quidem habere; injustè verò possidere Nolo: omnino enim vindicta tandem vênit

Ac divitize quidem quas dii tribuerint, manent homini Stabiles ab imo fundo ad verticem usque:

Quas verò colunt homines, ab injuria non ritè Proveniunt, sed injustis operibus pellecta

Sequentur invitæ, statimque permiscentur calamitati: Initium autem à parvo momento fit, tanquam ignis,

Leve quidem primum, sed desinit dolorificum: Non enim diu mortalibus injuriz opera durant. Sed Jupiter finem inspicit omnium, atque repente

Ut ventus nubes illico diffipat. Vernus, qui fluctuofi maris immenfi

Agitans fundum. & per terram triticiferam.

Lams

1

10

Οις ίερα σερφέρεσα φύσις θείμυστυ εκαςα.

Ων ε σοί τι μέτεςι, κρατήσεις ων σε κελούω,
Έξακέσας, ψυχων ζι πόνων διό των δε σαώσεις.

Αλλ είρχε βρωτήν ων είπομο, εν τε καθαριωίς,
Έν τε λύσει ψυχώς κείνων κ) φροζού εκαςα,

Ήνίοχον γνώμω ς ήσας καθύσερθον αείς ην.

10 "Ην δ Σπολεί μας σώμα ες αθτές ελούθερον έλθης,

"Εσται αθανατο θεός διμερείο, εκ επ θυντός.

Të aure.

Φάθεο της ζωής, μή μιν καταθυμοδοςήσης.

ab

né:

U.

rec

10

15

10

tus

ΈΚ ΤΩΝ ΣΟΛΩΝΟΣ

ΈΛΕΓΕΙΩ"Ν.

Νημοσωίης κὰ Ζίωὸς ὁλυμπε ἀγλαὰ τέκνα,
Μέσαι Πιεείδες, κλῦτέ μοι ἐυχομθίφο.
"Ολδον μοι Φεὸς Βεῶν μακάρων δότε, κὰ Φεὸς ἀπάντων
"Ανθράπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθιώ.
"Ειναι ἢ γλυκωὶ ὧδε φίλοις, ἐχθερῖσι ἢ πκερν'
Τοῖσι μὴ αἰδοῖον, τῶσι ἢ δεινον ἰδεῖν.
Χρήματα δ' ἰμείρω μὴ ἔχειν, ἀδίκως ἢ πεπάῶς
Ουκ ἐθελων πάντως ϋσερον ἦλθε δίκη.
Πλέτεν δ' δν μὴ δῶσι θεοὶ, παραχίγνεται ἀνδεὶ
"Εμπεδ Θ ἀκ νεάτε πυθιμή Θ ἐς κορυφίω"
"Ον δ' ἀνδρες πιμῶσιν, ὑφ' ὕδει Θ ἐκ κτι κόσμον
"Ερχεται, ἀλλ' ἀδίκοις ἔργμασι πειδομή Θ,
Ουκ ἐθελων ἔπεται, τα χέως δ' ἀναμίσγεται ἀτη'
'Αρχὶ δ' ἐξ ὸλίγε γίγνεται ῶςτε πυρὸς,
Φλαυρη μὴ τοπρεώτον, ἀνιηρὴ ἢ τελουτά.
'Ου γὸ δωὶ θνητοῖς ὕδει Θ ἔργα πέλει.
'Αλλὰ Ζοῦς πάνθων ἐφορὰ τέλ Θ · ἐξαπίνης ἢ

'Αλλὰ Ζοῦς πάνθων ἐφορὰ τέλ Θ · ἐξαπίνης ἢ

"Ωςτ' ἀνεμΦ νεφέλαι αι τα διεσχέδασεν Ήεινὸς, ος πόντε πολυκύμονΦ απουγέποιο

Πυθικία κινήσας, γιω κάτα συροφόρου Δηώσας

Lætas vastans segetes, ad deorum sedem in altum pervenir Coelum, & rursus serenitatem spectandam exhibet:

Relucétque vis solis per terram opimam

Pulchre, nubium verò nihil ampliùs est videre. Talis est quoque vindicta Jovis: neque ob quodlibet,

Ut mortalis homo, est citus in iram.

Cæterum non semper latet in perpetuum, quicunque scelerosum Pectus habet; sed omnino tandem detectus apparuit:

At hic quidem statim luit, ille post. Quod si fugerint Ipfi, nec deorum fatum infecutum eos corripuerits Omnino tandem vênit, atque immeriti facinora luunt

Liberi primorum autorum in posterum.

Nos verò mortales ità cogitamus fimul bonus & malus Quisque opinionem bonam quam ipse haber.

Donec aliquid patiatur; tum rurlus luget : antea verò Oscitantes, levi spe fovemur.

Quòd si quis morbis difficilibus implicetur Sanum se futurum, animum inducit.

Alius, cum timidus sit, fortis fibi esse videtur vir: Et pulcher sibi esse videtur, homo deformis.

Alius carens pecuniis, & paupertatis pressus onere, Multas se tamen possidere putat opes.

Accelerat aliunde alius. Hic quidem per mare vagatur In navibus, cupiens lucra referre domum.

Per mare, inquam, piscosum, ventis agitatus periculosis, Nihil penitus anima, id est vita sua, parcens.

Terram scindens alius arborosam, in annum Servitiis quibus curva funt aratra cura.

Eft qui Minerva, & multas-callentis artes Vulcani Instrumenta tenens, operosis manibus victum colligit.

Alius, Olympiadum Musarum munera doctus. Amabilis sapientiæ modum affequitur.

Alium venerabilis jaculator Apollo vatem effecit, Qui malum homini veniens de longè prænovit,

Quicum dii conversati fuerint. Verum fatalia prorsus Nec ullum folvet augurium, neque facrificia.

Sunt qui Paonis multa pharmaca tenentis opera exerceant Medici: hos quoque nullus confequitur finis.

Sape enim è modico dolore morbus fit magnus; Quem nemo folverit blanda remedia præbens.

Alterum malis agritudinibus & molestiis agitatum Manibus contingens quispiam ilico sanum reddit.

Fatum

m

30

35

45

50

Δηώσας καλά έρρα, Эεων έλ Θ αίπω ίκάνει - Ovegrov, aispilu d' aust ราหารง เปล่าง Naumer S' mexico usi o x mova jaiar Κολον, απαρ νεφέων έδεν έτ' όξιν ίδειν. Τοιούτη Ζίωδς πέλεται τίσις, έδ' έφ' έχάς ω, Θυμόν έχει, πάντως δ' ές τέλ Θ έξεφάνη. 'Α λλ' διμβι αὐτίκ' έπσεν, δ δ' ύσεςον. Η ή φύρωσην 'Αυτοί, μικδε θεών μοῖρ' όπιεσα κίχη, 'Ήλυθε πάντως, σὐτίκ' ἀνακποι έρρα πίνκσιν Οι παίδες τέτων ήγεμόνων οπίσω. Θυντοί δ' αθενοευμίν όμως αναλός τε κακός τε Έλλω ω αὐτὸς δέξαν έναςος έχει, Πείν τι παθείν' τότε δ' αυτις οδύςεται άχει ή τέτε Χάσκοντες, κέφαις έλπιπ τερπόμεθα. X' อีรกรุ เปน่ หรองเอง บัช ล่งาลภัยทุก การอิทิ 'Ως ύχινς έςαι, τέτο κατεφράσατο. "AND Servos ewr, anados Sonei Eunhau avne. Καὶ καιλός, μορφίω ε χαρίεσταν έχων. Έι δε τις άχρημων, πενίης δε μιν έρχα βιάται, Κτήσαλζ πάντως χεήματα πολλά θοκεί. Σπούδει δ' άλλοβεν άλλΦ. ὁ μολ χτη πόντον άλαται Er vnuoi zen Cor oinade nego d azer, Ιχθυόεντ, ανέμοισι φοραμμί Θ άςγαλέοισι, Φενθωλίω ψυχής & δεμίλω σεωρι ... "AXX TELWAY TOXUSEY SPEON, ES CHIAUTEN Λατεδία τοι σιν καμπύλ ά 29 τρα μέλα. "AND 'Adluains TE x' Hoaiss πολυτέχνεω Αργαλέοιν χειρείν ξυλλέγεται βίστον. "ΑλλΘ, Ολυμπάθων Μεσέων πάρα δώρα διδαχθείς, Ίμερτης στοίης μέτρον δηταμίω. Θ. Αλλον μάνπιν έθηκεν άναξ έκάρρο Απόλλων, "Eyva S' avdei rando THA o Dev eg zouliov, Ω, συνουθρήσωση θεοί το ή μόρσιμα πάντως "Ουτέ τις οιωνός ρύσεται, εθ' ίερα.

"Αλλοι Παιῶν 🔾 πολυφαρμάκε έργα έχοντες Introi में क्लंड हे में हमादा उत्ते . Πολλάκι δ' εξολίγης οδιώης μέγα γίγνετου άλγ Θ,

किंगाड Aufaut' av में मात क्रिंग्याय र रेंडड. Τον Β πανείς νέσοισι κυκιομένον ας γαλέσις τε, A day O xelegir, वी नेय गंगार चेत्रांत.

Moieg

Fatum profectò mortalibus adducit mala fimul & bona : Nec dona divúm fugeris immortalium.

Omnibus sanè factis periculum inest: neque quis dignoscit, Quà se convertat in principio negotii.

Est qui rem aggredi quam optime sibi proponit: sed improvidus In magnam noxam difficilémque ruit.

Alteri opera sua malè instituenti Deus in omnibus largitur Successium bonum & liberationem ab imperitia.

Porrò divitiarum hominibus nullus constitutus est terminus : Nam qui inter nos nunc plurimum possident victum.

Bis tantum quærunt. Quisnam satiaverit omnes?

Lucra quidem mortalibus dederunt immortales:

Sed emergit ex ipsis noxa; quam cum Jupiter Miserit ut sumat pœnas, alias alius ipsam experitur in se.

Ejusdem II.

Nostra verò urbs nunquam occidet Jovis Fato, & deorum immortalium sententià.

Nam magnanima speculatrix Jove-prognata
Pallas Minerva suis eam manibus protegit.
Ipsi autem celebrem urbem evertere stoliditate

Cives volunt pecuniis dediti.

Populíque ducum mens injusta; quibus usitatum est Ex crebra injuria plurimos sibi dolores conciliare: Nequeunt enim satietatem capere, præsentémque

Victús jucunditatem moderari in tranquillitates

Ditescunt verò injustis studentes operibus.

Neque facris possessionibus, neque ærariis Parcentes, furantur direptionibus aliunde alius : Neque sancta justitiæ scita curant.

Illa quidem tacens præteritorum conscia, & præsentia cernens. Suo tempore omnino vênit, ut poenas exigat.

Hinc ergò universæ urbi venit immedicabile ulcus, Inciditque repentè in molestam servitutem:

Qua civilem seditionem sopitumque bellum excitat, Quod plurimorum jucundam subvertit atatem.

Ab hostibus enim subitò suis urbs amabilis

Opprimitur præliis, quæ amicos injurià afficiunt. Hæc quidem in populo mala accidunt: fed ex pauperibus

Multi in peregrinam terram deveniunt

Venditi,

Μοῖρα λέ] τοι Эνητοίση κακον φέρει ηθε κὶ ἐωλόν Δῶρα δι ἀφυκία Ξεῶν χίγνεται ἀθανάτων. Πᾶσι δε τοι κίνδιωιΘ- ἐφ' ἔργμασιν, ἐδε τις διδεν Ἡ, χήσειν μελλει χεήματος αρχομίζος. ᾿Αλλ' ὁ μιὰ ἔν ἔρθειν πειρώμιλ Θ-, ἐ στονοήσας ᾿Εις μεγάλλω ἄτω κὶ χαλεπίω ἔπεσε. Τῶ ἢ κακῶς ἔρθοντι Θεὸς σρὶ πάντα δίδωσι Σωπυχίω ἀγαδίω, ἔκλυσιν ἀφροσωίης. Πλέτε δὶ ἐδεν τέρμα πεφασμένον ἀνδ εδα κείται "Οι χὶ νω ἡμέων πλείςον έχεσι βίον, Διπλασίως σπάδεσι. τίς ἀν κορέσειεν ἀπωίαςς Κέρδεά τοι Θνητοίς ἀποσαν ἀθάνατοι" Κερδεά τοι Θνητοίς ἀποσαν ἀθάνατοι Ζεύς

70

10

15

20

25

Тε амте. β'.

Ήμετές η ή πόλις χΤ μλύ Διος έποτ ολείται Αισαν, η μακάς ων Ατών φρένας άθαν άπων. Τοίη γδι μεγάθυμος επίσκοπος όβειμοπάτε η Παλλάς Αθιμαίη χείς ας διαφθέν έχει. 'Αυτοὶ ή φθείρειν μεγάλιμι πόλιν ἀφεραί ή που 'Αςοὶ βέλονται χεήμασι πειθομίνοι. Δήμε δι ήγεμόνων άθκος νό Θο δίπν ετοίμον "Τε ει Θο εκ μεγάλης άλγεα πολλά παθείν ' 'Ου γλ επίςανται κατέχειν κόρον, έδε παρέσας ' Ευφροσιώσε κοσμείν δαιτός εν ή συχίη.

Πέμψη πουμβίω, άλλοτε άλλ Θ έχει.

Πλετέσην δ' αδίκοις ές γμασι πειθομιβίοι.

Τουθ΄ ἱερῶν κρεἀνων, ἔτέ τι δημοσίων Φειδριμίοι, κλέπρεσιν ἐφ΄ ἀρπαγη ἄλλοθεν ἀλλΘο Ὁ Ουθὲ φυλάωσονται σεμια δίκης θέμεθλα.

"Η σιρῶπα σωίοιδε τὰ γιγνόριμία πεθ τ' ἐόντα, Τῷ ἢ χονφ πάντως ἢλθ ὁποποαμθίη.

Ταῦτ ἢδη πάση πόλει ἔξιχεται ἔλκΘ ἀφυκλον, Ἐις ἢ κακλω ταχέως ἢλυθε δικλοσωίλω.

"Η κάπιν ἔμφυλον πόλεμον θὶ ἔυδοντ ἐπεγείρει, Ος πολλῶν ἐρατιω ἄλεσεν ἢικίλω.

Έκ χδ δυςμβιέων ταχέως πολυήρατον ἀςυ Τρύχεται ἐν σωίοδοις τοῖς ἀδηκῶσι φίλες.

Ταῦτα μβὸ ἐν δήμω ερέφεται κακά τηθ ἢ πενιχεῶν Ἱκρῶν τας, πολλοὶ ράλαν ἐς ἀπλοδαπλώ.

Venditi, vinculisque indignis conftricti.

sic publicum malum privati cujuslibet ædes occup at, Nec vettibulares excludere illud poffunt janua: Alros etiam super muros transcendit; et prorsus invênit,

Sive quis in latebras fugiat, five in lecto fe abscondat.

Horum monuisse animus me juber Athenienses, Quàm multa mala iniquitas urbi conciliet. Æquitas verò modestiam, & omnia recta parit;

Et semper injustis compedes injicit:

Aspera mitigat, fastidium sedat, injuriam repellit, Malíque nascentis disperdit semina:

Jus pravum corrigit, elata corda

Mansuefacit, seditionisque opera compescit:

Reprimit etiam acerbælitis bilem: & geruntur, cum ea regnat, Omnia inter homines integrè & prudenter.

Ejusdem. III.

Siqua mala passi estis ob malitiam vestram, Non causam illorum diis imputetis.

Ipfi enim eos qui vos opprimunt auxistis dona mittendo, Eámque ob causam durâ nunc premimini servitute.

Vestrûm autem quilibet vulpis incedit vestigiis, Omnibusque vobis mens inest mollis.

Linguam enim hominis inspicitis, & versuta verba: In opus verò quod sit aggrediendum, non intenditis.

Ejusdem. IV.

Ex nube grandinéque nivis existit vis; Tonitrus quoque ex micante nascitur fulgure:

A ventis autem mare turbatur: quod nisi quis Moveat, omnium est justissimum.

Per magnos viros sape civitas perit, & in monarchæ Servitutem populus ex imprudentia vênit.

Populo enim tantam permifi potestatem, quanta sufficiebat, Nulli honorem vel detrahens, vel tribuens.

Qui verò potentià eminebant, opibulque erant superbi, His præcepi, nè quid præter decorum committerent.

Valido verò munivi scuto utrosque,

Et neutram partem injuste superiorem esse concessi.

25 Meadirtes, Sequoid T' dencesson Adirtes.

30

35

5

10

"Ουτω δημόσιον κακον ές χεται δικαδ' έκάς ω,
"Αυλειοι δέ τ' έχειν έκ ε θέλασι θύραι"
"Τ Ιπλον δ' ύπες έςκος ύπερθος εν, ευρε ή πάντως,
"Ειρέ πε δ αφοριν ές μύχρι δι θελάμες.

Τοῦτα διδάξαι θυμός `Αθιναίας με κελάμο.

'Ως મુલ્લુલે જોલેક્સ πόλલ δυςνομία παρέχει.
'Ειωομία δ' ἐυκοσμα κὰ ἄςτια πάντ' ἐποραίνει,
Και δαμά τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίδικο πέσδες

Τρηχέα λειαίνει, παίνει κόρον, ύβουν αμαυροί, Αυαίνει δ' άτης αν Βεα φυόριβρα

"Ευθιώς ή δίκας στολιάς, τορήφανα τ' έργα Πραίνει, παύει δ' έργα δίχος απής.

Παύει δι' αργαλένις ες οδος γόλος ' έξι δι' υπ' αυτής Πάν α κατ' αν θεώπες αξιπα κή πινυτά.

T8 aurs. 2'.

Έι ή πεπόνθατε λυγεά δι ύμετες μυ κακότητα,
Μήττ πεοίς τέτων μοί ςαν επαμφέρετε.
Αυτοί χο τέτες ηυξήσατε ρύσια δύντες,
Και δια ταῦτα κακλω έχετε δελοσωλω.
Υμή δι είς μις εκασος αλώπεκο ίχιε βαίνει,
Σύμπασιν δι ύμιν χαῦνο ένες νόο.
Έις χο γλῶσσαν δεᾶτε κὶ εἰς έπο αἰολον ἀνδεός.
Έις το γλοδος αν δεῦ γγνόμουν βλέπετε.

TE auts. M.

Έκ νεφέλης πέλεται χόν Ο ιδί Ο ή θε χαλάζης Βερντή δί οκ λαμφρής γίγνεται άςεερπής. Έξ ανέμων ή δάλασα ταράστεται ω δέτις αὐτίω Μη κινή, πάντων δελ δικουοτάτη,

5 Ανδρών Α' οκ μεγάλων πόλις ολλυται είς ή μονάς χε Δημος αιθ είη θελοσωίμι επεσε.

Δήμω μθι ηδ έλωπα τόσον μράπος δοσον επαρκεί, Τιμής ετ' αρελών, ετ' επος εξαμθι Θ.

"Οι δ' સેંગ્રુજ δωαμιν, κ κήμαση ήσαν αγηπί, Και τοις εφερσαμίου μιθέν denkes έχειν.

Ες Ν δ. αμοιδαλών κεστερόν σάκ Θ αμφοτέροιση. Νικάν δ. εκ είασ αμφοτέρες δ.δίκως. Ejusdem. V.

Tu quidem Soliis diu hic imperans Urbémque genúsque vestrum colas. Sed me celere in navi ab inclyta insula Incolumem Venus violis redimita dimittat:

Proptérque habitationem hancgratiam largiatur & gloriam Bonam, & redutum in patriam nostram.

Ejusdem. V I.

Olim utinam fuerim Pholegandrius aut Sicinites, Ac mutata foret Attica terra mihi! Nam fubitò fama hæc hominum volitabit ad aures. Atticus unus adelt, qui Salamina fugit. Quin Salamina igitur, farturi dedecus, imus, Subdita quod nobis infula restituet.

Ejusdem. VII.

Breve sanè tempus meam ostendet civibus insaniams Ostendet, inquam; veritate in medium prodeunte.

Ejusdem. VIII.

Nullus hominum beatus est: sed mali Sunt omnes, quotquot mortalium sol adspicit.

Ejusdem. I X.

Nec mihi fine luctu mors eveniat: fed amicis Mortuus relinquam dolores & suspiria.

Ejufdem. X.

Satietas injuriam parit, fi multæ affluant opes.

SUNT ET HÆC EJUSDEM SOLONIS XI.

Philo libro primo, De mundi opificio.
Clemens Alexandr, libro fexto Stromatum.

Puer impubis adhuc infans, septum dentium
Producit primis septem annis.
Postquam verò alios septem ei concesserit annos Deus,
Pubis indicia generationi aptæ apparent.
Ætate tertia mento augescentibus jam membris
Increscit mutabilis coloris lanugo.

Të aure. e'.

'Αλλά σῦ μθὲ Σολίοισι πολ τῶ χεόνον ἐνθάιδ' ἀνάστων,
Τιω΄ τε πόλιν ναίοις τὰ χένθ ὑμέτεεον.
'Αυτὰς ἐμὰ ξτῶ νηὶ θοῆ κλεινῆς ἄπο νήσε
' Ασκηθῆ πέμποι Κύσρις ἰος ἐφανθ.
'Οικισμῷ δι' ἐπὶ τῷδε χάειν τὰ κῶδος ὁπάζοι
'Εδλὸν, τὰ νός τον πασχίδι' ἐς ῆμετές ἰω.

Të aurë. 5'.

"Ε (Lu) δη τότ' εγώ Φολεγάνδρι Θ' η Σικινίτης
'Αντή γ' Αθωμάν, πασεί δ' άμει μάμλο Θ'
"Αι λα γο άν φάπε η δε μετ' άνθρωποιση γενοίλο,
' Απικός Επ΄ άνηρ η Σαλαμμίν άφεντων.
"Ιομλι εἰς Σαλαμίνα, μαχησομόκοι πρὶ νήσε
' Ιμορτής, χαλεπόν τ' άλρες ἀπωσόμενοι.

T's aure. ?'

Δάξα δη μανίω μβι εμω βαιος χεόν & ασοίς. Δάξα, αληθάνες ες μέσον ες χριθώνες.

T8 al 78. n.

'Ous' μάναρς દેકિક જંદ λεται βροτός' αλλα πονηροί Πάντες, δους Σνητεύ πέλι 🗗 καθορά.

TE auts. 9'.

Μηδέ μοι ἄκλαυτος Δάναθ Εμόλοι άλλα φίλοισι Καλλείποιμι Δανών ἄλγεα κ) τοναχάς.

T8 auts. 1.

Tin es Tos และอุร บัยยง, อาณ สองบร อัง 6 🗗 อากานเ.

ΈΣΤΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑΥ ΤΑ ΤΟΥ 'ΑΥΤΟΥ ΣΟ ΛΩΝΟΣ. ιά.

ΦΙ'ΛΩΝ βίζλ. ά. το κόσμε. ΚΛΗΜΗ Σ'Αλεξανδε. 5'. Στεωμάτων.

Παις ιδύ ανης Θ εων έπ νήπι Θ, ερκ Θ όθοντων Φυσας εκ αλλει αρωτον εν επ ετεσιν.

Τές δι έτέρες ότε δη τελέση Βέος έπη ενιαυτώς, "Η Επς επραίνει σήματα γεινομίζης.

Τη τειτάτη ή γένειον ἀεξομίων έπι γύων Λαχιέτου, χεοίης άνθος άμειδομίης,

Quarto septenario quisque præstantissimus est Robore, ipsíque viri signa virtutis edunt. Quintus maturum jam virum nuptias moliri suadet,

Et liberorum suscipere posteritatem.

Sexto in omnia hominis animus intenditur, Et vilia perficere ampliùs opera recufat.

s'èptimo septenario intelligentia & lingua fiet optimus, Et octavo, conjunctis illis totis annis quatuordecim.

Nono adhuc aliquid potest: verùm remissior est ipsius Ad virtutes præclaras tam eloquentia, quàm sapientia. Decimum tandem siquis moderate contigerit septenarium, Iam non immaturus mortis satum subeat.

EJUSDEM, DE DEO, Ex Clemente, XII.

Cognitionis obscuram difficile est cognoscere
Mensuram, quæ omnium rerum terminos sola continet.

Ex eodem. XIII.

Ipse enim omnium rex & dominus est, Et vel ex immortalibus nemo imperium tale habet,

Ejusdem. XIV.

Omnino hominibus obscura mens deorum est.

Ejusdem. XV.

Primum quidem Jovem Saturnium precemur, Ut legibus his prosperum successium & gloriam largiatur.

APOLLINIS ad SOLONEM.

Sede in media navi gubernatorum munus Subiens: multi Athenienses tibi aderunt adjutores.

SOLONIS XVI.

Nunc autem Veneris & Bacchi munera grata mihi funt, Et Mufarum, quæ gaudio homines afficiunt & recreant.

Ejufdem. XVII.

senesco autem semper multa discens.

Τη ή τετάρτη πας ότι εξθομάθεουν άρετος
Ίοδον, δι τ΄ άνθρες σήματ' έχεσ' άρετης.
Πέμπη δι άρειον άνθες μεμνήμειον άρ γάμε εθ,
Καὶ παίθων ζητεϊν εξοπίσω χυεμύ.

Τη Α΄ έκτη જો πάντα καθαρτύεται νό Φ άνδοδς, 'Ουδ' έςδαν έδ' όμως ές γ άπάλαμνα Βέλει.

10

15

Muli

Επία ή νωι η γλωσαν εν εξοθυμαπ μέγ άειςος, 'Οπτώ Α', άμφοτεςα τέσσαςα η δεκ έτη.

Τη δι ενάτη έπ με ετων μαλακάτερα δι αυτέ Προς μεγάλω αρετω γλοσοά τε η σορίη.
Τη δεκάτη δι άτης τελέσας κτι μέξον Ικοιτο, Ουκ αν άωρος εων μοίρου έχοι δανάτε.

ΤΟΥ 'ΑΥΤΟΥ', ΠΕΡΙ' ΘΕΟΥ', Έν το Κλήμλιω. ιβ'.

Γνωμοσιώης δι' ἀφανες χαλεπώτατόν όζι νοίνσαι Μέτρον, ο δη τοάντων πείχατα μένον έχει

'Ex 78 au 78. 17'

'Αυτός η πάντων βασιλος κὶ κοίρανός όξιν, 'Αθανάτων τε ὁ δί επις εξήρεις εμ κράτος Ελλ. ...

TE avis. 18.

Πάντη δ' άθανάτων άφανης νό Φ άνθρώποισι.

TE alite. 16.

Πρώτα ωψ δυχώμεδα Διὶ Κερνίδη βασιληί, Θεσμοίς τοις δε τύχω άχαθω τὸ κῷδος ὁπάσται.

ΑΠΟ ΛΛΩΝΟΣ σως ΣΟ ΛΩΝΑ.

Ησο μέσλω κάπα νηα κυβερνητήρων έργον Έυθωων πολλοί τοι 'Αθλωαίων επίκκερι.

TE auts. 15'.

Ερρα ή Κυσεργωνς νω μοι φίλα, η Διονύσε Καὶ Μεσέρη, Η πίθης ανδερίση δυρερσωμε.

TE airs. 12'.

Bio Stan , The more part of mans.

Thegraw d' air mond Alaranguer .

E SUIDA, DE TYRTÆO.

TTRTAUS, Archimbroti filim, Lacon aut Milefius, Elegiarum scriptor & tibicen : qui carminibus suis fertur Lacedamoniis, cum adversus Messenios bellum gererent, victoria autor fuisse. Est autem verustissimus, utpote qui eodem tempore cum septem, qui vocantur, Sapientibus vixerit; aut etiam antiquior. Floruit saltem circa 35. Olymp. Scripsit præcepta vitæ verfibus Elegiacis, & carmina de bello libris quinque.

E TYRTÆO,

De bellica virtute.

On memorandus mihi vir, nec in pretio habendus Seu virtutis pedum seu gratia lucta; N Neq; fi Cyclopum habeat magnitudinem & robur, Et currendo vincat Thracium Aquilonem; Et forma sit vel ipso Tithono præstantior,

Et locupletior quam aut Midas aut Cinyras reger;

Neque fi Tantalidem Pelopem regno vincat, Linguamque Adrasti suavissimam habeat;

Neque si gloriam omnem præter bellicam fortitudinem habeat:

Non enim vir bonus est in bello.

Si non sustineat cædem videre cruentam.

Et propiùs hostem stare cupiat.

Hac virtus eft, hoc optimum inter homines pramium. Et maxime decorat virum juvenem, à quo geritur.

Commune hoc bonum est civitati, & universo populo, Si quis vir progressus inter pugnantes in-prima-acie maneat

Constanter, turpilque fugæ prorlus obliviscatur, Vitam & animum patientem objiciens periculo;

Animétque ad mortem obeundam proximum virum adstans:

Hic vir bonus est in bello.

Statim verò hostium in-fugam-vertit phalanges Asperas, suâque industria prælii fluctus regit.

Ipse autem in prima acie prostratus charam amittit vitam,

Civitatem, & populos, & patrem honestans; Multis per pectus & scutum rotundum vulneribus Et per thoracem ab anteriore parte fauciatus.

Hund

EKTON ZOTI AA,

wei Tugrais

æ-

lu-

titæ

10

15

20

25

Τυρταίθ 'Αςχιμβεότε, Λάκων ἢ Μιλήστθ, ἐλεγειοπιος κὶ αὐλητής ον λόγ Φ τοις μέλεσι χεησάμθον Λακεθαιμονίας πολεμεντας Μεωπνίοις ἐππερατεςέρας ποιῆσαι. ἐςτ ἢ παλαίτατθ, σύγχον Φ τοις ἐπλὰ κληθείσι σοφοῖς, ἢ κὶ παλαίτες Φ. ἡκμαζε γεν κτι πίω λέ 'Ολυμπάθα. ἔχεα ζεν ζωσθήκας δι' ελεγείας, κὶ μέλη πολεμικήρια εἰς βιβλία ε΄.

'EK TΩ"N TYPTAI'OT,

Πεεί τ πολεμικής άρετής.

æ'.

ΤΤ΄ ἀν μνησαίμω, ἔτ' ἐν λόγφ ἀνδρα πθείω.

'Ουτε ποδῶν ἀρετῆς, ἔτε παλαισμοσωίης'

'Ουδ' εἰ Κυκλώπων κὶν ἔχοι μέγεθός τε βίω

Νικώη ἢ θέων Θεηίκιον βορέων (τε,

Πλετοίη ἢ Μίδεω κὶ Κινύρσο ἐκον'

'Ουδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπ Θ βασιλούτες Θ εἰη,

Γλώσταν δ' 'Αδρής ε μαλιχόρης τω έχει'
'Ουδ' εἰ πάσαν έχει δοξαν, πλυω θέειδ Θ αλκίίς.
'Ου ρδ ανὴρ ἀραθὸς ρίγνεται ἐν πολέμω,
'Ει μὴ τετλαίη μθὸ ὁρῶν φόνον αἰματοέντα,
Καὶ δηίων ὀςέροιτ' ἐγρώθεν ἑτάμθω.

Η δ' άρετη, τοδ' άελθον εν άνθρώποιστη άειςου, Κάλλιςον τε φέρειν ρίγνεται ανδεί νέω.

Σωιον δ΄ εδλον τέτο πέλη τε, πευτί τε δύμω,

"Οςτις άνηρ διαβάς όν σερμάχρισι μλώ,
Νωλεμέως, αίρεας ή ουγής Επιπάγχυ λάθητα,

Ψυχιω η θυμών τλήμονα παρθέμη Θ΄
Θαρσιώη ή πεσείν πον πλησίον ανδεα παρεξώς

"Ουτ Θ ἀνης ἀραθός γίγνεται ἐν πολέμφ.
"Αι α ή δυριβιέων ἀνδρῶν ἔτρε με φάλαγγαι
Τρηχείας, αποδη τ' έχε θε κυμα μάχης.
'Αυτος δ' ἐν απεριιάχοισι πεσών φίλον ἄλεσε θυμόν,
"Αςό τε η λαός η πατές ἐυκλείσας.

Πολλά διά σεργοιο κ) ἀσσίδ 🔾 ὁμφλιο έωτης, Καὶ διά Θώρηκ 🛈 πρέδεν ἐληλαμή 🔾.

Tàr

Hunc verò lugent pariter juvenésque senésque,

Et gravi desiderio tota civitas sunus ipsius prosequitur. Hujus sepulcrum & liberi inter homines praclari sunt,

Itémque nepotes, & omne posterorum genus.

Nunquam ejus bona gloria interit, neque nomen ipfius, Sed, quamvis fub terra fit, manet immortalis,

Quem se fortiter gerentem, manentémque, & pugnantem Pro patria & liberis vehemens Mars peremerit.

Quòd si effugerit sortem mortis longum inducentis-soporem, Et victorià potitus splendidam gloriam pugnæ auserat:

Ipíum ex æquo omnes juvenésque senésque colunt, Multisque jucundis affectus ad Orcum abit.

Senescens autem inter cives præcellit, neque quis illum

Lædere nec irreverenter nec injustè cupit;
Omnésque in sedibus juvenes simul & æquales
Loco cedunt ei, quique majores natu sunt.

Hujas igitur virtutis ad fummum pervenire nunc aliquis Nitatur animo, non remittens bellum.

Ejusdem, alids CALLINI. II.

Quamdiu torpetis? quando threnuum habebitis animum, O juvenes? an non veremini vicinos Obtantam ignaviam? In pace autem vobis videmini

Sedere : sed bellum totam regionem infestat.

Et aliquis moriens ultimò jaculum emittat. Honori enim est & ornamento viro, pugnare Pro patria & liberis & tenera uxore

Adversus hostes. Mors autem aderit quandocunque Parcæ destinaverint. Sed agè quispiam rectà pergat

Extenso in altum gladio, & sub scuro forte pectus Foveat cum primum incipit committi pugna.

Non enim mortem effugere fatale est

Virum, neque si à majoribus immortalibus genus ducar.

Sæpe quis elapsus è pugna sonituque telorum

Evadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.

Atque hic fanè nec amicus est populo, nec gratus : Illum verò magnus & parvus deflent, siquid passus fuerit.

Universus enim populus virum fortem desiderat Defunctum, viventem verò instar semidei colit.

Nam coràm intuentur illum velut turrim :
Quippe folus multorum æquat facinora,

Eju [dem

20

Τὸν δ' ἐλοφύρςνται ωξι ὁμῶς νέοι ἡ θὲ γέρςντες, ᾿Αργαλέω ἢ πόθω πᾶσα κέκηδε πόλις.
Καὶ πύμο , κὶ παῖδες ἐν ἀν βρώπους ἀείσημοι, Καὶ παίδων παῖδες, κὶ γέν Θ ἐξοπίσω.
᾿Ουδέποτε κλέ Θ ἐδλὸν ἐπόλλυται, ἐδ' ὄνομ' αὐτες, ᾿Αλλ', ὑῶο γῶς πρ ἐαὐν, γίγνεται ἀδάνατ Θ, ᾿Αλλ', ὑῶο γῶς πρ ἐαὐν, γίγνεται ἀδάνατ Θ, ᾿Αλλ', ὑῶο γῶς πρ ἐαὐν, γίγνεται ἀδάνατ Θ, ᾿Αλλ', ὑῶο μῶι παίδων θερ Θ Ἦχιος ἀλέση.

Ἐι ἢ φύροι μὰὶ κῆρὰ τανηλεγέ Θ θανάτιο, Ναήσας δ' ἀχμῶς ἀγλαὸν ἔυχος ἔλοι Πάντες μὶν πιμῶστν ὁμῶς νέοι ἡ δὲ πδιαιοὶ, Πολλὰ ἢ τερπνὰ παθών ἔς χεται εἰς ἀἰδωι. Γηρόσκων δ' ἀξρῶσι μεταφέντει, ἐδὶ τις αὐτὸν Βλάπειν ἔτ' αἰδὲς ἔτε δίκης ἐθέλει.

Πάντες δ' εν θώκοιστο όμως νέοι, δι τε κατ' αὐτὶν
"Εικες' εκ χώρης, δι τε ποχαύστεροι.
Ταύτης νω τις ἀνης ἀρετης εἰς ἄκρον ἰκέθς

Τε αὐτε, η ΚΑΛΛΙ'ΝΟΥ. β΄.

Μέχεις τε δημπάκειδης κότ' άλκιμον έξετε θυμόν, Ω νέοι; εδ' αἰδεῖδ' ἀμφισφικτίονας, Ωδε λίμυ μεθιέντες; ἐν εἰςμών ή δοκείτε ΄ Ηιδζ' ἀπάς πόλεμΦ γαιαν ἔπασαν έχει.

Καί τις Σποθυήσκων ΰς απ΄ ακοντισώπα:
Τιμή έν τε γάς όζι η άγλα ον άνδει, μάχεως
Γῆς πέει, η παίδων, κκειδίης τ΄ άλοχε,
Δυςμβέσου. Θάνατ Θ δέ ποτ΄ έως ται, οππότε κων δη
Μοιραι όπηκλώσωσ' άλλά τις ίθυς ἴτω,
"Εγχ Θ άνα ο όμω Θ, η ύπο άποτ Θ άλκιμων ῆτος
"Ελσας τοπρώτον μιγνυμβές πολέμε.
"Ου γάς κως θανατόν γε ςυγείν είμας μβίον όξιν
"Ανδρ', εδ' εἰ πεθρύνων ἢ γέν Θ άθανότων.
Πολάνι διοσύτας ανοδίη κὸ δεπον άνοντων.

Πολλάκι δνϊστήτα φυρών κό δέπον ἀκοντων Εςχεται, ἐν δ' ὅικω μιοῖρα κί χεν Ξανάτε. ᾿Αλλ' ὁ μθρν ἐκ ἔμπας δ'ήμω φίλω, ἐδὲ ποθεινός Τὸν δ' δλίγω τενάχει, κὶ μέχας, ἡν τι πάθη. Λαῷ τὸ ξυμπαντι πόθος κρατερέφρου ἀνδρὸς Θνήσκοντω, ζώων δ' ἄξιω ἡμιθέων. ৺Ως τῶρ τὰς μιν πύρρον ἐν ὀςθαλμοῖσιν ὁςῷσιν' Εςθει τὸ πελλῶν ἄξια μῶν Εκον.

15

lem

E e 2

Ejufdem. III.

Veruntamen Herculis genus invictum estis: Confidite; nondum Jovis facies aversa est à nobis.

Nec hominum turbam formidetis aut metuatis, Quin rectà quisque hostibus scurum obvertat,

Invifam amiffurus animam, mortifque nigrum, Sed folis fplendori gratum, fubiturus fatum.

Nôstis enim quam gravia sint Martis luctuosi opera, Nôstis etiam impetum permolesti belli:

Et quando fugistis ipsi, quandóque alios fugastis, Juvenes, utrumque satis experti estis.

Nam ex illis qui audent una perfiftentes

Cominus in hostes adversos impetum facere, Perpauci occidunt, retróque servant populum : Timidorum autem virorum omnis perit virtus.

Vix autem verbis aliquis explicare posit,

Quanta incurrat mala vir qui se turpiter dederit.

Ignominiolum namque est tergum fauciare Viri fugientis in adverso przlio.

Turpe quoque est cadaver in pulvere prostratum Atque in tergo hasta cuspide vulneratum.

Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede Terræ infixo, labia dentibus præmordens:

Femora & tibias infernè necnon pectus humerósque Lati clypei umbone contegens:

Dextrâ verò manu validam hastam torqueat,

Terribilémque in capite cristam motet.
Fortia aggrediens facta discat bellare,

Nec à telis procul abfit clypeum gerens. Sed congrediens quifpiam cominus longâ hastâ Vel gladio percussiurus hostem capiat:

Et pedem pedi jungens, clypeúmque clypeo admovens Necnon cristam crista, galeámque aprans galea.

Pectorique adverso pectore contra hostem pugnet, Vel gladii capulo, vel hasta prælonga arrepta.

Vos autem, levis armaturz-milites, sub scutis aliunde alii Trepidantes, grandibus pugnate lapidibus,

Hastasque leves contorquete in hostes, Vestram prope armaturam permanentes.

Të airis. y'.

'AAA' 'Heginan & avinnou yev & ese Θαρσείτ, కπω Ζως αυ χίνα λοξον έχει. Mnd' avopou mandui desaulvers, unde poberate 1905 d' es requares dans anne exerce Έχθεον μέν ψυχιμί Βέμβο, Sandre ή μελαίνας Augaiou unegs nextore pixas. "Ise 20 ws Agews monudaxoure Egy deidina, goupen Eu d' ogylw eddny dojaner monejus supralis Καὶ μζ φαιρύντων τε διωκόντων τ' έγένεδε, 1/1 113 Ω νέοι, αμφοτέρων δ' είς κόρον ηλάσατε. IO ים בשל אל דור עושה אולה בים בים בים בים בים ולים ום" Es T auroged'ilu x) reguazes l'évau, mane on m Πανεότεροι Ανήσκαπ, σάκσι ή λαίον οπίσσω το Τρεχώντων δ' ανδρών πῶς ὑπόλωλ' ἀρετή. Oud dis d' av note rausa d'égan avignes Enges, 15 Oar, av aigea maish, virvera avdei nami. Αργαλέον γδ όπως μετάφοενον όξι δαίζειν Ανδρός φουρον @ δαίφ ον πολέμφ. 'Aigede d' ba venus natantialio de novimon que ant Nater and aixun Sees exnaulto. 20 Αλλά πε ευ διαδάς μβίετω ποσον αμφοτέρουσι Σπειχθείς επό γης, χείλ & αθέσι δικών Mness Te มากุเลร Te หล่าง ที่ รอยุงส ที่ ผีเมร Acold O Eugeins passi xaxu Lawlo of all ruse combibate Δεξιτερή δ' εν χειεί πναωέτω διεμιον έχχος, παικτινιά.
Κινεί τω ή λόφον δεινον ύπες κυφαλής. "Egdwy d' clequa Egya Adarks Dw monspillery, " " Mud' curos Berson isoro donto sour shunes I Anans en vis iou aurogeduty zer maxou marting ? "Η द्वां का कार्य देश ปีพเอง สิ่งอื่อ" อักอ์ ซอ. 30 Kai मार्थिक मार्थे मार्थी अलोड, में हम लेकांडिं लेकांडिं हेट्डिंग्यड, 'Ev 3' प्रविकार रह प्रवेषक, में सांग्रिक सवाहम, किया कि Kai sepvor segua menannuli @ droei punzado, Milli "Η ξίφε Ο κώπω η δόρυ μακείν ελών. Υμεις δ', δ γυμνήτες, ύπ' αστίδ Φ άλλοθεν άλλ Φ Ππώοσοντες, μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις, 35 Δέρασι τε ξεςοίσιν ακοντίζοντες ες αυτεκ), Tain may ondias manoi or isa wios.

Ejusdem. I V.

Præclarum est, in prima acie si occidat Vir bonus, pro patria sua pugnans:

At siquis urbe sua pinguibusque arvis relictis Mendicare cogitur, hos omnium est miserrimum;

Cum chara matre vagans, & sene parente,

Cúmque parvulis filiis, & adolescentula uxore, Invisus namque erit ad quoscunque pervenerit,

Indigentia victus & odiosa paupertate:

Genus suum infamat, & formam decoram turpat, Omnis generis anxietas & mala eum sequunur.

Tandem sic errantem hominem nulla decori cura

Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.

At nos animo forti pro terra hac pugnemus, & pro liberis Moriamur, nequaquam vita parcentes.

O juvenes, arctè invicem juncti pugnate,

Neque turpis fugæ aut timoris initium facite:

Sed magnum fortemque concipite animo impetum, Nec pugnantes adversus hostes viræ-rationem habete.

Veteranis autem, quorum genua non ampliùs sunt agilia, Grandævis relictis, nè fugite.

Turpe enim est, si in prima acie prostratus

Jaceat ante juvenes vir senior,

Candidum jam habens caput, barbámque canam, Animam efflans fortem in pulvere,

Cruenta charis manibus pudenda tegens,

(Que oculis intueri, & turpe & indignum eft)

Et denudatus corpore: juvenibus autem in omnibus fimilis est,

Et pulchrum pubertatis florem habeat.

Viris quidem mortalibus, & mulieribus, vilu amabilis

Est, vivus adhuc; strenuus autem, si in prima acie ceciderit. Sed progressus ad pugnam quispiam maneat urroque pede Terra infixo, labia dentibus pramordens.

T8 0078. 8.

Τεθνάμθραι γδ καλον επί τρεμμάχρισι πεσόντα "Ανδρ' αχαθον, જો κ παπείδι μαςνάμθον. Τω δ' αύτε σερλιπόντα πόλιν κή πονας άρεις Πτωχδιαν, πάντων ές ανιπείτατον, Πλαζομθον συν μητεί φίλη, κ, πατεί γεσυπ, Παιή τε σων μικροίς, καειδίη τ' αλόχφ. Έχθεθς κου ο τοίσι μετέωτεται ές κεν ίκηται, Χρησμοσωίη τ έκων κ) σιλεή πενίη. Αιοχωίει τε γέν Θ, κτι δ' άγλαδο είδ Θ έλέγχει, Πάσα δ' άθυμία κ κακότης έπεται. "EIS' ETWS ardegs To a double & Sem' wen Γίγνεται, ἔτ' αἰδώς εἰςοπίσω τελέθει. Θυμώ γῆς πέρι τῆς δε μαχώμεθα, κὰ τῶεὶ παίδων 15 Θνήσκωμέν, Αυχέων μηκέπ φειδομέροι. Ω νέοι, αλλά μάχεδε πας αλλήλοισι μέρντες; Μηδέ φυγης αίρεας άρχετε, μηδε φόδε. Αλλά μέταν ποιείτε η άλκιμον εν φρεσί θυμον, Μηθε φιλο τυχείτ άνθεσσι μαςναμθοι. Τές ζ΄ παλαιοτέςες, ων εκέπ γκνατ έλαφες, Μη καταλείποντες οδίγετε του γεροίες. Αιρεον β δη τέτο με περμάχοιος περόντα. Κείος σρέοθενέων ανδιες παλαιότερον, "Ηδη λακου έχουτα κάρη, πολίου τε γίνειου, Θυμού Σποπυείουτ αλκιμού εν πούίη, 25 Αιματόεντ' αίδδια φίλαις όν χορόν έχοντα, ('Aiged דמץ' ספלשאעונונ אל עבעונסאדטע ולפוע) Καὶ χερά χυμινωθέντα νέοισι ή πάντ' επέρικεν, "Οφε સંલુ της ηθης αγλαδη ανθΦ έχη.
'Ανδεάσι με Σνητοίσιν ίδειν, ερατός ή γιωαιξί 30 Ζωδς εών ναιλός δ', εν περμάχοισι πεσών. Αλλά τις ευ διαβάς μβοέτω ποσύν άμφοτέροισι Σπειχθείς όπι γης, χεικ Θόδεπ δακών.

E

SOUTA

E SUIDA, DE SIMONIDE.

Snidas enumerans multos Simonides postremum his notis describit.

SIMONIDES Crini filius, Amorginus, carminum Iambicorum scriptor. Scripsit Elegiam duobus libris, & Iambos. Floruit autem 406 annis post bellum Trojanum. Primus Iambos scripsit, secundum quosdam.

E SIMONIDE.

In vitam bumanam, I.

Ulla res inter homines perpetuò firma manet, Unam autem hanc sementiam vir Chius optimè protulit:

Quòd HOMINUM generatio talis est, qualis est foliorum.

Hanc pauci homines perceptam auribus
In pectora condunt. Foyet enim spes unumquemque

Virorum, qualis juvenum animis innafcitur.

Quamdiu verò homo aliquis amabilem juventutis florem obtinet, Animo levi praditus multa cogitat irrita:

Nam neque senectutem sibi affuturam, neque mortem expectat, Neque dum sanus est laboribus vacat.

Stulti, qui hoc modo affecti funt: nec intelligunt
Quam breve fit juventutis & vite tempus datum

Mortalibus. Tu verò hæc discas, & ad finem usquè vitæ Animo tuo bona persevera grarificans.

EX IAMBIS EJUSDEM.

De Mulieribus. II.

Mulieris mentem feorfum fecit Deus Principió. Unam ex sue setosa produxit; Cui omnia domi luto inquinata Inornatáque jacent, & humi provolvuntur: Ipsa autem illota cum vestibus immundis In stercore desidens pinguescit.

Aliam verò Deus fecit ex maligna vulpe, Mulicrem omnisciam : neque ipiam mali Neque boni quicquam la ret

Neque boni quicquam latet.

Nunc autem malæ funt hæ mulicres fæpenumero.

EK TON ZOYIAA,

ΠΕΡΙ' ΣΙΜΩΝΙ ΔΟΥ.

Σιμωνίδης Κείνεω, 'Αμος ήν Φ, ισμοογεάρ Φ. έχει ξεν έλεγκαν το βιολίοις β', κὶ ισμοσε γέρονε ή κὶ σύτος μτ τ κὶς ετη τη Τρωϊκών. Έγεσ ξεν ισμοσε πορότος, κατά πυσς.

ΈΚ ΤΩΝ ΣΙΜΩΝΙΌΟΥ.

'Eis all Innal Biov. a'.

bilobos

mè

alis

et,

inc

.5.

"Ο Ι Η τώρ φύλλων γενεί , τοιήθε κ άν-

Παῦρςί μιν Ανητήν κασι δεξάμθροι Στέρνοις εγκατέθεντο. πάρες γιλ ελπίς εκάς ω "Ανδρῶν, ήτε νέων ςήθεση εμφύεται. Θυντήν δι τορρό, τις άνθος έχρι πολυήρηστον ήθης,

Κέφον έχων θυμον πόλλ' ἀτέλεςα νοθ.
'Ουδε χό έλπιδ' έχει γηραστική, εδε δανείως,
'Ουδ', ύχιλις όταν η, φεοντιδ' έχει καμάτε.

Νήποι, δις τούτη κείτου νό Φ' κδε τ' Ισασιν 'Ως χεόν Φ' έω' ή κας κή βιότοι' όλίρος

Θυντοίς. 'Αλλά συ ταῦτα μα Ξών, βιότε ποτί τέρμα. Ψυχη τη άχα Ξών τλη Ελακζόμο.

'ΕΚ ΤΩ Ν ΤΟΥ 'ΑΥΤΟΥ 'ΙΑ' ΜΒΩΝ. Πεεὶ γωνακών. β'.

Χωείς γωναικός βεός ἐπείνσεν νόον
Τὰ περότα. Τω μβο ἐξ ψός πανύπειχος.
Τὰ πάντ' ἀν' δικον βορβόρω πεφυρμέτα
' Ακοσια κείται, κὶ κυλινθέται χαμαί·
' Αυτή δι' ἄλεπος ἀπλυτός τ' ἐν είμασιν,
' Εν κοπρίναν ἡμένη παίνεται.

Τω δ' દે દે λιτενός ૭૬૦ς દં ૭૫૫ ' દે λώπεκος Γωσίκα πάντων ' δειν' દેશ μιν κακών Λέλη ૭૬૫ દં δεν, દેશ τω άμενώνων. Τὸ ωψ ઝ αὐτω ' દા πολλάκις κακών, Nunc bonæ rurfus; alias aliis præditæ moribus.

Aliam verò ex cane maledicam, parenti sua similem:

Que omnia & audire & scire cupit;

Undequaque autem circumspiciens & oberrans

Latrat, etfi neminem viderit.

Ipfam verò compescere neque minis vir posset,

Nec fi iratus excufferit ei faxo

Dentes, neque si benigniter alloquatur,

Etiamfi juxta hospites consederit:

Sed pertinaciter inutilem clamorem exercet.

Aliam verò ex tellure formatam coelicola Marito dederunt in damnum: Nam neque mali Neque boni quippiam callet hujusmodi mulier; Sed unicum tantum opus novit, scillcet Comedere.

Et cum duram hyemem Deus fecerit,

Ipía frigens ad ignem propiùs sellam attrahit.

Mulierem autem ex mari genitam nunc animo confidera:

Hoc quidem die ridet, & hilarem se præbet, Ità ut hospes eam domi videns laudaret, inquiens,

Haud est mulier ulla melior quam ista. Inter omnes homines, neque elegantior.

Interdum contrà intolerabilis est, tum visu

Tum accessu: tunc enim furit adeò

Ut-appropinquare-nemo-sustineat, veluti canis circa catulos suos:

Omnibus implacida, infensáque, Ac fimilis est in amicos & hostes.

Quemadmodum mare aliquando tranquillum

Et innoxium stat, ingens gaudium nautis, Æstivo tempore; aliquando autem furit

Gravisonis procellis agitatum:

Huic maxime fimilis est hujusmodi mulier

Ingenio; naturamque ut pontus variam habet.

Aliam verò ex cinere & dossuario asino constituit:

Quæ vix necessitate minisque adacta,

Tandem omnia facit & operatur

Qua viro placent. Interim autem furtim aliquid devorat

Noctu & interdiu: quinetiam in foco comedit.

Ad opus autem Venereum

Quemvis advenientem suscipit socium.

Aliam ex mustela creavit, miserum & triste genus:

Huic enim nihil pulchrum, desiderandum, Jucundum, aut amabile prorsus inest:

To d' & dov og hu d' anor anoilu Ezer. This of in numbs all segor, autromitteg: "H कर्या वेमहिन्या, मर्वामत में संमिश्वा अहिम्स, Πάντη ή πειπαίνεσα κι πλανωμθή Λέληχεν, ៤០ κ) μηδέν ανθρώπων ορά. 15 Hausers Sh wiv &T aneinfores avne, Ousl' ei gonwaris Egarageren nidu "סלטידמק, צו מי עורואו אשה שש של שלים, 'Quel' et mapa Ectivology hultin mign' 'AN' Eumedas a monktov audvlau Exet. Τω ή πλάσαντες γητνου ολύμποι "Esway avsei mornego" Te yo rando, "Out ed hor is en dide totaith youn" "Epywy j usvov Ediew comesaru. X' oran rando zenusta moinon Deds, moing will mone Praira Sigegy acroy Exusta Truess. This A' in Sundans in openin of his work . . 1911 This was year TE is yearn Der nueglus, "E สนาร์เซลา ล้า รูลัก 🗗 อง ออกเฉา เปล่า 'Oun รีสาย สังภา ทั้งสิร ภอเลย ขุนท่า Έν πάπν ανθρώποισιν, εδέ καλμίων. This of in aventis is co op samuois is ser, Out aarov en Seiv, and malvera tute "ADANTON; Westo duoi Texnoloty xway. ' Αμείλιχ Φ ή πασι, κάποθυμία, Exterior iou i orxor ylyositus and mo and Ως το θείλα οτα πολλάκις εθώ άπρεμπε. Esne annun, xáqua vairnou usia, a madad manda. Θέρε Θ εν ώρη πολλάκις ή μαίνεται Baquero nota xucuano qoedudini ? Town paka is thouse rolawin number a des al singe xo and la Opplus oului di es morres anosteu Ezer. This A' हम यह कार श्रीमंड में मक्ता अपही दि कि रिंग हो की "How't' avayun, ow't' continu, mojes *Ερεξε γεν άπαν α κονήσατο το το Αρεσά. τόρρο. Α' ε δίει μέν εν μυχώ Пองบ่ร, ออกเมร เอาเมา เลา เลนเลา "Ομως ή η σε ος έξηρο Αφερδίστον Έλθου η έπαιεςν ονπικό εδιάξατο. The of in parties distrov of Luego yer &. Kein of En nandy, sol' equagon in him

Theoseer, and reprivous all spanular.

'Exwis

Sed aliena est à Venereo complexu, Et præsentem maritum fastidio habet. Et furando multum damni vicinis infert;

Quin & hostias sæpe nondum immolatas devorat.

Aliam equa mollis jubata genuit : Qua fervilia opera & laborem abhorret, Neque molam attingeret, neque cribrum Levaret, neque stercus foras projeceret, Neque juxta furnum evitans fuliginem Sederet. Virum non sponte sed coacta amat. Abluit autem fordes quotidie Bis aut ter, & unguentis ungitur. Semper autem & comas pexas gerit, Denfas, & floribus obumbratas. Talis fanè mulier pulchrum spectaculum Aliis ett, habenti verò damnosum. Nisi rex fuerit, aut princeps aliquis, Qui ejusmodi rebus delectetur.

Aliam autem ex fimia creavis: istud certe præcipue omnium

Jupiter viris maximum malum contulit. Talis mulier faciem turpissimam habens Per urbem ingreditur, nulli non irrifa: Ad cervicem vix potelt flecti ob brevitatem, Nates-exiles-habet, integro corpore. O miserum virum, Qui malum hujulmodi amplectitur !

Novit enim omne genus confiliorum & mores will vier

Instar simiz, neque ridere solet.

Neminem beneficiis demeretur: fed illud spectar.

Et hoc quotidie consultat secum,

Ut malum aliquod facinus, idque maximum, edat. Aliam ex apicula fecit: quam qui duxerit, felix eft;

Ut quæ fola nihil reprehenfione dignum habeat. Floret autem sub ea & augetur res familiaris; Charáque charo confeneficio conjugi, Enixa pulchram & celebrem progeniem. Hæc excellit inter mulieres Cunctas; & divina quadam gratia circundat eam:

Non gaudet cum mulieribus confidere, Ubi Venereos narrant fermones. Ejulmodi uxores viris largitur ASSETTION 1

Jupiter optimas & prudentiffimas.

Sed etiam reliqua hac mulierum genera confilio Jovis

Ewins d' advins oct 'Ageodoins.
Tor d' drafes tor maeores reworn Adoi
Kasassa d' eeder mona y ettores rena
Advisa d' ied mona y ettores rena
Advisa d' ied monans restedies.

Thu A' " war Θ άδξη χαιτής το ' έγείνατο'
"Η δέλι' εξρα κ) δύλω πεντεξεπει,
Κ΄ ετ' αν μύλης φαύσειεν, ετε πόσκινον
"Αρειεν, ετε πόσειεν εξ δικε βάλοι,
"Ουπορος επικές εξολικές μέλου,"

"Ουτε του κατα του κατολω αλαμώνη "Ιζοιτ". ἀνάγκη δι ἄνδεα ποιθται οίλον. Λεται ή πάσης ημέρης ἐπὸ ἐύπον Δὶς, ἀλλοτε τεὺς, κὶ μύροις ἀλείφεται.

65 'Airi ή χαίτω επτενισμένω φορεί Βαθείαν, ανθέμοισην εσκιασμίνω. Καλον μίν εν θέαμα ποιαύτη γιω η "Αγλοισι, περ Α΄ έχοντη γίγνεται κακόν, "Ην μή τις η πίρανν Φ, η σκηπέχος η,

"Ος πις τοις τοις δυμον αγλαίζεται.
Τω δ' εκ πωίκε τέτο ή διακριδόν
Ζεύς ανδεφων μέχις ον απασεν πακόν.
"Αιομςα μώ σεός οπα, τοιούτη γων δ
"Εισιν δ' άςε Θ πασιν ανδρόποις γέλως.

Είση δι αξεω παση απομαποις μελώς.

Το Επ' αὐχένα βραχεία κινείται μόρις,

Τάπορος, αὐτόκωλω αὐ τάλαι ἀνὴρ,

Τόςτις κακὸν τοιδτον ἀγκαλίζεται.

Δήνεα η πάντα κὸ τρέπες ἐπίςα η,

"Ως τω πίσηκω, εδε ὁι γέλως μθένει.

Ουλ' ἀν πν' ἔυ ἔςξειεν' ἀλλὰ τὰθ' οςα,
 Καὶ τὰτο πάσαν ἡμέρω βαλάβεται,
 Όκως τὶ χ' ὡς μέριςον ἔςξειεν κακόν.

Thu of on mexicones the ne conver halors

Κάνη ηδό οι μώμΦ ε σεοςιζάνει.

Θάλλει εί το αντής καπάξε βίΦ,
Φίλη ή σων φιλεύνη γηρείσκει πόσει,
Τεκέσα καλον κ΄ ενομάκλυτον γένΦ.
Κ΄ άει σρεπης ωλί το γωαιξί γίγνεται
Πάσηστ θείη εί αμφιθε εξερωύ χάεις

Ουδί το γωαιξίν ήθεται καθημένη,

Όνε λέγεση `Αφερδισίες λόγις.
Τοίας των τας άνθερδισίες λόγις.
Σεὺς τὰς ἀείςας, κὶ πολυφερθες άτας.
Τὰ δὶ ἄλλα φῦλα ταῦτα μη χανῆ Διὸς

Esi

Omnia funt, & apud viros manent, Jupiter enim hoc malorum maximum creavit, Mulieres, etfi fortè prodesse videantur : Habenti verò maximè fentitur malum. Nunquam enim hilaris diem transigit Totum, quisquis cum uxore degit : Nec citò famem à familia arcebit, Inimicam contubernalem, hostémque deorum. Imò quando vir fibi maximè lætari videtur In domo, five divinitus, five alicujus hominis gratia, Tum verò mulier, invento quod culpet, ad pugnam armatur: Ubi enim mulier est, nè ad domum quidem Hospitem venientem blandè vir exceperit. Porrò, quæ maximè bona effe videtur, Ea plurimum obeffe folet. Nempe oscitante, id est, nihil ab ea metuente marito. Vicini autem Etiam illum videre gaudent aberrantem. Nam unulquilque fuam collaudat memor Uxorem, alterius verò reprehendit: Nec agnoscimus æqualem nobis obtigisse sortem. Jupiter enim hoc ipsum fecit maximum malum, Et vinculo confrinxit indiffolubili: Ex quo solutos aliquos Pluto excepit, id est, mortem obierunt, Pro uxore depugnantes.

Einsdem III.

Uxore vir nullam rem possider
Bona meliorem, neque mala deteriorem.

Ejusdem. IV. In vitam humanam.

O fili, penes se habet Jupiter altitonans sinem
Omnium, quæ siunt; & pro arbitrio suo disponit.
Nec in hominum caducorum potestate animus
Est, sed in diem nos mortales vivimus
Ità ut singulis Deus destinaverit. (fovet,
Omnes autem spes divina pulchris rebus, quas sibi quisque proponit,
Temerè consultantes. Alii diem
Venturam expectant, alii annorum circuitus.
Novum autem annum nullus non hominum sperat
Divitis bonssque plenum & charum affore.
Sed prævenit alium misera senectus, comprehendens
Antequam sinis accedat: alios tristes ægritudines
Mortalium perdunt: alios Marte domitos
Sub terram Pluto demittit obscuram.

Sunt

95 'Εςίν τε πάντα, κὶ παρ' ἀνδ'εσίου κλίει.
Ζευς χὸ μέριςον τὰτ' ἐπτίνοτεν κανους.
Γωναϊκας, ἰω' πι κὶ δοκώσην ἀφελείν.
'Έχοντι δέ τοι μάλιςα γίγνεται κακόν.
'Ου γαρ ποτ' ἐυφρων ἡμέρλω δίέρχεται

100 "Απασαν, όςτις στω γιωαικὶ πέκλεται,
'Ουδ' αίξα λιμὸν δικίης ἀπώσεται,
'Εχθεζν στωοικητή εφ δυςμθέα θεών.
'Ανὴρ δ' όταν μάλιςα θυμπδείν δοκή
Κατ' δικον, ἡ θεξ μοίξαν, ἡ ἀνθρώπε χάειν,

105 Ευς βσα μώμον ες μαχίω κορύσσεται.
"Οκε χων λάς όζιν, εδ ες δικίαν
Ξείνον μολόν α σε ορεόνως δεχείατο.
"Ηπς δε τοι μάλιςα σωρεονείν δοκεί,
"Αυτι μέριςα τυγχάνει λωδωωνίη,

110 Κεχ Ιμότις μβι ἀνδεός. ὁι ἢ γείτινες Χαίρεσ' ὁρῶντες κὴ τὸν. ὡς ἀμβρτάνει. Τὶμὶ ὑμὶ δι' ἔκαςτς αἰνέσει μεμικιμίς ⑤ Τωιαϊκα, τιμὶ ἢ Ֆατέρε μωμικοεται. "Ισίω δι' ἔχοντες μοῦραν ἐγνώσκομ!.'.

115 Ζεὺς 35 μέχιςον τῶτ ἐποίησεν μακον, Καὶ βεσμόν ἀμφέθηκεν ἄρρηκίον πέθη Ἐξ ἔτε του μβὶ ᾿Αἰδης ἐθέξατο, Γυνακός ἔγεκ ἀμφιδησιωμθίες.

Τε αὐτε. γ'.

Γιωαικός έδερ χεριν' ανής ληίζεται 'Εθλης άμωνον, έδε ρίπον καμής.

TE aute. S'. 'Eis Biov de de comror.

"Ω παῖ, τέλ Φ μβὶ Ζεὺς έχει βαρύκτυπ Φ Πάντων, ὅσ' ὁξὶ, κὰ τίθησ' ὅπη θέλει.
Νό Φ δ' ἐπὰ ἀνθρώποιστν ἐκ ἐφημέροις
"Ες', ἀλλ' ἐφημέριοι βροτοί θὴ ζώομβο,
"Ο πως ἔκριςτν ἐκτελ θτήση θεός.
"Ελπὶς ἢ πάνθας κάλλεστν θείη τκέφει,
"Απρηκθον ἐριαάνουθας. ὁι μβὸ ἡμέριου
Μένειτν ἐλθεῖν, ὁι δ' ἐτέων πειτεροπάς.
Νέωτα δ' ἐθὲς ὅςτις κ δοκεί βροτού

10 Πλέτω τε παγαθοίσην ίξε τζ φίλ Θ.
Φθάνει η τὰν μθὰ γῆρας ἄζηλον λαβείν,
Πεὶν τεφιλ ἵκηται τοῦ η Νομνοι νόσοι
Φθείρεσι θνητθύ τοῦ Α΄ "Αρεί δεδ μημθώες
Πέμπει μελαίνης Αίδης τοῦ χθονός.

mt

'01

Sunt qui in mari procellis agirati
Et multis fluctibus purpurei fali
Moriuntur, cùm non ampliùs vivere possunt.
Nonnulli laqueo vitam infeliciter finiunt,
Et sponte sua lumen solis relinquant.
Sic nihil malorum in vita abest: sed infinitæ
Mortalium sortes, & inestabiles calamitates
Damnáque sunt. Quòd si me audirent,
Mala non diligeremus, neque doloribus
Animum applicantes malis discruciaremur.

Ejustem. V.

Homo cùm fis, nunquam dixeris quid futurum fit: Nec inspiciens hominem, Quamdiu sit victurus, Etenim celeris, muscæ præpetis Instar, rerum fit mutatio.

Ejusdem. VI.
Nullus planè fine vitio aut calamitate vivit.

In mortem. VII.

Mors etiam bello elapfum comprehendit.

Confolatorium. VIII.

De homine defuncto non cogitabimus,
Si quid fapiamus, ampliùs uno die.

E SUIDA, DE RHIANO.

RHIANUS Cretenfis erat Benæus: (Bene enimurbs est Cretæ) nonnulli Cerceten, alii verò ex Ithaca vel Messene ipsum natum esse memoriæ prodiderunt. Hic priùs palæstræ custos & servus suit: postea verò edoctus, Grammaticus factus est, contemporaneus Eratostheni. Scripsit carmine Heracliada, libris quatuor.

E RHIANO De Imprudentia.

Mnes profectò erramus animis
Homines, ferimúsque deorum variantia dona
Pectore insipiente. Nam qui victús inops
Observatur diis gravem impingit culpam
Mœstus: virtutem verò suam animumque negligit,

Nec dicere quippiam audet, neque facere

Prz

'Οι δ' εν θαλάση λαίλαπι κλονδιύψοι,
Καὶ κύμα πν ποιλοῖσι πορφυρῆς άλδς
Θνή πεσιν, ξυτ ἀν μὴ διμήσων ται ζώειν.
'Οι δ' ἀγ χόνδι ά ζαντο δυςήνω μόρφ,
Κ' αὐτάρεστοι λείπεσιν ἡλίε φάΘ.
"Ουτω κακῶν ἀπ' ἐδἐν' ἀλλὰ μυείαι
Βεστίσι κῆρες, κἀνεπίφεσςοι δύαι,
Καὶ πήμαπ' βζίν, εἰ δὲ μοι πιδοκατος
'Ουκ αν κακῶν ἐρῷμθρ, ἐδ' ἐν ἀλγεσι
Κακοῖς ἔχοντες δυμὸν αἰκιζαίμεδα.

Τε αὐτος ε΄.
Ανθρωπος ε΄ων, μήποτε φήσης ος τι μίγνεται.
Μηδ' ἀνδεά ε΄δων, ὅατον χείνον ἐατεται.
'Ωκεία γὰς, ἐδε τανυπίρουγε μυας
'Όυπως, ά μετάσασς.

TE auts. 5'.

Πάμπαν δ' ἀμωμ 🗗 ซาร, ซ์ ฉันท์ย 🗗 .

Ο δ' αὖ θάνατος ἐφῆκε κὰ τὸν φυγριμάχον. Παρηγορικόν. η΄. Υ΄ εικὸ θανόντ Θ΄ και αν ἐνθυμοίμεθα,

"Et TI gegrolule, Theor huiggs mas.

亲雄雜章 旅遊遊遊遊遊旅遊遊遊遊遊遊遊遊

'Ex # EOTI" AA, wei 'PIANOT'.

Plands & Kens ñr Bluai Q (Bluin) πόλις Κεντική Ελλας Κεραίτιω, Ελλοι) 'Ιθαίκης ἢ τῆς Μεσήνης αυτον ετέρησουν. 'Ουτ Θ ή Ιω τῆς παλαίσρας Φεύτερον φύλαξ κὶ θ κο ν υξερον ή παιδ αυτοκ είνετο χευμματικός, τού χρουν Θ 'Εραποθένας. 'Έχει ξεμμετε α ποιήματα τη πράκλεν άδα εν βιελίοις τέωταρτιν.

'EK TΩ'N PIANOT".

Πεεὶ ἀφεςσιώης, α'.

*Ανα δη μάλα πάντες αμθηνόυ πελδιεδα *Ανθρωπον φερομο ή θεων επιρόρβοπα δωρα `Αφορδει πραδιη βιόποιο με δε κε όληθολης Σερωφω μακάρεων επιδορο ανόν ιδηθι 'Αχυμού & σφετίριω δ' αρετιώ η θυμον α-Ουδε π θαρσαλέω γοθειν έπος, αθε π ρέξαι, (πζει,

FF

Eppayas,

igit,

fum

s &

conibris 20

Prz

Præ timore, ubi viri locupletes adfuerint;
Sed animum ejus abfumunt pudor & moeror.
At qui feliciter agir, cuique Deus opes tribuit
Et regnum in-multos, hic obliviscitur quod telluri
Pedibus insistat, & mortales ei sint parentes:
Sed arrogantia animique vitiosa elatione
Instar Jovis tonat, & caput supra cervicem tollit,
Quamvis parvus; pulchrisq; decoram-cubitis Minervam ambit
Denique viam aliquam requirit ad Olympum,
Ut diis annumeratus epulis eorum fruatur.
Ast Are, levibus accurrens pedibus,
In vertice capitis insperata nullique visa,
Jam quidem vetulis ipsa juvenili forma, jam verò contrà
Juvenibus senili insistit facie fraudulenter,
Jovi deorum principi & justitiz gratum faciens.

E NAUMACHIO.

I.

Ulchrum fane est, corpus castum habere, intactamqi manere Virginem, & puris semper cogitationibus delectari, Nec onus circa laboriosa ilia gestantem,

Neque dolores trementem fulpiriolos Lucinæ:
Sed permanere quafi reginam imbecillium mulierum,
Oculum animæ iplendidum ad eam vitam erigendo,
In qua gloriolæ& yeræ funt nuptiæ, ubi commixta

Divinis verbis lumine plenas meditationes parit.

Quòd fi te communis vitæ defiderium capit,

De ista quoque præsciens dicam, quomodo te oporteat conficere Navigationem, ut aiunt, secundam animo læto.

Hic tibi fit maritus, quem parentes decreverint:

Et, fi fuerit prudens, felicissima es; sin alirer
Virum sortita sueris ferre & ipsum oportet.

Sed si quis prudens aliquid tibi dixerit,
Obsequere, nec dissentias ab ipso. Esto autem ei
Blanda: ídque magis, cùm aliqua cura afficitur.

Viro enim indignanti confilium & folatium est uxor.

Relinque

Έρρινως, δη τ' ανόρες εχευτέανοι πας εωσην Και δι θυμον έθεσι κατηφίη κη δίζυς.
Τος θε κεν δυοχθήση, θεδς δ' επί όλου δπάζη Και πολυκοιρανίλω, επιλήθεται ενεκα γωίαν Ποοδιν επιτείδει, θνητοί θε δι εἰσὶ τοκήες Αλλ' εδροπλίη κὶ άμθρτωλήσι νόοιο Τοα Διὶ βρομέει κεφθηλ δ' ύπερ αὐχέναι ίχει, Καίκρ εων όλίγ Θ΄ μναται δ' εὐπηχ νω Αθλυίω Ήε τιν άπραπτον τεκμαίς εται "Ουλυμπόνθε, "Ως κε μετ άθανάποισιν αείθμι Θ εἰλαπινάζη. "Η δ' "Ατι, άπαλοῖσι μεταιτεωχώσα πόθεωπν, "Ακρις εν κεφθηροιν ἀνωϊςος κὶ ἀφαντ Θ, "Αλλοτε κιὸ γεαίησι νεωτέςη, άλλοτε δ' αὐτε Όπλοτερησι χηυς ἐφίς αται ἀμπλακίησι, Ζλωὶ Θεών κρείοντι δίκη τ' ἐπίηρα φες εσαι.

15

que

'EK TΩ"N NATMAXI'O T.

Αλὸν μβὸ, δέμας άγνὸν έχειν, άδιμητά τε μίμνειν (χαί εκν, Παρθενικιώ, καθαροῖσί τὰ ἀκὶ μελεθνιμασι Μήτε βαρυβλήτων λαγόνων σεὶ φόρτον ἄγεσαν Μήτε πόνον σεομέεσαν ἀγάσονον Έιλειθψης.

Αλλ΄ ήδζ βασίλειαν ἀφαυρῶν θηλυτεράων,
Υυχῆς όμμα φαεινὸν ὑπερ βιότοιο χένσαν,
Ένθα χάμοι κεθνοί κὰ ἀληθέες, ἐνθα μιγεῖσα
Θεασεσίοις ἐπέεωτι νοήματα φαεα πίκλει.
Ει θέ σε κὰ ξιωοῖο πόθ Θ βιότοιο κιχάνει,
Καὶ τέτο σερθαεὶς ἐρέω, πῶς χεή σε περῆσαι
Τὸν πλεν, ὡς φασιν, τὸν θουτερον ἐυφερνι θύμω.
"Εςω σοὶ πόσις τῶς, ον ἀν κρίνωσι τοκῆες Κάν μλὶ ἔη πινυτὸς, σὰ μακαρτάτη εἰ δὲ κεν ἀλλως Ανέρι μοιρήσαιο, φέρειν κὰ τέτον ἀνάρκη.
"Αλλ μῶ κλέ τις σοὶ πεπνυμλύ Θ ο, πὶ κεν εἰπη,
Πείθεο, μικδ' ἔςω βί Θ ἀνδιχα. χίνεο δ' ἀιτῶ

Μειλιχίη, η μάλλον όταν τι ε κήδ 🕒 ixarn. Ανδεί χδ άχαλόωντι παεχίφασις όξιν άκοιτις.

AAA

Relinque autem illi externa opera; qua conficere potest. Tibi cura rei familiaris sit, & custodiæ domûs, Nè ipsum interroges de rebus quas nefas est mulieribus Nôsse: si tamen ipse te velit in confilium adhibere, Ausculta statim ejus sermoni; sed serò responde cum ipso Deliberans, & nihil promitte, nec admone, Ut tuo arbitrio res agenda permittatur: quia exitus vanus est. Uxori prudenti sat maritus qui-illam-virgo duxit : neque ipsam Adípicit alter lecto denudatam. Primum stulte agentem tolera; est enim necessarium: Sæpius quoque morbum fustine, quantumvis anxia. Contine in pectore curas tuas, neque dicas Omnibus quæ agit, nec ipsis parentibus cuncta exponas. Sola defipientem moneas, idque, ut decet, leniter: Nam contumelia etiam prudentem virum irritare novit. Sapius oratio lenis virum infipientem demulcet. At fi pravis lociis conjunctus pravus fiat, Nè adversus illum, ô filia contendas; Sed focios infliga ut inter se diffentiant : Facilis autem hæc ratio est dissipandæ societatis Perverfæ; fociis amicum reddi bonis Et prudentibus. Quis enim sponte stultum sibi jungeret amicum? Sic tu quidem virum charum ex animo diligas; Et intelligat maritus tuus evidenter, quod liberos Ex animo ames: haud enim talis existit Ut non fentiat amorem, nec fideles mores agnofcat. Sed audi virgo: Hac te cuncta observare decet. Nec proclivis nimium fis ad rifum, nec triftis; Nec otiosa prorsus esto, sed moderatos subi labores. Nec tuis famulis duram te aut valde lenem Præbeas: negligentiores enim domini semper damnum patiuntur; Sed TIME Ntibus fervis domini confidenter imperant. Externos amores rejice, priusquam ab aliis Revera cognoscas studia mentésque ipsorum. Nec anum improbam tuis unquam ædibus recipias: M U LT Orum bene conditas familias pessundederunt anus. Neque loquacem mulierem tibi fociam jungas: CASTOS mulierum mores pravi fermones corrumpunt. Nec afficiaris nimis auri studio, neque in collo Purpureum hyacinthum geras, viridémque jaspin, Quibus stulti superbiunt. Tu verò ornatu,

O virgo, inani non indigeas, neque in speculo

Manu

Λείστε δε δι τα θύρηφι, τα κ) διώαται πονέεδς.

Σοὶ δ' δικωρβίη μελέτω, μέραε όν τε φυλάστειν.

Μηθέ μαν εξορέεινε τα μιλ θέμις δεὶ γιμαϊνας

"Ιδιμύαι εἰ δ' αὐτός σ' εθέλει συμφεαθμονα θέδς,
Σιώθεο μβύ τάχα μύθω ἀμείθεο δ' ὀψε σιώ αὐτω Φεαζομβόη, κ) μιθθεν ὑπίσκο, μιπθε κέλθε

Ση δεζειν ἰότιπτ. τὸ λο τέλ Θ δεὶν ἀραμεόν.

Ση βέζειν ἰότιπτ΄ το χο τέλ Φ όξειν ἀραμείν.
Κεείδι Φ πινυτή πόσις ἄρκι Φ΄ εδέ τ' ἐκείνω Δά τες Φ ἀλρήσει λε χέων ἐποχυμιω δείσαν.
Πρῶτα μιν ἀφοράνοντ Φ ἀνάχεο κὶ χο ἀνάχ κη Το Πολλάκι πε κὶ νέσε ἀνάχεο, κηδομίνη σύρ.

30 "Ίυχο δ' εν τέρνοις τὰ σὰ κή δεα, μηδ' ἀγόρου ε
Πὰσιν ὅσα το κάντα, μηγ' ἐννεπε πάντα το κεῦσι.
Μένη δ' ἀφραδέοντα πινυωτεμβυ ἀκλὰ κατ ἀσαν καὶ πινυτὸν δεδάνα' ἐρεδιζευβν ἀνέρα λώδη.
Ποκλάκι δ' ἤπιΘ ἄνδρα κὰ ἄφρονα μῦθΘ ἐδεκξεν.

35 'Ει δ' όλοοῖς ἐτὰροιστν ἐφεσσουλύ Ενακὸς εἰη, Μὴ σὸ μλὸ ἀντιθίω κέινε, τέκ Ε, εἰς ἔροις ἐλθης, 'Αλλ' ἑτάς ες ὅτς ωνε με σφίσι νέκεα βάλλειν. 'Ρηϊδίη δ' ὁδὸς ἥδε διακείναι φιλότητα Λάραλέω, ἑτάροις ἢ φίλον ἀραδοῖσι γροέως,

40 Καὶ πιυτοίς. Τις γάρ κεν έκων φίλον ἄφρονα θείτος Καὶ σὺ μθὸ ὡς φίλον ἄνθρα κὰ ἀτρεκέως ἀγάπαζε Γνώτω δ' ἀμφαδίω κὰ σὸς πόσις ὅτδί κε τέκνα Ἐκ θυμε φιλέκς ἐπεὶ ἔτι γε τοί Θ ἐτύχθη, Ου σής γειν φιλότητα κὰ ἤθεα πιςὰ δαμώα.

45 Παρθενική συ δ' άκεε τά σε χεή πάντα φυλάωτεν. Μήτε φιλομμειδής μάλα χίγνεο, μήτε κατηφής. Μήτ' έσο πάμπαν ἀςρρὸς, άλις δ' έχε κὶ πόνε έργων. Μήτε κακή διμώεωτ τεοῖς έσο, μήτε μαλ' έδλη Φάνεο ἡηἶτεροι γδ ἀεὶ πε πῆμα φέρονται.

Θ Α΄ Ρ Σ Ε Ι΄ δειθίοτων μάλ επικεστένου άνακλες. Ο Θνείων φιλότητας ανάνεο, πρίν κεν απ' άκλων Ἐιδείης ετύμως μελεθήματα κὶ νόον αὐτθ. Μήτε ρεαῦν ποτε σοῦσι κακλώ θέξαιο μελάθροις. Π Ο Λ Λ Ω Ν ρεῆες επροαν εὐκπτα δώματα φώτων.

Μηδ΄ ε μεν ἀκειτομυθον ἐταιείωναιο χωναϊκα:
ΚΕΔΝΑ΄ κακοὶ φθείρεσι χωναικῶν ἤθεα μῦθοι.
Μὰ σύποτε χευσῶ πειμαίνεο, μάτ ἐπὶ θειςῆς
Ποςφυςέων ἀκινθον ἔχοις, ἢ χλωρὸν Ἰασον,
Τοῖς ἐπι φυσιόσι θελίφερνες, ἀκλὰ σὰ κόσμε,

60 Парвере, सार्यांड माते विर्व है, मार्थ मकारंत्रीहक

ur;

lanu

Ff3

Хней

Manu discernens tuam contempleris formam;
Sed neque circa comas multiplices necte nodos;
Nec sub palpebris tuis vultum colore nigro inficias;
Non enim mulieribus natura corpus dedit imperfectæ
Formæ, vt & alia opus esfet in corpore machinari.
Quomodo autem, ô filia, sustineres à prudenti viro conspici,
Mortale tuum corpus tam variis exornans modis?
Ex alia aliam factam téque tibi dissimilem video,
Unam mulierem sub multis formis mihi apparentem.

Ejusdem. I I. Vituperium divitiarum.

Aurum sanè & argentum pulvis sunt; & qui reperiuntur Lapilli in calculosa maris crepidine; Multi autem jacent ad ripas sluviorum temere; At vestes marinæ purpuræ cruor inficit: Quibus inhiare solent stolidi nautæ.

E SUIDA, DE

PANYASIDE.

P A N Y A S I S Polyarchi, Halicarnassêus, Prodigioruminterpres, & Poeta, Herodoti Historici patruelis. Vixit 78. Olympiade, aut multò antiquior est. Recensetur autem inter Poetas post Homerum.

E PANYASIDE.

In Incontinentiam. I.

A Gedum hospes, quin & bibe: hoc eriam virtutis est, si quis in virorum convivio plurimum vini biberit Rectè scitéque, aliúmque simul provocaverit virum. Æquè inter epulas vir fortis esse potest, atque qui in bello Pugnas sequitur luctuosas, in quibus pauci Animosi sunt, ac impetuosum Martem excipiunt. Huic ego illum æquali laude contulerim, qui epulis Assidens gaudeat, aliúmque pariter coetum incitet: Non enim vivere mihi videtur homo, neque agere Vitam hominum ærumnosorum, quicunque à vino Animum abstinens, aliam shutus potionem hauserit. Vini enim non minor est quàm ignis mortalibus utilitas, Bona, malorum amuletum, omnis cantilenæ comes.

Χειεὶ διαμρίνεσα τεἰυ αὐράζεο μορφιύ.
Μηθὲ κόμης πείαλλα πολυομθέας πλέκε σειρός.
Μηθὲ μέλαυς τεοῖσινὖπο βλεφάρρισιν ὁπωπάς.
Ου κι βηλυτέραις δ'έμας ἄπασεν ἡμιτέλεςον
Μορφινὶ, ὅρρα κὶ ἄλλα πεὶ χροὶ τεχνήσωντο.
Πῶς δ' ἀν, κέρα, διώμο δαήμονι φῶπ φαιῆναι,
Θνητὸν ἐρημερίη κομιδη χρόα ποικίλλεσε;
Ἐξ ἐτέρης ἐτέρὶυ σε κὶ ἄλλιυ ἀλλοτε λόισω,
Φαινουθών πολλησι μίαν μορφησι γιμαϊκα.

65

neft

Τοδ αὐτοδ. β'. Ψόρος πλέτε.

Χρυσός τοι κόνις όξι κὰ ἄργυρΦ, ἦδε κὰ αὐτοὶ Λᾶες ἐπὶ ἡηγμῖνι πολυ ὑηφῖδι θαλάστης. Πολλοὶ δ' ἐρἡ φαται ποταμίβι παρολ. χείλεσιν αὐτως. Ειματα δ' ἐνθηίης ἐρυθραίνεται αἰματι κόχλε. Τοῖς ἔπ φυσίωσι διχίφρονες ἀσσαλιῆς.

'ΕΚ ΤΩ Ν ΣΟΥΙ' ΔΑ, ΠΕΡΙ' ΠΑΝΥΑ΄ ΣΙΔΟΣ.

Πανύασις Πολυάςχε, 'Αλικαργαασθε τερατοσιόπος, η ποιητής έπων, 'Ηροθέτε τε έπρεικε εξάθελο. Γέρονε
κτ τιω οή 'Ολυμπάθα, η η πολλώ ωρεσθύτερος. Έν
ή ποιητώς τάπετω μεθ' 'Ομπρον,

ΈΚ ΤΩΝ ΠΑΝΤΑ ΣΙΔΟΣ.

Eis anegoiar. a'.

Είν ἀγε δη χηπν' ἀρετή νύ τις όξη χι αὐτη,

Τος κ ἀνδρών πολύ πλεις ν ἐν εἰλαπίνη μέθυ πίνη

Ευ κι ἐπιςαμθώς, ἄμα τ ἀλλον οῶτα κελόη.

Τούν θ ὅς τ ἐν θατη κι ἐν πολέμω θολς ἀνης,

Υσμίνας θέπων ταλαπενθέας, ἐνθάπε ποῦροι
Θαρσαλέοι τελέθεσ, μθέεσ τε θέρον Αρηα.

Τε μλι ἐγω θεμμι ῖσον κλέθ ὅς τ ἐνὶ θατη

Τέρπητα παρεών, ἄμα τ ἄλλον λαὸν ἀνώγη.

Ου γάρ μοι ζώεν γε δοκεί βροτὸς, ἐβὲ βιῶναι

Ανθρώποιο βίον ταλασίφρον θ, ὅςτις ἀπ' ὅινυ
Θυμὸν ἐρηπύσας πίνει ποτὸν ἄλλο νεόφρων.

Οιν β πυρὶ ῖσον ἐπηθονίοισιν ὄνειαρ,

Έδλον, ἀλεξίκακον, πάτης τιμιοπηδον ἀοιθής,

Εδλον, ἀλεξίκακον, πάτης τιμιοπηδον ἀοιθής,

E

Inest vino sacra pars convivii & splendoris,
Inest etiam saltationis, & amoris exoptati,
Necnon pugnæ, & tristis malevolentæ.
Quare decet te inter pocula læto animo merum acceptantem
Potare: non cibo malè affectum instar vulturis
sedere pleno ventre, oblitum gaudia.

Ejusdem. II.

Vinum quidem Deorum donum optimum est, Moderate sumptum: immoderate verò, pessimum.

Quo cum implevisset magnum & ex auro splendidum craterem, scyphos frequentes attollens, potum suavem bibit.

E SUIDA, DE

ORPHEUS, tempore Judicum qui Judzis przfuerunt, everfo Athenienfium imperio, notus fuit, philosophus excellentisimus, & multorum mysteriorum peritus. Feruntur enim abeo scriptz orationes de cognitione Dei.

EXORPHEO. De Deo. I.

Oquar quibus fas est; sed fores claudite profanis
Omnibus simul: tu verò audi, ex lucifera oriunde Luna
Musæ:: narrabo enim vera: nec te quæ antea
In animo tibi visa sunt, charà vità spolient. (adverte,
Respiciens verò ad divinum hune sermonem, ei diligenter animum
Intendens tordis rationis-capax conceptaculum: rectè autem adViam, & solum adspice mundi regem. (scende
U N U S est per-se-genitus: ex eo uno omnia nata sunt.

Ipse verò in illis versatur: nec quisquam eum Intueri-potest mortalium; sed ipse nihilominus omnes intuetur. His ex pono malum pominibus dar

Hic ex bono malum hominibus dat, Et bellum horribile, & dolores lacrymolos:

Nec quisquam est alius. Tu verò facilè omnia adspexeris, si videres eum antequam tandem huc super terram venit. Fili mi, ostendam tibi, quandoquidem video ejus Vestigia, & manum robustam potentis Dei:

Iplum verò non possum adspicere. Nubes enim eum circumstat

Reliqua

Εν με β βαλίης ίεθον μές αγλάης τε, Εν β γρεμτυπης, εν π ίμες της οιλότητος, Εν θέ γε με θής ης κι διερεσσιώης άλεγεινης. Τῶ σε χελ παρε βαιτί Γεδεγμερον ἔυφερι Βυμῷ Πίνεν μηθε βοςῆ κεκακωμέρον ἀῦτε ροπα ΤΗ πλημιύρο λα, λελασμέρον ἐυφερσιμάων.

Τε αὐτε. β'.

³Οιν⊕ ωθὸ Эνητοία Θεῶν πάρα δώρον ἄριςον, Πινόμθο κτ μέτρον ὑπὸρ ακτρον Β΄, χέρειον.

Τ΄ κεράσαι κοητήρα μέχαν χευσοίο φαρινόν, Σκυποκε αἰνύμθο θαμέαι ποτον ή ωὶ έπινεν.

20

d-

de

ua

.5

'ΕΚ ΤΩ Ν ΣΟΥΙ' ΔΑ, ΠΕΡΙ' 'ΟΡΦΕ' ΩΣ.

'ΟΡΦΕΥ'Σ, ἐπὶ τῆν παρμ. 'Ικδαίοις κριτήν', καιταλυθείσης τῆς βασιλείας 'Αθιμαίων, εγνωείζετο, σοφὸς ἄειτος γμομυθ, η πολλά μυτήεια διδαχθείς. Φέρονται γδ ἀυτό κὴ τῶρὶ θεογνωσίας λόγοι.

'E K ΤΩ'N 'O P Φ E' Ω Σ. Πεςὶ Θεῦ. α'.

ΦΘέγ ξομαι δις θέμις δεὶ, θύρας Α' ἐπίθεδε βεδήλοις
Πᾶστν ὁμῶς το Α' ἀκες φαεσφόρε έκγονε μμώης
Μεσαι ἐξορέω χὰ ἀληθέα μηθέ σε τὰ πεὶν
Έν ςήθεως φανένθα φίλης αἰῶν Φ ἀμέρση.
Έις ἢ λόγον θεῖον βλέ ↓ας, τέτω προςέθρως,
Ἰθωών κραθίης νοερὸν κύτος ἔν Α' ἐπίδαινε
᾿Απαπτε, μενον δ' ἐςόρος κόσμοιο ἀνακία.
ΕΙΣ δ' ἔς ἀντογρής ἐνὸς ἐκγονα πάθα τέτυκία.

Έν δ' αὐτοῖς αὐτὸς σευνίωται & δε τις αὐτὸν

Το Ειςοράα Эνητβο, αὐτὸς δε γε πάνομας ὁρᾶται

Ουτος δὶ ἐξ ἀγαθοῖο κακὸν θνητοῖοι δίδωσι,
Καὶ πόλεμον κρυόεντα, κὶ ἀλγεα δακρυόεντα

Ουδε τις ἐθ ἐτερος, σὶ δε κεν ῥέα πάντ ἐςορήσαις,

'Αι κεν ἰδης αὐτὸν πεὶν δή ποτε δεῦς' ἐπὶ γαϊαν.

Τέκνον εμών Αμίζω σοι, ὁπλωίκα δ'ερκομαι ἀυτῶ
"Ιχνια, κὶ χεῖκα ειδαρλώ κρατερείο Ατοίο
"Αυτὸν δί ἐχιδρόω. σει χδικόΦ εεκεικται

Λοιπον

Reliqua mihi: stant autem decem orbes hominibus. Non enim quispiam mortalium videre posset eum qui hominibus Nisi unigenitus quidam profectus ab-antiqua-origine gentis Chaldzorum: sciebat enim astri cursum. Et ut sphæra motum circum terram circumvolvit. Circularem æqualiter & in suo centro. Ventos autem gubernat circum aerem & circa fluxum Aqua, & exerit fulgorem ignis potenter-facti. Iple deinde super amplum coelum consédit In aureo folio, terra autem sub pedibus jacet: Manumque dextram ad limites Oceani Extendit, & montium basis intus tremit, Nec ingens illud robur ferre potest. Est autem omnino Ipse coelestis, & super terram omnia perficit, Principium tenens fimul & medium arque finem, Ut habet sermo antiquorum, ut ex aqua ortus Moses descripsit, Acceptâ divinitus lege quæ duplicia præcepta continet. Non fas est aliter loqui. Tremo verò membris In animo. Ex alto imperat omnibus ordine. O fili, tu mentem tuam admove, linguam Bene cohibens: in pectore verò conde hunc fermonem.

Ejusdem. II.

O rex coeli & inferni, marísque & terræ,
Qui tonitribus concutis validam domum Olympi,
Quem dæmones horrent, & deorum coetus metuit,
Cui Parcæ quantumvis implacabiles obediunt,
Æterne ave-materne, cujus irâ omnia quatiuntur,
Qui agitas ventos, omniaque nubibus obducis
Igneis turbinibus diffindens latum aerem. Tuus quidem est inter
Locus, qui immutabilibus præceptis movetur:
Tuo autem splendido solio adstant laborioss
Angeli quibus curæ est quomodo mortalibus omnia persiciuntur,
Tuum ver recens relucet ssoribus purpureis,
Tua hyems frigidis advenit nubibus,
Quas olim ebrius Bacchus distribuit Autumni tempore.

Ejusdem. III.

Aternum, immortale, fandum duntaxat diis; Veni maxime deorum omnium cum potenti fato, Horrende, invicte, magne, aterne, quem circundat aer, Huc veni, aures mihi & purum auditum aperiens,

Audi

20

Λοιπον εμοί 5 σαν ή θένα ποιχαι ανθρώποιου. 'Ου γάρ κέν τις "Ιδοι Ανησήν" μερόπων κραίνοντα, 'Ει μιλ μενογινής τις Σπορρώς φύλε ανωθεν 20 Χαλθάων ' ίδεις γδ έμυ άξτοιο πος είπς, Καὶ σφαίς ης κίνημ' άμφι χθόνα ως σειτέλλει, Κυκλοτερές γ' εν ίσω, κτ ή σφετερον υνώθακα. Πνευματα δ' ήνιο χει πεί τ' ή έρα, ή σει χευμα Νάμα Ο, επραίνει ή πυρός σελας ιριγμήτε. 25 Αυτος δι' αν μέραν αν Эις επ' έρανδη ες ήρικ α Χρυσέω είνὶ Τεόνω, γαίη δ' των ποοπ βέβηκε Χείεα ή δεξιτεςίω επὶ τέςμασιν Ωκεανοίο Εκτέτακεν όρέων ή τρέμει βάσις ένδολι λυμώ, Όυδε φέρειν διώαται κεστερον ικώ . દંદા 🖰 πάντως 30 'Αυτὸς ἐπερόνι, κὸς τη χθονὶ πάν α τελάντα, 'Αρχω αὐτὸς ἐχων άμα κὸ μέσον ηθὲ τελευτίω, Ως λόρος άς χαίων, ως ύδ εργωής δίεταξεν, Εκ θεόθεν γνώμαισι λαδών χΤ δίπλακα θεσμόν. " Αλλως & Δεμιτον ή λέχειν. προμέω δ'έ γε γιζα 35 Εν νόφ. εξυπάτε χράνει ως πάντ ενί τάξει. Ω τέχνον, σὺ τοῖσι γόοισι πελάζεο, γλώωνω

Τε αυτέ. β'.

Αιθέρος ποι αϊδω, πόντε γαίνε τε πίραννε,
Ος βρονταϊς σείεις βριαρόν δόμον Ουλύμποιο,
Δαίμονες δη φρίσεπ, θεων ή δεδοικενόμιλο,
Ω, μοίςαι πείθονται αμείλικοί το ενσαι,
"Αρθιτε μπηςοπάπως, ε θυμώ πάνια δονείται,
"Ος κινείς ανέμες, νεφέλησι τε πάντα καλύπεις,
Πρησήρο οίζων πλατιμι αιθέρος τη μθή ον άσροις
Τάξις αναλλάκιοισην εφημοσιμίαισι τε έχεσα.
Σῶ ή θρόνω πυρόεντι παρεσάπη πολύμο χθοι
"Αγγελοι, δίσι μέμηλε βροτοίς ώς πάντα τελείται.
Σὸν μθή εαρ λάμπει νέον ανθεσ πορφυρέριση,
Σὸς χειμών ψυχεαισην δπιχόμο νεφέλαισης,
"Ας ποτε βακχευτάς Βρόμι δίνειμθο δπώρας.

10

Ευ μάλ επικρατέων σέρνοισι ή ένθεο φήμίω.

T' auris. y'.

' Αφθιτου, ἀθάνατου, βητου μόνου ἀθανάτοισιν, 'Ελθὲ μέμςε θεῶν πάντων κεαθερῆ σωὶ ἀνάγκη, Φεικβός, ἀντίνιτος, μέγας, ἄφθηΦ, ον ςέφει αἰθῆς, Δεῦεὸ νωι, ἔατά μοι καθαεθς ἀκοάς τε πετάσας, Audi omnem ordinem quem || conjectavit Deus Ex una nocte & ex uno die fimiliter.

| Forte melius legendum, fabricavit.

E SUIDA, DE

MIMNERMUS, Ligyrtiadæ filius, Colophonius, aut smyrnæus aut Aflypaliensis, Elegiarum scriptor. Vixit Olympiade 37. ità ut præcesserit septem sapientes, Nonnulli verò dicunt eum eodem cum illis tempore vixisse. Vocatus etiam suit Ligyastades ob ejus industriam & suavitatem.

> E MIMNERMO. De Vita. Quòd brevis fit. I.

Os autem, velut folia producit floridum tempus Veris, cùm fubitò fplendor folis augetur:

His fimiles ad breve tempus floribus juventutis Delectamur, à diis neque malum edocti

Neque bonum. Parcæautem nigræ nobis adstant:

Altera, gerens finem molestæ fenectutis; Altera, mortis. Breve autem tempus durat juventutis

Fructus, quamdiu super terram spargitur sol:
At postquam terminus temporis hujus præteriit,

Statim mori fatius est, quam vivere:

Multis enim malis animus afficitur. Aliquando res domestica Laborat, & paupertatis opera tristifica fiunt.

Alius rursus desiderat liberos, quos maximè Cupiens, tellurem subit ad inferos.

Alius morbo animum-corrumpente tenetur: nec ullus est Hominum, cui non multa Jupiter mala largiatur.

Ejusdem. II. Vituperium Senectutis.

sed breve tempus durat, instar somnii, Juventus pretiosa. Difficilis autem deformisque senectus statim imminet capiti,

Odiosa simul & contempta, que virum reddit obscurum, Lædit autem oculos mentémque circumfusa.

Tithono Jupiter malum immortale dedit Senectutem, quæ vel trifti morte magis est timenda. Κέκλυ 🖰 τάξεν ἄπασαν ὅσίω τεκμίθοπο Αάμων Έκ τε μιῆς νυκδός ἡΑ΄ ἐξ ἐνὸς ῆματος αὕτως.

* Ἰσ. βέλπον, τεκτίώατο.

ut

5

10

15

'EK TΩ'N ΣΟΥΙ'ΔΑ, ΠΕΡΙ' MIMNE PMOT.

ΜίμιορμΘ, Λιγυςπάδε, ΚολοφώνιΘ, ἢ ΣμυρνάΘ, ἢ ᾿Αςυπαλιενε, Ελεγειοποίος. Γέγρνε δὲ ἀπὶ τῆς λζ΄ ᾿ΟλυμπάδΘ, ὡς Φεστερθείν τῆς ζ΄ σοφῶν. Τινες ἡ αὐτοῖς συγχεονειν λέγεσιν. Ἐκαλείτο ἡ ὰ Λιγυαςτάδις διὰ
τὸ ἐμμελὲς ὰ λιγύ.

ΈΚ ΤΩΝ ΜΙΜΝΕ ΡΜΟΥ. Πεεὶ βίε, ὅπ βραχύς. ά.

Η Μείς Α', διά τε φύλλα φύει πολυάν θεμος ώρη

Τοῖς ἴκελοι, πήχ μον ἀπὶ χόνον ἄνθεσιν ἤελίκ
Τοῖς ἴκελοι, πήχ μον ἀπὶ χόνον ἄνθεσιν ἤελίκ
Τορπόμεθα, ὡρὸς θεῶν εἰδότες ὅτε κακὸν,

"Ουτ ἀραθόν κῆρες ἢ παρες ήκασι μέλαιναι

"Η μθί, ἔχεσα τέλ Φ γήρα Φ ἀξραλέκ

"Η Α' ἔτέρη, θανάτοιο. μίνωι θα ἢ γίγνεται ἤελις
Καρωός, ὅσον τ' ἀπὶ γὶιῦ κίδναται ἡέλι Φ.

"Αυπὰρ ἐπὶω δὴ τῶτο τέλ Φ παραμεί μεται ώρης,

"Αυτίκα τε θνῶναι βέλπιον, ἢ βίο Φ.

Πολλά χθ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται. ἄλλατέ τ' δικ Φ
Τρυχῶται, πενίης Α' ἔργ ὁ διωνηρὰ πέλει.
"Αλλ Φ Α' αι παίδων ἐπιλ δεται, ὅντε μάλιξα

Γμείρων, χΤ γῆς ἔς χεται εἰς αἰδίω.

"Αλλ Φ νῶσον ἔχει δυμοφθόρον εδετις ὁξὶν

ΤΟΥ 'ΑΥΤΟΥ. β. Ψόρος χήςως.

Αλλ' όλιγο χεόνιον γίγνεται, αξαφόναρ,
"Η επιμή εωτα. το εξά αργαλέον η άμορφον
Γ η εας ύπερ κεραλής αὐτήχ' το πρέμαται,
"Εχθον όμως η άπμον, ο, τ' άγνως ον πθει άνθεα,
Βλάπει εξό όρθαλμες η νόον άμοιχυθέν.
Τιθωνώ ωλύ έθωκεν έχειν κακόν άφθιτον ο Ζεύς
Γ η εμς, ο η θανάτε ρίγιον άργαλέε.

Αν Βρώπων, ῷ Ζευς μο κακά πολλα διδῷ.

Qui pulcherrimus erat olim, ubi forma præteriit, Nec ut pater à filiis honoratur, nec ab amicis.

Ejusdem. III.

Qualifnam vita foret; aut quid jucundi fine aurea Venere? Emoriar, quando ista mihi non ampliùs curæ fuerint: Amor, inquam, occultus, & blanda dona, & lectus,

Si rapidi fint juventutis flores

Viris & mulieribus: ubi verò molesta ingruerit senecus, quæ pulchrum etiam virum deformem reddir, semper tum graves animum rodunt curæ,

Nec lolis adspectu delectatur senex;

Invifus est pueris, contemptúsque mulieribus:
Adeò miseram Deus senectam fecit.

Ejusdem. IV.

Non quidem illius robur, & fortem animum similem iis qui ante me fuerunt, credo; qui ipfum viderunt Lydorum equitum confertas disturbare turmas, Hermi per campum virum hastatum.

Ipfius quidem nunquam omnino culpavit Pallas Minerva Acre robur pectore, quando in prima acie

Furebat, ac fanguinarii in pugna belli

Acerba per vim repellentis holtium tela.
Non enim illo hoftium alius præftantior vir
Erat ad percurrendum pugnæ validæ
Opus, quamdiu luce fruebatur folis velocis.

Ejusdem. V.

Infigni cuipiam viro proni fumus omnes Invidere vivo, mortuum autem laudare.

Ejusdem. VI,

--- Sicut medici solent dicere, Leves affectus majores siunt & graviores quam timendum sit, Ut seipsos extollant,--- To opiv ew rankers, ealer mapaper Leren wen, "Ουτε πατής παισίντίμι , ετε φίλοις.

TE aute. y'.

Tis o Bio, Ti o Teprior atep sevons 'Ageodithes, Τεθναίω, ότε μοι μηκέτι ταυτα μέλοι. Κουπασίη φιλότης, κ μάλιχα δώςα, κ δυνή, "Ανθεα εἰ ήβης γίγνεται άξπαλέα 'Angeaun ng & markin, ener y, ogmules en ey 3" Theas, o, T' aigeon ours n' rando avsea मारेस, ' Αιεί ων φρένας άμφι κακαί τείρκοι μεριμιας, 'Oust' สมาสร เลยอรถคลัง ชะคุพธาชม ท่องโช,

'AM' Ex Beos who moundy, anjuas O 3 yuvaisiv

Outws appartor vineas Ednie Dess.

TE auts. d'.

Порі केर्जिश्मंबर.

Ou who si neive ye will a ni azlusoga du uov Τοίον εμεδ σεστέρων πεύθομαι, δι μιν ίδον, Λύδων ιππομάχων πυκινάς κλονέοντα φάλαγγας, Ερμιον άμπεδον φωτα φερεμμελίω. Τε μβ ἄρ' έποτε πάμπαν εμέμ (α)ο Παλλάς 'Αθίων Deini wi O readins, Ed or ava weguax ss Σευ, ηδ' αίματόεντος εν υσμίνη πολέμοιο

Πικος βιαζομούς δυσμερών βέλεα. 'Ου γάρ τις κένε δηίων έτ' αμεινότερος φώς "Εσκεν εποίχειος φυλόπιδος κρατερής Eggov, or augainv osper ans mexico.

T8 au 78. 4.

"Tapicol.

Δεινοί 2 ανδεί πάντες εσμεν ευκλεκ Zovn o Jovnoai, ral Javovra d' aivecai.

> Tr auts. 5'. Es iares.

-- Ola δη φιλέστ δι largol λέγειν, Τα φαῦλα μείζω κὶ τὰ δείν ύπος φοδον, חוף שלוידבה משדעה .-

E SUIDA, DE

LINO.

LINUS Chalcidensis primus literas ex Phoenicia ad Gracos attulisse, Herculémque literas docuisse, & inter Lyricos Poetas princeps extitisse dicitur.

E LINO.

In Prudentiam. I.

Profice, animum intendens & muniens ex auditu
Nostri sermonis, viam præ cunctis veram:
Noxas repellens, sortésque damosas, quæ profanorum
Vulgus subvertunt malísque per omnia implicant
Variis, fraudulentas sibi formas sumentes.
Has tu custodia mentis ab animo arceto:
Hæc enim expiatio revera te juste purgabit;
siquidem re ipsa oderis exitiosum earum genus;
In primis verò materiam omnium malorum largitricem,
Quam cupido instar-aurigæ-regit stolidis frænis.

Ejusdem. II. In Spem.

SPeranda sunt omnia: quià nihil non sperari potest. Omnia Deo facilia factu sunt, nihilque impossibile.

E SUIDA, DE

CALLIMACHO.

CALLIMACHUS Cyrenæus, Grammaticus, discipulus Hermocratis. Fuit autem adeò studiosus, ut & Poemata carmine scripserir, & plurima etiam prosa oratione composuerit, ultra libros 800. Vixit tempore Ptolemæi Philadelphi, Olympiad, 127.

E CALLIMACHO.

Perjurium, I.

Juravit quidem: fed, ut aiunt, ô Dea, amatoria.

Juramenta deorum non fubeunt aures.

ΈΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ,

TIEPI' AI'NOT.

ΛΙ ΝΟΣ Χαλκιδους σερτο Σπό Φοινίκης χεάμματα είς Εχλίωας άγαγείν λέγεται, γρίως ή Ηρακλέυς διβάσιαλο χαμμάτων, κό της λυεικής μέσης σερτο ήγεμών.

ΈΚΤΩ ΝΛΙΝΟΥ.

Eis owpegowilw. a'.

ΦΡάζεο δη, σπεδιοί εντιμάμφο δι ακεής Μύθων ημετέρων, άτραπον σελ πωντός άληθή Κηρης άπωσάμφο πολυτήμονας, άτε βεδήλων "Οχλον αϊςώσαι άταις σελ πάντα πεδώσι Παντίαις, μορφών χαλεπών άπατήματ' έχεσαι. Τὰς μὰ ὑπὰ ὑμής εἰργειν φυλακαϊσι νόοιο. Όυτο γάρ σε καθαρμός δικάμως ὁσιδύσει, Ει κεν άληθείη μισέης όλοδη γένο αὐτή, 'Ηδ' ὑλίω σρώσις' αἰρχῶν δίντειραν άπάντωνς "Ην έπηθυμία ἡνιοχει μάρροισι χαλινοίς.

tas

10

ata olu-O-

lem.

Τε αύτε. β'. Έις ελπίδα.

"Exπεδζ χεή πάντ' επεὶ ἐκ ες' ἐδεν ἄελπον. 'Ράδια πάντα δεῷ τελέσαι, κὰ ἀνήνυτον ἐδεν.

ΈK TΩN ΣΟΥΓΔΑ;

HEPI' KAAAIMA'XOY.

Καλίμαχο, Κυςίμαϊο, χαμματικός, μαθήτης Εςε μοκράτες. "Ουτω ή γερονεν επιμελές απος, ώς χράλας εθν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συμπάξαι ή καταλογάδων πλείς απέρ βιολία ώ. Επί ή τον χρόνον ιω Πτολεμαίε τε Φιλαδέλος, Ολυμπάδι εκζ΄.

ΈΚ ΤΩ Ν ΚΑΛΛΙΜΑ ΧΟΥ. Έποςκία, α'.

ΩΜοσεν αλλα λέγυση, θεά, τέτυς εν έςαπ Όξαυς μω διώευ κατ' ές αθαμάτου.

72

Ejusdem. II. De Literis.

Etenim ego quacunque capiti olim largitus fum, Flava cum odoratis unguenta corollis,

Omnia statim odorem amiserunt: & quæ dentes Intra, & ventrem ingratum subierunt,

Eorum quoque nihil in crastinum remansit. Quæ yerò in aures Recondidi, ea sola mihi adhuc manent.

Ejusdem. III.

Neque divitiæ fine virtute viros promovere possunt, Neque virtus fine divitiis,---

Ejusdem. IV. In Paupertatem.

Dii semper tenuiter largiuntur tenuis fortunæ hominibus.

E SUIDA, DE EVENO PARIO.

E V E N O S duos commemorant, Elegiarum scriptores, & utrumque Parium.

EX EVENO PARIO

Ultis quidem mos est in omnibus ex æquo contradicere:
Rectè verò contradicere non solent.
Et adversus illos satis est antiquum sermonem respondere;
H Æ C tibi videntur, illa verò mihi.

Ejusdem. II.

Ad sapientiam quarendam adhibere audaciam, perutile est: Alioqui noxia est, damnúmque affert.

Ejusdem. III. De ira.

Sape ira mentem hominum detexit Latentem, qua longè pejor est infanià.

Ejusdem. IV.

Exercitationem diuturnam permanere judico, amice: &, si aucta fuerit, hominibus alteram esse naturam.

Ejusdem. V.

Omne enim quod ex necessitate sit, molestum est

Τε auts. β'.

Περί γεαμμάτων.

Καὶ γό εγώ τὰ Μὸ δωα κας ή απ τῆμο έθωκα, Εανθά σωὶ ἐνόθ μοις ἀκεαλιπῆ ςεφάνδις, "Απνοα πάντ' ἐγένοντο παραγεῆμ', δωτά τ' δθόντων

Erdon, veralegy T els axaelsov sou,

Καὶ την εδεν εμενον ες ανειον όωτα δ' ακκάς Έιςε Βεμίω, ετι μοι μενα πάρες τά δε.

Të airë. y'.

"Ουτ' ἀρετής ἀτορόλο Θ οπίσαται ἀνδους ἀξεμη,

TE dure. S'. 'Els mevial.

'Aiei कांड धाम्वांड धामले रीविष्ठ प्रहर्ग.

82

E

ΈΚ ΤΩ Ν ΣΟΥΙ ΔΑ, ΠΕΡΙ' ΈΥΗΝΟΥ ΠΑΡΙΌΥ.

'ΕΥΗΝΟΥ' Σ ἀναγ εάρκοι δύω, 'Ελεγειών ποιητώς, η άμφοτές κι Παρίκε.

'EK TΩ"N 'ETHNOT' ΠΑΡΙΌΤ.

ΠΟλλοίς ἀντιλέγειν μθὸ ἔθ۞ τοῦ παντὸς ὁμοίως 'Ορθῶς αντιλέγειν ἐκέπ τετ' ἐν ἔθει.

Καὶ ποὸς μθὸ τέτες ἀρκεί, λόγ۞ τος ὁ πληαιὸς,
ΣΟΙ μθὸ ταῦτα δοκεντ' ὅξὶν, ἔμοὶ ἢ πάθε.

Τε αὐτε. β'.

Πεὸς σοφίλω ωλὸ έχειν τόλμαν, μάλα σύμφοεόν όζι Χωεὶς ή βλαβερή, η κακότητα φέρει.

Τε αὐτε. γ'. Περί δεγής.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀςγη νόον εξεκάλυψε Κευπομίνου, μανίης πελύ χεςειότορου.

TE auts. S'.

Φημὶ πολυχεονίω μελέτω εμίναι, φίλε κ δη Ταύτω ανθρώποισι τελουτώσαι φύσιν ε).

TE avis. &.

Пลัง หรื ส่งสารเชียง ออการุน ส่งเทองิง ร้อง.

'Ex

E SUIDA, DE

ERATOSTHENES, Cyrenæus, discipulus Philosophi Aristonis Chii. Natus est 127 Olymp. Scripsit autem Philosophica, Poemata, Historias, & alia multa.

EX ERATOSTHENE. In Incontinentiam. I.

Inum igni aqualem vim habet. Ubi hominem subierit, conturbat eum ceu Libycum mare Aquilo, vel Auster: unde quoque prodit latentia In mentis recessiu, & virorum animum universum concutit.

Ejusdem. II. De Zonis.

Quinque autem Zonz rotundz circumvolvuntur. Duz quidem glauco funt obscuriores cyano: Una verò, sabulosa, torridáque, & rubens, Verberata slammis; quoniam eam partem sibis subjectam perpetuò ardentes radii torrent: Reliquz duz ad utrumque polum extensa, Perpetuà torquent glacie, pluvissque gravantur.

E SUIDA, DE MENECRATE.

MENECRATES, Comicus. Comediæ ejus sunt MA-NECTOR, five HERMIONEU:

E MENECRATE.

In Senectutem.

Senectutem absentem quilibet exoptat; si quando auté veneut, Inculat: sed sutura semper est melior.

E SUIDA, DE

POSIDIPPUS Caffandrius fuit, filius Cynisci, docuit anno à Menandri obitu tertio, Comicus, Sunt autem ejus Comoediæ numero 30.

EK TΩN ΣΟΥΙΔΑ,

ΠΕΡΙ' ΈΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

hi

erit.

tan-

Co-

E

ΈΡΑΤΟΣΘΕ'ΝΗΣ, ΚυεωνάιΘ, μαθατής φιλοσόφε `ΛείςωνΘ Χίω. Ετέχθη εμζ' `Ολυμπάδι. 'Έγες 4ε ') φιλόσοφα, ποιώματα, η ίςυείας, η άλλα πολλά.

'EK TΩ'N 'EPATOΣΘΕ'NOΥΣ.
'Es an exoids. a'.

Τρός τοι πυελ ໂσον έχει μέν , ευτ' αν ες ανδεα "Ελθη, χυμαίνει δ' δια Λίδυαταν άλα Βορρίνς, κε νότ Θ' τα ζ κ) κεκρυμμένα φαίνει Βυαγό τον δ' κνδρών πάντ' επναξε νόον.

Τε 'Αυτε. β'. Περὶ ζωνών. β'.

Πέντε ἢ ἀὶ ζῶναι τω κηλές ἐπεθείωται.

Αι δύο μικ ἡ λαύκοιο κελαινότε ερι κυάνοιο.

Η ἢ μία, ↓αφαρή τε κὴ ἐκπυρος, διον ἐρυθρη,
Τυπουδίη ολογμοῖσιν, ἐπεί ρά ε μοῖραν ἐπὶ αμπίω
Κεκλιμθίω ἀκπνες ἀεθθεξέςς πυρόωσην

Αι ἢ δυω ἐκἀτερθε πόλοιο το ειπεπηγιαι.

'Αιξί κρυμθηκαι, αἰεὶ δ' ὕδαπ μορέκσαι.

'EK ΤΩ"N ΣΟΥΙ'ΔΑ, ΠΕΡΙ' MENEKPA'ΤΟΥΣ.

MENEKPATHE, Κωμικός. Δεόματα σύτε, MANE'KTΩP η ΈΡΜΙΟΝΕ'ΥΣ.

'EK TΩ"N MENEKPA'TOΥΣ.

ΤΗ egs endr μθο απώ, πας τυ χεταν ων δεποτ' ελθη, Μέμρεται ες δ' αἰ κρειοτον, ορειλομθον.

ΈΚ ΤΩ Ν ΣΟΥΙ ΔΑ, ΠΕΡΙ' ΠΟΣΙΔΙ'ΠΠΟΥ.

ΠΟσίδιππος Καστανδρούς, ήδε Κιωίσκε, τρίτφ έτα με το τελουτίσαι του Μενανδρου διδάξας, Κωμικός. Ές 3 δερματο αυτέ έως τω λ'.

Gg3

EK

E POSIDIPPO.

Uod quis infistat vitæ genus? Nam in foro sunt lites & actiones molestæ; inædibus autem Curæ; ruri, labores nimii; at in mari

Timor; in peregrinatione, fi quid habes, metuendum est; si eges, molestum est. Uxorem habes? Non fine curis

Eris. Non ducis uxorem? Eò magis vivis folitarius.

Liberi, dolores pariunt; orbitas, vita est fine liberis. Juventus, stolida est: senectus verò infirma.

Ex duobus his ergò alterum elige: aut, Nasci Nunquam; aut, Natum quamprimum mori.

EMETRODORO

Atheniensi Philosopho, Ex adverso superioribus,

Ulamcunque vivendi rationem ineas, utilitas aderit. In foro Gloria & actiones prudentes; domi verò, Quies; ruri, natura amoenitas; in mari autem,

Lucrum, in peregrinatione, fiquid habes, laus est; sin minus, solus novisti. Celebras nuptias? Domus optima

Erit. Non ducis uxorem? vitam ages leviorem

Liberi, amorem pariunt; secura est, prolis expers vita. Juventus, Robusta; senectus contra, veneranda.

Non ergò alterum è duobus eligendum est: aut, Nasci

Nunquam ; aut, Natum quamprimum mori : omni nam vita commoda funt.

COMICORUM QUORUNDAM Veterum Sententia.

IAMBI sum TRIMETRI [& Latini]
DE PHILEMONE.

A LEXANDRI regis temporibus floruit, undecima fupra centesimam Olympiade, Menandro paulo antiquior.

E PHILEMONE.

PRoba uxor, ô Nicostrata, marito suo Non debet esse superior, sed obsequens: Nam grave malum uxor est superans virum suum.

Ejufdem.

ΈΚ ΤΩ"Ν ΠΟΣΙΔΙΊΠΠΟΥ.

Ποίω τις βιότοιο τάμοι τείδον; εἰν ἀροξη ωξύ, Νείκεα κὰ χαλεπαί πρήξιες ἐν τὸ δόμοις, Φερνήδες. ἐν δ ἀγερίς, καμάτων άλις ἐν τὸ βαλάων, Τάρδω ἐπὶ ξείνης δ΄, ἰωὰ μὰν ἔχης τη, δέω "Ἡν δ' ἀποξης, ἀντηερν ἔχεις ράμων; ἐκ ἀμέειμηθ "Εωται. ἐ ραμέεις, ζης ἔτ' ἐξημωτερον. Τέκνα, πόνοι πήρωσις, ἀπαις βίω αί νεότητες, "Αφερνες αί πολιαί δ' ἔμπαλιν, ἀδρανέες. Ἡν ἄρα τοῖνδε δυοῖν ἐνὸς ἀίρευτς, ἢ τὸ ζημέως Μηδέποτ, ἢ τὸ βαιξην αὐτημε πικτομύρον.

5

oro

us,

itæ

cimâ

uior. Fuit

dem.

10

'Ex τ MHTPOΔΩ'POT
'Adlucis Φιλοτόφε,
'En τ cravits τοις σρέδεν.

Παντί Ιω βιότοιο τάμοις τς ίδου. εἰν ἀρορῆ μβί,
Κήθεα κὰ πινυταὶ τορήξιες ἐν ἢ θόμοις,
"Αμπαμμι" ἐν δ' ἀγερίς, φύσιΦ χάεις ἐν ἢ Βαλάοση,
ΚέρθΦ ἐπὶ ξείνης, Ιώ κλὰ ἐχεις τι, κλέΦ
"Ην δ' ἐπορῆς, μόνΦ διδας, ἔχεις γάμον; δικΦ ἀειςος
"Εωτεται. ἐ γαμέεις; ζῆς ἔτ ἐλαφεότεερον.
Τέκνα, πόθΦ ἀρεοντις, ἄπαις βίΦ. αὶ νεότητες,
'Ρωμαλέαι' πολιαὶ δ' ἔμπλην, ἐυσεζέες.
'Ουκ ἀρα τή διοκών ἐνὸς αἰρεσις, ἢ τὸ γμέως
Μηδέποτ', ἢ τὸ βαρεν' πάντα χδ ἐδλὰ βίνε.

ΚΩΜΙΚΩ Ν ΤΙΝΩ Ν ΠΑΛΑΙΩ Ν

Γνώμαι.

"I AMBOI' do TPI'METPOI.

SPI ΦΙΛΗ ΜΟΝΟΣ.

Fuit patriâ Syracusanus, si Suidæ stamus; aut, si Straboni, Pompeiopoli Ciliciæ urbe natus.

'EK TΩ"N ΦΙΛΗ'MONOS.

Α Γαθής γιωαικός όξιν, & Νικοςράτη, Μη κρείπου Ε΄ τανδρός, αλλ' τω ήκοου Γιωή ή νικώς ανδεσ, κακόν όξιν μεγα.

TE

Ejusdem. II.

Injuriam qui non facit, non protinus
Julius: sed ille qui potest, non vult tamen.
Manus nec ille qui suas parvo abstinet:
Ingentia sed impunè qui cùm tollere
sibique habere possit, animo temperat.
Imo nec ille, observat ista qui omnia:
sed ille, mente præditus qui candidâ,
Re justus esse, non videri esse, expetit.

Ejusdem, III. si facra faciens, Pamphile, Deo quifpiam, Hœdósque mactans, vel boves quam plurimos, Chlamydéve quæ sit purpurea vel aurea, Ebore vel ullo, vel smaragdo denique, Sibi reddidiffe benevolum numen putat; Errat profectò mente præditus levi. Vir namque frugi temperare fic fibi Debet, alienus ut sit haud tantummodo Ab adulterio, & ab inferendo virgini Stupro, à latrocinando, ab improbo lucri Amore, suafor este qui cadis solet : sed ut nec alius concupifcat conjugem, Vel bona, vel ades, fervulum, aut ancillulam, Equos, boves, jumenta, vel quapiam alia, Imò nec alius concupifcat fibulam: Te namque cernit adstat qui tibi Deus, Qui justa facta, non iniqua amplectitur: Et comparare quemque vitæ commoda Suo labore, terram arando, non vetat. Cole aquitatem, victimam gratam Deo, Magisque corde quam chlamyde sis splendidus. Non ad tonitrûs fugeris unquam fonum, Si nullius fis confcius tibi mali.

Ejusdem. IV, Concentus ille est auribus gratissimus, Convitiante cum tacetur quopiam:
Qui dissimulat enim convitium, facit Convitians convitietur ut sibi.

Ejusdom. V. Quamvis sit iste servus, est nihilominus Homo; siquidem, ô here, procreatus est homo. TE auts. B'.

'Ανης δίκαιος όζιν, έχ' ο με άδικῶν'
'Αλλ' ὅςτις άδικῶν διωάμθιῶ, κη βάλεται.
'Ουδ' ὅς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπόγετο.
'Αλλ' ὅς τὰ μικρὰλα καρτεςεῖ μη λαμβάνων,
'Ε χειν διωάμθιΘ- τὸ κραβείν ἀζημίως.
'Ουδ' ὅς γε ταῦτα πάντα διατης κυθριῶν.
'Αλλ' ὅςτις ἀδολον γνησίαν τ' ἔχων φύσιν,
'Ειναι δίκαιΘ, κὰ δοκεῖν ἔδ), Θέλει.

Trairs. y

"Ει πς ή Αυσίαν σερεφέρων, ώ Πάμφιλε, Taugav ti mindos, n seigav, n vn Dia Έτερων τοιέτων, η καλασκδιάσματα, Χρυσας ποιήσας χλαμύδας, ήτοι πορουράς, H di exepan G, i quaedy de Cada, "Ewer vouige Tov Dedr na Desavar" Πλανάτ ενιών Φ, κ) φρένας κέφας έχοι. Δει β τον άνθες χείνσιμον πεφυκέναι Μη παρθένες φθεί ερντα κ) μοι χώμθεον, Κλέποντα η σφάποντα χεημάτων χάεις, * Τ' άλλοτεια βλέποντα, κάπιθυμέντα "HTOI JUNOIXOS TO AUTENES, in Supra ( ), "H x not G, mails Te, mail oung 3' amas, "Ιππων, βοών, το σιώολον η κη ενών π δη, Μηδε βελόνης εν άμμ * επιθυμήση, Πάμφιλε. O 28 Deds Bremes of manoiou mapay, "Os žezois Sixaiois nostai, un adinois" Hoverta d' ea tor idor v Laras Gior, Τω γωδ ἀρεντα, νύκλα κ τω κμέρον. Θεώ ή మొక Sia τέλες δίκαι Φ ών, Μη λαμως ος ών * χλαμύσιν, ώς τη καςδία. Βεον ης ακέσας, μηθαμώς πόρρω φύγης, Mnder owerdes autos ourtel, Seasona

10

20

Trains. A.

Ήθον εθεν εθε μεσικώτες δη Ές', ἢ διώαδις λοιδος εμθρον φές εμν Ὁ λοιδος ῶν τὸ, ἄν ὁ λοιδος εμφ Μὴ Φυςποιῆται, λοιδορείδ' ὁ λοιδορῶν.

Τ΄ αὐτε. έ΄. Κῶν δελΦ ἦ πς, ἐδὲν ἦτον, δέασοτα. "Ανθρωπός ετός ὁζιν, ἐἀν ἄνθςωπΦ ὧ. * End Zwu

* ไช. อักก-จิบนที่ , ที่ อักก-จิบนที่ ร, นะราชูน Xá-อเง

* 10. THIS.

Ejusdem. VI.

Fortuna nulla est uspiam nobis Deus: Sed quicquid homini forte contingit, solet Fortuna id omne passim nuncuparier.

Ejusdem. VII.

Nullus etenim medicus (probè si inspexeris)

Valere amicos nè suos quidem cupit,

Nec miles urbem cernere expertem mali.

Ejustem. VIII. Nihil est quod invenire non queas, modò. Perferre quærendi velis molestiam.

Ejusdem. IX.

Malè fefe habere levius est multò malim, Quàm malè fe habentem cogier vifentibus, Quo fe modo habeat, fingulis exponere.

A. Heus tu Syra. B. Hem quid est? A. Satin' bellè te habes?
B. Simulatque quempiam senem aut anum vides,
Malè sese habere credito.

Ejusdem. XI.

Ipse medicorum mos aperte id arguit:

Hos prædicare plurimis verbis scio

Ægris, quibus medentur, abstinentiam:

Ipsosmet at, si sua valetudo labet,

Andere facere quæ vetabant cæteris.

Ejufdem. XII.

A. Quis hie? B. Medicus. A. O quam male medicus se habet, Cum neminem male sese habere contigit!

Ejusdem. XIII.

Qui non loquetur ulla quæ fint usui,
Multiloquus hic existimetur vir tibi,
Licèt duarum syllabarum sermo sit.
Contrà, Loquetur siquis apta plurima,
Quamvis loquatur, & trahat longam moram,
Nè multiloquus hic censeatur vir tibi,
Exemplo Homerus esse vel solus potest:
Nam versuum tot scripserit cum millia,
Multiloquus est vocatus unquam nemini.

TE aute. 5'.

'Ουκ έςτν ήμιν εθεμία πύχη Эεδς. 'Ουκ έςτν' ἀλλὰ πωτόματον ὃ γίγνε ται 'Ως έτυχ' έκας φ, τους εαρος δύε ται πύχη.

Τ΄ αὐτέ. ζ΄.

"Ουτε γό ἰαπρος ε΄θε είς (ἀν ευ σκοπης)
Τες αὐτες αὐτες βέλεθ' ὑγιαίνειν φίλες,
"Ουτε εραπώτικ πόλιν ὁςᾶν ἀνου κακε.

Τε αὐτε. ή. Πάντ' δεὶν ἐξευςεῖν, ἐὰν μιλ τὸν πόνον Φύγη τις, ὃς τοθέςες: τοῖς ζητεμιγίοις.

Τε αὐτε. Ε΄. Πολὺ μεζόν όζι τε κακῶς έχειν κακὸν, Τὸ καθ ένα πῶσ τοῖς ἐπισκοπυμθύοις Δείν τὸν κακῶς έχον α πῶς έχει λέγειν:

Τε αὐτε. 1.
Α. Σύρα, Σύρα. Β. Τί όζι; Α. Πῶς ἡμῖν ἔχεις;
Β. Έπὰν γκροντά πνα ἰδικς, ἢ γραμῶ πνα.
*Ιδ' ἐυθὸς ὅπ κακῶς ἔχει.

Τε αὐτε. ια.
Τεκμήριον ή τεν ἰατρες διθ' έρω
Υπερ εγκραθείας τοῦς νοσεσιν ευ σφόθρα
Πάνθας καλεντας Ετ έὰν πράσωσι τις
'Αντεν ποιενθας πάνθ' οσ εκ Εων τότε
Ετέροις.

Τ΄ દેવા જિલ્લો માર્ગ છે. Α΄ Ως મહારહેલ દેવા Α. Τ΄ (દુ દેવા જિલ્લો Β. Ιαπρός. Α. Ως મહારહેલ દેવા Απας દેવા જુ છેς , તેમ મહારહેલું દ્વારા કરે છે.

Τε αὐτε. ιγ΄.
Τον μη λέροντα τη θεόντων μηθε εν,
Μακρον νόμιζε, κᾶν ει εἰπη συκλαβάς.
Τον ει λέροντα, μη νόμιζ' εί) μακεθν,
Μηθι αν σρόθη εἰπη ποκλά κι ποκιώ χρόνον.

Τεκμήριον 🦙 τέθε τον "Ομπρον λάβε" "Ου Ο Το πρών μυσιάθως ε πών γράφει, 'Αλλ' εθε είς "Ομπρον είς πκον μακς όν.

EX ALEXIDE.

ALEXIS, Thurius Poeta, Menandri Comici Patruus. Cum eum vix præ senecture incedentem

T.

SI, factus effet antequam quis ebrius, Caput gravare jam foleret crapulà, Potare nemo vellet unquam largiús: Poenam fed istam fe manere haud cogitans, Ad pocula avidus est meraca quilibet.

Ejusdem. II.

Natura vini & hominis est simillima:
Necesse siquidem utrumque deservescere,
Necesse despumare sordes plurimas,
Et asperum esse postmodo. At vergente jam
Ætate, desæcârit aliquis si bene,
Residere, & esse potui aptum denique,
Gratumque reddi tempore reliquo omnibus.

Ejusdem. III.

Nullius arcis, nullius pecuniæ
Custodia æquè difficilis ac foeminæ.

EX AMPHIDE.

AMPHIS Amphicratis filius, Athenienfis, Comicus, Vixit Platonis atate, (ur Laer-

Bi quis ullum passus infortunium est, Lubenter illum non propinquat ad locum. Ejusdem, 11,

Adhibere qui non vult fidem jurantibus, Est ipsemet proclivis ad perjurium.

LEX ANAXANDRIDE.

A N A X A N D R I D E S Anaxandri filius, Camiræus ex Rhodo infula, vel (ut alii fcribunt) Colophonius. Natus eft

Ommissa cui sunt verba, depositum velut; si retegit, est iniquis, aut est garrulus:

'EK TΩ'N 'AΛΕ' ΞΙΔΟΣ.

tem quidam interrogasset, Quid agis Alexi? Paulatim, inquit, morior.

Ε1, τε μεθύσκελζ જર્દુ τερον το κραιπαλάν Παρεγίνεθ' ήμιν, εθ' αν εκς δινόν ποτε Περείετο πλείον τε μετείε νω ή τω Τιμωείαν ε σερος δοκώντες της μέθης "Ηξειν. σεροχείςως τευ ακερίτες πίνομο. Τε αὐτε. β'.

5

Όμοιότατος ἄνθρωπος ὅιγω τιὰ φύσιν
Τεόπον πιν ὅξά τον τὸν ὅινον τὰν νέον
Πολλή γ' ἀνάγκη κὰ τὰν ἄνθε ἀπανθέσαι,
Πρώπιςον ἀπαφείσαι κ' ἀπανθήσαι, πάλιν
Σκληρον βρέως, παρακμάσαντα δ' ὅν λέρω
Τέπων ἀπάντων ἀπαφυθέντα τίαὶ ἄνω
Ταύτίαι ἄνοιαν ἐπιπολάζεσαν, ποτὲ
Πόπμον βρέως, κὰ καπαςῆναι πάλιν,
Ἡριώ Θ' ἀ πασι τεπίλοιπον διατελών.
Τὰ αὐτὰ. γ'.

'Ουκ έςτν έτε τειχος, έτε χεήματα, ''Ουτ' ἀλλο δυςφύλακτον έδ' εν ώς χωνή.

ΈΚ ΤΩΝ ΑΜΦΙΔΟΣ.

Laertius scribit) quem & carminibus perstrinxit.

Οςτις γδομινύοντι μηθεν πείθεται, Αυτος δπιορκείν βαθίως δπίς αται.

'EK TΩ'N 'ANAZANAPI'AOT.

est (ut creditur) Philippi Macedonis temporibus, Olympiade C.I. Fabulas sexaginta & quinque scripsisse deciésque vicisse proditur.

Σπς λόγες ગી, παρακα]αθήκλω ώς λαβών, Έξετπεν, άδικός όξιν, η άκραπης αραν. si fpe lucri, est iniquus; hac fine, garrulus. Censendus autem uterque pariter improbus.

Ejusdem. II.

Non est senectus (ut tu opinaris, pater)
Onus gravissimum: sed impatientius
Qui fert, sibi ipse est autor illius mali.
Patienter at qui, sibi quietem comparat,
Dum dextrè sese accommodat ejus moribus:
Nec ille solum detrahit molestiam,
Accersit aliquam sed voluptatem sibi.

Fuit inter antiquissimos Poetas Antiphanes Carystius ab eo usquè tempore, quo Thespis sloruit, à quo & Comcedia &

T.

Jurantis ille verba qui temnit viri, Cui nullius sit conscius perjurii, Mihi videtur esse contemptor deum, Perjurisque sibimet ipse conscius.

Ejusdem. II.

In terra egenum fatius est te vivere, Quàm navigare possidentem plurima.

Ejusdem. III.

Mercator opibus infolens tumet suis: Cùm dominus harum sæpe sit ventus tamen.

Ejusdem. IV.

---- Celare, Phidia.

Præter duo aliquis reliqua possit omnia: Amore captus si sit, aut sit ebrius. Oculis ab ipsis etenim utrumque proditur, Itémque verbis: ut, negare qui volunt, Ista evidenter arguant mendacii,

Ejusdem. V.

Oneribus haud est gravius ullum ex omnibus, Quàm foemina est, dotem marito qua tulit. 'Ο μβο δια κέρδος, αδικΦ' ο ή τέτε δίχα, 'Ακεατής' Ισως δε γ' εἰσὸν αμφότεεοι κακοί.

Τε αὐτε. β'.

"Ουτοι το γηθείς όζην, (ώς όμει πάτες)
Τῶν φορτίων μέ γιςον' ἀλλ' ος ἀν φές η
"Αγνωμόνως αὐθ', ἔτος όζην ἀντιΘ.
Ο δι' ἐυκόλως, ἐνίστε κοιμίζειν ποιεί,
Μεταλαμβάνων ὅπλξει' αὐτε τον τρόπον,
Λύπλω ἀφαιςῶν, ηδονλώ τε πεοςπιθείς.

'EK TΩ'N 'ANTIΦA'NOYE.

& versus Antiphanius dictus est, ut est apud celebres tum Gracos tum Latinos Grammaticos.

ΔΕ΄ αποιν', ઉત્તવા τις διακίον | Θ καταφερνή, Ω, μικ σιώοι δε το είτερον διπως κικότι. Ουτος καθαφερνείν τη Εκών ε μολ δοκεί, Καλ το είτερον διμότας αὐτος διπωρκικένα.

Τε αὐτε. β'.

'Ev วูที สะงะพิรู หยุศักโอง, ที่ สมชาชิงาน สมคัง.

Τε αὐτε. γ'.

Επὶ χεήμαση Α' જિν έμπορος φρονεί μέχα. Ων όξι πάντων ενίοτ άνεμΦ κύριΦ.

TE dits. S'.

-- πεύ ζαι, Φειδία,

Απαντα τάλλα τὶς διώαιτ ἀν πλιώ δυοίν.

Οινόν τε πίνων, εἰς ε΄ς ωτά τὰ ε΄ μπετών.

Αμφότερα μίωι ει τὸ ἐπὸ τῆν βλεμμάτων,
Καὶ τῆν λόχων αι ώς τε τεις ἀρνεμίνες
Μάλιςα ται τα καὶ αρανείς πολλοίς ποιείν.

T8 au 78. €'.

'Ουκ έςτν ಜీδεν βαρύτεςον औ φοςτίων ''Οντως χωναικός φοςίκαι φεςέσκς'--- Ejusdem. VI.

Modice propinquos luge, amice mi, tuos:
Nam mortui haud funt, fed iter emenfi priùs,
Emetiendum cæteris quod omnibus.
Et in quod hi venêre diverforium,
In illud ipfum postmodum aggregabimur,
Reliquum omne tempus commoraturi simul.

Ejusdem. VII.

Ingenii hominis opes esse solent indices. Nam foeda si quis perpetrat dum dives est, Quid pauperatum non patraturum putas?

Ejusaem, VIII.

Mala ad senectutem, officinam ceu suam, Humana tandem congregantur omnia,

Ejusdem. IX.

Est nostra vino vita quàm simillima: Acescit, est cùm reliqua parva portio.

Ejusdem. X.

Nonne ille mortis est stipendiarius, Qui morte quarit unde possit vivere?

Ejusdem. XI.

Senium malorum ara velut est mortalibus : Confugere ad illud conspicamur omnia.

Ejusdem. XII.

Ecquos in ulus aliquis à difs expetat
Pecuniarum copiam quam maximam,
Nifi fublevare uti laborantes queat
Suos amicos, atque fructum Gratiz
Serere, dearum quz fuaviffima omnium?
Sunt namque potûs, funt voluptates cibi
Cunctis eadem, nec opipara convivia
Famem magis fedaverint.

Te wire. s'.

Πενθών ή μεργίως του περγήποντας φίλος 'Ου γδ τεθνάστο, άλλα τω αύτω όθον, "Ην πάστο έλθειν ές άναγχεῶον έχου, Περεληλύθαστο. Είτα χ΄ ήμες ύςτερον 'Εις τ' αυτό καταγωγείσο αύτοις ήξομθύ, Κοινη τον άλλον σωθλασγί θοντες χρόνον.

Traits. Z'.

Πλέτ Φ ή βάσανος όλιν ανθρώπε τε έπων.
"Οταν ενποςών η αιαχεά περίπη πείγματα,
Τι τέπον εποςήσαντ αν εκ δια ποιείνς

Trauts. n.

Πεςς ηδ το γήεσε, ώς το έςγας ήριον, "Απαντα τάν πρώπεια προσφοντά καικά.

TE aire J'.

Σφόδρ δείν ήμην ο βίω δινω στεκτρορής Όταν η το λοιπον μικείν, οξω γίγνετος.

Ts aurs. 1.

Τί δ' έχὶ ઝ્રેટ્સન μι Βοφόρ , ὁ φιλτάτη, "Ος ένεκα τε ζὴν έρχετ' ἐποβανέμθο,

TE auts. 1a.

Τὸ γῆρας ώς το βωμός Τος την κακών Τάντ ες Ιθείν εἰς τοτο καταπεφαίροτα.

TE auts. 18'.

Τε γάς τις άλλε σερός δεῶν σερ ένεις.

*Ευξαιτο πλετείν ευποςείν τε χεημάτων,

*Η τε διώαδζ σειδουδείν τοις φίλοις,
Σπέςειν τε κας που Χάριτ Φ ήδίς με δεῶν;

Τε μθι πείν οδ κό φαγείν τος ήθονος Εχομορ όμοίας εχί ή τείς καμπερίοι οδ Δείπνοις το πεινήν παύεται.---

EX APOLLODORO.

APOLLODORUS Gelous Poeta fuit Menandri oby 20.

105. Fabulas multas compositit. Fuit verò inter primos novæ Comoediæ

I.

Clauduntur ædes pessiblis, repagulis:
Sed januam faber haud ità unquam muniit,
Ut non pateret seli aditus & adultero.

Ejusdem. II.

Annis juventa fato acerbo quos rapi Videbam, eorum condolescebam vicem: Nunc lacrymis senile sunus prosequor; Quòd sit eadem mihi via insistenda mox.

Ejusdem. III.

In miseriis nullis labascere convenit, Meliora sed sperare semper affore.

Ejusdem. IV.

Habent perampla dona fortuna metum,
Periculóque non carent praluftria:
Nec ulla celía tuta funt mortalibus,
Qua evertere vel invidia, vel tempus folet,
Felicitatis culmen ubi quis attigit.
At tutior mediocritas in omnibus:
Neque mente deprimente sese ad humum nimis,
Neque contrà in altum se efferente superbius:
Namque minus alto si quis è gradu cadat,
Celabitur facilè ejus infortunium;
Ingentis at molis ruina ingens erit.
Nam rebus obstat invidia pralustribus:
Subvertit & fortuna quos evexerit.

E DIPHILO.

DIPHILUS à Clemente Alexandrino & Eusebio Pamphili κωμικώτατες κ) γνωμικώτατες (hoc est maxime Comicus & sententiis refertissimus) vocatur. Fuit hic (ut Strabo scribit) Sinopensis;

I Oc dixit inter multa pulchrè Euripides, MEUS iste venter miser & inopia me domat:

Quid

Έπην ΑΠΟΛΑΘΔΩ ΡΟΥ.

mœdiæ Poetas: à quo, tesse Donato, Terentius Phormionem & Hecyram fabulas transfulit.

ΚΑὶ κλείεθ' ή θύρα μοχλοῖς' ἀλλ' ἐθὲ εἰς Τέκτων όχυρὰν ἀτως ἐποίησεν θύραν, Δὶ ἦς γὸμῆ κὴ μοιχὸς ἀκ ἐςἑςχεται.

Të adrë. B'.

" Ο τε μειράμιον ήν, του αώρες ηλέων.

Τε αυτέ. γ΄. 'Ου θέποτ' αθυμείν του κακώς σε κασυντα θεί, 'Ανδρες, τα δελτίω ή σε εκδοκάν ακι.

Έις Αάνατον. δ'.
Τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχες φοβον,
Καὶ τὸ πάνυ λαμωρὸν ἐκ ακίνθωμον κυρεϊ
'Ουδ' ἀσφόμὲς πὰνυ ΤΦ ἐν Ανητιό γένει,
'Ο Φριέτζε Γεν ῆ χρόν τὸς ῆ φθόν Φ,
'Επὰν ἐπ' ἀκρον τὸς τὰ καλῶς πράπειν δ'ράμη.
'Η ἢ μεσότης ἐν πάστν ἀσφαλεξερς.
Τῷ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς Τυχῆς Ι
Μέρει φέρεως, μήτ ἐν ὑ Ικλῶ τάλιν. Ω
Κᾶν χῶ πέση τις ἐξ ἐλάτ ον Φ μέτζες,
'Ευωρικάλυπον ἔχε τιῶ δυς πραξίαν'
'Οχκε ἢ μεγάλε πῶμα χίχνεται μέχα.
Πρὸς χῶ τὸ λαμωρὸν ὁ φθόν Φ βιάζετου'
Σφάλλει δ' ἐκείνες ες ἀν ὑ Γώση τύχη.

Έκ 💞 ΔΙΦΙ ΛΟΥ.

Sinopensis, & eâdem ferè ætate cum Menandro floruit: fabulásque centum scripsisse dicitur, inter quas Terentius & Donatus SYNAPOTHNESCONTES commemorant

Εν γ' ο κατάχευσος είπ Ζόλλ' Ένειπίθης, ΝΙΚΑ, η χεθάμ, η πελαίπωρος τε με Η h 2

5;

id

Tasup.

Quid esse namque ventre miserius queat?
Tu siquidem in ipsum congeris res quaslibet,
Quas non in aliud vas: Feret panem quidem
Tua pera, non jus; alioqui corruperis:
Mazamque sportulæ injicis, lentem nequis:
Vinum lagenæ, carabum non injicis.
At in hunc scelestum, vel sibi pugnantia
Modo sine ullo quælibet recondimus:
Nec illud addo. Propter hunc nesarium
Etiam solere patrari mala omnia.

Ejusdem. I 1.

Medetur omni tempus ægritudini.

Ejusdem. III.

Qui perpetrati conscius sibi mali, Non erubescit ipse vel se ipsum tamen, Quinam erubescet illius non conscium?

Ejusdem. IV.

Haud ullus usquam paupere est beatior: Haud namque pejor metuitur ab eo status.

E MENANDRO

M E N A N D E R Atheniensis inter omnes novæ Comcediæ Poetasfacile princeps, Comcedias 108 compositisse tradi-

I

E St tempore omni vera proloqui optimum:
Hoc facere adhortor; quippe quòd fit roboris
Securè ad avum transigendum maximi.

Ejustem. II.

Si navigandum quatuor fit per dies,
De commeatu cura nobis maxima:
At fi in lenectam quod licet comparcere,
Non instruemus nos eo viatico?

Ejusdem, III.

Animantium unumquodque fe antimum eft;
Magifque multò quam genus hominum fapit.

Γαςής ταλαιπως ότες ον εδέν δξη γδ
Της γαςρός εἰς ἰω σερότον ἀν πάντ' ἐμβάλοις,
Αλλ' ἐχ' ἔτες ον ἀγρείον. ἐν πήτα φές οις
"Ας ἐκ, ἀλλ' ε ζωμόν ἢ διαφθες εῖς.
"Εις συνείδα μάζας ἐμβακρείς, ἀλλ' ε φάχιω.
"Οινάειον εἰς λάγωνον, ἀλλ' ε κάς σιδον.
"Εις τίω θεοῖς ἐχθεριν ἢ παύτιω εἰς οις εῖς
Τὰ πάνθ ἑαυτοῖς μαθεν ὁμολογεμθρα.
Κε πεσετίθημε τάλλα, δίδη πανταχε
Διὰ τίω τάλαιναν πάντα τοῦτα γίγνετοι.

Τε αὐτε. β'.

Λύπης ή πάσης γίγνετ' λατερς, χεύν. Τε αὐτε. γ'.

"Ος τις γδ αὐτός αὐτόν ἐκ αἰσχωίεται Σωμεβόθ αὐτώ φαῦλα διαπεσραγμθώς, Πῶς τόν γε μηδέν εἰδότ αἰσχωθήσεταις Τε αὐτε. δ'.

Πένητ 🕒 ἀνδος ἐδὲν ἐυτυχέστος το ΤΙω χο ἐπὶ τὸ χεῖου μεταβολίω ἐ πους δοκα.

'Ex W MENA'NAPOY.

tur; ab aliis, 109. Sed Apollodôrus centum & quinque suo carmine prodidit.

a'.

Α Εὶ κρόπιςον όζι τὰληθή λέγειν Εν παντί καιρῶ τῶτ ἐγὰ παρεγγυῶ Ἐις ἀσφάλειαν τω βίω πλείςον μές Θ.

ur;

Ac.

TE aure. B'.

"Αν μλο πλεωμλι ήμερων πε τεπάρων, Σκεπόμεδα τάναγησι ένδεης ήμερος" "Αν η ή φείσαδαί τι το γήρως γάριν, 'Ου φεισόμεδα, εφόδια πριποιέμλιοι;

TE auts. y'.

"Απαντα τὰ ζῶ ἐπὶ μακερώταζα, Κοὶ νᾶν ἔχοντα μᾶκλον ἀνθρώπε πολύ. Η h 3

Toy

Ac primum afellum hunc intuêre si libet;
Sors est quidem illi (quis negat?) durissima:
Accersit ullum nec sibi tamen malum,
Perfert sed illa sola quæ natura dat.
Nos, præter illud quod necessitas affert,
Nobismet ipsi adsciscimus multum mali.
Si sternuat quis, angimur; verba ob mala
Ira repentè accendimur; si somnia
Sunt visa cuiquam, nos metus statim opprimits,
Audita si vox noctuæ, expavescimus.
Leges, placita, contentiones, ambitus,
Hæc cuncta naturam mala addita ad tuam.

Ejusdem. IV.

Seni senilis lingua jucundissima; Puérque puero, & apta mulier mulieri; Et æger ægro: pressus infortunio Lenimen est homini malis exercito,

Ejusdem. V.

Est permolesta sumptuosa foemina,
Nec vivere arbitrio virum sinit suo.
Sed est boni aliquid ex ea: dat liberos;
Ægróque sedula officia præstat viro;
Huic rebus etiam comes in adversis manet,
Functique sato suneris curam gerit.
Ad singulas hæc cogita molestias:
sic namque poteris ferre moderate omnia.
At si molesta sola tu recenseas
Illísque nolis quæ juvant opponere;
Haud suerit ullus tibi doloris terminus.

Ejusdem. VI.

A matris alvo, Trophime, si tu prodiens, Hâc lege in auras luminis receptus es, Arbitrio beatus ut vivas tuo, Et hoc spopondit quispiam deûm tibi, Irasceris jure; quoniam fallit sidem: sin lege eâdem tu quoque aerem trahis, (Tragicè tibi ut loquar) homines quâ cæteri; Moderatiùs sunt hæc serenda & leniús. Nam, verbo ut uno siniam, Natus es homo, Quo nullum animal obnoxium sorti magis

Τὸν ὄνον ὁρᾶν ἔξεςι πρεῶτα τεπνί "Ουτ Τακοθαίμων ὅξιν ὁμολογκυθως"
Τέτω κακὸν δι αυτὸν ἐδὲν γίγνεται
"Α δ' ἡ φύσις δέδωκεν αυτῶς ταῦτ ἔχει.
Ημεϊς ἢ χωείς τη ἀναγκαίων κακῶν,
Αυτὶ πας αὐτη ἔτερα προςποείζουλυ.
Λυπέμη, ἀν παρη τις ἀν ἐπη κακῶς,
'Οςκζομη, ἀν πάρη τις ἀν ἐπη κακῶς,
Τοςκζομη, ἀν πάρη τις ἀν ἐπη κακῶς,
'Οςκζομη, ἀν γλαυξ ἀνακράγη, βεδοίκαμων.

*Αγωνίαι, δόξαι, φιλοπμίαι, νόμοι, *Απωντα ταῦτ', ἐπίθετα τῆ φύσα κακά.

TE au 18. S'.

Γέςων γέςονπ γλώσσαν ήδίς ω έχει, Παϊς παιδί, κὶ γιωαικὶ πεόςφος ον γιωή, Νοσών τ' ενής νοσένπ' κὶ δυς πεαξία Ληφθείς, επφδός όςι το τειςωμέρ.

TE auts. é.

Των πολυτελής ες' όχληρον, εδ' εᾶ
Ζῆν τον λαβόνος ώς βέλετ · ἀλλ' ἔνες τη
Αρασον ἀπ' αὐτῆς, παὐδες ελθόντ εἰς νόσον
Τον ἔχοντα ταὐτίω ἐδερόπουτεν ὅπιμελῶς
Απυχᾶντι συμπαρεμείνεν, ἔποθανόντα τε
"Εθα με, πρείες είλεν ὁικέως. ὅρα
'Εις ταῦθ', ὅταν λυπῆ τι την καθ' ἡμέραν.
"Ουτω ρδ ὅισεις πᾶν τὸ πρᾶρμι ἀν ἢ λεγκς
'Αεὶ τὸ λυπᾶν, μηδεν ἀντιπαραπθείς
Τῶν προςλερομώων, ἐ διωήση διὰ τέλες.

5

Cum

TE auts. 5'.

Έι ηδ έγενε σῦ, Τρέφιμε, τη πάντων μόν , Τρόριμε, τη πάντων μόν , Τρόριμε, τη πάντων μόν , Τρόριμε, τη πάντων μόν , Τρόριμε , το με διατελείο . Πρόριων α βέλει, κὶ διάπυ γῶν ἀεὶ, καὶ τῶτο τῆ Εκῶν τις ώμολο γησέ σοι, Όρθῶς ἀγαναλίξις ἔςι γὸ ἐψανων ψος, Αποπόν τε πεποιήνει, εἰ δι ἀπὶ ταυτοίς νόμοις Ερό δις ώρ ἡμεῖς ἔκασσας τὸν ἀξρα Τὸν κοινὸν, (ἴνα σοι κὶ πραγικώτερον λαλῶ) Οις έον ἄμεινον ταῦτα, κὶ λογις έον, Τὸ ἢ κεφάλαιον τῆ λόγων, ἀκθραπικ εἰ,

Hh4

Iplum erigenti & deprimenti postmodum.
Et jure; namque est omnium infirmissimum:
Tamen implicari maximis rebus solet,
Ruináque ejus multa conterit bona.
At tibi bona nec amissa funt ingentia,
Nec magna sunt, Trophime, ea quæ pateris mala.
Mediocris ergò sit tuus posthac dolor.

Ejusdem. VII.

Malis mederi si valerent lacrymæ,
Et cogeretur mœror illis cedere,
Auro parandæ quolibet nobis sorent:
Nunc res acerbæ nil morantur lacrymas,
Sed, sive plores, sive non plores, suam
U no tenore semper insistunt viam.
Quid ergò prodest slere? Nil: sed lacrymas,
Fert mœror, arbores suum ut fructum ferunt.

Ejusdem. VIII.

Alit colonum pax vel in faxis bene: Alit bellum in ipfo noxium campo quoque.

Ejusdem. IX.

Ætaris est quæ nubilis jam filia. De se silendo plurima loquitur tamen.

Ejusdem. X.

Spectare noli símne juvenis qui loquor, Viri sed utrùm verba prudentis loquar.

Ejusdem. XI.

Valde in monendo si quis asper filio, Verbis acerbus est quidem, sed re pater.

Ejusdem. XII.

Qui præbet aurem credulam calumniis, Vel ingenio is est præditus vir improbo, Vel mentis haud plus quam puer quivis habet.

Ejusdem. XIII.

Retineri ut à te non potest jacus lapis : Sic ore verba emissa qua semel uno. "Ου μεταθολίω βάτθον σεθεύ 49, κ) πάλιν Ταπεινότητα ζώον έδεν λαμβάνει. Καὶ μάλα διπάως άδεν ές τον γδ ον Φύσει, μεγίς οις δικινομείται περγγμασιν, "Ο ται πέση ή, πλείς α σωντείθει πωλά. Σὺ δι κοδάλλοντα, Τεροιμ, άπωλεσας 'Αγαβά' τὰ νωῦ δε δει μέτει ε σοι κακά.

15

T8 2018. (.

'Ει τὰ δώκρυ' ἡμῖν την κακῶν ἰῶ φάρμακον, 'Ακ' δ' ὁ κλαύσας τὰ πονεῖν ἐπαύετο, 'Ηλλατίομεδ' ἄν δάκρυα, όδντες χουσίον' Νωῦ δι' ἐ σρες έχει τὰ πεάγματ', ἐδι' ἐποδλέπει 'Εις ταῦτα, δέσποτ', ἀλλα τίω αὐτίω ὁδον, 'Εάν τε κλαίης, ἄν τε μιὰ, πορδίσεται. Τί ἔν πλέον ποιδιμές ἐδέν' ἡ λύπι δι' Έχει ὤς σῶρ τὰ δένδες καρπὸν τὰ δάκουα.

TE auts. n'.

'Ειςιώη γεως γου κάν πέστραις σχέφει καλῶς' Πόλεμος ή κάν πεδίω κακὸς έφυ.—

TE auts. 9'.

Θυγάτης ἐπίγαμος, καν ὅλως μηθὲν λαλῆ, Δια τὰ σωπαν πλείζα જો ἀυτῆς λέγει.

Travis. i.

Μή τότο βλέ ψης, Η νεώτερος λέρω. 'Αλλ' Η φρονενί Φ του λόγες ανέρος ερώ.

Të aire. ia.

Ο σκληρότατος જાણેς του είδυ દેશ το νε સ્ક્રીલંυ, Τοίς μβο λόχρις πατής.

TE auts. 18'.

"Ος τις ή διαβολίαις πείθεται τα χῦς "Ητοι πονηρός αὐτός όξι των τρόπες, 'Η παντάπασι σταιδαρίε γνώμιω έχει.

 Ejusdem. IV.

Existimandus ille præstantissimus, Injurias qui ferre novit plurimas.

Ejusdem. XV,

Cupido habendi aliena, maximum malum: Aliena namque qui student adsciscere, szpe excidentes spe sua, contrà bonis Alius addunt ipsimet tandem sua.

Ejusdem. XVI.
Malum te egestas omnium levissimum
Contristat. Etenim quantulum est illud malum,
Cujus medela prompta amico sit tuo?

Ejusdem. XVII.
Ad res agendas his tribus compellimur,
Necessitate, Lege, Consuetudine.

Ejustem, XVIII.

Quærendus ægro medicus est ut corpori;
sic est amicus mentis ægritudini:
Nam verba amica sunt medela commoda.

Ejustem. XIX.
Immodicus affert luxus arrogantiam;
Faciúntque opes ut dominus in mores novos
Impingat, habeant qui fimile nil pristinis.

Ejusdem. XX.
Existimabam divites, ô Phania,
Queis foenerari non necesse, carpere
Somnum quietum, haud clamitantes, (Hei mihi!)
Versare se fursum & deorsum noctibus,
Contingere sed hæc pauperi tantummodo.
Nunc video vos quoque, qui beati nomine,
Eadem solere sacere quæ soliti sumus.

Ejusdem. XXI.
Carere amantes mente si quis non putat,
Quos esse potius mentis expertes putes?

Ejusdem. XXII.

Quicunque damnat rémque non planè audiit,

Est improbus vir, ideo quòd credit malé.

Të avite. IN'.

ે Oul & negmsos es' avne, & Togyia, 'Osns adnesdy mass' ટેળાંડ્ય માય ફિટ્ટનું.

Tr auts. 18'.

Πλεονεξία, μέμςον ανθεώποις κακόν Οι βθ θέλοντες σεοςλαβείν τὰ εβν πέλας, Αποτυγχάνεσι πολλάκις νικώμβροι, Τὰ δὶ Ἰδια σεοςτηθέασι τοῦς ἀλλοπρίοις.

TE auts. 15.

Τὸ καφότατόν σε τη κακῶν πάντων δάκνει, Πενία. τί η τετ' έςτν, ε γένοιτ' αν είς Φίλ Θ βουθήσας ὶ απεδε βαδίως;

> Τε αὐτε. εζ'. --Τεία γάς ες, λέσσοτα,

Δι ων άπαντα γίγνεται, η κτ νόμες, "Η τους ανάγκοις, η γε τρίτον έθει τηνί.

Tr auts. m'.

Τῶ μὴν τὸ σῶμα διατεθειμή ω κακῶς, Χοεί 'ὁςἰν ἰατεβ' τω ἢ τω ψυχω, φίλκ. Λύσιω γο ἐωκς διθε θεραπάκιν λόγος.

T8 aut8. 19'.

TE aute. x'.

Ω μίω ερώ του πολεσίες, ὧ Φανία,
Οις μιλ το Γανείζεως σρές επιν, ε ς ένειν
Τὰς νύκζας, εδε ς ερεφοιλίες ἀνω κάπω
"Οι μοι λέγειν, ή Γιω ή τὸ σρῷόν πνα
"Υ πνον καθάθειν, ἀλλὰ τῷ πωρῷν πνα.
Νωι ἡ τὸ τος μακαρίες καλειλίες
Υ μᾶς ὁρῷ ποιἕν ας ἡμῦν ἐμφερῆ.

5

lem.

TE auts. na.

'Αλλ' όπαι ερώντα νέν έχειν πε άξιοί, Παρά πνι το άνόητον το όλο του.

Τε αὐτε. κβ'.

O อองหลาสมาราชองสมาร์) อาราง สมาริกาน อนดุปรุง Auris กลงทอย์ร อีราง การะย์บนร พลมตีร. Ejusdem. XXIII.

Multos necessitate factos improbos Scio, premente sorte, nec natura eos Tales fuille sponte.---

E DIODORO

Sinopenfi.

Anc ergò legem jam fero iplemet mihi,
Id facere, dictum quod fuit, confentiens:
Namque educatam præltat uxorem bene
sine dote habere, quàm malè atque divitem,
Que juncta erit vitæ mihi confortio.

EX EUBULO.

Res folum ego calices viris prudentibus Infundo. Sanitatis unum; quem ebibunt Primum: Est Amoris & Voluptatis dehinc: Infundo Somni tertium; quem ut hauserint Nomen qui habent sapientum in ædes ilico Suas redibunt: non enim quartus calix Noster, sed est Proterviæ: Clamoris est Quintus: Furoris sexus, & pugnas ciet. In parvum enim vas quando largum infunditur, supplantat ipsum sæpe potorem merum.

EX HIPPARCHO.

Aud ulla pretiofior hominibus omnibus Poffessio Arte, vitæ & utilis magís: Sortis etenim dubiíque Mavortis vices Ut cætera rapiant; manet falva ars tamen.

E NICOSTRATO.

SI funditare verba multa jugiter Et celeriter, fignum putas prudentias; Prudentiores homine funt hirundines. Te aure. ky

Πολλές δι' ἀνάγκω το πονηρές διδ' ἐτος, Οται ἀτυχήσωσιν, γερονότας, ἐ φύσει ''Οντας τοιέτες.---

ΈΚ ΤΩ Ν ΔΙΟΔΩ ΡΟΤ Σιμωτέως.

ΈΓω ωλ κιν τον νόμον έμαυ τος τετον ε Τί θεμαι, δοχιμάζων ώς τος εξητιαι ποιείν Κρείτ ον ράρ όθιν ευ τεθραμμέν Ιω λαθείν Γωσικ άπερικον, η κακώς με χημάτων, Τω έσομβίω με ταῦτα μέτερον το βίκ.

ΈΚ ΤΩΝ ΈΥΒΟΥ ΛΟΥ.

Τ Ρείς ηδ μόνες κεσπίτεις έγκες αννύω
Τοῖς ευ φερυεσι. τον μλο ὑμείας ένα,
"Ον πρεπτον ολιπίνεσι. τον τείτον δι ὑπείας
"Ερωπς ήδουῆς τε τον τείτον δι ὑπες,
"Ον εἰς πόντες ὁι σοφοὶ κεκλημικοί
"Οικαδε βαδίζεσ'. ὁ ἢ τέταρτος ἐκέτι
"Ημέτερός ἐς', ἀλλ' ὑδρεως. ὁ ἢ πέμπη Φ, βοῆς.
"Εκτος ἢ μανίας, ὡςτε κὴ βάλλειν ποιείν.
Πολύς γὸ εἰς ἐν μικεὸν ἀγγείον χυθεὶς
"Τποχελίζει ἡᾶςα τος πεπωκότας.

ΈΚ ΤΩΝ ΊΠΠΑ PXOT.

ΠΟλύ γε ωλύ όζι κίδημα τημιώτατον
Απαση ἀνθρώποιση εἰς τὸ ζῆν, τεχη.
Τὰ ωλύ γο ἄλλα, κὶ πόλεμος κὶ με ακολαί
Τύχης ἀνάλωσαν ἡ τέχην ἢ σωζεται.

'EK TO'N NIKOSTPA'TOT.

Ε΄ το σωεχώς κὶ πολλὰ κὶ ταχέως λαλείν Το Ην το φερνείν παράσημον τι χελιθόνες Ελέροντ ἀν ἡμικ σωφερνές εραι πολύ.

EK

E PHERECRATE.

Quàm senectus es gravis mortalibus, Et quàm molesta ubique! eo vel nomine, Quòd, quando agendis rebus est nil virium, Prudentiam illo tu doces nos tempore.

E PHILIPPO.

Ifficile non est admonere quempiam
Agrum, cibis ut abstineat incommodis;
Pugilémque facile est increpare cuilibet,
Dum pugnat: at pugnare, res non facilis est.
Aliud loqui de re, aliud est sentire eam.

E PHILIPPIDE. I.

FOEdæ es maritus conjugis, sed divitis: Insuaviter dormito, passus suaviter.

Ejusdem. II.

Adversa tibi si fortè sors, here, ingruat,
Euripidis memento, moerorem ut leves.
BEATUS omni ex parte nullus uspiam:
Unum esse de multis putato te quoque.

E SOTADE.

Ex fis licèt, Mortalis audias tamen. Si grande despuis, Tibi pituita inest. Pulchrosne pannos indueris! Hos ante te Ovicula tulerat. Quin es auro splendidus? Fortuna in istum nempe te extulit gradum. Es dives? Id iniqua est potentia temporis. Es insolens? Fremere facit te amentia. At es modestus? Hoc deum munus puta. Modestia autem vera nunc erit tibi, si metiare te pede ac modulo tuo.

E CRATETE. I.

M E tempus incurvavit, haud faber bonus, Infirmiora fed facit quod omnia.

'EK TΩ'N ΦΕΡΕΚΡΑ'ΤΟΥΣ.

'Ω Τήρας, ώς επαχθές ανθρώποισην εί,
Καὶ πανταχή λυπηρον, ε καθ' εν μόνον'
Έν ῷ ઝુઠે કે δεν διωάμεθ', εδ' ἰρόουθρ.
Σὸ τίωι καῦθ' ἡμᾶς διθέσκεις ευ φρονείν.

ΈΚΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Υ χαλεπόν όξι το κακῶς διακεκυθύω Έιπεν τιν' εξίον α, Μη κακῶς εχε. Πύκη τ' ἐππιμῶν εδεν έρρον μαχοιθύω. 'Αυτον ή μαχεῶς έχι όξι ἡάδιον, "Ετερόν τι τὰ λέχειν όξι το πεπονθέναι.

ΈΚ ΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΙ ΔΟΥ. α'.

'A I વ્રદ્ભેષ ગુપ્પાર્થમ' દેગુ માત્રક, તેમને જો માર્ગવા . Kaddol' તેમનિષ્ઠ, મેર્નિક પ્રતાન છે.

Të aurë. 6'.

"Οταν απυχείν σοι συμπέση τι, δέασοτα,
'Ευειπίδε μκή δητη σύ. κό δάων έση.
'Ο Υ Κ΄ έςιν όςτις πάντ' άνης ευδαμωνεί."
Ειναι δι δαίλαβε και σε τη πολλών ένα.

ΈΚ ΤΩΝ ΣΩΤΑΌΟΥ.

ΈΙ κ) βασιλεύς πέφυκας, ως Δυντός ἄκισου.

"Αν μακες: πίνης, φλεγματίω κερετή σεμοσώ.
"Αν ευματής, ταῦτα σες σε σες βάπου εξεν.
"Αν χυσοφορής, τέτο πέχνις δελυ έπαρμα.
"Αν πλέσι δίς, τέτο χεόνις άδικ δίλος δις.
"Αν άλαζονής, τέτ ἀνοίας δελ φεύαγμα.
"Αν ή σωφερουίη πάρες ν, έλν μετεής σεαυτόν.

'EK TΩ'N KPA'THTOΣ. a'.

Τος χεόν μ' έκαμ τε πέκπων έ σοφος, "Απανία δ' έρχαζομίν α αλενές ε εα.

Ejusdem. II.

Mihi fenectutem objicis, grande ut malum, Quâ non potitus, morte multatus fuit; Quam cupimus omnes: confequuti quam tamen, Dolemus, Ingratum genus adeò fumus: Nam nullus adeò cupidus est vitæ ut senex.

EX ERIPHO.

Atione verbum non caret vetus, pater, Vinum quod esse tanta ait potentia, Ut ad choréas vel senes ipsos trahat.

E POSIDIPPO. I.

D'Ifficile, mœrorem effugere: dies enim subindè curas procreat nobis novas.

Ejufdem. 11.

Qui navigavit nunquam, is ignarus mali : Esse gladiatorem, miseria levior est. Vel, Certare satius singulari pralio.

Ejusdem. III.

Chlænam alloquebantur meam, non me antea: Haud namque quilquam verba nunc mihi facit.

Ejusdem. IV.

Rerum, precatur quas homo à diis, omnium Cenfetur effe maxima immortalitas.

E TIMOCLE. I.

Forum refertum conspicari obsoniis, Est duke diviti: est acerbum pauperi.

Ejufdem. II.

Adverte, quæso, num quod ex usu est loquar. Est calamitosum animal sua natura homo, Multasque secum vita sert molestias: Mali levamen repperit sed hoc sui; Ut calamitatis immemor jam mens suæ,

Habénsque

Τέ αὐτε. β'.

Ωνείδισάς μοι γῆρος ώς κακον μέχα, Ου μιὰ τυχόντι θάνατός ἐδὰ ἡ ζημία, Ου πάντες όπθομιξιμο ἀν δ΄ ἐλθη ποτὲ, ᾿Ανιώμεθ . ὅτως ἐσμιρὰ ἀχάριςοι φύσει Τοδ ζῆν χδ ἐδεὶς ὡς ὁ γηρόπαων ἐρῷ.

Έκ ጭ ΈΡΙ ΦΟΥ.

Λο΄γ Θ γάρ ε΄ς ἀς χαῦΘ, ε΄ κακῶς έχων.
Τάθειν χος δίεν ε΄ δέλοντας.
Πάθειν χος δίεν ε΄ δέλοντας.---

Έκ 💞 ΠΟΣΙΔΙΠΠΟΥ. α΄.

Ερουγε, λύπω δαφυγεῖν ἡ δ' ἡμέρα. Ακ τε καυνον εἰς το φερντίζειν φέρει.

Τέ αὐτε. β'.

Ο μη στεπλακώς, έδεν έφεσκεν κακόν Των μονομαχέντων εσιμό άθλιώτεερι.

TE auts. 7'.

ΤΙω χλανίδα πάντες (ώς έσικεν) εκ έμε Περεπρόςδου εδε είς νω μοι λαλεί.

TE aute. S'.

Ων τοις Βεοίς ἄνθρωπΘ ἔυχεται τυχείν, Της άθανασίας κρείπου ἐθὲν ἔυχεται.

Έκ 💞 ΤΙΜΟΚΛΕΌΥΣ. α΄.

A Toegiv เปลัง รับอยุด กร, อับกอยุธิทา เปลี่ "Hossov ลัง 8" รักอยุดี กร, ลัง รถบานกาง,

TE auts. B'.

"Ω 'τῶν, ἀκεσον ἢν τι σοὶ δοκῶ λέχειν.
"Ανθρωπός ὅςι ζῶον ἐππονον φύστι,
Καὶ πολλὰ λυπής' ὁ ΒίΘ- ἐν ξαμτώ φέςει
Παρα Ιυχὰς ἕν φροντίδων ἀνδίρατο
Ταύτας' ὁ Ͻδυᾶς της ἐδίων λήθω λαζῶν,

e

Habénfque ab alieno malo folatia,
Documenta capiat, recreata paululum.
Primum Tragoedi quanta commoda afferant
Perpende, fodes. Si quis est pauperculus,
Majore pressum si videbit Telephum
Mendicitate, leniùs suam feret
Mendicitatem. Insanus est e quispiam?
Furiosum is Alcmaona proponit sibi.
Captus quis oculis? Adspicit coecum Oedipum.
Gnatus obiit? Niobe dabit solatium.
Claudus aliquisne est? Is Philocetem adspicit.
Miser, aliquis senex? Tuetur Oeneum.
Alterius etenim quisquis arumnas viri
Esse graviores viderit quam sint sua,
Animo aquiore miserias feret suas.

E CLEARCHO.

Is si diebus ebrii qui singulis, Caput meraca doleret ante pocula; Omnes ab illis abstinerent poculis. At nunc voluptas dum dolorem pravenit, Privantur illo quo frui vellent bono.

SENTENTIÆ SINGULIS VERSIBUS CONTENTÆ, è diversis Poetis.

De bonis viris. I.

Ir bonus bonum nunquam odit.
Confilii enim boni bona opera funt.
Bono quidem viro bona etiam dat Deus.
Propone tibi ad imitandum bonum virum & temperantem.
Morum index est hominibus tempus.

In Veritatem, II.

Lingua errans vera dicit.

Περς αλλοπείω τε ψυχαρωγηθείς πάθει, Μεθ ήδονης απήλθε, παιβάθείς θ' άμα. Τες ρδ τεαγωβές περοτον εί βάλει, σκόπει 'Ως ωφβέσι πάντας' δ΄ μβ ρδ ών πένης, Τη παρότερον εαυτέ καταμαθών τὸν Τήλεφον Γενόμβον, ήδη τίω επνίαν ρέον φέρει. 'Ο νοσών ή μανικώς ' Αλκμαίων' εσκέλατο. ' Ορθαλμιά τις, ' Οιδίπεν ένιδε τυφλόν. Τέθνηκε τω πάϊς; ή Νιόδη κεκέφικε. Χωλός τις δζίς τὸν Φιλοκτήτίω όρω. Γέρων τις ἀτυχείς κατέμαθεν τὸν ' Οινέα. ' Απαντα ρό τὰ μείζον' ἢ πέπτυθέ τις ' Ατυχήματ' άλλοις γερονότ' εννοκμίμω, Τὰς αὐτὸς αὐτὸς συμφορεςς ρέον φέρει.

Έκ 💞 ΚΛΕΑ ΡΧΟΥ.

Έ Ι τοις μεθυσιομικόις έκφεις ήμερας 'Αλγείν σωνεβαινε των κεφαλίων σε τε πίνειν Τὸν ἀκρατον ἡμίκι εδε ε΄ς έπινεν ἀν. Νωῦ ἡ σε τε τε τόνε τω ἡδονίω Περλαμβάνοντες, ὑςερεμμό τάγαθε.

TN°ΩMAI MONO ΣΤΙΧΟΙ ΚΑΤΑ' ΣΤΟΙΧΕΙΌΝ

En Stapogov mointh.

A. Eis ajalès andegs. a'.

ΑΝής ή χεης ος χεης ον ε μισε ποτε. Γνώμης ρε έωλης έρρα χεης η ρίγνεται, Έλλο ρε ος οδικτούς εωλο κε οδικτούς εωλο κε τον εωλο κείνετους κου σώφερνας "Ηθες ή βάσανος όξην ανθρώποις χεόν ος οδικτούς κείνος.

'Eis 'Ann Beiav. B's

Ή γλώσι άμβτάνεσα τάληθη λέγει.

In Peccatum. III.

Turpe nihil fac, neque disce.
Bis perperam facere idem non viri est sapientis.
A rebus malis manum liberam habe.
Qui nihil novit, nihil delinquit.

In Necessitatem. IV.

A necessitate omnia in servitutem rediguntur statim. Præ necessitate multa facimus mala.

In Virtutem. V.

Quæ non decet, neque audi, neque vide.
Remissio est malorum vitæ tranquillitas.
Melius est corpore quàm animo ægrotare.
Ingenui enim viri est, vera dicere.
Ingenuos tuere tuos mores.
Modestum este eum, qui ad convivia invitatur, oportet.
Bonum producunt fructum honesti mores.
Fructus bonus est, bene composita vita.
Cape curam honestæ vitæ.
Beatus est qui beatis inservit.
Scutum maximum est virtus mortalibus.
Te ipsum serva moribus liberum.
Thesaurus virtutis est, temperantia sola.
Animi curam gere tui, quantum potes.

In ingratam memoriam. VI.

Semper qui servatus est, est ingratus natura.
Simulatque quis misericordia affectus est, periit beneficium.
Ingratus est, quisquis beneficio affectus immemor est.
Obliviscuntur omnes, qui beneficium acceperunt.
Pulcher thesaurus est, reposita gratia.
Post donum celerrime senescit gratia.
Beneficium qui accepisti tempestivum, in tempore repende.
Beneficium ubi acceperis, memento: & ubi dederis obliviscere.
Beneficium confer, quatenus potes tamen.
Munera justa & da, & accipe.

In Regem. 1.

Regnum tibi cum paraveris, fis eo dignus. Imago Rex est animata Dei. 10

'Eis 'Austrian. 2'

*Αιγεον ή μηθέν πεφπε, μηθεμάνθανε. Δὶς εξαμβρτεν τάυτον, εκ ἀνθρος συφε. *Ερρων πονηρών χεις ελοθείου έχε. *Ο μηθέν ειδώς, εθεν εξαμβρτάνει.

'Es 'Avayalw. S'.

ำ พิ่ง หัง ล่งส่วนทร พล่งชล อิชมิธิชณ ชลวย์ : ำ พิ่ง หัง ล่งส่วนทร พอมมล พอเชียมิม พลสล์ :

Έις `Αςετίω. ε΄.

"Α μη σερείνει, μητ' άκες, μηθ' δεα.
'Ανάπωνοίς δει τη κακών ασραξία.
Βήπον όξι σώμα γ' η Ιυχωύ νοσεν.
Ελάθερε γδ ανδερές, τάληθη λέγειν.
'Ελάθερυ φύλασω τον σαυτό τερπον.
'Ευτακίον ε) τάλλοτρια δειπνώντα δεί.
Κληδι φύκοι καρπον δι σεμιοί τρόποι.
Καρπος ή άγαθος δειν, 'έυτακί Θ βίω.
Λάδε σεργοιαν τό σερεκοντω βίω.
Μακάειω δετις μακαείοις τοπρετεί.
'Όπλον μέγις ον δειν η 'ξετη βερτοίς.
Σαυτον φύλαπε τος τερποις ελάθερον.
Ταμείον αρετής όξι, σωφερσωύν μόνη.
'Υυχής επιμελό της σταυτό, καθά διώη.

10

e.

In

10

'Eis 'Azaeisiav. s'.

'Ακὶ δ' ο σωθείς όξην ἀχάρις ος φύσει.
"Αμ' ἡλέηται, κὴ τέθνηκεν ἡ χάρις.
'Αχάρις ος, ός τις ἔυ παθών ἀμνημονεί.'
Επλανθάνονται πάντες δι παθόντες ἔυ.
Κὸγὸν ἡ θησαύρισμα, κεμβόη χάρις.
Μετὰ τιὰ θόσην τάχις γηράσκει χάρις.
Χάριν λαβών ἔυκαμρον, ἐν καμρῷ δ'ίδε.
Χάριν λαβών, μέμνησο ' ἡ δ'ες, ἐπλάθε.
Χάριν χαρίζη, καθ' όσον ἰρνύρις ὅμως.
Χάριν καρίας κὴ δ'ίδε, κὴ λάμβανε.

Β. Έις Βαπλέα. α'.

'Αςχής τετά χώς, 'Ιδι ταύτης ἄξιΦ. 'Εικών ') βασιλάς όζιν έμ.ψυχΦ 3εξ.

Ii3

In Vitam. II.

Securus vitæ ferè non solet honestè agere.
Vivit nemo, quam probare solet vitam.
Vita fortunis egens, non est vita.
Vita est, si quis victu fruatur vivens.
Vita vocata est, cui gravi labore alimenta parantur.
Terra omnia parit, & rursum recipit.
Vivimus non ut volumus, sed ut possumus.
Non licet vitam invenire à molestiis vacuam in quopiam.
Vivere sine molestia, hominis est felicis.
Res cœca & infortunata est hominibus vita.
Quam suavis est vita, si quis eam non cognoverit!

In auxilium. III.

Vir virum, & civitas servat civitatem. Manus manum lavat, & digitus digitum.

In Confilium. IV.

Malo confilio multas jacturas faciunt mortales. Vir inconfultus frustra laborat currens. Vir inconfultus voluptatibus capitur. Confilium ante quodvis opus cape, Confilio recto nihil tutius. Noctu confilium à prudentibus initur. Res facra revera est confilium. Sapiens fapientum est confilium. Sapienti a viro accipe confilium. Confiliarius bonus, non malus sis amicis. Confiliarius sis bonorum, non malorum.

In nuptias. I.

Expertem molestiarum vitam habebis absque nuptiis.

Qui ducturus est uxorem, in poenitentiam fertur.

Nuptiæ enim hominibus optabile malum.

Deus tibi ipsi, si divitem duxeris, eris.

Mores præferre pecuniis, eum qui ducit uxorem oportet.

Existima, ubi duxeris uxorem, te esse servum in vita.

Qui non ducit uxorem homo, non habet mala,

Faciliùs vitam degis, si uxorem non alis.

Nam inselicissimus est, qui, cùm pauper sit, uxorem duxit.

'Eis Biov. B'.

'Αμελδυτα το ζην εκ ένες' ευχημονείν.
Βιοῖ μψι εθείς ον σροσιρείται βίον.
Βίω βίε θεόμψω, εκ έςτν βίω.
Βίω εξίν, αν τις τω βίω χαίρη βιών.
Βίω τέχληται θ', ος βία πρείζεται.
Γη πάντα τίκτει, κι πάλιν κομίζεται.
Ζώμω μο έχ ως θέλομω, αλλ' ως θαμάμεθα.
'Ουκ έςτ βίον ευρείν αλυπον εν εθενί.
Το ζην αλύπως, ανθεός όςτν ευτυχες.
Τυφλον ή κι θύς πνου ανθρώποις βίω.
'Ως ήθις ο βίω, αν τις αδτον μη μάθη.

'Eis Bonderar. y'.

'Ανηρ χο ἀνδεα, κὶ πόλις σώζει πόλιν. Χειρ χειεα νίπει, δικουλός τε δικτυλον.

10

10

10

Eis Bealin. N.

'Αδελία 3 πολλά βλάπονται βεστί. 'Ανης άδελΦ εἰς κενὸν μοχθεί τζέχων. 'Ανης άδελΦ εἰς κενὸν μοχθεί τζέχων. 'Ανης άδελΦ ήδοναϊς Ֆηςδύεται. Βελίω ή παντὸς πεσίγματΦ σεολάμδανε. Βελης 3 δεθης εδεν άσφλιές εξον. 'Εν νυκτί βελή τοϊς σοφοίσι χίγγεται. 'Γερόν άληθῶς όξιν ή συμβελία. Σοφή σοφῶν 3 χίγγεται συμβελία. Σοφέ παρ' άνδεος σεοςδέχε συμβελίαν. ΣύμβελΦ ἐδλὸς, μὴ ημιδός χίγγε φίλοις. ΣύμβελΦ ἔδι δος άλαθῶν, μὴ την τεκῶν,

Γ. Έις Γάμον. α.

Ταμείν ή μέλλων, βλέξον εἰς τειὰ γείτονας. Γαμείν ή μέλλων, βλέξον εἰς τειὰ γείτονας. Γαμείν ὁ μέλλων, εἰς μετάνοιαν ἔρχεται, Γάμθ γδ ἀνθρώποιστν ἐυκταῖον κακόν. Δαίμων σεαυτώ πλεσίαν γήμας ἔση. Ἡθθ σεγκείνειν χεημάτων γαμᾶντα θεί. Νόμιζε γήμας βάλθ Ε΄) τω βίω. Ὁ μη γαμων ἄνθρωπθ ἐκ ἔχει κακά. Ῥρον βίον ζῆς, ᾶν γμυαϊκα μη τρέφης. Ὁς τρικακοδαίμων, ὅςτις ῶν πένης γαμεί. Ιί 4

In Risum, II.

Ridet stultus etiamsi nihil ridiculum sit. Risus intempestivus inter mortales grave malum.

In Scnectutem. III.

Senectus delet omnes vires corporis.
Senectus autem malæ quæ fiat depulsio?
Sententiæ meliores sunt seniorum.
Viaticum ad senectutem semper reconde.
Veniet senectus quamlibet querelam offerens.
Pulchrum, senescere; & non senescere, rursum.
Consortia seniorum ama.
Molestus vir est, inter juvenes senex.
Canities temporis indicatio est, non prudentiæ.
Time senectutem: non enim venit sola.
Grave senectus est hominibus pondus.

In Parentes. IV.

Velis parentibus ante omnia honorem deferre.
Parentes cole, & amicos affice beneficiis.
Spera te colentem parentes prosperum rerum successum habitudii maximi prudentibus parentes simt.
Satis vives, in senectute alens parentes.
Existima tibi ipsi parentes esse deos.
Adversus filium indignationem non alit probus pater.

In Mulierem. V.

Vitæ egestas est viris mulier.
Uxorem sunerare satius est, quàm ducere.
Mulieri imperare non concedit natura.
Mulieri ornatus mores sunt, & non ornamenta aurea.
Mulieri nè credas tuam vitam.
Mulieri cuilibet ornamentum silentium affert.
Mulierem bonam nancisci non est facile.
Mulieris bonæ est, tueri domum.
Mulier domi damnum est, & salus.
Mulier enim nihil novit, nisi quod vult.
Mulier à muliere nihil unquam differt.
Mulier proba gubernaculum est domûs.
Mulier profus res est, quæ magnos sumptus sacit natura.
A mulieribus perit mundus magnus.

Έις Γέλωτα. β'.

Γελά δ' ὁ μωρὸς, κάν τι μλ γελοΐον ή. Γέλως άκαις Θ ἐν βροτοῖς δεινὸν κακόν.

'Eis Theas. y'.

'Απαντ', ἀφανίζει γῆσσε ἰοῦν σώματος.
Γήρως ἢ φαύλε τἰς γενοιτ' ἀνατερπή;
Γνώμαι δι' ἀμένες ἐισὶ τῶν γεραιτέρων.
Έρδολον ἐις τὸ γῆρας αἰεὶ κατατίθε.
"Ηξει τὸ γῆρας πᾶσαν αἰτίαν φέρων.
Καλὸν, τὸ γηρὰν' κὰ τὸ μιὰ γηρὰν, πάλιν.
'Ομιλίας ἢ τὰς γεραντέρας φίλει.
'Οχληρὸς ἀνήρ ὅξιν, ἐν νέοις γέρων.
Πολιὰ χεόνε μιώυσις, ἐ φερνήσεως.
Φοῦς τὸ γῆρας ἐ κὸ ἐρχεται μόνον.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ὁξιν ἀνθρώποις βάς ⑤.

10

10

15

In

n.

Eis Toveis. d'.

Βέλε γονείς του παντίς ον πιμαίς έχειν. Γονείς ή τίμα, κὸ φίλες δυοργέτει.
"Ελπίς πιμά τεν γυνείς περίξειν καλώς Θεοί μέγιςοι τοίς φερνέστυ δι γρνείς. Γιανώς βιώσεις, γπεροσπών τεν γρνείς. Νόμιζε συμπό τεν γρνείς τή) πέκς. Περς ίδυ δργίω έκ έχει χειις πατήρ.

Eis Twang. &.

Βίε σπάτις πέρυκεν ἀνδικήσην γιωή.
Γιωαίκα θάπθειν κρειούν όζην, ἢ γαμείν'
Γιωαικὶ δὶ ἄρχειν & δίδωσιν ἡ φύσις.
Γιωαικὶ κόσμ Φ, ὁ πεόπος κὲ χευσία.
Γιωαικὶ κο πίσευς πὸν σαυτό βίον.
Γιωαικὶ παθοη κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
Γιωαικὸς ἐδλῆς όπτι χεῖν ἐ ράδον.
Γιωαικὸς ἐδλῆς όξη, σώζειν δικίαι.
Γιωὴ γδοικω πῆμα, κὸ σωπεία.
Γιωὴ γωαικὸς πώποτ' ἐδὲν διαφέρει.
Γιωὴ γιωαικὸς πώποτ' ἐδὲν διαφέρει.
Γιωὴ τὸ σιώολὸν όξι δα παιπεὸν φύσει.
Γιωὴ τὸ σιώολὸν όξι δα παιπεὸν φύσει.
'Εκ πή γιωαικὸν ὅλλυται κόσμ Φ μέγας.

Ev

In mulieribus fidem non licet videre. Mulieris amulatio totam turbat domum. Vivere non oportebat mulierem multis de causis. Ouzre mulierem coadjutricem rerum agendarum. Mare. & Ignis, & mulier, mala tria funt. Feris omnibus immanior, mala mulier. Thefaurus est malorum, mala mulier. Venenum est aspidis, mala mulier. Par est lexnx & mulieris crudelitas. Tela, mulierum opera funt; & non conciones. Eft honestum, mulieris videre bonos mores. Bona planta est in vita, mulier. Cum leone vivere, quam cum muliere prastat. Molestia præsens semper est mulier. Plenum malorum est onus, mulier. Sponsa fine dote non habet loquendi libertatem. Nihil muliere deterius est, vel bona quidem. Multi mulierum causa incidunt in calamitates Mulier perinde est ut sordes argentatæ. Jucundum malum est viris mulier. Superba est res formosa mulier. Pro uxore & amico laborem capere oportet. Procella domestication est viris mulier. Quàm infida res est mulieribus natura!

In Populum. I.

REs violenta turba est: non habet autem mentem.

In fuftum. II.

Viri justi fructus non perit.
Vir justus est, non is qui non nocet;
Sed qui nocere cùm potest, non vult.
Vade vià rectà, si justus sis.
Vitæ justæ est finis bonus.
Justa operatus coadjutorem habebis Deum.
Justus esse magis quam utilis velis.
Justus esse magis quam utilis velis.
Justus sis, ut etiam justa assequaris,
Judicare id quod justum, non quod utile est, velis.
Adversus bene dicentes nihil contradicere possum.
Mores justi, possessio pretiosissima est.

In Gloriam. III.

Nitere tibi ipfi gloriam relinquere.

Έν χλημιαιξὶ πέςιν ἐκ ένες ἰδείν. Ζῆλ Θημιαικὸς πάντα πυςπολεῖ δόμον. Ζῆν ἐκ ἐδει γιμαϊκα κῦ πολλὲς τρόπες. Ζήτει γιμαϊκα σόμμα χον τῆν ακαγμαπων.

Σηγει γωνακά σορμα χεν την τως γρανιά Θάλα οτα, κ) πο ε, κ) γωνή, κακά τεία. Θης ων άπαντων αγειωτέρα, κακή γωνή. Θησωρεός όξι αβί κακών, κακή γωνή. "Τὸς πέφυκων από Θ, κακή γωνή. "Του λεαίνης κ) γωνακός ωμότης.

150 γωαικών έργα, κέκ δικλησίαι.
Καλόν, γωαικός εξερεξίν καικός τεξπες.
Καλόν φυτόν πέφυκεν ον βίφ, γωνή.
Λέοντι συζήν, η γωαικί συμβιέν.
Λύπη παρέσα πάντοτ δελν ή γωνή.

30 Μεςον κακών πέφυκε φος πον, γωνή.
Νύμφη δ' έφως ικος εκ έχει παρρησίαν.
'Ου δεν γωναικός χείες ν, εδε τες κακίες.
Πολλοί γωναικών δυς τυχεσιν ένεκεν.
'Ρύπος γωνή πέφυκεν ής γυς ωμλύ.

35 Τερπιον κακὸν πέφυκεν ἀνθείσην γωή. Υπρήφανον πράγμι όξὶν ὡξαία γωή. Υπρ γωακὸς κὰ φίλε πονητέον. Χειμών κατ' ὁικες όξὶν ἀνθεάσην γωή. Ώς ἔς ἀπεον ἡ γωακείη φύσης.

Δ. 'Εις Δημον. α'.

ΊΣχυςον, όχλΦ δάν ἐκ έχει ϳνέν.

Eis Dinguov. B'.

'Ανδεες δικαίκ καρπος εκ διτολλυτα. 'Ανδης δίκαμος όξεν, εχ' ο μικ αδικών, 'Αλλ' ός τις αδικείν διμαμθοςς γ' ε βέλεται. Βάδζε τίω ουθείαν, ω δίκαμθ δε. Βίκ δικαίκ γίγνεται τέλθ καλόν, θεδ. Δίκαια δεάσας, συμμάχε τουξη θεδ. Δίκαιθ εθ μάλλον δικαίων δδιτύχης. Κείνειν δίκαιον, μικ το συμφέρον, θέλε. Προς ευ λέγρντας εδεν αντεντείν έχω. Τρέπ θ δίκαιθ, κίδιμα τιμιώτατον.

Έις Δόξαν. γ΄. Ζήτει σταυτή δόξαν εγιαπαλιπείν.

10

Bene audire magis quam ditescere velis. Vana gloria nihil miserius.

In Servos. IV.

Servo deterius nihil, vel bono quidem. Unus est servus domûs, herus. Angit me servus, domino majores attollens spiritus. Quam jucundum est servo, dominum probum nancisci!

In Infortunium. V.

Oportet alios effe miseros, alios felices,
Quercu lapsa unusquisque ligna incidit.
Ex voluptate nascitur infortunium.
Viro infortunato nè affingas malum.
Nunquam de teipso infortunatus desperes.
Nè insulta infortunato: communis enim fortuna est.
Existima communia omnia infortunia.
Hei mihi! Etenim repentè infelicem esse, generat surorem.
Infortunatorum fortunatus nullus amicus.

In Continentiam. I.

Venter & multa capit, & pauca.

In Spes. II.

Spes alunt inanes mortales. Vir infelix fervatur fpe. Spera omnia ad fenectutem ufquè, mortalis cum fis.

In Laudem. III.

De teipfo laudes nè habueris. Amicos laudibus magis quàm te celebres.

In Amantem. IV.

Senex amator, extrema mala fortuna eft.

In Nobilem. V.

Vir optimus nunquam fuerit ignobilis.

In Pietatem. VI.

Deum cole: & omnia facies divino instinctu. Mortalis cùm sis, nè sapias qua supra Dei voluntatem sunt. De pietate & loquere, & disce. Καλώς ἀκέτιν μάλλον ν πλέθεν Δέλε. Κευνς ή δόξης έδεν ἀθλιώτερον.

Έις Δέλες. δ'.

Δέλε ή χθεον εδέν, εδε τε καλε. Εις όζι δελΦ όικιας, ο δεσώτης. Λυπε με δελΦ, δεσώτε μείζον φεςνῶν. Ως ήδ) δελώ δεσώτε χεηςού τυχείν,

'EIS Δυςτυχίαν. έ.

ΔΕ του με Ε΄ δυ δυς του χείς, του δι δυτυχείς. Δρυδς πεσέσης πας ανής ξυλούεται. Έξ ήδονης δι φύεται το δυςτυχείν. Έπ' ανδρί δυςτυχεντι μιλ πλάσης κακόν. Μηδέποτε σωυτόν δυςτυχεντ' απελπίσης. Μη "μεαινε δυςτυχενηι κοινη γδ τύχη. Νόμιζε κοινα πάντα δυςτυχήματα. "Οι μοι το γδ άφνω δυςτυχείν, μανίαν ποιε. Τῶν δυςτυχέντων δυτυχής έδεις φίλ. .

E. 'Eις Έγκράτειαν. α'.

ΓΑςρὸς ή παιςῷ πᾶσαν ἡνίαν κεσ∫άν. Ἡ κοιλία κὸ πολλά χωςὰ, κῶλίςα.

Eis Enmidas. B'.

'Αι Α' ἐλπίδες βόσκεσι των κενὰς βροτήν. 'Ανὰς ἀτυχῶν ἢ σώζεται τῶς ἐλπίσιν. 'Έλπιζε πάντα μέχχι χήςως, Эνητὸς ὧν.

'EIS "ETTUVOY. Y'.

Ύπὲς σταυτε μη φεόσης εγκώμια. Φίλων έπαιρον μάλλον η σαυτε λέγε.

'Eis' Egavla. N'.

Γέρων έρος κός, έράτη κακή τύχη.

Eis Euglon. E.

· Arnp deisos en ar ein sus funs.

Eis 'Euofenav. s'.

Θεὸν σέδε κὴ πάνλα πράζεις ἐνθέως. Θνητὸς πεφυκώς, μιὰ φρονῆς ὑπέρθεα. Ύπὲς ἐυσεβείας κὴ λάλει, κὴ μάνθανε. In Felicitatem. VIL

Æquum eft, Felicem meminisse Dei. Suo judicio nemo est felix. Commune bonum est, bonus felix. Nullus est qui in omnibus sit felix. Multi quidem felices sunt; at non sapiunt. Felicem etiam sapientem esse existimamus. Fortunato quavis terra patria est. Felicium omnes sunt cognati. Quam facile cadunt splendida fortuna!

In Preces. VIII.

Preces justas audit Deus.

In Odium. IX.

Immortale odium nè ferves, mortalis cùm fis. Inimicis diffidens, nunquam patieris incommodum. Inimicos ulcifcere, non cum tuo incommodo. Sermonem inimici nunquam putes amicum.

In Vitam.

Vivere turpe est, quibus vitam invidit fortuna. Vivere volens, nè facias morte digna. Omnes præclarè vivere volumus; sed non possumus. Quàm jucundum est vivere, non invidente fortuna?

In Voluptatem.

Ntempestiva voluptas parit damnum. Nam ferè propter voluptates molestià afficimur.

In Mortem, I.

Ortalibus omnibus vitâ excedere necesse est.
Vitâ improbâ mors optabilior est.
Aut vivere citra molestiam, aut mori seliciter oportet.
Mortalis natus cùm sis, nè irrideas mortuum.
Pulchrum Mori, quibus vita injuriam affert.
Præstat non vivere quàm vivere miseré.
Quem amat Deus, is moritur juvenis.
Nunquam beatum censui sumptuosum mortuum,
Mori non turpe est, see turpiter mori.

In Deum, II.

Deus adjuvans omnia facit facilé.

Deo volente, etiam in crate naviges.

Eis Euruxian. C'.

Δίκαιον, ξυ πεφποντα μεμνήδις θεξ.
Κατ 'ιδίαν φεόνησην έθες ευτυχες.
Κοινόν ή καλόν όξι, χεηςὸς ευθυχών.
'Ουκ έςιν όξις πάντ άν ήρ ευδαιμονεί.
Πολλοί μθι ευτυχεσην, ε φερνεσ δε.
Τον ευτυχεντα η φερνείν νομίζομθι.
Τῶ μὸ καλῶς περωνυτι πῶσα γη παιςίς.
Τῶν ευτυχεντων πάντες εἰπ συγ βιείς.
'Ως ευκόλως πίπεσην αι λαμφραι τύχαι.

'Eis'Euzli. ή.
'Euzis Singias &n ἀνήκοΘ Θεός.

'Εις 'Έχθεαν. ઝ'. 'Αθάνατον έχθεαν μιὶ φύλατε, θνητός ὧν. 'Εχθεδίς ἀπιςῶν, ἕποτ' ἀν πάθοις βλάβίω. 'Εχθρὲς ἀμυώς, μιὶ 'πὶ τῆ στωτές βλάβη. Λόρον παρ ἐχθρες μήποθ' ἡγήση φίλον.

Z. Έις Ζωνώ.

Ην αλχεόν, δις ζην εφθονησεν ή τύχη.

Ζην βελόμυ, ων πεάτ ε θανάτε άξια.
Πάντες καλώς ζην εθέλομο, άλλ ε διωάμεθα.

Ως ήθυ το ζην, μή φθονέσης της τόχης.

H. 'Ess'Hobyle'.

Η Γας παράκαιρος ήθονη τίκ] ει βλάβω. Ως πολλά δια τας ήθονας λυπόμεδα.

Θ. 'Εις Θάνατον. α'.

Βροτοις άπασι κα βανείν δορέλεται.
Ζωῆς πονηρος βάνατος αίρετώτερος.
Ἡζιῶ ἀλύπως, ἢ βανείν ἐυβαιμόνως.
Θνητὸς πεφυκώς, μὴ γέλα τεβνηκότα.
Καλὸν τὸ βνήσκειν, δις ύβριν τὸ ζῆν φέρει.
Κρείων τὸ μὴ ζῆν ἔδιν, ἢ ζῆν ἀβλίως.
Θυ γὰ φιλεί βεός γ΄, ἐποβνήσκει νέΘ.
Ου πώποτ΄ ἐζήλωσα πολυτελῆ νεκρόν.
Τό ρβ βανείν ἐκ αἰχρὸν, ἀλλ΄ αἰχρῶς βανείν.

Έις Θεόν. β΄. ΘΕὸς σωιοργῶν πάντα ποιεῖ ἡαδίως. Θεδ θέλον[Φ, κὰν ἀπὶ ἡικὸς πλέως. Animus nobis est in unoquoque Deus. Ubique est, omniáque respicit Deus. Quod alit me, id ego judico Deum.

In Medicos.

Multorum medicorum visitatio me perdidit.

In Tempus. I.

Mnia in tempore gratiam habent vindemiata.
Tempora dissolvunt regna.
Tempus est multo potentius legibus.
Tempus fortitus mendicus potest multum.
Pulchrum est, cujusvis temporis nosse modum.
Multos tempus viros, cum non sint, facit.
Multorum tempus sit autor.
Celerrime tempus transmutat res.
Occasionem precare assidue propitiam habere.
Tempus omnia vitæ judicat bene.
Quam magna est res parva, in tempore data!

In Pulchritudinem. II.

Nè facias judicium videns pulchritudinem, sed mores. Quàm jucunda pulchritudo, cum habet mentem sapientem!

In Lucrum. III.

Optime, nè lucrum tibi in omnibus proponas.
Victum compara ex qualibet re, præterquam ex malis rebus.
Volumus ditescere omnes: sed non possumus.
Velis cogere ex justis rebus victum.
Mores improbos suge, & lucrum improbum.
Lucrum improbum detrimentum semper affert.
Lucrum improbum nè accipere velis unquam.
Ubi lucrum, contra naturam serviendum est.
Parva lucra majora detrimenta afferunt.
Turpia lucra calamitates afferunt.
Lucrum existima lucrum esse, si justum sit.

In Judicium, & in Divinam Justitiam. IV.

Ducit numen malos ad pœnas. Inexpensum nè punias quenquam. Est justitiæ oculus, qui omnia videt.

ot populas non t

Rememonisce

O ves 38 have den in Endste Seds, Havin sag den, marta te Bremer Seds. To 38 agregor we, ver End neira Seds.

I. 'Eis 'Taress.

【Απρος ἀδόλεχος, νοσωντί πάλιν νόσ 💇. Πολλών ἰαπρών εἰςοδός με ἀπώλεστεν.

K. 'Eis Kalegv. a.

ΑΠαντα καιςῷ χάειν έχει τευγωμίνα.
Καιερὶ ἢ καταλύκοι τὰς τνεμννίθας.
Καιερὶ ἢ καταλύκοι τὰς τνεμννίθας.
Καιερὸς γάς ὅςι τὰν νόμων κρείτ] ων πολύ.
Καιρὰ τυχὰν Ὁ πωντὸς ἔχψει μέχα.
Καλὸν, τὸ καιρὸς ἀνδρας ἐκ ὅντας ποιερο.
Πολλῶν ὁ καιρὸς χίγνεταν ποιεροιτίο.
Πολλῶν ὁ καιρὸς μεταφέρει τὰ πρεάγματα.
Τὰχὰ ὁ καιρὸς μεταφέρει τὰ πρεάγματα.
Τὸν καιρὸν ἔυχε πάντοθ ἵλεων έχειν.
΄ Προς τὰ πάντα τὰ βίε κείρει καλῶς.
΄ Ως μέγα τὸ μικρόν ὅςιν, ἐν καιρῷ δολέν.

10

10

ci

'EIS KANO . B'

Μη κρίν ορών το κάλλΦ, άλλα τον τεόπον. Ως ηθυ κάλλΦ, όταν έχη νέν σώφερνα.

EIS Képal Q. y.

Βέντιςε, μη το κέρ Ο ον πάσι σκόπει.
Βίον ποείζε πάντο τεν, πλίοι όκ κακών.
Βελόμε Γα πλετείν πάντες άλλ' ε Γωάμε Γα.
Ζήτει σωάχειν οκ δικαίων τον βίον.
"ΗθΟ πονηρον φείζε, κὶ κέρ Ο κακόν. \
Κέρ ΙΟ πονηρον ζημίαν ἀεὶ φέρει.
Κέρ ΙΟ πονηρον μη λαβείν βέλα ποπέ.
"Οπε το κέρ ΙΟ, παρο φύσιν βελοιπέον.
Τὰ μικρο κέρ Ιν μείζονας βλάβας φέρει.
Τὰ δ' αἰγχὰ κέρ Ιν συμφορος ερράζεται.
Τὸ κέρ ΙΟ ψη εκ κέρ ΙΟ, αν Γίκαιον η.

Eis Keiov, nes die Gear

"Αρει το Θείον τεν κακές πρεζε τω δίκω. "Ανεξεταςον μικ κόλαζε μικδένα. "Εςτν δίκης οφθαλμός, ος τα πάνθ' δεά.

0:3

Dei pœnas non effugit mortalis.

Deferre non licet, & ferre judicium fimul.

Te latiturum femper nè putes, improbus cum fis.

Acer Dei est oculus ad omnia videndum.

In Occulta. V.

Relictis certis, nè perfequare incerta. Vel nè facias tegendum, vel folus facias. Suspicio grave est hominibus malum.

In Famem. I.

Ames summus dolor hominibus est.
Fami enim nullum licet contradicere verbum.
Multorum fames est magistra.

In Crationem. II.

Viri character ex verbis deprehenditur.
Vehementius nihil est oratione.
Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Oratio enim molestia medicamentum est sola.
Ratione regitur vita mortalium sola.
Sermone mihi persuasisti medicamento optimo.
Mœrorem benevola scit curare oratio.
Maximum est ira medicamentum oratio.
Oratio est medica animi affectis.
Verbum intempessive dictum subvertit vitam.
Jaculatus verbum aliquis, non recipit rursum.
Aliud est dicere multa, & dicere tempessiva.
Animi ægroti medicamentum est oratio.

In Mærorem. III.

Semper, quod tristitiam inferat, ejice è vita.

Ergo cognata quædam res est mœror & vita.

Vivere sine tristitia mortalem non est facile.

Mœrores hominibus pariunt morbos.

Non est mœrore deterius hominibus malum.

Navigii portus quidem; animi autem tranquillitas portus est vita.

Vivere sine tristitia, viri est selicis.

In Ebrietatem, I.

PRæstat sobrium esse, quàm multum crapulari. Multum merum parum cogit sapere. อยัง วิ กลหาใน ชิว โลกาหาใน Beoris.

Kathrogen ชัน ซึ่ง, นุ่ หย่งยง อุ๋นซึ่ง.

Angen อิเล ซะลงง แห่ อังเล, กางทองร ผัง.

'Ogus วิชี ซึ่งอุวิลลุเอง ยัง ก่ กลังวิ อังสึง.

Eis Kpupia. é.

'Αφεὶς τὰ φανηρὰ, μὰ δίωκε τὰφανῆ. "Η μὰ ποίει τὸ κρυπὸν, ἢ μόν⊕ ποίει. 'Υπόνοια δεινόν ὅςιν ἀνδρώποις κακόν.

A. 'Eis Aquor. a'.

Λιμός μένισον άλη Φ άνθρώποις έφυ. Λιμό ηδ έλεν όξιν άντειπεν έπο. Πολλών ό λιμός γίγνεται διδάσκαλ Φ.

Έις Λόρον. β'.

'Ανδιεός χαεσκτής οπ λόγε γνωείζε].
'Ιουεότερον δε γ' εδεν δει τε λόγε.
Λόγοις αυείζε τον λόγοις πείδυν τά σε.
Λόγω ποκείται βερσήν βιω μόνω.
Λόγω ποκείται βερσήν βιω μόνω.
Λόγω μ' έπεισας, φαρμάκω στοωτάτω.
Λύπιω ηδ έωνες διδεν ιάδιζ λόγω.
Μενιού όδιν όργης φάρμακον, λόγω.
'Ο λόγω, ιατρός τε κτι μυχιω πάθες.
'Ρήμα παρά καιρόν ρηδέν άνατς επει βίον.
'Ρίμες λόγον τις εκ αναιρεί πάλιν.
Χωείς, τό, τ εκπείν πολλά, ή τὰ καίεια.
'Υυχής νοσέσιε δε φάρμακον λόγω.

'Eis Avalw. y'.

'ΑΑ το λυπεν εκδίωκε τε βίε.
''Ας' όξι συζοφυές τι λύπη κ) βίΘ.
Βιεν αλύπως θνητον όντ', ε ράδιον.
Λύπαι β ανθρώποισι τικτεσι νόσες.
'Ουκ έςι λύπης χείερν ανθρώποις κακόν.
Πλοίκ λιμιω μέρ, αλυπία δ' όςιως βία.
Το ζην αλύπως, ανδεός όξιν ευπυχές.

M. 'Eis Médlw. a'.

Κ Αλου το ψήφων, η το πολλά κεαιπαλάν. Ο πολύς άκρατος μίκο ἀναιπάζοι φερνεύν.

In

E.s

In Futurum II.

Mortalis natus, quæ à tergo sunt, nitere respicere. Manet unumquemque id quod passurus est. Nè mihi contingant quæ volo, sed quæ sunt utilia. Nemo de suturo tutò deliberat.

In Panitentiam. III.

Pœnitentia est hominibus judicium.

In Moderationem. IV.

Hominem esse teipsum submone semper. Velis placere omnibus, non tibi solúm. Si mortalis es, optime, mortalia etiam cogites. In comiter-salutantibus est quædam gratia. Æqualis sis omnibus, etiamsi opibus præcellas. Salutis argumentum, placidi mores. Illud, Nosce teipsum, ubique est utile.

In Novercam, V.

Gravius nullum aliud novercâ malum.

In Juventutem. I.

Igor atatis omnino nihil à flore differt.

Memento juvenis cùm fis, quòd fenex eris aliquando.

Juvenis cùm fis, multa utilia difce.

Juvenis cùm fis, audire feniores velis.

Juvenem tacere magìs quam loqui decet.

In Leges. 11.

Vi præsente, nihil potest lex. Res sortis lex est, si Principem habeat. Leges sequi patrias, pulchrum est. Lege omnia siunt, & judicantur. Orator improbus leges subvertit.

In hospites.

Peregrinis succurrens, paria obtinebis aliquando. Peregrinis fidis fidelis sis amicus. Hospitem injurià nunquam afficies, occasionem nactus. Hospitem tacere melius est, quàm vociferari. Hospitem præferre magis, hominibus mos est. Hospes cùm sis, hospites tuos cole.

Peregrinus

EIS TO MERROY. B'.

Θυντός πεφυκώς, τω πίσω πειρώ βλέπειν. Μένει δ' έκαςου τεθ' όσω μέκλει παθείν. Μή μοι χένοιθ' α βέκομ', ακλ' α συμφέςει. 'Ουθες το μέκλου ασφολώς βεκθέςται.

Eis Meravoiar. y'.

Ή ή μετάνοια γίγνετ ανθρώποις κρίσις.

Eis Mergiothta. S'.

"Ανθρωπον όντα σαυτόν αναμάμνησι" α.ά.
Βάλε δ' άρεσκαν πάση, μι σαυτις μόνον.
'Ει θνητός ά, βέλτιςς, θνητά κο φείνει.
'Εν δ' ευσερεηρερισίν δεί τις χάεις.
'ΙσΟ μερ λοτ πάση, κάν σρέχης βίω.
Σωτηείας σημείον, ημεςΟ τεόπΟ.
Το Γνώ η σαυτόν, πανταχέ 'ς χεήσιμον.

Eis Mnzgyav. é.

Δωνότερον εδεν άλλο μικορικός κακόν.

N. Eis Neothta. a.

Α Κμή το σωολον έδεν άνθες διαφέρει. Μέμνησο νέ Θάν, ώς γέρων έση ποτέ. Νέ Θπερυκώς, πολλά χεης μάνδωνε. Νέ Θάν, ἀκέειν τη γεραττέρων θέλε. Νέω ἢ στγαν μάλλον ἢ λόμεν πρέπει.

"EIS Nouss. B'.

Βίας παρέσης, εθέν λουθε νόμ...

Τουρόν ο νόμ... όξεν, ω άρχοντ' έχη.
Νόμοις έπεδις ποιστν έγχώροις, καλόν.
Νόμω τὰ πάντα γίγνεται, κὶ πείνεται.

Έντως πονηρός πειδ νόμες λυμαίνεται.

Z. Eis Zéves.

Ενίας αλή φεόντιζε μι καθυς έρει.
Είνοις επαρκών, τη ισων τόξη ποτέ.
Είνοισ πιτοις πιτος ών γίγνε φίλ Θ΄
Είνον αθικήσεις μιθέποτε, καιε γιλαθών.
Είνον θο σχάν κράτου, η κεκεργέναι.
Είνον σεστιμάν μάλλον, ανθρώποις έθ Θ΄.
Είνο σεουκώς, του ξενηθόχως σέθε.

rinus

Peregrinus cùm sis, pacatus esto: & bene tecum age. Peregrinos hospitio suscipe: etenim & tu hospes eris. Hospites pauperes nè negligas, cùm videris. Peregrino maximè confert modestia. Peregrinatio vitam reddit modestiorem.

In Iracundiam. I.

I Omo cùm fis; da operam iram ut cohibeas.
Lædit virum animus in iram lapfus.
Sis ad iram non celer, fed tardus.
Vives vitam optimam, fi animum cohibeas.
Animum comprimere & cupiditatem, optimum est.
Vince iram rectà ratione.
Ira, multa facere cogit mala.
Ira amantium parvum viget tempus.
Iram socii & amici nitere ferre.
Nemo cum ira tutò consultat.
Fugere semper oportet dominos iratos.

In jusjurandum. II. Virorum improborum jusjurandum in aqua scribe. Deum, dum pejeras, nè te putes latere. Jusjurandum suge, vel si justè jures,

In Liberos. I.

S Pontanea molestia est liberorum procreatio.

Beatum est, filium bonis moribus præditum alere.

Beatus est, qui felix suit in liberis

Columna enim domûs filii sunt masculi.

Amicitiæ maximum vinculum est filiorum partus.

In Dostrinam II.

Dostrina est mortalibus possessio, que nullà vi auferri potest, Omnes eruditio placidos facit.

Baculus est eruditio vitæ.

Respiciens, edoctus sum, in aliena mala.

Pramium virtutis est bona institutio.

Literas discere oportet; &, ubi didiceris, prudentem esse.

Duplum vident, qui literas didicerunt.

Pulcherrrima est possessio doctrina hominibus.

Pulchrum seni discere vehementer.

Etiam inter rusticos est doctrina ratio.

Qui literas novit, sit longè prudentior.

Literarum expers, non videt videns.

Qui non vapulavit, non eruditur.

Prudens

10

IO

10

Ξου Θ΄ ἄν, ἀπρός μων ἰωτ κὰ πρόξεις καλῶς το το το εξενης ξένιζε κὰ κὰ κὰ ξέν Θ΄ γ΄ ἐση.
Είνας πένητας μη παραβρόμης, ἰδών.
Είνω μάλιςα συμφέρει τὸ σωφερνείν.
Πλάνη βίον τίθησι σωφρονές τερου.

IO

10

Ο'. 'Εις 'Οργίω. α'.

Νθρωπ Θ΄ ών, γίγνωσκε της δογής κρατείν.

Βλάπει τον άνθρα θυμός εἰς δογων πεσών.
Γίγνε δ' ες δογων μικ ταχύς, άλλα βροδύς.
Ζήσεις βίον κροπισον, ᾶν θυμά κρατής.
Θυμε κροπίσει κάπθυμίας, καλόν.
Νίκησον δογων τω λογίζε οι καλώς.
'Οργκ ή πολλα δράν ἀναγκάζει κακά.
'Οργκ φιλεντων μικρον ἰσνει χεόνον.
'Οργων ετώρε κὶ φίλε πειρο φέρειν.
'Ουθείς μετ' δογής ἀσφαλως βελάνεται.
Φάγειν ἀεὶ δει δεασότας θυμεμθίες.

Έις "Οςκον. β'.

Ανδρών ή φαύλων όρκον εἰς ὕδως γεάρε.
Θεὸν ὁπορκών μιὰ δίοκει λεληθέναι.

"Ορκον ή φεῦλε, κὰν δικαίως όμενης.

Π. Έις Ποΐδας. α΄.
Α Υθαίρετ Θ λύπη 'ς τιν ή τέκνων απορά.
Μακάριον όζιν, μόν 'έυτακ ου τρέφουν.
Μακάριος ός τις ευτύχησεν εἰς τέκνα.
Στύλ Θ δίκκ παϊδές εἰσιν ἄρρενες.
Φιλίας μέμιςος δεσμός, αὶ τέκνων γρναί.

Τις Παιβέαν. β΄.

Αναφάρετιν κῆμμ δεὶ παιβεία βεςτοῖς.

Απαντις ἡ παίβους ἡμέρες ποιθί.
Βακτηρία χάς δει παιβεία βίκ.
Βλέπων, πεπαίβομι, εἰς τὰ τῆ ἄλλων κακά.
Βεαβείον ἀρετῆς ὅξιν ἀνπαιβούσα.
Γεάμματα μαθείν θιθ, κὶ μαθόντα νᾶν ἔχειν.
Διπλεν ὁρῶσιν, δι μαθόντες χάμματα.
Κάλλιςον ὅξι κῆμα παιβεία βεστοίς.
Καλον ἡ κὶ γεορντι μανθάνειν σφόδεα.
Κάν τοῖς ἀχρίκοις ὅξὶ παιβείας λόγ.
Ο χάμματ εἰδιὸς, κὶ πειορόν νᾶν ἔχει.
Ο χαμμάτων ἄπειρος, κ βλέπει βλέπων.
Ο μι δαρεις ἄνθρωπ. , κ παιβείσται.

Kk4

Prudens fecunicircumfert opes.
Non est doctrina possession.
Prudentia est etiam, discere quod ignoras.
Sapientia divitiis possession pretiosior.
Docti tegunt sua jacturas.
Doctorum consuetudine etiam evades doctus.
Doctus non est, qui ad omnia offendit.
Docto ab homine oportet edoctum quippiam discere.
Prudentem apud virum primum inventa est ratio.
Honorem omnibus affert doctrina mortalibus.
Quam nihil est doctrina, nisi mens adsit!

In Hortationem III.

Omnes sumus ad monendum prudentes: Nos verò errare non cognoscimus.

In Paupertatem, IV.

Honeste pauperem esse prastar, quam improbe ditescere. Tenuiter, honeste vivere melius est; quam laute, malé. Odi pauperem diviti dantem.

Nullum paupertate gravius est onus.

Pauperes otiosos non alit ignavia.

Paupertas ingratos multos facit.

Paupertas ignobilem è nobili etiam nobilem facit.

Paupertatem serre & senecutem, est difficile.

Paupertatem ferre non est cujusvis, sed viri sapientis:

Pauperum rationes pondus non habent.

In Fidem. V.

Nè omnia nitaris omnibus credere semper.

In Avaritiam. VI.

Mediocritatem sectare, avaritiam suge. Malum maximum est in hominibus aviditas.

In Opes. VII.

Potentia sunt mortalibus opes.
Possunt divitize humanos homines reddere.
Si habuerimus nummos, habebimus amicos.
Jucundissimum est, opes tenere.
Memineris, cùm sueris dives, pauperes juvare.
Nè properes ditescere, nè citò pauper sias.
Nullus dives evasit repente, justus cùm esset.

Ο σοφός εν αὐ το σειρέρει τἰιὰ ἀσίαν.

Ουκ δις σοφίας κίδημα τημιώτεισον.

Σοφία γάς δις, κὶ μαιθείν δι μὰ νοείς.

Σοφία ζι πλέτε κίδημα τημιώτειρον.

Σοφοί ζι πλέτε κίδημα τημιώτειρον.

Σοφοί ζι πλέτε κίδημα τημιώτειρον.

Σοφοίς διμλών, κὶ αὐτὸς ἐκιθέση σοφός.

Σοφὸς γὶ ἐθεὶς, δις τὰ πάνία σερικότητει.

Σοφῶ παρ ἀνδρὸς χρη σοφόν τι μανθάντεν.

Σοφῶ παρ ἀνδρὸς χρη σοφόν τι κανθάντεν.

Τιμὰ πέφυκε πᾶσι παιδεία βερτοίς.

'Ως ἐδὲν ἡ μάθησες, ὰν μιὰ νές παρή.

15

20

2115

'Eις Παραίνεσιν. γ'.

Απαντές έσμεν είς το νεβεβείν σοφοί. `Αυτοί δι' άμθρτάνοντες ε γραώσκομέν.

Ers Heviar. d'.

Κληῶς πένεθζ μᾶλλον, ἢ πλεθείν καμῶς. Λεπθῶς, καλῶς ζῆν κρειστον ἢ λαμπρεῶς, κακῶς. Μισῶ πένητα πλεσίω δωρέωθρον.
Ουθέν πενίας βαρύτερον όζη φορτίον.
Πένητας ἀργὰς ἐ τρέφει ῥαθμμία.
Περία δὶ ἀγνώμονάς γε τεὰ πολλὰς ποιεί.
Πενία δὶ ἄπμον κὴ τὸν ἀυχυῆ ποιεί.
Πενίαν φέρειν κὴ γῆρας, ἔςη βύςκολον.
Πενίαν φέρειν ἐ παντὸς, ἀλλὶ ἀνδεὸς σοφε.
Τῶν ρὸ πενήτων εἰσὶν ὁι λόρρι κενοί.

Eis Histy. &.

Μη πάν α πειρο πασι πιςεύειν δεί.

Eis Theovegiav. s.

Ισότητα ή αίρε, πλεονεξίαν αξύ φύγε. Κακὸν μέρισον εν βροτοίς, απληςία.

'Е 15 Павтой. 2.

Διώαμις πέφυκε τοις βροτοις τὰ χρήματα. Διώαται το πλετείν κὸ φιλαν θρώπες ποιείν. Εὰν δι "έχωιλω χρήμαδ", εξομίλυ φίλες. "Ηδιςόν όξη, την Ταπαρχόντων κραθείν. Μέμνησο πλετήν των πένηθας ώφελείν. Μή σπεῦδε πλεθείν, μη πένης γένη ταχύ. "Ουδικς επλέτησε τα χέως δίκαι Θαν. Divitiis fretus, injusta nè nitaris facere. Si sis desidiosus, tu dives eris pauper. Aurum aperit omnia, vel Orci portas.

In Curiostatem. VIII.

Multi otium agunt in deterioribus rebus. Curiosè observare aliena nè velis mala. Multa facere, est ubique putidum. Multa facere, etiam dolores multos complectitur.

In Improbos. IX.

Viri improbi cor non emolituir. Viri improbi fuge comitatum semper. Vir improbus infelix est, etiamsi felix sit. Res que emendari non potest, est improbitas. Res rationis expers est improbitas. Deformis sim potius quam pulcher malus. se esse improbum nemo fatetur, etiamsi sir. Mores improbi naturam distorquent. Dei dedecus est, improbos esse fortunatos. Et vivens malus, & mortuus, punitur. Cum improbis consuetudinem si habeas, tu evades improbus. Mali viri munera utilitatem non afferunt. Cum improbo viro nullo pacto iter facias. Improbum virum nunquam facias tibi amicum. Dolosum virum fuge per totam vitam. Aiunt pessimos esse improbi bonos. Corrumpunt bonos mores colloquia praya. Bonus improbis non vulneratur verbis. Quam difficile est bene vivere inter improbos mores! Ut omnia commendantur, exceptis malis moribus!

In Attentionem. X.

Nifi ferves parva, perdes ampliora. Diligentiæ omnia ferviunt.

In Silentium. I.

Inguam stultam damnum sequitur.
Linguam maximè ubique nitere cohibere.
Paucis iracundum accusa.
Nonnullis silentium est melius quàm loqui.
Res contemptibilis, taciturni mores.
Lingua multos in perniciem duxit.

Πλέτφ πεποιθώς, άθλησεμικ πειςῶ ποιείν. 'Ράθυμ & ῶν σὸ πλέσ &, πένκις ἔσκι. Χουσὸς Α΄ ἀνοίγει πάντα, κὰίδε πύλας.

Έις Πολυτεσγμοσωίω. ή.

Πολλοί ορλω άγεση εἰς τὰ χείρονα. Πολυφραγμονέν τὰ λλότρια μιὰ βέλε κακά. Τὰ πολλὰ πράτθειν, ἔςι πειταχε σαφείν. Τὰ πολλὰ πράτθειν, κώδ ενας πολλὰς ἔχει.

Eis Hovnpes. 3'.

Ανδεός πονης απλάγχνον ε μαλάσεται.

'Ανδρός πονης φείγε σωοδίαν ακί.

'Ανης πονης φείγε σωοδίαν ακί.

'Ανης πονης δειν ή πονης α.

'Ανωλόγες όξιν ή πονης α.

'Ασυλλόγες όξιν ή πονης α.

Δύςμος Θ κίω μαλλον ή καλλός κακός.

Εαυτον έδεις όμολογεί, κακεγ Θ ών.

"Ηθη πονης τω φύσιν διας κερ.

Θεε δ' όνειδες, τε κακες ευδαιμονείν.

Καὶ ζῶν ὁ φαῦλ Θ, μ θανών, κολάζεται.

Κακοῖς όμιλῶν καὐτὸς εκδήση κακός.

Κακε β ἀνδεὸς δῶρ ὅνησιν εκ ἔχει.

Κακῶ σωὰ ἀνδεὶ μηδί ὅλως ὁδοιπός εκ.

Πονης ν ἀνδεα μηδέποτε ποιε φίλον.

Τὸν δολιος ἄνδεα μηδέποτε ποιε φίλον.

Τὸν δολιος ἄνδεα φάγειν παρ ὅλον τὸν βίων.

Φασίν κακίς εκ ὁι πονης οἱ τες καλές.

10

15

20

Τον σολίον ανό επ φανείν παρ ολού τον είου. Φασίν κακίτες δι πονημεί του κακός. Φθείς εσιν ήθη γερού δικλίαι κακά. Χρησός πονημείς ε πισκώσκε ται λόγως. Ως εργεν ευ ζήν εν πονημείς ήθεσιν. Ως πάντα πμής όξι, πλω κακέ σε όπε.

'Eis Προςοχίω. i.

Έι μη φυλάστης μίκς, δπολείς τὰ μείζονα. Της δπιμελείας πάντα δέλα γίγνεται.

Σ. Έις Σιωπίω. ά.

Γλώων ματαία ζημία σεος γίγνεται.
Γλώωνς μάλις πανταχέ πειρό κραίεν.
Διά ή σωπης πκεότερον κατηρόρει.
Ένίοις το σιγάν όζι κρείτον το λέρειν.
Έυκαι αρρόνητον όζι σγηρός τρόπ Θ.
Η γλώων πολλές εξ ελεθρον ήγαχο.

Lingua multorum causa est malorum.
Vel tacendum est, vel meliora dicenda.
Vel dic quippiam filentio melius, vel filentium tene.
Melius est tacere, quàm loqui qua non decet.
Non oportet tacere & loqui, ubi est necesse.
Nihil est filentio utilius.
Multis responsio filentium est.
Silentium aliquando potius sermone.

In Conscientiam. II.
Mortalibus omnibus conscientia Deus est.

Portus infelicitatis est hominibus ars, Fortuna artem invênit, non ars fortunam.

In Honorem. II.

Dum honore afficientur, omnes lætantur mortales.

In Audaciam. III.

Est audere, ô amice, viri non sapientis.

Te esse animi præstantem statue, non audacem.

Temeritas multisest autor malorum.

Multa temerè aggredi, in multis errare facit.

In Fortunam. IV. Cùm fis homo, memineris communis fortunz. Constans nihil in vita videtur esse. Ubi dederis fortunæ parvum, accipies magnum. Fortuna res est, quam non facile assequaris. Cum Deo pugnare grave est, & cum fortuna: Aliis dat, aliis aufert fortuna. Omnibus sapientibus favet fortuna. Multos miseros erexit fortuna. Stertunt præsente fortuna res. Verfat omnia parva in vita fortuna. Mortalia omnia mutationes multas habent. Casus meliora quam nos init confilia. Fortuna mortalinm res, non confilium, moderatur. Tempestas transit facile in serenitatem. Quam varia res eft, & fallax, fortuna!

In Injuriam. I.

I Nfelix sis magis quàm maledicus.
Ensis sauciat corpus, mentem verò sermo.
Nihil passus es graye, nisi præ te seras.

Ή γλῶωα πολλῶν όζην αἰπα πακῶν.

"Η δει σωσαν, η λέγειν αἰμείνονα.
"Η λέγε τι σγης κρείτον, η σχιώ έχε.
Κρείτος σωπάν, η λαλείν α μη σρέπει.
'Ου δει σωσον, η λαλείν, όπε χετών.
'Ουδεν σωπής όζη χενσιμώτερον.
Πολλοίς ἐπόκρισς η σωπη πυγχάνει.
Σιγή ποτ 'όζην αίρεπωτέρη, λόγκ.

Eis Zwei Snow. B'.

Begrois anaon i oweidnos Sis.

10

5

10

15

Τ. `Εις Τέχηίω. &'. ΛΙμίω ἀπυχίας όξι ἀνθρώποις τέχηη. Τύχη τέχη τω ἔυρηκεν, ἐ τέχηη πύχιω.

Έις Τιμίω. Β΄. Τιμώμλοι ο πάντες ηθονται βροποί. Έις Τόλμαν. γ΄.

"Εςιν το πολμάν, ω φίλ', άνδιεος ε σοφε.
"Ευπολμώ εθ κρίνε, πολμιεός ή μή.
Πεοπέτεια πολλοίς όξιν αίτια κακών.
Το πολλά πολμάν, πόλλ' άμβτάνειν ποιεί.

Έις Τύχω. Α΄.

Ανθεωπ Θ ῶν, μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης.
Βέζαιον εθὲν ἐκ βίω θοκει πέλειν.
Δὰς τῆ τύχη τὸ μικρὸν, ἐκλή ψη μέγα.
Δυςπαρακολέθητον ἢ πρῶγμ ἔδ΄ ἡ τύχη.
Θεῷ μάχεδι δεινόν ὅξη, κὶ τύχη.

Οις κὰὶ δίδωση, δίς Α΄ ἀφαιρεῖται τύχη.

Οις ωδύ δ΄ ίδωσιν, δίς δ΄ ἀφαίρεται τύχη. Πάσιν ηδ ευ φερνέσι συμμαχεί τύχη. Πολλές κακώς πεόρροντας, ἄρθωσεν τύχη. Γεγχει παρέσης της τύχης τὰ πεόγματα.

Στε έφει ή πάν α τον βίω μικευ πύχη.
Τὰ θη πάν α με αβολάς πολλάς έχει.
Ταυτόματον ημήν πελλίω βελδίεται.
Τύχης τὰ θη πηθ πεάγματ, ἐκ ἐνθελίας.
Χειμών μεταβάλλει βαδίως εἰς ἐνθίαν.
'Ως ποικίλον πεθίγμ δὰ, κὶ πλάνον, τύχη.

Υ. Έις ΥΥ Εειν. α΄.

ΔΥ΄ς μοιερς "ιδη μακλον η κακή τρος Φ.
Ζίο Φ τισς ώσκει σω μα, τον το νων λότρος.
Ουδ εν πέπον δας δεινον, αν μικ περος ποίη.

In Sanitatom. II.

Non est sanitate melius quicquam in vita. Sanitas & mens, bona vitæ duo sunt.

In Superbiam. III.

Superbiæ nullus fugit pœnas. Cum fueris felix maximè, nè fuperbias. In Somnum. I V.

Somnus mortis quædam præmeditatio est. Somnus est omnibus fanitas vitæ. Somnus famem extremum malorum domat. Somnus est corporis falus. Somnus, parva mortis mysteria.

In Tolerantiam. V.

Viri est, quæ accidant generosè ferre.
Fer mœrorem & jacturam fortiter.
Leviter ferre oportet circumstantes fortunas.
Vince ratione præsentem calamitatem.
Nitere fortunæ ignorantiam facilè ferre.
Facilius est monere, quàm, cùm quid tibi acciderit, tolerare.
Fortiter ferre incommodum oportet generosum.
Eorum qui rerum potiuntur disce ferre licentiam.
Mortalem necesse est ferre fortunam.
Viri sapientis est, damnum facilè ferre.

In Invidiam, I.

Tu pauper effectus, divitibus nè invide.

In Amicos. II.

Iniquam est, molestia afficere amicos ultro.

Ab homine infortunato longè discedunt amici.

Omnibus felicibus lator amicis.

Constans sis, & constanter utere amicis.

Oportet amantes sidem, non verba, habere.

In rebus adversis, pecunia melior amicus est.

In rebus adversis amicos beneficiis affice.

Precare habere aliquid: &, si habeas, habebis amicos.

Communes existima amicorum calamitates.

Perinde ut Deum tu amicos colere velis.

Malum proferunt fructum mali amici.

Pulchrum spectaculum est felix amicus.

Pulchrum

'Es 'Tylear. B'.

Oux id' บันผ่น xpertlor เปลา दे Biq. Υγίલ 2 185, दे अरे त्र हिंक रिंक रिंक

Eis Topnoarian. y'.

'Analoveius Ems inpolyes Sinlw. "Οτ' ευτυχείς μάλιςα, μή μέρα φείνει.

'EIS "T mor. A'.

"YAVO 3 रेकाक्स माड कल्लाहर्ममाड महिरास. "צחום ה המשונה של השום ליצות הוא של של השום ביצו

"Υπν Το " πείναν τω κακέχατον δαμά.

"Υπο πέρυχε σώμα Ο σωτηεία. Troo, Tù pines. To Davate pushera.

Eis Trouvile. 4.

'Ανδεβς, τὰ σερςπίποντα χυναίως φέρειν.
Ενεγκε λύπλω εξ βλάλλω έρβωμλώς. Κέφως φέρειν δεί τας παρεςώσας τύχας. Νίκα λογισμώ τω παρίσαν συμφορών. Πειρω τύχης λγνοιαν ευχερως φέρειν. Ράον παραινείν, η παθόν α καρτεςείν. Στερρώς φέρειν χεν συμφοράν τον ευγωί. Τω જો κρατέντων μάθε φέρειν εξεσίαν. Φέρειν ανάγκη θυητον όντα τω τύχω. Φεσνεντίς όξη, ζημιαν ράον φέρειν.

Φ. 'Εις Φθόνον. α'.

Αγτος πενωθείς, τοίς έχεσι μι φθόνει.

EIS DIASS. B'. "Αδικον, το λυπείν τευ ςίλες έκεσιως. 'Ανδεβς κακώς πεφωτού Θ εμποδών φίλοι. Αποιαν ευ πεάτ επν ηθομιαι φίλοις. Βέβαι Του φιλενίας πετυ, ε λόγες, έχειν. Έν τοις ή δεινοίς, χεημάτων κρείτζων φίλ . Έν τοις κακοίς ή του φίλες ευεργέτα. "בחלב ען באפות עם, אשת באוצי בצפוצ פנץ אפני 'Ισίας νόμιζε Αν φίλων τος συμφοεές. 'Ισον Βεώ σε που φίλες πιμάν θέλε.

Κακον φέρεσι καρπον δι κακοί φίλοι. Kandy Stapa A' Bir Eu negit ov gin .

10

miling

Pulchrum eft, nihil in amicos peccare. Arguit amicos tempus, ut aurum ignis. Nimis te amans, non habebis amicum. Felix, quisquis nactus est generosum amicum. Nunquam contendas duorum amicorum effe judex. Nè fuge socium in malis constitutum. Eum qui te odit, oderis: qui amat, vehementer ama. Existima fratres veros amicos. Iræ causá, arcana nè vulgaveris amici. Nemo est qui non se amet. Nulla est possessio pretiosior amico. Nitere amicis non malus effe amicus. Multi mensæ, non veritatis, amici. Pecuniæ hominibus conciliant amicos. Nemo seipso plùs amat quenquam. Amicitiæ justæ possessio est tutissima. Amicum constantem in adversis ne metuas. Amicum propter iram in rebus adversis ne negligas. Amicus mihi incommodans, nihil ab inimico differt. Amicus enim cum amico laborans fibi laborar. Amicos habens, existima thefauros habere. Amici mores noice, non aurem oderis,

In Industriam. III.

In Prudentiam. IV.

Ipla te docent vitæ negoria.

Multis laboribus quæ pulchra funt comparamus.
Reipla gnavus fis, non verbis folum.

Laborare necesse est eos, qui volunt esse felices.
Industrius sis: & vitam comparabis honestam.

Quam suave est doctis meminisse laborum!

Quam multa mortalibus ocium affert mala!

Bonum maximum prudenția est semper, Semper potissimum est, quod est tutissimum, Viri character ex oratione cognoscitur. Si recte sentias, in omnibus felix eris. Optimum est, omnia posse honesta. Peritia imperitiam superat. Nonnulli sunt inconsulti felices. Suavissimum est, divitem esse prudentem.

Res suavis pater, prudentiam loco iræ habens. Odi sapientem, quicunque sibi non est sapiens.

Mente

10

Καλον, το μισέν εἰς φίλες άμαςτάνειν.
Κείνει φίλες ὁ καιεος, ὡς χευσόν το πῦς.
Λίαν φιλῶν σεαυτον έχ έξεις φίλον.
ΜακάειΘ, ὅςτις ἔτυχε γμυκάς φίλε.
Μηθέποτε πειρῶ δύο φίλων ἔξ) κειτής.
Μὴ φευγ ἑταίεον ἐν κακοῖσι κέμβρον.
Μισέντα μίσει, τὸν φιλενθ ὑπρφίλει.
Νόμιζ ἀδελφὲς τοῦ ἀληθινὲς φίλες.

Νόμιζ' ἀθελφές του ἀληθινές φίλες.
'Οργης χάειν, τὰ κυυπα μη κράνης φίλε.
'Ουκ έςτη εθεις όςτης έχ αυτὸν φιλει.
'Ουκ έςτη εθεν κτημα πάλλιον φίλε.
Πειρα φίλοισι μη κακός γ τη φίλο.

20

10

Πολλοί τραπέζης, εκ άληθείας, φίλοι.
Τὰ χεήματ ἀνθρώποιστη ευείσκει φίλες.
Φιλεί δ' εαυτά πλείον εθείς εθένα.
Φιλίας θικάιας κτήσης ἀσφληες άτη.
Φίλον βέξαιον εν κακοίση μιν φοδε.
Φίλον δί ὀςγιμὶ εν γακοίς μιν παείθης.

30 Φίλ Θ΄ με βλάπηων, εθεν εχθες θιαφέςει.
Φίλ Θ΄ φίλω συμπονών αι τω πονεί.
Φίλες έχων, νόμιζε θησαυς εξείν.
Φίλε τε όπες γίνωσες, μισήσης ή μπ.

'Eis Φιλοπονίαν. γ'.

'Αυτό σε διθώσκει τε βίε τὰ πείγματα. Έν μυείοις τὰ κάλὰ γίγνεται πονοις. 'Έςγρις φιλόπου Τότ, μιὰ λόγρις μόνον. Μοχθείν ἀνάγκη τω Θέλουτας ἐυτυχείν. Φιλόπου Τότε το βρίον ατήση καλόν. Ως ἡδύ τοις σοφοίσι μεμνήδις πόνων. 'Ως πολλά δυητοις ή γολή ποιεί κακά.

Noñp

Mente aliquid agitare es: potiùs, quàm quiescere. Praceps prudentia odium generat.
Nemo quod intelligis novit, sed quod facis videt.
Non ubique prudens convenire videtur.
Si sis prudens, suge improbitatem.
Illud, NIHIL temere, ubique est utile.
Animi magnum frænum est hominibus mens.
Quàm nihil est eruditio, nisi mens adsit!

In Naturam. V.

Quæ dedit omnia, etiam recipit, natura. Natura omnes doctrinas superat. Natura cujusque generis est patria. Naturam pravam mutare non est facile.

In Tempus. I.

PRofert in lucem veritatem tempus.
Longa ætas calamitates multas habet.
Omnia retegens tempus in lucem fert.
Confiliarius nemo est melior quam tempus.
Tempus evertit omnia, & oblivionem inducit.
Tempus justum virum arguit solum.
Tempore omnia fiunt, & judicantur.

In Mutuum, II.

Postquam accepisti, redde ô homo; & accipies rursum. Debita servos liberos faciunt.

In Mendacium, I.

Mendacium odit quisquis sapiens est, & probus, Mendacii calumnia vitam labefactat.

In Vituperium. II.

Mores justos mala non attingit oratio.
Opprimit semper calumnia meliora.
Eundem laudare & vituperare, hominis est improbi.

In Animum. III.

Animum exerce in bonis operibus.

FINIS.

Νοείν ράς όξη κρείτον, η στριμί έχειν. Ό παρ η ηλικίαν νές μίσ Εξερράζεται. Όυθεις ο νοείς μιν διθέν, ο ή ποιείς βλέπει. Ου πανταχή δ΄ ο φεόνιμ άξιώτθειν δοκεί. Σιμετός πεφυκώς, φεύγε τίω κακεργίαν. Το Μηθέν εἰκή, πανταχέ 'ςι χεήσιων. Ψυχής μέρας χαλινός ἀνθρώποις, ὁ νές. ως κόξν ή μάθησις, ἱω μω νές παςη.

15

Έις Φύσιν. ε'.

Η δέσα πάντα, η κομίζεται φύσις. Η φύσις άπάντων τη διδαγμάτων κρατώ. Η φύσις έκας το γένες όξην πατείς. Φύσιν πονηρών μεταθαλών ε βάδλον.

X. 'Eis Xegrov. a.

Τει ή φεις οῶς τιω ἀλήθειαν χεόν Θ. Μακεις γδαιών συμφοείς πολλάς έχει. Πάντ ἀναπαλύπων ὁ χεόν Θ φεις οῶς οἑςει. Σύμβελ Θ ἐδείς ἐξι [ἐξτίων χεόνκ. Χεόν Θ δ' ἀναις επάντα, κ λήθω ἄχει. Χεόν Θ δ' καιον ἀνδευ δεικνύει μόν Θ. Χεόν φ τὰ πάντα γίγνεται, κ κείνεται.

EIS Xp& G. B'.

Λαδών, ἐπόλΟ ἀνθρωπε κὶ λή τη πάλιν. Τὰ δάνεια δ'έλες του έλο βέρες ποιεί.

Y. 'Eis Ysudos. a'.

Ψευδόμβι εδείς λανθάνει πολυώ χεόνον. ΨεῦδΟ ή μισεί πᾶς σορός, κὶ χεήσιμΟ. Ψάιδες διαβολή τὸν βίον λυμαίνεται.

'Eis Yozov. B'.

"Ηθες δικαίε φαῦλΟ ἐ ↓αύει λόγΟ. Νικό, γδ αὐεὶ διαβολή τὰ κρείτ∫ονα. Τὸν αυτὸν αἰνεῖν κὶ ↓έγειν, ἀνδεὸς κακέ.

Έις Ψυχίω. γ'.

Ψυχω కे अदि करेंड नां द्राड़ महंत्र महंत्र ματα.

TE'AOE.

L 1 2

Comment of the street of Company with . Terranamin I 13 . Will . 13 ' ALT - 1 197 of the sale of the sale 1.370 10 ,000 St. SACO Treward where the board of the

Index eorum quæ ad Philosophiam Moralem pracipue pertinent.

Prior numerus, sequente [,] subdistinctione, paginam indicat: posterior, ipsum versum. Unicus si occurrat numerus, sequente [,] plena distinctione, paginam solam indicat: ubi non difficilis erit versus investigatio. Asteriscus [*] ipsum in citata pagina titulum indicat: sub quo continentur plurima, inter se sape, ut sit, diversa, sed titulo tamen suo in genere consentanea.

A Bstinendum ab al	ienis 407,
A Bstinendum ab al.	ide, non
· Concupisces.	
Adde parum parvo, ma	ignus acer-
vus erit	19,359
In Adulterium 415	, 166. in
Adulterum	485
Egritudinem anim	i medela
quæ	493
Egro confilia recta	dare, fa-
cile	497
	3.411,60
Equitatis laus	429, 32
Aurea	7, 109
Argentea,	9, 126
Etas Inea	9, 142
Ferrea	11, 174
CHeroum	9,156
Etatis flos citò labitur	393,
979.395,1011.463	, 7. Vide
fuventutem.	
Agricultura fructus	419,3
In Amantem 511. *.	mantes
Amentes 493. redam	anai 301
19, 27.	
in Amicitia tenendæ reg	ши 303 !!
323.419.7. Amicus fidus quanti æs	timanduc
juus quantt af	remember 1

35 , 77. quis 367 , 415. 369, 450. Amici qui eligendi 419, 5. qui non 353, 113. Amici veri, rari, 177, 15. 313. 355, 74, 77, &cc. 367. 415. 369, 449. Amici fortunæ comites 377, 643, 381, 697. 389, 857. 391, 925. 499. In amicos 529. * in Amicos infidos 351, 87. 353. 115. 357, 209. 375, 595. 387, 489. 393, 972. Amor cœcus 169, 20. celari non potest 481. fugiendus 279. 27.309, 13. non deus sed pasfio 415, 182. Amoris (i.e. Cupidinis) descriptio 279, 6, 7, &cc. ofcula veneni plena 279,27 Amoris vis igne fortior 131, 134. 279.23. Amori pulchra videntur ca qua non funt 149, 18. Anima immortalis 413, 100, & HO. 533 * in Animum Arcana non revelanda 479 in Arrogantem 357, 231 Lla in

in Artem 495.527.* in Attentionem 425 * Avaritia radix omnium malorum | Consolatorium in funere amici 409, 38. In avaritiam 523 *. Avarus semper eget 197, 65. 419,16. Avari surdi 197,60. Audacia bona & mala 469. In audaciam Aurora opus & iter promovet 29, 196 in Auxilium 505. *

Ratus perfecte in vita nemo 355, 167. 369, 441. 403, 1159. 431, 15. 493. 497 435. * Bellicæ virtutis laus Beneficium dando accepit, qui digno dedit 353, 111. Beneficium male locatum, maleficium 143, 38. 353, 105. 393, 949.415, 142 501. * de Bonis viris

Alumniatores non audiendi 363, 323. 401, 1147. 491 Cognati diligendi 417,206 Coma in masculis non nutrienda 417, 198

in Commendando, cautio 393 357.399. 1078.

non Concupisces aliena 475, 11, &c. 493

Conjugium felix 417, 184. Conjugii inaqualis vituperium 369, 457

in Conscientiam 475, 22. 487.

in Confilium 505. * Confilium malum confultori pcfimum 25, 253. 399, 1085. Confi-

lium vel à servo capiendum 417,214 451.483 Consuetudo, altera natura 469. Consuetudo bonorum eligenda 449, 32. 403 , 1167. con-Juctudo malorum vitanda 349. 31. 353, 113. 361, 305. 413, 127. Consulendi qui Consultandum ante opus, 421, 27, 39. 421, 39, 423, 68 Contentio bona & mala 3, 11 in Continentiam 511# in Contradicentes 469 Convitia neglecta in convitiato. rem recidunt 475 Convivalia pracepta 363, 309. 369, 467. 387, 835. 393,

977. 417, I Corpus humanum è terra formatum in terram reditt 413, 102

I

E

Credendum nec omni nec nulli 19.370 Cura facit canos 7, 93: 175, 2 in Curiofitatem 525*

Eus colendus 407, 6. invifibilis 503, 9. omnia videns 459, 10. omnium parens 459, 8. per se existens ibid. unus 409, 49. 459, 8 unus, sapiens, potens, dives 409, 49. Dei confilium inscrutabile 433. de Dei unigenito 461, 20. de Deo 459.* Deo nihil impossibile 467. Deo servire hominibus utile 275, 3 Dies indicabit omnia 393, 961. dies qua bona, qua mala, fecundum

Dii colendi 19, 334. Dii invocandi 25, 83. 421, 49. 433. Dii timendi 403, 1181. cum Dis non pugnandum 381, 687 Dimidium plus toto 5,40 Divitia, incerta possessio 419, 16. inflant 401, 1111. 409, 57. 481. mortuos deserunt 413, 104. plerumque conglutinant nuptias 357, 185 repositæ nemini prosunt 195,22 tegunt peccata 397, 1057, 401, 1113. Divitiarum fitis inexplebilis 359, 227. 403, 1154, 427, 71. verus usus 583. vituperium 457, De divitiis vide plura sub titul. Opes, doc. in Doctrinam 521 * Domi manendum 19,363 Dormituri officium 421, 40 de Decalogi duabus tabulis 461,

Brietas celari non potest 481. In ebrietatem 517 vide vinum immoderate sumptum. In ebrios 479. 551 vide tit. Vinum immoderate Sumptum, pe simum

34

Epicureorum dicta 397, 1043, &

1063. 407.5 Epimethei stultitia 7,35 Eventus confiliis non semper respondent 355, 161. eventus rerum incerti 353, 133 375, 585 379, 659. 399, 1073, 427, 65

niæ 11,200

cundum Hefiodum 39, 1,2, &c. | Factum, infectum reddi non poteft 409, 5I Fama, malum, &c. Fames, ignaviæ comes 17, 300 In Famem 517* in Felicitatem Festina lente 143, 31.363, 329, & 335.367,401.377,633 Fide, sed cui vide 351,73, &c. 387, 829.411, 75. Fides periit 401 , 1133. servanda 407, 11. in Fidem 523 * in Fæneratores 411,79 Fætus in utero non corrumpendus 415, 172. editus non exponendus 415, 173 Forma bonum fragile 233, 28 261, 8. 393, 979. vide tit. Atatis flos , &c. & fuvent. Formæ vis 333, 92 Formofæ encomium 337, 135 Fortis, commune bonum 395, 999. 435, 15 Fortitudinis laus 435. * de Fortitudine 467. * vide tit. Bellica virtutis laus Fortuna miserrima tuta est 587. non eft dea 477. Fortunæ mediocritas, optima 353, 129. 403, 1151. vide tit. Sublimia, &c. Fortunæ rota 379, 662. 449. in Fortunam 527 * in Fraudem 407, 2 Fur, uterque & qui surripit, & qui surrepta accipit 413, 129 in Furtum 409, 16 Futura, homini incerta 451. vide tit. Eventus

Abula Accipitin & Lusci- IN Garrulum 361, 295. 367. 1: 421. 377, 613. 495 in

519*

in Futurum

INDEX.

	, DEA.
in Gloriam 509	36. vivos insequitur, mortuos
de Gratitudine 411,	76 deferit
Gutta cavat lapidem, &c.313	18 in Invidiam 529*
seed the same single days	Ira cohibenda 389, 893. 405, 1.
Homo, animalium omnium sed sua culpa, infelic	n, 409, 52, & 53, & 54. Ira,
II sed sua culpa, infelic	if- furor 459
fimum , 487. pulvis 413, 1	og in Iracundiam 521*
in Homicidium 407, 2. 409, 2	
8231	in Judicium & justitiam divi-
in Honorem 527	
in Hortationem 523	
in Hospites 519	* periurium proclivis est 479
Hospitii regula 37, 333, & 3	
411,77	in fusjurandum 521. * fervan-
	dum 419, 2
I Gnavi ad furta proclives 41	
144	Justi, beata generatio 15, 283
Ignavia pæna & vituperium 1	
	75 Julie oliveram 393, 339, 4-3,
301.25,90.209,26	le- in Fustum 509*
Immortalitas, res longe defia	Tuftitia fundina
	Justitia frustus 13, 223. laus
Impietas seculi 401, 11	33 355, 147. 359, 255. 429, 32
in Improbos 525	pracepta 407, 7, 12, & 19
de Imprudentia 451	* in Faventutem 519. * vide A-
in Incontinentiam 457. * 471	* tatis florem
Industria laus 25, 89. in Ind	W- 1 - 11 1 1 1 1 1 1
firiam 531	* T Abor. Vide Industriam.
Infantes molliter tractandi 41	
140	Laborandum, 21, 15. 415,
in Infortunium 511	
in Ingratam memoriam 503	* Lacryma inanes 491
* Ingrati, sibi injurii 39	
951	in Leges 519
Inimici jumentum se in via cec	
derit, sublevandum 413, 1	33 195. corrigendi acriter 491
in Injuriam 527	* Liberi piorum beati 259, 32
de Injuriis ferendis	
Injustitia pæna comes 13, 211,	273.387,819
236.407,9	Lingua cohibenda 37, 337. non
Intemperantia. Vide Vinum in	
mod.	Lis litem gignit 411, 74. vitan-
Invidia vitanda 411, 66. 423	da 3, 27, 421, 59
	de

ir M

in

M

in M

M

293, 103

in

de Literis 469,1	non datur regressus 293, 103
Liver post fata quiescit 465	Mortui præter modum non lu-
in Lucrum 515. * Lucra mala,	gendi 451. sepeliendi 411,94
damna 19,350. 369,466	
	landa 411,95
A Agici libri non legendi	
VI 417,139	Mulier, malum necessarium 95,
Magistratus imperiti non eligen-	603. 489, &c. Mulieris cufto-
di 411,82	dia difficillima 479, Mulieri
Major cura, major fructus 21,	gravida manus non inferenda
378. 33, 262	415, 174. Mulieri non cre-
Malus vir, commune malum 15,	dendum 21, 373. quando nu-
238. 349,44	bendum 35, 416. Mulierum
Masculi pueri non castrandi 415,	decem genera 443, &c. defen-
175	fio 489. quatuor genera 419
in Medicos 465. * 477,4,15.515	quod genus optimum 419, 447
Mediocritatem serva 35,312	in Mulieres 419. 489, &c.
Memento te ese mortalem 413,	507. de Mulieribus 443
104. 419,15	Multiloquus. vid.Garrulum. Mul-
in Mendacium 377, 607. 407,	tiloquus quis 477. quis non
5,8210,533 *	ibid.
Merces laboranti tribuenda 409,	in Mutuum 553 *
17	The state of the s
Miseris succurrendum 409, 20,	Avigatio; periculosa 35,
&c. 413,1 34	307, 409, 23.499
Moderatio in utraque fortuna te-	in Naturam 533
nenda 379, 657. 413,	Necessaria molesta 469
111	Necessias, artium mater 215, 1
in Moderationem 519 *	in Necessitatem 503 *
Modus eptimus 407, 12. 409,	Nemo alterius non indigens 245,
33, & 64. 411, 93. 421, 38.	50
quid 421,34 in Mærorem <17*	in Nobilem 511 *
in Mærorem 517 *	Non nasci, optimum: proximum,
Morbo pejus est, de morbo cuilibet	quamprimum mori 367, 425.
sciscitanti respondere 477,9	473. & contra, ibid.
Mors inevitabilis 381,727.403,	in Novercam 51.9 *
1187. sceptra ligonibus aquat	Nuptia, molestiarum plena 261,
413, 106. Mortis plerique im	24. non contrahendæ divitia-
memores 311,13. Stipendiari-	rum gratia 357, 185. 417,
us quis 483. in Mortem 513 *	188. in nuptias 505. * furti-
post mortem nulla voluptas	vas 407, 1. secundas 417,
393, 967. à Morte ad vitam	
273 , 70% w radio wa offwith	194 in

1 N	DEX.	
in Btrestatores 377,	obnoxii 409,36.489. (vide Vitæ calamitates omnibus com	
Occafio arripienda 27,121. 29,	munes) in Paupertatem 469	
192.26.212	523 * Paupertatem nemin	
in Occulta 517 *	exprobres 37,335.357,155	
in Odium	in Peccatum 503	
in Opes 523. * vide Divitias.	Pecunia omnia serviunt 35,304	
Opes injuste partæ, damnum	381,699	
357, 199. 407, 3. 423, 7 &	Perjurii pæna 15, 280. in Per-	
11. (Vide Lucra mala) juste	jurium 405, 1195. 407,14	
partæ longe meliores 17,318	467 *	
357, 197. 407, 3. 423,9. Opes	Personarum acceptio prohibita	
ingenium indicant 482	407,697.491 *	
ingenium indicant 483 in Orationem 517 **	in Pietatem	
in Otium 415, 144. Vide Igna-	Piscator ictus sapit 479	
viam.	Placere omnibus impossibile 365,	
	367. 385,793. 407,13	
D'Andora descriptio 5,60. do-	Plus ultra 433	
lium 7,94	in Panitentiam 519*	
in Parafitos 353, 115.379, 645	Poetæ negledi 195, 13	
411,86	in Populum . 509	
in Parentes 507 *. Parentes ho-	Potentioribus cedendum 13, 208	
norandi 407, 6. 419, 4. pz-	de Præteritis non dolendum 409,	
rentum officia erga liberos 417	50. vide Factum infectum &c.	
195, &c. 491	in Preees 513*	
Parsimonia in fundo, sera 19,	Principiis obsta 401, 1129.413,	
366. 413, 131	136	
Patientia in malis 365,355	Procrastinatio mala 21,28	
373, 555, & 591. 387, 815	Promethei furtum 5,56	
397, 1163. 413, 114. 419,	Proximus sum egomet mihi 195.	
18. 487. 491	18	
Pauperes non affligendi 409,17	Prudentia rarò facundia comes	
Sublevandi 409,20. vide Mi-	403, 1185. in Prudentiam	
seris succurrendum. Pauper-	467.531.	
tas, animorum index 367,	Prudentis officium 403,1165	
393. Grave jugum 355, 173	Prudentum tres tantum calices	
	vide Tres tantum, &c.	
365, 351. 579, 649. magna	Pudor bonus 367, 409. periti	
na percanaum incecora 365,	I wan bound 30/, 409. 1000	

397, 1508. Paupertatis confo- | Pulchritudo & virtus raro con-

389. 595. mutos homines facit 379, 669. virtutem celat

latorium 493. Paupertati omnes

11, 197. 361, 291. 379, 647. Pudor malus 17, 315

veniunt 391, 929. in Pulchri-

tudinem

I	NDE
tudinem	15*
Pulli und cum matre è nide	non
	, 80
The second of the second of the second	lin
Que supra nos, nihil ac	t nos Si
2 311,9	50
	77,7
	in
D Atio, telum ferro	pene- Se
trantius 413	117 54
in Regem	04 *
Reprehendere, cuivis in pro	clivi Sp
eft; recte facere, non item	365,
370.377,611.497	
	1,98
in Rifum	05 *
	. 5
CAnte vivendum, & fa	inctis
J placendum 25	29 \$ 51
Sapere per se, sapientiæ gi	radus St
Jummus 17,	291
Sapiens per omnia, nemo	391,
898. sapienti auscultare	, fa- SI
pientiæ gradus à summo	pro- St
ximus 17, 293. sapientia	laus in
413, 122, &cc. sitis inext	
lis 397,	
Satietas injuriam parit 355	, 153
431, 19. malum 403, 1	177.
plures perdidit quam	
377,605.381,693	T
Scelerati, detegendi 413	, 125
Senectus ipfa, morbus 477.	
rabilis 407, 11. 417, 20	
tuperium 463. senectutis d	esen-
sio 481, 3. in senectutem 4	
483.10. 497, 1, 24,505	in
Sepulchri jactura, facilis	405,
1191, &c.	T
Servis justa præbenda 417	,210
Stigmata non inurenda	417,1

m-

ini

55

14

r-

4

×

212. in fervos 511 * Servos ad dominos deferre, odiosum 417,213 Silentium imile simili gaudet 167, 31, 489 olamen miseris socios habuiste doloris 499 Somnum 529 erte tua contentus abi 407.4 pera meliora 485. speranda omnis 139,41.467 pes est in vivis, spes non est ulla sepultis 139 . 42. spes, fola interris relicta Dea 401,1131 spes vana 217, 44. in spem 467 *. 511 * piritus, Dei donum & imago 413,101 tultitiam patiuntur opes 679. tultus est, quisquis audire non didicit 411,84. Stultus non nist læsus sapit 13,216 ublimia, parum tuta 485 . umma petit livor ibid. 1 Superbiam 409,48. 529 us Minervam docet 143, 23. 147,136.153,41 Eipsum reverere 417, 11, &c. emberantiam exerce 411,72. 419,19, & 32, &c. empus, malorum omnium medicina 487. Tempori fervi 413. 113. in Tempus 515 *. 433 * entando omnia fiunt 189,61 Tolerantiam 529 vide Patientiam res tantum prudentum calices, Sanitatis, Voluntatis, 495 mni

Tria

Tria cogendi vim habent, Neceffitas, Lex, Consuerudo Virtus, Dei donum 207, 137 493 Tria cohiberi nequeunt, Vulgus, Aqua, Ignis Tyranni, odiosi 403, 1183. 405, 1203

T Aletudo curanda 421,32 in Venerem illicitam, 407, 1. 415, 178. masculam 415, 180. 417, 201, &c. Verbum emi [um irrevocabile 491 487.503 * in Veritatem in Verfipelles 409,44 487 Verum loqui, optimum Vicino bono nihil melius 19,344 Vicinomalo nihil pejus 19,344 Wietus ratio 421,35 Vindicta Dei certissima 7, 105. 17, 325, &c. 95, 613. 169, 17.235,63.425,27 Vinum immoderate sumptum pefsimum 115,2, &c. 357,211 375, 479. 495. moderate Sumptum, optimum 357, 211 371, 509. 459. nec bonum, nec 389,871,8cc. malum Vini & hominis comparatio 479 483. Vini laus, & vituperi-459 * um in Virginem nubilem 491 Virginitas conjugio præferenda Vir inutilis quis 17, 294. opti-

mus quis 17,291 divitis præferenda 363, 315, &c. donum optimum 395,997 non innata 367, 429, &c. Virtutis gloria, æterna 389, 865 Via aspera 15,287,&c. in Virtutem 503 Vita, brevis 413, 109. 443,3 453 * Vita hominis divisa in decem feptenarios 431, 1, &c. Vitæ calamitates, omnibus communes 409, 25. 409, 36, & 54. 437,63.473 Vitæ nullum genus bonum 472 omne genus bonum in Vitam humanam 443. 459 * 505. * 513 * Vitii via, trita & facilis 15, 285 in vituperium 533 512 * in voluptatem Vulgus Aqua, & Ignis, cobiberi nequeunt 411,91 Vulgo non fidendum 411,90 Uxor diligendo, 417, 184. ducenda 415, 164. non dotis gratia 357, 185, &c. 417, 188 qualis ducenda 419, 12. 447, 35,313,&c. 83. quando Uxoris bonæ laus 35, 320.405, 3.417, 184. officium 453, 12, &c. 473. malæ vituperium 35.32 I. 453, 1, &c. servanda 407.11 | Uxore bona nihil melius, mala nihil pejus 449

RADULPHI WINTERTONI in Observationes suas Procemium.

Cholia fiquis bic forte expectet, aut elnynous, five Historicas, five Philosophicas, five Dialecticas, næ ille vehementer errat, Consulendi huic sunt Moschopulus, Proclus, Tzetzes, Joannes Diaconus: Suppeditabunt hi, viris doctissmis & Graca lingua pe-

ritissimis quod omni in genere abunde fathfaciat, or in quo fe exerceant. Tenuioria funt hac qua à me apparantur, quam ut digna exisimem qua à doctis legantur : nec indigna tamen qua à pueris cognoscamur, quibus pracipue hac qualiscunque à me navatur opera. summa omnium quæ sequuntur ad hæc tria capita, sive Grammaticæ partes, posse reduci videtur, Orthographiam, Orthometriam, Orthoroniam : Qua nifi à teneris unguiculis probe edifeantur (eft enim illa etas ad discendum a natura maxime comparata, dum metus & magister ad studium impellunt) atatis progressu, (sape ut fit) dum ad res cognoscendas summo studio & animi contentione festinatur, à plerisque (rois mixors uti olim questus est Lascaris, oxigoneimes da widayvolar) negliguntur propter ignorantiam; à plerisque; inquam, qui, nequid corum que sciri oportuit ignorare videantur, in buiulmodi minutioribus male locatam aiunt elle operam : effe enim hominis cujusvis. Esto Nibil enim mihi arrogo præter hoc unum, Quod me exorari passus sim, rudimenta quadam Graca lingua, & minutiora (ut in probris loquuntur) minutioribus & erudiendis. non eruditis & grandioribus legenda, ut attexerem. Alia atas alind scribendi genus postulat: Quanquam nec hoc ed dico, quo nibil hic quicquam expecter quifquam præter puerilia. Sint minutiora bæc: At certe ejusmodi funt, de quibus ipsum Euftathium, & Scholiastes veteres, quibus debeo pene omnia, in suis Scholiis pluribus agere neutiquam puduit, ut à quibus pendérent grandiora, quibusque neglectis Græca lingua à Barbarorum parum differret. Hos, inquam, non puduit: nedum me puderet. Hactenus confilium meum in Observationibus sequentibus attexendis communicatum oportuit.

Quibus Autoribus usus sim. quorumque Editiones secutus, ad calcem Observationum indicabit Syllabus.

Obser-

Observationes & Lectiones ejusdem,

in Hesiodi Operum & Dierum Librum I.

VERS. 1. Μέσαι Πιεείηθεν ἀοιδησι κλείκσαι. Versus hic, ut & sequens, propter Enallagen Pedis, nempe Spondei pro Dattylo (sunt enim æqualium temporum) Græce dicitur Σπην-βειακός Cujus generis infinita sunt exempla apud Græcos poetas; quos imitantur etiam interdum Latini: Virgilius vicies, id certò scio, & plus eo. Duo exempla proferam: Ecl. 5. vers. 28.

Pro molli viola, pro purpureo narcisso.

Et Georg. 1.221.

Ante tibi Eoæ Atlantides abscondantur. Ubi notandum obiter, æ in Eoæ neglecta Synalæpha servare sua tempora: ut contra interdum alterum tempus amittit, e Eneid. 3. 211. in Insulæ.

Infulæ Ionio in magno, quas dira Celæno.

Positionis genus, quod apud Græcos est usitatissimum, producitur: quod genus Positionis apud Latinos rariùs occurrit, idque ferè semper in Casura, ut hic; quamvis apud Græcos quovis in loco admitti & potest & solet. Particula verò Enclitica —que præ reliquis hoc privilegium quodam modo sibi vendicat, ut in Enneemimeri, Æneid. 9.767.

Alcandrumque, Haliumque, Noemonaque, Prytaninque.

Quem versum transtulit Virgil. ex Hom. Iliad. 6. 678.

"Αλχανδεόν Β', "Αλίον τε, Νοήμονά τε, Πεύτανίν τε.

In Triemimeri verò frequentiùs, Eclog . 4.51.

Terrásque, tractulque maris, cælumque profundum.

Et Georg. 1. 164.

Tribuláque, traheæque, & iniquo pondere rastri. Multisque

aliis in locis, præsertim verò in Polysy ndetis.

VERS. 2. Δεύτε, Δί' εννέττετ] 26. Δεύτε δλί. Quam lectionem jure aversatur stephanus ut vitiosam: sed in margine adscribit tamen, cùm extet in Ald. & Flor. Editionibus. Ego, tyronum & perspicuitatis gratia, post Δδ τε interpunctione utor, & scribo Δί' initiali litera majuscula. Quod verò attinet ad vitiosam lectionem per particulam δλί, si liceat mihi conjecturam meam in medium proferre, non dubito equidem quin acciderit ex eo, quòd apud posteriores, opinor, Gracos, (nam apud yeteres

OPERUM & DIERUM Lib.I.

veteres aliam fuisse pronunciandi rationem facile probari potest) ut & apud hodiernos etiamnum Græcos, 1 & n eandem planè vim habebant in pronunciando: cujus vestigium apparet in ipsorum elementorum vi prophorica, Alphabetico ordine, in quibuldam Grammaticis, expressa: B, Vita; n, Ita; 3, Thita. Quò facit etiam симета в хнога harum vocalium in linguarum derivatione, ut ab avazapuris, Anachoreta, Anglice Anchorite: marie, Anglice olim Vadir. Sed leve est hoc, dicet non nemo, & indignum de quo tam multa dicerentur. Addam igitur illud, quod cum jucunditate non nullam forte utilitatem conjunctam habeat. Cum incidissem aliquando in Aldinam Septuaginta Veteris Teflamenti interpretum, & Novi etiam, in eodem volumine, Editionem, omnium longe corruptissimam, in qua vix ulla columna reperiri possit, que non turpissimis mendis scateat, observatione frequenti tandem intellexi accidisse penè omnia à corrupta pronunciatione, Anagnost à forte diversas vocales & diphthongos confundente, & Exceptore seu Transcriptore, ante usum artis Typographicæ inventum; aut post inventum, Collatore seu Examinatore, non discernente quæ à se invicem discerni debebant. Et hic mihi in mentem venit cujusdam Græci, cujus aliquando, jam tum Recens in Academia, colloquio usus sum. Hic me in primo congressu pronunciatione suâ, ante illud tempus mihi prorsus inauditâ, cruciavit plurimum. Nam interroganti mihi nescio quid, interrogando respondit, ut qui quid vellem non intelligeret, Ti us xéus niese; Mirabar quid effet: rogavi ut verba prolata in charta describeret. Descripsit, Ti por Négers, were; Recte & Orthographice. Orthographiam laudavi: pronunciationem ut vitiolam vituperavi. Ille verò contrà meam, ut aggrestem plané: pronunciabam enim more nottratium, Ty moi legeis kurie. Hac ubi audiret, temperare fibi non potuit, quin rideret, Mesques, inquit, aginos mos idelt, Pronuncias more rustico. "Anwood nuese d'i una weogieur, asiws mus' (scribo enim, uti pronunciabat ille) Audi Domine : sic oportet proferre, more urbano, Ti w hens nieve; anλως ή γεάριν, Τί μοι λέγεις κύριε. Pergebam orare ut vellet vim prophoricam vocalium & diphthongorum in charta describere. Descripsit ad hunc modum,

Ex illo cœpi faciliùs affequi vim verborum, pronunciante illo fuo more. Urgebam, Hos er Slapeges raura annihor, nuess ni vuess i mos Sayvoin us de, el dei omoios megopeper, imis, imis; Refoondit, Sa The owntakent, thiatis lyntaxeos, inis λερομου, inis Aérers. Sed quid ago? Abrumpendum hic censeo cum homine Grzco de potestate Grzcarum literarum & diphthongorum colloquium, nè diutiùs intermisso, quod mihi propositum ab initio ževov erat, plus zquo wżęcopor profequi videar. Quod verò ad pronunciationem istam, de qua tam multa dicta sunt, attinet, hoc meum judicium est. Ut, propter multiplicem vocum confusionem. & frequentissimam erratorum occasionem, mihi neutiquam placet: Sic nec nullum ejus esse usum etiamnum judico. Nam & in familiaribus colloquiis, fiquando occurrat homo Gracus, & in originibus lingua Latina, que à Graca multa deducit, investigandis. & denique in erratis antiquissimorum Typographorum in Gracis detegendis, est utilis admodum. De usu in Colloquiis, nemini dubium esse potest: In iis, que à Græcis multa descendunt, partim ex iis quæ jam dicta funt intelligi potelt, partim ex iis quæ fequantur, demonstrari; ut à deixo, dico; Dapoit, Darius; elewreia, Ironia; aneirans, Alipta: Swo, per Digamm, Aolic. Fowo, per Tropen TR F in V consonantem Vinum; journ Anglice a Vine; Κύρος; Cyrus; γυμιάστου, Gymnasium; υμιΦ, hymnus; ύοςκύαμος, Hyoscyamus; uspat, hydrops; Misou, Musa; vai, na; ai, he; diarra, diata, &c. nam & &c. five vocalis longa fit, five brevis, fonum habenteundemediov

Quen denique usum habeat ad errata detegenda, sequens indicabit systabus; continet enim errata quædam in Aldina Editione Evangeliorum (de qua supra); & in Editione Hesiodi Trincaveliana; quæ errata orta sun; omnia ex consusione vocalium & diph

thongorum inter se propter soni similitudinem.

Ald. (in sequenti Syllabo) Editionem Aldinam significat Evangeliorum, Ann. 1518. Mt. Matthæi Evangelium, Mr. Marci, Luc. Luca, fo. foannis,

Tr. Editionem Hesiodi Trincavelianam, Ann. 1537. a. fignificat Oper. & Dier. lib. 1. B. 2. 2. Dies. Sc. Scutum Herculis. Th. Theogoniam.

Syllabus etratorum quorundam, quæ ex vocalium & diphthongorum quarundam confusione orta sunt, positis aliis atq; aliis per incuriam pro aliis atque aliis ejusdem potestatis prophoricæ.

a pro €.

e

1-

o

n,

t:

j-

is

n

IS

Ald. upavaraide pro negaride,
Mt. 9.20. ubi etiam au pro
a. - witau pro aunite, Mt.
13.14. ubi etiam i pro n. &c
ibid. Bré et pro Bré etet.
naudy pro nevéy, Mt. 12.3.

Tr. Saidenlo pro Saidenlo, Th. vers. 513. quivelan pro quivels, 650

n pro 1.

Ald. Susphung pro — 10 ar, Mt.
9.31. a renepal note pro—10e,
14. to. e occard a his now pro
- lang, 15. 12. Ban Indian
pro — 12 lian, Luc. 3.21.
ndeiv pro ideiv, Jo. 3.3.

Tr.πεδήλοις pro —iλοις, Th. 12.

μεγήνητα pro —iτα, iccundum Steph. vel potids μεγήρελα, 240. υμβρεμέτων

pro υμ.—568. αφθητον pro —iτον, 805.

n&n pro e.

Ald. wins dinons pro — lons,

Mt.1.18. stav sa kich pro

skar sa kich, 5.29. me diwa

pro — wa, 6.27. cmpp da la

pro — in li, Mr.2.21. maeg
diwa pro — eva, 8.7. cm
suna chosa pro – fow, Luc.

12.1. (n n te pro- n te, 12.29.

Tr. Noon sawa pro — fowa,

Th, 15.

s pro al.

Ald. Eydpe pro Eydpa, Mt. 9.5.

axepeos pro axecasos, 10.16.

Egxele pro Egxelas, 17.11.

mossil orda pro mossil avola,

Luc. 17.7.

Τη. παεσ χέεια pro παεσκαίρια, ά.327. ubi etiam χ pro κ. σημώνη pro πημώνη, Τh. 232. έψηροκελάθου pro αίψηροκελάθου, Τh. 379.

n pro v.

Ald. ກໍມຸລິຊ pro ບໍ່ມຸລິຊ, Mi.6.26. ກໍມຸລິຊ pro ບໍ່ມູລິຢູ່, 12.27. ມຸກິ-A pro ບຸບັກ 6, 18.6. ການໃຊ້ pro ບຸບັກ 6, 18.6.

Tr. anunch pro anunch, Th. 107.8 964. popului pro-wis 237. unun pro ununch 2374. 8 294. cuch pro cucic, 679. usuan pro -unulin, 757, unlui pro mo ui 899.

& n pro ot.

In Edit. Ald. exemplum nondum observavi.

Tr. Eddinger pro oiger, å. 119. aldoinger pro-oiger, Th. 80. cm x govinge pro —oige, Th. 755.

Mm

bie .

pro n.

ΑΙΔ. μετειθήσεται ρτο αντιμετεη-Με. 7. 2. βαπ ιδίσιδε ρτο-ήσεδε, 20.32. όπις ώτησαν ρτο έπηρώτησαν, 22.23. Ναζαρικό ρτο-Ιωέ, Με. 1. 24 εχαρισαν ρτο-ησαν, 4.11.

Tr. ωμις ω pro ωμης ω, Tb 300.

"Aλδισκου pro "Aς δησκου,
345. ubi ctiam λ pro ρ. "Ιρην
pro" Ηρην, 454. δπηρεφέας pro
έπηρεφέας, 598.

I pro e.

Ald. devias pro-sas, Mt. 8.17.

de e ridato pro-teldato, 19.
-7. σωντελίας pro - είας, 28.
20.

de rias pro-e σείν, Luc. 21.

15.

Tr. Kpiw pro Kęciw, Th. 375. & apud Stephanum etiam.

s prov.

Ald. Stocharest pro varest, Mi.

κηθίσων pro - υσων, Μι. 1. 14. εκήρεξαν, pro - υξαν, 16.

τιφλοί pro τυφλοί, Luc. 7.22. κεκειμμένον pro -υμμφ'ον.

Tr. niaraudin pro nuar — Th.
125. nanitas pro-vitas, 541.

pro ot.

Ald. Surw Snoetau pro Suow Snoetau, Mt.7.26.
Rariora funt in Ald. Edir.

errata hujusmodi.

Ττ. · Λιμον όμε η λιμον ριο η λοιμον, ά 241. γάς τι ριο γάς τοι, 300. νηλεοπίνες ριο —ποίνες, Τh.217.

u pro n.

Ald. Sweetov pro Slw—M1.20.
9.

υμών pro ήμων, Mr. 9. 40.
μωτεί pro μητρί, Luc. 12.53.

ἀπόλλυτω pro ἀπάλητω, 21.
18. ubi redundat etiam λ.

Tr." Telw pro" Helw, Th. 17.

Twist pro Iw - 236. 6nguvoeg pro - woeg, 1007.

u pro es.

Mujus generis errata neque in Ald. neque in Trine. Edit. obsevarse mememini.

u pro i.

Tr. Nuarowow pro Niaro - ubi Steph. Neta - Th. 71. Taruppurot pro-iso, ubi Steph.

- oisot, Sc. 377. Sunfertas
pro Str. Th. 337.

v pro ot.

Desideratur & hic exemplum:
Este tamen haud dubium est
urriusq;generis, siquisinter legendum accuratius observet.

OPERUM & DIERUM Lib.1.

pro n, & n.

Ald.περιοπούση pro -ση, Mt. ς.

20.φονούση pro -ση, 21. λπολύση pro -ση, 31. γαμήση
pro -ση, 32. ποιείς pro -ης,
6. 2. εγείγες αι pro εγή11.11.

εμβείναι pro-lωαι, Mr. 6.45.

e pro v. Desideratur exemplum.

Tr. Exd pro Exn, Th. 462.

pro ε.

Ald σεδεία pro-ία, Με. 10. 27.

σεανδαλφάπσεως pro-εωήσεως, Με. 14. 17.

Ττ. άλρφός νία pro άλρι-Τό.
266.

ο pro οι.

Ald. πλείου pro πλοίου, Μτ.

13.2.

71. ἀπέλειτ' pro ὑπέλοιτ', ἀ.

346.

al pro n, & n.

Ald. ευφι pro ευρη, Luc. 15.8.

ubi etiam peccatur ratione
accentûs: nam esse deberet παροξύτονον, cùm es in
Opt. producatur.

Ττ. πολλοί pro πολλή, Τh.418.

ot pro v. Defideratur hactenus exemplum.

0

οι PΓΟ 1.

Ald.τοῖς pro τὶς indefinit. Μι.

12.19.

Ττ. ποιότα]οι PΓΟ πιότα]οι, β΄ο

203.ἔτοι PΓΟ ἔτι, γ΄. 59. λοιπαροί τε pro λιπαροί τε,

Τh. 63. οἶαχε pro ἵαχε, 69.

τι έμοιο pro έμειο, Sc.449.
οιλιπόδων pro είλιπόδων,
Τb. 983.

Suppleat, cui vacat, fiquid occurrat inter legendum in hoc Erratorum genere observandum.

His adjungere alia diversorum generum Errata non disticile esset mihi, ut 11 & w pro 2 & 0, & vice versà : 2 pro 4, & 0 pro 2, & 5 pro 0 aut 5, & vice versà, &c. Sed de Erratis satis : vereor etiam nè plùs satis. Redeo jam tandem in viam, unde digressus sum, non tamen animo digrediendi, sed juventutis nimis infeliciter, sape ut sit, credulæ studio potios præmunddæ, nè temerè errata Typographorum, antiquissimorum præsertim, pro veris & genuinis lectionibus amplexentur, seque errate ac decipi patiantur.

VERS. 3. Ofe Sia Sia propter Anastropben non patitur toni Anabibasmum, ut nec ava, nè cum Asa & ara Nominibus confundantur.

Mm 2 VERS.

VERS. 5. Pria pe so Berder, per 3 Berdivia xaxenia.

Hujus versüs recta mensulandi ratio cruciavit multos. 3.

'Peia 25] expuncto μ, credo, quòd merri rationem turbare videretur: sed injurià 3 còm sequatur 3, & in versu, retento etiam μ, redundet nihil. Qui sic legunt, expuncto μ, nè errent solliciti, non animadvertunt se in errorem oppositum incidere: dum enim temporum Excessum apparentem tantum, stante μ, in versu verentur imprudentius; non verentur, expuncto μ, considentius, Defellum temporis manisessum, dum producunt ultimam in Peia, quæ naturà corriptur, & non videtur aliquo modo excusari posse; niss dicatur, versum esse 'Ακίφαλου. Alis legunt 'Péa μ 33] Quæ quidem lectio, quod ad merrum attinet, desendi potest: Sive dicamus 'Péa μ esse desenda potest: Sive dicamus 'Péa μ esse desenda potest: Sive dicamus 'Péa μ esse desenda potest:

Bogens & Zequet, To TE Ognander antor'

& apud Virgil. Georg. 1.482.

Fluviorum rex Eridanus camposque per omnes.

Sive, ver fum effe 'Axepanov' five Ewignow effe in Adverb.

Péa, cámque duplicem in codem verfu.

Bailius lectionem nostram agnoscit; sed novam desendendi rationem molitur, quam ego neutiquam admittendam hic censeo. Tradit hanc regulam in lib. De syllab. quantitate, (si Scoto credendum sit: ipse enim Bailium non vidi) Interdum monosyllaba particula (inter quas recenset wide) syllabas pracedentes, etiam diphihongos, communes reddunt. Exempla quatuor producit ex Hesiodo nostro; de quibus singulis dicetur instra suis in locis; quartum est hoc prassens. Pea il 20] Hesiodui, inquit, particulam su ante 20 corripuit. Tibi verò, Baili, hac in re minime assentior.

Quid verò Stephanus? Is Zwilnow in Peia agnoscit: Recté. Sed quod adducit exemplum Zwilnow indubitatò non probat, lectionem tamen confirmat. Iliad.g. 461.

Para it Dodyeoner im' en Trown oppung d's.
In quem versum incidi & ego ante visum à me Stephanim:
qui quidem multum apud me valuit ad conjecturam meam
confirmandam, mi hi tamen plene non satisfecir. Unicum
igitur addam exemplum, loco Coronidis, quod ejusmodi est,
nihil ur dubitationi relinquat loci, Iliad úvers 101.

Τουν τείνζεν πολέμετέλ Θ, ε με μάλα ρπα

Ninnou- Quid verò contra quod objiciat excogirare potest quisquam? Nam 1. versus non est Hypermeter, cujus ultima

OPERUM & DIERUM Lib.I.

ultima fyllaba absorberi possit à prima versus sequentis. chm confonante inchoëtur. Dein, fiquis objiciat- λα Peia & qualia habere rempora cum Spondéo; ideoque scribi pera, non sea ut suppleat desectum unius temporis in - Ac. Ego quod respondeam habeo, Nulla metri necessitate adductum pociam ut legeret pala,cum merri atio fatis conftaret, fi fic. legeretur-ha pea per Suvilnow. Habet enim e potestatem producendi fyllabam brevem præcedentem five in eadem. five in diversis dictionibus. Quod quidem infinitis exemplis probare hie possem, fi liceret: verum non libet; licebit fortaffe aliás.

VERS 7. Pera J'é T' inimer σπολίον, κ αγ lu opa nages Zdie i Lispenierne Ego poft exolion, interpungo, ur in superioribus & feribo ocuroros feribo, inquam : nam five Acute five Gravi fignetur, Topos five Taois, Accentus Prophoricus, five vocis tensio, non differt. Quod hie observarum volo, cam sciam verba illa, acutus vocem tollit, Gravis deprimit.non recte accipi à plerisque; qui, sicubi pingatur Gravis, illic vocem deprimendam autumant. Non recté, inquam. Nam folebant olim fingulz diction u fyllabæ fignari accentibus: nt a feamde,à proprio tamen accentu nomen fortiti; e.g. av beands, propter Acutum in antepenultima, vocem tollit, & dicitur Nomen Прошаровитогог propter Gravem in penultima & ultima five henatum (ut (upra) five potestate (ut in aybownos" nam in omni fyllaba fubincelligitur, ubi nullus eft Accentus, & inde dicitur Tonus fyllabieus ; & verba Baeutova, quæ Gravem habent potestate, sont tamen proprie Maps Eurora, ut τύπ α, γεάφ , λέγ a) dicitur d'isβαεύτονον, & bis vocem deprimit. Nunc dierum autem nunqua pingitur nifi in ultima, ut in Jeos e'x d Jeds Endinor omna, whi heds eft 'Ozurovor, re-Spedu Toni vocalis, five Propherici, poscente licet Orthographia, nullo sequente puncto aut particula enclitica. Gravem picu.

Sic verf. 1 5. fcribo Beolos, (non Beolos) sequente puncto. Quam scribendi rationem in aliis sequor non modo post plenam diffinctionem, quod faciunt omnes; sed etiam post Mediam, quod plerique omnes s nec ità folam, veròm etiam post Subdistinationem interdu, quod in quibusdam exemplaribus animadverti factum,idg, potiffimum in Zeugmate, aut Elli-Phaut Afindeto, perspicuitatis gratia, Lectoris præproperum fortaffis alioquin ad fequentia transitum retardandi animo.

VERS. 17. Τε ο ερίμε ος. τε ερτερού. Εργου εγείρα. Greiferus anahauv- Dagylum facit, in fua Grammatica, vbi rræmiffa Mm 3

præmiss hac regula Vocalis brevis fit apud Gracos communis ante literas μν, κλ, πλ, subjungit exempli gratia hunc versum. Verum (quod tanti viri pace liceat) minus recté. Nam concedamus licèt a hie corripi posse ante μν, cum ν Parempioticum sir, & liquescat sacilè, ut s in Anadiplos Participii Piæt. μεμνημεδίον, apud Solon. 12. 9.

Пह्यानी में के काराण बेंग्जिस प्रद्रामानिक के प्रवेशह ही.

versus tamen non constabit, cum a Privativum corripiatur; (Nam ἀπάλαμνον ducitur à particula Privativa α, & παλάμη quasi vellet Poeta hoc fignificatum, hominem inertem nihil à manibus carente differre) ut Iliad. έ, 597.

'Ως δ' ότ' ανής απάλαμη Ο ιών πολέος σεδίοιο.

& apud Theognid. 281.

Δειλώ γαρ τ' ε'πάλαμνα βςοτώ πάρα ποιλ' άνελέδαι. Et vers. 481.

Μυθώται δ' α τάλαμνα, τα νήφισ' είδεται αίχεά.

Et apud Solon. etiam, ut reliquos omittam,

"Ουθ' έρθειν έθ' όμως έργ ἀπάλαμνα θέλα.

Nusquam verò lego primam productam. Non est igitur Da-Eylus. Quid autem? Anapassus proculdubiò pro Dactylo: ut in —ριπεπη—apud Eratostb. β. 6.

'Aι δε δύω εκάτες θε σόλοιο περιπε την ζαι.

WERS. 30. "Ωρη γαρ τ' όλίγη πόλεζαι νεικέων τ' άρογεων τε. In hoc versu duplex est Συνίζησις vocalium εω in γεικέων Gen. Plur. Ion. prim. Decl. Contr. & in αγορέων secundæ Decl. Simpl.

Hic autem operæ pretium facturus mihi videor, fi Græcæ linguæ studiosorum gratia de Synizesi, quoniam ejus usus apud poëtas est frequentissimus, pauca præmittam, Quid sit, &

Quemadmodum fiat.

Est igitur Ζυνίζησις, εἶτε Ζυμφώνησις, εἶτε Συμεκφώνησις (secundum Hephastionem) εἶτε Συμαίρησις (secundum Herodianum) ὁσόταν δύο συλλαβαἷ, σύμφωνος μιὰ ἔχοσα μεταξυ ἀλλάνον, ἀντὶ μιᾶς παραληφθώσιν. Apud Enstathium de hac metri Passione vide plura. Iliad. a. pag. 9. lin. 27, &c.

Fit autem quatuor modis.

Velex du abus fyllabis longis:

Sive in urraque syllaba fuerit vocalis longa, ut no in Basian-

wy. infrà verf.259.

Sive diphthongus in utraque, ut esos in zeusens apud Apollon. Argon. B'. 678. (nifi rectiùs fortè legendum zeusens) & esn in zaneinoso, ibid. 1253. (nifi fortè legendum zaneinoso) Et in diversis dictionibus, ut es e in experere, Odyst. v. 227.

Sire

1

Pa

Gr

tè

quò

que

inte

OPERUM OF DIERUM Lib. I.

Sive în priore vocalis, in posteriore diphthongus, ut neu in B's-Antu (si sequatur J'é, ut segunt quidam) Oper. g'. 265. Et in diversis dictionibus, ut n s apud Theocritum,

"H & µEµvar' or eyov] layll. 6.116. Qui versus dicitur Manpo-

nioaλ G. Er apud Homer. Iliad. 1. 533.

"H Adder', n sk coonger] Qui versus dicitur Henoide ..

Sive in priore diphthongus, in posteriore vocalis, ut ew in 72getov apud Tripbyador. in Ilvi Excid. vers. 379. (nisi forte illic Enallage pedis, Anapast. pro Dadylo) Et in Teiws apud Apollon. 2.

1324.

Velex duabus vocalibus brevibus: Ut ea in veixea, infra verl. 33. τένχεα, 149. εο in Χρύσεον, 109. in Θρσεο apud Homer. Iliad. έ. 109. (Ubi notandum, duas breves habere pro una, sequente etiam consonante: nisi fortè legendum "Ορσο per Syncopen, ut Iliad. ά. 88. & Odyss. ή. 342.) αο in 92. αρυά Μυζαυπ, 224. το in Αιθίσπον, apud Dionys. De sit. Orbis, vers. 38. Ubi tamen γε. Αιθίσπων.

Vel ex syllaba longa (five vocali, five diphthongo) & brevi: Ut ne in βασιλήες, Oper. & 261. Nam sequens εθύνετε priorem syllabam producit supra vers. 7. Et in ne in επηετανον, Oper. β' 225. Et eia in Peia supra vers. 5. & in Eiaes infra Oper. β'. 80.

Vel ex syllaba brevi & longa, (sive vocali sive diphthongo:)
Ut εω in Κερνίδεω, Gen. Sing. I. Parisyllab. in stà vers. 7 I. in
Δενδιρέω (ubi pro una syllaba brevi habentur propter sequentem
vocalem) Dat. 3. Parisyllab. Oper. β'. 201. ut apud Homer. etiam
in Χρυσέω, Iliad. ά. 15, & 374. Et en in χευσέην, instà in Scut.
199. & en in ἀρχαλέη, Oper. β'. 258. Et eo in Θεοί apud Theogn.
142. & in χάλκεοι instà vers. 149. in Nom. Plur. 3. Parisyllab.
& in Dat. in Θεοίς, apud Theogon. vers. 171. & in χευσέοισε, instà
Theogn. vers. 12. Et εω in νοέων, Nom. Particip. instà vers. 284. &
in Beidpeων Accus. Sing. 4. Parisyllab. instà Theogn. 817. & in βεων Gen. Plur. 3. Parisyllab. instà Theogon. vers. 44. & in ωγρέων
Gen. Plur. 1. Contr. iustà Oper. β'. 99. & in Βαινισέων Gen. Plura
Particip. 2. Declin. Parisyllab. ut redeam tandem, unde digressus sum.

His præcognitis, non difficile erit vel tyronibus in linguæ Græcæ studio, sicubi in versu Surisness acciderit, suis pedibus ritèmetiri.

Lubens nunc transirem ad ea quæ deinceps sequuntur, nissi quòd mihi leviter perstringendi videantur hoc loco, qui, dum, quod recto consilio à poètis sactitatum est, qui sactum sit non intelligunt, improbè poètas accusant, ut qui nimia licentia usi M m 4

fint, & nobis nentiquam imitanda. Quod quidem dum faciunt, satis ignorantiam suam produnt. Mitto reliqua exempla
superius adducia, nec adducam nova, quæ tamen infinita
adduci possent, quæ pleraque omnia, nulsa metri necessitate
coactos poeras ad usum Emisiones aperte per se demonstrant, cum Crass Attica uti liceret. Hanc tamen aversantur,
illam verò Dialedi Ionica & formæ incontraca Nom. Pron.
Verb. Partic. & c. suavitate delectati, ubiq, ferè amplexantur.
Quis enim non videt, quod ad metri rationem attinet, nih l
interesse, seu sonna incontracia sive contracia usus esset Hesiodus noster? Placuit huic tamen magis incontracia & Ionica
—venes y
r'à pogar te. Hæc hactenus: alia alias.

VERS. 33. Τε κεκορεωτάμεω veikea i d'neiv co ελλοις.

Hic versus dicitur Περκάλιος, à ventris quasi tumore: sed sapatur per Σωίζησιν νος. εα in νείκεα quæ poëtæ magis placuit quam Crafis Attic. νείκη. Æquè utrumq; fert metrì ratio.

VERS.39. Δωρφάγες, είτων δεδίκων εθέλεσε δεκάσαι.
Steph legit δικάσαι fed Accentûs ratio non patitur. Metri
ratio Spondeum postulat: si in Spondeum desinat, scribendum
erat δικάσαι, Περατειανωνδώς. Sed nec illa mihi scriptura
placet. Quamobrem Diplasiasmo lubentiùs utor τε σ, ut apud
Phocyl. ver. 9. ubi etiam Stephano, de scribendi ratione per αν
mecum convenit, unde constat penultimam, brevem Naturâ, produci Positione per Anadiplasiasmum,

Ήν συ κακῶς δικάσης, σε θεὸς μετέτητα δικάσει. VERS 44. Ως τε σε κ οις ομαυτον έχον, κ) αργον είνοι.

Steph scribit 'Oste of n' el Recté, si n' pro ne Enclitico per Apostroph, relinquatur. Ego verò (suadente interprete) pro n' positum existimo, quod non est Enclitic ideó que cum Ecthlips diphthongi as amittit prorsus accenti sui, non inclinat.

VERS.48. Orli μιν] μλν inclinat, ut f supra 37. and τε. Nam δτηι & and sunt Trochaica. In superiori loco Stephano mecum convenit: hic verò apud Steph. μλν prorsus amittit.

VBRS.51. Διος πάρα μητιοεν [9] Steph. in παρε non transfert accentum. Ego cur à Steph. viro doctiffime, super tono hujus Præpositionis (ut & reliquarum omnium bitemporearum, præter Να & ανά, quoties locum inter Substantivum & Adject. sortiuntur) dissentiam; nec à Stephane solum dissentiam, sed & à communi usu & à quorundam Gramatico-tum præceptis recedam, reddendam hoc in loco rationem censeo. Franklinus nostras in Ophorovías sib. 2. pag. 126. hanc regulam tradit, Chm [Præpositio] praponitur Adjectivo, quod cohartes

OPERUM & DIERUM Lib.I.

coharet cum Substantivo, cui fic postponitur, tum nec conum semper retrahit : ut Iliad. 6.53 x.

"Hyar it Equens ToTake Son Sexiner G.

Scotte in Editione fua Lugdunenfi, Ann. 161 2. pag.728. hanc contrà tradit regulam, Si inter duo Nomina, alterum Proprium, alterum Appellatioum vel Adjeffioum, fit Prapofitio, banc inverti necelle eft, ut ante totam constructur orationem - norque ano Sexher O fluvio à Selleente. - Tarlo Ent Sernerle, Xentho in vorticofe. Hanc regulam, ut & alias ibidem omnes, è Theodoro Gaza verbatim transtulit. Regulis de Prapolitionum anaffronhe subjungit Generales quasdam de Prapoficionibus regulas (Sylburgii, ni fallor) pag.730. Inter reliqua exempla illic adducta hæc habet, μάχη ονί κυδιανοίεη, [Hiad. [.124.] xeedin wad operignor anying on Krolavolo [lliad. B'.253.] vnov and & xxisiawr [Iliad. B'.91.] Que omnia exempla, cri, caro, oni, amo, pugnant cum superioribus ab ipso adductis. ano, Ent. Non animadvertit enim, uti videtur. dum diversa è diversis Grammaticis corradit, eaque sape, si inter se conferantur, fibi invicem contraria, malè mereri se de imperita juventute, qui in tanta varietate, quid flacuant. non inveniunt. Sed quid ego rivulos sequor ? Ad fontem redeo, unde regulas de Prapositionum Anastrophe hausit Scotte. Theodorum Gazam intelligo. Is lib.4.de Conftruct. (p. 56. secundum Editionem Paril Anno 1529.) docet Prapofitiones Sizeoves no Stouthal But (fuis cafibus immediate postpositas) præter ava, & dia, oglorovoid on f meganyions opleia [is.legend .ofia] radof, ras 3 megeorus & ut na-Tai, παρά, τωρίρ & paulò poft hæc haber, quæ Scorus transtulit, Εί μεταξύ δυοίν ονομάτων ή πείθεσις [δζίν] उह με πυeis.TE 3 Tessnoeine n combets, avaspiety da, iva Fons Teor nyhoslau Noys of, - wolaus a wo Zemnerlo (contra quod à Franklino præceptum eft, & communem ulum) &, Závla Em Signe fle. Hujus judicio subscribit Caninius: aut certe in contrarium expresse scribit nihil. Accedit his Ceporinus. His egon' ut tantis viris adversarer ? Iniquum effet, Habes expositum, Lector candide, quos sequendos duxerim autores transferendi accentus à sede ultima in penultimam in hoc exemplo- Aids mage untien O, ut & in aliis Prapofitionibus Dichronis immediate suis casibus postpositis, aut inter Substantivum & Adjectivum positis. Pergo nunc ad ea que deinceps sequentur.

VERS.65. Kai yaes augunten negani zeuslu 'Ages Melw.

Mallem zeuselw Ionic, incontratilanato verin per Swiln.

517, ut in Scut. veril. 199.

Observat. of Lea. in HESIODI

Εγχ Θ έχυσ οι χερσί, χευσέην τε τευφάλίαν.

Et Theogon 578.

Augi de oi segavny zeusény negationy Ednie. Et apud Coluth. Theban. in Helen. rapt. verf. 382.

דוטאים ל" בדואג מטעמיי, אפטסבאי ל" בופחב מבאטידופחים

Et apud Apollon. Argon. J. 729.

סנים דו שפטלאון מדמחוסי ובספו מוץ און.

Et apud Homer. Iliad. J'. 111.

Har d' Eu Adluia, Ruceny emedines nopains.

VERS. 71. Παρθένω αἰθοίη ἰπελου, Κρονίδεω διὰ βυλα'ς. Idem hic versus habetur in Theogon.num. 572. Eft autem verfus Heonoini G. fed fanatur per Emilnou vocalium ew in Koori Sew. Gen. Ion. 1. Decl. Parifyllab. Hujus generis exempla

funt pene infinita : ut' Aidew, Theogon. 311, & 768. Et apud Theocrit. Idvll. né. 'Auyrica, verf. 160. Et apud Homer. (mittoenim reliquos poetas) in Ilnanidose, Iliad. c. I.

Mluin affe, Jea, Mnaniafew 'Axiano. Et in Hymn. Lun. in Keovid'so, verf. 2.

Hoursis x spar Kpovidea Dids, isopes adis.

VERS. 80. Onne Jewy nipug | Stephanus facit weg we www. zipug, contra autoritatem Gaza, lib.3.de quant. syllab.pag. 11. Ubi hæc habet, Td dis & wasp wiav (v naslw, Sizeorov προ το ξέχον α, άρσενικά μ ον α, μακεον αυτό έχοι [οξ] Βάραξ, φοίνιξ, κήρυξ, πλιξ θηλικά 3, βεαχύ [οξ] αυλαξ, χύλυξ, αντυξ, πέρδιξ. In Khuξ Stephano mecum convenit, in Scut. 472. imò & in xápu E etiam, Iliad. D'. 1 98. Quidni etiam in hoc loco? Nam eadem utrobique est ratio.

IBID. - ivoulue & rluise y avana. Stephanies feribit orounves per y diphthongum pro monophthongo : quam tamen feribendi rationem non ubique observat. Nam Iliad. S'. ver. 111. feribit Afras, non Afras. & Iliad. B'. 318, & 324. Eonre, non Zonver & contra Odyff. 6. 1 68. Zonve, non Zonvey. At in Edit. Froben. Bafil. Anno 1559. scribitur sonvey, ut & in alijs locis. Aprid Stephanum legimus Minun, non subscripto , in medio n, Iliad. B'. 141. & ibid. apud Froben. winn, fubfcripto utrobique , & in medio & fine. Sic pugnant Steph. & Froben. (vel horum porius Editiones) alias inter fe, alias uterque fecum. Quid pueris fier, qui plerique omnes sua exemplaria, viriofa necne param intereft, sed sequintur tamen potids quam rectæ rationis ductum ? Horum ego gratia, controverfiam hanc de orthographia Aor, 1 . 48. 5. Baryt. à Prafent. habente au in penult, ad Grammaticorum & rede rationis ner Therev examinandam lubens fuscipio.

Ovoulus Aer.t. Formatur fecundum Grammaticos à Fut. 1. ovenara, quod à Pref. ovonaiva, Conjug. 5. Baryt. In que Comug. Fut. penult. corripere debet, ubi fi fuerit a, aut mutatur in n aut in a longum; ut epinva Attice, & epiava communiter, à maivo, vo, non eninva aut epissa per diphehongum in penult. Nam ex a monophthongo non potest fieri diphthongus, ut paret in Augmentis. At et in penult, Praf. ftat etiam in Aor. penultima. Primo, Non ftat : fit enim à penult. Fut. per Parenthefin Te t, ut producatur penultima. Dein, Fac ftare : Quid ergó ? Ergò ab au Praf.formatur a aut n in penult. Aoristi? Non daur n, sed at siqua hujus vis argumentationis. At non a. Ergo non à Praf. fed Fut. formatur per Estafin vocalis mutabilis , ut, quæ per es, per Parenthefin : nam Parenthefin ab Epenthefi fic diftinguo, ut Parenthefis temporum folum numerum augeat; Epenthefis verò, fyllabarum. Kefte igitur repositum, oroplus.

Hanc scribendi rationem per n monophthongum in cateris eiusdem naturæ (quod hic præmonitum lectorem volo) constanter observo; quam pro vera & genuina agnoscupe fequences GRAMMATICI : Gaza, lib. 2. pag. 26.lin. 3. La-Scarie, 1. 1. p. 63. lin, 26. Urban. lib. 1. fol. 49. versa pagina, lin: 16. Erymolog.magni quisquis fuerit autor, col. 38.lin. 22. Clenardus, pag. 104.lin. 24. Caninius, pag. 159.lin. 28. Ceporinus. pag. 26. lin. penult. Crufius, pag. 55. lin. 23. & de Orthogr. pag. 134.lin. 10. Sylburg.p. 111.lin. 20. Ramu, p.1 80.lin. 11. Golius, p.1 29.lin. 15. Gretfer.p. 119.lin. 16. Grammat. Genev. pag.70.lin.5. Camden in Aor.1. Qui omnes docent a Fut. 1. quintz, mutari in n in Aor. 1. aut a in longum. Autorum de

Editionum Syllabum require in calce Observationum.

VERS.89. 'Aulae o Sofauli @, ore d'i nandy eix', coonas. Sanatur bic fyllaba brevis, in Penthemimeri, à s finali &

puncto, spiritu etiam sequente aspero.

VERS.109, Χρύσεον με πρώτιςα γέν Φ μερέπων ανθρώπων. Hic verlus eft wax entequal , & capire quali tumens ; fed fanatur per Swilnow vocalium so in Xpu'osov, ut in yake nsov, Theogen. vers. 764. qui versus eft Tlegnoing.

TE 3 ordneen who read in, xanxeov 3 To nog. Ubi notanda eft & altera Swilness vocalium en in oidneen. Apud Homer Odyff. 7'. verf. 35. reperitur & Xeuseov codem modo

& loco positum,

Xpureov Auxvor Exera, sal weinenes emoies. VERS. 112. "Ωςτε θεοί δί έζωνν] 29. "Ωςτε θεοί ζώεσιον.

VERS

Observat. & Lett. in HESIODI

VERS. 123. Οἱ ρὰ φυλάσεσεί τε δίκας] Si fic legend. cum Stephano, sanatur syllaba brevis in Pombemim.vi Acuti accentûs, & literæ initialis Anadiplasasmi capacis. Fortè tamen legend. rectins φυλάσεσεν, addito ν, ut Τίκ εσεν β jinfra vers. 233. & Τοῖσεν δ 240. Imò proculdubiò fic legendum: nam infra vers. 252. legitur addito ν, ubi verba cadem repetuntur.

VERS. 128. Χευσέφ έτε φυίω ἐναλίγκιον, έτε νόμμα.
Χευσέφ aut Daaylus est, amittente φ tempus propter sequentem vocalem, more apud Græcos usitatissimo, quem etiam Poëtarum Latinor.princeps imitatus est in Itio, Pelio:

Ter sunt conati imponere Pelio Offan. Georg. 1. 281. ubi etram in conati negligitur Synalapha, nullo amisso tempore.

Et Aneid 5.261.

Villor apud rapidum Simoenta sub Ilio alte.

Aut per Zauisnev duz ultimz syllabz in Xpue so in unam quafi coalescunt : ut apud Apollon. Argon. B'. 1275. qui versus est Прокоја ...

"Αυτός Α Αδσονίδης χευσέφ ποταμόν δε κυπέλλφ.

& in aureo apud Virgil. Ancid 10.116.
Hic finis fandi, folio tum Juppiter aureo
Surgit.—

VERS. 129. Aλλ' έκαζον μ παῖς έτεα παρο μητέρι κεδνη.
Versus est λαγαρός α enim in έτεα unius tantam est temporis, sed pro longa habetur syllaba per Εξιακη, in Hephthemimeri, sequente π Anadiplasimi capace: ut in Penthemimeri, sequente & (intervenience etiam puncto) Theogon 803.

'Εννέα πάν ' 'έτεα' Γεκάτω] Et in Triemimeri apud Homer. fequente τ, (vi etiam Acuti accentûs accedente) [liad. ύ. 255.

HOM' ETEC TE R ERI.

VERS.130. — & ενι οἰκω. Non ενί, tefte Gaza, ut dictum els.
Objervat.in verl. suprà 51. Sic verl.135. — iεροις επι βώμοις,
non em, chm Præpoficio sit δίχου ελ δισύλλαβ ελ immediate collocetur inter Adjectivum & Substantivum. At,
παυείδιον ζώτοκον επι χεύνον] vers.132. non επι Παροξυτόνως, propter interjectum ζώτοκον.

VERS. 140. - 300 200101.] 3. 671 2 960101.

VERS. 149. Τοῖς ἀ΄ ἄν χάλκεα με τάνχεα, χάλκεοι Νέτε οἶκοι.
Hic duplex observanda Σωνίζησις, altera vocaliū sa in τάνχεα vocalis & diphthongi altera, nempe sa in χάλκεοι Νομοίτ Hefod. hic forma contracta uti τάχη, & χώμοῖ, fic licèt versus nihil pateretur. Sequente verò versu legimus Χάμκο. Recté, sed à Subfiant. χαλκός, non ab Adjed. χάλκε Φ-κί.

Prioris

Prioris Zwelnows exemplum habes suprà in voite, ver. 33. Posterioris autem, in Seo, apud Theoritum Idyll. L. ver. 25. Abavalot 3 auxeurlas, Seol venoles pequates. quamvis non sim nescius, esse qui a in xaxeur) corripiunt; quibus equidem non assentior. Nam frequens est Zwilnows in Seol apud poëras: ut apud Theogn. vers. 142. & 660. qui versus sunt Maxeextoanos,

⊕ः ो ५ राम्क नारक्षण नर्ताव पर्वा १००० के Өटनो में भे प्रमादक्षित निर्मा क्षेत्रा पर्वा .

Et apud Homer Iliad.d. verf. 18. qui verfus eft Thexoixio,

THIN IL Seol Soles Oxyuma Sound Exores.

VERS. 192. - 67 1 8 6pxov opertal. Per Tmefin pro Biopxov. non emoperat ut videre est vers. 280. 6200pxov opioans.

197. - irov. 28. irlw.

214. - ETERHOI. 28. ETERHO!, Adverb.

228. — idudinaioi. Mallem idudinnoi fecundum Dialed. Ionicam, ut apud Homer. vaúrnoir, u Beisnoir, adons nom ab us Nominativi.

129. - Jahins, Dat. Plur. 2. Jahins, Gen. Sing.

238. - E wauper. 28. emnuge.

259 Δημθ αταθαλίας βασιλήων, οι λυρά νοεύντες. In βασιλήων, Gen. Ion. est Σωίζησις vocalium no. Stephanus faciliorem & ostatiorem agnoscit Σωίζησιν in communi terminatione έων. In seliquis Declinationibus fateor: in tertia Contractorum exemplum desidero. In Gen Sirgo Attic. occurrit exemplum apud Aratum in Phanom. vers. 249.

Περσεως, οι ρά οι αιέν επομάδιοι φορέον).

Et apud Theegnid.verf. 23.

Τε Μεγαρέως, πάντας η και ανθρώπες ονομας ε. Ego retinendum censeo Εασιλήων Nam apud Homer. Iliad. β. 811, in 2. Contr. Σωίζησις est terminationis Poëtica, in Gen. Sing σόλη.

"Esi d'e τις προπάριθε πόλυ Θ αίσεια κολώνη." Nis forte quis malir hic Anapastum pro Dastyle, aut aliter lege dum putet, ut σόλε Θ forma incontratta louica, aut

πόλος contrattà, aut πόλεως Atticà. 261. Ταυτα ουλασόμβροι βασιλίες, ιδιώετε μύθες.

In Baoixies Nom. Plur. Ion. eft Emilnois vocalium ne

Nam ihww primam producit verf.7.

Pela de 7' iewi-multisque atiis in locis. 284. Zol d' eya ed na vocav egea utya virane Migon.

In vocar Particip. Swieness eft vocalium em ut in parcar spud Thecerit. Idyll 15'. 44. LACON CONTRACTOR

Ei un Servis doudos à Khi @ aléna partar. Et in juriar, Idyll. RB'. 26.

'Αμφοτέρες ύμνέων, Πολυδάκεα πρώτον ακίσω.

Et in Oagosav, Epigram. xa.4.

Θαρσέων καθίζ, καν θέλης, ἀπόβριξον' Qui versus est Trimeter Scazon.

289 .- enle d'eis auest innat. Ubi ad fummum ventum fuerit,

id est, veneris. Stephenus legit inntai.

290. 'Phi s'in s'awerta.] Sic legendum puto per Crasin, S'nærta, secundum Caninium in H.pag. 23. ut siat à 3 ĕπειτα, aut s'n ĕπειτα. quod malo: nam præcedit s' versu proximo, & exponit Moschopulus in Scholiis per s'n ἔπειτα. & Eustathius etiam in Iliad. 6.163. Stephanus scribit s' ἔπειτα. per Thipsin τε ε quasi à s'è, & Estafin, τε ε in ἔπειτα, mutato ε in n' Non recté. Porest tamen sic scribi, s'n παιτα, à s'n ἔπειτα, ut αρετή siv (apud Theognid.v. 147.) per Apharesin minoris vocalis, unius temporis, ob præcedentem majorem, duorum temporum. Potest aurem scribi α τωνδρείπως per s'e, sive s'n, stante etiam vel sic metro: sed tum concurrerent quinque Dasyli: quorum fortasse concursus nonnullam habeat usum ad progressum faciliorem & expeditiorem in via Virtuiu significandum. Vid. plura de orthographia, Observat. in Theogon.ver. 405.

293. Eddis d' du naneivo-] Stephanus scribit naneivo- per a diphthongum, ut & nanei, noiv pro nav, nav pro nanei, nane et e. Minus recté. Non enim his contractio fit ex as & s, sed ex a & s, facta priùs Thlipse ve in nai ut nì eyo, per Thipse na eyo, per Crasse vocalium a e in a longum nayo e verò nullo modo subscribi potest, niss supponamus, prater Crasse, Synarese etiam. Nulla autem est Synarese e enim in pradictis non subjungitur Crasse facta (subjungi autemoportuit, ut sat Synareses: Nam quod subscribitur posterius est eo cui subscribitur, ut apparet in omni Diarese, qua Synarese opponitur, ubi e subscribitur, Negio es, Negnides) sed medium locum occupar inter a & e ante lactam Crasse. Non

potest igigur subscribi , in hujusmodi contradis.

Est verò ubi in contractis à n subscribitur i, non tamen ut subjunctiva vocalis diphthongi as in n, sed diphthongi sequentis: unde in contractis hujusmodi existit triplex passio, Thlipsis, Crasis, & Synaresis: ut n, si ta per Thlipsin ti, n, si ta, per Crasin vocalium a s nata, & per Synaresin a vocalis longe ex contractione sace, cum subjunctiva vocali, n, si

τα fic κήσε Der. pro κ δίσε. κῷν Φρο κ οἰν Φ (st κων φ non subscripto e pro κ δίν Φ) φπόλοι pro οἱ αἰστόλος (at κῶν δλ Φ pro ὁ αἰστόλος per Crafin & Synaresin tantum, ubi Thipse nihil est loci) χώ pro κ οἱ, at χώ non subscripto e, pro κ δ.

Scribendum igitur xaxor per Thlipfin & Crafin: Syna-

298. - Se eusépan G. g. Se o'eusepan G.

eft

rit,

lut

8

ins

li-

n'

d

0.

U-

¥,

nt

m

in

b-

K,

d

i-

.

er

in

0-

05

7-

d

ac

en

F

18

is

299 .- TILT NENEI] Noranda Swi (nois Syllabarum én.

310. El d'e neu egyalin, Taxa de Chiaden acorde.

Sic Stephanus : Bailius verò & Langius sic legunt, Εί δ'έκεν έργαζη, τάχα σε ζηλώσει κ' αργός.

Et hanc quidem lectionem videtur secutus interpres: quæ etiam desendi potest exemplis ejusmodi. Hic tamen con-

fultò prætereo, de iis diaurus alias.

332. aidā Accus. 4. Contr. ut hā, à Nominat. in de, secutus Lascarin, Urbanum, Antesignanum, & alios Grammaticos, ut & exemplar Stephani aliis in locis, Iliad. B. 262. 6561. x. 75.6.111. &c. scribo περιασωρθώς. Cujus scripturz rationem reddit urban. fol. 99. lin. 24. versà paginà, hisce verbis, Quoniam non eundem sonum sive literaturam habet cum Nominativo, ut, n aidòs, t aidã, non aidó. At n Antà, the Antò, Ocutoros, quoniam Nominativus & Accusativus sono sive literatura non different. Lascaria etiam pag. 234. lin. 7, hanc regulam tradit, Ai aitiatinai Misis a òcupor ai quotas, thorograficas etin pag. 234. lin. 7, hanc regulam tradit, Ai aitiatinai Misis a òcupor ai quotas, the òrquas etin paga. 24. lin. 7, hanc regulam tradit, Ai aitiatinai Misis a òcupor ai quotas, the òrquas etin paga.

328. व भारद्वारहीता. १९. वंभारवारहीता.

330. Nixón, zanewor i radamloulo execui. Syllaba brevis in Enneemimeri fanatur vi finalis sout apud Virg. Georg. 2.5. Muneribus, tibi pampineo gravidus Autumno. Ecl. 6.52.

Ille latus niveum molli fultus hyacintho.

Aneid.10.720.

Graius homo, infectos linquens profugus bymeneos.

Quamvis in duodus postremis exemplis ad s finalem accedit etiam vis Spiritus asperi Estatica. Apud Grzeos poëras
infinita sunt hujusmodi exempla: apud Latinos verò ratiora.
VERS.336, "Annole 3 amordina Sussavi te indonent. Sie legic
Steph. Et sie versus est Menointo, qui sanatur per Zunism
ouv vocalium se in Sussavi. Sed legendum fortè rectius Sueau per Sync. pro Sussavi, ut méneso pro menésavi. Scut. Here.
51. & sinesavi pro sussavi, 129. & ténesavi pto tenesavi, 247.

342. Ež

341: Li yap ra zi zenil ey zdelov dino finral. Quidam autem fic legunt,

El γάς τοι ε χρημα ενχωσιον αλλο γένη αι,
χρημα] ἀσωμαλείτηως fed nec Siephano, nec Greifero placet
hæc lectio, ut nec mihi. Erratum est Typographicum proculdubio. Vocalem brevem, & ancipitem ante χν επρε correptam lego; ut in πύχνα, apud Theocr. Idyll.i.vers. 37.
λύχνον, Idyll.id. vers. 23. τέχνω, Epigramm Theocrit. ζ.
vers.6. At verò ante γχ (ubi γ potestatem habet τεν)
nec lego uspiam, nec legi posse existimo; cùm Orthographia
repugnet, si dictio dividenda sit: non enim scribendum

i-school fed is-χώριον.
355. - Sώn Subjund. à Sώn verbo poetico. Stephanus scribit

Son, Optat.more Attico pro Soin.

358. Καί τε σμικεὸν ἐόν, τό, τ' ἐπάχνωσεν φίλον κῆς.

Accentûs ratio, respectu quantitatis, postulat ut scribatur φίλον, Προσειστωνθέως. Sed memini me legisse apud Eustah.

Accentum acutum (de quo dicetur inferiús) syllabam etiam naturā brevem sanare posse. Quamobrem Accentum non mutandum censui, przsertim cùm ι vocalis sit anceps, ut nec in Cáκ in scut. Herc. pag. 69. vers. 46 г. quanquam vers. przced. & vers. 45 ς. penult. corripit. Notandum hic obiter i breve szpe produci ante solam Liquidam: e.g. ante λ (ut mittam reliquas liquidas, de quibus aliás) ut in φιλήτησι insta. vers. 373. in φίλ'. apud Nicand. in Theriac. vers. 2. Φίλ Ερμησιάναξ Nisi quis dixerit vers. hunc esse Aκέξαλου. Σε apud Hom. Iliad. β'. 155. Φίλε κασίγνή ε.

In ἀμφι—ut in Theogom. pag. 83. vers. 229.

Noised Te, Ad Sas Te htys, dupinoyias Te.

In mege-apud Theocrie. Idyll. x. pag. 279. verf. 226.

Zribea Te yadan J mepenixudo Riesov.

370. Hises d' dea quos is duis un descar du less.

Et his etiam a penult in des producitur ob fequentem Liquidam p (nec tamen scribitur προπεριαπωμέρως, ut in prozima Observatione di dum est de φίλον: & nè confunderetur etiam cum Interrogat. des) sic rd producitur ante s apud Theorris. Epigramum d. pag. 297. vers. 1.

Tà poda ra sporberla, n' n naldmuny & choirn.
Nisi quis dixerir porius 'Axepador esse hunc versum. Sic
was in magoior apud Tryphiod. vers. 379 in mapions pag.

583.in &.B'.verf.30.

Disor de opylui de nanois un mapis ns.

Versus

VI

40

OPERUM & DIERUM LIB.II.

Verfus eft Trimeter Acataledicus.

Quod verò ad accentum attiner, dissimulare non debeo Ages. apud Homer. Iliad & vers. 3 t. μακροπασέληκον, scribi secundum

Stephanum & Frobenium Weonselwanieros.

S Apes apes Brolohory's, mangore, Tax som hira Hoios tamen Signe horas Euftathine cationem reddit his verbis. בעד פונים לו מונים בינים אלו שונים לו אונים מו שונים לו בינים וו בינים וו בינים בי रहित. रियो विवर्त कार वृश्वि सार्वित कर वेपारे विश्वास का देशी बेर का रह Sizeove zi de Cuconi, os av des Enlas ourécula & Sipopriose - οθ δισήμων διχεόνων. ήτις πολλαχέ φαίνε αι. Και μή ενταθά שלעל של אלי אלי אים אבעיטעונאלה שב פוושו דון לומנספווסן "נים דם שלני ללי-TEPOP" Apes ous Exxy To d'agovor, de TE Apes Bearmonies de TE sepaling a ni cu to po to helw oughters relations; to 3 महल-TOV Apes chiever The apyeter, ws on The apas ni To agada. Summa huc redit. Penultimam prioris Aess producit Homer. quali deduceretur ab deg, & deadau, que primam natura longam habent : Hinc meowserandras. Penultimam posterioris corripit, quafi componeretur ex a Privativa particula & pa fignificante dico, a autem Privat. corripirur. Hine masoguroveiras. Mitto alias rationes.

In HESIODI Operum & Dierum

LIBRUM II.

Tephanus Operum unicum librum constituit, & Dierum alterum. Ego Philipp. Melanchthonem, Crispinum, & Henischium secutus sic distinui, ut duo sint Operum & Dierum, & Dirum unus.

VERS. 16. - Stereningarlo per n Monophthongum. Stephanus feribit per n Diphthongum. Pide Observat. in origine, ver 180.

40. Тиш др блоторий испринисто Вргот вруот.

Hic us in usunnuty of ante duas liquidas producitur Politione: infrà verò apud Solon. corripitur, pag. 421.1d verl.9.

Houngs of deservat des pieurquevor ap yaun D. Greiserus De syllabarum dimensione, pag. 12. hac habet. Vocalis brevis sit apud Gracos communis ante literas uv, A, A. Exemplum voc. corrept. anse us adducit ex Hesiodi Oper. & Dier.lib.1, vers. 20.

Nn

"HVTG

"Ητε κ απαλαμνόν ως όμως όπι έρχον εγρίες.

Sed quam non quadret hoc exemplum, dictum est supra suo loco: ἀπάλαμν ab a Priv.particula deducitur & παλάμη, unde ἀπάλαμνος, & per Epenthesin sive, ut distinctius loquar, per Paremptesin, syllabæ penult. producendæ gratia, ἀπάλαμν . Est autem hic Enallage pedis, nempe Anapasti pro Dasylo.

Alti dicta regula confirmanda gratia Solon. vers. citant, & recté. Cur autem corripitur vocalis brevis ante µv, duas Liquidas, x, v, v, duas mutas? Credo propter Anadiploso, prasertim in verborum Prateritis, cum themata ipsa à µv, x, v, v, v, v, v, i, inchoentur. Quam analogiam sequuntur & alia orationis partes; hoc tamen observato ut prior Liquida vel Muta non pertineat ad pracedentem vocalem: Dato enim quòd xe in xex nµ corripi possir, non sequitur e in enserva corripi posse. Diversa enim scribendi ratio hoc saris indicat, in divisione syllabarum: nam néensura rectè scribitur, non èenserva en estre quamvis rectè sus quamvis recte sus quamvis quamvis recte sus quamvis recte sus quamvis recte sus quamvis qu

48. - Φ in δμῶΦ, sequente vocali, producitur in Hephthemi-

61. - ideilw] Stephanus legit ideile.

69. อนุริยูโนซี, วร. อนุ Bpngซี.

Adrives ομβείως, κραδίω δ' έδακ' ανδρός αβέτεω.

Versus hic à Gracis dicitur Δολίχες , longam quasi caudam habens; five Μακροσκελής, longa crura habens. Sanatur autem per Σωνίζησιν vocalium εω in Genitivo Ionico αβέτεω, ut in Κρενίδεω lib præced vers. 71.

71. Pni No 38 Em @ eineiv] Notandum @ in'En P produci in

Penthemimeri vi finalis c, & præcedentis Acuti.

72. — anavnvall Stephilcribit per n. Ego cur à Stephano in hoc & huic simil bus diffentiam, dictum est suprà in lib. 1. vers. 80. in orbiduse.

76. der τος, non de] (nam arandi tempus hic fignificat, ut supra verf 68. de στοιο τε, ab de στοιο τος, idem fignificante; at de τοιο τοι. ab αροτοιο arationem fignificante (ubi Stephano mecum convenit) hic ramen apud Stephanum est Περπαερξύτονον: Sed erratium credo esse Typographicum.

80. Fraer moneiv Gige & j' vewden & o' amariod.

Aut hic Similnois est Diphthongi et & Vocal. a in "Etaes, aut Enalisge pedis, nempe Proceleusmat." Etaes we-pro Dasylo aut Spondéa, nam s' hic Sécret aute a pro communi syllaba haberi potest: Sed Similnois hic magis placer, ut supra lib. 1. vess.

Peia ju 38 Bridt-

85. 1'Ag-

OPERUM & DIERUM Lib.II.

85. 'Αρχόνδο τὰ πρῶτ' ἀξότε]— Stephanus legit ἀρότες. Minus rectè meo judicio: nam aliud est inchorre aratrum, aliud, inchorre aratrumen: illud esim est τε ἀξοτεοτηγέ, hoc veiò τε γεωργέ.

93. Ex d' αγρέων ελάσειας εράχνια: —
Hic Σωίζησις est terminationis Gen. Plu. primæ Cont. έων in
αγρέων. Hujulmodi exempla funt infinit: νεικέων. lib. 1. vers.
30. ταιχέων pag. 45.71. κηθέων pag. 71.702. κερθέων pag. 195.
15. ενθέων pag. 255. 237. τειχέων pag. 393.945, &c.

95. Evoxewy d' isaa wellov Eze, Ede mgos dil se

10

11.

er

8

i-

in

1-

oc

ld

Di

m

mè

i-

m

m

n

in

oc rf.

rà

8.

e-

2-

ut

ut

eri

5.

10-

Hic Zwi (nois est terminationis secundæ person, Ionic. Fur. prim. Med. in ¿ ¿ ¿ ¿ A liud hoju smodi exempsum nondem observavi in his Poetis. Πολιον ultimam hic producit in Hephihemimeri, vi Toni & Liquidæ sinalis.

110. Mit 'sap yevousion Toxion, will all ous ouse.

Hic Swilnois est vocalium ea in fag, ut in Kaeder apud Theognidem, pag. 371. verf. 514.

Κλεάρι δ' οι έχορον, χ' δια διδεσι θεοί.

111. Tae' & ile yankerov Jakov, x en' anea reglu. Trincavelus in Editione sua Ann. 1537. legit en axea, quafi effet Accusativus ab anis. Moschopulus in Scholiis ab ecdem Trincavolo editis legit en' daia, uti & ego, & aute me Stephanus: qui in Annotation. in hunc versum hac haber, en axea, fic Eustathius [ubi tamen, non reperio] non smaled at quomodo stante versu viderit. Sive Eustathius, five Moschopulus, five quis alius hojus lectionis autor fuerir, mihi placet: nec est eur quis follicitus fit de verfu, ut conftet, fi enimab ant Dorico pro ทีม , ducatur, ut quidam volunt, & antepen ultimam natura producat: agnoscenda eft hic Swignors syllaharum ed in axed fic autem versus erit Emordeianos. Si verò, ut volunt alii, ab αλώ, id eft, πλανώμαι, aut quocunque alio ducatur, & antepenultimam corripiat Enallage est Anapastici pedis pro Datylico; qualis eft suprà in aπόλαμνον, lib. 1. vers. 20. & infrà in Theogon. pag. 67. verf. 32. in iva xxei-

Θέην, Ινα κλείωμι τά τ' εσόμεια, πρό τ' εόντα.

Et apud Eratofthenem pag. 517. B'. verl. 6. in-einenn-

Αι ή δύω εκάτερθε πολοίο જિπε πηγίαι.

Er apud Coluthum Thebanum, in Helen. rapt. vers, 206. in To-

Tipea i Aag Savior i Traion & Sas in unings.

Et apud Apollon. Argon. B'. 312. in inpenées.

Argenées, Sova S'opape Seals pixor in Soundia.

N n 2 ha cuz har Hig

Observat. & Lea. in HES 10 DI

Hic autem Emilnois eft eriam fyllabarum - 606. Et apud eundem in y'. 1 213. in Ispois.

'Ιεροίς Αἰσονίδαο πέξιξδέ μιν εσεφάνων ο.

Et apud Homerum Iliad. i. verf. 5. in Bopens.

Bogéns & ΖέφυρΘ, τώ τε Θεήκηθεν ἄὐτον.
Sed notandum, respectu loci primi ubi hæc Enallage est, versus hujusmodi ab Eustathio dici ἀκεφάλες sive μικεοκεφάλες, διὰ τὸ ἐνιπεσεῖν τῆς χΤ τ ἀρχεσαν ἐνιτάσεως, quòd prima syllaba primi pedir brevis sit: non obstante quòd Bogéns & ejusmodi didiones sint τεβαχεύνιοι κὶ ἐσοδάκθυλοι, quatuor temporum, & Dadylo aquales. Talis occurrit versus apud Virgil. Georg. 1.482.

Fluviorum rex Eridanus, campofque per omnes.

113. μέγα] γε. μέγα. 141. ἔνθοθεν] γε. ἔνδοθι.

159. — Bods lor Mauevolo] -ès in Bods producitur in Hephthemimeri vi Toni & finalis s. 1

19

20

207

163. ___ κεφαληφι δ' υπερθεν, (non ηφι fecundum Steph.) ut κην-

THE UTERBEN 362.

177. Τημ & S' ημισυ βεσίν, cm d' ἀνέρι το πλέον είη.
Si fic legatur hic versus, - ω d' ἀνέρι Pedem conftituit Pracleusmaticum. Mallem sic legere,

Tinu & 3' nuiou feo' 6hi & מינפו דם אבנסי בוח.

182. Eut av d' éghnor a ut Jonas nexico.

Notand. as terminationem Accusativum Pluralis prima & secunda Declin. Simplicium sape corripi per Systolen Doricam. In prima, uslavaustas in Theogon. pag. 85. vers. 400.

Παίδας δ' ήμαζα πάντα έδς μεταναίετας έδ

Et apud Theocrit. Idvil. xy .pag. 235. verf. 63. a tras.
Στέρχε]ε δ' υμμες a tras ο 5 5 θεδς οίδε δικάζειν.
In fecunda Declinatione frequention eft Syftole, ut in Sords,

fuprá: & rurfum verf. 281.

"Ημαία πενίπκοντα μετά τροπάς ἡελίοιο.

Et verso 293 — I pas antas. Et in Theogon. vers. 60. κέρς. & 267, Αρωμας. & 653, βελάς. Apud Theocrit. pag. 123. Idyll. ά. vers. 134, οχνας. β΄. 160, Μοΐρας. γ΄. 2. ἀυτάς, 3, τάς. δ΄. 2, ἀυτάς. 3, πάσας. 29, νύμφας. έ. 103, ἀντολάς. 121, Σκίλλας. 136, κίωας. 5΄. 32, δύρας. (.87, καλάς, & c.

186. Torde μετ'] At Stephanus, Tor de μετ'. Hic Lectorem obiter præmonitum volo, me Gazam secutum (pag. 56. lib. 4. De Constructione) non transferre accentum in Præpositionibus, quamvis transpositis, Apostrophum passis. Verba Gaze hæc sunt, Ai παθύσα βέκθλικη το φωνίκου ο εκ ανακρέφουση, εί μη είγμη δη φέροιτό τις.

OPERUM & DIERUM Lib. II.

189. — αν φυτά βαίνη] γε. εμφυτά. Stephanus scribit αν sine accentu: minus recté, cum non patiatur Apostrophum, sed Apocopen, pro ανά. ut πάρ pro ανά. Τπερίη, inquiet, patitur, ανα φυτά βαίνη, pro αμβαίνη. Et id scio; verum extra Compositionem, à suo verbo per Tmesin divisa præpositio sunm nihilominus habebit accentum.

190.—οἰνέων] Hic Σωίζησις est terminationis Ionicz - έων in Genit. Plur. secundæ Declinat. Simpl. Hujus genetis Σωιζήσεως exempla sun plurima: supra libri primi vers. 30, ἀρρέων. in Scut. Hercul. pag. 45. vers. 68, ἐυχωλέων. 232, Βαυκσέων. in Theogon. pag. 69. vers. 79, ἀπασέων. 130, Νυρφίων. 828, Πασέων κεφαλέων. Et apud Theocrit. Epigramm. 1. pag. 273. vers.

4, MESEGU, &C.

198. Ἡως, ἢτε φανείσα πολέας ἐπέβησε κελάθε. Ηῖς Συνίζησες est duarum syllabarum brevium, έας in πολέας, Accus.quintæ Simplic. Unicum hoc exemplum hujus generis in hisce Minoribus poëtis observavi. Apud Homer. bis reperitur eadem Συνίζησες in eodem loco, id est, in Hephthemimeri, Iliad. á. 559,

Timnons, oxeons 3 Toxeas on vnuoiv' Ax acov.

Iliad. B'. 4.

150

3.

30

ı,

bi-

.4. ni-

tze

-al

Τιμήση, όλεση ή σολέας δη νηυσίν Αχαιών.

Stephanus legit πολλοίς & & & Stephanum secutus Ledius. Sed metri ratio hanc lectionem non admittit: Legi potest πολλοίς ή ἐπί. Sed nec hæc placet lectio, præsertim com Trincavelus, qui Stephano antiquior est, lectionem nostram confirmet.

201. Δενδεέω καε ζομφι Αιγυριώ καζαχ δετ' ἀοιδίω.

Hie Eurignoss est duarum syllabarum—io in Asydeio, que pro uno tempore habentur ob sequentem vocalem ; ut apud Ho-

merum, Iliad. 2'. verf. 152,

Δενδεέφ εφεζόμεροι όπα λοξείσεσαν εείσι.

Stephanus hoc in loco scribit Περπαερξυτόνως, Δενδρέω in superiore, Παροξυτόνως, Δενδρέω. Frobenius & Trincavelus, ille apud Homerum, hic apud Hestodum, ut nos, Παροξυτόνως Ετ redé; nam legimus δένδρεα à Sing. δένδρεον (pag.77. Theotom.vers.216.) Quod in Genitivis & Dativis fit Παροξυτόνον, lege Nominat. Sing. Παροξυτόνο. Item, in Χρυσέω, Iliad. ά. vers. 15,& 274.

Χρυσέω ἀνὰ σκήπθρω κὰ ελίστείο πάθρας Αχαίκς.

107. —Βίβλιν Θοίν Φ] Sic Trincavelus & Melanchthon. Stephonus legit, Βύβλιν Φ· aliàs in Thefaur. & Erymol. Hujus διρήπεως causa est, uti conjicio, & in hac dictione & in aliis
N n 3 multis

multis, similitudo prolationis ? & ? v, ut suprà animadvers sum est in As] vers. 2. libri primi. Sic apud Tyrtaum, (secondum Crispin & Stephanum) in B'. vers. 2. legitur au quaeculiveas, corrupte, pro aucomeculiveas: ut apud Homerum Odyst. B'. vers. 65. wepussionas (secondum ipsum Stephanum & Frobenium) nam à usica, pede, formatur.

212. Arlion cuxea (areus] - 9 in cunea (producitur in Pembemimeri, vi Finalis ; & præcedentis Toni. 20 cunea ( )

Zeques.

214. Teis & Sat & προχέφ, το ή τέτς αλον εκωνοίτε*
Versus hic à Gracis Ακέφαλ & five Μικροκέφαλ & dicitur, quod incipiat à syllaba brevi. (apud Homerum τεis unius est temporis, Odys.i.65.

Πείν τινα την δειλών έταρων τείς έκαςον αύσαι.

Irem, apud Theognid.pag. 377.ver1.633,

Βκλάν δίς κ τείς, ότοι κ όπι τον νόον έλθη).

Axe o i hoi funt & fequentes versus : Apud Theorit. ldyll, xi.

Heir idedv, anns ร นะรอบโหล ซอเฐทิยเนื่อง nam verlo

236. meir corripitur.

Apud Aratum in Diofem.verf. 764,

Apud Dionyf. De fitu orbis, verf. 343,

O ba TE KIND HOLESIV ATEVVICY ON & Bogeing.

De. OI pare-

Apud Apollon.in Argonaut. y. 984.

Πρός αυτής Εκάτης μελίονομαι, ηδε τοκήσω.
Quanquam citati versus omnes, ut & Hesiodi, sanari videntur
per Edasin vocalis brevis, aux ante Liquidas ν ζ, aut Final. ς,
quæ aliis etiam in locis syllabas breves producint; de quibus
al ás. Sed qui sequuntur versus, nullo modo videntur posse exculari, quin defectum temporis patiantur, ut verè sint Βραγνκέναλοι, sive Ακέφαλοι.

Apud Homerum Iliad. 1'.2.

Endninas TE no Exxuarov Top inovio.

Et Odyff. 4.423.

BEITOVO BEBANJO BOOS PIVOTO TETO Xús.

217. Xwew es evaci, n Syllaba brevis in Penthemimeri fanatural præcedente Acuro, & sequente puntio, ut & initiali litera and diplosiosimi capace.

219. natadnai] Stephanus legit natadnai subscripto i. (qua-

XH1

innes, non subscripto 1, & multis aliis in locis.) Ego vetò nusquam subscribo in terminatis sonicò in — nas in Subjund. Pass. & Med.ut nec Caninius. Canon enim est, Or "Iwuss & Moβάλλοντες τὸ τ το τρίτε προςώπε δεύτερον ποιδοιν, ὡς τὸ, κέλεω με
[λ κέλετω] ἔτως βηθω βησω. Vide Etymol. Magn. Col. 466.
hin 7. in "Idnas. Eustathius in Pop (Itiad. ά. vers. 203.) secunda person. Aor. 2. Subjund. Med. factum docet βη ex βησω per Crasin, addo etiam & Synaresin: Nam contractis na in η per Crasin, i Subjunctiva vocalis, quoniam postscribi non potest, subscribitur per Synaresin, ut indè star η diphthongus: quæ si per Hypexaresin & Dialysin resolvatur, redibit nas, ab ητω tert. person. per Ethlipsin literæ τ. Non subscribendum igitur i terminatis in nas in Subjunctivo.

210. Onta doinos] Stephanus legit Ont doinor, ità ut produca-

tur a particula Privativa, sequente etiam o parvo.

225. Beri x nuionoioiv emneravov. 'Aurag emera. Observanda

Sunt nois vocalium ne in emneravov.

258. "Ασπρη, χείμα κακή, θέςει αργαλέη, εδέσοτ' εδλή. Hic versus est 11egnoiλi , sive prominentem quasi ventrem habens: sed sanatur per Σωνίζησιν syllabarum in αργαλέη (ut & -έω in Δενδεέω, vers. 201.) quæ pro una syllaba habentur, eaque brevi, propter sequencem vocalem. Quidam legunt,

"Aongh, Hua nauf, Sepend aprake edesor eddin, negligentes prorfus in metricatione particulam Apostrophum passam: quam lectionem reprehendit Stephanus ut vitiosam.

26ς. Βέληαι χεία τε προουγείν, κ λιμόν ατερπί.

Stephanus legit Bunau 3 26a te mesquyen, &c. Cur per n Monophehongum scripserim Bunau, vid suprà in xatabnau, vers. 219. Quod ad particulam 3 attinet, securus judicium Philip. Melanchthenis delendam puravi, magisque id adeò quòd Stephanus aliis in locis aversatus sit particulas 2 & 3 etiam Apostrophum passas, Oper. a. vers. 310.

Εί δε κεν εργάζη, τάγα σε ζηλώσει άρργός non κ' α βρός.

& B'. verf. 258.

ers

Dn-

as,

B'.

eni-

rin

0

tur,

eft

XE.

rfu

tur

bus

ex-

yu-

n à

na-

120-

86.

CHI

"Angn, xêina nang, Séph apyakén, e Sépat é Dan non Sépi d' apyayén Contra autoritatem superiorum Editionum. Bailius legit Béanau 5] inchoans versum à Dadylo, additque, Monosyllabas particulas comunes reddere præcedentes etjam diphthongos. Non memini ramen legisse unquam diphthongu correptam sequente monosyllaba particula integra: si quente Apostrophum passa, faceor. Quanquam non nego quin corripiantur sepiùs as & os in fine, sequente etiam consonante: De N n 4

quibus alias dicerur. Hac tamen Ledio [Biana 3] fi retinenda fit, mallem fanare pathos, à quo verfus dicitur Tiennoi-AiG, agnolcendo Swilnor, ut in Indicat. in igear pro ign. Oper.B'.verf.95.

Eucy to d'igeat modion tap, sot megs ands.

Utrobique uti potuit poeta Craft & Synarest Attic. IEn, Bean, noluit tamen.

266. Adea of Tol] Sic Philipp. Melanchthon. Quam lectionem etiam Moschopulus videtur agnoscere, Anigo d'i oot, nyer di-Salew os. Sie ille. Stephanus legit, Angu d's roi] Bailius leftionem Stephani agnoscit, & hinc ansam arripit regulæ tradendæ, que eft hujulmodi, Quadam monofyllaba dictiones Té, né, de. ye, we', yap, Tis, & fimiles, vices Liquidarum fubeunt, & interdumfeipfas producunt. Produci poste farcor in Casura speciebus. Sciples producere, eò quòd fine Monofyllabz, id verò pernego: nam & Diffyllaba & Polyfyllaba,in Cafura, ultimam brevem possunt producere, ut in Triemim. p.g. 51. vers. 167. Scut. Kuavea,

Kudvea rata vota, usharencar 3 fora. Er apud Moschum Idyll. B'. verf. 61. Xguroio,

Xeuroio randpoio alocare xeixea ragoois.

Quanquam utrobique videtur (yllaba brevis fanari à confo nante: Anadiplafiafmi capace. Monofyllabas ab e pfilo terminatas, in hisee minoribus Poëtis nusquam lego productas nisi in aliqua Cafura fpecie, & poriffimum in Triemimeri, nec in Triemimeri, nifi lequente Liquida, ut in Theogon. verl. 340. Dasin 76 'Phoo 7] & 341. Neworts 'Podior S'] & 649. Tung de μεγάλιω] & 905. Κλωθώτε Λάχεσίν τε] & apud Theoris. Idyll. n. B'. 18. "Hros ope pegas] & né. 73. Tes per ope násony] Ut que apud Ving. Ancid. 2.91. Luminaque laurufque dei, [- y verd producitur in Seut. fequente &; fed, ut dixi, in Cafura, viz. Hephthemimeri, pag. 51. verf. 195,

Δέφου εμβεβαώς જાયુક નું Δεμός τε Φόβ (τε, & 236. "Αρχια δερκοιδώς" જો નું δίγουσι καριώοις.

Extra verò Cafuram nufquam, quod fcio, nifi fequente Liquida, De apud Menandr. pag 489 in i.verf.8,

"บบาน วชังโฮคร พลัง าช พอลังน. ลิง วี หยาทระ

Verl. eft Trimeter Acataled. ubi 3 per Ellafin fapplet Spondeum lequente A.

Monofyllabas who, pies, Tis, ner, oui, &c. & Liquida aut s terminatas poffe produci concedo, & in Cafur. & extra. De quibus aliás.

281.- µ2/2

3

3

V

29 44 40

OPERUM & DIERUM. LIB. II.

181. — ut re on a'e nexioto] De Systole in Jona's vid. supra Obferus

2031 - Serva's antas.] De Syftole in Servas vid. ibidem.

306.— ar ayopdia] 29. a's o ayopdia.

314. Μήτε τειηκόντων ετέων] 3. βιήκοντα.

328. "Η τι έπ Θ είπων] Notanoum, Θ in έπ Θ produci in Triemimeri (ut suprà vers. 71, in Penthemimeri, Prideor & έπ Θ είπων) vi præcedentis Acuti, & Finalis s.

331 - Seixos TOL] 28. 815.

339. E. 3 κακον εποις.] Hîc ov în κακον in Triemimeri habetur pro syllaba longa: ut ⑤ in επ⑤ 328.38. E. 3 κακόν τ' εποις. Sic legunt quidam, versûs sanandi gratiâ. Quanquam quid opus est τ' sive pro particula impletiva τέ, sive indefinita τί; Exempla productæ vocalis brevis tonum habentis ante Liquidam, & s, in Casura præsertim, ubique occurrunt.

348.—1201.] versum claudit. Stephanus legit hoc in loco Edast pei Anadiplasiamum ve o Sed quid opus est Anadiplasias Triginta ad minimum in locis à Stephano apud Homerum legitur

per o unicum.

355. Μηθέποτ' αενάων σοταμών καλλίρρουν θθως. Huic versui Stephanus præmittit versum sequentem.

Mnd' cm ngludav gen, μάλα δ' Edicada: additque in Annotationibus in hunc versum omitti in Aldina & aliis editionibus; cum non animadvertit redundare porius in sua: nam bis legitur, nempe hoc in loco, qui versus est secundum illum, 735; & infra 757, in Editione verò nostra (nam duos Eeyww 2) H μερων constituimus libros) 376.

374. Seos Tolk Ta ventara.] Sic legit Philip. Melanchthon, quem fecutus fum. Stephanus etiam hanc lectionem in margine adscribit. In textu tamen legit - Jess vo Ti ki Ta ventara.

382 - onui (ure] ze. onuitwot. -vi Tis] ze. vi Tot.

RESTRICT LANGUAGES

In Hastodi Dies.

VERS. 19. A Nogyor T'ayash.] 20. d'ayash. ut intra vers. 24. Esan d'avsegriro.

14- mara] Stephanus legit méya. Tetunaqués &] 79. Tetromésos.

48. - gurdénes] 29. qurdien.

15. wiei] Hace Euroras' nam excellentiam fignificat.

Observat. & Lett. in HESIODI

17. - Smoleienz] 29. Bi Seiena.

fit secundæ Declin. Parifyllab. non secundæ Contract. quod etiam accentus indicat.

季족족季종季=|골종주출종李季종

In HESIODI Scutum Herculis.

VERS. 3. Ακμίνη θυγάτης λαοωίς 'Ηλεκβρύων . Bailius Da Hylum agnoscit hic in quinto loco, corripiendo e ante κτρ, & vers. 16. in 'Ηλεκβρυώνης. Mallem tamen dicere, hic Συνίζησεν esse vocalium υω, ità ut versus fiat Σπον δειακός.

5. Eldei Te peyeder Te voor yendus Tis eulen. Notandum parti-

culam 7e produci in Triemimeri, sequente liquida µ.

7. The na doo nonder βλεφαίρων τ' από nuavestar. Stephanus legit nuavear. Sic autem si legatur, qui constabit metri ratio? Nam antepenultima ubique corripitur, ut insta vers. 167. Kudna natu võta—] Trincavelus legit nuavedor. Sic quidem sanatur metrum: sed quanam hac Syntaxis Substantivi Neutrius, & Adjectivi Fæminini? Nis forie dicar quispiam, βλεφαίρων pati Syncopen, & poni pro βλεφαίσων aut etiam, concesso quod βλεφαίρων descendat à βλεφαίρων, com tamen βλεφαίρι sit ejudem significationis, nuaveaur, metritatione id postulante, posse referri ad βλεφαίρισων. Quale exemplum est illud Homeri, Odyst. μ'. vers. 74,75.—νεφέλων δείν ανοιβείσων.

Kuaren, το μέν εποτ ερωει— ubi observat Plutarchus το quod, referri ad νέφ 5 subintellessum, non ad νερέλην Substanti-

vum expressum.

Suphani lectio non videtur posse desendi, nisi dicamus versum esse penultimam etiam in nuaseou Estasin pati, producto dichrono ante v. Sic autem versus esse monantes a To. Quamobrem nuaseou Stephani lectio non placuit. Kuave Lou Triniaveli, vidisem modo tempori, retinuissem, Plusarchi præsertim stetus judicio in re non dissimili veròm non vidi ante librum excusum. Reponendum igitur censui nuavessou, sic constante a Metri ratione & Syntamess, savente etiam nobis analogia, si ve dicamus, ut pro Pesov, Pesov (per Epent hesin Poet, litera e ossi

SCUTUM HERCULIS Lib. 111.

pfili ante es Diphth.) unde Desie (apud Theoritum Idyll.xd". verl. 94.) fic xuarenor, unde xuarenor, pro xuáreor poni; (nam Etymolog. agnoscit utrumque, xuarsor & xuaresor) five dica= mus effe Epenthefin Diphthongi ein χυανείων pro χυανέων,

qualis accidit in multis aliis.

ł

0

10

m

1-

15

3

ili

20. Ως γάς i διέκειτι-] Hic versis Minesnéphy dici porest, quod à Trocheo videatur inchoari, qui à Spondeo deficir uno . tempore. Sed fanatur multis modis: Et quod [vap] Oxytonon fit; & quod in Liquidam definat; & quod fequens fit daguiópopor. Vide Eustath. de diversa ratione sanandi syllabas breves in verf. 172. Iliad. 2.

'Αιδαίδς τε μοι έωι φίλε έκυρε, δειρός τε.

Apud Apollen in Argon, ter observavi particulam [200] eodem in loco positam sequente of. Argon. a. 526.

Ev yae or Sope Seor exhato, To pava usalus.

ubi 7d etiam in Enneëmim. producitur ante f.

Arg. a 123 1. Περ'ς γας οι διχόμωις απ' αιθέρ Ο ανγάζεσα. Arg. 2'. 87. 'Ει γάς δι κώνη συμφεσωσται ευμβρέκσα. Eandemetiam rationem fequitur & particula per apud Theo-

critum infra pag. 205. Idyll. 12'. verf. 82.

Tens pér os worlor enerortades endes pluta. 29. - quiton, Aor. I. Subjundivi] 2. our doas, Optativi. 36. 'צושה צ' סואסדחדו עונים ו כצ. 'צושה בי סואסדודו עונים.

54. Aurap Tounana je Sopuarow Augirpuar. Hic versus eft dinaons. Respectu primi pedis ona (e, cluudicat, & tempore deficit, & dicitur 'A nicon G, five mneg niody G, five Bean oxiga-AG refpectu tertii pedis a Neovales, redundat fyllaba, & dicitur wegnoini . Sed lanatur utrumque will .

Alterum nat en apir vocalis ancipitis ante Liquidam in 'Aurap, Oaytono : ut apud Homerum in verfu hayafo, Il. ?',

Ωπασαν αυτορ δι Προϊτ Θ κακ ξμήσατο θυμώ.

(quanquam hec excufari etiam poteft ob fequens dag wous-

vov, ut dictum eft lupra in yae bi, verf. 20.)

Alterum wa'8@ fanatur xara Zwilnon, cocuncibus quafi in unam fyllabam-net in Toixana Accuf. Ion prim. Contract. (ut -www in Baoinnov, Geni Ton. 3. Contrad. Oper. d. verf. 259. &c -nes in Beetines, Oper. a. 261. & -ni in Hegnani, Dat. Ion. 1. Contratt. in Scut. Hercul. verf. 458.)

Poteft etiam duobus aliis modis modife Das hic versus: five admirtamus Dallylum fecundo loco, amittente n unum tempus ob sequentem vocalem, & producto a in Penthem. Sive tertio

loco

loco admirtamus pedem Proceleusmaticum. Occurrunt exempla in utroque genere, que prudens omitto. Magis tamen placet prior

meniorandi ratio.

A Datylo verò inchoari non potent: cùm ipi, unde componitur 'Iquadens ns, penult. natura producat, id quod vel accentus indicar, & constans poctarum usus, ut in 'Iquades lindia vers. \$11. 'Oud' 'Iquades lus desdige ras—in 'Iquaduas llind. a'. 221, in 'Iquadenas, Odys. a'. 304. in 'Iquadues, Odys. a'. 289,

Έκ φυλακής ελάσειε βίης Ίφικληείης. Et verl. 295, Καὶ τότε δή μιν έλυσε βίη Ίφικληείη. Et in Ίφίκλε, 11. β'. 705,

Ioinas ήδε σολυμήλε Φυλακίδαο. Ut & apud Propert.

Cognitus Iphicli surripuise boves.

58. Eupe 30 co Tewhen Exatheons' ATONOVO.

Versus est Σπονδειαπός. nam a in 'Απόλιων & habetur pro syllaba longa, product. per Estafin: ut in απονέονται; apud Aratum in Diosem. vers. 1032,

Τείνονται, τερφέδες ή παλιμπετές ἀπονέονται. Sed redeo ad exemplum præfens. Απόκλων infra verf. 68. pri-

mam fyllabam correptam habet, & 'Απόλλων Φ vers. 70,
Παν δι' αλο Φ κ βωμ Φ 'Απόλλων Φ Παγασαίε.

Et fic apud Homerum modò produ tam, modò correptam le-

gimus. Producitur Iliad a . verf. 14.

Στέμματ' έχων ον χερσίν έκηβόλε 'Απόλλων .

Βε verl. 21. 'Αζομουρι Διδι ήδυ έκηβόλον 'Απόλλων α.

Βε verl. 36. 'Απόλλωνι άνακλι τον μόπομ τέκε Λητώ.

Βε verl. 36. 'Απόλλωνι άνακλι τον μόπομ τέκε Λητώ.

Ubi hæc Enflathins, Παρα τώ ποιητή έπαμφοτες ίζει ή άρχυσα το 'Απόλλων . Τό των άνακλι, — κ) πρό τέτων, ον τω έκηβόλα 'Απόλλων . Απόλλων είνακλι όκλείνεται 'Ατγικώς' καίτοι της όν τη παραληγώση των πρεθεσεων αναλογίας συ είλλεδαι άπαιτύσης αυτό. 'Ενή τω περθεσεων άναλογίας συ είλλεδαι άπαιτύσης αυτό. 'Ενή τω περθεσεων άναλογίας συ πόλλων εί ον άλλοις, μυρίοις τόποις συς έκλεται.

59. Aurer & wares av Ap-Hic av producteur in Penthemimeri, vi

Toni & v Liquide finalis.

62.— αμοιδεδή Τε Rece hic in penultima subscribitur ιῶτα, cò quod stet as Diphth. propria iu Fue. 1. Ast. Alioquin enim non subscriberetur: malè igitur scribitur κέχηνα pe r η, cùm in penultima Fut. 1. χανῶ sit α tangim; malè etiam, sicubi occurrat, πέφηνα, & alia ejusdem ordinis: Non enim formantur à penultima Prasent. Ast. (ut volunt quidam Grammatici) ut. patet ex analogia in exteris. Si à penultima Prasentis formatetur, cur non & εσιορο, aut εσιορο, à ανείρω? At εσγορα Prat. Med. ab omnibus cognoscitur. Contrà verò σείθω sacit σέπουθα.

Cur?

71

7

I

SCUTUM HERCULIS,

Cur? Quia a meilow? Neutiquam: Sed quod et Diphth. in Fut. retineatur. Sic etiam navorizes Joan. Diaconus, à Salow.

68. 'And is en xon sor in Exaus Doil & 'A monhor. Oedema eft in

pede terrio; fed fanatur per Suvi (now.

69. 'Αυτός γάρ δι Επωρσε βίην 'Heandnein' Claudicathic versus secundo pede, à priori: sed sanatur in Triemimeri tribus modis. Et quòd [36] Oxytonon se; & quòd in Liquidam definat, & quòd sequens δι set Γασωόμωνον.

71. Δάμπεν τω αί δεινοίο θες ταχέων τε κ αὐτε. Et hic versus Oedematicusest pe de quinto, à priorissed la natur per Σωνίζησεν terminationis Ionicæ in Prima Contract. in ταχέων, ut suprà

verf. 69, in cox was we Secund. Simpl.

77. ^{*}Os ρα τοθ ήνίο χου જાલ્લ έφη κρατες ν' Ιόλαον. Hic versus claudicat quinto pede, à priori; sed sanatur in Enmëmimeri duobus modis: & quòd κρατες ν natura sit Oxytonon, & quòd in Liquidam desinat, quæ potestatem habet producendi vocalem

brevem przeedentem.

in

or

i-

US

f.

I.

5,

102. To v d' a v το προξέεντεν αμώμης '16λα. Claudicat & hic versus quinto pede, ut suprà vers. 77. sed sanatur κατ' έκλαστιν vocalis brevis ante ε, quod potestatem habet producendi syllabam brevem pracedentem etiam extra Casuram: ut apud Theocritum, Idyl. λ'. v. 32. καί μα κατεσίναζε. Versus est Iamb: Dimet. Cataledicus, Anacreonticus: ubi notandum, ε ante σ in κατεσίναζε produci; alioquin enim versus non staret. Item, Idyl. κή. vers. 2,

Γωαιζίνο δικωρελέεων σδς έπήζολ . Ubi i in δικωρελέεων habetur pro fyllaba longa, fequente σ in proxima dici-

one. Nam versus elt Pentameter Choriambicus.

In omni verò Cafura specie syllabam brevem præcedentem

fæpe producit: ut dictum eft fuprá.

103. "Ω Sti] Stephanus legit Hoti, & in margine adscribitur "Ωθεί. Ego lectionem' Hoti in marginem rejeci, ut quæ cum interpretatione nostra minimè cohærcat: & lectionem altera Ω-θεί lubentiùs amplector, ut quæ interpretationi aptèrespodeat.

114. - πολυφίλετρα. χε. φέςτερα.

116. Θυμώ γηθήσας] γ. Μυθω γηθήσας. Hic obiter observanda Synibesis, five Enallage Generis: γηθήσας enim non referrur ad voces Gln 'Hganληκίη, vers. præcedent. sed ad personam per Periphrasin significatam, nempe Herculem: & αρός τὸ φωνώμουν, αλλά αρός τὸ νούμβρον vel, ut Joannis Diaconi verbis utar in Scholiis, αρός τὸ σημαινόμβρον τὸν λόγον συμειεάζει. Talis est & illa Enallage in Theogenia, vers. 951.

Observat. & Lett. in HESIODI

"Is Hogunno Tenégas sovoevtas aenaus. Tenégas Genere concordat cum Hercule, qui per Periphrafin describiror his verbis." Is Heanno, ut supra Bin Heannein. Talis & illa Coluthi in rapt. Hel, vers. 370.

Τέκνον ακηχεμένη. non ακηχεμένον, idque fexus discernen-

di gratia. Tales & illa Homerica, Iliad. 6. 382.

Τέτλαθι τέκνον έμεν, κ αναίχεο, κηδομένη τες.

& Iliad. x'. 84.

Tav uvneat piae tenvor, dume à s'nior des eg.

& Odyff. 6. 125.

Δωρον τοι κ έγω τέκνον φίλε τέτο δίδωμι.

Illa verò Odyff A'. verf. 90, 91,

"HADE S' em Luxi Oncals Teresiao

Χρύσιον σκηπηρον έχων, Per omnia fimilis est huic nostra Hestodica: Nam per Periphrasin ψυχή Θηβαία Τειρεσίαο ponitur pro Τειρεσίας, cum quo concordar Genere Participium έχων υτ suprà sin Ηρακληείη, pro Ἡρακλής, cum quo Genere concordat Participium γηθήσας.

Hinc etiam funt illa Virgiliane :

Centauro invehitur magna. - Aneid. 5. 122.

ubi magna concordat Genere cum navi, cui nomen Centanius.

Praneste sub ipsa. Æneid. 8. 561.

ubi ipfa concordat Genere cum urbe, cui nomen Praneste. Sic dicimus, Eunuchus Terentiana, ubi intelligitur Comædia cui nomen Eunuchus: & Mea Glycerium, ubi intelligitur amica cui nomen Glycerium. Sed in his postremis exemplis, nempe Latinis, potest agnosci Ellipsis Rei aut Persona significata, cáque non invenusta. Et hæc hactenus obiter, uti dixi, de Enallage

generis.

143. κυάνε-] γε. κυανε.] Γιὰ πούχες] Divisim. Sic legendum puto, ut referatur διὰ ad ἀλάλαν]ο, à quo per Tmesin dirimitur. Stephanus & Trincavelus legunt διαπούχες] Conjunctim. Sed neq; apud Stephanum in THES AURO Græco, nec apud alios Lexicographos ejusmodi Nomen compositum reperio. Erratum esse credo Typographi, qui forte cùm in exemplari legeret διὰ sine accentu, relicto nullo Diastemate inter διὰ & πούχες Prapos. cum Nom. in unum contraxit. Quam conjecturam meam accentus etiam in διαπούχες confirmat. Nam, secundum analogiam, si admittenda esset illa compositio, scribi deberet διά-πουχες, Παροκαροξυτόνως, tanquam à Νοm. Sing. διαπούς, Παροξυτόνως, ut ακρόνυξ à νύξιποπ διαπούχες, Παροξυτόνως, pt hic, tanquam à διαπούξ, 'Οξυτόνως.

151,

1

SCUTUM HERCULIS,

152. rante p. & 158. a ante p producuntur in Hephthemim.

153. κελαινή] 28. μελαίνη.

ere

er-

lu-

en-

Tæ

ai-

1e-

.

ic

0-

vi ti-

ue

ige

ım

9;

05

in

im

12-

la-

ξ,

w5,

12,

156. nig.] Ogutovas. Steph. leg. nig] Heelmauevas.

158. ระติขอเตราส] Steph. ทดีรส.at vers. 175 nobiscum legit ระติของ

165. Эшита] д. Эайната.

167. Kudica náta rata.] a Finale in Kuárca in Triemimeri habetur pro fyllaba longa. 28. Kuárcos.

169. Ές σφέας δερκομένων.] Σωνίζησις vocalium ea in σφέας.

170. Tov มู อุนเลทธิอง ราวุธร ที่เฮลเ-] วร. อุนเลลองง.

171. 'Oud Ereen reserlu] Sic videtur interpres legiste. Siepha-

nus legit 'Oud'éregot.

175. τεθνειώτες] à τεθνειώς, per Parenthefin τε ι pro τεθνεώς, Ionico I à relivencés, communi Prat. per Ecthlipfin abjecto x, & per Syftolen mutato n in e. Stephanus lupra 1,58. leg. 78 3pnώτα, à τεθνιώς, per Ecthlipfin το κ tantim à τεθνικώς, Praterito communi. In penult. utrinfque terminationis - ata & ares Bafis Poetica est, mutato o in a, contra communem analogiam. Ab utroque recto, refreios, & refries, obliquos reperio apud Homerum : banc tamen differentiam observavi. quòd qui à refuncis descendunt casus, pauci admodum sunt, ique omnes βραχυπαράλημοι, υτ τεθνήστ ,ll.p.435. τεθνήότα Il. τ. 300. τεθνήδ/as, Od. 4.84. Qui verò à τε θνειώς, plurimi, ique parcoraçannlos, ut rebreato, 11. i. 629. v. 659. o'. 173. alissque multis in locis, refresert, Od. n'. 494. τεθνειώ α, II. ζ'. 464. π'. 858. g'. 229, &c. τεθνειώτων, Il. π'. 16. (Lego tamen τεθνείο] Od. ώ. 56. & τεθνείο] . Il. ώ. 20. quan vis aliàs nufquam: fæpe tamen, ut dixi, refveio] 6 & τεθνειώτα.) Et hujus quoque Sipochoses forte causa en, quòd # & napud recentiores, & apud hodiernos etiamnum Gracos fimilem fonum habeant.

176. xoleove] 20. xoleov Ts.

186. Agelov 7 , Cueier Te] Sic vidett r legifle interpres. Ste-

Observat. & Lett. in HES 10 D I

phonus legit "Agulor 3" Overor Te] Trincavelus legit "Apulor Diesor Te.]

188. 'Agyupea, gurias] Sie deber worle dat hie versus, ut in secundo loco sit Spondeus per Emil nou vocalium ea in gurias ut in opeas Pronom. vers. 169.

195. Δίφρω εμε εδαώς παρά 3 Δειμός τε Φδο τε.

Hic versus est hayacés, claudicans quarto pede, à prioritsed sanatur in Hephthem. tribus modis (ut in Enneemimeri versus ille apud Hrmer. Il. 2'. 172.

"Ardoios Té moi èare pias exupe, demos TE.

Mitto λαγαρώτητα in lyllaba—λε, dicturus tantum σει λαγαείτητ () in—ρε. de qua sic Eustathius, Η ρε συλλαβή εμτονοεμίκη βίχως λόγφ κοινής συλλαβή, δια τὸ εξέως του βιλαι, η
δια τὸ σέρες εξί λέξεως, η δια τὸ σερυκέγαι διπλασιάζεδαι,
επονδείον ἀποβελεί) Ft quòd j naturâ sit Οξύτενον,) quamvis
hâc gravem sortiatur accentum in progressu sentantia, nullà
sequente distinctione aut particulà Encliticà) & quod e dictionem claudat, & quòd sequents à sincipiat liter à quæ Diplasami est capax. Addo & quartum, δια των ερέξης σεισσωμήν
συλλαβήν nempe Δεί — με η in ολοήσε, teste Eustathio in vers.
242. ll. εδ.

Tois & Mois. hyap by chongs oper dues.

198. Th inean Stephanus hic fcribit Jas woulfas. fupra tamen Oper.a. verf. 71 fcribit Lineulous, insnor. Apud Homer. 11. 8'. versu 478, ixex & S'. 86, ixexn, multifque aliis in locis scribit Sarwowoos. Il. g. 88. o'. 154, &c. inen G. Il. d. 80, inenm II. E. 386, "Inchor, multifque afiis in locis feribit Lineulius. Quid igitur fratuendum de hujus nominis Profedia ? Procu!dubio feribendum, inen G, inennixenor, Lineuluios fit emm ab sixex (quod ab sixo, fimilis fum) per Ellipfin five aco-Boxle 781, idque metri causa, dia gelar meres a cofatte This er Sig leppe To E, tefte Erymolog. in Erdnifus . Imò iple Stephanus in Thefaure Graco feribit Linguluies, citarque hunc iplum Hefrodi verlum To inian] Hac hadenus tyronum gratià, qui quid in re dubia fratuant incertum est: non animo Stephani perftringendi, quem pro dignitate nulla unquamoratione fatis laudare poffum, fed ftodio veriratis inveftiganda, & defendenda, mezque fidei liberanda. Nolo equidem à Sit-Phano, quem præ reliquis mihi imitandum propofui, temerè & meo folius fretu siudicio recedere: fed neque ità pertinacitet Suphano fidem obstrinxi meam, neque id, credo, voluifler Stephanus,

phanus, si viverer, ut nihil usquam loci dubitationi relicium site, Stephani judicium plerisque in locis sequor, sicut zquum est; Stephani, vel potius Typographi (distinguo enim Stephanum ab operis Stephani) errata, quz tamen rara sunt admodum, nusquam sequenda duxi: quod non nemo facit, qui satis se omnia probasse putar, si hze tria verba inserat, Sic legit Stephanus, Quasi dicerer, Sic excusum est. Quod quidem dum facit, Canonas veterum Grammaticorum violat, & pro Junone umbram, pro veris errata imperito lectori szpe obtrudit.

199. "Εγγ 🔾 έχεσ' έν χεροί, χουσέλω τε τρυφάλειαν.

Hic versus est neonoine ted sanatur per Swignow sylla-

"Αλερον ές χευσέω φιάλω, η δίπλακα δημόν.

& apud Coluth. Theb. in Hel. rapt. ver f. 382.

Πυκνά δ' έτιλλε κόμω, χουσεην δ' έρβηξε καλύπίρην.

& infrà apud Hefiod.in Theogon.verf. 578.

Αμφί δέ δι εετάνην χευσέην κεσαλήφιν έθηκε.

102. Ίμεροεν κιθαρίζε τι Λητές κ Διος cos. Sic videtur legisfe interpres. Trincavelus autem fic legit,

'Iusejev nibele: (s Diòs n) Antes yos. & fic versus est

Σπονδειακός. Stephanus legir,

700

in

ξU-

a-

lle

a- *

0-

, 82-Ex

ìs

â

j-

1-

10

ſ.

n

t

16

-

H

2.

0

8,

ė.

e,

1

'Iuseder κιβάριζεν Λητές η Διος ήσε. & fic versus est aπαθής. Et in Annotationibus, Deest fortasse, inquit, articulus o ante Λητές, ad explendum versum. Non ad explendum versum certé: est enim integer. Ferre tamen potest metrum interjectum articulum, & sic versus estet Δακ μυλικώτερος imò Joannes Diaconus εξηγητικώς in Scholiis addit ο, Έκιθαριζεν, inquit, ο ᾿Απόλλων ο ήδε της Λητές η τε Διος. Ego non video quidni etiam legatur,

Ίμερίεν κιθάριζε Λητές κ Διος ήσε, expungendo particulam τί, articulum δ,& paragogicum v. Neque enim de me-

tro periculum eft, ut ftet. Nam suprà vers. 199. legimus,

"Εγχω έχνο εν χεροί, χευσίην τε τρυφάλειαν, non χροίν, quamvis χροί in eadem sede sit βραχυκατάληκο. At ianatur, inquies, per tertium Positionis genus. Concedo: sed addo etiam & — ε in κιθάριζε sanari posse à sequente Liquid λ, quæ potestarem habet producendi præcedentem syllabam brevem extra Casuram, ut apud Homerum Iliad.d. vess. 4. in eadem sede,

Ήρωων αυτευ δ' ελώξια τευχε κυμεσιν.

Quam lectionem agnoscit Eustathius χτι Σωμαλοιρίω (quam-

0 0

necnon

Observat. & Lect. in HESIODI

necnon & alios, κατ' 'Αναδιπλασιασμόν, έλλωσια.)
Et apud Menandrum inf à pag 489.vers.8.in ε.

"OUTW DO OITHS TRENTO TO THE YA' EN TAY MS.

Versus est Trimeter Acatalett. ubi in quinto pede est Trochaus (præter metri legem) nisi quòd sanetur 3 à sequente Liquida p, & sic habeatur pro syllaba longa, ur Spondéum absolvat.

222. - vonu & TOTATO] 28. vonua wotato.

232. Βανεσέων ιάχεσε σάκ Φ μεγάλω όρυμα γδώ. Ver sus est Περκοίλι Φ sed sanatur per Σωίζησιν syllabarum

- for in terminatione Participii Baiveotov.

234. τ Δοιῷ ἀπναρειῶτ] Stephanus hoc in loco scribit per η monophthongum; ut & ἀπίνωρει, Ο dyss. ... . . 435 Cùm tamen in T HESAUR O Græco citet utrumque locum, & per η diphthongum scribat: reæé. Nam Temporale augmentum est, factum ex diphthongo propria au, in α ὶ ως εομαι— εμαι αι αι in ἀπαίνερι, suavitatis caus à, mutatur in η καί ενίαουν ες ζωνάφεσιν, mutatà Prapositivà Vocali in η, & Subjuntivà subscriptà, ut in κρήνου pro κραίνου apud Homer. Iliad ά. 41, & 504 ubi tamén Stephanus non subscribit i viderur enim ducere à κραίνω, κριώον, & Πλεονασμῷ τὸ η, κρήνω ον securus Etymologicum. Caninius ducit à κραιαίνω, & ante Caninium Eustathius: quos ego autores sequendos duxi. Hoc verò obiter.

236. "Azera Segnoudow on 3 Servoior ragnivor. Qui fanetur hujus versûs havaforns in Hephthemim. Vid in exemplo fimili,

verf.195.

337. Topycious & Sove TTO pieyas pok @ to S' wasp auteur.

Hic versus est Soni xap . five paneomenns, propter Epenthesia

Ionicam vi e psili in auteur versum claudente: sed sanatur
per Swilnow syllabarum - św.

28

29

29

30

t

C

P

PI

242. - ευθμήτων έπι πυρρων] ρε απο.

245. - இழைக்கை நடிக்கவே விறி நடித்திரை விறி நடிக்கிரை விறி நடிக்கிரை நடிக்கிரும் நடிக்கிருக்கிரும் நடிக்கிரக்கிரும் நடிக்கிர

246. — av 3 Jeoisi Xeiegs Exor — pro aveixov per Imesir. Stephanus scribit av Lineuevas no arovas. Ego cur accentu suo signarim hic & alibi, dictum est supra in Oper. 8.189.

252. -μεμάποιεν] 28 μάρποιεν.

262. Duilliagas] Stephanus scribit Dunivasas, per y Diphth. Ego cur à Stephano dissentiam de hujusmodi Aerist. orthographis, vide suprà in Oper a. vers. 80. in descluse.

268. — Αξμ΄ ἀπελείβετ' εραζ' · ἡ δ' ἀπολη ο σεσαρία.

Stephanus legit εραζε, ἀσωμαλείπ ως · vel potius ciam Stephano irrepfit s παρά μέτρον. Nifi forte quis velit hanc lectionem sie desendere, ut dicat, Dactylum esse in loco tertio, correpto 4,8 negle-

SCUTUM HERCULIS Lib. 111.

neglecta particula Apostrophum passa: ut Oper.a. vers. 310. & B. 258. quibus in locis corripitur et ante n. & B. secundum Bailium, Lingium, & Golium: quam lectionem aversatur Stephanus. Vide Observat.nostras in vers citatos, & in vers etiam 265. Oper.B. Quorsum plura in re minime dubia? Esto erratum in Editione Stephani, non error judicii. Nam Trincavelus multis qui ante Stephan. annis vixit, legit x (waxoutlus (ut Eustathii verbis utar) sive per Apostrophum, aut Thlipsin 78 s psili. De vocalibus longis & diphthongis ante consonantes correptis alias erit dicendi locus in Theogon.

273. ἐνωνότεκ ἐπ ἀπήνης] Stephanus hic scribit sine Anadiplasiasimo τε σ. Contia, in THESAURO scribit per Anadiplasiasimum, inbi citat hunc ipsum versum Hesodi: ut & δπίστωθες apud Hom. Iliad. ἐ. 725. ἐπιστώτρων, Iliad. λ΄. 537. ἐπιστώτεροις, Iliad. ὑ. 394. Recté. Nam & ἐν—ριο ἐν—, per Diaresin, & ἐπι-βεσχυκα αληκίζετι. Sed sanatur syllaba brevis per Anadiplasiasimum. Σύτερν Rota umbilicum significat, unde Adject. ab ἐν compositum ἔνσωτε, per Diaresin diphthongi ἐναωθεω, per Anadiplasiasimum consonantis sequentis, ἐνσωτεω, ἐνσωτεω ut ἐνσένμε à σέλμα, Odys μ΄. 358.

276. ay haids] 20. ay hain.

277. Tasiv] In editione Siephani legitur Tolow. Sed erratum esse credo Typographi.

281. — ບໍ່ໝໍ ຂັບລະ] Mallem cum Trincavelo ບໍ່ກໍ ຂັບລຸພຸ, ut verf. feq. ບໍ່ສໍ ວ່ອງ ກປູພຸພຸ ຊີ ຂ້ອງ ອີກີ.

283. Toive] Mallem cum Trincavele Toi Se.

288. Esadov] Sic viderur legisse interpres. Stephanus legit Esador pro esadado, Plusquam perf. Ionico, pro esaduévos noas, adeo ut xirwas sit Accusations Synecdochicus.

289. - nogwrider a strna Trincavelus legit nopiwiberla.

191. Oi d' a'e c'r exted avoir i d'éov, ນ ຂໍສາເກλον ພັλωήν. Trincavelus legit, Oi d' ap exted avoir i d'éov, ນ ຮັກໃນວາ ພັນວໃນ.

193. — ss randeus, ut vers. 196.] Trincavelus legit, or randeus.

199. Toive Stephanus legit, Tays.

302. — Τοὶ δ' ἀκύποδ ας λαγός ñedr.] Λαγός, Accufativ. Plur. Der. 3. Declin. Simplicium, pro λαγώς, per Systolen: λαγώς autem pro λαγώς, per Metalepsin Doricam, mutando s in ω, ut in Genitivo singulari. Exempla hujusmodi apud Theoritum extant plurima. Idyll. ά. νει ε. 90. pag. 121, Καὶ τὺ δ', ἐποὶ κ' ἐσορῆς τὰς παρθένως. & Idyll. έ. 84.

Mady Suo Ta's Aora's Sidunalon alyas ausayas

pro Sisvuntenus. & Idyll.codem verfa 106.

002

X,

Sit-

115

ia

m

110-

E-

4 775

di-

251,

ta-

vov

ba-

38

cit

hu-

ull,

befin

rur

Ego phia,

m lie

egle-

Observat. & Lett. in HES 10 DI.

Χ' άμῖν όξι κύαν φιλοποίμνι Φ, ος λύκ Φ άγχζ, pro AURES. Multisque aliis in locis.

304. - (σαλύξοι) 28. απαλύξαι.

324. Δίορε επεμβεβαώ; juprà ver. 195, legitur Δίοςω εμβεβαώς. 326. Kai o osas carnour'] Sic videtur legifie interpres. Stephanus

legit Sapoueso', & adscribit in margine owinoao'.

330. Αλλο δέ στί τι έπ & έρέω, μέγα φέρταζε λαών. Producta eft @ fyllaba brevis, in Penthemimeri, vi finalis s. 2.

Αν.οδέτοι έσ Θ' Εξερέω, μέγα φέρτα ελαων.

Et fic versus eft avabis.

333. — ¿mevla Sondious] 3. ¿mi vara Sondious.
336. "A 4 d' ava xeginad, en i vo voi a i sipóv 621. Sic legit

Melanchthon. Stephanus legit ava xaora Sas.

340. Earungins. Tore Si pa Sioy ville 'Ioxa to os in Sioy vilos, fequente vocali, producitur in Enneëmimeri, ut foprà verf. 102, - aμώμηί Θ' Ioλa Θ' & verl. 323, negree's 'Ioλa Φ.

344. - τειςονώχιζε] γ. πεειςενάχησε.

364. Пачті шон कर वे бог, бей дикуа ойн Фадаха.

Hic 3 in Hephthemimeri, sequente liquidà u, producitur ; ut apud Apollonium in Argon. 2.670,

Bango เอลเรื่องค่า : ๑๑ วี และสมา ล วอกลับสม. & 1191, Αχθομένω όζοις, εδέμεγα τηλεθόωσαν. & γ'.1209, Πύς ὑπένερθεν ἰκς ὁλή ἡμιγάδας χέε λοιβάς.

.

37

oun [ ] fic legit Philipp. Melanchthon, Протеситомичис, producendæ vocalis ancipitis gratia, cum alias corripiatur, ut verf. præcedente, Οὐταμένε σάκε . Steph.legit σάκ , Παροξυ-Tovos, præter analogiam Profodia, stante versu. Sed & hæc scriptura defendi porest, cum (reste Eustathio in verf. 172, Iliad. y'. & 208, Iliad. u'.) ¿Esta Taois fir enfarin, accentus acutus vim habeat producenda syllaba brevis. Hic obiter observandum, poeras fæpe accentus vocalium ancipitum pro determinata quanticate murare.

Nam, exigente metro, περισσομένα μακροκατάληκια faciunt interdum, οξύτονα βεσχυκατάληκ]α · ut ήμίν, ύμίν, pro ήμιν & ύμιν. Ετ παροξύτονα βραχυωράληκο faciunt σοσεgramaulva μακεοπαισ ληκία ur irov pro irov, apud Theogn. 106.

Toov no am elet mov Tov ands monins.

apud Hesiodum Oper. B'. 225, "

Μηδέ κατιγνήτω ίτον σοιείος έταιρον.

apud Homerum Iliad. a. 187.

"Irov susi quel x o ouceadiulia avrlu. Nam apud mego-Asulas, five profæ feriptores, fæpiùs feribitur παροξυτόνας. Imò Et fathius in verf. 441, Iliad. é.

SCUTUM HERCULIS Lib. III.

"Is' Edens φρονέψ-hac haber, "Ομηρ με ενθώνε τω άρχεσαν τε Ισ . δι ή βαγικοί συς ένε σιν. Sic Apes pro "Ages Iliad. έ. ver f. 31, & 455,

Apes Ages βροτολοιγέ, μιωφόνε, τειχεσιπλήτα.
quamvis & hujus διφορήσεως fupra ratio reddita eft, in Oper. c.

verf. 370.

3

t

E

d.

ù,

i-

01

g-

6.

0-

15.

Sic etiam oun pro tax . Quamvis distimulare non debeo insta vers. 461. legi oun , stage zurovos i sive id factum sit imprudente me, sive sententia mutata, cum incidissem in locum illum Ensialbii, ubi observat accentum acutum sanare syllabam brevem. Sed quicquid suerir, sactum esse, ingenuè prositendum suit. Nec tamen, uti dixi, non agnosed utramque seripturam desendi posse per analogiam in utroque genere.

Mutant portò aut transferunt accentus poëtæ, Dores præfertim, multis aliis modis, face a tamen plerunque priùs Syflole

aut Eltasi : de quibus infrá, siquis locus acciderit.

369. Τῷ ἐπιπήθομθο Θ ἐχέμθο ἐςυπάρμαίας ἴππυς. Homer, Iliad. 6.254.

Πάντες ομοκλήσαν ες έχου έρυσας μάλας ισπες.

Versus prior est staubis' nam λαγαβότη a bis patitur; nempe in Penthemim. & Hephthemim. quæ tamen sanatur à sequente s, aut Liquida. Posterior verò in Hephthemim. tantúm: quæ sanatur à finali Liquida. Metaplasmum uterque patitur in seve a palas mutata terminatione tertia Simpl. in terminationem quinta, teste Eustatho in vers. 370, liad. π'.

Πολλοί δ' દંગ τάφερ έξυσάξμαζες ώκέες ιπ τοι.

ubi hæc habet, Το ή ΕΡΥΣΆΡΜΑΤΕΣ Μεθαπλασμέν έχι άρμα χοαρμαθο, εθεν ο έρυσαρμαθο, κὶ πληθιωτικόν, οἱ έρυσαρμαθοι ἀφ΄ ε μετεπλάθη το ερυσαρμαθες. & Etymolog. col. 105. lin. 50. in ΑΝΕΙΜΩΝ, ερυσαρμαθοι, ερυσαρμαθες,

Μεταπλασμός.

377.— τανύρριζοι] Steph. legit τανύρροιζοι. Trincavelus legit ταννύρρυζοι. Erratum esse in Editione Trincavelus, quæ in penult. v habet, necnon in Editione Stephani, quæ oi, satis vel illud sindicat, quòd ipse Steph. in THESAURO lectionem nostram agnoscat per ι, ubi in TAN Υ' P P'IZO Σ citat hunc ipsum Hessodi versum, "Arydgoi τε τανύρριζοι. Sed (quod sepe in aliis monui) erroris occasio hine orta est, quòd oi & ν, (addo etiam n & ει) sono, apud posteriores & hodiernos etiamnum Græcos, ab ι nihil disserant.

390. - δατε δέ δι συρί λαμπετόωντι είκ ω.

Idem Hemistichion extat apud Homer. Iliad, d. 104. de Agamemnone. 003

Ohfervat. & Lett. in HESIODI

"oas Séci ave λαμπετίωντι είκ lw. "our De hujus dictionis Paffione diversum eft doctorum judicium. Sunt qui ducunt ab oar Neutro, ao uf eren Te eros ein Duali, fecundum Etymolog, Vel na'a ou konlu, namononlu, fecundom EuSatbium in hunc Homeri ver fum. Alii metri causå per Metaplasmum factum volunt ab oara, Nominat. Dual. ab oor & Mafcu'ino, tefte eodem Euffathio: Cujus verba non gravabor in medium proferre. OESE naiverau na fa ich Tivas à. ति पर oa कि दी दे दे हैं है है है है के प्रतित प्रकार के प्रांस्कार के अहंद , है κατ' Αποκοπήν, η Συλιοπήν, όωτε. Ετερει δ' φ 20 14 , τως, από าัช "ow O สิรุธยาเมช หลใส่ Meranhaouor,"owe ทางยา หลใส่ แยงส-TOINTIP TO WTEXING THE EDDERGE TOP SUINOV EIS TO E. Ego Euffathii & posteriorum judicium sequor, & Metaplasmum potius hic. agnosco, quam Syncopen, aut Apocopen, cum apud Exripidem, tefe Eufta: hir, legatur "oxov, & alias"oxous, & oxousuv, ab "ox @ -8" nulquam verd oarent, av, aut oarert. Vide Eustathium, pag. 3 28.lin. 20. Iliad. y'in ve f. 427. ubi hæc habet, To 3 OESE one Sigogertae nala yev G, Tegledinautae vina de, aprevini Grat, &c.

353.—nχέτα τέι] ετο ηχέτης, meti causa abjectos, & mutato u in a breve, more Macedonum: ut supra Oper. β'. vers. 200. & supra in Scut. vers. 216, i ππότα Περσώς. Utuntur autem poètæ inter dum hoc Nominativo Macedonico pro communi, nullà metri necessitate cousti, ut Oper. ά. 227. & (apud Homerum) II. έ. 265, èυρύοπα Zdis. Oper. ά. 104. & (apud Homerum) II. ά. 175, μητίετα Zdis & inf à in Theogonia, vers. 58. & (apud Homerum) II. ά. 175, μητίετα Zdis & inf à in Theogonia, vers. 58. & (apud Homerum) II. ά. 111, νεφεληγερέτα Zdis, pro ευρυόπητ, μητίετης, νεφεληγερέτης for tè propter κακος ωνίαν τές antè τὸ ζ.

402. Ως η λέοντε δύο αμφὶ κλαθίης ελάτοιο. Vet sus est λαγαρός.
Sed viderur quodam modo sanari (in Penthemimeri) o syllaba brevis à præcedente Acuto, δια των περκεμβίων όξειαν, φίλε (in Hephthemimeri) in vers. 172, 11. γ'.

405. HS ως τ' αίγυπιοί γαμ ζάνυχες.] Sic videtur legisse interpres. Stephanus legit, O. 5.—

409. - άπαλήσατο] Sic interpres. Stephanus legit ἀπαλήσε).

411. Earundas oi aupi na zlw Seinsar Eberro. Stephanus legit J'é oi. Sed redundare videtur J'é, si sensum respicias, cum pracedat particula 3 vers. proximo, Apostrophum quidem pasta; quamvis per mettum stare potest. è noi Prapositio i suo Pron-

SCUTUM HERCULIS, Lib.III.

mini postposita accentum suum bie retiner, cum sit è numero

425. 671 Va] 28. 17905121 a.

U+

in

ď,

U-

ab

2-

2.

0

d-

4-

îc.

e-

8

g.

E

11-

u-

0.

mi,

e-

8.

U-

85

65.

ba'

λE

n-

git

ræ-

Ba;

onc-

min

431. Όυς η μαςίζων] Sic legendom censeo: nam sæpe apud Homerum segitur μαςίζα μαςίζω. Stephanus hic legit μαςίδων. In THESAURO verò citat hunc ipsum versum, & legit μαςίζων. γε μαςιχόων, teste etiam Stephano. Si μαςιόων legatur, credo Ecth ipsin pati τε γ, pro μαςιγόων, metri gratia. Si μαςιγόων, (ut in THESAURO) agnoscenda est Σωίζησις syllabarum — όων, ut in βοῶν instrà in Thecgon.vers. 983.

Βοῶν ένεκ' είλιποδων αμπιρρύτω είν Ερυθώη.

Nam μας γρών antepenultimam producit, cum descendit à μάς εξ producente penultimam Genitivi μάς εχ (memper apud Homerum. His tamen dissimulare non debeo (lliad. 4. 500) Μάτιγι] βραχυπανάληπον.

Mas y d'aisv & auve natopasor of de of innot.

Quanquam fo tasse legendum hic μας ii, sive pro μας i pet Ethlipsin της γ, sive à Nominativo μας is Secund. Contr. nulla sa- ca contractione. Imò ipse Eustathius in hunc versum aliam lectionem agnoscit, nempe μος i Dat. per Crasin, pro μας ii, ut μήτι pro μήτιι. Postrema verò lectio μας ιχόων mihi neutiquam placer, ut quæ per χ mendosè scribi videatur pro μας ιγόων nam in literis facilis est error.

Apud Homer. Iliad v. 171, legitur Masiera, in re plane

fimili,

'Οις ή η πλουράς τε η Ιοια αμοστές ωθεν Μας ίε 9. & Hiad ρ'. 6 2 2, Μας ιε, Μάς ιε νω, είως κε θολς έσει νῆας ίκηα,

pro Masiζe, metri causa expunto ζ. (ut & in μασίεται pro communi μασίζεται) teste Eustathio in hunc ipsum versum ubi hec habet, Οτι ε μ΄ νον μασίζω κοιτώς, αλλα ε μασίω ποιητικώς, εξε ε το Μόσιε νω, ηγεν μασίζε, unde μασίτω Hesod.insta vers. 466. Restè g tur mihi videor hoc ia loco repositis μασίζων, dum lego

Outh masicar] non masiow masin ou, aut masixour.

437. 'Ως δ' ότ' ἀπὸ μεγάλε φέτρη περιών છ ορεσα.

Stephanus legit and. Sed quid opus ett hac productione ultimæ syllabæ Prapositionis? Satis constabit versus, Prapositione nihil passa. Sanatur enim syllaba brevis in Triemimeri à sequente Liquida. Exempla hujusmodi ubique occurrant, ut in Theogon. 195,

00 4

ino.]

Observat. & Lett. in HESIODI

చారం.] Ποωίν υσο βαθινοίσιν ఉక్కατο. τω δ' 'Αφροδίτην. ొడ.] Σωζετ' రామ్ βεθέεωι; τί μοι τόσον ηνίησαι; apud Mesch.ldyll.δ'.vers.3.

evi.] 'Aurag di usanow, 'Araneine wooniefpor, apud Di-

onyf.verf.918, De fitu Orbis.

Sid. T'AN. à Sià vepewr apro menas alarsoas, apud Apoll in

Argon. B'. 187.

παρή] Λ.ξά παρά λιπαρω χουένη θηνίτο καλύπθρω, Argon. γ. 445. & (ut reliquas Prapofitiones, ut & particulas δό, κέ, γέ,τε,&c. raceam) Argon. γ. 534,

arto. Tis it sate us yaporo xT sifor endad in Tes.

En exemplum huic nostro ['Ως δ' ότ' ἀπὸ μεγ-] per omnia simillimum!

441. Toosn o il lax n Bplousquat @ KAID "Agns.

Ut in Observatione proxime præcedente u initiale o præcedentis finale in Triemimeri producebat: simili modo & hie v sinale e vocalem brevem præcedentem producit. Sic apud Apoll. Argon. y'. 137,

Χρύσεα μεν δι κύκλα τετεύχαλοι, άμφι δ' έκάτω,

Et apud Theoer. Idy'l. a. vers. 86. Βώτας μ ελέγα Sic κέν, γάρ, &c. à Liq. termina - ut in Theogon. vers. 56,

Evisa yas orvinlas euispefo] & Seut. 69,

Aurès γάς δί] & 20, Ως γάς δί] extra Casuram; & apud Dionys. De situ Oibis, vets. 885.

Η ταχα κεν άλλοισιν όπητεμένας αρορεύοις.

Vid.pluri.n Observat.in Scut.vers.20, & 69.

451. 'Αλλά μέγα ιάχων, φλογί είκελα τεύχεα τάλλων.

In hoc versu est λαγαζότης quædam: sed sanatur in Triemimeri τη περικμένη όξεια, η τω δηφερμένω φωνήςνες, τι τωπενικώς hiatum affectat, quem alias vitasset, & ut intendat clamorem, & magno quasi majorem essiciat, syllabam brevem pleno hiatu extendit: in hoc imitatus poëtarum principem, ll.e'.vers.213,

Βη ρα μέγα ιάχων ινθάλλε ο θέ σφισι πασι. 455. Έν σακε ι μεγάλω lanatur hujus ver l. λαγαεότης à lequente

Liq.ut fuprà verf.437.

457. - EINEV Eguaraww] 78. Egev oge Sando .

458. Εσυτ' εφ' 'Hega λη κουτερόφερνι' τον δ' οπόν α.

Hic versus prominentem quasi ventrem habet, & indè dicitur
Προκοίλι - Sed sanatur per Σιωίζησιν syllabarum η in 'Heg-

RANI, ut ni in nibor apud Dionyf. De fitu Orbis, verf. 575.

Oux ετω Θρήικ Θ επ' ηιδοιν 'A Juifoso (nifi forte hic

rectius

re lids seribendum nos ev per Synaresin, aut dicendum nico ev pedem esse Proceleusmaticum, aut io syllabas per zwisnoev absorptas esse in unam syllabam eamque brevem) & apud Theognid. vers. 552. ni in Antov.

Δητων οδοφ ανδρών αντ ασειν δοκίω.

Nisi forte quis dixerit hic in Antwo Enallagen esse Dasyli inversi, sive Anapasti pro Dasylo, ut & in nan xpare- Pedis Proceleusinatici pro Dasylo.

461. "Oυ]ασ' όπηςατέως διά ή μέγα σάκ Φάραξε.

Hic versus est διπαθής λαγαςομδώς, nempe in priori quarti
pedis & quinti: sed sanatur utrobique ab accentu & litera sequen e Anadiplassami capace; ut observat in multis Eußathius.

Vid. Supra verf. 364.

bud

Di-

in

41-

χέ,

nia

ce-

ud

iv,

pp

i-

m

a-

3,

te

466. "Ιππες μας ιέτω, ξιοντο ή μαιρον "Ολυμπον.

Μας ιέτω α μας ιω verbo Poetico pro μας ίζω per Ecthlipfin τος ζ. de quo vide plur. in vers. 431, ξιοντο] hic primam producit, at vers. 469, corripit, Quamobrem? Quia (quod tyronum gratia observatum volui) Poetæ, ut pro arbitrio Augmenta Temporum aut observant aut negligunt. Sic etiam in Temporibus quæ Augmentum accipiunt, vocales ancipites Thematis initiales 1 & υ(nam a communiter mutatur in n, ut in Augmentis præceptum est) breves in Præsenti, producunt aut corripiunt in Præteritis & Aorist. (nisi regula generalis prohibeat) pro arbitrio & merri necessitate.

467. Yeds d' Axullins x xudanino 'Icaa .

De Passione hujus versus, vid. supr. Observat. in vers. 102.

473." () เครื่องของ ของมเสร แมลาชิ ผิสรเมทิ ...

Sic videtur legisle interpres, i.e. τως έγρυς ἔσως, nempe "Ανθην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, &c. Stephanus legit έγρυς πόλιω, i.e. της πόλεως της Τραχίνω πλησίον, ut interpretatur Joannes Diaconus in Scholiis.

In HESIODI Theogoniam.

VER\$.5.- TEpunavoio] Sic interpres, Stephanus legit Перипо-

6. H เสพ หยุทิกกร] Sic Trincavelus, & interpres. Stephanus legit โสพ หยุทิกกร. & adscribit in margine เพพ หยุทิกกร.

9. - neer πολλώ] 28. TOAN n.

13. Appeine, zeus coror medinois euls layar.

Observat. & Lett. in HESIODI

Hic versus est wegneins fed fanatur per Swignon fyllabarum ea, ut apud Homer. Il. i. 666,

Τές ων άξα χευσέοισι κυπέλλοις μες Αχαιών.

15. Hora Toous iona yanexor, envosigator.

Observand diphibongum as in yainoxov, ut & alias diphihongos in medio dictionum sequente vocali aut diphihongo interdam sed rariù corripi: ut as in yepass apud Tyrtaum, infrà 441. in d'. vers. 29.

Mil na aleinoures odiyere res yepairs.

Versus eft Pentemeter.

ot] in momosis apud Theocritum infra pag. 133. Idyll. y'. verf. 9.

Nύμφε, η προγένα ; 'Απαγξαδεί με ποιητάς.

d] in 'Eunga δα pag 239. Idyll. κ'. veri. 70.

Márti Eunpeida uana σε φορέοντα didána.

ed] in eren, apud Homer. Il. a. 156.

Καρπό" εδηλήσαντ' έπει μάλε πολλά μεταξύ.

18. Ἡο] των σωβώς. Ατ Λητώ] vers. seq. δξυτόνως. Cur diverso accentu fignentur vid. supr. Observar. in vers. 322, Oper. d. Suphanus hic legit Ἡώ] Λητώ] δξυτόνως alias tamen legit ἢῶ] το κατονιβώς.

32. Θάλω, ίνα κλοιοιμιτά π' ἐσσόμθα, σεό τ' ἐόντα.

Trincavelus legit & εκλύοιμι. Et Scholiastes sic exponit, παθά των Μετών ουτίν, εκκών μαθάνω τά τε εσόωνα, &c. Magis tamen mihi placet prio: lectio κλύοιμι (quam & interpres lecutus est) proprerea quòd versu pæcedente vocis inspiratæ mentio facta sir, quà postet poèta celebrare futura & præterita. Stephanus verò cum Trincavelo legit & εκκύοιμι. Sed addit in Annotationibus: Magis placeret hac lectio ίνα κλείοιμι, si chim ea stare postet versus, quòd habeamus paulò pòst (vers 44)

ਉਣ थे। एंशिक चारिशिंग क्लिंग प्रमाध्या से बारि में, & C.

Quid si ver), ut stet versus, ως κλ ποι με legamus? Miror Stephanum tam sollicitum esse de hujus metri racione, si legatur sva κλ ποιμι nam potest desendi utraque le Lio, sive legamus s st κλ ποιμι, sive sva κλ ποιμι, si dica mus κλ π in κλ ποιμι esse syllabam communem adeóque secundum pedem esse Dastylum. Esto igitur, inquiet non nemo, ses κλ ποιμι at sva κλ ποιμι cum versu stare non potest; nam sva est β παχυπιερε ληκίου Imò potest: nam, Concesso quod penultimam sepe cortepta habeat; chm tamen s sit vocalis anceps, chm st δατιμό κρου κ) εξυτονέμουν, chm denique Liquidam habeat sequentem, produci potest. Exempla produsta vocalis ancipitis (sepiàs correpta) & breis

brevis eriam productæ interdum ante solam Liquidam, ubique occurrunt. E multis unum proferam, ubi dea primam producit, Oper. d. vers. 370,

Пांडसड ती बेल्ड नेपळेड में बेलाडांबा केंत्रहर के बेंग हेलड़.

Ecce exemplum vocalis ancipitis (altàs sæpius correptæ) hic vi Accentus acutà, & sequentis Liquidæ, productæ in eadem versûs sede, nempe in priore pedis secundi. Vid. plur. de hac re in Obser v. in hunc versum.

Potest & hac lectio iva nationut alias defendi, si admittamus Enillagen pedis, nempe Anapasti pro Dathylo ut in alia

Oper. B. 111,

rgos

um

in

Πάρ δι 131 χάλκου θῶκου κος το ἀλέα λέος λεος lw.

In quem versum vid. Observationem. Postremo hujus διφορήσεων in κλύοιμι & κλείοιμι error fortasse occasionem præbuit, aut in transcribendo, aut exemplaria inter se conferendo, propter similitudinem pronunciationis Vocalis υ, & Diphihongi er ut observatum est alias, & supra Scut. 377, in τανυρρίζοι, pro quo in superioribus Edition. bus legitur ται υρέους οι, & τανυρρίοις οι.

41. — Βεάν 'δτι' λειειοέστη] Τ. incavelus legit Βεών] κοινώς. Stephanus, θεάν] Δα εικάς forte differentiæ causa, nam Βεών Genitivus communis ett à Βεά, & Βεός Βεών verò à Βεώ, tantúm.

43. Δώματά τ' άθανάτων] In Editione Trincaveli per injuriam legitur Δώματ άθανάτων Stephanus, habita metri ratione, legit Δώματα άθανάτων. Sed fic asper esset concursus ejusdem vocalis in fine præcedentis & principio sequentis. Ego veiò hiatus asperi tollendi gratia particulum τ' Αροδιτορόμα passam reponendum censui: præsertim cum interpres agnoscat, dum vertit Domásque cælitum; & portò cum poëtis in usu sit εν δια δυοίν exprimere εξηγητικώς. Nec est prorsus minus probabile in Editione Trincaveli Δώματ pro Δώματάτ legiper incuriam Tytographi, deficiente τά, & sequente τ' sine interje θο Diassemate: quod ut suspicarer ità satum, vel Apostrophus me movit.

44. Θεών γέν Φ αδοΐον πρώτον κλείκοιν αοιδή.

Hic versus dicitur Προκέφα λΦ, sive μακροκέφλΦ, redundante quasi in principio (yllabá. Sed sanarur hoc πάθΦ per Σωί-ζησιν (yllabarum - εῶν. ut insta apud Theignidem in versu δολιχέςω, qui & idem est μακροκέφλΦ, redundante quasi syllabà & in principio & fine,

Θεοίς ευχε, δις δει μέγα κεα' τ Θ· ετι άτερ θεων,
pag. 355. verl. 171. & apud Solonem. pag. 423. verl. 3.

"Orfor por weds Jew pards av Sore, in mposand vrav.

45.- 271-

45. - ETINOV] Sic lego, securus interpretem. Stephanus legit in Singulari ETINSEV.

43. Αρχόμθω 3' ύμνεῖσι θεοί, λένσει τ' ἀοιδίις.

23. Anyari. Minus apté, si sensam respicias. At qui constabit versus, inquies, si legatur Anyarai r' doid ns. Dubitat Stephanus. Gretserus (de syllabarum dimensione, pag. 17,) Langius (in Epitome Prosodiæ Græcæ, pag. 409.) Bailius (de syllabarum quantitate apud Scotum, pag. 889.) & Golius (de Prosodia, prg. 21.) tradunt in genere Diphibongos posse: corripi, etiam sequente consonante. Casaubonus (in Observationibus in Idyll. 12'. Thioriti) saterur at & ot Diphibongos, non in accentuum ratione solum, sed etiam in remetrica corripi posses de reliquis negat. Exempla quacundam diphthongorum ante consonantes correptarum, tyronum gratia, non gravabor hic subjungere. Et ante x' & d' Operá. 310. & g'. 258. secundum Trincaveli Editionem,

Έι δέ κεν έργαζη, τάχα σε ζηλώσει κ' αξργός.

"Ασιρη, χειμα καλή, θέρει δ' άργαλέη, εδέποτ' έθλη. Ego tamen Stephani exemplar mihi propositum secutus lego — ζηλώσει αργός, &—βέρει αργαλέη.—

gante d', apud Dionys. de litu Orbis, vers. 644, En ซีซ์ d' ลัสเครียงเป ซอโลเมดิ หละลาทิศิล รู้จันยา.

Sic legit Stephanus in Editione Heroicorum Poetarum, Anno 1566. Et apud Pythagoram (ut legunt quidam)v. 3,

Τές τε καλαχθονίες σέζε δαίμονας έννομα ρέζων.

Sed hic etiam secutus Stephanum lego oéle.

s in medio ante λ, apud Homerum Odyff. π'. 387.

Έι δ' έμιν όδε μύθ Θ αφανδάνει, αλλά βέλεδε.

Sed hic aut cum Bailio dicendum To ain dimensione prorsus liquescere, ut nulla omnino illius ratio habeatur: aut legendum sortè Board per Ellipsin Subjunctiva vocalis, ut in volo, quod indè ductum est, accidit; & in Syracosius, à Suganio , apud Virgil. Eclog. 6. 1.

Prima Syracofio dignata est ludere versu.

or ante v, Iliad. &, 225,

'Hd' ἀπ' 'ΑχιλήΘ, τοι ρ' έχαθοι νηας είσας. Sed hic observandum, ν sequens siquescere. γς. έχατα. Vide plura exempla apnd Casaubonum.

αι ante δ', ί. 395, Πολλοί δ' 'Αχαΐ θες εἰσὶν ἀν' Ελλάδα τε Φθίην τε. αι ante φ. Iliad. ί. 414,

EI d'é ner oinad inquai pinni es mareida vallar.

Quod

μβύ. 'P લેવ μβύ χό βειά Η, ρέα 3 βειάον λα χαλέπ) H.

& in B', 265.

Se. Βέληαι ή χεία τε προτυγείν, κ λιμον ατεςπη. De qui-

bus suprà suis locis dicum est.

Sic neque ab iis plane diffentio (quod pace Cafauboni viri do-Riffimi mihi liceat) modò velint suam regulam de particulis Apostrophum passis intelligi, & non de integris. Et sic nullus locus relictus est particulis in consonantem desinentibus: nisi fortè quis velit sic excusare, quòd liquescant plane v, s, s, in sine ejusmodi particularum.

Quamobrem, Excepto quòd míhi Stephani exemplar sequendum suit, lubens retinuissem particulas x' & d' post es in superioribus exemplis: Nam apud Homer. Iliad. 4'. vers. 750. (qui versus à Grammaticis citatur) in Editione Frobeniana legitur o diphthongus correpta ante d' Stephanus verò expungit s' sed

in margine lectionem agnoscit,

Δωτέρω δ' αδ βεν δηκε μέγαν η πίσια δημώ.
Imò Eustathius in Scholiis fic, exponendo, repetit. τω δωτέρω ή, &c. Et hujus particulæ vim etiam interpres retinet.
Postremò, (nè ad tædium) co animo sum ut existimem Poëtas in adductis exemplis & aliàs consultò interjecisse particulas Apostrophum passas διω τω ἐπαλληλίαν τῶν φωνηένων, hiatūs asperi vitandi gratia, ut docet Etymol. in ἐγών, in versum Il.
γ΄. 188.

καὶ χὸ ἐγων ἐπίκερς ἐων μῷ τοῖσιν ἐλέχθην.

ubi hæc habentur, Ὁ ποιητής, ἐκκλίνων τἰω χασμωδίαν τῶν φωνηέντων, ἔπε τὸ ἐγων μῷ τὰ ν. Ετ Ευξιατήνες in vers. 76. Il. ἀ.

Τοὶ χὸ ἐγων ἐςἐω] Ὁτι τὸ Ἐγωὶ, συμφώνε κὴν ἐπφερριλίε, ἀπχόςληπίδη ὅτι τὰ ν φωνήεντ Θ ἡ ἐπαγομίζε, ἐρέλκεται τὸ ν
παρμ τῷ ποιητῆ. Summa huc redir: ut χατμωδίας virandægratià scribitur ἐγων ὁπίκερος, & ἐγων ἐρέω, non ἐγω sic — ζηλώσει
κὰ ἀξεγός, - ὑέρει δ ἀργαλέμ — Πολλαὶ δ ᾿Αχωίδες — Δατέρω
δ' αῦ. non ει α, αι α, ωι α, ρου, propter asperam vocalium & diphthongorum ἐπαλληλίαν.

49." Ο σον φέρτατος όξι θεων, κάρτα τε μέγις .

nágres] Sic legit Phil. Melanchthon, per Metathefin & Synarefin, metri servandi gratià, Stephanus legit neáret vel formá Ionica & incontra dà ut & Trincavelus eriam. Que ledio si admittatur admittatur versus erit λαγαςός fed & sic etiam sanari potest in Enneëmimeri, per Accentum acutum, & literam sequentem

Anadiplafiafini fua natura capacem.

36. Έννεα γ ρ οἱ νύκ ας εμίσγετο μητίετα Ζέυς. De producta particula γ άρ, sequente οἱ, vide Observat. in versum 69, Scui. in Triemimeri: & in vers. 20, Scut. extra Casuram in carmine μακροκεφάλω.

60. Ho" eren' corea negas oppopas, notr doth. De Syfiole in ne-

Observar, in verf. 182, Oper. B'.

51. Newoulder. Trincavel. Nuor. Steph. News. Erratum eft in u-

triusque Editione, occasione vitiosa pronunciationis.

79. Καλλίστη 3' ή ή προφεςες ατη όξιν άπασέων. Hic versus est βολίχες five μα κροσκελής. Sed sanatur per Σωνίζησιν syllabarum—έων, ut in αὐτέων supra in Scut. vers. 237. & infra Theogon. vers. 361, άπασέων. Apud Dionys. De fitu Orbis, πασέων, vers. 619, & apud Apollon. Argon. δ' vers. 1132, μελισέων. Exempla hæc omnia ejusdem sunt Declinationis, & eundem in versu locum occupant.

91. Έρχουβον δ' ανα αςυ θεδν ως ιλαπονται. Versus hicest διπαθής, nempe λαγαρός, κ) απονδειακός. Quales sunt illi apud

Homerum:

" Oા મર્લ દેઈ અમાં ગાળ મા મેરતે ગ એક માર્યા જ થાય. Il. i. verf. 155, Oા ઈ જા બાળ જિલ્લો માલા મેરતે જ જ માર્યા જ વામ. Od. મે. 280.

Horum versuum λαγ ερότης sanatur multis modis: & quod 3;de in Hephthem. Emphasin habeat, & quod Oxytonon sit, & quod in Liquidam desinat, & quod sequens sit Jaoune so.

Versûs autem HESIDIOCI Podifmus majestatem prz fe multam fert: Nam prioris Hemistichii celeritas compensatur posterioris tarditare. Illud enim ex tribus Dastylis constat; hoc verò ex tribus Spondais, sanato quarto pede, ut dictum est.

93. Toin Muodav isen d'iois av bounoisi. Sic viderur legisse interpres, Eniouvnuatinas nas. Stephanus legit, Oia voi Trincavel.

Old Tol, forte pro TI.

130. Νυμφέων, α νάκσιν αν έρεα βπανήεντα,

Hic versus est, ut ità loquar, o gonto 20, caput habens prater metrum fluidum, propter Dialysin Ioni cam, & plus æquo tumidum: Sed sanatur per Swignow inter pronunciandum, duabus syllabis [-602] in unam quasi syllabam coalescent ibus, ut infra vers. 828.

Πασέων δ' εκ κεφελέων πυρ καίε]ο δερκουλίοιο. Qui versus est etiam υθρωπικός, sive προκοίλι . Sed sanandi ratio

THEOGONIAM.

ratio cadem est atque prior. Tales sunt illi versus Virgiliani, nempe panegatodes, sive, iri dixi, is contodos, Eclog. 8. 81, Une codemque igni: sic nostro Daphnis amore.

& Andid. 12. 847.

eff

em

da

41.

ne

-81

ile

U-

ft

a-

t-

13

1-

Uno codemque tulit partu, paribufque revinxit

Serpentem spiris—ubi post factam Synalæpham sive Ecthlipfin, syllabæ eo in eodem per Swilgnew in unam syllabam absorbentur.

135. Θκάν τε, 'Pκάν τε, Θέμιν τε, Μνημοσιώην τε.

Hic observandum, versus πολυσιωθέτες επρε λαγαείτητα pati in Tiumimeri, præsertim verò in τè Enclitica particula producta utcunque, ut què apud Latinos. Vid. infrà vers. 340, & 341, & 905,

Φᾶσίν τε, 'Ρησόν τ', 'Αχελλώϊον ἀς γυροδίνω. Νέωον τε, 'Ροδίον Β', 'Αλιάκμονα Β', Έπθα πορόν τε. Κλωθό τε, Λάχεσίν τε, κ]' Απροπον, αιτε διδεσι.

Virgil. Æneid. 3, 91. 12, 363.

Liminaque, lauru que Dei, torusque moveri.

Chloredque, Sybarimque, Daretdque, Therfilochimque.
ubi que producitur sequente 1,& f;ut 78 supra, sequente 2, & e.

137. Τές ἢ μεθ] Stephanus Præpofitionis transpositæ & Bethlipsin passæ accentum transfert in priorem; minus resté:
Nam ne integra quidem hoc in loco Præpositio si foret, accentum in priore haberet, propter interjestam particulam θέ,
multo minus igitur Esthlipsin passa. Nec tamen temere à Stephani exemplari recedo: sed Gaze autoritatem sequendam ratus, qui lib. quarto De Construct. pag. 56. in Præposit. Anastrophe hæc habet, Αι παθέσου ἔκθλι μιν τε φωνίεν Θ ἀκ ἀ ας εξεφονται, οἰ μιὶ ειξιιὶ ὁπιφέροιτο τις, ἡ τὸ σημαινόμενον διαφθοίεφιτο, μιὰ ανας ρεφοιθώνος.

138.— έχθηρε] Stephanus scribit per Temporale augmentum in initio, & per n diph hongum in medio. Ego verò neglecto Augmento (ut fit) retineo Thematis initialem literam, ut in έγειτο apud Homerum pro ηγείειτο, ab εγείειμαι 11. β΄. 41. & in άξχε pro ῆρχε. 11. γ΄. 447. Quanquam, ut ingenuè fatear, scripturam hanc non tam laudo, quàm excuso: Quod verò attinet ad penultimæ Orthegraphiam, Vide Observat. in Oper. ά.

verf. 8o.

240. Βεόντιω τε Στεεόπιω τε] Βεόντιω & Στεεόπιω, Παςοξυτόνως, à Βεόντης & Στερόπης, Propriis nominibus. Βεοντίν] v. feq. 'Οξυτόνως, à βροντή, Appellativo, tonitru fignificante, ut & εεροπή, fulgur. 28. Βρόντιω τ' Αςερόπιω τε.

144. Kuxxa-

Observat. & Lett. in HESIODI

144. Κύκλωπες δ' όνομ' ήσαν επώνυμον, ήνεκ' άροι σφέωι?

Versus hic est δολίχες δινε μακεοσκελής. De sanon di ratione, consule suprà Observat. in vers. 79.

149. Κότ] [τε, Βειοςεώς τε, Γύγης θ' τω ερήφωνα τέκτα.

Hic versus est τερκείλι [Sed sanatur per Σωνίζησιν terminationis Acticæ in Βειάρεως, ut infra vers. 714. & in Βειάρε.

av, verf. 817.

151. "Απλαςοι 28. "Απλατοι.

165. marip & ye] Mallem margis ye, ut infra verf. 171.

171. Пачти. об ск хохебо тай во векато хней.

Hic is in mais in Hephihemimeri producitur vi finalis s, ut în aliis sæpe ab Eustathio observatum est.

186. - βόλιχ' έξχεα χερτίν έχουτας.

θόλιχ'] Stephanus post Ecthlipsin transfert accentum in antepenultimam, qui quidem esse deberet in penult. cum θολιχά, nomen integrum sit, Οξύτονον. Lege igitur δολίχ', ut apud Stephanum in Homeri II. 3''. 533,

3:

2:

-Sorix' Elxen xeggin Exortes.

196. Афодувины та Эвах, и висефалог Кивернах.

2 199. Κυπρογένειαν δ', ετι γέντο πολυκλύς ω ένι Κύπρω. Uterque versus est προκοίλι Φ, ventre tumens & præter metrum fluidus, & quasi spumeus. Nec temere hoc factum est, opinor, sed consulto credo enim voluisse hic poetam τεχνιχώς κὶ μετρικώς, non is θεικώς κὶ ποιητικώς tantúm, originem Veneris ex mari, sive ex spuma, & materia sluida, describere. Alioqui fortasse pro Κυπρογένειαν possisset Κυπρογένειαν guo Epitheto usus est Hom. in Hymn. Veneris, v. 1.

Kunegysvii Kubspelav aeiooua.

Noluit tamen, opinor, propter causam allatam.

Utriulq; verò versus pathos simili ratione & modo sanatur, nempe per Eunigness syllabarum-esas. Quæ si cuiquam duriot videatur; consulat velim vers. 5, Oper. a. & vers. 80, Oper. s. ubi esa in Paa, & Esaes, in versu manegnegana, per Emi-

Znow in unam quafi coalescunt fyllabam.

200. HA φιλομμηθέα, ότι μηθέων έξεφ κάνθη. Et hic etiam verfus deinceps sequens (continuarà de origine Veneris sictione)
bis patitur secundàm idem metri pathos atque præcedens, sed
in locis & terminationibus diversis. Observandum, hîc Poetam
affectasse hoc pathos, ut cui magis placerer Synecphonesis terminationis incontractæ, quam Crasis Attica. Licuit enim, libuisset
modó, sic ποδίζεδαι sine aliqua metri passione,

HFE อุเมาแนทร์ที , อีระ แทร์ เพน รัฐยอลส่งอท. Sed , บะ dixi,

dixi, non placuit Crasis Attica. Tincavel·legit φιλομηδέα. 218. Κλωθώτε, Λάχεσίντε, η "Ατροπο: -] De hujus versûs passione dictum en suprá, vers. 135.

210. "Air avolpav Te Jeav Te may Barias ege muou"

ni-

€.

Hic πουριβασίας eft Paroxytonon, & Secund Declin. Parifill. (υτ υπερβασίας, Dierum vers. ult.) κ μακεκαταληκή. Si verò ester secund Contrast. ester Proparoxytonon, κ βες χυκαταληκήσειν αν. Observandum hic autem, multas Præpositiones διχεόνες, metri causa, interdum assumpto i, interdum verò sasti strope, sieri τειχεόνες, ut ἀπό, ἀπαί Iliad. λ'. 663. ὑπό, ὑπαί Iliad. κ'. 376. & in Composit. ὑπαιβείδοικεν in Hymn. Mercur. vers. 165. ονί, εἰνί Iliad. β'. 199. ὑπέρ, ὑπερ Iliad. μ'. 227. & in Composit. ὑπαιβέλοιν. Iliad. μ'. 637. καζαί, καζαί in Composit. καταιβάται. γς καταιβάται. Odys v'. 110. καταιβάτις. Argon β'. 353. παξά, παιβί Dionys. de situ Orbis, 565. & in Composit. παιβίοασις. Coluth.in Hel. rap. 241. & Naumach. infrà pag. 453. vei s. 8. παιβίβασις. Αροβ. Argon. β'. 832.

127. Λήθίω τε, Λοιμόν τε, κ "Αλγεα δακευόεν α. Hic e in

Triemimeri producitur ante A, ut vers.218.

229. Neinse τε, Ψεθέας τε λόγες, Αμφιλογίας τε. Hic versus respectu metri est διπαθής, nempe πεςκοίλιΘ, & λαγαρός. Prior metri Passio sanatur per Σωίζησιν syllabarum - έας in Ψεθέας, (ut - έα in α φεθέα, Accus, Sing. vers. instrà 233.) Posterior, per Estasin finalis vocalis Præpositionis in compositione, sequente λ. Exempla in utroque genere observavi plurima. — έας per Σωίζησιν quass in unam syllabam contrahitur in Accusat. Plur. 2. Decl. Simpl. in χυνέας suprà Scut. vers. 188. & 5. Decl. Simpl. in πολέας, Accus sen. pro πολλές, Oper. β. 198. & 1. Contrast. ut hic, φεράς. & c. Et Pronominum, ημέας, Iliad. β. 211. & v. 114. υμέας. Apoll. Argon. β. 1131. & Odys. μ. 163. σρίας, suprà Scut. 169. & c.

Etasis verò syllabam brevem sanar plerumque sequente Liquida (in Cajura præsertim) ut in reliquis orationis partibus, ità etiam in Præpositionibus in vocalem brevem aut ancipitem desinentibus: de quibus alias extra Compositionem: & in

Compositione, ut in subjectis exemplis,

באדם -]" סגאבע דונו בחופיאסץ צחס אפולם בא פא סעום ביום

infra verf. 793.

"Alda d' ATONNOVT' avenoi, Nivaed 3 yanava,

Theocrit. Idyll. x B'. 19.

Theorris. Idyll. 16.216.

671-]

Observat. & Lell. in HES 10 DI

Taïav omuoieadau aragydirois venveari, Phocylid.94.

233. Nigea r'alddea n' annia y sivalo morto. Hic Swilnois est terminationis Ionica a incontracta in alddea, ut iu-

prà veri.200. in oix: wund ea.

235. "Ouvera vnueging te u im. G ede Seutséwn. De metri Palfione vide vers suprà 79. Seutséwn] Aut Genit. lenic. est 2. Parifill. à Nominativo Seutsén, (quod Nomen agnoscie Stephanus in Thesauro) pro Seutsén Perispomen. per Epenthesin te e, ut quidam volunt, vel per Dialysin te a Nectonalis ut volunt alii: Aut Genitium quinte à Seuts Seuts S, pro communi Seutsan Paroxytono, per Epenthesin te e.

238. Κητώ] Stephanus legit Kn3ώ' aut erratum potius est Ty-

pographicum.

240. μεγήεσα υτ πολυήεσων, verl. infra 908. & πολυήεσω ο, in Hymn. Ven. 225, & 174, ab έρολός. Sic viderur legisle Interpres. Trincavelus legit μεγήρο α. Sed creatum elt Typographicum. Steph μεγηρεία. In Thefauro verò suo præfert ledionem uc stram, μεγήρο α τέκνα. Θεάων. Ubi tamen sunt, inquir, qui legendum existment μεγίρο α.

243. - Eunearn 28. Euneguln.

258. 'Autoroun] Sic videtur legisse Interpres. Stephanus legit

267. 'Ηυπόμες &' 'Αρπηας, 'Ακλώ τ', 'Ωκυπέτω τε.

"Aρπίμας] Προπαροξυτόνως, propies Syst len ultima, pro communi 'Aρπίμας, Παρεξυτόνας, Trincarelus & Henschius legunt Προπαροξυτόνας quibus sentior. Steph verò legir 'Αρπίμας, Παρεξυτόνως, minus re è meo quidem judicio. Imò in Thefauro, quem constitui hae dum seribebam, cuar hunc ipsum versum, & seribit 'Αρπίμας Προπαροξυτόνως. De Systole hujusmodi in 1, & 2, Decliu. Simpl. consule Observat. in vest 182, Oper.β'.

270. - nomiwacher] 20. nomiwa no.

277. H μ ε'ιν θνητή, ai δ αθάνα οι κ αγήςω.
αγήςω] senio non-obnoxia: Nom Plurat 4 Parifyllab. per ω Diphthongum, five ab σι per Ellasin & Synaresin, sive ab σοι, ab εγήρασι, per Crasin & Synaresin, ab αγήρας. Trincavelus, Stephanus, Henischius, & Lellius, legunt αγήρως. Quæ quidem lectio ut Interpretum nulli placet: fic ut defendi possit vereor, nisi dicamus Adverbium ese. Quæ quidem desendendi ratio mihi neutiquam placet, propter Ellipsin verbi Substantivi, & Conjunctionem Copulativam; ut neo illa desendendi ratio

cet.

1

28

38

1

n

284

4

D

qu

90

Cr

M

cet, siquis moliri sic velir, ut dicat ἀχήρως esse Nom. Plural. 3. Simp'icium, sactum per Eählipsin τε ν, & Crasin Doricam, contractis vocalibus os vel ωε in ω, abἀχήρων Sing. ἀχήρωνς, Plur. vel, ut quidam volunt, ωνες ἀχήρως vel ωες, ἀγηρως. Quid multa? Consule Steph. THE SAURUM in ATH PΩΣ, ubi citatur hoc ipsum Hemissichion—ἀθάναλοι κὰ ἀγήρως] Αγήρω igitur legendum, non ἀχήρως, vel secundum stephanum. At quare per ω monophthougum? Minus redè proculdubió, cùm præecdat ἀθάνατοι, Plural. non ἀθανάτω Dual. Nam præecsisser modò ἀθανάτω, secutus essem subenter Stephani lectionem (in Thisauro) ἀχήρω ut apud Homerum, sliad.

μ΄.323,

'Ain' S' μέλλοιμθρ αγήςω τ' αθανάτω τε
"Εσεδ'. & ρ΄. 444,

— Υμάς δ' έςδη αγήρω τ' αθανάτω τε.

180. The d' ste d'n Προως κεραλω & σεδειροτομισεν.

Hic versus apud Stephanum est 281. Nam huic præponit versum illum Mix θεις κλημείη qui in Editione nostia infra habetur, num. 288. Sic transponendi hujus versûs autorem habeo Philippum Melanchihonem. Quò accedit etiam Genealogiæ Geryoneæ ratio.

281. Έξεθοςε Χρυσάως τε μέγας] Noranda Σιωίζησις syllabarum-έως in Χρυσάως, ut -αω in Ποσειδάων & apud Apollen.

Argon. 8'. 162 1,

6

i-

ic

di

1-

io

ı,

'Ηθ' Ποσεθάων 🔾 , તેમ Τείτων 🛈 έκατι. 382. Γείνε Β' ο δ' Τορ χεύσειον Έχεν με χεροί φίλησι.

Notanda Swifness vocalium ao in dog, ut in pa apud Mu-

feum infra pag. 341. verf. 224,

H ມີ ඉන්ල අසාປູນ, ຄ ງ ນປູມສາຊ ມູຂນາອຸດ ສະອຸທິສສະ. Quanquam diffimulare non debeo, magis mihi placere Trincaveli lectionem, in quam nuperrime incidi: Est autem hujusmodi,

Tέν. S' ὁ δ' ἄος χεύσειον—

284. Χω] pro χὶ ὁ, per Thipfin τὰ ι, & Crafin vocalium æ ο in ω, & Tropen τὰ κ εἰς τὸ χ, ob sequentem asperum. Stephanus verò sic scribit, X' ὡ] quali nulla esset Crafis, sed Thipfis potids. Diphthongi ω, & Estafis vocalis brevis, mutato ο in ω. Quæ quidem scribendi ratio mihi neutiquam placet. Quis enim unquam legit ω pro ὁ per Estafin? at ω pro ὁ & τὰ pro τὸ post crafin sæpe legimus, ut ωτερος pro ὁ ἔτερος apud Theoer. Idyll. h.91. χωμός, Idyll. 6.18, pro χὶ ὁ εμός. Δτεμω pro ὁ ἀνεμω, Mosch. Idyll. έ. 1, & 8. τὰροτεον pro τὸ ἄροτεον, Theocrit. Pp 2

Idyll. 1.31. Tayanua pro Tayanua, Idyll xy .60. Tauxéyo ver pro to autexover, dyll 16.21. Et hac omnia com multis aliis etiam secundum Stephanum : quamvis in aliis ejuldem naturæ eandem feribendi rationem non ubique observat, ut in & "Ado G pro o Enap & Theocrit. Idvil.a. 155. 6 5002 @ pro o 250p & , B'. 112. w \$por 115 @ pro o apporles 6 , 1 20. w'e pos pro ό έμο Φ, έ.30. ώ 'exai & pro o de χ a G, id. 8. Contra fuperiorum analogiam Scribendum redius, விவ ஒடு, வ அற விழைய்-715 @ , weg & swexai &. Et hanc quidem feribendi rationem in hujusmodi exemplis configurer observo, ut in a pro i ¿ per Crafin tanium Doricam, Idyll. d. 65. (ut spud Theren. 8 170-2ω pro 6 6π. τυχών, 914. Τελ : ατον pro το έλαατον, 269. per Crafin Atticam.) Knoa pro 2 Ern, dyl! . 282, per Tblipfin 781, & Crafin Wasin n. ωτόλ Φ pro δ αἰπόλ Φ .Idyll. 67, per Crafin To o a in w, & Synarefin The ai in w. wor hos pro or airohos. Idyll. a. 80, per Thipfin Te i in oi. & Crefin To o a in a, & Syne. refin Al ai in a. At illa, à 'Adbepe pro à endibege, Idyll & 8. & 'rall pro & drali, 17. a muenna pro a Comuenna, Idyll. 1.54. ut & illa apud Theognidem To al & pro To Edle, 21. det-Th'se pro deeth och, 147. & apud Pythagoram un' wienous pro un omisaout, 30. recte videntur debere scribi per Thlipfin tantum minoris vocalis, propter præcedentem majorem, aut diphihongum. Sunt autem quæ utroque modo scribi possint, per Thlipfin & Crafin, ut xi xa pro zi i zi a, aut per Thupfin tantum, ut 2' n x'a, cum lequatur vocalis longa, & metri rat o non indigeat Craft, syllabæ producendæ gratia. In his ego diut us immoratus fum, quod prafentiscerem non licere mihi per Typographos ad Theocritum recognoscendum pergere. Defideratiores enim funt in Scholis Poera Graciquam ut ferri postit nostrarum Observationum ulterior expectatio. Qua supersunt igitur observatione digna apud HESIODUM, quaque ad institutum nostrum proprie pertinere videntur, qua possum brevirate percurram. 206. Th 3 Turdora pari μιγήμθραι εν φιλότηλι.

Trincavelus, Stephanus, Henischius, Lestius, legunt Tuzdaval
Sed sic quemadmodum constet metri ratio, non invenio: Nam
admisalicer Synizest, vocalium aw in Tuzdava, ut in zeustap
supra vers. 23 i restat adhuc non sanabilis hazasorus in -va,
Spondeum quasi absolvente. Quamobrem recte mihi videot
legisse per o Tugdova] Et sic nihil subest difficultatis, ratione
metri: ut in Hymn Apollinis apud Homerum, vers. 352.

Δείνον τ' άργαλέον τε Τυφάονα, πήμα βερτοίσι

(quam-

3

31

32

333

8

N

ti

334.

H

ne

bu

Tri

Ph

Xi,

336.

(quamvis, in eodem Hymno, versus idem legitur num. 306. ubi scribitur Τυφαίονα, per errorem)unde Derivatum, Τυφαόνι...

311. Kaplegor dunsit, dida nua xanneco prov.

De Synizest in il se consul. Observat. in vers. 71,0per. d.In
Editione Stephani deest zuva, ut & in Editione Lesti.

312. Πεντηκον ακαξίων, αναιδέα τε, κρατερόν τε.

In Editione Henishi pro Πεντηκον ακαξίων, Πεντηκοντακέφαλον nescio quâ incurià è Scholiis irrepsit in textum. In Editione Stephani leg. Πεντηκοντακάρων per errorem, ut & in Scholiis, pro Πεντηκοντακάρηνον. Nam in Thesauro citat hunc locum Hesiodi, & legit Πεντηκοντακάρηνον Ετ analogia etiam in cæteris à πεντήκοντα compositis hanc scribendi rationem confirmat, ut πεντηκοντάθεαχμώ, πεντηκοντάχοω, &c. Crispin legit, Πεντηκοντακάρηνον, nobilcum.

316.—Songaro] Aor. 1. Med. ab craiga, —apa, —nga, —ngaunv. Stephanus scribit per n diphthongum crigaro. Ego quorum judicies fretus à Stephano hac de re diffentiam, vid. supra Obser-

vat. in verf. 80. Oper. d. in ovennys.

320. Δεινήν τε, μεγάλην τε, σοδώκεα τε, κρατερίω τε. Vid. versus διοιοπαθείς, suprà in Observat. in vers. 135. 323,

& 324, Habentur apud Homer. Il. 2'. 181,182.

326.—Στίβ, ολυθυ τέκε] Sic legit Stephanus. Trincavelus verò legit Φίκ ολοθυ τέκε] S. heliastes etiam in Φίκα bæc habet, Φίκα τθυ Σρίγγα λέγει αυτη δέ δει θυγάτης Χιμαίρας η Τυφων Θά π' αυτης βοκλήθη η το Φίκιον, ένθα κατώκει, &c.

333. Κητώ δ' όπλοτατον, Φόςκυϊ φιλότητι μιχήσα,
Hic versus est Προκοίλι Θ-sed sanatur per Σωίζηση vocalium
υϊ in Φ΄ρκυϊ. ut apud Apoll. Argon. γ'. 853. in πηχυΐον,
Τε δ' ήτοι ἀνθ Θ μλόσον πηχύϊον ὕπεςθε.

& in S'. 1510.

'Ous' δπόσον πηχύιον is αϊδα γίνεται διμ. . Nisi quis velit potius dicere, Enallagen esse pedis Proceleusmatici pro Da Hylo.

334. Telvaro denor opin, "os egemens neudert yains. Hujus verstis nayaporns, in Penthemimeri fanatur tribus modis; nempe per Liquidam, Subdistinctionem, & Spiritum densum: qui-

bus adde præcedentem Acutum.

336. Τέτο αλό εκ Κητές κ) Φόρκωυ Ο γέν Ο εξί.
Trincovelus, Stephanus, LeHius, legunt Φόρκυ Ο] à Φόρκυς.
Philipp. Melanchthon & Henischius, quos ego sequend os hic duxi, legunt Φόρκυνος cujus lectionis expressum vestigium sequiPp 3

Observat. & Left . in HESIODI

our Interpres in Phoreyne. Accedit huc etian. Homeri autoritas

שלישוש שטעמדוף מאלה מדע טיצדסוס עוצל סיום.

& Ody [v . 96,

Pógxw & Se 715 bei AIMLW à Nioro yégov .

Est autem Genitivus à Nominativo Φόρκωι, teste Eustathio in vers 862. 11 β'. ubi ἄπο τὰ Φόρκωι, inquit, κλίνεζαι & Eigmolog.col.514.lin.38, 'Ισέον ὅτι τὰ εἰς νω λίιχο ζα ωςςς βέστι τὰ Εκλίνεζαι οῦ, Φόρκωι, Φόρκωι, &c.

340 Paou Te, Phoor T', Ayendiova vegosiele.

Trincavelus, Stephanus, Henischius, Corspones, Lellius, legunt,

Φάτιν τε, Ρητόν τ' Αχελώϊον αξγυε δίνω.

Φάσιν] Μαρεξυτόνως minus recte. Nam cum penultima longa sit, & ultime sua natura brevis, Prosodiz ratio postulat, ut, si in penultima habeat accentum, scribatur Περαθισμομένες. Et insuper δισημέα hujus dictionis, quod ad συχεία at inet, διφέρισιν in scribendo exigit: φάσις enim Παρεξύτο τον, dictionem, &c. significat, & est nomen slegsηγοεικόν φάσις verò Περαφισμόν, ων fluvium significat, & est nomen κύριον. Vid. Stephsni Thesaurum.

- 'Axelogiov a gyveg Sivlw] Sic legunt omnes, ego quos

consului. Mallem sic legere,

- Axexción r' aprupativlu] Ut fervetur gratia Polyfyndeti, & analogia hajus cum duobus præcedentibus verfitus, & quinque lequentibus: Qui versus omnes sunt monuouide oi, præter vers. proxime præcedentem Soupova] ubi in principio versus non opus est Cur Peque post Suucra. At in hu-Jus versus fine Conjunctionis absentia ferri non potest : aut peribit gratia Polysyndeii, quam servari oportet. Efto. Servetur Schematifmus, five Polyfyndeti gratia. At qui conftabit Podfmus five Metri ratio? Optime. Eft enim versus Meonolato. qui fanatur per Synerefin Vocalem five Potentialem (ut ità loquar) five Synecphonesin Poericam, eamque hoc in loco affectaram : alioquin enim præcavisse potuit Poëra hoc pathot, fi voluiffer uti Synizeft five Synarefi Reali & Alluali. Sed abhorret à Poëtarum ufu, ad communem & Atticam Crafin five Synaresin confugere, præsertim verò ubi nulla metri necessitas, ut in hoc loco, videatur exigere. Quid Euffathius? In vers: 194. Il. o'. pag. 1316, lin. 21, &c. "Oga 3 το 'AX ΕΛΩΊ-ΟΣ πενιασυλλάβως ενταύθα λεχθέν, δια το ειχθιώσιτο εν דוו דמנט און צפט הספין באפמווטלים וו אסוים ב עבידנו או בצם עב-788, τετροσυλάβως 'A X E Λ Ω O Σ λέβεται. Apud PezileEtas. lelles, inquit, 'Axe & eft quatuor syllabapum, apud poëtas ve ò, 'Axe & for , quinque : Addo, (Lux Potentia tamen, id est, vi Swerg orgineses sunt quituor tantum, Alla licet (names scribendi ratio est mountina rées) fint quinque.

Postremó. Si fic legatur,

45

in

10-

d

.

15

7.

15

n-

S,

1-

1-

10

5,

)-

1-

1:

Φισίν τε, 'Phoon τ', 'Axendi ν τ' de γυνοδίνω, (Sic autem legendum existimo' Axendiovest ώς (ζυλλήβδίω είπειν, κ κατ ανακ φαλαίνουν) Pentasyllabon τοι χειωδώς κ) γεαφικώς Tetrasyllabon νειός ειχωδικώς κ) μετεικώς.

De syllaba brevi in Tiemineri, & in hoc verso & sequente, vi sequentis Liquida producta, consule Observat. in vers. su-

prà 135. Est autem hic versus modunate al .

361. Καὶ Στύζ ἡ Γὴ σφέων προφερες άτη δείν άπασέων.

His versus, respective metri, est διπαθής. In medio videtur syllaba redundare; unde dicitur Προκοίλίω. & in fine; unde dicitur μακροπελής, tive δολίχκοω. Sed sanatur utroque loco per Σωιζησιν vocalium εω in σεέων, & άπασέων.

In coswy, ut apud Aratum in Phanom. 458, Mangol 3 00 ov siriv shicopusvov chiautele

ut in hutar, Soin a.72,

" ו אַ עווו הווצשע שאבו בסע באצמר גוסי.

In a ransov furra verf. 79,

Kanjoan 9' ii j negotesatn Giv anaosav,

In quem versum consule Observationem: ubi reperies multa

hujusmodi exempla. il Sil ve. s. suprà 79, il Se.

364. — Ωκεανίναι] Περ πεειστωμώσες Trincavelus, Stephanus, Henischius, Cristinus, Lestius, scribunt Παροξυτόνως, ut in Nominativo Sing. A quibus dissentio. Nam in Prima & Secunda Declinatione Parifyllab. Nomen Παροξύτονον μακερπασάλη-κλον (φύσει, & Ατοκ) in Nom Plur. fit Προσερισμόμλον ut in Prima, πολίτης] Παροξύτονον. πολίται] Προσερισμόμλον (Il.χ. 429. & Od. ή. 131, secundam Editionem Stephani.) In Secunda, κνήμη, κνήμαι 11.δ. 147. κείωη, κριώσι 11.φ. 197. ubi αι ratione accentûs habetur pro syllaba brevi, & quod ad rem præsentem apprime est utile, ύτμι η, ύτμίναι Odysl.λ. 611. & in Hymn Ven 11. secundum Editione a Stephani.

370. - nava-] 28. 8001 m.

372. Ho] Πεεισωμένως Reclé: quia ab -ώς, ut αίδω ab eίδως. In Editione Stephani, 'Hω] 'Οξυτόνως. Minus reclé. Consule Observat. in αίδω, Oper ά.322.

375. Koia A' Eupußin Texev en oixotifi uryeisa. Ceo vero Eurybia peperit per amorem mixia.

P p.4

His

Hic, ne errarem follicitus, in errorem imprudens incidi fecutus vitiofum exemplar : nam ingenue farendum eft. Steph .nus, Henischius, Crispinus, Lellius, legunt Keiw d' Eupubin] & Interpres, quem fecuti funt Lellius & Henischius, vertit Crioque Eurybie. Crifpin. Crio autem Eurybie. Ubi in Græcis & Latinis erratum eft : fi in Kojo per a monoph hongum feribatur. & Eupußin per n diphthongum, sequitur, ut Kpin fit Nominativus Fæmin. 'Eugusin verò Dat. Masculin. (& fic videtur Interpres intellexisse) Sed nec Keiw est Nom. Fæm. (nam feribendum effet 'Ogurovas, ut Anla') Nec 'Eugugin Dat. Mafi. nam ab Eupußin ducieur, non Eugußias. Quid multa? Trincavelus, Stephanus, Henischius, Crispinus, Lectius, erravere omnts. Erravi & ego. Quomodo au em legendum? Korwa? Eurußin, - Creio autem (five Crio) Ehrybie. Hujus lectionis autorem habeo Scholiaften, Kreiw d' Eupugin | Kenich, inquit Scholiaftes, vis ni segus fin mais, Eugu Bin j mours duyarno. Ubi notandum (quod in aliis fape memini) in superi. oribus exemplaribus feribi Keia per i, pro Kpeia per gerroris occasione or: à à similitudine soni. Sicigitur lege,

Keela γ' Eucußin τέκεν εν] γς. τίκθεν. 377.—ος η ποῦσι] Trincavelus legit —ος παταισι.

379. - ai Ineckénd fou] 78. nau Ineskénd fou.

393.—Μήτιν ἀπερήσην] ab ἐπερία—ω. Sic legit mecum Henischi.us. Stephanus Trincavelum secutus legit ἐπορωσειν, per e unicum: sed scribendum ἐπερρωσην, secundum Orthographia legem, ab ἐπερρωω, Composit. à ρωω. Nam ρ Initiale Thematis

in Compositione geminatur.

1. 100

298. Ewi ogolow maisear | Cum fuis filis] Per Pronomen Poffestivum, à Nominativo soos, pro ogéres G-, per Syncopen, ut ovoist Souoisi apud Homer. Il. E. 202,303. Trincavelus & Henischius legunt Sim ocioi maid zari oinel Quam lectionem respectu metri cum defendi non posse intelligeret Stephanus, Na yagorn-7 in finali Dativi acideou fananoa gratià, addit v ecenulinor, sequente etiam consonante, per Paragogen Poeticam : fic tamen ut per Ellasin (quæ quidem admitti potest) producat penultimam in giar. Que quidem lectio respectu metri ut stare possir : at respectu materia sive sensus stare non potest; com sois fit Primitivum non Poffeffivum, & Poffeffivum hic requiratur, ut infra verf.401, Maidas-ess, non socas. Crispinus etiam & Lellius Stephanum fecuti in eundem errorem inciderunt. Rede igieur mihi videor rerosuisse pro opiou maidewir, opoiow maidear. Sic autem metri ratio falva eft,& fenfus in-Zwi. teger.

Σων σφοῖσιν στίδεων, φίλε διὰ μήδεα παβός, Tranflito ν Ephelético à παίδεων ad οφοῖσι quamvis defendi potuit hæc lectio,

Σων σφοίσι και θεωι] Sanata fyllaba brevi finali in Triemimeri, sequente consonante Anadiplasiasmi capace, ut infra

verl. 656, "ISulus Ti wegi.

Postremo, Nequid videar doctissimorum virorum judicio derogare: eo animo sum, ut existimem in superioribus Editionibus ogist pro ogosot in metrum irrepsiste per incuriam eorum, quibus recognoscendi ad prælum exemplaria typis excusa negotium commissium est. Nam quod in Observ.in vers. 275, dictum est, Keiw pro Kgriw per errorem legi, propter consustantem soni Diphthongi es, & Vocalist, idem huc transferri potest, ut dicam ogist pro ogosos per errorem etiam legi, propter consusionem soni Diphthongi os & Vocalist, De qua consusione, ut qua sepenumero erratorum occasio siar, Vide Observat. in vers. 2. Oper. ¿. in Aí.

401. Παίδας δι ήματα σάντα είς μεταναίετας εί). De Systole terminationis Accusir. Plural. 1, & 2, Declinat. Parilyl. Consule

Observat. in vets. 182, Oper. B'.

405. Sinnera] pro j'enera, per Crasin. Stephanus legit d' йын-Ta, per Tolipfin Te e, & Edafin, mutato e in n. Frobenius in Editione Homer. Odyff. a. 290, legit (ut Stephanus) per Tolipfin & Edafin. Iliad. verò ú. 338, d'i mera per Apharefin minoris vocalis, ob præcedentem majorem : & Iliad. 6. 163, legit Snaera, per Crafin : quæ quidem scribendi ratio eft optima : in hoc tantum deficit, quod defit Spiritus Crafeus index. Eustathius in Sizera loco proxime citato, exponit, ilev Si Eпета ubi tamen Stephanus legit, ut suprà, d' пинта, per Thlipfin Ton (quæ admitti nullo poteft) & Ellafin, At hic, inquies, apud Hefiodum, vel fatente te, Sinnera ponitur pro 3 влета Non repugnat igitur orthographiz, fi scribatur secundum Stephanum S'natta per Thlipfin & Ettafin. Contrá: Admilsa Thlipsi, Unde probabitur Ellasis istiusmodi in intera; Apud Homerum nusquam legitur-nè secundum Stephanum quidem, nifi præcedente particula d' Apostrophum passa una verò aut ทุสติงที่ nulquam. At ทุสติงสุด, อัสต์, อัสติงท์, paffim. Polcente, inquies, fic metro. Imò contra rationem metri, emedi, Iliad. L'. ver. 2.

Επειδη νηας τε κ Ελλήσσοντον έκοντο.

Ubi si e Estaseus Tropica capax suisser, scribendum erat proculdubio per n initiale. Hanc verò scriptura non agnoscit Eustatbius.

Observat. & Lett. in HESIODI

Siarbins, sed faretur effe carmen 'Axéphor, quale est illud o-

Επίτον Φ βίθλητο βοδς ρινοίο τείδι ω;.

Summa omnium huc redit, Com Eustathius loco citato exponat per d'i émeda (& Mischopulus citam, ut suprà observatum est in veil, 290, Oper. á) & e in èmed n non videatur capax Estasem Tropica, ut apparet in carmine An oddo Non scribendum per Th'ipsin d' sive pro d'è per e, sive pro d'n per n sumatur: sed per Crasin s'nmessa.

#17. Epowi] 29 Pelav.

" Κεδων ίεξε καλά καθά νόμον ίλεσκη αι.

Hic & breve in Hephih mim. fanatur duo ous modis: Er quod Ogo roper fir, & quod sequens à Liquida incipiat, ut suprain Sout. vers. 158,

"Αλλαν τεθικώτα κα ά μόθιν εξλ κε πο ίδειν.

30. "Ev τ' 'popi] sic legit Cripinus, tephanus Henischus, Trincavelus, leg mt "Evb' a' po n — n κ εθελησι) Stephanus, Henischius, T incavelus legunt— ν κ' εθελησι Crispinus leg τ— ων κ' εθελησι. Forte ve ò versu præcedente inte pungendum tantum post δνίνησιν, & legendum hic— ον κ' εθελησιν' ut vis verborum hæc sit, prodest cui voluerit: & quæ intervenient, Parenthesos notis sunt includend.

436. Ev a Sed no rois mapayiveral, in o'ivinno. Stephanus Trincaveli, uti videtur, Editionem secutus, legit roisi, ut & Lesius Stephanum secutus: in Annotationibus vero fatetur necesse este, aut legitur rois merricau. a, aut reponatur aliud verbum pro maegyivelas, ut seisalas Ego delendum putavis Pleonassicon in roisi, retinendum verò maegyivelas, ur supra vers. 432,

- व्यक्त yive ai ठाँड में देमें हे मारा.

48. TOXEUGI] 28, TOVEUTI d'é.

447. EE or iyou Beizer, nan TONOU Melovo. Sinev.

In Editione Tincaveli, Stephani, Lestii legitur no en præter metri rationem: credo, per Recognitoris incuriam. Henischius & Crispinus legunt nan Etsic sanatur metrum, sed peccatur contra Orthographiam: nam scribendum erat per a Minopthogum per Crasin post sactam Thipsin 78 1 in nai non nan per a Diphihangum ut observarum est sup à in nansiu , Oper. 223.

454. Esinv, Anunga, 2," Honv gertone diror In Editione Trineaveli leg. Isinv & Ienv. Steph. Henisch. Crispin. Lessius legunt Isinv & Honv Honv] recté; Nam in Editione Trincaveli nd i occasione similitudinis soni in Tocum non surrepsit Usiur] Malo Esinv. Nam in Hymno Vesta & Mercurii, tam in iplo Hymno quam in Titulo, criam fecundam Stephanum. apud Homerum Scribitur per e das woodk oy, "Ecia" unde per Aolic. D'gamma Fesia, quo verso in V consonantem per Syncopen Te ht V. Sta; nt santea, Fearepa Ve pera esia ab soa, hoc eft, ideuw, proprie domus partem fign ficat, quam sod av vocant, five focum; per Synecdochen veio, totam domum, unde eststot dicuntur, qui funt in eadem domo. Per Metonymiam verò Deam fignificat, cui xal' equieux oix seduor sonuspat, Sià tò ow-Esavat Tor denor d'i au The, tefte Euftathin in 'Isin, Odyff & . 159. ubi tamen Stephanus legie, Esin. & Elymol. Magn. col. 282. lin. 31 Estan Jess mapa to sou dat, o ber is guradat, mei-Thy at in biner our snow, in ite marlage if chai ki Tima-Tai, &c. Illud tamen diffimulare non debeo, istar ab ila. & esiavab εζω fumi ch παραλλήλε pro eodem, cum funt Appellanva. Imo fecundum Euftathium, Etymol Caninium, ico & isia fiunt ab & a & écia per T open, Dor. & Ion. e in ..

479. Ζήνα μέγαν τον μέν οἱ εδέξατο Γωα πελώξη.

Monofyllaba brevia in Liquidam definentia fequente vocali, in Cafira fæpe producuntur: ut h'c in Penthem fequente etiam litera afpirata. Sic apud Ap-η-on. Argon. y'. 683, μέν] ΜῦθΘ δ' ἄλλοτε μέν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλε. γάς.]Φαιήκων σων χάς οἱ ἀναξπόρουως κέλδιθον, Α gm.

48 2. Πρώτον ει αὐτην Λύκον. έκευ Le d' ε χεροί λαβέσα.

Sic legit Henif bius: nec aliter viderur legitle interpres. Stepha-

nus vei ò & Trincavelus legunt,

X

1-

a

n

Πρώτην ες Λύκρον κου ψε δε έ χερσί λαβοσα.

Et sic versus est λαγαρεωθής in Hepthemimeri. Sed sanari potest duplici ratione, nempe præcedente Acuto, & sequente liter 2 Anadiplasiasmi capace Sed minus placet posterior lectio proprer asperam επακληλίαν των εε, quam ut vitiosam declinasse videtur Homer. Iliad. ά. 4,

Ηρωνν αυτές δ' έλωσια τευχεκύνιωτιν ubi e ante λ producit, ne asperum hiarum faciant e ein diversis dictionibus, si se legatur ασωμαλίπως. Hic tamen, to se Eustathio, γε. δ' έλωσια, per Anadiplasiasmum, & δε έλωσια, ασωμαλόπως. Præfert tamen cæteris lectionem primam καβάσωμαλοιφω, id

et, per Thipfin To e in d'é Crispinus legit xet fer.

493.— ἐππλουλ'ε δ' ἐνιαυτε] γς. ἐππλουώων δ' ἐνιαυτών.
504.— ἀπεμνήσαντο] γς. ἐπεμνήσαντο.— ἀπεμνήσαντο χα'ειν ἐυεργεσιάων] Hic in Hipthemimeri fyllaba brevis producitur vi
præcedentis Acuit, & finslis v.

510.

Observat. & Lett. in HES10D1

510, 511. Τίκζε δ' ἐσερκύδανζα Μενοίτιον, ηδε Προμηθέα Ποικίλον, αἰολόμητιν, τα μαρτίνούν τ' Επιμηθέα.

urerque versus est μακροπερίες, sive δολίχες . Tales sunt illi, Virgiliani ad Græcorum exemplar esti di,

5

5

Nec tantim Rhodope miratur & Ismarus Orphea: Namque- Eclog. 6, 10.

Caumque, lapetumque creat, fevimque Typhwea,

Et—Georg. 1. 279. Ubi ramen absorberi potest & Finale à sequente vocali, & tum scribendum—iea. Quædam exempla ia habent per Synæresin, Typhæa: Pessimé, & contra Orthographiam; cùm sir Accusat, Græc. à Τυφωέα Scribendum rectius Τγράωνα per ω, aut Τγράοια per Diæresin, sic ut vocales ea in unam quasi syllabam coë ant per Σωνίζησιν ut & in reliquis.

Reperitur hujusmodi Zwilnois & in Accusat. I. Declin. Contr. ut supra in oixouuns sa, vers. 200. a dola sa, 233. & insta in

πολυγηθέα, 941,

Μιχθείς ου φιλότητι Διώνυσον σολυίηθέα.

Vide Eustath. in Monus dinea. Hiad. y'. pag. 311. lin. 11.900-

erdéa, 2.27, & 50. Dioundea, Iliad. 81. 365.

520. Tauthu yag ei uolean ed aarto] Vide supra 30 product.in Tiemim. ante oi, Scut. 69. Theog n. 56. & extra Casur. supra Scut. 20.

534. Ouven' teizero Bunds & segudoti Keoviwo. De Systole in terminat Accus. Plur. primz & secund. Parisyllab. Vide Observat. in vers. 182. Oper. B'.

544. - μοίραν] 28. μοίρας.

148. Ζεῦ κύδιςε, μέγισε θεῶν αἰθηνενετάων. Trincavelus, Stephanus. Hen s hius, Crispinus, Letius, legunt, Zευς κύδιςε] Ego verò legendum existimo Zεῦ] ut apud Homer. Iliad. β'. 412. Ζευ κύδιςε, μέγισε, κελαισεφές, αἰθέρει ναίων.

362. Sinaera d'] Stephanus scribit per Thlipfin & E&afin, d'inaei. тачтый re cté. De Or bographia, Consule Observat.in ver. 290,

Oper. d. & Theogon. ver. 405.

קרב. חמף של ביש מול סוֹוּ וֹמבּאסי, Keoridew Sid Genai. Hic idem verfus & fequens fuprà habentur in Oper. a. num. 71, 72. ubi de

Synizefi in Kgovi Jew dictum eft.

574: Aeyupén ຂອກາເ] Rectins ຂ່ອງບຸນຄົນ Sic enim citatur Etymolog. Magn. col. 137. lin. 40. Sic etiam legitur in Editione vetustiffina. Stephanus, Henischius, Crispinus, Lestius, leg. Apoupéi, tanquam ab ຂ່ອງບຸນຸນ໌. Credo per errorem, propter similitud.nem soni ເຮັກ ນໍ ເຮັເ, cum Stephanus ipse in Thesanyo hujus loci

loci nullam saciat mentionem: fecisset autem procuidubio, se legendum estet 'Αργυφέϊ. Obliqui ab ἀργυφύς (quod nomen agnoscunt quidam) nulli sunt aprid Stephanum ab ἀργυφε (quod ab ἀργυφω per Epenthesin τε ε) occurrunt apud Hometum. Lege ignur 'Αργυφέη.

578. 'Augi d'e ci secarlu zeurelu negannou Elnne.

il-

-

n

De Synizest in zeuselw dictum est supra Observat, in vers. 65. Oper a. ubi, mis me mea conjectura fallit, legendum zeuselw, ut hic, & sup à Scut. vers. 199.

(82. Κνώδαλα, ος ήπειρ & μ βέρει, ήδε θάλασα.

Sic legit Henischius: & fic legisse videtur interpres. Stephanus pro car, in Editione Trincaveli, reponit or, & fic legit.

Kradad oo naup Tond peque, not Jahaaa. Crispinus etiam Steph num secutus sic legit, & Ledius etiam.

Stephani lectionem lubens retinuissem propter metri rotunditatem, nisi quod mana redundare hic videretur, cum in proximo præcederet.

593. Ουλομθίης πενέης αξύμφος οι, αλλακός οιο.

Sic legit Henischius, & sic legisse viderur interpres: Secundum quam lectionem est Enallage Generis in a zup popos, ità ut ad sexum referatur y waixor, non ad vocem ouna. De hujusmodi Enallage dictum est supra Observar. in vers. Scut. 116. Stephanus, Trincavelus, Crispinus, legunt à ouuroeg, non comites: Qua quidem lectio mihi magis placet.

614. Oude D'Iawitiovisns ananna Moundd's.

ananta] pro anantnes, per Apocopen της, & Tropen τη η ης το α breve, & Anabibasmum toni. Nominativus est Macedonicus poëtis utilis proprer ultimam brevem, ut supra Oper. β'. 200. ηχέτα τέτειξ, & rursus Scut. 216. ubi plura hac de re in Observat, in ηχέτα require.

628. Zwi neivois vinter TE na ay hadr Eux esa ceda.

Trincavelus, Stephanus. Henischius, Crispinus, Lectius, legunt per Proschematismum Doricum & Ionicum κείνοισι. Sed metri ratio non patitur:nam vicies & plùs eo νίκω apud Homerum est μα-κοσαράληκον (nusquam verò βερχυπαράληκον)& apud He-shodum insta vers. 647, Νείκης Legend. igitur κείνοις, communi lingua,

639. Συνεχέως] per Anadiplasiasimum τε ν' Sic legunt Stephanus & Crispinus. Recitius Trincavelus & Henischius fine Anadiplasias-mo, Σωνεχέως] producta prima syllaba vi Liquida, utin ξωνήσονας supra ver. 595, & 601. & ξωό, extra compositionem, a-

pud Theocrit. Idyll. xn. ver. 25,

Δώς ω ξυν ελίγω-] Versus est Choriambicus. Et in Σιωexès (quod inflicuto nestro accommodations est (apud Homer. Il μ'. 26.

Σωεχές, δορά κε βλασον άλίπλοα τείχεα θείμ.
Nifi quistorie vein contendere, hunc verium elle Ακέφαλον.
Efto. Et Hefisdicus etiam. Malo tamen inchoari à Dallylo, cum
Liquida, (mi fæpius d. tum est) vim habeat producendi fyllabam etiam brevem præcedentem: ut passim exemplis demonstratum est alias, & exemplis hic etiam adductis; quibus
unum addo apud Homer. Odyst. 1.74.

"Erla Súw ruxlas, Súo r' nuala ows yès air.

Hie tamen, diffimulandum quod nen eft. 2. owrezes. Sed vi-

tiofa potitis cenfenda est quam varia lectio.

649. Υμας ή μεγάλω] De Monosyllabis in vocalem brevem definentibus, vi sequentis Liquidæ productis in Triemimeri,

Consule suprà Observat, in vers. 135.

652. — รีบรุกลอา อ์ ซีสิก รีอรมชี] ut 650. — อีมผลเมือง อัสด รีอรมรีเรื่อง วร. เฮอ, St phanus respectu metri mavult เฮอ, ut ejus aspiratio tulciat brevem præcedentem in รีบรหลองอ์ Sed quid opus est hoc sulcimento in Enneemimeri, præsertim cum s finale vim habeat Estaticam, ut nihil dicam de præcedente Acuto. Exemp'a ubique in Casura occurrunt. Instabo hic tantum in Enneemimeri: Scut. 102,

Τον δ' αυ τε προς εκτεν αμώμητ Φ' Ιολα Φ. & 340. Έρουδρίως: τότε δή ρα διόδιητ Φ' Ιόλα Φ. & apud Theo.

crit. Idyl. 12'. 79;

Aλλ' ετις τόσα φύμοσα χθαλμοδος Αιγυπίο. (quanquam hic fanatur partim à Tono) Nec desunt exempla apud Latinos. Unicum proferam apud Virgil. Georg. 2.5,

Muneribus, tibi pampineo gravidus Autumno. 633. Ἡμετέρας διὰ βκλάς, ἀπο ζόφη ἡερθεντ .

De Systole in Benas, didum est supra. Vid. Observat. in vers. 182. Oper. B' in 750mas.

618. Zns d' Grospad uno winder] 78. Znsi d' on prosumer] in

Editione Henischii.

694. Kaudhin nane d' augi ueyan' acos 10 Un.

-gi in wupi in Hephthemim. sanatur à tono Acuto & seq. Liquida μ.ut-zi in Sei seq. p vers. 152, Scut. & -7α in καλά seq. μ.158. Scut. & seq. v. 417, Theogonia,

703. -μέγις [ ] 28. μέγας τωό.

706. Σωι δ' ανεμοι ένοσίν τε κόνιν 3' αμα εσφαβάγιζον.

Trincavelus legit,

7

7

Σων δ' ανεμων ενος ίν τε κόνιν τ' εσφράχιζον.

Stephanus, Henischius, Crispinus, Lectius, sequuntur lectionems Trincaveli, nisi quò i pro εσφράχιζον reponent εσφαράχιζον recté. Sed necdum constat metri ratio. Pro τ' igitur pramisto δ' reponendum censui αμα & sic constabit optimé. Imò Stephanus in Thesauro, quem inter recognoscendum consulebam, citat hunc iplum Hesiodi vertum, & legit ut nos κόνιν δ' αμα εσφαράχιζον. Unde adductus sum ut suspicer κόνιν τ' εσφαράχιζον in t dictione Steph ni erratum esse Typog aphicum, quod manavit ad poste os, & propter tanti viti sive Editionis autoritatem (nam Suphano vito literatissimo, & de literatis optime merito, in la quicquam derogatum volo) pro genuina lectione ad hunc uique diem, quantum scio, receptum est.

714. Ko 1 @ 75, Berderes 75, Tinns 7' da @ Tolemo.
In Bergers, Sun Gnors off vocalium sw, ut supra vers. 149,
Ko 1 @ 75, Berderes 75, Tinns 3' weephoana renna.

& infr. 734.

"Ενθα Γύγης, ΚότζΟ τε, η ο Βειάρεως μεγάθυμο

& in Ber prov, infra verf. 817,

Korlo 7 note Tuyns Berageon yeur non sonta

ut apud Homerum, Il. a. 403,

"Ον Βειάρεων κλήθεσι θεοί, ἄνθρες δέ τε πάντες. 720. Τόωον ένερθ των γης, όσον ερανός ες' από γαίης. Vid. Humer. 11. 3'. 16,

Towov tveed at Jew, Coor sparos es son yains.

725. En yains nation Senath es Tagtapor inev.

In Editione Tincaveli legieur inoito] Mendosé. In Editione Stephani, Crispini, Lettii, Ina voce Activa. Henischius legit intu Mapogutivas, & vertit interpres renit. Sed scribendum erac inev, Heo are ar auto as, cum sit maneo musicanniov.

718. Γης ρίζαι πεφύασι] Rede πεφύασι. γε. πεφύκασι Mendosé:
πεφύκασιν enim apud Homerum nusquam legitur:(credo quòd

antepenultimam producat, & metro obfiftat)

Nam πέφυκα penult. semper producit apud Hom. ut Il. d'.
109, 483, &c.)at πεφύασι (æpius.

732. Hoger for Trincavelus legit Hoger fewr.

734 - 6 Berdpeas peradoud.] De Synizefi in Berdgess dictum est supra vers. 714.

741. Oudas inoit, e weata munteur erti de y évoito.

In πυλέων Σωίζησις est vocalium ew, ut in α ρορέων, Oper. α. verl. 30. Est autem hujulmodi Σωίζησις apud poëtas frequentissima.

7

8

8

8

746. Των πρός τ' Ίαπετοῖο πάϊς έχετ' ερανον ευριώ.
πρός τ'] Sic legitur in Editione Trincaveli, Stephani, & Letii.
His præeuntibus, in erroremincidi: neque enim dissimulandus est. Lege πρόθ'. Sic legunt Henischius & Crispinus: quibus meritò hic in re assentior. πάϊς] in Hephthemimeri ultimam productam habet vi præcedentis Acuti & Finalis s. ut άλις apud Apoll. Arg. γ', 103,

Μυ એ દાં એ αι πάντεωιν' άλις είδ μα κ) αυτή, 748. 'Ας εμφέως, 'એ' Νύξ τε κ, 'Ημέρη ἄωον ἰκσαι.

Versus est πρεκοίλι. Sed sanatur per Συνίζησιν vocalium ew in As εμφέως. Δονον] ab εγγύς. Sic legisse videtur interpres, cùm vertat propé. Trincave us & Stephanus legunt Δμφίς Henischius legit Θάωνον] à ταχύς, & vercit celeriter; Pessimé, & contra legem metri: Nam sinita in ea in secunda Decl. parifyll. (non præcedente diphthongo in penultima) Paroxytona sunt μακρακατάληκω. Lessius Trincaveli & Stephani lestionem sequitur, Δμφίς, & versionem Henischii, celeriter: sed non cohztent, opinor. Stephanus in margine adscribit Δονον quam lestionem, suadente interprete, in textum reponendum censui, magisque id adeò quòd vers. proximo sequatur.

'Annas mpossesmov' Rationi enim est consonum ut prope

adfint compellendi gratia.

764. Τε ή σιδηρίη ωφ κεαδίη, χάλκεον δε οἱ ήτορ. Duplex in hoc versu observanda Synizesis:

Prima, vocalium-in in Nominat. Ion. oidugen, ut apud

Homer. Odyff. S'. 293,

Oud ei oi kpad in ze oid npen evd ober ner' quanquam hic, respectu metri, Synizesi non est opus absoluté: magis placet hic tamen Synizesis, ut in zevoen, Il. E. 724.

Tov nou χευσέη τυς ἀρθιτ , αὐτὰρ ὑπερθεν.
Secunda, vocalium eo in χάλκεον, ut suprà in Χρύσεον, Oper,
ά 109. & in ipso Adjectivo χάλκεον, (ubi cum codem Subflantivo est jun dum in non dissimili materia) apud Homer. Il.

8.490.

Φώνη δ' ἄρρηκί Φ, χάλκεον δέ μοι ήτος ενείη.

768. 'Iplius T' Aidea] De Synizest vocalium-za in 'Aideascon-

fule Observat. in vers. 71, Oper. a.

778. Manpist meronot] In secundo loco est, ut Eustathii verbis utar arondei & Biat & Sed sanatur in Triemimeri syllaba brevis partim vi præcedentis Toni, & partim virtute sequentis consonantis, que Anadiplassami cum sit capax, Texperanos vim habet Estaticam ad Spondaum absolvendum; qued observat

THEOGONIAM.

observat Euftathius de d'in Servos, in Iliad. v.vers. 172.

779. Κίσσιν άργυρεοισι] γ. in Scholiis άργαλεησι. 785. Τηλόθεν ον χευσέη προχόω πολυώνυμον υδως.

Observanda hic Synizesis vocalis & diphrhongi - én in zeusen, ur apud Homer in simili materia, 11. 4' 243,

Καιτά με εν χυτέν φιάλη η δίπλακι δημώ.

793. "Os nev The Eniognov Σπολεί Las & πομόων.

Præpositiones Bez zundannloi, in vocalem brevem aut ancipitem desinentes extra compositionem, in Cæsura sæpe producuntur, sequente Liquida: rarius in compositione, ut hic in sandalas Vid. plura exempla superius adducta Observation vers. 229.

795. -vnnolu@] exors. Cispin . Henischius & Stephanus legunt

νήυτμω · & Crispini interpres vert it, Spiritus expers.

304. Evria πάντ ετεα δεκάτω Α' δπιρίσχελαι αυ 315.

Hic a breve in έτεα inchoat id δοδάκουν. Sed fanatur in Penthemimeri à sequente PunHo, & Consonante initiali Anadiplassimi capace: ut suprà Oper. ά. vers. 129, in Hepthemim. sequente tantim consonante Anadiplassassi capace, nullo interjecto puncto,

'AM' इसकर के में कवाड़ 'इंटर मक्ये मार्गाश प्रहिश में.

806. 'Ωγύγιον' τὸ δ' ἔνοι καθαςυρέλεδια χώρε. ἔνοι] Sic legic Trincavelus ab ἔνμι, eo : & redè quidem meo judicio. Stephanus, Henischius, Crispinus, Lestius, legunt ἵνοι] ab ἴνμι, mitto.

811. - xaxx [ ] 3. xaiv .

817. De Synizest in Bezapswr, consule Observat. in vers. 714, in

Berapews.

819. Δῶκε ἢ Κυμοπόλειαν ὁπιμεν θυν αθέρα ἤν. Hic veisus dicitur μείες ὑ, five μύες ὑ, five κόλες ὑ, quòd in fine, sive sexto pede, claudicet. Hujus Miurismi causa est (secundum Eustathium, in Iliad μ΄. 208. qui versus est μοίες ὑ) ἢ τῆς ἔκηκς χώρες ἐν τοῖς ἔπεσιν ἀδιαφορία. Sanatur hic tamen syllaba brevis (ut observat Eustathius in ρίλε, Iliad 文΄. 172. in Hephthemim.) partim à præcedente Acuto in θυναίερα, & partim à spiritu Apero (ut observat Eustathius loco citato, in έκυρέ, ᾿ λιδοῖίς τὸ μοι ἐατὶ φίλε ἐκυρέ, δοιός το.) còm sequatur ἤν] ἀστιμόμερον τὸ ὀξυτονέμβρον, ut apud Homer. Iliad. ἑ. 371,

Mnrg ds ร์ทีร ที่ สำหน่ร รังส์ (ราง อิบาลโรคลทึ้ง. & (1925

" אנוש מתדופטאם, לולצ ל' סֹצב שעים בפת חני.

& v'.376,

Aupsavish Herauw & A' waregelo Buyaltea nv. Hac hadenus de hujus Miurismi sanandi ratione. Addo, Miurismum Q q (prater (prætor a diagoelav sexti loci secundum Eustavium) sanari a lida arque alida in aliis arque aliis elementorum, tonorum, & spirituum dispositionibus.

Sanatur enim alias à folo Acuto vim habente Edaticam. ut

apud Apollon. Arg. a. 341,

Ως φάτε πάπ Ινναν Βνέοι Θεασων Ἡρακλέα. Nifi fortè legendum Ἡρακληα per Crasin Atricam, pro Ἡρακλέεα. Siephani verò Editio (in quarto) correctissima habet Ἡρακλέα συγκεπ ἐικώς: pro Ἡρακλέεα. Sanetur igitur, utì dixi, à solo Acuto, ut à apud Hom. Il. μ'. 208,

Tewes d' eppin noav omas iden alohov oper.

Quamvis, tette Eustathio, Emphafin quandam hie habet: po-

Teass d' eppionoav o was "con aichor is for.

& z. etiam, teste eodem, "οπφιν, ut σχυπφον per Paremprofin το σ, cam το φ non sit Anadiplasias mi capax) "εφιν] Rectiús: Nam Poëra τεχνικώς per Systolen metri, deficiente tempore, Systolen cordis, & Troum timorem exprimit. Quem forte consulto imitatus est Virgilius in simili materia, Æneid. 2.380,

Improvisum aspris veluti qui sentibus anguem Pressit humi nitens, trepidusque repente resugit?

Si dicamus refugit elle temp. Præf. Quod profedo dicendum videtur, in ejusdem libri vers. 12.

Quanquam animus meminife horret, lulluque refugit.

Non enim mihi placet, quam excogitarunt quidam Temporis Enallagen. Hzc de accentu Acuto Therapeutico,

Sanatur aliàs Miurismus à Spiretu aspero & Tono circumstexo in dictione finali, ut apud Theocritum Idyl. xé. 128

Ταν μέν τε προφέρεπε βίηφί τε, η θένοι ώ.

& apud Hom. Il. 6. 71, Ioa ginoisi rensan xael quern mosei &.

Alias à & Finali, sequente Spiritu Aspero, & Tono Acuto : ut inirà ver. 862.

ATUN Demerin, ni ethuslo nawitee @ 6.

Alias ab Acuto (nam Oxytona sunt natura wolaus, & 3:65 infra; licet in progressu orationis signentur accentu Gravit Ist autem 76.718 Vocalis eadem, sive Acuto sive Gravi signentur) & 5 Finali, sequente Aspero, & Acuto, ut apud Theocrit. Idyl. 22.

Πάν ας 36 Πισηας επικυζων σο θαμός ώς.

& apud Hom. Il. y'. 230,

Loududis erepoden eni Konteau Seds es.

82

830.

Ve

di

Nic

E

gu

832.

Alias ab Acuto in syllaba præcedente, & Finali, Spiritu etiam Aspero & Tono Acuto sequentibus : ut apud Apollon. Argon. B'.1025.

'Oud' curns aidws emid'hui , ana oves ws.

Alias ab Acuto in syllaba brevi, & Liquida Finali, & Spiritu sequente Aspero : ut apud Apoll. Ar gon. d. 169,

Δοξιτερή σάλλων πέλεκω μέλαν έντεα γοις οι.

Alias Miurismi sanandi rationes alias fortasse his adjungemus: bic non licet. Que hacenus omnia de vi Therapeutica, sive Estatica, Acuti in syllaba brevi, aut syllaba præcedente, aut sequente; Spiritus Asperi sequentis syllabam brevem; s Finatio, & Liquida finalis: non difficile esset, liceret modó, in aliis metri sedibus sigillatim confirmata dare: 'Adad tauta per meds tauta.

gunt omnes, ego quos consului. Mallem zevoilu incontiact.

ut Supra Scut. 199,

Έχχ Θέχεσ οι χερσί, χευσέλω τε τευφαλειαν.

& Theogon. 577,

'Ausi d'é ot separtu zevollu nepanhoir Ednne.
ubi agnoscenda est Zwilnois.

825. Squoie] 28. negrepoio.

828. Πασέων δ' εκ κεφαλέων πύρ καιετο δερκομένοιο.
Primus & tertius pes Oedema pariuntur: Primus, ut ver f. fupra

130, Νυμφέων, αι ναίκσιν αν ώρεα βησήεντα.

Tertius,ut Scut. 68,

'Aλλα' δι δυχωλέων εκ τκλυε Φοϊβ (\$\ 'Aπόλλων.

Sed fanatur hoc Oedema facta compressione per Σωίζησιν' quæ frequenter accidit in Gen. Plur sec. Decl. Simpl.

Respectu sedis affectæ, hic versus dicitur mangonional & mponoini D. plus æquo tumens capite & ventre, five in princi-

pio & medio.

\$

0

ft

15

30. Παντοίων ὅπ' isioa. Sic videtur legisse Interpres, cùm vertat isioa emittentes. Quare autem ὅπ', & non τρ'; fortè ad disserentiam τε τρ', ἔποωνήματ Φ, ("ο χη πνάμα Φ άλεραν εκτοιω εγγίνε η τοις η αλγέστις η φόβον παθεστιν secundum Eustathium, Iliad. μ'. pag. 858. lin. 42.) At Stephanus & alii legunt ὅπ' ἐρισα, tanquam ab ἴημι eo.

832. Ταύρε εριβρύχεω μέν Φ αχέτε δα αν άγαύρε.
αχέτε] Sic videtur legisse Interpres, ità ut εριβρύχεω, άχέτε,
αχαύρε, ad idem Substantivum referantur ταύρε. Stephanus &
alii legunt άχεζον, ut referatur ad δωαν, aut μέν Φ. αγαύρε]

Qq a Tlespogu-

Παροξυτόνως. Sic habent omnia exemplaria, quæ consului, tanquam à Preparoaytono άγαυς . Mallem άγαυρε] Πεεισωμένως, ab άγαυρός, Όξυτόνας.

844. Καυμα δ' υπ' α φοτέρω κάτεχεν ίσειδέα πίντον.

Syllaba brevis in Hephihemimeri lanatur à v Epheletico, five Paragogico: Quod privilegium Liquidis, præsertim finalibus, à poëtis, Græcis præsertim, indultum est.

845. Beourns Te, 5500mis Te, Tueos and Tolo men deps.

Syllaba brevis & hie in Hephthemimeri sanatur à tono Acuto Vocali (nam nues est Oxytonon: licet seriptura sortiatur Gravem in progressu orationis) & s Finali, cui cum Liquidis commune privilegium indultum est producendi syllabam brevem præcedentem, in Casura præcipué, ut & apud Latinos.

847. Eζες ή χθων πάσα] χ. "Εζες πυςί χθων πάσα] Qua quidem lectio etiam respectu metri ferri poreft, si admittamus Anapastum pro Daliylo πυςί χθων aut si Σιωίζησιν vocalium duarum brevium es in "Εζες in unam syllabam brevem.

ut to in "Oegto apud Homer. Iliad. £. 109,

*Ogoso πόσον Καπαννιάδη καταβήσεο δίος». (nifi fortè hic reciùs legendum Συγκοπλικώς, όςσο pro όςσεο, ut Iliad.ώ. 88. Odyff.ή.342. λ'.395.) & in τεον apud Praxyll. (teke Eu-Stathio, in Πηληϊάδεω, apud Homer Iliad. & verf. 1.)

'Αλ ὰ τεὸν ἔποτε θυμον ἐτὶ ς ήθεωτη ἔπειθον. 850. Τρέσε θ' 'Αίδης δνέρισι καταφθιμένοιση ἀναίων.

Stephanus, Trincavelus & Lectius legunt Tegare d' d'iSus] per Anadiplasiasmum 78 o: Sic autem versus constare non potest; nift (quod durem eft) dicatur ai- in aid'ne per Euwilnen co lescere in uram syllabam brevem. Henischius legit Tetare d' cions] per Anadipafiasmum Te o in Tpease, per Thipfin Te s in 7, cujus nota eft Apostrophus , & per Hypexarefin 78 i fubfcripti in d'Ins, fcribendo adns per a monophthongum :qua quidem Hypexarefis hie mihi neutiquam placet. Crispinus legit Tokar' did'ns d'] per Thipfin 78 e in Tokare, & Hyperthefin parricula 3 Thlipfin pallæ: Et fic quidem optime conftat verfus. Magis tamen miht placet hac lectio, Tefoe of 'Aidm] communiter, & fine Anadiplasiasmo 78 o' ità ut versus sit uiκεοκέσαλ ,incipiátque à syllaba brevi, quæ cum tribus brevibus sequentibus absolvit pedem Proceleusmaticum : videtur autem mihi Hefiedus hic, du meocupéoses z rezvixãs, uti Proceleuimatico pede,ut qui, per celeritatem Plutonis tremorem & quali Paralyfin aptius exprimat. Ad quam conjecturam meam confirmandam facit, qued & Virgilius, Græcorum amu'us, in fimili

THEOGONIAM.

simili materia bis câdem utatur Enallage pedis Proceleusmatioi pro Dasylo, An. 5.432. -trementi

Genua labant : vastos quatit ager anbelitus artus.

De Entello sene. Et An.12.905.

Genua labant : gelidus concrevit frigore sanguis.

De Turno festinante, & manu trepida lapidem ingentem in Aneam terquente.

8 56. "Επρεσε] Descend t à πρέθω, quod per Hypallagen à πρίδω, quod per Parempiosin à πρίω. "Επρισε tamen utitatius est à σρήθω, quod à πρέθω, per Ellasin, secundum Etymologicum.

χ. "Επρεε.

362. 'Ατμή] In Editione Trincaveli legitur 'Αυτμή' unde, opinor, Stephanus in margine y. 'Αυτμή, quæ videtur mihi lectio viciola, five erratum Typographicum: nam erratis innumeris fcatet illa Editio.

'Aτμή Βεσσεσίη, κ' ετίκετο κασέτες Θ ώς. Hic Miurismus est: de quo consule Observat. in vers. suprà \$19. in

- שטעמדבפת אוי

r

b-

12

gic

fin

1-

ns]

ul-

vi-

au-

oce-

n &

eam

, in

mili

865. "Ουρε ο βήσησι δαμαζόμλο πυεί κηλέω.

Hic versus est Επερμήκης, μακεοσκελής, δελίχεο five caudatus: sanatur autem per Σωίζησιν syllabatum—έφ inDat.tertiæ Simpl. κηλέφ ut in Δεν βείφ supra Oper. β'. vers. 201. qui versus est μακεοκέφαλο. Homerus sæpe utitur eodem Epitheio cum suo Substantivo, eodem modo, & loco, ut Iliad. 3'. 235,

Εκλος Φ, "ος τάχα νηας ενιπεήσαι πυεί κηλίω. & σ'.346,
Οι η λοεπεοχόον τείποδ' "ις ασαν εν πυξί κηλίω. & χ'.374,

Exlug, note vias evémpnos vogi un xéw.

Hujusmodi Synizes (appe utitur Virgil. An.7. 303,

Profuit ? optate conduntur Tybridis alveo Anerd. 10. 116,

Hic finis fandi. Solio tum Juppiter aureo Surg-

867. Σέλα] Trincavelus legit σέλαϊ. 869. Τυρωέ . Trincavel, legit -ωέως.

860. Nόσρι Νότε, Βορέωτε, κ΄ Αρχέσεω, Ζερύρυτε. Sic legit Trincavelus: nifi quòd per incuriam Typographi scribatur 'Αργέσεω, mendosé, pro 'Αργέσεω. Sic & Interpres legit: quem sequendum duxi. Steph-legit ἀργέσεω pro Nomine Appellativo, & conjungit cum Ζεφύροιο, --ἀργέσεω Ζεφύροιο] celeri Zephyno: sic vertit Interpres, quem secutus est Hemischius. Adscribit tamen in margine Steph. hanc lectionem - Ζεφύρυ τε. In Editione Cris. leg. κ' Αργίσεω Ζεφύροιο, sy Argeste Zephyro. Vide quatuor ventos, vers. 379.

Q93

872-und

Sec-

872 - und al gar] z. ma dalpar.

875. "AMOTE d' amas a ests, Statulo rati TE vias.

Trincavelus, Stephanus, Henischius, Crispinus, & Ledius, legunt anoi, Singulariter. Que lectio proculdubio est vitiofa: nam effe deberet Pfuralis numeri, ut Siamus vani. Forte feribendum aust, Heoraco urovos per Aolicum toni Anabibafmum: pro quo per incuriam Typographi, & confusionem som 28 11 2 This et, ut læpe observatuen est, irreplit in textum anoi. Lego tamen deiri communiter, ut Siamis vari. Quanquam legissem porius desor, more Ædico, si priùs Etymologicum contuluissem: ubi confirmatur conjectura mea, col. 22. lin. 12. Τὸ γ' τω πληθιωτικών, ασιν, 'Αιολικώτερον' έχρην χ ακοι, aron iciow. Amore d' amn deso-Autor hujus Hemistichit illic non cirarur:credo este Hestodi, de quo nunc agitur." Aeroi, rede. At an per errorem, opinor, pro and, propter confufionem soni The n ky The au, ut observatum est aliás. Summa omnium huc redit: anor non erat legendum, quanquam in hoc conveniebant inter fe exemplaria. At quid? anoi communiter legendum credidi: neque enim aufus eram feribere Прожароξυτόιως, more Æolico, meo unius fretus judicio, propter fequens Siaskid vari. Ex quo vetò Etymologicum confutui, per me non stabit quò minus legatur dest, Прожавоботомов at non ana, pri dixi, fed ana,

"ANOTE d' annai desoi, Siamidvavi Te vias.

880, Πιμπλάται] Sic legit Henischius. Stephanus legit Πιμπλάσοι. Utraque lectio defendi potest. Si Πιμπλάσοι ducitur à πίμπλέγμι, à πιμπλέω, πιμπλάς, ut is ώς, πιμπλέσοι, υτ is ασοι. Si Πιμπλάσοι ducitur à πιμπλέω, πιμπλέσοι, εσαι, δίσοι Per Tropen Doricam & Ionicam. Nam utrumque legitur, & πιμπλέω & πιμπλάω, teste Etymol. col. 231. lin. 1. 884. Γαίης φραθμοσύνησιν, ὐλύμπιον ἐυξύοπο, ζην

99. ὀλύμπιον αἰκὶ ζῆνα, fecundum Editionem Trincavel. 895. ` Αθανάτων' ὁ ἢ τοῖσιν ἐὐ διεδάανατο τιμάς.

ev ultimam productam habet in Hephthemimeri, vi toni Acuti Vocalis (Gravi licer in progressi orationis signetur) & literæ & sequentis, Anadiplassomi capacis, ut observat Eustashius in

verf 172. Il. y'.

Aisolos Te poi eari pine enupe, Serbs Te. Ubi-e o guroverstor producitur ante S, interveniente puncto. Trincavelus, Stephanus, &c. legunt eu fine Diarest, ità ut tertius pes sit emorde Biai , qui sanatur tamen à finali Liquida, extra Gasuram. Malo ego in Casura tertia specie, id est Hephthemimeri meri, sanati, ut dixi, scribendo ev per Dieresin, utin Triemim. apud Hom. Il. 2'. 235,

"Ous ker en groile, i Teroua un Inociulu, non

"Ous nev eu — At forte objiciat quis et ultimam productam hic habere per tertiam speciem Positionis, sequente yv. Non sic autem apud Hesiodum. Imò sanari potest & illic, usi dictum est, præsertim in Casura.

889. Tétadas] Malo - & das, ut 898.

890. Aιμυλίοισι λόγοισιν είω εγκάτθετο νηθωί. Stephanus legit έσκάτθετο Trincavelus & Hemschius divident, ες κάτθετο. Supra tamen vers. 487, legitur εγκάτθετο, ut hic, consenieutibus inter se omnibus exemplaribus,

Tor Too' Exar xeipease, Elu exed the To vn Puis.

Videtur autem utrobique Ellipfis esse Prapositionis Accus. regentis. Et insta vers. 899,

'Aλλ' έςα μιν Ζείς πεί Δεν είω εγαέτεετο νηδιώ. ubi etiam exemplaria inter se omnia consentiunt.

892. Τώ γάρ οἱ ἐρρασάτω] Stephanus legit Tas. Cti spinus vertit Sic, Henischius & Lectius etiam legunt Tas. Sed interpretatio minime cohæret cum lectione: vertunt enim Tas γάρ οἱ ἐφρασάτω] Illa duo enim ei dixevunt.

901. Δάτερον ηγαζετο λιπαρω Θέμιν] Hic e in Penthemimeri

producitur vi sequentis Liquida.

905. Κλωθώ τε, Λάχεσιν τε] De sanata syllaba brevi in Triemi-

meri dictom eft supra Observat.in ver. 125.

925. αγερκύδοιμον] Sic legit Henischius, & vertit interpres in erist immultuantem. Erraverunt uterque, & me imprudentem in errorem perduxerunt. Legendum έγρεκύδοιμω, Est enim έγρεκύδοιμω, Minervæ Epitheton, ή εγερεσα κυδοιμόν τοίς εκαντίοις, Etymol col. 31 2. lin. 17. Lectius sequitur Stephani lectionem, εγρεκύδοιμον, & interpretationem candem quam Henischius, in agris tumultuantem: sed non cohærent.

928. En Ta'v Twv] Hic verf. apud Stephanum eft 929. & sequens

Toivero] 928.

931. Teiror eupulins yevero heyes] Hic fyll. brevis in Hephthemim. fanatur à sequente Liquida.

938. - xus 140v] 28. gais 140v.

941. Μιχθώσ' εν φιλότητι, Διώνυσον πολυίηθέα.

De Dolichurismo five Macroschelismo consule Observ.in ver.supr.

949. The de oi a lavarou n ay new Sine Kegulav.
ay new] Sic legunt omnes, quos consului. Suides dicit in

Q.q 4 Ac-

Objervat. & Left. in HES10D1

Accusativo Fæmin. scribi dyspa, non dyspar, ab dys-

960, Thue Jewy Exano' Eldy w nadlitappor.

Sic legit Crifpinus. Stephanus legit Beanow Idur.

579. Κάρη δ' 'Ωκεα & Χρυσά οει καρτεροθυμω.

Trincavelus, Suphanus, Henischius, Crispinus, & Lettius, legunt 'Que avoio] Que lectio Mare non potest per metrum: com Xeudawe incipiat à sy laba longa, ut patet exemplis, vers. supprà 281,

Eξέθορε Χευτάνρ τε μέγας, κ Πήγατ Θίσπ Θ, ubi fic debet versus ποδίζεδαι, ut secundus pes sit Spondeus: nam versus est περκοίλι Θ, & sanatur per Σιωίζησιν αω in Χρυσάως, ut & αν in Ποσειδάωι Θ apud Apollon. Argon. δ. 1621.

Hor noveldwo , not Teirwo Ezwi. Quod qu dem exemplum si nondum atisfacere videatur, quin adhue nonnihil loci dubitationi relictum sit. Addo quæ in dubium vocari nul o modo possint. vers. 287,

Χρυσάως & έτεκε τς ικάς les ov Γης υς νηα. & apud Homer.

98

in Hymn. Apollinis, 123,

'Oud' ἀξ' 'Απόλλωνα χευσάρεα θήσατο μήτης. Iliad. ό. 256, Φοίζον 'Απόλλωνα χευσάρεον, δε σε πάρ Φ 🐠. Iliad. ε 509, Φοίζο 'Απόλλων Φ χευσοάρε, δε μιν ανώγα.

ubi zeusawp & zeusawg , Aureum enf m gestans, Epitheta Apollinis funt, & composita à zevosor & dog five dog un oque modo scribitur pro re nava in metro. 2000s autem & 2εύσεΦ, & inde Composita primam ubique, quantum scio, apud Homerum producunt, wohugevo , Iliad. x. 315. & irfià apud Hesiedum πολυχεύσε, 980. χευσάμπυκες, in 2. Hymn Vener. vers. 5. χεισεοπήλη,, in Hymn. Mart. vers. τ. 26υσηλάκα . 11. ύ 70. χυσόζυγον, in Hymn. Sol. verl. 15. χυσόθειο , Ilied. a. 6.1. χυσοπλόκαμο , in Hymn. Apoll. 205. zevoonleer, Iliad S. 398. zevooppanis, Odyff. x . 277. 200005 wev, in 2. Hymn. Ven. veri. 1. 25000 X 600 Odyst. 2'. 425. Lege igitur mecum 'Ortars, non cum supersoribus 'Anearo'o. At n & w fape Syftolen patiuntur. Quidni igitur & v vocalis anceps? 'Et d'e 715 piaseus, &c. (ut cum Eustathio in fimili causa loquar:) Siquis animo contendendi hæc quærat ; quærat etiam qui ad hæc respondear. Mihi quidem non vacat. Sed finge poffe pari Syftolen. Quid ergo? Patitur? Paritur & hic, ubi nulla metri neceffitas

ceffitas id postulat? Non valet. At recedis ab exemplaribus issque castigatiffimis, Ste bani in primis : Stephani verò judicio nihil derogo, ut nec aliorum, quorum in Editionibus clam ipfis & in aliis forte occupatis, errata pro veris in textum irrepserunt. Nec dubito quin nune, fi viverent, idem omnium judicium effet de reponendo Genitivo communi 'Queave' magisque id adeò, si quæ de quantirate syllabæ primæ Xevodop dicta funt, & exemplis ex codem hoc Hefodi libro & Hom. operibus confirmata, secum perpenderent. Huic loco diutius immoratus fum, quòd sciam effe qui non dubitent pro militia amplexari malitiam potitis quam velint erratum Typographicum agnoscere. Stephanus, nunquam fatis laudatus in re Typographica, ut qui de republica literaria hoc nomine optime meritus fit, primas jure auferat. At nec Stephano,nec cuiquam homini nato is honor habearur, ut nufquam in Editionibus suis erraffe dicatur. Quo nomine peccasse videtur is (cujus nomen celandum censeo) qui in Editione Poërarum Gracorum ità Stephano fidem obstrinxit fuam, ut qui nefa puraverit ab ejus exemplari vel tantillum recedere : alioquin enim, opinor, errata Typographica, (habet enim & Stephenus fua) penè omnia (fi tamen penè dicendum fit) nimià fide & constantià non retinuisser.

981.—κάλλισον] pulcherrimum. Sic Interpres. Stephanus legit κάρτισον, & adscribit in margine κάλλισονο

982. Inquoréa Tov Moive Bin Hpananoin.

De Synizest syllabarum — éa in Inpuovéa, Consul. Observat. in vers. suprà 510, 511. Qui versus sunt d'oxigueoi, hic ut messoix. G. Crispinus & Henischius—na, Scholiastæ Nomen Parisyll, faciunt; Tum verò scribendi. — ovea pro
oven.

983. Βοων ένεκ' ελιπόδων αμφιρρύσω εν Έρυθείη.

Hic versus est σεικέρδη nam redundare videtur initio syllaba brevis, ità ur prior pes complectatur quinque tempora: sed sanatur per Σωίζησιν οω in Βοῶν. Cujus generis Σωίζησιν nempe οω nusquam hactenus legendo observassem me emini: sed in hoc carminis genere, nempe σεικεράλω, vocalium εω Σωίζησιν in unam syllabam longam sæpe observavi, ut in Χρεώ, 11. 2. 304,

Xgeo Tiuns quevéa à Terinnau Dids d'on & vers. 75, Il. i.

qui verfus est megnoixio,

Buntu Bundon pana 5 xew advras 'A xaus.

Observat. & Lett. in HESIODI

Sed redeo ad versus σερκεφάλες.

In" Ews Odyff. 6. 123,

"Eas μιν ον 'Ος τυγίη χυσόθεον & "Αρτεμις άγνη.
Observavi etiam in codem carminis genere Σωίζησιν Diph.
thongies & Vocalis a, Oper. a. vers. 5,

Pea ωδ β φάγεσεν— Vocalis n & Diphthongi s, apud Theocritum Idyll. g. 116, in diversis dictionibus.

Η ε μέμνατ ότ εγών το κατήλασα, κ τυ σεσαρώς.

& apud Homerum Il. 6. 349,

"Η εχ αλις ετη γωμαϊκας ανάλκιδας ή περοτώσες.

Ubi hæc Εκβαιδίας, Τὸ ϶ "Η εχ] σωνίζησιν έχες πό ον αρχή δύο μακρών συλλαβών σες μίαν μακράν. Τὸ ϶ ἔπ το τὸ Ἡ Εκχ άλις] ώς πεπουθός πλεονασμόν περί την κεραλήν, προκεραλον λέγεται, ώς οἱεδαι εἰπείν, πρόμηκες την κεραλήν δια τὸ αὐτὸ κὶ μακροκέραλον, ώς δι πλάζον τὰν ἀρχκσαν ἡς εἰπις αρέλοι τὸ κορυφαίον ώς διά τινα πειτίστητα, ὑγιεται τὸ κοπον εἰς δάκτυλον οὰς ἀκλως γίνεται τῆ [ρηθείση σωνίζησει πό] δύο μακρών, κατά τὸ "Η λάθετ', ἢ εκ ενόησε—Iliad.

Vocalis n & Diphthongi et apud Homer. Il. & 466,
"H elsonev augi monns Eu moint not ma xwytai;

Et hæc hactenus de Synizest in initio. De Synizest promiscue in quacunque tandem metri sede, vide plura Observat. in

ver. 30, Oper.a.

989. กินักิ ล์สฉาส จางท้องราส, จะกอนุนทริทิร Appolitn.
Trincavelus legit จะกอนะเกิทร. Stephanus, จะนอนุนะเกิทร. Henischius, Crispinus, Lettius, legunt cum Stephano จะกอนุนะเกิทร. renidens, amans risus. Scio apud Homerum จะกอนุนะเกิทร VENERIS
Epitheton esse plurimis in locis, ut Il. y. 424. b., 10. 6,375, &c. กบริบุนส verò จะกอนุนทริทร. His tamen non dubito quin legendum sit จะกอนุนทริทร quod vel ex ipsa Veneris Genealogia satis constat, suprà vers. 200.

Ήδε φιλομμηδέα, ότι μηδέων έξεφαάνθη.

Φιλομμηθέει (inquit Hefodus) amantem-genitalia nominant: ὅτι μηθέων ἐξεφειάνθη, quòd nata fit à Genitalibus COELI (à Saturno resectis, ut suprà patet) non SATURN I: quanquam id innuit Eustathius his verbis, ʿHσίο-Γ΄ Α΄ Τ΄ Κερόνε μηθέων ἐτυμολογιὰ, in Ilial. δ'. pag. 334-lin.

THEOGONIAM.

lin. 13. Sed reponendum pro 78 Kpove, 78 'Ougere, secundum Histodum.

Φιλομμηδέα] Euflathius loco citato, in φιλομειδής, videtur innuere φιλομμειδέα scriptum, cùm dieat Hefiodum έτυμολοιείν ώς Βειωθικώς quasi diceret φιλομμειδής, Βοιωθικώς verso n in et, ut in τέθεικα pro τέθεικα, pro φιλομμειδής, εκ των μηδέων. Quod verò ad Genealogiam Veneris attinet, non convenit Hefiodo cum Homero: nam Homerus filiam Diónes facit: ut docet Euflath. in Il. έ. pag. 393. lin. 45. Ή Διανη έλοροδίτης μήτηρ. εί ζιώνης ή Αφροδίτης κιδίδεν άξω. Ομη-εφ τον καιδί Ήσιοδον εκ μηδέων γέννησιν αυτής, καιδί ηρελειώνηδη φιλομηδή δίδεν αυτήν, ubi obiter notandum scribi φιλομηδή per η in penultima & non per et.

ia

Slomos ~

FINIS.

AND THE REST OF THE SECOND THE SECOND SECTION AND THE SECOND SECTION ASSECT OF THE SECOND SECTION ASSECT OF THE SECOND SE and the second of the second o 41. Shark to the total to the total and the to the ball of the Control of the Co the state of the s

Restant adhuc plurima, qua quidem per sequi mibi ab initio propofitum suit. Verum non litet. Munus me publicum Regir in Medicina Prosessoris, à Serenissimo Rege. CAROLO in me pro speciali gratia citius atquesperare debui collatum, ad se jan audum vocat. Eò mea dehine unice intendenda est opera. Tibi verò, Lestor Candide, squid forte in pramissis Observationibus occurrat, quod placear, gaudeo: si minus, interruptum tam oppor tune constitum meum, id verò strio triumpho.

Grammaticorum, Poetarum, Scholiastarum; aliornmque autorum, qui in Observationibus præmissis, citantur, necnon & Editionum Syllabus.

	TYPOGR APH		LOC.	ANNO
A Ntefignani Schol.	Excudebat	In		
in Gram, Cien.	J. Windet	OHAUD	Londini.	
Apolloni Argonaut.	H. Stephanus	Quarto		1574.
Arati & Phanomena.	H. Stephanus	Folie		1566.
· Bailii (vel poritis	T 9:11.1			
Vergarz) de sylla- barum quantitate libellum in Gram.		03.20	Lugduni	1613.
Scott.	I. Battersbie	Offavo	Londini -	1617.
Camdeni Grammat.	I. Bene-natus		Parifiis	1578.
Cafauboni Theocrit.	Commelinus	Quarto		1604.
Ceporini 3 Gramm.				
Clenardi 3	I. Windet	05499	Londini	1585.
Coluthi Hel. rape.	H. Stephanus	Folio	1.00	1566-
Ciufii Gram.	I. Oporinus	Octave	Bafilez	1566.
Dionyfii Periejef.	H. Surphanus	Folio .		1566-
E. ymol. magn.	H. Commelin,	Folio .		1594
Luingelia,	Aldus	Folio		1518.
Euftath. Ser. in Hom	• Frobenius	Folio -	Bafilez	1560.
Franklini Orthorom.	T. Harper	08tave	Londini	1630.
Gazz Gram.	S- Silvins	Offace	Parifie	1529.
Genevens, Gram.	I. Durantius	Octavo	Geneva	1568.
Golii Gram.	Hared I. Rih.	Octavo	A rgeutorat	
Gretleri Gram.	Birckmannus.	08420	Colon, Agi	

Charles 199 Carl Charles	· TITOGRAFIE		L LUC,	UL SVESS
- I-Bdidit Criff		4 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16		1600
Schem.	Oporinus	0 save	Bafilez	1 580.
Ains, Cum Enarri	Pet. de la Roy	Folio.	Aurel. Allo,	1606.
P. Melan	L, Seuberlich H, Stephanus	OE 100	Witeberge	1612:
6. Edidit Tri	nc B.Z. Cafterza		Venetiis	1566.
Homeri Il. Od. Hymi Il. Od.	Frobenius	Folio	Bafilea	1566.
I. Diaconi Schol. i	B. Z. Cafterza.	Quarto	Venetijs	1537.
Langit Epit. Gr. Pro	P.Man.Ald.F	. Ottavo	Argentorati Venetiis	1620.
Moschopuli Schol. i	10			1557.
Nicandri Theriaca	B. Z. Casterza. H. Stephanus	Folio	Venetiis	1537.
Procli Sch. in Hef.	B. Z. Cafterza.	Quarto	Venetiis	1566.
Rami Gram. Scoti Gram.	A. Wechelus I. Philichotte	Offere	Francofurti	15 37.
Septuag. interp. Bibl	Aldus	Felio Felio	Lugdani	1518.
Stephani Thefaur. Gr Sylburgii Gram.	Hared. A. Wec.	Olavo Folio	Francofurti	1582.
Tryphiodor. Ilii exc.	A Part D			1566.
Bdidit Trincavel.	B. Z. Casterza. H. Stephanus	Quarto Octavo		¥ 537.
Urbani Gram.	V. Curio	Quarto	Bafilez	1524

